

KORANAS



PRASMIŲ VERTIMAS,
PAREMTAS TRADICINIAIS
INTERPRETACIJOS
ŠALTINIAIS

K O R A N A S

K O R A N A S

*Prasmių vertimas, paremtas tradiciniais
interpretacijos šaltiniais*

Vertė
Paulius Bergaudas



Bibliografinė informacija pateikiama

Lietuvos integralios bibliotekų informacinės sistemos (LIBIS) portale ibiblioteka.lt

Šį leidinį draudžiama atgaminti bet kokia forma, būdu
ar priemonėmis be išankstinio leidėjo sutikimo raštu.

ISBN 978-609-96438-1-6

2-oji laida

© Vertimas į lietuvių kalbą – Paulius Bergaudas, 2024, 2025

© Viršelio dizainas – Muhammed Faraz Faizal, 2024, 2025

© VŠĮ ISLAMO CENTRAS, 2024, 2025

Turinys

<i>Vertėjo pratarinė</i>	<i>v</i>
<i>Ivadas</i>	<i>vii</i>
<i>Svarbūs terminai</i>	<i>xi</i>
<i>Padėka</i>	<i>xv</i>

— Koranas —

1. Atveriančioji.....	1
2. Karvė.....	2
3. Imrāno šeima	36
4. Moterys.....	55
5. Vaišių stalas	75
6. Galvijai	89
7. Aukštumos	104
8. Mūšio laimikis.....	121
9. Atgaila	128
10. Jona	142
11. Hūdas	151
12. Juozapas.....	161
13. Griaustinis.....	170
14. Abraomas	175
15. Uolų slėnis.....	180
16. Bitė	184
17. Nakties kelionė.....	194
18. Ola	203
19. Marija.....	211
20. Tā-Hā	217
21. Pranašai.....	225
22. Piligriminė kelionė.....	232
23. Tikintieji	239
24. Šviesa.....	245
25. Atskyrimas	252
26. Poetai.....	257
27. Skruzdėlės.....	265
28. Pasakojimas	271

29. Voras	279
30. Romėnai	284
31. Lukmānas	289
32. Puolimas kniūbsčia	292
33. Sąjungininkai	294
34. Šeba	302
35. Sutvėrėjas	307
36. Yā-Syn	311
37. Išsirikiavę eilėmis	315
38. Šād	320
39. Vedami miniomis	325
40. Atleidžiantis	331
41. Išaiškintos	337
42. Pasitarimas	341
43. Aukso ornamentai	346
44. Smogas	351
45. Klūpančios	354
46. Smėlio kopos	357
47. Muhamedas	361
48. Pergalė	364
49. Privatūs kambariai	368
50. Kāf	370
51. Išsklaidantys vėjai	373
52. Tūro kalnas	376
53. Žvaigždė	378
54. Mėnulis	381
55. Maloningasis	384
56. Įvykis	387
57. Geležis	390
58. Besiginčijanti	393
59. Surinkimas	396
60. Tikėjimo patikrinimas	399
61. Tvirtos eilės	402
62. Sueigos diena	404
63. Veidmainiai	406
64. Didelis praradimas	408
65. Skyrybos	410
66. Uždraudimas	412
67. Valdžia	414

68. Rašiklis	416
69. Neišvengiama realybė	418
70. Pakilimo keliai.....	420
71. Nojus	422
72. Džinai	424
73. Apsisiautęs	426
74. Užsidengęs	428
75. Prikėlimas.....	430
76. Žmogus.....	432
77. Siunčiami vėjai	434
78. Žinia	436
79. Išplėšiantieji.....	438
80. Susiraukė	440
81. Apgaubta tamsumos.....	442
82. Perskilimas.....	443
83. Sukčiaujantys.....	444
84. Atsivėrimas	446
85. Žvaigždynai	447
86. Keliaujantis naktį	448
87. Aukščiausiasis	449
88. Sukrečiantis įvykis	450
89. Aušra	451
90. Miestas	452
91. Saulė.....	453
92. Naktis	454
93. Rytmečio šviesa.....	455
94. Atvėrimas.....	455
95. Figmedis	456
96. Kraujo krešulėlis.....	457
97. Galybės Naktis.....	458
98. Akivaizdus įrodymas	459
99. Žemės drebėjimas	460
100. Šuoliuojantys žirgai	460
101. Užklumpanti neganda	461
102. Besivaržymas.....	461
103. Laikas.....	462
104. Šmeižikas	462
105. Dramblys	463
106. Kureišių gentis.....	463

107. Paprasčiausia pagalba.....	464
108. Gausybės upė.....	464
109. Netikintieji.....	465
110. Pagalba.....	465
111. Palmių plaušas	466
112. Tikėjimo tyrumas	466
113. Dienos prašvitimas	467
114. Žmonija.....	467
Transliteracijos lentelė.....	469
Tematinis indeksas	471

Vertėjo pratarinė

Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika ir Dievo palaima, siekdamas atsiriboti nuo visuomenės, kartkartėmis patraukdavo į Hiros kalne esančią olą. Čia jis galėjo ramiai apmąstyti jį slėgusius klausimus ir ieškoti būdo suartėjimui su Dievu – savo Kūrėju. Būtent šioje vietoje jis gavo pirmąjį apreiškimą, perduotą angelo Gabrieliaus: „*Skaityk! Vardu savo Viešpaties, sukūrusio – sukūrusio žmogų iš krešulėlio. Skaityk! Tavo Viešpats yra Dosniausias, išmokęs rašikliu, išmokęs žmogų to, ko jis nežinojo*“ [Koranas 96:1–5].

Atsakydami į šį kvietimą, nuo Pranašo iki šiandienos, musulmonai laiko Koraną pačia svarbiausia knyga savo gyvenime. Dėl šios priežasties iš visų šiandien pasaulyje skaitomų knygų Koranas yra pati skaitomiausia. Kiekvienas musulmonas jį skaito iš atminties ar klausosi jo maldose mažiausiai penkis kartus dienoje. Milijonai žmonių yra išmokę jį atmintinai ir šimtai milijonų nepraleidžia dienos nepažvelgę į jo puslapius. Nėra nė akimirkos, kai jo neskaito tūkstančiai žemės gyventojų.

Tačiau Koranas yra daugiau nei tik religinis tekstas. „*Šis Raštas – be jokios abejonės – vadovas dievobaimingiesiems*“ [Koranas 2:2]. Jis yra vadovas, nurodantis, kaip gyventi teisingą gyvenimą, bei atsakantis į žmogų slegiančius dvasinius klausimus. Jis moko apie Dievo vienatiškumą, teisingumą, moralę, bendruomenės svarbą ir galutinį tikslą – amžiną gyvenimą po mirties. Kiekvienas skyrius (*sūra*) ir kiekviena eilutė (*ajātas*) Korane yra svarbus ir turintis gilią prasmę. Koranas nėra paprastas tekstas. Jis reikalauja nuodugnaus studijavimo, paremto Korano aiškinimo (*tafsīr*) tradicija. Per šią tradiciją, Koranas yra apsaugotas nuo iškraipymų ir neteisingų interpretacijų.

Koranas moko apie toleranciją, meilę ir gailestingumą, skatina musulmonus būti supratingiems kitų kultūrų ir tikėjimų atžvilgiu. Nors Korane islamas yra pateikiamas kaip vienintelė teisinga religija, jame išreiškiama tolerancija šios tiesos nepriimantiems: „*Tai' tiesa iš jūsų Viešpaties. Tegul priima tikėjimą, kas nori, ir tegul atmeta, kas nori*“ [Koranas 18:29]. Jame taip pat pabrėžiamas svarbus vaidmuo, kurį moterys atlieka visuomenėje.

Korano grožis slypi ne tik jo žodžiuose, bet ir kalboje. Korano kalba yra ypatingai poetiška ir galinga. Jo skaitymas arabų kalba yra ne tik maldos forma, bet ir meninė išraiška. Korano skambesys, kurio, deja, joks vertimas negali perteikti, kai jis skaitomas garsiai, sukelia gilų dvasinį patyrimą.

Nors Koranas yra šventas musulmonų tekstas, jis taip pat yra svarbus istorinis dokumentas. Jis suteikia įžvalgų į ankstyvąjį islamo laikotarpį ir padeda suprasti musulmonų pasaulėžiūrą. Tačiau jo mokymai išlieka amžini ir universalūs, liečiantys kiekvieną musulmonų visuomenės gyvenimo aspektą. Nuo asmeninės higienos iki socialinio teisingumo, nuo šeimos iki tarptautinių santykių, Koranas yra vadovas, nurodantis kaip gyventi harmoningą ir prasmingą gyvenimą.

Taip pat, Koranas yra revoliucingas Raštas. Jis kardinaliai pakeitė ne tik 7-ojo amžiaus Arabijos pusiasalio gyvenimą, bet ir visą pasaulį. Pastarąjį tūkstantmetį jis darė įtaką tiek vakarų, tiek rytų kultūroms, skatino užmegzti ryšį su žmogaus Kūrėju, mokė apie teisingumą ir lygybę bei suteikė kelrodę šiame pasaulyje gyvenantiems žmonėms.

Šio vertimo, kurį laikote rankose, tikslas – padaryti Korano mokymus ir išmintį prieinamus kiekvienam lietuviui. Tačiau, kaip kiekvienas vertimas, jis turi trūkumų ir yra, pirmiausia, vertėjo interpretacija, kurios nedera prilyginti originalui. Dėl šios priežasties, turiu pareigą pakartoti, kiek perfrazavus, Muhamedo M. Pickthall, vieno dvidešimtojo amžiaus Korano vertėjų, išsakytus žodžius, jog „Koranas negali būti išverstas... Ruošiant šį vertimą, kuris jums pateikiamas, buvo dedamos visos pastangos pasirinkti tinkamą kalbą. Tačiau rezultatas nėra Šlovingasis Koranas, tas nepakartojamas simfonijos garsas, kuris verčia žmones ašaroti ir patirti ekstazę. Tai yra tik bandymas lietuviškai pateikti Korano reikšmes ir galbūt šiek tiek jo žavesio. Šis vertimas niekada negalės pakeisti originalaus Korano, ir jis nėra skirtas tai padaryti.“

*Paulius Bergaudas
Jungtinė Karalystė, Kembridžas, 2024*

Ivadas

Pirmą kartą skaitant Koraną, į akis gali kristi neįprasta struktūra. Skirtingai nei dauguma Biblijos knygų, Koranas neturi linijinės struktūros, kurioje nuo A iki Ž nupasakojama tam tikra istorija. Korano struktūra yra daug sudėtingesnė, reikalaujanti ypatingo dėmesio iš skaitytojo. Koranas taip verčia žmogų mąstyti: „*Taip Alachas jums išaiškina Savo apreiškimus, kad juos apmąstytumėte*“ [Koranas 2:219]. Vienas Korano pavadinimų yra „Priminimas“ (al-Zikr). Dauguma jo temų ir pagrindinių pamokų yra primenamos ne vieną kartą, į jas pažvelgiant vis iš kitų kampų. Tai reiškia, jog praleidęs vieną dalį, skaitytojas gali gauti tuos pačius pamokymus iš kitos, o jos nepraleidusiam bus priminta tai, kas svarbiausia. Todėl nėra būtina Koraną skaityti nuo pradžių. Atvirkščiai, pradedantiems skaitytojams rekomenduojama pradėti nuo vidurio arba pabaigos, kur sūros yra trumpesnės.

Taip pat svarbu turėti galvoje, jog kiekviena Korano eilutė buvo apreiškta tam tikrame kontekste. Visą apreiškimo laikotarpį sudarė 23 metai. Per šiuos metus musulmonų padėtis iš mažos, Mekoje persekiojamos monoteistų grupės pasikeitė į didžiąją dalį Arabijos pusiasalio valdančią tikinčiųjų bendruomenę. Skirtingos Korano dalys buvo apreišktos skirtingais kontekstais. Nesuprantant šių kontekstų, jos negali būti tinkamai interpretuojamos. Dėl šios priežasties, Korano sūros skirstomos į Mekos ir Medinos laikotarpius, kuriuos skiria Migracija (Hidžra) – įvykis, kai tikintieji ir Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, siekdami prieglobsčio, persikėlė iš Mekos į Mediną. Didžioji dalis eilučių, kurias būtų sunku suprasti nežinant jų apreiškimo aplinkybių, buvo paaiškintos šio vertimo išnašose.

Skaitant Koraną, labai svarbu tai daryti su atvira širdimi. Jo turinį reikia vertinti pačio Korano pasaulėjautos kontekste, kuriame požiūris į vertę ir žmogaus vietą pasaulyje gali kardinaliai skirtis nuo to, kurio esame mokomi Vakaruose. Nors žemiškasis gyvenimas Korane nėra užmirštas, jis yra vertinamas pagal visai kitus kriterijus. Koranas nevertina žemiškų pasiekimų. Jis nevertina žmogaus pagal jo turtus ar karjerą. Korane mes, vyrai ir moterys, esame vertinami pagal pamaldumą, moralę ir dievobaimingumą. Todėl kai kurie jame ran-

dami dalykai gali pasirodyti esantys keisti. Tačiau į juos pažvelgiant iš Korano pasaulejautos, jie tampa ne tik priimtini, bet būtini įgyvendinant Korano mokymų tikslą ir auginant visuomenę, kur Dievui, šeimai ir bendruomenei skiriama didžiausia vertė.

APIE VERTIMO METODĄ

Kaip ir visuose vertimuose, atliekant šį, turėjo būti priimtas sprendimas, kiek vertėjas bus ištikimas originalui, jo sakinių struktūrai ir tiesioginiam žodžių vertimui, ir kiek jis leis sau nuo jo atitolti, siekdamas palengvinti skaitytojo darbą. Būti konservatoriškam ar liberaliam yra pirmasis klausimas, su kuriuo susiduria kiekvienas vertėjas. Tačiau šiam klausimui nėra vieno atsakymo, nes abu keliai turi teigiamų ir neigiamų pasekmių. Konservatoriškas vertimas reiškia sunkumą skaitytojui, tačiau yra vertingas darbas ekspertui, norinčiam suprasti gilesnes reikšmes ir kalbos struktūros niuansus. Liberalus vertimas, atvirkščiai, suteikia daug malonesnę patirtį skaitant, bet gali būti mažiau vertingas norinčiam suprasti originalą.

Šiame vertime imtasi kompromiso: kur galima, laikytasi konservatoriškumo, bet, didžiojoje dalyje, siekiant palengvinti supratimą, vertimas buvo atliktas „liberaliai“. Kitais žodžiais tariant, ten, kur struktūra buvo neatitinkanti lietuvių kalbos normų, ji buvo keičiama, kartais kardinaliai, ir ten, kur originalus žodis buvo vartojamas kita reikšme, vertimas nebuvo atliktas tiesiogiai. Todėl jis nėra pats geriausias vertimas siekiantiems studijuoti Korano arabų kalbą, bet yra tinkamas norintiems sužinoti bendrąsias Korano tiesas.

Skeptiškesniam skaitytojui čia turėtų iškilti klausimas: pagal ką buvo atlikta tokia Korano reikšmių interpretacija? Iš kur vertėjas gali žinoti, ką tam tikras žodis, pavartotas Korane, reiškia iš tiesų? Atsakant į šį klausimą, privalu susipažinti su Korano aiškinimo tradicija, vadinamą *Ulūm al-Ḳurān* (Korano mokslais). Specializacija Korano moksluose yra privaloma kiekvienam religijos mokovui, norinčiam paaiškinti Korano reikšmes. Šio mokslo metodologija, paremta logikos principais, užkerta kelią neteisingai Korano interpretacijai. Norint paaiškinti Korano eilutę, privaloma griežta seka sekti penkiais etapais, kitaip interpretacija bus laikoma netinkama. Pirmiausia,

Koranui paaiškinti naudojamos kitos Korano eilutės, taip jas interpretuojant pačio Korano kontekste. Tada remiamasi Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, mokymais. Trečia – aiškinant naudojami Pranašo bendražygių, mačiusių kada ir kodėl Korano eilutės buvo apreikštos, paaiškinimai. Galiausiai, Korano aiškintojas gali remtis arabų kalbos principais ir savo asmenine nuomone.

Nors šiuo būdų Koranas yra apsaugotas nuo klaidingų interpretacijų, tai nereiškia, jog visos eilučių reikšmės yra paaiškinamos vienodai. Tarp Korano aiškintojų gali vyrauti kelios nuomonės, kartais papildančios viena kitą, bet kartais ir priešingos. Tačiau skirtumai tarp šių nuomonių nebus kertiniai. Jie bus šalutiniai, nekeičiantys Korano esmės ir jo mokymų. Tuo tarpu, remiantys aiškinimo metodais, bandymai radikaliai perinterpretuoti Koraną bus atmesti.

Šiame vertime buvo remtasi garsiausiais Korano aiškintojų darbais, taip užtikrinant, kad jame perteiktos reikšmės, nors ir ne visada pretenduojančios į absoliučią tiesą, atitiktų tradicinį Korano supratimą. Daugiausia remtasi 11-ojo amžiaus Korano aiškintoju, al-Baghavī, ir jo darbu *Ma'ālim al-Tanzīl*. Taip pat buvo naudoti Ibn Kašir (1300–1373 po Kr.) ir al-Ṭabarī (839–923 po Kr.) paaiškinimai bei modernios Korano aiškinimų santraukos *al-Mukhtaṣar fī tafsīr al-Ḳurān al-Karīm* ir *al-Tafsīr al-Muyassar*.

Ženkliai remtasi ir Korano vertimais į anglų kalbą: Mustafa Khat-tab *The Clear Quran*; M. A. S. AbdelHaleem *Oxford World's Classics: The Quran*; Saheeh International *The Qur'an*; Abdullah Yusuf 'Ali *The Holy Qur'an*; Muhammad Taqi-ud-Din al-Hilali ir Muhammad Muhsin Khan *The Noble Quran*; bei pažodiniu Muhammad Mohar Ali vertimu *A Word for Word Meaning of the Quran*. Taip pat naudota ir Dr. Yasir al-Muways doktorantūros disertacija *Ibn Jarīr al-Ṭabarī's Approach on The Semantics of Literal Association (Almushtarak al-Lafẓī) in The Qur'ān: An Analitical Study*. Neužmirštas buvo ir Sigitos Gedos Korano vertimas. Platus Gedos žodynas ne kartą padėjo reikšmių perteikimui ir buvo vienas svarbių naujojo vertimo šaltinių. Pakoreguojant kelių eilučių interpretacijas buvo pasinaudota ir naujausiu Romo Jakubausko vertimu. Galiausiai, prelato prof. Antano Rubšio Senojo Testamento vertimas pasitarnavo verčiant vietovardžius.

Svarbu paminėti, jog Korane kai kuriais atvejais įvardžiai naudojami gana painiai. Taip siekiama skatinti gilesnį skaitytojo apmąstymą. Norint palengvinti skaitymą, tokiose vietose įvardžiai buvo pakeisti daiktavardžiais. Kai kur buvo įterpti žodžiai, suprantami iš konteksto arba nurodomi Korano aiškintojų. Šie žodžiai yra atskirti pusiniais laužtiniais skliaustais (‘žodis’). Viena dažniausiai Korane vartojamų frazių „sakyk; pasakė; sako...“ reguliariai buvo pakeista kitais kalbą išreiškiančiais veiksmažodžiais: „tarė; atsakė; paprašė; meldė...“ Taip pat buvo nuspręsta, sekant Lietuvos vyskupų konferencijos nutarimu, naudoti frazę tikėti į Dievą, o ne tikėti Dievą, nepaisant VLKK sprendimo, kad pirmoji formuluotė yra vengtina.

Svarbūs terminai

SEPTYNI DANGŪS

Ženkli Korano dalis yra skiriama mūsų aplinkai. Mūsų aplinka Korane yra pateikiama kaip vienas didžiųjų Kūrėjo ženklų: „*Iš tiesų, dangų ir žemės sukūrimė, dienos ir nakties kaitoje, laivuose, plaukiančiuose jūrose ir taip duodančiuose naudą žmonijai, lietuje, Alacho pasiųstame iš dangaus, gaivinančiame mirusią žemę ir paskleidžiančiame joje įvairius gyvūnus, besikeičiančiuose vėjuose, debesyse, keliaujančiuose tarp dangaus ir žemės – tame yra ženklai protaujantiems žmonėms!*“ [Koranas 2:164]

Vienas mums neįprastų dalykų, perteikiamų Korane aprašant mus supantį pasaulį, kaip matoma aukščiau pateiktoje eilutėje, yra žodžio „dangus“ naudojimas daugiskaita. Pagal Korano kosmologiją, virš mūsų žemės egzistuoja septyni dangūs. Pirmajame danguje yra mėnulis, saulė ir žvaigždės – kitaip tariant, visa mūsų visata. Kiti dangūs yra už mūsų visatos ribų ir tik Dievas žino, kokie jie yra.

DIEVO GARBINIMAS

Dievo garbinimo supratimas islame yra ypatingas. Žodžio „garbinimas“ atitikmuo arabų kalboje yra *ibāda*, kuris savo šaknimi dalijasi su žodžiu *‘abd*, reiškiantį vergą/tarną. *Tbāda* tiesioginė žodžio prasme yra tarnystės ir paklusimo būseną, o ne tik atskiri garbinimo veiksmai kaip malda ar ėjimas į mečetę. Kai Dievas sako Korane: „*Aš sukūriau džinus ir žmones tik tam, kad garbintų Mane*“ [Koranas 51:56], tai nereiškia, jog pagrindinis žmogaus tikslas yra atlikti penkias kasdienes maldas. Tai reiškia, kad pagrindinis žmogaus tikslas yra gyventi pripažįstant, jog jis ar ji yra priklausomi nuo savo Kūrėjo, kuriam, dėl tos pačios priežasties, privalu reikšti dėkingumą Jam paklūstant. Žmogus, garbinantis Dievą, atlieka garbinimą ne tik maldoje, bet visuose savo veiksmuose. Net nusišypsojimas kaimynui ar šeimos nario aplankymas šiame kontekste yra suprantami kaip garbinimo veiksmai.

TIKĖJIMAS IR NETIKĖJIMAS (ĪMĀN IR KUFR)

Arabų kalbos žodžiai *īmān* ir *kufr* yra verčiamai kaip „tikėjimas“ ir „netikėjimas“, tačiau šis vertimas nevisiškai perduoda jų reikšmes. Žodis *īmān* tiesiogine prasme reiškia priimti patikėtą daiktą, o *kufr* reiškia užkasti sėklą po žeme. Tuo perduodama konotacija, jog tikėjimas nėra aklas manymas, kad kažkas yra tiesa, bet užtikrintos tiesos priėmimas. Taip pat, netikėjimas nėra lygus nemanymui, kad kažkas yra tiesa, bet tam tikros, užtikrintos tiesos atmetimas/slėpimas. Šiame kontekste, visi žmonės yra „tikintieji“, tik vieni jų tai pripažįsta, o kiti – slepia. Norint bent dalinai perteikti šias konotacijas, vertime žodis *mu'minūn* ir *kāfirūn* (tikintieji ir netikintieji) buvo verčiami, kur derėjo pagal sakinio struktūrą, į „tikėjimą priėmusiuosius“ ir „tikėjimą atmetusiuosius“.

TORA IR EVANGELIJA KORANE

Kai Korane yra kalbama apie Torą, Evangeliją ar kitus šventraščius, apreikštus Dievo pasiuntiniams, omenyje turima ne šiandien mums žinomi Šventieji Raštai, bet Raštai, kurie buvo tiesiogiai apreikšti pasiuntiniams. Pačiame Korane yra nurodyta, kad šiandien turimi šventraščiai buvo pakeisti žmonių ir tik dalinai atspindi originalus (pvz: 2:75,79; 3:79; 5:13). Musulmonai tiki, jog šiandien mums žinoma Tora ir Evangelija turi bent dalį tiesos, apreikštos iš Dievo, tačiau šiai daliai atpažinti ir patvirtinti reikalingas Koranas: „*Mes apreikšėme tau, 'Pranaše Muhamedai', šį Raštą su tiesa, patvirtinantį ankstesnius Raštus ir kaip galutinę valdžią prieš juos. Tad teisk tarp jų tu, ką apreikšė Alachas, ir nesek jų troškimais vietoje tiesos, kuri atėjo pas tave*“ [Koranas 5:48].

STABMELDYSTĖ (ŠIRK)

Arabų kalboje žodis *širk* tiesiogine prasme reiškia partnerių priskyrimą. Korano kontekste, šis žodis išreiškia kažkieno garbinimą kartu su arba vietoj Dievo Kūrėjo, lyg tas daiktas būtų, vienu ar keliais aspektais, lygus Dievui. Akivaizdžiausia *širk* išraiška yra stabų garbi-

nimas. Tai laikoma *širk*, nes žmogus, besimelsdamas stabams, galvoja, kad tie stabai gali atsakyti į maldas, kai iš tiesų į jas atsako tik Dievas. Dėl šios priežasties, buvo nuspręsta žodį *širk* versti „stabmeldystė“. Tačiau svarbu atkreipti dėmesį į tai, kad nei žodis *širk*, nei „stabas“ neapsiriboja pagoniškų dievų garbinimu. *Širk* apima visus žmogaus veiksmus, kurie turėtų būti skiriami Dievui, bet yra skiriami kažkam kitam. Netgi ateistai, šiame kontekste, yra stabmeldžiai, nes Dievo kūrimą priskiria natūralioms jėgoms ir dėsniams, tokiu būdu pasta-tydami juos į Dievo vietą. Turint omenyje platesnę „stabo“ reikšmę, išreiškiančią ką nors labai aukštinamo, dievinamo, aklai garbinamo, „stabmeldystė“ tampa labai artima žodžio *širk* konotacijai. Gamtos jėgos, žmogiški troškimai ir t.t. gali virsti mūsų stabais, kai yra garbi-nami labiau nei Dievas, taip tapdami Dievo „partneriais“ mūsų gyve-nimuose.

Padėka

Visa šlovė ir dėkingumas Dievui, suteikusiam galimybę ir reikiamas žinias šiam vertimui atlikti. Be Jo pagalbos niekas negali įvykti, tad pirmiausia Jam esu dėkingas.

Šis vertimas yra produktas keletą metų trukusių arabų kalbos ir islamo studijų Malaizijoje. Svarbi padėka tenka visiems mokytojams ir draugams, kantriai kentusiems mano arabų kalbos praktiką ir davusiems vertingus patarimus siekiant islamo mokslų. Šios studijos nebūtų tapusios realybe be Romo Jakubausko pagalbos, kurio dėka gavau joms reikalingą finansinę paramą. Už tai liksiu amžinai dėkingas.

Neapsakomas ačiū skirtas visiems prisidėjusiems prie vertimo tobulinimo ir redagavimo. Esu dėkingas Vilmai Pranaitytei Kalėdinei už vertingus patarimus ruošiant antrąjį vertimo leidimą; Gintarei Bieliauskaitei, atlikusiai praktiką Islamo centre, už viso vertimo redagavimą; Simonai Jokšaitei už atidų viso juodraščio peržiūrėjimą bei daugybę komentarų ir klausimų, kurie buvo neįkainojami; Kristinai Bertulytei už pagalbą taisant juodrašį; Henrietai Aidarovai už atidžią ir vertingą viso juodraščio korektūrą; ir Simonai Daugno-raitei, Aušrinei Bergaudienei bei Eglei Aminai Elmahdy už galutinį vertimo dalių koregavimą. Be šių asmenų šis vertimas jokių būdu nebūtų toks, koks yra. Visos likusios klaidos, žinoma, lieka mano paties atsakomybei.

Svarbi padėka tenka ir Bakiev Ilias bei visiems nuostabiems žmonėms finansiškai prisidėjusiems prie antrojo Korano leidimo. Taip pat turiu padėkoti ir savo magistro bei doktorantūros studijų vadovui, Profesoriumi Andrew Marsham, kurio supratingumas ir pastovi parama studijų metu Kembridžo Universitete padėjo atrasti laiko vertimui.

Galiausiai, privalau padėkoti savo tėvams, Airidui ir Aušrinei, bei Marijai, savo sutuoktinei, už jų paramą, finansinę ir dvasinę, be kurios šis vertimas nebūtų virtęs realybe.

Koranas

1. Atveriančioji

Ši sūra, taip pat vadinama „Korano Motina“, yra pats svarbiausias Korano skyrius. Ji nusako žmogaus ryšį su Dievu, pagrįstą ne tik viltimi pelnyti gailėstingumą bei malonę, bet ir Jo bausmės baimę. Šioje sūroje Dievas yra Maloningasis, Suteikiantis Malonę, Kurio mes prašome pagalbos ir Kuris veda tiesiu keliu. Tačiau Jis yra ir Atpildo Dienos Valdovas, garbinamas ir galintis mus paklaidinti.

¹Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę.^a

²Šlovė ir dėkingumas Alachui – Viešpačiui pasaulių,^b ³Maloningajam, Suteikiančiam Malonę, ⁴Atpildo Dienos Valdovui!^c ⁵Tave Vienintelį mes garbiname ir Tavęs Vienintelio prašome pagalbos. ⁶Vesk mus tiesiu keliu! ⁷Keliu tų, kuriems suteikei malonę,^d bet ne 'keliu' užsitraukusiųjų pyktį ir ne 'keliu' paklydusiųjų.^e

^a Visos Korano sūros, išskyrus vieną, prasideda žodžiais, vadinamais *basmla*. Jais yra išreiškiama tai, jog Koranas yra skaitomas pradedant Dievo vardu ir tuo siekiant Dievo pagalbos. Taip pat šie žodžiai primena, kad Dievas yra Maloningasis, Kurio malonė aprėpia visus Jo kūrinis, ir jog Jis yra Suteikiantis Malonę, teikiantis ypatingą malonę tikintiesiems priimdamas juos į Rojų.

^b T. y. Viešpats visko, kas egzistuoja, įskaitant žmonių, gyvūnų, džinų ir angelų pasaulius. Žodis „Viešpats“ verčiamas iš arabų kalbos žodžio *Rabb*, tačiau *Rabb* turi daug platesnę reikšmę nei „Viešpats“, paprasčiausiai reiškiantis asmenį, turintį valdžią. *Rabb* apima ne tik valdžios, kaip galios išraišką, bet ir valdžią kaip pareigą išlaikyti, suteikti, apsaugoti ir duoti savo valdytiniui. *Rabb* reiškia Valdovą, kuris išlaiko savo valdytinius, juos maitina, saugo ir suteikia viską, kas jiems reikalinga.

^c T. y. Prikėlimo Diena, kai žmonėms bus atlyginta už gerus darbus gailėsčiu ir malone, o už blogus darbus – teisingumu.

^d Šioje eilutėje varta atkreipti dėmesį į tai, kad Dievas kildina malonę iš Savęs, bet pyktį ir paklydimą nusako neutraliu tonu. Taip yra, nes Dievo malonė – Jo dovana, o pyktis ir paklydimas – pačių užsitarauta bausmė.

^e Baigus skaityti šią sūrą maldos metu sakomas žodis *Amīn*, kuris reiškia „Dieve, atsakyk į mano maldą!“

2. Karvė

Ši sūra yra ilgiausia visame Korane. Didžioji jos dalis buvo apreikšta ankstyvuoju Medinos laikotarpiu. Ji yra pavadinta „Karvės“ vardu dėl nupasakotos istorijos apie karvę (67–71 eilutės), kurią izraelitai turėjo paaugoti Mozės laikais. Ji prasideda atsaku į prašymą vesti tiesiu keliu „Atveriančiojoje“ sūroje ir pristato Koraną, kaip vadovą žmogaus gyvenimui žemėje. Šioje sūroje aptariami tikinčiųjų, veidmainių ir atmetusiųjų tikėjimą bruožai, žmogaus sukūrimas, Izraelio tautos elgesys. Taip pat joje pateikiami kai kurie teisiniai reikalavimai, susiję su maistu, karo įstatymu, šeima ir elgesiu su našlaičiais.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malone

¹Alif-Lām-Mīm.^a ²Šis Raštas – be jokios abejonės – vadovas dievo-baimingiesiems, ³kurie tiki nematomu, atlieka maldą ir aukoja iš to, ką jiems suteikėme; ⁴kurie tiki tuo, kas buvo apreikšta tau, 'Pranaše Muhamedai', ir tuo, kas buvo apreikšta anksčiau tavęs, ir kurie yra užtikrinti Ateinančiu gyvenimu. ⁵Jie yra vedami savo Viešpaties – jie bus sėkmingi. ⁶O atmetusiems tikėjimą – vienodai jiems, ar perspėsi juos, ar ne – jie netikės. ⁷Alachas užantspaudavo jų širdis ir klausą, ir jų regą yra uždengta. Jie kentės didžią bausmę.

⁸Tarp žmonių yra tų, kurie sako: „Mes tikime į Alachą ir Paskutiniąją Dieną“, tačiau jie nėra tikintieji. ⁹Jie trokšta apgauti Alachą ir tikinčiuosius, bet apgauna tik patys save, to nesuvokdami. ¹⁰Jų širdyse yra 'abejonės' liga, tad Alachas sustiprina jų ligą. Jie kentės skausmingą bausmę už savo melagystes. ¹¹Kai jiems sakoma: „Neskleiskite žemėje nedorybių!“, jie atsako: „Iš tiesų, mes esame taikdariai!“^b

^a Tai yra arabų abėcėlės raidžių pavadinimai. Viena iš hipotezių, aiškinančių jų reikšmę, teigia, kad šios raidės yra ženklas skirtas Korano klausantiems arabams, parodantis, kad Korano žodžiai yra sudaryti iš tų pačių arabų kalbos raidžių, bet jo iškalba pranoksta bet kokią arabišką kalbą ir taip parodo savo Dievišką kilmę.

^b Muhamedo, tebūnie jam taika, gyvenimo laikotarpiu veidmainiai esantys tarp tikinčiųjų buvo kritikuojami dėl savo artumo priešiškiems stabmeldžiams. Jie teisinosi, esą savo artumu jie siekia taikos ir paliaubų sudarymo.

¹²Ne! Išties jie skleidžia nedorybes, to nesuvokdami! ¹³O kai jiems sakoma: „Tikėkite, kaip tikėjo kiti“, jie atsako: „Ar tikėsime, kaip tikėjo kvailiai?“ Iš tiesų, tai jie yra kvailiai, bet to nežino! ¹⁴Jie sutinka tikinčiuosius, tardami: „Mes tikime!“, tačiau būdami vieni su saviškiais piktadariais, sako: „Iš tiesų, mes esame su jumis. Išties mes tik juokavome!“ ¹⁵„Tačiau tai“ Alachas išjuokia juos ir palieka klaidžioti nuodėmėje. ¹⁶Jie nusipirko paklydimą už tiesaus kelio kainą, tad jų sandoris neatnešė pelno, ir jie netapo vedami.

¹⁷Jie panašūs į tuos, kurie įžiebė ugnį, ir kai ji apšvietė viską aplink, Alachas atėmė jų šviesą ir paliko tamsoje, negalinčius matyti. ¹⁸Kurti, nebylūs, akli – jie negriš į tiesų kelią. ¹⁹Arba „jie panašūs į esančius“ tamsioje, griausmingoje, žaibuojančioje audroje. Jie užspaudžia pirštais savo ausis nuo griaustinio trenksmo, bijodami mirties. Taip Alachas aprėpia netikinčiuosius „Savo galia“. ²⁰Žaibavimas beveik atima jų matymą. Kai tik žaibas trenkia, jie eina lydimi jo šviesos, bet kai juos apgaubia tamsa, jie sustoja. Jeigu Alachas panorėtų, atimtų jų klausą ir regą. Iš tiesų, Alachas yra Galintis Viską.

²¹Žmonija! Garbinkite savo Viešpatį – sukūrusį jus ir buvusius anksčiau jūsų, kad taptumėte dievobaimingi; ²²padariusį jums žemę gyvenimo vieta ir dangų – skliautų; siunčiantį jums lietu iš dangaus, taip užauginantį vaisius jūsų maistui. Nepramanykite Alachui lygių, žinodami, „kad Jis Vienas yra Kūrėjas“. ²³Jeigu abejojate dėl to, ką apreiškėme Savo tarnui,^a sukurkite sūrą panašią į tai, kviesdami savo bendrininkus be Alacho, jeigu esate teisūs. ²⁴Bet jei to nepadarysite – ir jūs niekada to nepadarysite – tada bijokite Ugnies, kurios pakuros bus žmonės ir akmenys, paruoštos netikintiesiems.

²⁵Pranaše Muhamedai! Duok gerą žinią priėmusiems tikėjimą ir darantiems gera, jog jie turės Rojaus sodus, kuriuose teka upės. Kaskart, kai jiems bus duotas vaisius, jie tars: „Tai buvo mums duota prieš tai“, nes jiems buvo suteikta kažkas panašaus.^b Ten jie turės tyras

^a T. y. Pranašui Muhamedui, tebūnie jam taika.

^b Rojaus sodų vaisiai savo išvaizda primins žemėje augusius vaisius, tačiau jų skonis bus visiškai kitoks.

sutuoktines ir gyvens amžinai.

²⁶Iš tiesų, Alachas nesigėdija pateikti palyginimą netgi su uodu ar tuo, kas mažesnis už jį. Tikintieji žino, tai – tiesa iš jų Viešpaties, o atmetusieji tikėjimą sako: „Ką Alachas norėjo pasakyti šiuo palyginimu?“ Taip Jis paklaidina daugelį ir veda tiesiu keliu daugelį. Tačiau paklaidina Jis tuo tik nedorėlius, ²⁷sulaužančius Alacho sandorą po jos sudarymo ir nutraukiančius ryšius,^a kuriuos Alachas įsakė išsaugoti, ir skleidžiančius žemėje nedorybes. Jie yra pralaimėtojai! ²⁸Kaip galite netikėti į Alachą? Juk buvote mirę ir Jis suteikė jums gyvybę, tada Jis vėl suteiks jums mirtį ir vėl jus prikels ir pas Jį jūs sugrįšite. ²⁹Jis sukūrė jums visa, kas yra žemėje, tada pasisuko į dangų ir padarė jį septyniais dangumis.^b Jis yra Žinantis Viską.

³⁰Pranaše Muhamedai, atmink¹, kai tavo Viešpats tarė angelams: „Aš paskirsiu žemėje vietininką“, ir jie atsakė „Ar paskirsi tą, kuris ten skleis nedorybes ir lies kraują, kai mes aukštiname Tave šloviniu ir skelbiame Tavo šventumą?“ Alachas atsakė: „Iš tiesų, Aš žinau, ko jūs nežinote.“ ³¹Jis išmokė Adomą visų daiktų vardus, tada parodė juos angelams ir tarė: „Pasakykite Man jų vardus, jei esate teisūs.“ ³²Jie atsakė: „Išaukštintas Tu esi. Mes žinome tik tai, ko mus išmokei. Iš tiesų, Tu esi Visa Žinantis, Išmintingas.“ ³³Tada Jis tarė: „Adomai, pasakyk jiems jų vardus.“ Kai Adomas juos įvardijo, Jis tarė: „Argi nesakiau jums, kad žinau dangų ir žemės paslaptis, ir kad žinau, ką atskleidžiate ir ką slepiate?“

³⁴Atmink¹, kai įsakėme angelams: „Pulkite kniūbsčia prieš Adomą.“ Jie sukniubo, išskyrus Iblyšą.^c Jis pasipūtėliškai atsisakė ir tapo netikinčiuoju. ³⁵Ir kai tarėme: „Adomai! Gyvenk su savo žmona

^a Šie ryšiai apima žmogaus ryšį su Dievu Jį garbinant ir Jam paklūstant, bei ryšį su Pranašu Muhamedu, tebūnie jam taika, tikint juo ir jį mylint. Taip pat jie apima ryšius su tėvais, kitais šeimos nariais ir visa kūrinija, juos mylint ir būnant gailestingu bei maloningu visiems aplinkiniams.

^b Islamo kosmologijoje mums žinoma visata, kurioje yra žemė, saulė, kitos planetos bei žvaigždynai, yra laikoma pirmuoju dangumi. Kiti šeši dangūs yra už mums žinomos visatos ribų.

^c Iblysas yra Šėtono vardas. Nors biblijinėje tradicijoje Šėtonas yra puolęs angelas, Koranas nurodo jį esant džinu (žr. 18:50).

Rojuje, valgydami jame laisvai, kur tik panorėsite. Bet nesiartinkite prie šio medžio, kad netaptumėte piktadariais!“³⁶ Tačiau šėtonas juos suklupdė ir taip išvarė juos iš ten, kur jie buvo. Mes tarėme: „Leiskitės žemyn, būdami priešai vieni kitiems. Jūs turėsite poilsio vietą žemėje ir aprūpinimą iki nustatyto laiko.“³⁷ Tada Adomas gavo atgailos žodžius iš savo Viešpaties ir Jis priėmė jo atgailą. Iš tiesų, Jis yra Priimantis Atgailą, Suteikiantis Malonę!³⁸ Mes tarėme: „Leiskitės žemyn jūs visi! Kai Mano Vedimas ateis, kas seks Mano Vedimu – nebus jiems baimės ir jie neliūdės!“³⁹ Tačiau atmetantys tikėjimą ir neigiantys Mūsų ženklus bus Ugnies gyventojai. Jie bus joje amžinai.“

⁴⁰ Izraelio tauta! Atminkite Mano malones, suteiktas jums, ir ištesėkite savo sandorą, kad ištesėčiau Savąją, ir bijokite Manęs 'Vieno'.⁴¹ Tikėkite tuo, ką apreiškiau, patvirtindamas tai, kas su jumis,^a ir nebūkite pirmieji tai neigiantys. Neiškeiskite Mano apreiškimų už menką sumą, bet bijokite Manęs Vieno.⁴² Neapvilkite tiesos melu tam, kad nuslėptumėte tiesą, ją žinodami.⁴³ Atlikite maldą, mokėkite išmaldos mokestį ir lenkitės su tais, kurie lenkiasi.⁴⁴ Ar kviečiate į teisingumą patys jį užmiršdami, kuomet skaitote Raštą? Argi nesusi-mąstysite?⁴⁵ Siekite pagalbos kantrybėje ir maldoje. Iš tiesų, ji sunki, išskyrus nuolankiems –⁴⁶ užtikrintiems susitikimu su savo Viešpačiu ir sugrįžimu pas Jį!

⁴⁷ Izraelio tauta! Atminkite Mano malones, suteiktas jums, ir tai, kaip išaukštinau jus virš visų kitų.^b ⁴⁸ Bijokite Dienos, kai nė viena siela negalės padėti kitai, kai nebus priimtas joks užtarimas^c ar išpirka, kai nebus joms suteikta pagalba.

⁴⁹ Atminkite¹, kai išgelbėjome jus nuo Faraono tautos, kuri vargino jus baisiomis kančiomis, skersdama jūsų sūnus ir palikdama gyvas

^a Tai yra nuoroda į Toros pranašystę apie ateinantį Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika, bei eilutes ir įsakymus raginančius garbinti Vieną Dievą ir daryti tai, kas gera, bei vengti to, kas bloga.

^b Dievas suteikė Izraelio tautai ypatingų malonių, siųsdamas jiems daugybę pranašų ir apdovanodamas išskirtiniais stebuklais, tokiais kaip pranašo Mozės jūros perskrymas.

^c T. y. vienas žmogus negalės užtarti kito prieš Dievą.

jūsų moteris – tai buvo didelis išbandymas iš jūsų Viešpaties. ⁵⁰Ir kai perskyrėme jūrą, išgelbėjome jus ir paskandinome Faraono tautą prieš jūsų akis. ⁵¹Ir kai priskyre Mozei keturiasdešimt naktų, bet po jo išvykimo jūs garbinote aukso veršį, būdami piktadariais. ⁵²„Bet netgi“ po to jums atleidome, kad būtumėte dėkingi.

⁵³„Atminkite“, kai davėme Mozei Raštą ir gebėjimą atskirti „tiesą nuo melo“,^a kad būtumėte vedami. ⁵⁴Ir kai Mozė tarė savo tautai: „Mano tauta! Iš tiesų, jūs nuskriaudėt save garbindami veršį, tad atgailaukite savo Sutvėrėjui ir žudykite „veršio garbintojus tarp“ jūsų. Tai geriau jums, jūsų Sutvėrėjo Akyse.“ Tada Jis priėmė jūsų atgailą. Iš tiesų, Jis yra Priimantis Atgailą, Suteikiantis Malonę! ⁵⁵Ir kai tarėte: „Moze! Mes netikėsime tavimi, kol nepamatysime Alacho savo pačių akimis!“ Tad žaibo trenksmas staiga apėmė jus, jums bežiūrint vieniems į kitus. ⁵⁶Tada Mes prikėlėme jus po mirties, kad būtumėte dėkingi. ⁵⁷Ir kai uždegėme jus debesų šešėliais ir atsuntėme jums maną ir putpeles,^b „sakydami“: „Valgykite gėrybes, Mūsų suteiktas jums.“ Jie nenuskriaudė Mūsų, bet nuskriaudė patys save.

⁵⁸„Atminkite“, kai tarėme: „Ženkite į šį „Jeruzalės“ miestą, valgykite iki soties, kur tik panorėsite, ir ženkite pro vartus, nuolankiai lenkdamiesi ir tardami nuolankumo žodį – Mes atleisime jūsų nuodėmes ir padidinsime atlygį darantiems gera.“ ⁵⁹Tačiau piktadariai pakeitė žodį kitu, nei buvo jiems liepta. Už jų maištavimą Mes atsuntėme jiems bausmę iš dangaus.

⁶⁰„Atminkite“, kai Mozė meldė vandens savo tautai, Mes tarėme: „Trenk savo lazda į uolą!“ Dvylika šaltinių ištryško iš jos ir kiekviena gentis žinojo savąją versmę. Tada Mes pasakėme: „Valgykite ir gerkite iš to, ką Alachas suteikė jums, ir neskleiskite žemėje nedorybių.“ ⁶¹Kai tarėte: „Moze! Mes negalime pakęsti to pačio maisto kiekvieną dieną. Melsk savo Viešpatį, kad suteiktų mums iš to, kas auga žemėje iš jos daržovių, agurkų, česnakų, lęšių ir svogūnų“, „Moze“ atsakė,

^a Raštas ir Atskyrimas čia reiškia Torą.

^b Mana yra dangiškas maistas, kurį Dievas atsuntė Izraelio tautai jiems pabėgus iš Egipto.

‘peikdamas juos’: „Ar norite iškeisti geresnį maistą į blogesnį? Eikite tada į bet kurią gyvenvietę ir jums bus paskirta tai, ko prašėte.“ Tad juos užklupo gėda ir nelaimė ir jie užsitarnavo Alacho pyktį, atmesdami Jo ženklus ir neteisėtai žudydami Jo pranašus. Tai yra ‘teisingas atlygis’ už jų neklusnumą ir ribų peržengimą.

⁶²Iš tiesų, tikintieji, judėjai, krikščionys ir sabiečiai^a ‘prieš Pranašo Muhamedo atėjimą’ – tikintys į Alachą ir Paskutiniąją Dieną, ir darantys gera – jie gaus atlygį iš savo Viešpaties. Nebus jiems baimės ir jie neliūdės!^b ^{63r}Atminkite’, kai priėmėme jūsų sandorą ir pakėlėme virš jūsų Tūro kalną, tardami: „Laikykites tvirtai šio ‘Rašto’, duoto jums, ir sekite jo nurodymais, kad taptumėte dievobaimingi.“

⁶⁴Tačiau jūs nusigręžėte po to. Jeigu ne Alacho palankumas ir malonė jums, būtumėte tarp pralaimėtojų. ⁶⁵Išties jūs žinote tuos, kurie iš jūsų nusižengė šabui. Mes jiems tarėme: „Tapkite paniekintomis beždžionėmis!“ ⁶⁶Taip padarėme jų bausmę pavyzdžiu esamoms ir būsims kartoms bei pamoka dievobaimingiesiems.

^{67r}Atminkite’, kai Mozė tarė savo tautai: „Alachas įsakė jums paaukoti karvę.“ Jie atsakė: „Ar tyčiojiesi iš mūsų?“ Jis tarė: „Tesaugo mane Alachas nuo to, kad būčiau toks neišmanėlis.“ ⁶⁸Jie pasakė: „Melsk savo Viešpatį, kad patikslintų, kokia tai karvė.“ ‘Mozė’ atsakė: „Jis sako, kad ji nei per sena, nei per jauna, vidutinio amžiaus. Darykite, kas jums įsakyta.“ ⁶⁹Jie tarė: „Melsk savo Viešpatį, kad patikslintų jos spalvą.“ ‘Mozė’ atsakė: „Jis sako, jog tai žala karvė, šviesios spalvos, džiuginanti ją reginius.“ ⁷⁰Jie tarė: „Melsk savo Viešpatį, kad patikslintų, kokia tai karvė, nes išties visos karvės mums panašios. Tada, Alachui leidus, būsime atvesti ‘teisingai’.“ ⁷¹Jis atsakė: „‘Alachas’

^a Sabiečiai yra Irako teritorijoje gyvenę žmonės, tikėję į Vienatinį Dievą ir turėję savo šventraštį – Sabiečių Psalmes.

^b Ši eilutė reiškia tai, kad judėjų, krikščionių ir sabiečių tikėjimas bus priimtas tol, kol jie išgirs apie naują Dievo siųstą pranašą.

^c Ši sūra yra pavadinta „Karve“ pagal šią istoriją, kai vienas izraelitas buvo nužudytas, o kaltininkas nebuvo rastas. Mozė meldė Dievą, kad Jis nurodytų kaltininką. Tada Dievas apreiškė Mozei, jog vienintelis būdas identifikuoti žudiką yra paaukoti karvę ir jos dalimi trenkti nužudytajam. Kai tai buvo padaryta, nužudytasis trumpam prisikėlė ir pasakė, kas jį nužudė.

sako, kad tai karvė nenaudota žemei arti ar laukams drėkinti, sveika ir be jokių ydų.“ Jie tarė: „Dabar išdėstei tiesą.“ Tad jie paskerdė ją, nors mažai trūko, kad nebūtų to darę.^a

⁷²Tai nutiko¹, kai nužudėte žmogų ir pradėjote kaltinti vieni kitus, bet Alachas atskleidė tai, ką slėpėte. ⁷³Tada Mes nurodėme: „Trenkite mirusiojo kūnui paskerstos karvės dalimi.“ Taip Alachas prikelia mirusiuosius, parodydamas jums Savo ženklus, kad susiprastumėte. ⁷⁴Tačiau net tada jūsų širdys sukietėjo ir tapo kaip akmuo ar netgi dar kietesnė. Iš tiesų, juk yra akmenų, iš kurių trykšta upės, ir yra 'akmenų', kurie perskyla tam, kad vanduo tekėtų iš jų. Ir iš tiesų, yra 'akmenų', kurie krenta bijodami Alacho. Alachas yra dėmesingas tam, ką jūs darote.

⁷⁵Tad kaip jūs, 'tikintieji', viliatės, kad jie tikės jumis, kai tarp jų buvo grupė žmonių, kurie klausėsi Alacho žodžio ir paskui tyčia jį iškraipė, netgi supratę jį? ⁷⁶Sutikę tikinčiuosius, jie sako: „Mes tikime“, bet nuošalėje jie sako vieni kitiems: „Ar atskleisite tikintiesiems žinią, kurią Alachas apreiškė jums 'Toroje, apie Muhamedo atėjimą', kad jie naudotų tai prieš jus, jūsų Viešpaties akivaizdoje 'per Teismo Dieną'? Argi nesuprantate?“ ⁷⁷Ar jie nenumano, kad Alachas žino tai, ką jie slepia ir ką atskleidžia? ⁷⁸Tarp jų yra neraštingų žmonių, kurie žino Raštą tik iš svaichiojimų. Jie tik spėlioja. ⁷⁹Vargas tiems, kurie iškraipo raštą savo rankomis ir po to sako: „Tai yra iš Alacho“, siekdami trupinėlio naudos. Vargas jiems už tai, ką užrašė jų rankos. Vargas jiems už tai, ką jie pelnosi!

⁸⁰Jie teigia: „Ugnis lies mus tik keletą dienų.“ Sakyk, 'Pranaše Muhamedaī': „Ar sudarėte su Alachu sandorą – ir Alachas niekada nesulaužo Savo sandoros – ar 'tiesiog' sakote tai, ko nežinote?“ ⁸¹Taip! Darantieji bloga, kurių nuodėmės juos apsupusios – jie bus Ugnies

^a Izraelitai, užuot iš karto paklausę Mozės ir paskerdę bet kurią karvę, su pasididžiavimu klausinėjo šios karvės apibūdinimo iki tol, kol jiems buvo apibūdinta pati brangiausia karvė – vidutinio dydžio bei vidutinio amžiaus, šviesiai geltonos spalvos, nenaudota žemės ūkio darbams. Tai buvo Dievo bausmė už Pranašo Mozės įsakymo neklausymą. Gavę detalius nurodymus, izraelitai svarstė nebeskersti karvės dėl jos vertingumo.

gyventojai. Jie bus joje amžinai! ⁸²O priėmę tikėjimą ir darę gera – jie bus Rojaus gyventojai. Jie bus jame amžinai!

^{83r}Atminkite¹, kai sudarėme su Izraelio tauta sandorą, tardami: „Negarbinkite nieko, išskyrus Alachą, būkite geri tėvams, artimiesiems, našlaičiams ir vargšams, kalbėkite maloningai su žmonėmis, atlikite malda ir mokėkite išmaldos mokestį.“ Tada jūs, 'izraelitai', nusigręžėte, išskyrus kelis iš jūsų, būdami abejingi. ^{84r}Atminkite¹, kai sudarėme su jumis sandorą, kad nepraliesite vieni kitų kraujo ir neišvargsite vieni kitų iš savo namų. Jūs patvirtinote šią sandorą¹, tai liudydami. ⁸⁵Bet štai – žudote vieni kitus ir išvarote savo žmones iš jų namų, padėdami vieni kitiems nuodėmėje ir priešiškume. Kai išvartytieji ateina būdami karo belaisviais, jūs išperkate juos, nors jų išvartymas buvo uždraustas.^a Ar tikite viena dalimi Rašto ir atmetate kitą? Ar gaus kokią atlygį tai darantys, nebent pažeminimą šiame gyvenime ir didžiausią bausmę Prikėlimo Dieną? Alachas yra dėmesingas tam, ką jūs darote. ⁸⁶Jie yra tie, kurie nusipirko šį gyvenimą už Ateinančiojo kainą. Jų bausmė nebus sumažinta ir pagalba nebus jiems suteikta.

⁸⁷Išties Mes davėme Mozei Raštą ir siuntėme po jo pasiuntinius; ir davėme Jėzui, Marijos sūnui, aiškius įrodymus ir sustiprinome jį Šventąja Dvasia.^b Kodėl, kai tik pasiuntiniai ateina pas jus, 'izraelitai', su tuo, kas jums nepatinka, jūs pasipučiate, kai kuriuos atmesdami ir kitus nužudydami? ⁸⁸Jie sako: „Mūsų širdys apvyniotos 'ir negebančios priimti naujos žinios'!“ Ne! Tai Alacho prakeiksmas už jų netikėjimą. Koks mažas yra jų tikėjimas!

⁸⁹Kai jiems buvo duotas Raštas iš Alacho, patvirtinantis 'Torą', buvusią su jais – ir nors prieš tai jie meldė pergalės prieš netikinčius 'stabmeldžius' – bet kai jiems buvo atnešta tai, ką jie atpažino 'esant tiesa', jie atmetė ją. Tad Alacho prakeiksmas skirtas atmetusiems tikė-

^a Prieš Pranašui Muhamedui, tebūnie jam taika, persikeliant į Mediną, joje gyveno dvi tarpusavyje kariaujančios arabų gentys – *al-Aus* ir *al-Khazradž*. Kai kurios judėjų gentys buvo sąjungoje su *al-Aus*, o kitos su *al-Khazradž*. Kai šios gentys kariavo, judėjai turėjo kariauti su kitais judėjais, nepaisant to, kad taip jie nusižengė judaizmo mokymams.

^b Šventąja Dvasia islamo tradicijoje yra vadinamas angelas Gabrieliuss.

jimą. ⁹⁰Kokia apgailėtina kaina to, už ką jie pardavė savo sielas neigdami Alacho apreiškimą – dėl pavydo, kad Alachas apreiškia iš Savo dosnumo kam panori iš Savo tarnų.^a Jie užsitraukė rūstybę po rūstybės. Netikintiesiems skirta žeminanti bausmė. ⁹¹Kai jiems sakoma: „Tikėkite tuo, ką apreiškė Alachas!“ Jie atsako: „Mes tikime tik tuo, kas apreiškia mums.“ Taip jie atmeta kitus apreiškimus, nors tai yra tiesa, patvirtinanti jų pačių Raštą! Klausk jų, 'Pranaše Muhamedai': „Kodėl tada žudydavote Alacho pranašus, jeigu esate tikintieji?“ ⁹²Iš tiesų, Mozė buvo siųstas jums su aiškiais ženklais, bet jam nesant šalia garbinote veršį, būdami piktadariai.

⁹³Kai Mes priėmėme jūsų sandorą ir iškėlėme virš jūsų Tūro kalną, tardami: „Laikykites tvirtai 'šio Rašto', kurį davėme, ir pakluskite 'Mūsų nurodymams'“, jie atsakė: „Mes girdime ir nepaklūstame.“ Meilė veršiui buvo įsigėrusi į jų širdis dėl jų netikėjimo. Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Koks apgailėtinas jūsų tikėjimo paliepimas, jeigu esate tikintieji 'Tora'“. ⁹⁴Sakyk: „Jeigu Ateinančio Gyvenimo buveinė pas Alachą skirta išimtinai jums iš visos žmonijos, tada trokškite mirties, jeigu esate teisūs!“ ⁹⁵Tačiau jie niekada jos netroš dėl to, ką padarė jų rankos. Alachas yra Visa Žinantis apie piktadarius! ⁹⁶Jūs atrasite juos labiausiai įsikibusius šio gyvenimo iš visų žmonių, netgi labiau už stabmeldžius. Kiekvienas jų norėtų gyventi tūkstantį metų. Bet net jeigu jie gyvens tiek, tai jų neišgelbės nuo bausmės. Alachas yra Visa Matantis, ką jie daro.

⁹⁷Sakyk, 'Pranaše Muhamedai', 'Angelo' Gabrieliaus priešams,^b kad tai jis, Alacho leidimu, apreiškė šį 'Koraną' tavo širdin – patvirtinantį tai, kas buvo apreiškta anksčiau, ir vedimu bei gera žinia tikintiesiems! ⁹⁸Kas yra priešas Alacho, Jo Angelų, Jo pasiuntinių, Gabrieliaus ir Mykolo – iš tiesų – Alachas yra priešas netikinčiųjų. ⁹⁹Išties

^a Medinos judėjai skelbdavo vietiniams stabmeldžiams, kad neužilgo ateis Dievo siųstas pranašas, kuris padės jiems įveikti stabmeldystę. Atėjus Pranašui Muhamedui, tebūnie jam taika, jie atpažino jį esant Dievo siųstu pranašu, bet vis vien atmetė jį, nes jis buvo arabas, o ne izraelitas.

^b Ši eilutė buvo apreiškta atsakant į Medinos izraelitų teiginį, jog Angelas Gabrielius, apreiškęs Dieviškąjį apreiškimą arabui, bet ne izraelitui, tapo jų priešu.

Mes atsiuntėme tau aiškius ženklus, ir niekas jų nepaneigs, išskyrus maištautojus.

¹⁰⁰Kodėl, kiekvieną kartą jiems sudarius sadorą, kai kurie jų atmeta ją? Iš tiesų, dauguma jų netiki. ¹⁰¹O dabar, kai Pasiuntinys yra atsiųstas jiems iš Alacho, – patvirtinantis jų pačių Raštą, – dalis Rašto žmonių slepia Alacho Knygą sau už nugarų, lyg nežinotų to, 'kas parašyta joje', ¹⁰²ir seka šėtonų išsigalvojimais apie Saliamono galias.^a Saliamonas nebuvo netikintysis, bet šėtonai buvo netikintieji, mokę žmones burtų ir to, kas buvo apreikšta angelams – Harūtui ir Marūtui – Babilone.^b Tačiau jiedu nemokė nė vieno, prieš tai nepasakę: „Mes esame išbandymas jums, tad neatmeskite tikėjimo.“ Ir jie vis vien išmoko burtų, kuriais išskirdavo vyrą su žmona. Bet jų burtai galėjo pakenkti tik su Alacho leidimu. Jie išmoko to, kas jiems kenkia ir neduoda naudos. Išties jie žinojo, kad užsiimantieji burtais praras savo dalį Ateinančiame gyvenime. Kokia apgailėtina kaina to, už ką jie pardavė savo sielas, jeigu tai žinotų! ¹⁰³Jeigu priimtų tikėjimą ir būtų dievobaimingi – jie gautų geresnį atlygį iš Alacho, jeigu tai žinotų!

¹⁰⁴Tikintieji! Nesikreipkite į Pranašą įžeidžiomis dviprasmybėmis, bet kreipkitės pagarbiai ir įdėmiai į jo klausykitės.^c Netikinčiųjų laukia skausminga bausmė. ¹⁰⁵Netikintieji iš Rašto žmonių ir stabmeldžių tarpo norėtų, kad negautumėte jokios palaimos iš savo Viešpa-

^a Būrimas yra viena didžiųjų nuodėmių, tačiau Medinos judėjai ginčijosi dėl burtų nuodėmingumo, teigdami, kad Saliamonas, tebūnie jam taika, pats užsiiminėjo burtais, kad galėtų kalbėti su gyvūnais. Tuo besiteisindami, jie užsiimdavo būrimu. Tačiau visas galias Saliamonui iš tiesų suteikė Dievas. Tuo tarpu, būrimas yra draudžiamas ir prilygsta netikėjimui.

^b Harūtas ir Marūtas buvo du angelai, siųsti Babilono žmonėms. Jie mokė burtų, bet prieš tai aiškiai pareiškėdavo, kad šios žinios privės žmones prie susinaikinimo. Babiloniečiai jų nepaklausė ir taip žinios apie burtus buvo perduodamos iš kartos į kartą.

^c Verčiant pažodžiui: „Nesakykite *rā'inā* [rūpinkis mumis], bet sakykite *unẓurnā* [leisk mums suprasti] ir klausykitės.“ Medinos judėjai kreipdavosi į Pranašą Muhamedą žodžiu *rā'inā* šiek tiek pakeisdami jo tarimą taip, kad jis reikštų „tu, kvailys“ ir taip slapčia jį įžeidinėdavo. Todėl Dievas atskleidė šią eilutę, uždrausdamas tikintiems kreiptis tokiu būdu (taip pat žr. 4:46).

ties. Tačiau Alachas pats renkasi, kam skirti Savo malonę. Alachas yra neišsenkančio dosnumo Viešpats.

¹⁰⁶Jeigu pakeičiame apreiškimą ar padarome jį užmirštu – Mes duodame geresnį ar panašų į jį.^a Ar nežinai, kad Alachas yra Galintis Viską? ¹⁰⁷Ar nežinai, jog dangų ir žemės karalystė priklauso Alachui? Nėra jums be Alacho jokio kito gynėjo ar padėjėjo! ¹⁰⁸Ar norite reikalauti iš savo Pasiuntinio, kaip anksčiau buvo reikalauta iš Mozės?^b „Tada žinokite, kad“ iškeičiantys tikėjimą į netikėjimą nuklysta nuo tiesaus tako. ¹⁰⁹Daugybė Rašto žmonių norėtų, kad grįžtumėte į netikėjimą – dėl jų pavydo jums – po to, kai tiesa buvo jiems paaiškinta. Atleisk jiems, „Pranaše Muhamedai“, ir būk kantrus, kol Alachas pareikš Savo sprendimą.^c Iš tiesų, Alachas yra Galintis Viską. ¹¹⁰Atlikite maldą ir mokėkite išmaldos mokestį. Kokius gerus darbus sau sukaupsite – rasite juos pas Alachą. Alachas yra Visa Matantis, ką jūs darote.

¹¹¹Jie teigia, kad nežengs Rojun niekas, išskyrus judėjus ir krikščionis. Tai tėra jų troškimai. Sakyk, „Pranaše Muhamedai“: „Pateikite savo įrodymus, jeigu esate teisūs!“ ¹¹²Ne! Kas paklūsta Alachui ir daro gera – jie turės atlygį iš savo Viešpaties. Nebus jiems baimės ir jie neliūdės! ¹¹³Judėjai sako: „Krikščionys neturi pagrindo 'savo tikėjimui'“, ir krikščionys sako: „Judėjai neturi pagrindo 'savo tikėjimui'“, nors jie visi skaito Raštą. Tą patį sakė 'ir stabmeldžiai', kurie neišmano – panašūs jų žodžiai. Dėl šių nesutarimų Prikėlimo Dieną teis tarp jų Alachas.

^a Koranas buvo apreiškintas dalimis, per dvidešimt trejus metus. Apreiškimo laikotarpiu kai kurios jo eilutės buvo anuliuotos ir pakeistos kitomis. Vienas to pavyzdžių yra draudimas vartoti svaigalus, apie kuriuos iš pradžių buvo paprasčiausiai perspėta (2:219), paskui buvo uždrausta melstis esant neblaivaus proto (4:43), ir tik po to buvo galutinai uždrausta juos vartoti (5:90–91).

^b T. y. reikalavimas pamatyti Dievą savomis akimis bei kalbėtis su angelais.

^c Medinoje gyvenusios judėjų bendruomenės buvo priešiškos musulmonams. Šia eilute Pranašui Muhamedui, tebūnie jam taika, buvo įsakyta likti kantriam ir nesiimti jokių veiksmų. Tačiau judėjams įvykdžius akivaizdžius nusikaltimus ir pažeidus tarpusavio sutartis, dvi gentys buvo išvarytos iš Medinos, o trečiosios genties vyrams įvykdyta mirties bausmė už kolaboravimą su Mediną užpuolusiais Mekos stabmeldžiais.

¹¹⁴Kas yra didesni piktadariai už tuos, kurie draudžia minėti Alacho vardą Jo mečetėse ir siekia jų sugriovimo? Jie turėtų žengti į jas tik bijodami Jo. Jiems šiame gyvenime – gėda, o Ateinančiame – didelė bausmė. ¹¹⁵Alachui priklauso rytai ir vakarai, tad kur besigręšite – prieš jus bus Alacho Veidas. Alachas yra Beribis, Visa Žinantis.

¹¹⁶Jie sako: „Alachas turi sūnų!“ Išaukštintas Jis!^a Jam priklauso visa, kas danguose ir žemėje, ir visa Jam paklūsta! ¹¹⁷Jis yra dangų ir žemės Pirmakūrėjas. Kai ką nors nusprendžia, Jam užtenka ištarti „Būk!“ ir tai būna! ¹¹⁸Nežinantieji sako: „Jeigu tik Alachas tartų mums žodį arba parodytų ženklą!“ Tą patį sakė žmonės gyvenę anksčiau jų. Panašios jų širdys. Išties Mes padarėme ženklus aiškius žmonėms, turintiems tvirtą tikėjimą. ¹¹⁹Mes siuntėme tave, 'Pranaše Muhamedai', su tiesa, duodantį gerą žinią ir išpėjimą. Tu nebūsi atsakingas už liepsnojančios Ugnies gyventojus. ¹²⁰Judėjai ir krikščionys nebus patenkinti tavimi, kol neseksi jų keliais. Sakyk: „Iš tiesų, Alacho vedimas yra 'teisingas' vedimas.“ Jeigu paseksi jų troškimais po to, kai tau buvo suteiktos žinios, nerasi kas tave apgins ar išgelbės nuo Alacho. ¹²¹Tie, kuriems davėme Raštą, kurie seka juo teisingai – jie yra tikri tikintieji juo, o atmetantys jį yra pralaimėtojai.

¹²²Izraelio tauta! Atminkite Mano malones, kurias suteikiau jums, ir tai, kaip išaukštinau jus virš visų kitų. ¹²³Bijokite Dienos, kai viena siela negalės padėti kitai, ir jokia išpirka nebus priimta, ir užtarimas nebus jai naudingas, ir pagalba nebus suteikta. ¹²⁴'Atminkite', kaip Abraomą išbandė jo Viešpats Savo įsakymais, kuriuos jis įvykdė. Alachas tarė: „Aš padarysiu tave žmonijos vedliu.“ Abraomas paklausė: „O mano palikuonis?“ Alachas atsakė: „Mano sandora neapima piktadarių.“

^a Koranas, minėdamas sūnaus/atžalos priskyrimą Dievui, kalba apie krikščionybėje Dievui priskiriamą Jėzų, tebūnie jam taika, arabų stabmeldystėje Dievui dukromis priskiriamus angelus, bei vietinėje judaizmo pakraipoje Dievui sūnumi priskiriamą kunigą, vardu Ezra. Kadangi Dievas yra visko Kūrėjas, atskiras nuo kūrinijos, Jam negalioja tai, kas galioja kūrinijoms. Todėl teiginys, kad Jis turi atžalą, pažemina Jo, kaip Kūrėjo, statusą, ir yra griežtai atmetamas islamo teologijoje.

^{125r}Atminkite¹, kai padarėme Šventąjį Namą^a sugrįžimo ir saugumo vieta žmonijai, sakydami: „Skirkite Abraomo stovėjimo vietą maldų atlikimui.“^b Mes patikėjome Abraomui ir Izmaeliui Savo Namo apvalymą aplink jį einantiems, jame pasiliekančiams, besilenkiantiems ir puolantiems kniūbsčia. ¹²⁶Kai Abraomas tarė: „Mano Viešpatie, padaryk šį miestą [t.y. Meką] saugia vieta ir suteik jo gyventojams vaisių – tiems iš jų, kurie tiki į Alachą ir Paskutiniąją Dieną“, Jis atsakė: „O netikintiesiems Aš suteiksiu trumpą palaimą ir po to pasmerksiu juos Ugnies bausmei. Koks siaubingas kelionės tikslas!“

^{127r}Atminkite¹, kai Abraomas ir Izmaelis iškėlė Namo pamatus, ¹melsdami¹: „Mūsų Viešpatie! Priimk tai iš mūsų. Iš tiesų, Tu esi Visa Girdintis, Visa Žinantis. ¹²⁸Mūsų Viešpatie! Padaryk mus paklūstančius Tau ir iš mūsų palikuonių tautą, paklūstančią Tau.“^c Parodyk mūsų ¹piligriminės kelionės¹ ritualus ir priimk mūsų atgailą. Iš tiesų, Tu esi Priimantis Atgailą, Suteikiantis Malonę. ¹²⁹Mūsų Viešpatie! Pasiųsk jiems iš jų tarpo Pasiuntinį, kuris skaitys Tavo apreiškimus, mokys juos Rašto ir išminties, ir apvalys juos. Iš tiesų, Tu esi Visa Galintis, Išmintingas.“

¹³⁰Kas galėtų atmesti Abraomo religiją, išskyrus kvailį! Išties Mes išsirinkome jį šiame gyvenime, o Ateinančiame jis bus tarp teisuolių. ¹³¹Kai jo Viešpats jam tarė: „Paklusk“, jis atsakė: „Paklausau Viešpačiui pasauliui“ ¹³²ir įsakė savo sūnams daryti tą patį, kaip ir Jokūbas, tardamas: „Mano sūnūs! Iš tiesų, Alachas parinko jums tikėjimą, tad mirkite tik būdami paklūstančiais ¹Jam¹!“

^a Šventasis Namas yra Mekoje esantis kubo formos pastatas, vadinamas Kaba. Tai yra švenčiausia islamo vieta, į kurios pusę meldžiasi visi musulmonai.

^b Tai yra akmuo, ant kurio Abraomas stovėjo statydamas Kabą.

^c Arabų kalbos žodis reiškiantis asmenį, paklūstantį Alachui, yra *muslim* (liet. musulmonas). Todėl šią eilutę galima versti ir taip: „Mūsų Viešpatie, padaryk mus musulmonais ir mūsų palikuonis musulmonais.“ Dėl šios priežasties islame visi Dievo pranašai yra laikomi musulmonais (paklūstančiais Dievo valiai), nuo Adomo ir Nojaus iki Jėzaus ir Pranašo Muhamedo, tebūnie jiems taika. Toliau vertime, susiduriant su šiuo žodžiu, jis bus verčiamas „Paklūstantis Jam/Alachui“, taip akcentuojant tiesioginę reikšmę.

¹³³Ar jūs, 'judėjai', buvote liudininkai, kai mirtis atėjo pas Jokūbą? Kai jis paklausė savo sūnų: „Ką garbinsite po mano mirties?“ Jie atsakė: „Mes garbinsime tavo Dievą ir tavo protėvių – Abraomo, Izmaelio ir Izaoko Dievą, Vienatinį Dievą. Mes paklūstame Jam.“ ¹³⁴Ši yra tauta praeities. Jiems skirta tai, ko jie nusipelnė, o jums – ko jūs nusipelnėte. Jūs nebūsite atsakingi už jų darbus.

¹³⁵Jie sako: „Tapkite judėjais ar krikščionimis – būsite teisingai vedami!“ Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Ne! Mes sekame Abraomo religija, teisingai tikinčio, kuris nebuvo stabmeldys.“ ¹³⁶„Tikintieji!“ Sakykite: „Mes tikime į Alachą ir tuo, kas buvo apreikšta mums; ir tuo, kas buvo apreikšta Abraomui, Izmaeliui, Izaokui, Jokūbui ir jo palikuonims; ir į tai, kas buvo duota Mozei, Jėzui ir visiems pranašams iš jų Viešpaties. Mes neišskiriame nė vieno iš jų ir esame paklūstantys Alachui.“ ¹³⁷Jeigu jie priims tikėjimą tuo, kuo tikite jūs, bus teisingai vedami, bet jeigu nusigręš, jie bus besivaidijantys 'su jumis'. Alachas apsaugos jus nuo jų pikto. Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis! ¹³⁸„Sakykite: „Mūsų religija' yra Alacho religija. Kas yra geresnis nei Alachas, 'nustatydamas' religiją? Mes garbiname Jį 'Vieną'.“^a

¹³⁹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Ar ginčijatės su mumis dėl Alacho, kai Jis yra mūsų ir jūsų Viešpats? Mes atsakysime už savo darbus, o jūs – už savuosius. Mes esame nuoširdūs Jam 'paklusdami'.“ ¹⁴⁰Ar sakote, kad Abraomas, Izmaelis, Izaokas, Jokūbas ir jo palikuonys buvo judėjai ar krikščionys?“ Klausk jų, 'Pranaše Muhamedai': „Kas žino geriau, jūs ar Alachas?“ „Kas yra didesnis piktadarys už tą, kuris nuslepia liudijimą, gautą iš Alacho, 'jog ateis Pranašas Muhamedas'? Alachas yra dėmesingas tam, ką jūs darote.“ ¹⁴¹Ši yra tauta praeities. Jiems skirta tai, ko jie nusipelnė, o jums – ko jūs nusipelnėte. Jūs nebūsite atsakingi už jų darbus.

^a Šioje eilutėje žodis „religija“ yra išverstas iš arabų kalbos žodžio *šibgha*, kuris tiesiogine prasme reiškia dažus. Religija čia yra sulyginama su dažais, nes kaip dažai nuspalvina rūbą, taip tikra religijos praktika pakeičia žmogaus gyvenimą ir yra matoma ne tik iš vidaus, bet ir iš išorės.

^b T. y. mes atliekame gerus darbus vien tik dėl Jo, bet ne tam, kad kiti žmonės tai matytų.

¹⁴²Kvailiai tarp žmonių sakys: „Kodėl jie pakeitė savo maldos kryptį?“ Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Rytai ir vakarai priklauso Alachui. Jis veda tiesiu keliu, ką panori.“^a ¹⁴³Taip Mes padarėme jus teisinga tauta,^b kad būtumėte liudininkai žmonijai ir kad 'Prikėlimo Dieną' Pasiuntinys būtų liudininkas jums. Mes paskyrėme ankstesnę maldos kryptį tik tam, kad atskirtume sekančius Pasiuntiniu nuo tų, kurie praranda tikėjimą. Iš tiesų, tai buvo didelis išbandymas, išskyrus Alachos vedamiems. Juk Alachas neleis jūsų tikėjimui eiti perniek.^c Iš tiesų, Alachas yra žmonėms Visuomet Maloningas, Suteikiantis Malonę!

¹⁴⁴'Pranaše Muhamedai', Mes matėme tavo veidą gręžiantis į dangų, tad nukreipsime tavo maldos kryptin, kuria būsi patenkintas. Gręžk savo veidą į Šventąją Mečetę 'Mekoje'! Kur bebūtumėt, gręžkite savo veidus į ją! Tie, kuriems buvo duotas Raštas, žino, kad tai tiesa iš jų Viešpaties. Alachas yra dėmesingas tam, ką jie daro. ¹⁴⁵Net jeigu duotum Rašto žmonėms visus įrodymus, jie neseks tavo maldos kryptimi, ir tu neseksi jų maldos kryptimi. Nė vieni iš jų neseks vieni kitų maldos kryptimis. Jeigu sektum jų troškimais po to, kai žinios buvo tau suteiktos, būtum vienas iš piktadarių. ¹⁴⁶Tie, kuriems buvo duotas Raštas, atpažįsta jį [t. y. Pranašą Muhamedą], kaip savo pačių vaikus. Tačiau kai kurie iš jų slepia tiesą, ją žinodami. ¹⁴⁷Tai – tiesa iš tavo Viešpaties, tad nebūk tarp abejojančiųjų. ¹⁴⁸Kiekviena tauta turi savo maldos kryptį. Tad varžykitės vieni su kitais geruose darbuose. Kur tik bebūtumėte, Alachas surinks jus visus 'Teismui'. Iš tiesų, Alachas yra Galintis Viską.

¹⁴⁹'Pranaše Muhamedai', kur tik bepradėtum 'malda', gręžk savo veidą į Šventąją Mečetę – tai yra tiesa iš tavo Viešpaties. Alachas yra dėmesingas tam, ką jūs darote. ¹⁵⁰Kur tik bepradėtum 'malda', gręžk

^a Pirmoji musulmonų maldos kryptis buvo Jeruzalė, bet po kiek laiko ji buvo pakeista į Kaba Mekoje, kurios pusėn musulmonai meldžiasi iki šiol.

^b „Teisinga tauta“ (arab. *umma vasaṭā*) reiškia nuosaikią, subalansuotą bendruomenę. Tai yra bendruomenė, kuri nėra ekstremali tiek griežtume, tiek laisvume, bet išlaikanti pusiausvyrą tarp šių kraštutinių.

^c Musulmonams pakeitus maldos kryptį kai kurie žmonės suabejojo ankstesnių maldu, atliktų Jeruzalės kryptimi, teisingumu. Ši eilutė paneigia šią abejonę.

savo veidą į Šventąją Mečetę. Kur tik bebūtumėt, gręžkite savo veidus į ją, kad žmonės neturėtų argumentų prieš jus, nebent piktadarius iš jų. Nebijokite jų, bet bijokite Manęs, kad išbaigčiau Savo malonę jums ir kad būtumėte 'teisingai' vedami.¹⁵¹ Taip pat 'išbaigiant malonę' Mes siuntėme jums Pasiuntinį iš jūsų tarpo – skaitantį Mūsų apreiškimus, apvalantį jus, mokantį Rašto ir išminties, ir mokantį jus to, ko nemo-kėjote.¹⁵² Tad prisiminkite Mane, 'Man pakludami', ir Aš atsiminsiu jus, 'jums atleisdamas'. Dėkokite Man ir nebūkite Mane atmetantys!

¹⁵³ Tikintieji! Siekite pagalbos kantrybėje ir maldoje. Iš tiesų, Alachas yra su kantriaisiais.¹⁵⁴ Nesakykite, kad nužudytieji vardan Alachas yra mirę – taip! – jie gyvi, tik jūs to nesuvokiate.¹⁵⁵ Mes išmėgin-sime jus baime ir alkio, turto, gyvybės bei vaisių praradimu. Tad duok gerą žinią kantriesiems,¹⁵⁶ kurie susidūrę su nelaime sako: „Iš tiesų, Alachui mes priklausome ir pas Jį sugrįšime.“¹⁵⁷ Jiems bus suteikta palaima ir malonė iš Alacho. Jie yra teisingai vedami.

¹⁵⁸ Iš tiesų, Safa ir Marva^a yra Alacho simboliai. Tad kas atlieka didžiąją ar mažąją piligriminę kelionę,^b tegul eina tarp jų. Kas daro gera savo valia – Alachas juk yra Dėkingas, Visa Žinantis.¹⁵⁹ Slepian-tys aiškius įrodymus ir vedimą, kurį apreiškėme, – po to, kai Raš-te padarėme tai aiškiu žmonijai, – bus prakeikti Alacho ir tų, kurie prakeikia.¹⁶⁰ Išskyrus atgailaujančius, pasitaisančius ir padarančius akivaizdžiu 'tai, ką jie slėpė'. Aš priimsiu jų atgailą. Aš esu Priimantis Atgailą, Suteikiantis Malonę!¹⁶¹ Iš tiesų, atmetantys tikėjimą ir mirš-tantys netikėjime yra prakeikti Alacho, angelų ir visos žmonijos.¹⁶² Jie bus 'prakeikti' amžinai. Jų kančia nebus sumažinta ir nebus atidėta.

¹⁶³ Jūsų Dievas yra Vienatinis Dievas, niekas nėra vertas garbini-

^a Safa ir Marva yra dvi Mekos kalvos esančios šalia Kabos. Vienas piligriminės kelionės ritualų yra greitas ėjimas tarp jų, taip atmenant pranašo Abraomo žmoną Hagarą, kuri ėjo tarp šių kalvų ieškodama vandens savo sūnui, pranašui Izmaeliui. Kadangi šis ritualas buvo perėmęs Mekos stambeldžiai, kai kurie Pranašo Muhamedo bendrašygiai abejojo jo tinkamumu. Ši eilutė atsako į jų abejonę.

^b Didžioji piligriminė kelionė į Meką, atliekama pirmosiomis *zul-chidžos* mėnesio dienomis, yra vadinama *Chadžu*. Tuo tarpu mažoji piligriminė kelionė į Meką, kurią galima atlikti bet kada, yra vadinama *Umra*.

mo, išskyrus Jį, Maloningą, Suteikantį Malonę! ¹⁶⁴Iš tiesų, dangų ir žemės sukūrimo, dienos ir nakties kaitoje, laivuose, plaukiančiuose jūrose ir taip duodančiuose naudą žmonijai, Lietuje, Alacho pasiūtame iš dangaus, gaivinančiame mirusių žemę ir paskleidžiančiame joje įvairius gyvūnus, besikeičiančiuose vėjuose, debesyse, keliaujančiuose tarp dangaus ir žemės – tame yra ženklai protaujantiems žmonėms! ¹⁶⁵Tačiau vis vien tarp žmonių yra tokių, kurie pramano lygius Alachui – jie myli juos, kaip turėtų mylėti Alachą, bet tikintieji myli Alachą dar labiau. Jei tik piktadariai galėtų matyti tai, kaip jie sutiks bausmę, 'kai jie bus įsitikinę', jog Alachui priklauso visa galia ir kad Alachas baudžia griežtai. ¹⁶⁶'Pagalvokite apie dieną', kai atsižadės savo sekėjų tie, kurie buvo sekami,^a kai jie matys bausmę, kai visi jų ryšiai bus nutraukti, ¹⁶⁷kai jų pasekėjai tars: „Jeigu turėtume antrą šansą, jų atsižadėtume, kaip ir jie atsižadėjo mūsų.“ Taip Alachas parodys jiems jų darbus, priversdamas už tai gailėtis. Jie niekada neištruks iš Ugnies.

¹⁶⁸Žmonija! Valgykite tai, kas leidžiama ir gera žemėje, ir nesekite Šėtono pėdomis – iš tiesų, jis yra jums aiškus priešas. ¹⁶⁹Jis ragina jus elgtis blogai ir nepadariai bei sakyti apie Alachą tai, ko nežinote. ¹⁷⁰Kai jiems sakoma: „Sekite tuo, ką apreiškė Alachas“, jie atsako: „Ne! Mes seksime tuo, kuo sekė mūsų protėviai!“ Net kai jų protėviai neturėjo supratimo ir nebuvo vedami? ¹⁷¹Netikintieji yra panašūs į bandą avių, kuriai šaukia piemuo, bet jos girdi tik triukšmą ir riksmą. Kurti, nebylūs, akli – jie nieko nesupranta.

¹⁷²Tikintieji! Valgykite gėrybes, kurias suteikėme jums, ir būkite dėkingi Alachui, jeigu garbinatė Jį 'Vieną'. ¹⁷³Jis uždraudė jums tik dvėselieną, kraują, kiaulieną ir tai, kas buvo paskersta ne Alacho vardu. Bet jeigu esate verčiami būtinybės – ne vedami troškimo ir neperžengdami ribų – tada jums nebus nuodėmės 'tai valgant'. Iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

^a T. y. visi netikri dievai atsižadės tų, kurie juos garbino.

¹⁷⁴Iš tiesų, slepiantys Alacho apreiškimą ir parduodantys jį už menką pelną – jie užpildo savo pilvus tik ugnimi. Alachas nekalbės su jais Prikėlimo Dieną ir neapvalys jų. Jie kentės bausmę skausmingą. ¹⁷⁵Jie pirkto paklydimą vietoj tiesaus kelio ir bausmę vietoj atleidimo. Kokie jie kantrūs siekdami Ugnies! ¹⁷⁶Taip yra, nes Alachas apreiškė Raštą su tiesa. Iš tiesų, nesutariantys dėl Rašto smarkiai priešinasi 'tiesai'.

¹⁷⁷Dorumas nėra jūsų veidų kreipimas į rytus ar vakarus. Iš tiesų doras yra tas, kuris tiki į Alachą, Paskutiniąją Dieną, angelus, Raštą ir pranašus; kuris aukoja labdarai iš savo mylimo turto artimiesiems, našlaičiams, vargšams, keliautojams, prašantiems išmaldos ir vergams išlaisvinti; kuris atlieka maldą, moka išmaldos mokestį ir laikosi duoto pažado; kuris yra kantrus vargo, nelaimės ir karo metu. Tokie yra nuoširdūs 'tikintieji'. Tokie yra dievobaimingieji.

¹⁷⁸Tikintieji! Jums nurodyta pelnyta bausmė už nužudytuosius: laisvasis – už laisvąjį, vergas – už vergą, moteris – už moterį.^a Bet jeigu žudikui atleidžia aukos brolis 'ar kitas šeimos narys', tada reikia elgtis teisingai ir atitinkamai sumokėti kompensaciją. Tai yra palengvinimas iš jūsų Viešpaties ir malonė. Kas peržengs šias ribas – kentės skausmingą bausmę. ¹⁷⁹Atpildo įstatymas išsaugo jūsų gyvybes,^b supratingieji žmonės! Galbūt tapsite dievobaimingi.

¹⁸⁰Kai vieną iš jūsų užklumpa mirtis ir jis palieka turtą – nurodytas jums yra palikimas testamentu tėvams ir artimiesiems, pagal tai, kas priimtina. Tai – pareiga dievobaimingiems. ¹⁸¹Bet jeigu kas pakeičia testamentą jį išgirdęs – tai nuodėmė bus tik tam, kuris jį pakeitė. Iš tiesų, Alachas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis! ¹⁸²Jeigu kas įtaria klaidą ar mato neteisybę palikime ir pataiso tai tarp dviejų

^a Pagal islamo teisę, už žmogžudystę turi būti atlyginta lygia bausme. Tačiau viena arabų beduinų genčių turėjo nuostatą, jog vergui nužudžius vergą, mirties bausmė turi būti įvykdyta ir žudiko šeiminkui, o moteriai nužudžius moterį – ir jos šeimos vyriui. Ši eilutė atsako į jų nuostatą.

^b Nors dėl atpildo įstatymo (arab. *ķiķāķ*) žudikui yra įvykdoma mirties bausmė ir taip prarandama dar viena gyvybė, iš tiesų jis skirtas išsaugoti gyvybėms, priverčiant potencialų žudiką kelis kartus pagalvoti prieš darant nusikaltimą.

pusių^a – nebus už tai jam nuodėmės. Iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malone!

¹⁸³Tikintieji! Pasninkas yra nurodytas jums, kaip buvo nurodytas buvusiems anksčiau jūsų, kad taptumėt dievobaimingi. ¹⁸⁴Tad pasninkaukite' apibrėžtą dienų skaičių 'per Ramadaną mėnesį'. Tačiau kas iš jūsų tuo metu keliauja ar serga, tegul pasninkauja tiek pat dienų 'po Ramadaną'. Kam pasninkas yra per sunkus 'dėl senyvo amžiaus ar ligos', tam priskirta pamaitinti vargšą 'už kiekvieną dieną'. Kas noriai duoda daugiau – tai geriau jam. Tačiau pasninkas yra geriau jums, jeigu žinotumėte! ¹⁸⁵Ramadaną yra mėnuo, kai buvo apreiškintas Koranas – teisingas vadovas žmonijai, aiškiai rodantis kelią, ir atskyrimas 'tarp tiesos ir melo'. Tegul pasninkauja, kas pamato šio mėnesio 'jauną mėnulį'!^b Bet kas iš jūsų yra kelionėje ar ligoje, tegul pasninkauja tiek pat dienų 'po Ramadaną'. Alachas nori jums palengvinimo, ne apsunkinimo, kad pabaigtumėte pasninką ir skelbtumėte Alacho didybę už tai, kad Jis atvedė jus 'į tiesų kelią'. Galbūt būsite dėkingi! ¹⁸⁶Pranaše Muhamedai', kai Mano tarnai klausia tavęs apie Mane – Aš esu šalia. Aš atsiliepiu tiems, kurie šaukiasi Manęs. Tegul ir jie atsiliepia, 'pakludami Man' ir tikėdami Manimi, kad būtų vedami.

¹⁸⁷Leista Jums naktimis prieš pasninką suartėti su jūsų sutuoktinėmis. Jos yra apdaras jums, kaip ir jūs esate apdaras joms.^c Alachas žino, kad apgaudinėjote save,^d tad Jis priėmė jūsų atgailą ir atleido jums. Todėl dabar būkite artimi su jomis ir siekite to, ką Alachas jums nulėmė 'iš palikuonių'. Valgykite ir gerkite, kol pamatysite aušros šviesą. Tada tęskite pasninką iki vakaro. Nebūkite intymūs su savo sutuoktinėmis, kai esate užsidarę mečetėse.^e Tai yra Alacho nustatytos

^a T. y. tarp mirštančio asmens ir asmenų, kuriems skirtas palikimas.

^b Islame naudojamas ne saulės, bet mėnulio kalendorius, kuriame mėnesiai skaičiuojami sulig mėnulio fazėmis. Todėl Ramadanas prasideda pamačius jaunatį, žyminčią mėnesio pradžią.

^c Apdaras šioje eilutėje yra metafora, reiškianti komfortą, poilsį ir apsaugą.

^d Prieš šios eilutės apreiškimą pasninko naktimis buvo draudžiama turėti lytinių santykių su sutuoktiniais, bet kai kurie Pranašo bendražygiai pažeisdavo šį nurodymą.

^e Paskutines dešimt Ramadaną dienų rekomenduojama paskirti maldai mečetėse. Šiuo metu maldininkas turi atsiriboti nuo pasaulinių dalykų ir mečetę gali palikti tik

ribos, tad neperženkite jų! Taip Alachas išaiškina Savo apreiškimus žmonėms. Galbūt jie taps dievobaimingi! ¹⁸⁸Neeikvokite savo turto neteisingai ir neduokite kyšių valdininkams, norėdami pasisavinti kitų žmonių turtą neteisėtai, žinodami, 'kad tai nuodėmė'.

¹⁸⁹Jie klausia tavęs, 'Pranaše Muhamedai', apie mėnulio jaunatis. Sakyk: „Jos skirtos sekti laikui ir piligriminei kelionei.“ Dorumas nėra tai, kad žengiate į namus pro galines duris,^a bet doras yra tas, kuris yra dievobaimingas. Tad ženkite į savo namus pro priekines duris ir bijokite Alacho, kad taptumėte sėkmingi!

¹⁹⁰Kovokite vardan Alacho su tais, kurie kovoja su jumis, bet neperženkite ribų. Iš tiesų, Alachas nemėgsta agresorių. ¹⁹¹Žudykite, kur tik juos sutiksime 'mūšyje', ir išvarkite juos iš vietų, iš kurių jie išvarė jus. Juk nesantaika^b yra blogiau už žudymą. Bet nekovokite su jais Šventojoje Mečetėje 'Mekoje', nebent jie ten kovos su jumis. Jeigu jie užpuls jus, tada žudykite juos. Toks yra atpildas netikintiesiems. ¹⁹²Tačiau jeigu jie nutraukia kovą – iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ¹⁹³Kovokite su jais, kol nebeliks nesantikos ir garbinimas bus skirtas Alachui, bet jeigu jie nutraukia kovą – tegul nebūna iš jūsų agresijos, nebent prieš piktadarius. ^{194r}Atpildas bus vykdomas^c šventąjį mėnesį už 'nusikaltimą atliktą per' šventąjį mėnesį.^c Už visus nusikaltimus bus atlyginta teisingai. Taigi, jei kas pažeidžia 'šventojo mėnesio' draudimą 'pradėdami kovą', jūs taip pat pažeiskite draudimus prieš juos. Bijokite Alacho ir žinokite, kad Alachas yra su dievobaimingaisiais. ¹⁹⁵Leiskite savo turtą vardan Alacho ir nemeskite savęs į susinaikinimą 'laikydami turtą sau'. Darykite gera, iš tiesų, Alachas myli gera darančiuosius.

maistui įsigyti, bet negali grįžti namo santykiams su sutuoktiniu/e.

^a Arabų stabmeldžiai turėjo prietarą iš piligriminės kelionės grįžtant namo įžengti į namus pro galines, o ne priekines duris.

^b Žodis „nesantaika“ (arab. *fitna*) gali reikšti netikėjimą ir stabmeldystę, jų primestą kitiems, nesantaikos ir nesutarimų kurstymą, persekiojimą, priespaudą, neteisybę, terorizmą ar kankinimus.

^c Šventieji mėnesiai, kurių metu yra draudžiama kariauti, yra pirmasis, septintasis, vienuoliktasis ir dvyliktasis islamiškojo mėnulio (*Hidžri*) kalendoriaus mėnesiai.

¹⁹⁶Užbaikite didžiąją ir mažąją piligriminę kelionę vardan Alacho, 'atlikdami visus jos ritualus', bet jeigu 'priešai ar negalavimas' jums užkirto kelią, tada aukokite galviją, kurį išgalite, ir neskuskite galvos plaukų, kol auka nepasieks aukojimo vietos. Jeigu kuris jūsų serga ar turi galvos ligą, 'dėl kurios tenka nuskusti plaukus prieš paskirtą laiką', tada 'jo išpirka' yra pasninkas, išmalda arba avies aukojimas. Kai esate saugūs 'nuo priešų ar negalavimų', tada tie, kurie atlieka mažąją ir po jos didžiąją piligriminę kelionę, tegul aukoja galviją, kurį išgali, o kas negali jo surasti 'arba neišgali nupirkti' – tam priklauso trys dienos pasninko piligriminės kelionės metu ir septynios dienos grįžus namo. Viso dešimt dienų. Tai skirta tiems, kurie negyvena šalia Šventosios Mečetės. Bijokite Alacho ir žinokite, kad Alachas baudžia griežtai.

¹⁹⁷Piligriminė kelionė yra 'atliekama' nustatytais mėnesiais. Tad kas pasiryžta įvykdyti ją, tegul laikosi atokiai nuo lytinių santykių, tuščių kalbų ir ginčų piligrimystės metu. Ką gero darote – Alachas tai žino. Būkite apsirūpinę, bet iš tiesų geriausias apsirūpinimas yra dievobaimingumas. Bijokite Manęs, supratingieji žmonės! ¹⁹⁸Nėra jums nuodėmės siekti dosnumo iš savo Viešpaties 'užsiimant verslu piligrimystės metu'. Kai paliekate *Arafato* kalną 'Mekoje', prisiminkite Alachą šalia Šventosios vietos, 'vadinamos *Muzdalifa*', ir prisiminkite, kaip buvote atvesti 'į tiesų kelią', nors prieš tai buvote paklydę. ¹⁹⁹Tada eikite su kitais piligrimais ir prašykite Alacho atleidimo. Iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ²⁰⁰Kai baigsite garbinimo apeigas, prisiminkite Alachą taip, kaip prieš tai prisimindavote savo protėvius 'būdami stabmeldžiais', ar dar labiau. Juk tarp žmonių yra sakančių: „Mūsų Viešpatie! Duok mums šiame gyvenime“ – tad neturės jie jokios dalies Ateinančiame. ²⁰¹Ir tarp žmonių yra sakančių: „Mūsų Viešpatie! Duok mums gero šiame ir Ateinančiame gyvenime ir apsaugok mus nuo bausmės Ugnyje.“ ²⁰²Jie gaus tai, ko siekė.^a Iš tiesų, Alachas greitai atsiskaito.

^a Kai žmogus galvoja tik apie šį gyvenimą, jis pamiršta daug svarbesnį dalyką – sėkmę Ateinančiame. Tikro tikinčiojo požiūris turi būti subalansuotas. Tikintysis

²⁰³Atminkite savo Viešpatį paskirtomis dienomis.^a Kas skuba išvykti po dviejų dienų, nebus jam nuodėmės, ir kas pasilieka 'trečiajai dienai', nebus jam nuodėmės, jeigu jie bijo Alacho. Bijokite Alacho ir žinokite, kad pas Jį būsite surinkti. ²⁰⁴Tarp žmonių yra tokių 'veidmainių', kurių kalba apie šį gyvenimą nustebina tave, 'Pranaše Muhamedai', ir kurie atvirai kviečia Alachą liudyti, kas yra jų širdyse. Tačiau jie yra tavo didžiausi priešai. ²⁰⁵Kai pasišalina, jie skleidžia žemėje nedorą, naikindami pasėlius ir galvijus. Bet Alachas nemėgsta nedorybės! ²⁰⁶Kai jiems sakoma: „Bijokite Alacho!“, jų išdidumas nuveda juos nuodėmėn. Užteks jiems Pragaro. Kokia siaubinga poilsio vieta! ²⁰⁷Ir tarp žmonių yra tokių, kurie paskiria savo gyvenimą siekdami Alacho palankumo. Juk Alachas yra Pilnas Malonės Savo tarnams. ²⁰⁸Tikintieji! Ženkite į islamą visa širdimi ir nesekite Šetono pėdomis. Iš tiesų, jis yra jums aiškus priešas. ²⁰⁹Bet jeigu suklumpage po to, kai gavote aiškius įrodymus, tada žinokite, kad Alachas yra Galingas, Išmintingas.

²¹⁰Ar jie laukia, kol Alachas atvyks debesų šešėliuose su Savo angelais? Sprendimas jau bus priimtas tuomet. Viskas sugrįžta pas Alachą. ²¹¹Paklausk Izraelio tautos, kiek aiškių ženklų Mes jiems parodėme! Kas iškeičia Alacho malonę, vos tik ją gavęs, matys, jog Alachas baudžia griežtai. ²¹²Šio pasaulio gyvenimas buvo papuoštas netikintiesiems, besišaipantiems iš tikinčiųjų. Bet dievobaimingieji bus aukščiau jų Prikėlimo Dieną. Alachas duoda, kam panori, be jokių ribų!

²¹³Kadaise žmonija buvo viena 'tikinčiųjų' tauta, 'kol neužmiršo tikėjimo'. Tada Alachas pasiuntė pranašus, duodančius gera žinią ir perspėjančius apie bausmę, ir apreiškė jiems Raštą su tiesa, kad išspręstų nesutarimus tarp jų tautų. Bet dėl Rašto ginčijosi tie, kuriems jis buvo duotas, kai aiškūs ženklai buvo jiems pateikti, vien iš pavydo vieni kitiems.^b Tad Alachas išvedė tikinčiuosius į

mels gėrio šiame gyvenime, bet taip pat, netgi dar labiau, mels sėkmės Ateinančiajame.

^a T. y. 12-oji ir 13-oji mėnulio kalendoriaus, *zul-chidžos* mėnesio dienos, turinčios specialią reikšmę piligriminės kelionės metu.

^b Visiems pranašams gavus Dievo apreiškimą, žmonės, kuriems jie buvo siųsti, susi-

tiesą, dėl kurios jie nesutarė, per Savo malonę. Alachas veda į tiesų kelią, ką panori.

²¹⁴Ar manėte, kad būsite priimti į Rojaus sodus ir nebūssite išbandyti kaip buvusieji anksčiau jūsų? Juos užklupo tokia kančia ir nelaimė, ir jie buvo taip supurtyti, kad netgi jų pasiuntinys ir tikintieji su juo šaukė: „Kada Alachas ateis į pagalbą?!“ Be abejonės, Alacho pagalba arti!

²¹⁵Jie klausia tavęs, 'Pranaše Muhamedai', ką jiems skirti labdarai. Sakyk: „Skirkite ją iš savo gėrybių tėvams, artimiesiems, našlaičiams, vargšams ir nepasiturintiems keliautojams. Alachas yra Visa Žinantis, ką gero darote!“

²¹⁶„Tikintieji!“ Kova yra jums privaloma, nors jos nenorite. Galbūt nenorite to, kas jums gera, ir norite to, kas jums bloga. Alachas žino tai, ko nežinote. ²¹⁷Jie klausia tavęs, 'Pranaše Muhamedai', apie kovą per Šventuosius Mėnesius. Sakyk: „Kova jų metu yra didelė nuodėmė, tačiau trukdyti eiti Alacho keliu, atmesti Jį ir ištremti maldininkus iš Šventosios Mečetės yra nuodėmė dar didesnė.“ Nesantaika 'prieš tikinčiuosius' yra blogiau už žudymą. Jeigu tik gebės, jie ir toliau kovos su jumis, kol nenugręš jūsų nuo tikėjimo. Kas iš jūsų atsižadės tikėjimo ir mirs netikėjime – jų darbai bus nepriimti nei šiame, nei Ateinančiame gyvenime. Jie bus Ugnies gyventojai. Jie bus joje amžinai! ²¹⁸Iš tiesų, tikintieji ir tie, kurie emigravo ir kovojo vardan Alacho – jie gali tikėtis Alacho malonės. Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

²¹⁹Jie klausia tavęs, 'Pranaše Muhamedai', apie svaigalus^a ir lošimą. Sakyk: „Juose yra didelis blogis ir šiek tiek naudos žmonijai, bet jų

ginčydavo dėl jo priėmimo ar atmetimo. Tačiau, kaip pabrėžiama šioje eilutėje, ginčų dėl apreiškimo priežastis buvo ne racionalūs nesutarimai dėl jo dieviškos kilmės, bet pavydas ir pasipūtimas prieš tuos žmones, kurie priėmė apreiškimo tiesą.

^a Islamas nedraudžia alkoholio *per se*, bet draudžia visus svaigalus, įskaitant ir narotines medžiagas. Todėl fermentiniai gėrimai, kuriuose alkoholio kiekis yra mažas ir nepaveikiantis žmogaus blaivumo net suvartojus didelį kiekį yra leidžiami. Tuo tarpu gėrimai, kurie gali apsvaiginti suvartojus dideliu ar mažu kiekiu, bus vienašališkai draudžiami, nesvarbu ar juos vartojantis asmuo liks blaivus ar ne.

blogis pranoksta naudą. „Jie 'taip pat' klausia tavęs, ką turėtų skirti labdarai. Sakyk: „Tai, ką turite daugiau 'nei jums reikia'“. Taip Alachas jums išaiškina Savo apreiškimus, kad juos apmąstytumėte ²²⁰šiuo gyvenime ir Ateinančiame. Jie klausia tavęs apie našlaičius. Sakyk: „Geriausia yra jiems padėti. Jeigu apjungiame jų reikalus ir savuosius, 'kartu dalindamiesi maistu' – jie yra jūsų broliai.^a Alachas žino, kas nori gero ir kas trokšta blogo. Jeigu panorėtų, Jis apsunkintų šį reikalą jums. Iš tiesų, Alachas yra Visa Galintis, Išmintingas!“

²²¹Neveskite stabmeldžių moterų, kol jos nepriėmė tikėjimo. Tikinti vergė yra geriau už laisvą stabmeldę, net jeigu jos išvaizda jus žavi. Ir nesutuokite 'tikinčių moterų' su stabmeldžiais vyrais, kol jie nepatikės. Tikintis vergas yra geriau už laisvą stabmeldį, net jeigu jo išvaizda jus žavi. Jie kviečia į Ugnį, tačiau Alachas, Savo malone,^b kviečia į Rojų ir atleidimą. Jis išaiškina Savo ženklus žmonėms. Galbūt jie susimąstys!

²²²Jie klausia tavęs, 'Pranaše Muhamedai', apie menstruacijas. Sakyk: „Jos yra nešvarumas, tad laikykitės atokiai nuo 'lytinių santykių' su savo žmonėmis, kol jos neapsivalys, o kai apsivalys, eikite pas jas tais būdais, kuriais leido Alachas. Iš tiesų, Alachas myli atgailaujančius ir apsisalančius.“ ²²³Jūsų moterys yra kaip ariamoji žemė jums,^c tad eikite į savo ariamą žemę, kada ir kaip norite. Užrašykite sau 'gerus darbus, atlikdami Alacho nurodymus'. Bijokite Alacho, žinokite, kad Jį sutiksite, ir duokite gerą žinių tikintiesiems!

^a Kai buvo atskleistos eilutės: „Nesiartinkite prie našlaičio turto, nebent norėdami jį padidinti“ [6:152], bei „Iš tiesų, neteisėtai ryjantys našlaičių turtą vartoja ne ką kitą, kaip ugnį į savo pilvą.“ [4:10], tikintieji, globoję našlaičius, atskyrė savo maistą ir gėrimą nuo našlaičiams skirto maisto ir gėrimo, kol našlaičiai jį suvartodavo patys arba kol jis sugesdavo. Tai tapo sunkumu ir dėl to buvo pasiteirauta Pranašo, ar toks elgesys yra teisingas. Ši eilutė buvo apreikšta kaip atsakas į šį klausimą ir leidimas valgyti vieni kitų maistą bei gerti vieni kitų gėrimus, nes našlaičiai yra kaip savo globėjų jaunesnieji broliai ir seserys.

^b Verčiant pažodžiui: „Savo leidimu“.

^c Korano metaforoje apie vaisingumą moteris yra palyginama su ariamąja žeme, vyras su ūkininku, o vaikai – su sėkla.

^{224r} 'Tikintieji!' Neleiskite savo priesaikoms Alacho vardu tapti pasiteisinimu gero nedarymui, nesisaugojimui nuo blogio ar žmonių nesutaikymui.^a Juk Alachas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis – ²²⁵ Jis neteis jūsų dėl netyčinių priesaikų, bet 'teis' dėl to, ko troškote savo širdyse. Alachas yra Atleidžiantis, Pakantus! ²²⁶ Prisieikiantys, jog nesiartins prie savo žmonių 'lytiniais santykiais', tegul laukia 'ne ilgiau' keturių mėnesių.^b Jeigu jie sugrįžta 'po šio laikotarpio', tai Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ²²⁷ Bet jeigu jie nusprendžia skirtis – tada iš tiesų, Alachas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis. ²²⁸ Išsiskyrusios moterys turi laukti tris ciklus^c ir nėra leistina joms nuslėpti tai, ką Alachas sukūrė jų išciuose, jeigu jos tiki į Alachą ir Paskutiniąją Dieną. Jų buvę vyrai turi teisę jas susigrąžinti šiuo laikotarpiu, jeigu jie abu nori susitaikymo. Žmonos turi tokias pačias teises, kaip ir pareigas, pagal tai, kas teisinga. Tačiau vyrai yra 'atsakomybės' laipsniu aukščiau jų. Alachas yra Visa Galintis, Išmintingas!

²²⁹ Skyrybos gali būti atšauktos dukart. Po to 'vyras privalo' pagarbiai pasilikti savo žmoną arba maloningai atsiskirti nuo jos. Neleistina vyrams pasiimti nė kiek iš jų duoto kraičio, nebent jie abu bijo peržengti Alacho nustatytas ribas, 'kai moteris prašo skyrybų be rimtos priežasties'. Jeigu bijote, kad jie peržengs Alacho ribas, tuomet nebus kaltės jai išpirkti save 'grąžinant kraitį vyrui'. Tai yra Alacho nustatytos ribos, tad neperženkite jų! Peržengiantys Alacho ribas – jie yra tikri piktadariai. ²³⁰ O jeigu jis vėl išsiskiria 'trečiąją kartą', tada ji tampa nebeleistina, kol nesusituoks su kitu vyru, ir jeigu 'antrasis vyras' išsiskiria su ja, tada nebus kaltės jai ir jos pirmajam vyrui sugrįžti į santuoką, kol jie mano, kad gebės laikytis Alacho apribojimų. Šios

^a Žmogui būnant pykčio būsenoje yra įprasta prisiekti dėl dalykų, su kuriais tas pats žmogus, būdamas ramus, jokiais būdais nesutiktų. Tai ypač dažnai nutinka šeiminio gyvenimo kontekste, vyrui susipykus su žmona (apie tai kalbama sekančiose eilutėse). Ši eilutė nurodo, kad atlikus tokią priesaiką, vietoj jos išpildymo ir nesiėgimo deramai su savo šeimos nariais ar aplinkiniais žmonėmis, reiktų šią priesaiką sulaužyti. Tokios priesaikos turi būti išpirktos gerais darbais.

^b Jeigu vyras nutraukia lytinis santykius su savo žmona ilgiau nei keturis mėnesius, žmona įgyja teisę skyryboms.

^c Šiuo laikotarpiu išsiskyrusiai moteriai nėra leidžiama susituokti su kitu vyru.

yra Alacho ribos. Jis išaiškina jas išmanantiems žmonėms!

²³¹Jeigu išsiskiriate su moterimi ir ji išlaukia laukimo periodą, tuomet pasilikite su ja garbingai arba paleiskite ją garbingai. Tačiau nepasilikite su ja norėdami pakenkti. Tai darantys įvykdo piktadarystę prieš save. Nelaikykite Alacho apreiškimų juokais. Atminkite Jo malones, suteiktas jums, ir Raštą su Išmintimi,^a kurį Jis siuntė jūsų vedimui. Bijokite Alacho ir žinokite, kad Jis yra Žinantis Viską. ²³²Kai išsiskiriate su moterimi ir ji išlaukia laukimo periodą, nedrauskitė jai ištekti už jos buvusio vyro, jeigu jie abu sutinka dėl to priimtiniu sutarimu. Tai yra įsakyta tikintiems į Alachą ir Paskutiniąją Dieną. Tai yra geriau jums ir tyriau. Alachas žino tai, ko nežinote.

²³³„Išsiskyrusios“ moterys, norinčios užbaigti žindymo periodą, žindys savo vaikus du metus, o vaiko tėvas 'tuo metu' deramai išlaikys ir apręgs jas. Bet niekas nebus paprašytas daugiau, negu išgali. Jokia motina negali būti nuskriausta dėl savo vaiko ir joks tėvas negali būti nuskriaustas dėl savojo. 'Tėvui mirus' ta pati pareiga tenka jo palikuonims. Bet jeigu abi pusės pasitarusios sutinka atpratinti kūdikį 'nuo žindymo', tada nebus jiems kaltės. Jeigu nusprendžiate, kad jūsų kūdikį maitins žindė, nėra jums kaltės, kol apmokate jai tinkamai. Bijokite Alacho ir žinokite, kad Alachas yra Visa Matantis, ką jūs darote.

²³⁴Tiems, kurie mirdami iš jūsų palieka našlės – tegul jos laukia keturis mėnesius ir dešimt dienų 'prieš ištekančią už kito vyro'. Po šio laikotarpio nėra jums kaltės dėl to, ką jos garbingai dėl savęs nusprendžia. Alachas yra Visa Suprantantis, ką jūs darote. ²³⁵Nėra jums kaltės užsiminti apie norą vesti moterį 'jos laukimo laikotarpiu' ar nuslėpti savo norą širdyje. Alachas žino, kad svarstote apie santuoką su jomis. Tačiau nesudarykite su jomis slapto sutarimo ir kalbėkite tarpusavyje tinkamai. Nesirūškite sudaryti santuokos sutarties, kol nesibaigs laukimo laikotarpis. Atminkite, jog Alachas žino, kas yra jūsų širdyse, tad bijokite Jo! Ir atminkite, kad Alachas yra Atleidžiantis, Pakantus!

^a „Išmintis“ čia reiškia Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, mokymus, vadina mus *Sunna*.

²³⁶Nėra jums kaltės išsiskirti su žmonomis, kol jų nelytėjote ir nenustatėte joms privalomo kraičio, bet duokite joms kompensaciją – turtingas pagal savo galimybes, o vargšas pagal savo. Tinkama kompensacija yra pareiga geradariams! ²³⁷Jeigu išsiskiriate su moterimi prieš ją palytėję ir esate davę jai kraitį – palikite jai pusę to, nebent ji atsisako, arba tas, kurio rankose yra santuokos sutartis, atsisako ir duoda pilną kraitį. Tačiau atsisakyti 'ir duoti pilną kraitį' yra arčiau dievobaimingumo. Nepamirškite maloningumo vienas kitam. Iš tiesų, Alachas yra Visa Matantis, ką jūs darote.

²³⁸Rūpinkitės savo maldomis, ypač viduriniąja 'popietės' malda. Stovėkite prieš Alachą 'Jam' atsiduodami. ²³⁹Jeigu esate pavojuje, melskitės eidami ar jodami, bet kai esate saugūs, atlikite maldą taip, kaip Jis jus išmokė to, ko prieš tai nežinojote.

²⁴⁰Tie iš jūsų, kurie miršta palikdami našles, tegul palieka joms palikimą vienerių metų išlaikymui, neišprašant jų iš namų.^a Bet jeigu jos nusprendžia pačios išeiti – jūs nesate atsakingi už tai, ką jos garbingai sau nusprendžia. Alachas yra Visa Galintis, Išmintingas! ²⁴¹Tinkamas aprūpinimas turi būti suteiktas išsiskyrusioms moterims – tai pareiga dievobaimingiems. ²⁴²Taip Alachas jums išaiškina Savo apreiškimus. Galbūt susiprasite!

^{243r}Pranaše Muhamedai', ar nebuvai susimąstęs apie tuos, kurie tūkstančiais paliko savo namus, bijodami mirties? Alachas jiems tarė: „Mirkite!“ ir po to sugrąžino juos į gyvenimą.^b Alachas yra dosnus žmonėms, bet dauguma žmonių yra nedėkingi. ²⁴⁴Kovokite vardan Alacho ir žinokite, kad Alachas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis. ²⁴⁵Kas paskolins Alachui gerą paskolą, 'aukodamas labdarai', kurią Alachas grąžins su kaupu? Alachas padidina ar sumažina 'jūsų turtą'. Pas Jį jūs sugrįšite.

^a Šios eilutės nurodymas buvo pakeistas 2:234 ir 4:12 eilutėse.

^b Čia kalbama apie grupę žmonių, bėgusių nuo maro arba nuo priešų. Pabėgę ir išsigelbėję jie pagalvojo, kad galima lengvai išvengti mirties. Dėl šios priežasties, Dievas vėl juos visus pražudė ir prikėlė, taip primindamas, kad mirtis yra Dievo valioje. Ji užklups visus tada, kai Dievas yra nulėmęs.

²⁴⁶Ar nematei Izraelio tautos vadų, kurie valdė po Mozės? Jie tarė vienam iš savo pranašų [t. y. pranašui Samueliui]: „Paskirk mums karalių ir mes kovosime vardan Alacho.“ Jis atsakė: „Ar gali būti taip, kad nesikausite, jeigu jums bus įsakyta?“ Jie atsakė: „Kaip galėtume nekovoti vardan Alacho, kai buvome išvaryti iš savo žemės ir atskirti nuo savo vaikų?“^a Tačiau kai jiems buvo įsakyta kova, visi iš jų, išskyrus kelis, nusigręžė 'ir nesikovė'. Alachas yra Visa Žinantis apie piktadarių. ²⁴⁷Jų pranašas tarė: „Alachas paskyrė Saulių jūsų karaliumi.“ Jie atsakė: „Kaip jis gali būti mūsų karalius? Kai kurie iš mūsų yra labiau verti karaliavimo nei jis, ir jis nebuvo palaimintas dideliais turtais!“ Jis atsakė: „Iš tiesų, Alachas paskyrė jį jums ir suteikė jam žinių ir gerą stotą. Alachas suteikia Savo karalystę kam panori. Alachas yra Beribis, Visa Žinantis!“ ²⁴⁸Jų pranašas tarė jiems: „Sauliaus karalystės ženklas yra Arka 'su Sandora', jums atnešta angelų. Joje bus ramybės dovana iš jūsų Viešpaties ir Mozės bei Aaronso šeimų relikvijos. Tame yra ženklas jums, jeigu esate tikintieji!“

²⁴⁹Kai Saulius išžygiavo, jis perspėjo savo kariauną: „Alachas išmėgins jus ties upe. Kas gers iš jos, tas nėra 'tarp tikinčiųjų' su manimi, o kas neragaus iš jos, nebent gurkšni, jis iš tiesų 'yra tikintis' su manimi.“ Tačiau jie gėrė iš jos, išskyrus keletą. Kai Saulius su tikinčiaisiais persikėlė per upę, kai kurie jų tarė: „Šiandien mes neiškovosime Galioto ir jo karių.“ Bet tie, kurie buvo užtikrinti susitikimu su Alachu, atsakė: „Kiek kartų maža kariauna įveikė didelę, Alachui leigus! Juk Alachas yra su kantriaisiais!“ ²⁵⁰Jie tarė, susitikę su Galiotu ir jo kariais: „Mūsų Viešpatie! Suteik mums kantrybės, padaryk mūsų žingsnius tvirtus ir padėk mums prieš netikinčiuosius.“ ²⁵¹Tad, Alachui leigus, jie nugalėjo juos, o Dovydas nužudė Galiotą ir suteikė Alachas jam valdžią ir pranašystę, ir išmokė jį visko, ko jis norėjo. Jeigu Alachas nesulaikytų 'priešiškų' žmonių kitais, nedorybė paplįstų žemėje. Tačiau Alachas yra dosnus visiems pasauliams! ²⁵²Šie yra Alacho apreiškimai, kuriuos skaitome tau, 'Pranaše Muhamedai', su

^a Priešai užėmė jų žemes ir paėmė moteris bei vaikus į nelaisvę.

tiesa. Iš tiesų, tu esi vienas iš pasiuntinių!

²⁵³Šie yra 'Alacho' pasiuntiniai – kai kuriuos jų padarėme pranokstančius kitus. Su kai kuriais Alachas kalbėjo tiesiogiai ir kai kuriems suteikė statusą aukštą. Jėzui, Marijos sūnui, Mes davėme aiškius ženklus ir sustiprinome jį Šventąja Dvasia.^a Jeigu Alachas būtų panorėjęs, po jų gyvenusios žmonių kartos nebūtų kovojusios tarpusavyje po aiškių ženklų gavimo. Bet jie nesutarė – kai kurie patikėjo, o kiti atmetė. Jeigu Alachas būtų panorėjęs, jie nebūtų kovoję vieni su kitais. Tačiau Alachas daro tai, ką panori.

²⁵⁴Tikintieji! Aukokite iš to, ką jums suteikėme, kol neatėjo Diena, kai nebebus išpirkos, draugystės ar užtarimo. Netikintieji yra tikrieji piktadariai. ²⁵⁵Alachas! Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį, Visad Gyvą, Visa Išlaikantį! Neapima Jo snaudulys ar miegas. Jam priklauso visa, kas danguose ir žemėje. Kas gali užtarti prieš Jį, be Jo leidimo? Jis žino, kas yra prieš juos ir kas už jų. Jie negali aprėpti nieko iš Jo žinių, išskyrus tai, ką Jis panori 'jiems atskleisti'. Jo Sostas^b apima dangus ir žemę, kurių išlaikymas nevargina Jo. Jis yra Aukščiausias, Didingas!

²⁵⁶Nėra prievartos religijoje.^c Juk tiesa buvo aiškiai atskirta nuo melo. Tad kas atmeta netikrus dievus ir priima tikėjimą į Alachą – tas laikosi pačios tvirčiausios atramos. Alachas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis! ²⁵⁷Alachas yra tikinčiųjų Globėjas. Jis išveda juos iš tamsos į šviesą. O netikinčiųjų globėjai yra netikri dievai, kurie išveda juos iš šviesos į tamsą. Jie bus Ugnies gyventojai. Jie bus joje amžinai.

^{258r}Pranaše Muhamedai', ar negirdėjai apie tą, kuris ginčijosi su Abraomu, nes Alachas buvo jam suteikęs valdžią?^d Kai Abraomas

^a T. y. angelu Gabrieliumi.

^b Anot kai kurių Korano aiškintojų, *Kursī* (Sostas), kuris yra minimas šioje eilutėje, nėra pats Dievo Sostas, bet jo apatinė dalis, kuri nėra iš tolo neprilygsta Sosto didin-gumui. Pačiam sostui įvardinti yra naudojamas žodis 'Arš', minimas 7:54, 10:3, 85:15 eilutėse.

^c Šia eilute aiškiai uždraudžiamas prievartinis atvertimas į religiją. Ji buvo apreikšta keliems Pranašo bendražygiams panorėjus per prievartą į islamą atversti judaizmą pri-ėmusius sūnus.

^d Šis dialogas įvyko tarp Pranašo Abraomo, tebūnie jam taika, ir karaliaus

tarė: „Mano Viešpats suteikia gyvybę ir mirtį.“ Jis atsakė: „Aš taip pat suteikiu gyvybę ir mirtį ¹nužudydamas, ką noriu, ir leisdamas gyventi, kam noriu.“ Abraomas tarė: „Alachas iškelia saulę iš rytų, tad pakelk ją iš vakarų!“ Taip netikintysis buvo priblokštas ²ir negalėjo atsakyti. Alachas neveda piktadarių ³tiesiu keliu.

²⁵⁹Arba apie tą, kuris žengė per sugriuvusį miestą? Jis susimąstė: „Kaip Alachas prikels tai po mirties?“ Tad Alachas atėmė jo gyvybę šimtui metų ir po to prikėlė jį. Tada Jis paklausė: „Kiek laiko čia buvai?“ Jis atsakė: „Tikriausiai⁴ dieną ar dalį dienos.“ Alachas tarė: „Ne! Tu čia buvai šimtą metų! Pažiūrėk į savo maistą ir gėrimą – jie nesugedo, ir pažiūrėk į savo asilą! Taip Mes padarėme tave ženklų žmonijai. Pažvelk į asilo kaulus, kaip surenkame juos kartu ir aptraukiame mėsa!“ Kai tai buvo jam parodyta aiškiai, jis pareiškė: „Dabar žinau, kad Alachas yra Galintis Viską!“

²⁶⁰Atminkite⁵, kai Abraomas tarė: „Viešpatie! Parodyk, kaip suteiki gyvybę mirusiems.“ Alachas atsakė: „Argi nesi tikintysis?“ Abraomas atsakė: „Esu, bet ⁶trokštu to⁷, kad mano širdis būtų nuraminta.“ Alachas tarė: „Tada paimk keturis paukščius ir išmokyk juos pas tave sugrįžti, tada sukapok juos⁸ ir išdėliok ant skirtingų kalvų. Tada pašauk juos – jie atskris pas tave paskubomis. Taip žinosi, kad Alachas yra Visa Galintis, Išmintingas!“

²⁶¹Aukojantys labdarai vardan Alacho yra kaip javo grūdas, kuris išaugina septynias varpas. Kiekvienoje varpoje yra po šimtą grūdų. Alachas padaugina atlygį ⁹dar daugiau¹⁰, kam panori. Alachas yra Beribis, Visa Žinantis! ²⁶²Aukojantys labdarai iš savo turto vardan Alacho ir po to nesigiriantys savo dosnumu ir neižeidinėjantys kitų – jie gaus atlygį iš savo Viešpaties. Nebus jiems baimės ir jie neliūdės! ²⁶³Maloningi žodžiai ir atleidimas yra geriau nei labdara, kurią seka skaudūs žodžiai. Alachas yra Viskuo Apsirūpinantis, Pakantus! ²⁶⁴Tikintieji! Neišvaistykite duotos labdaros priminimais ¹¹apie savo dosnumą¹² ar pašaipiais žodžiais, kaip tie, kurie aukoja savo turtą tik tam, kad pasi-

Nimrodo, teigusio, kad viešpatavimas priklauso ne tik Dievui, bet ir jam.

rodytų prieš kitus, ir netiki nei į Alachą, nei Paskutiniąją Dieną. Jie yra kaip akmuo, ant kurio yra purvas – stipri liūtis palieka jį pliką. Jiems nelieta nieko iš jų darbų.^a Alachas neveda atmetusiųjų tikėjimą 'tiesiu keliu'.

²⁶⁵Leidžiantys savo turtą siekdami Alacho malonės ir įsitikinę 'dėl atlygio už savo darbus', yra kaip sodas aukštumose, kurį užklupo liūtys – tad jis atnešė dvigubai daugiau vaisių. O jeigu jo liūtys neužklups, tada užteks jam dulksnos. Alachas yra Visa Matantis, ką jūs darote.²⁶⁶Ar norėtų kuris jūsų turėti sodą su palmėmis, vynuogėmis ir įvairiais vaisiais, kuriame teka upės, kai pasenstate turėdami nuo jūsų priklausomų vaikų ir tuomet jį užklumpa ugninis viesulas, viską sudeginantis? Taip Alachas išaiškina jums Savo apreiškimus. Galbūt susimąstysite!

²⁶⁷Tikintieji! Aukokite gėrybes, kurias įgijote, ir tai, ką suteikėme jums iš žemės. Neaukokite beverčių daiktų, kuriuos patys imtumėte tik užmerktomis akimis. Žinokite, kad Alachas yra Viskuo Apsirūpintis, Vertas Išaukštinimo!²⁶⁸Šėtonas gąsdina jus skurdu ir įsako jums gėdingus veiksmus, o Alachas pažada jums atleidimą ir atlygį Savo. Alachas yra Beribis, Visa Žinantis!²⁶⁹Jis suteikia išmintį, kam panori. Kokį didelį gėrį gavo tas, kuriam buvo suteikta išmintis! Tačiau niekas to neatmins, išskyrus mąstančiuosius.

²⁷⁰Ką aukojate ir kokias priesaikas duodate – iš tiesų, Alachas tai žino. Tad nebus pagalbos piktadariams!²⁷¹Duoti labdarą atvirai yra gerai, bet duoti vargšams slapčiomis yra geriau – tai apvalys jus nuo nuodėmių. Alachas yra Visa Suprantantis, ką jūs darote.²⁷²Tu nesi atsakingas už žmonių vedimą, 'Pranaše Muhamedai'. Tai yra Alachas, Kuris veda, ką panori. Ką aukojate labdarai yra jūsų pačių naudai, jeigu tai darote siekdami Alacho malonės.^b Jūsų aukos bus jums sugrąžintos ir nebūsité nuskriausti.^{273r}Tad aukokite' vargšams, kurie yra užsiėmę Alacho kelyje ir negali keliauti žeme 'ieškodami

^a T. y. už savo darbus jie negaus jokie atlygio iš Dievo, nes jų darbai nėra nuoširdūs.

^b Verčiant pažodžiui: „siekdami Alacho Veido“.

pragyvenimo šaltinių¹.^a Nesuprantantieji manys, kad jiems nereikia labdaros, nes jie neelgetauja. Tu gali juos atpažinti iš jų išvaizdos. Jie neprašo žmonių įkyriai. Alachas yra Visa Žinantis tai, ką aukojate labdarai.²⁷⁴ Tu, kurie aukoja iš savo turto, dieną ir naktį, slapta ir atvirai – jų atlygis yra pas jų Viešpatį. Nebus jiems baimės ir jie neliūdės!

²⁷⁵ Lupikautojai stovės 'Teismo Dieną' kaip tie, kuriuos Šėtonas savo prisilietimu privedė prie beprotybės. Taip bus, nes jie skelbia: „Palūkanos yra kaip prekyba.“ Tačiau Alachas leido prekybą ir uždraudė palūkanas. Tie, kurie gavę išpėjimą iš savo Viešpaties susilaiko 'ir nustoja lupikauti', – tie gali turėti savo 'palūkanomis' įgytą turtą. Jų byla bus palikta Alachui. Bet tęsiantys 'lupikavimą' bus Ugnies gyventojai. Jie bus joje amžinai!²⁷⁶ Alachas sunaikina palūkanas, bet padidina labdarą. Jis nemėgsta nedėkingų nusidėjęlių.²⁷⁷ Iš tiesų, tie, kurie priėmė tikėjimą ir darė gera, kurie atliko maldą ir mokėjo išmaldos mokestį – jie gaus atlygį iš savo Viešpaties. Nebus jiems baimės ir jie neliūdės!²⁷⁸ Tikintieji! Bijokite Alacho ir atsakykite to, kas 'liko nesumokėta jums' iš palūkanų, jeigu esate tikintieji.²⁷⁹ Jeigu to nepadarysite – ruoškitės karui su Alachu ir Jo Pasiuntiniu. Bet jeigu atgailaujate, tada pasilikite savo paskolintą dalį, kad nebūtumėte skriaudėjai ir nebūtumėt nuskriausti.²⁸⁰ Jeigu kam nors yra per sunku sumokėti skolą, atidėkite ją iki lengvesnio laiko, o jeigu geraširdiškai atleisite skolą, tai bus jums geriau, jeigu tai žinotumėte!

²⁸¹ Bijokite Dienos, kai būsite sugrąžinti pas Alachą! Tada kiekvienai sielai bus sumokėta už tai, ką ji darė, ir niekas nebus nuskriaustas.²⁸² Tikintieji! Kai sutariate dėl paskolos apibrėžtam laikui, užrašykite šią sutartį – tegul raštininkas užrašo ją, būdamas teisingas abiem pusėms. Joks raštininkas neturėtų atsakyti to ir tegul jis rašo kaip Alachas išmokė jį rašyti. Tegul skolininkas diktuoja, bijodamas Alacho, savo Viešpaties, ir nesumažina skolos. Bet jeigu jis yra neišma-

^a Čia kalbama apie varguolius, kurie savo laiką skiria gerų darbų atlikimui, o ne elgetavimui.

nantis 'turtinių dalykų' ar silpnas, ar negebantis diktuoti – tegul jo globėjas diktuoja už jį teisingai. Turėkite du vyrus liudininkus, bet jeigu negalite rasti dviejų vyrų, tada 'tegul liudija' vienas vyras ir dvi moterys, kurių liudijimu esate patenkinti, kad vienai jų užmiršus, kita galėtų priminti.^a Liudininkai neturėtų atsakyti, kai yra pašaukti liudijimui. Tegul sutarties dydis, didelis ar mažas, netampa sunkumu 'ir pasiteisinimu' neužrašyti jos pilnai. Tai bus teisingiau prieš Alachą, padarys liudijimą patikimesniu ir sulaikys jus nuo abejonių. Išskyrus sutartį, kuri yra užbaigiama tarp jūsų vietoje – tada nėra jums nuodėmės jos neužrašyti. Tačiau turėkite liudininkus sudarydami prekybos sandorį. Neleiskite nei raštininkui, nei liudininkui patirti žalą. Jeigu tai padarysite 'ir pakenksite jiems' – tai bus jūsų nedorybė. Tad bijokite Alacho. Jis išmoko jus 'kaip elgtis tinkamai'. Alachas yra Žinantis Viską.

²⁸³Jeigu keliaujate ir negalite rasti raštininko, tada imkite užstatą 'už paskolą'. Jeigu pasitikit vienas kitu, tada 'užstatas nėra būtinas, bet' skolininkas turi gerbti šį pasitikėjimą 'grąžindamas skolą'. Tegul jis bijo Alacho, savo Viešpaties. Neslėpkite savo liudijimo – kas jį nuslepia, iš tiesų, to širdis yra nuodėminga. Alachas yra Visa Žinantis, ką jūs darote.²⁸⁴Alachui priklauso visa, kas danguose ir žemėje. Ką atskleidžiate ir ką nuslepiate – turėsite už tai atsakyti prieš Alachą. Jis atleidžia, kam panori, ir baudžia, ką panori. Alachas yra Galintis Viską.

²⁸⁵Pasiuntinys ir tikintieji tiki tuo, kas buvo jam apreikšta jo Viešpaties. Jie tiki į Alachą, Jo angelus, Raštus ir pasiuntinius. 'Jie skelbia': „Mes neišskiriame nė vieno iš Jo pasiuntinių.“ Jie sako: „Mes girdime ir paklustame. 'Mes siekiame' Tavo atleidimo, mūsų Viešpatie! Pas Tave mes sugrįšime.“²⁸⁶Alachas nereikalauja iš sielos daugiau,

^a Liudijimas islame yra ne teisė ar privilegija, bet pareiga, už kurią gali tekti atsakyti ne tik prieš teisėją, bet ir prieš Dievą. Todėl Korano nurodymas turėti dvi moteris liudininkes vietoj vieno vyro yra ne menkinantis moters statusą, bet atleidžiantis ją nuo pareigos. Taip pat dėl moters paveldo žr. 4:11 išnašą.

2. KARVĖ

negu ji gali pakelti. Kiekvienas gaus tai, ką gero padarė, ir kentės už savo blogį. 'Tad melskite': „Mūsų Viešpatie! Nebausk mūsų, jeigu užmirštame ar suklystame. Mūsų Viešpatie! Neapsunkink mūsų, kaip apsunkinai gyvenusius prieš tai. Mūsų Viešpatie! Neapsunkink mūsų daugiau, negu galime pakelti. Dovanok mums, atleisk mums ir suteik mums malonę! Tu esi mūsų Globėjas! Suteik mums pergalę prieš netikinčiuosius!“

3. Imrāno šeima

Ši Medinos laikotarpio sūra pavadinta pagal 33-oje eilutėje minimą Imrāno šeimą. Imrānas yra Marijos, Jėzaus motinos, tėvas. Praėjusioje sūroje daug dėmesio buvo skirta judėjams, o šioje dėmesys skiriamas krikščionims, kalbant apie Joną krikštytoją, Mariją ir Jėzų. Taip pat sūroje pasakojama apie pirmuosius musulmonų mūšius su Mekos stabmeldžiais. Kaip praėjusioje sūroje, taip ir šioje pabrėžiama tai, jog Koranas yra apreikštas Visagalio Dievo.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malone

¹*Alif-Lām-Mīm.*^a ²Alachas! Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį, Visad Gyvą, Visa Išlaikantį! ³Jis apreikškė tau, 'Pranaše Muhamedai', Raštą su tiesa, patvirtinantį tai, kas buvo apreikšta anksčiau jo, kaip apreikškė Torą ir Evangeliją ⁴prieš tai vadovautis žmonijai. Ir apreikškė Atskyrimą 'tarp tiesos ir melo'. Iš tiesų, atmetę Alacho apreikšimus – jie kentės griežtą bausmę. Alachas yra Visa Galintis, Atpildo Savininkas.^b ⁵Niekas žemėje ir danguose nėra paslėpta nuo Jo. ⁶Jis suformuoja jus motinos iščiose kaip panori. Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį, Visa Galintį, Išmintingą!

⁷Jis apreikškė Raštą tau, 'Pranaše Muhamedai'. Jame yra aiškios eilutės – jos yra Rašto pamatas – ir kitos, kurios yra dviprasinės. Tie, kurių širdys nuklydusios, seks dviprasinėmis eilutėmis, siekdami paklydimo ir interpretacijos 'trokšamos jiems'. Tačiau niekas nežino jų tikrosios reikšmės, išskyrus Alachą. O gerai išmanantys sako: „Mes tikime šiuo 'Koranu' – jis visas yra iš mūsų Viešpaties.“ Tačiau niekas to nepaisys, išskyrus mąstančius žmones, ⁸„meldžiančius“: „Mūsų Viešpatie! Neleisk mūsų širdims nuklysti po to, kai atvedei mus į tiesų kelią. Suteik mums Savo Malone. Iš tiesų, Tu esi Visa Duodantis. ⁹Mūsų Viešpatie! Tu surinksi visą žmoniją Dieną, dėl kurios nėra abejonės. Iš tiesų, Alachas nesulaužo Savo pažado!“

^a Žr. 2:1 išnašą.

^b Atpildo Savininkas reiškia tą, kuris atkuria teisingumą nubausdamas nusikaltėlius.

¹⁰Nei turtas, nei palikuonys atmetusiesiems tikėjimą nesuteiks naudos prieš Alachą. Jie yra kuras Ugnies! ¹¹Jų likimas bus kaip Farano tautos ir gyvenusių anksčiau jos – jie visi atmetė Mūsų ženklus, tad Alachas pagriebė juos už jų nuodėmes. Alachas baudžia griežtai. ¹²Pranaše Muhamedai! Sakyk atmetusiems tikėjimą: „Neužilgo būsite nugalėti ir nuvesti Pragaran. Kokia siaubinga poilsio vieta!“ ¹³Išties dviejų kariaunų susitikimas 'Badro mūšiui' buvo ženklas jums.^a Viena kovojo vardan Alacho, o kita buvo atmetusi tikėjimą. 'Tikintieji' savomis akimis matė priešą esantį dvigubai didesnę už juos. Tačiau Alachas padeda tiems, kuriems panori. Iš tiesų, tame yra ženklas įžvalgiems žmonėms.

¹⁴Išgražinta žmonėms meilė jų troškimams – moterims, vaikams, aukso ir sidabro gausybei, geros veislės žirgams, galvijams ir išartai žemei. Tai yra žemiški malonumai, bet pas Alachą yra geriausia sugrįžimo vieta! ¹⁵Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Ar norėtumėte sužinoti, kas yra geriau už tai? Dievobaimingieji turės Rojaus sodus su savo Viešpačiu, kuriuose teka upės, amžinam gyvenimui ten, ir tyras sutuoktines, kartu su Alacho malone.“ Alachas yra Visa Matantis Savo tarnus, ¹⁶meldžiančius: „Mūsų Viešpatie! Iš tiesų, mes priėmėme tikėjimą, tad atleisk mūsų nuodėmes ir apsaugok mus nuo kančios Ugnyje!“ ¹⁷Jie yra kantrūs, teisuoliai, atsidavę, aukojantys labdarai ir atgailaujantys prieš aušrą.

¹⁸Liudija Alachas, angelai ir žinantys žmonės, kad niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį. Jis yra teisingumo Palaikytojas – niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį, Visa Galintį, Išmintingą! ¹⁹Iš tiesų, vienintelė religija Alachui yra islamas.^b Tie, kuriems buvo duotas

^a Badro mūšis yra pirmasis ir svarbiausias mūšis islamo istorijoje, įvykęs tarp musulmonų ir Mekos stabmeldžių. Stabmeldžių kariauna buvo sutriuškinta, nepaisant to, kad musulmonų pajėgos buvo perpus mažesnės.

^b Arabų kalboje Dievui paklūstantis asmuo yra vadinamas *muslim* (liet. musulmonas) (žr. 2:128 išnašą). Tuo tarpu, pats paklusimo veiksmas yra vadinamas *islām* (liet. islamas). Todėl šią eilutę galima versti ir taip: „Iš tiesų, vienintelė religija Alachui yra paklusimas 'Jo valiai'.“

Raštas, ginčijosi iš pavydo vieni kitiems, kai pasiekė juos žinios.^a Kas neigia Alacho ženklus – iš tiesų, Alachas greitai baudžia. ²⁰Jeigu jie ginčijasi su tavimi, 'Pranaše Muhamedai', sakyk jiems: „Aš paklusau Alachui, kaip ir mano pasekėjai“, ir klausk tų, kuriems buvo duotas Raštas, bei beraščių.^b „Ar paklusote 'Alachui'?“ Jeigu jie pakluso, bus teisingai vedami, bet jeigu nusigręžė, tai tavo pareiga tėra perduoti žinią. Alachas yra Visa Matantis Savo tarnus.

²¹Neigiantiems Alacho ženklus, žudantiems pranašus be teisės ir žudantiems žmones, kovojančius už teisingumą – duok jiems gerą žinią apie skausmingą bausmę! ²²Jų darbai bus niekiniai šiame pasaulyje bei Ateinančiame, ir niekas jiems nepadės. ²³Ar matei tuos, kuriems buvo duota dalis Rašto? Kai jie yra pakviesti spręsti savo nesutarimus pagal Alacho Raštą, dalis jų nusigręžia jį atmesdami. ²⁴Taip yra, nes jie sako: „Ugnis nelies mūsų, nebent kelias dienas.“ Jų išgalvoti melai suklaidino juos tikėjime. ²⁵Kaip 'siaubinga' bus, kai surinksime juos Dieną, dėl kurios nėra abejonės, kai kiekvienai sielai bus duotas atpildas už jos darbus ir niekas nebus nuskriaustas!

²⁶Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Alache! Viešpatie visos valdžios! Tu suteiki valdžią, kam panori, ir atimi ją, iš ko panori. Tu suteiki garbę, kam panori, ir pažemini, ką panori – visas gėris yra Tavo Rankose. Iš tiesų, Tu esi Galintis Viską! ²⁷Tu sutrumpini naktį prailgindamas dieną ir sutrumpini dieną prailgindamas naktį. Tu suteiki gyvybę mirusiems ir mirtį gyviesiems. Tu aprūpini, ką panori, be ribų.

²⁸Tikintieji neturėtų imti netikinčiųjų globėjais vietoj tikinčiųjų, – tai darantys neturės ko tikėtis iš Alacho, – nebent siekdami apsaugos nuo jų tironijos. Alachas perspėja jus apie Save. Pas Alachą jūs sugrišite. ²⁹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Ar slepiate tai, kas jūsų širdyse, ar atskleidžiate – Alachas tai žino. Jis žino, kas yra danguose ir žemėje. Alachas yra Galintis Viską! ³⁰Tad saugokitės' Dienos, kai kiekvienai

^a Žr. 2:213 išnašą.

^b „Beraščiais“ buvo vadinami arabų stabmeldžiai, nes jie neturėjo savo šventojo rašto.

^c T. y. Tora.

sielai bus parodyta tai, ką gero ji padarė, kai ji trokš, kad nusižengimai būtų toli nuo jos. Alachas perspėja jus apie Save. Alachas yra Visuomet Maloningas Savo tarnams. ³¹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Jeigu mylite Alachą, tada sekite manimi – Alachas mylės jus ir atleis jūsų nuodėmes. Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!“ ³²Sakyk: „Pakluskite Alachui ir Jo Pasiuntiniui!“ Bet jeigu jie ir toliau nusigręžia, tada žinok, kad Alachas nemėgsta atmetusiųjų tikėjimą.

³³Iš tiesų, Alachas pasirinko Adomą, Nojų, Abraomo ir Imrāno šeimas virš visų kitų. ³⁴Jie yra vieni kitų palikuonys. Alachas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis! ³⁵Atmink!, kai Imrāno žmona tarė: „Mano Viešpatie, aš paskiriu tai, kas mano iščiose, Tavo tarnystei 'šventykloje', tad priimk tai iš manęs. Tu esi Visa Girdintis, Visa Žinantis!“ ³⁶Tačiau pagimdžiusi ji tarė: „Mano Viešpatie! Aš pagimdžiau mergaitę“ – nors Alachas geriau žinojo, ką ji pagimdė – „ir berniukas nėra kaip mergaitė.“^a Aš daviau jai Marijos vardą ir siekiu Tavo apsaugos jai ir jos palikuonims nuo Šėtono, prakeiktojo.“ ³⁷Tad jos Viešpats priėmė ją maloniai ir palaimino geru išugdymu, patikėdamas ją Zacharijui.

Kai Zacharijus aplankydavo ją maldos kambaryje, rasdavo ją aprūpintą 'maistu'. Jis tarė: „Marija! Iš kur visa tai?“ Ji atsakė: „Iš Alacho. Iš tiesų, Alachas aprūpina, ką panori, be jokių ribų!“ ³⁸Tada Zacharijus meldė savo Viešpatį: „Mano Viešpatie! Suteik man iš Savo malonės dorus palikuonis. Iš tiesų, Tu esi Girdintis maldas!“ ³⁹Tada angelai pašaukė jį, besimeldžiantį maldos kambaryje: „Alachas duoda tau gerą žinią apie tavo sūnų Joną, patvirtinantį Alacho Žodį.“^b Jis bus kilnus ir tyras, pranašas iš teisingųjų.“ ⁴⁰Zacharijus pareiškė: „Mano Viešpatie! Kaip galiu turėti sūnų, kai esu senyvo amžiaus, o mano žmona – nevaisinga!“ Jis atsakė: „Taip bus. Alachas daro tai, ką panori.“ ⁴¹Zacharijus tarė: „Mano Viešpatie! Paskirk man ženklą.“ Jis atsakė: „Tavo ženklas bus tai, kad negalėsi kalbėti su žmonėmis

^a Šventyklose tarnauti galėdavo tik vyrai.

^b Jėzus, tebūnie jam taika, islamo tradicijoje, kaip ir krikščioniškoje, yra laikomas Dievo Žodžiu. Tačiau islame Dievo Žodis įvardija ne dieviškumą, bet atsiradimą iš Dievo žodžio „Būk!“ (žr. 3:47,59; 19:35). Taip pat žr. 4:171 išnašą.

tris dienas, nebent gestais. Dažnai atsimink savo Viešpatį ir garbink Jį vakare bei ryte.“

^{42r}Atmink⁷, kai angelai tarė: „Marija! Iš tiesų, Alachas išsirinko tave, apvalė tave ir išrinko tave virš visų pasaulio moterų. ⁴³Marija! Būk atsidavusi savo Viešpačiui, pulk kniūbsčia maldoje ir lenkis su tais, kurie lenkiasi.“ ⁴⁴Tai yra žinios iš nematomo, kurias apreikiame tau, 'Pranaše Muhamedai'. Tu nebuvai su jais, kai jie traukė plunksnas tam, kad nuspręstų, kas bus Marijos globėjais, ir nebuvai ten, kai jie ginčijosi dėl to.

^{45r}Atmink⁷, kai angelai tarė: „Marija! Alachas tau duoda gerą žinią žodžio iš Savęs – jo vardas bus Mesijas,^a Jėzus, Marijos sūnus, pagerbtas šiame pasaulyje ir Ateinančiame, vienas iš artimiausiųjų 'Alachui'. ⁴⁶Jis kalbės žmonėms būdamas lopšyje ir tapęs suaugusiu bei bus vienas iš teisuolių.“ ⁴⁷Marija nusistebėjo: „Mano Viešpatie! Kaip galiu turėti sūnų, kai joks vyras nelietė manęs?“ Angelas atsakė: „Taip bus. Alachas sukuria, ką nori. Kai priima sprendimą, Jis taria 'Būk!' ir tai būna!“

⁴⁸Alachas išmokys Jį Rašto ir išminties, Toros ir Evangelijos, ⁴⁹ir išsiųs Jį pasiuntiniu Izraelio tautai, skelbiančiu: „Aš atvykau pas jus su ženkle iš jūsų Viešpaties – aš padarysiu jums paukštį iš molio, tada papūsiu į Jį ir jis taps tikru paukščiu, Alachui leidus; aš pagydysiu akląjį, raupsuotąjį ir prikelsiu mirusius gyventi, Alachui leidus; aš pranešiu jums, ką jūs valgote ir ką laikote namuose – iš tiesų, tame yra ženklas jums, jeigu esate tikintieji! – ⁵⁰aš patvirtinsiu Torą, apreikštą anksčiau manęs, ir padarysiu leistiną dalį to, kas buvo jums uždrausta. Aš atėjau pas jus su ženkle iš jūsų Viešpaties, tad bijokite Alacho ir pakluskite man. ⁵¹Iš tiesų, Alachas yra mano Viešpats ir jūsų Viešpats, tad garbinkite Jį 'Vieną'. Tai yra kelias tiesus!“

^a „Mesijas“ tiek hebrajų, tiek arabų kalbose reiškia „pateptasis“. Korane šis titulas naudojamas išskirtinai Jėzui, tebūnie jam taika. Žodis „Kristus“ yra Mesijo atitikmuo graikų kalboje, todėl šią eilutę galima versti ir taip: „jo vardas bus Jėzus Kristus, Marijos sūnus“.

⁵²Kai pajuto netikėjimą iš savo žmonių, Jėzus tarė: „Kas bus mano padėjėjai vardan Alacho?“ Apaštalai atsakė: „Mes būsimė Alacho padėjėjai. Mes patikėjome į Alachą ir liudijame tai, jog esame paklūstantys Jam.“ ⁵³Mūsų Viešpatie! Mes patikėjome tuo, ką apreiškei, ir pasekėme pranašu, tad užrašyk mus tarp liudijančių tiesą.“ ⁵⁴Tačiau netikintieji rengė planą 'prieš Jėzų', bet Alachas taip pat rengė planą. Alachas yra geriausias planuotojas.

⁵⁵'Atmink', kai Alachas tarė: „Jėzau! Aš paimsiu tave ir pakelsiu pas Save,^a apvalysiu tave nuo netikinčiųjų ir išaukštinsiu tavo pasekėjus prieš netikinčiuosius iki Prikėlimo Dienos. Tada pas Mane sugrįšite ir Aš išspręsiu jūsų ginčus.“ ⁵⁶Atmetusiems tikėjimą Aš paskirsiu didelę bausmę šiame ir Ateinančiame gyvenime, ir nebus jiems padėjėjų. ⁵⁷Tačiau priėmusiems tikėjimą ir dariusiems gera bus atlyginta visiškai. Alachas nemėgsta piktadarių.“

⁵⁸Mes skaitome tai tau, 'Pranaše Muhamedai', kaip vieną iš ženklų ir kaip išmintingą priminimą. ⁵⁹Iš tiesų, Jėzus Alachui yra panašus į Adomą. Jis sukūrė jį iš dulkių, tada tarė: „Būk!“ ir jis buvo! ⁶⁰Tai yra tiesa iš tavo Viešpaties, tad nebūk vienas iš abejojančiųjų! ⁶¹Besiginčijantiems su tavimi dėl Jėzaus po to, kai žinios pasiekė tave, sakyk: „Ateikite! Surinkime savo vaikus ir jūsų vaikus, mūsų moteris ir jūsų moteris, mus pačius ir jus, ir tada nuoširdžiai prašykime Alacho prakeikti tuos, kurie melavo!“ ⁶²Iš tiesų, tai yra teisingas pasakojimas 'apie Jėzų'. Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Alachą. Iš tiesų, Alachas yra Visa Galintis, Išmintingas! ⁶³Bet jeigu jie nusigręžia, tai juk Alachas yra Visa Žinantis apie skleidžiančius nedorybes! ⁶⁴Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Rašto žmonės! Susitarkime, kad negarbinsieme nieko, išskyrus Alachą, ir negarbinsieme vietoje Jo nieko, ir neišaukštinsieme vieni kitų viešpačiais vietoj Jo.“ Bet jeigu jie nusigręžia, tada sakyk: „Liudykite, kad esame paklūstantys 'Jam'!“

^a Musulmonai tiki, kad Jėzus, tebūnie jam taika, nebuvo nukryžiuotas, bet buvo Dievo išgelbėtas ir paimtas į dangų. Kaip ir krikščionys, musulmonai taip pat tiki antruoju Jėzaus atėjimu.

⁶⁵Rašto žmonės! Kodėl ginčijatės dėl Abraomo, kai Tora ir Evangelija buvo apreiškta praėjus daugybei laiko po jo? Ar nesuprantate?

⁶⁶Štai buvote tie, kurie ginčijosi turėdami mažai žinių 'apie Jėzų', tad kodėl dabar ginčijatės visai neturėdami žinių 'apie Abraomą'? Alachas žino, o jūs nežinote. ⁶⁷Abraomas nebuvo nei judėjas, nei krikščionis, bet buvo teisingai tikintis, paklūstantis 'Alachui', ir nebuvo stambeldys. ⁶⁸Iš tiesų, artimiausi Abraomui yra jo pasekėjai, šis Pranašas 'Muhamedas' ir tikintieji. Alachas yra tikinčiųjų Globėjas.

⁶⁹Kai kurie Rašto žmonės nori jus paklaidinti. Tačiau jie paklaidina tik patys save, to nesuvokdami. ⁷⁰Rašto žmonės! Kodėl atmetate Alacho ženklus, juos liudydami? ⁷¹Rašto žmonės! Kodėl teršiate tiesą melu ir slepiate tiesą, tai žinodami? ⁷²Kai kurie Rašto žmonių tarė: „Tikėkite ryte tuo, kas buvo apreiškta tikintiesiems, ir atmeskite tai vakare. Galbūt jie sugrįš į netikėjimą“. ⁷³Tikėkite tik tais, kurie seka jūsų religija.“ Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Iš tiesų, teisingas vedimas yra Alacho vedimas.“ 'Jie sako: „Netikėkite tuo', kad kas nors gali turėti apreiškimą panašų į tą, kuris buvo duotas jums, ar kad jie galėtų su jumis dėl to ginčytis prieš jūsų Viešpatį.“ Sakyk: „Iš tiesų, dosnumas yra Alacho Rankose, Jis suteikia jį, kam panori.“ Alachas yra Beribis, Visa Žinantis! ⁷⁴Jis pasirenka kam suteikti Savo malonę. Alachas yra Viešpats neišsenkančio dosnumo!

⁷⁵Tarp Rašto žmonių yra tokių, kuriems patikėjus maišą aukso jie sugrąžins jį tau. Bet yra ir tokių, kuriems patikėjus vieną skatiką jie negrąžins jo, nebent bus pastoviai prašomi, nes jie sako: „Mes neturime jokių prievolių kitatikiams.“ Jie meluoja apie Alachą, tai žinodami. ⁷⁶Taip! Išpildančius savo pažadą ir bijančius Alacho – iš tiesų, Alachas myli dievobaiminguosius! ⁷⁷Iš tiesų, neturės savo dalies Ateinančiame gyvenime parduodantys sandorą su Alachu ir savo priesaikas už menką pelną. Prikėlimo Dieną Alachas nekalbės su jais, nežiūrės į juos ir neapvalys jų. Jie kentės skausmingą bausmę. ⁷⁸Tarp jų yra tokių, kurie iškraipo Raštą savo liežuviais, norėdami, kad galvotum, kad tai yra iš Rašto, bet Rašte to nėra. Jie sako: „Tai yra iš Alacho“, bet tai nėra iš Alacho. Jie meluoja apie Alachą, tai žinodami.

⁷⁹Joks žmogus gavęs Raštą, išmintį ir pranašystę iš Alacho neskys: „Garbinkite mane vietoj Alacho.“ Tačiau jis sakys: „Būkite atsidavę Alachui, remdamiesi tuo, ką šie pranašai moko iš Rašto ir pagal tai, ko išmokote.“ ⁸⁰Taip pat jis niekuomet neįsakys jums pasirinkti angelus ir pranašus viešpačiais. Kaip jis galėtų įsakyti netikėjimą po to, kai paklusote 'Alachui'?

⁸¹'Atminkite', kai Alachas sudarė sandorą su pranašais, 'tardamas': „Aš daviau jums Raštą ir išmintį. Jeigu vėliau ateis pasiuntinys, patvirtinantis tai, kas buvo jums duota, privalote juo patikėti ir jį palaikyti.“ Tada Jis tarė: „Ar priimate šią sandorą ir įsipareigojimą?“ Jie atsakė: „Priimame!“ Alachas tarė: „Liudykite tai. Aš taip pat esu Liudytojas.“ ⁸²Kas nusigręžia po to – tie yra maištautojai. ⁸³Ar jie trokšta kito kelio nei Alacho, kuomet Jam paklūsta visa, kas danguose ir žemėje, norom ar nenorom? Pas Jį jie bus sugrąžinti! ⁸⁴Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': Mes tikime į Alachą ir tuo, kas buvo apreikšta mums, Abraomui, Izmaeliui, Izaokui, Jokūbui ir jo palikuonims, bei tuo, kas buvo duota Mozei, Jėzui ir kitiems pranašams iš jų Viešpaties. Mes neišskiriame nė vieno iš jų ir paklūstame Jam. ⁸⁵Kas siekia kito kelio nei islamo – tai niekada nebus priimta iš jų, o Ateinančiame gyvenime jie bus pralaimėtojai.

⁸⁶Kaip Alachas ves tiesiu keliu žmones, kurie gavę aiškius ženklus atmetė tikėjimą po jo priėmimo, liudydami Pasiuntinio teisumą? Alachas neveda piktadarių 'tiesiu keliu'. ⁸⁷Jų atlygis yra prakeiksmas iš Alacho, angelų ir visos žmonijos. ⁸⁸Jie bus 'Ugnyje' amžinai. Jų bausmė nebus nei palengvinta, nei atidėta. ⁸⁹O atgailaujantiems ir pasitaisantiems – iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ⁹⁰Iš tiesų, tie, kurie atmetė tikėjimą po jo priėmimo ir padidino savo netikėjimą, – jų atgaila niekada nebus priimta. Jie yra nuklydę.^a ⁹¹Iš tiesų, atmetę tikėjimą ir mirę netikėjime – neišsigelbės jie net pasiūlę tokį kiekį aukso, kurio užtektų užpildyti visai žemei. Jie kentės bausmę

^a Šios eilutės yra skirtos Rašto žmonėms, priėmusiems Mozę ar Jėzų, bet atmetusiems Pranašą Muhamedą, tebūnie jiems taika, nepaisant to, kad jam siūsta žinia ir Raštas patvirtino Mozės ir Jėzaus Raštus.

skausmingą. Jie neturės padėjęjų. ⁹²Jūs niekada netapsite išties dori, kol nepaaukosite dalies to, ką branginate. Alachas yra Visa Žinantis apie tai, ką aukojate.

⁹³Visos maisto rūšys buvo leidžiamos Izraelio tautai prieš Toros apreiškimą, išskyrus tai, ką Izraelis [t. y. pranašas Jokūbas] uždraudė pats sau. Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Atneškite Torą ir skaitykite ją, jeigu esate teisūs.“ ⁹⁴Kas po to išgalvoja melą apie Alachą – tie yra piktadariai. ⁹⁵Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Alachas pasakė tiesą, tad sekite Abraomo religija, teisingai tikinčio, kuris nebuvo stabmeldys.“ ⁹⁶Iš tiesų, pirmasis Namas 'Alacho garbinimui' buvo pastatytas žmonijai Bekoje^a – tai palaiminta vieta, skirta žmonijos vedimui. ⁹⁷Joje yra aiškūs orientyrai, kaip Abraomo stovėjimo vieta. Kas į ją įžengia, tas bus saugus. Piligrimystė į šį Namą, vardan Alacho, yra privaloma visiems tai išgalintiems.^b Tačiau kas atmeta tikėjimą – tai Alachui nereikia Jo kūrinių. ⁹⁸Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Rašto žmonės! Kodėl neigiate Alacho apreiškimus, kai Alachas yra Liudininkas to, ką darote?“ ⁹⁹Sakyk: „Rašto žmonės! Kodėl nugręžiate tikinčiuosius nuo Alacho tako, siekdami 'pavaizduoti' jį esant kreivui, kuomet liudijate, 'jog tai tiesa'? Alachas yra dėmesingas tam, ką jūs darote!“

¹⁰⁰Tikintieji! Jeigu nusileisite kai kuriems iš tų, kuriems buvo duotas Raštas, jie jus sugrąžins iš tikėjimo į netikėjimą. ¹⁰¹Tačiau kaip galėtumėt atmesti tikėjimą, kai Alacho apreiškimai yra jums skaitomi ir Jo Pasiuntinys yra tarp jūsų? Kas laikosi Alacho tvirtai, tas yra vedamas tiesiu keliu. ¹⁰²Tikintieji! Bijokite Alacho taip, kaip dera Jo bijoti,^c ir nemirkite kitaip, kaip tik būdami paklūstantys Jam! ¹⁰³Laikykites Alacho virvės kartu ir nesiskirstykite į priešiškas grupes.^d Atminkite

^a Beka yra senovinis Mekos miesto pavadinimas. Juo buvo vadinama Kaba ir ją supančios šventosios vietos. Lingvistiškai, Beka reiškia „ašarų vietą“. Šis žodis taip pat vartojamas ir Senajame Testamente, Psalmių knygoje (84 skyrius) ir, tikėtina, kalba būtent apie Meką lankančius piligrimus.

^b Visi musulmonai turintys galimybę atlikti piligriminę kelionę privalo tai padaryti bent kartą gyvenime.

^c T. y. visuomet galvokite apie Jį ir būkite Jam paklusnūs bei dėkingi.

^d Anot Korano aiškintojų, šioje eilutėje minima „Alacho virvė“ reiškia patį Koraną ir jame apreiškčius Dievo nurodymus.

Alacho malones, suteiktas jums, kai buvote susipriešinę, bet Alachas suvienijo jūsų širdis, ir jūs – per Jo malonę – tapote broliais.^a Jūs buvote ant Ugnies duobės krašto, bet Jis išgelbėjo jus. Taip Alachas išaiškina jums Savo apreiškimus. Galbūt būsite atvesti į tiesą!

¹⁰⁴Tegul būna tarp jūsų grupė, kviečianti į gerį, įsakanti tai, kas teisinga, ir draudžianti bloga. Jie yra sėkmingieji! ¹⁰⁵Nebūkite kaip tie, kurie susiskirsto į grupes ir nesutaria po to, kai jiems buvo parodyti aiškūs ženklai. Jie kentės didžią bausmę! ¹⁰⁶Tądien vienų veidai taps šviesūs, o kitų – tamsūs. Bus tarta tiems, kurių veidai tamsūs: „Ar atmetėte tikėjimą po jo priėmimo? Ragaukite bausmę už savo netikėjimą!“ ¹⁰⁷O tie, kurių veidai šviesūs, bus Alacho malonėje, kurioje jie gyvens amžinai! ¹⁰⁸Šie yra Alacho apreiškimai. Mes juos skaitome tau, 'Pranaše Muhamedai', su tiesa. Alachas nenori neteisybės Savo kūriniams. ¹⁰⁹Alachui priklauso tai, kas danguose ir žemėje. Pas Alachą viskas sugrįžta.

¹¹⁰Jūs esate geriausia tauta, kada nors sukurta žmonijai^b – jūs įsakote tai, kas teisinga, ir draudžiate tai, kas bloga, ir tikite į Alachą. Jeigu Rašto žmonės taip pat priimtų tikėjimą, tai būtų geriau jiems. Tarp jų yra tikinčiųjų, bet dauguma jų – maištautojai. ¹¹¹Jie negali tau pakenkti, nebent tik suerzinti 'savo kalbomis'. Jeigu pasirengs kovai su tavimi, jie atgęs savo nugaras ir nebus jiems suteikta pagalba. ¹¹²Kur jie bebus, užklups juos pažeminimas, nebent saugos juos sandora su Alachu ir sutartis su žmonėmis.^c Jie užsitraukė Alacho pyktį ir buvo paženklinti vargu, nes neigė Alacho apreiškimus ir žudė pra-

^a Čia kalbama apie Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, Medinos bendražygius. Prieš islamą jie buvo susiskirstę į dvi tarpusavyje kovojančias gentis, tačiau jiems priėmus islamą šimtmetį tarp jų vykęs karas buvo nutrauktas.

^b Nors ši eilutė buvo apreiškta išskirtinai Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, bendražygiams, visi musulmonai gali pretenduoti į buvimą tarp „geriausios tautos“ žmonių. Tam jie privalo sekti pavyzdžiu, kurį parodė Pranašo bendražygiai, skleisdami teisingumą ir drausdami blogį.

^c „Sandora su Alachu ir sutartis su žmonėmis“ čia reiškia *džizijos* mokėjimą. Tai yra mokestis, mokamas vietoj išmaldos mokesčio ir taikomas islamiškoje valstybėje gyvenantiems ne musulmonams. Mokėdami šį mokestį Rašto žmonės įgauna teises į savo religijos išpažinimą bei įgyja savo turto ir gyvybės apsaugą.

našus, neturėdami tam teisės. Tai skirta už jų neklusnumą ir ribų peržengimą. ¹¹³Tačiau jie nėra visi vienodi. Tarp Rašto žmonių yra tokių, kurie yra atkaklūs 'priimdami tiesą'. Jie skaito Alacho apreiškimus nakties valandomis, puldami kniūbsčia 'maldoje'. ¹¹⁴Jie tiki į Alachą ir Paskutiniąją Dieną. Jie skatina tai, kas teisinga, draudžia tai, kas bloga, ir varžosi tarpusavyje darydami gera. Jie yra vieni iš teisuolių. ¹¹⁵Nebus iš jų atimtas atlygis už tai, ką gero jie padarė. Alachas žino dievobaiminguosius.

¹¹⁶Iš tiesų, nei turtai, nei palikuonys nesuteiks naudos netikintiesiems prieš Alachą. Jie bus Ugnies gyventojai. Jie bus joje amžinai! ¹¹⁷Tai, ką gero jie padaro šiame gyvenime, yra kaip piktavalių žmonių derlius, kurį užklupo šaltas vėjas ir sunaikino jį 'visiškai'. Alachas neengė jų, bet jie engė patys save.

¹¹⁸Tikintieji! Nesirinkite artimų draugų ne iš savo pačių tarpo – jie nepraleis 'nė vienos' progos jums pakenkti. Jie nori matyti jus kančioje. Neapykanta išsiveržė iš jų lūpų, bet tai, ką slepia jų širdys, yra dar blogiau. Mes išaiškinome jums Savo apreiškimus. Argi neprotausite? ¹¹⁹Štai! Mylite juos, bet jie nemyli jūsų, kai jūs tikite visais Raštais. Sutikę jus, jie sako: „Mes tikime“, bet būdami vieni, iš pykčio griaužia savo pirštų galus. Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Mirkite savo įniršyje!“ Iš tiesų, Alachas žino tai, kas slepiasi širdyse. ¹²⁰Kai jus užklumpa gėris, tai liūdina juos, bet kai jus užklumpa blogis, jie džiaugiasi dėl to. Jeigu būsite kantrūs ir bijosite Alacho, jų planai nepakenks jums nė kiek. Iš tiesų, Alachas apima 'Savo žiniomis' tai, ką jie daro.

¹²¹'Atmink, Pranaše Muhamedai', kai palikai savo namus ankstų rytą tikinčiųjų surikiavimui kovai.^a Alachas yra Visa Girdintis, Visa

^a Ši ir sekančios eilutės kalba apie Uchudo mūšį, įvykusį trečiaisiais metais po musulmonų persikėlimo į Mediną (625 m. e. m.). Mūšyje susitiko 750 musulmonų ir 3700 Mekos stabmeldžių, praėjus ne daugiau nei metams po musulmonų sėkmės Badro mūšyje. Mūšio pradžioje musulmonai parodė savo pranašumą ir stabmeldžiai pradėjo trauktis. Tačiau musulmonų lankininkams be Pranašo leidimo apleidus savo pozicijas ant kalvos, stabmeldžių kavalerija persirikiovo ir netrukdoma atliko naują puolimą, sumušusį musulmonų pajėgas. Uchudo mūšio metu žuvo ženklus skaičius musulmonų, o Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, buvo sužeistas. Šis pralaimėjimas tapo svarbia pamoka tikintiesiems.

Žinanties! ¹²²Kai dvi grupės iš jūsų beveik prarado ryžtą, ir kai Alachas apsaugojo jas. Tegu Alachu pasikliauja tikintieji! ¹²³Iš tiesų, Alachas suteikė jums pergalę Badro mūšyje, kai jūsų skaičius buvo menkas. Tad bijokite Alacho, kad būtumėte dėkingi! ^{124r}Atmink, kai tarei tikintiesiems: „Ar jums neužtenka to, kad jūsų Viešpats sustiprins jus atsiųsdamas tris tūkstančius angelų?“ ¹²⁵Taip! Jeigu būsite kantrūs ir dievobaimingi, kai priešas užklups jus netikėtu puolimu – Alachas sustiprins jus penkiaais tūkstančiais angelų, pažymėtų 'kovai'! ¹²⁶Tai vilties ženklas jums, jūsų širdims nuraminti. Juk pergalė ateina tik iš Alacho, Visa Galinčio, Išmintingo! ^{127r}Taip pat Jis sustiprins jus, kad sunaikintų 'vieną' grupę netikinčiųjų ir pažemintų kitą, priversdamas ją atsitraukti nusivylusią. ¹²⁸Ne tau, 'Pranaše Muhamedai, bet Alachui' priklauso sprendimas dėl jų bausmės ar atleidimo. Iš tiesų, jie yra piktadariai. ¹²⁹Alachui priklauso tai, kas danguose ir žemėje. Jis atleidžia, kam panori, ir baudžia, ką panori. Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

¹³⁰Tikintieji! Neimkite palūkanų, padvigubintų ar padaugintų, ir bijokite Alacho, kad taptumėt sėkmingi. ¹³¹Saugokite save nuo Ugnies, paruoštos netikintiesiems. ¹³²Pakluskite Alachui ir Pasiuntiniui, kad jums būtų suteikta malonė. ¹³³Skubėkite 'savo darbais' siekti atleidimo iš savo Viešpaties bei Rojaus, dydžio sulig dangumis ir žeme, paruošto dievobaimingiesiems – ¹³⁴aukojantiems labdarai klestėjime ir varge, tvardantiems savo pyktį ir atleidžiantiems kitiems žmonėms. Alachas myli darančius gera, ¹³⁵kurie padarę nedorybę ar piktadarystę prisimena Alachą siekdami Jo atleidimo ir nekartoja to, ką padarė, tai žinodami. Kas atleidžia nuodėmes, išskyrus Alachą? ¹³⁶Jų atlygis yra atleidimas jų Viešpaties ir Rojaus sodai, kuriuose teka upės, būti ten amžinai! Koks geras atlygis darantiems gera!

¹³⁷Panašūs dalykai įvyko anksčiau jūsų, tad keliaukite žeme ir žiūrėkite, koks likimas užklupo tuos, kurie neigė tiesą.^a ¹³⁸Tai yra aiškus ženklas žmonijai, vedimas ir pamoka dievobaimingiesiems.

^a Ši eilutė ragina apmąstyti gyvenviečių griuvėsius ir apleistus miestus, kuriuose gyvenusios tautos buvo sunaikintos dėl savo pasipūtimo ir nepaklusnumo Dievui.

¹³⁹Nepulkite į neviltį ar liūdesį, nes esate pranašesni, jeigu esate 'tikri' tikintieji. ¹⁴⁰Jeigu buvote sužeisti 'Uchudo mūšyje', tai jie buvo sužeisti 'Badro mūšyje'. Mes keičiame žmonių dienas tarp pergalės ir džiaugsmo bei pralaimėjimo ir liūdesio^a tam, kad tikri tikintieji būtų atskirti, ir kad pasirinktume kankinius iš jūsų tarpo – Alachas nemėgsta piktadarių – ¹⁴¹ir kad apvalytume tikinčiuosius bei sunaikintume tikėjimą atmetusiuosius. ¹⁴²Ar galvojote, kad žengsite Rojun, Alachui neišsiaiškinus, kurie iš jūsų ištis stengėsi 'vardan Jo' ir kurie buvo kantrūs? ¹⁴³Jūs troškote kankinystės prieš jums sutinkant mirtį. Dabar matėte ją savomis akimis!

¹⁴⁴Muhamedas yra tik pasiuntinys. Prieš jį buvo siųsti kiti pasiuntiniai. Argi jūs, jeigu jis mirtų ar būtų nužudytas, sugrįžtumėte į netikėjimą? Kurie tai padarys – jie nė kiek nepakenks Alachui. Tačiau Alachas atlygins dėkingiesiems!^a ¹⁴⁵Kiekviena siela mirs tik paskirtu laiku, Alachui tai nulėmus. Siekiantys žemiškos naudos – gaus ją iš Mūsų, o siekiantieji Ateinančio gyvenimo naudos – gaus ją iš Mūsų. Mes atlyginsime dėkingiesiems. ¹⁴⁶Kiek pranašų kovojo kartu su atsidavusiais tikinčiaisiais. Jie niekada nepuolė į neviltį, netapo silpni ir nepasidavė, nepaisant to, ką jiems teko iškęsti vardan Alacho. Alachas myli kantriuosius! ¹⁴⁷Jų žodžiai buvo: „Mūsų Viešpatie! Atleisk mūsų nuodėmes ir nesaikingumą, padaryk mūsų žingsnius tvirtus ir suteik mums pergalę prieš netikinčiuosius!“ ¹⁴⁸Tad Alachas suteikė jiems atlygį šiame gyvenime ir tobulą atlygį Ateinančiame. Alachas myli darančius gera!

¹⁴⁹Tikintieji! Jeigu nusileisite netikintiesiems, jie partrauks jus atgal į netikėjimą ir tapsite pralaimėtojai. ¹⁵⁰Taip! Alachas yra jūsų gynėjas ir geriausias iš suteikiančiųjų pagalbą. ¹⁵¹Mes sukelsime siaubą netikinčiųjų širdyse už stabų garbinimą greta Alacho, dėl kurio Jis nesiuntė jokio nurodymo. Ugnis bus jų prieglobstis – koks siaubingas prieglobstis piktadarių! ¹⁵²Iš tiesų, Alachas išpildė Savo pažadą jums,

^a Kai Uchudo mūšyje Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, buvo sužeistas, tarp karių pasklido kalbos, kad jis žuvo. Tai sukėlė sąmyšį tarp tikinčiųjų. Ši eilutė buvo apreikšta tam sąmyšiui numalšinti.

kai žudėte juos 'Uchudo mūšyje', kol atėjo metas, kai praradote narsą ir susiginčijote dėl įsakymo ir nepaklusote pamatę tai, ko trokštate.^a Kai kurie iš jūsų troško žemiškojo gyvenimo, kai kiti troško Ateinančiojo. Tad Jis užkirto kelią jums nugalėti priešininkus, kad jus išmėgintų. Bet Jis atleido jums. Alachas yra Dosnus tikintiesiems!^{153r} Atminkite, kai bėgote panikoje, nesidairydami į šalis, kai Pasiuntinys kvietė jus iš už nugarų! Tad Alachas atlygino jums nelaimę po nelaimės, kad neliūdėtumėte dėl 'mūšio laimikio', kurio netekote, ir dėl to, kas ištiko jus. Alachas yra Visa Suprantantis, ką jūs darote.¹⁵⁴ O po nelaimės Jis suteikė jums saugumo jausmą, dėl kurio dalį jūsų, 'pasitikėjusių Alacho valia', apėmė snaudulys.

Tačiau kitai grupei rūpėjo tik jie patys. Jų mintys apie Alachą buvo neteisingos – neišmanymo laikų mintys, 'jog Alachas nesuteiks pergalės Pranašui Muhamedui'. Jie tarė: „Ar gausime ką nors iš šio reikalo?“^b Sakyk, 'Pranašas Muhamedai': „Iš tiesų, šis reikalas priklauso tik Alachui.“ Jie slepia savyje tai, ko nedrįsta tau atskleisti, 'sau' tardami: „Jeigu būtume turėję teisę spręsti dėl šio reikalo, niekas iš mūsų nebūtų žuvęs mūšyje.“ Sakyk: „Net jeigu būtumėt pasilikę namuose, tie, kuriems mirtis buvo nulemta – jie būtų sutikę savo lemtį.“ Taip Alachas išmėgina jus ir apvalo tai, kas jūsų širdyse. Alachas žino jūsų slapčiausias mintis!¹⁵⁵ Iš tiesų, tie 'tikintieji', kurie atgrėžė savo nugaras dieną, kai dvi kariuomenės susitiko mūšyje – tai buvo Šėtonas, kuris privertė juos paslysti dėl jų nusižengimų. Tačiau Alachas atleido jiems. Iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Pakantus!

¹⁵⁶ Tikintieji! Nebūkite kaip tie 'veidmainiai', kurie atmetė tikėjimą ir sakė apie savo brolius, žygiuojančius per žemes ar kovojančius mūšiuose: „Jeigu jie būtų pasilikę, nebūtų mirę ir nebūtų nužudyti.“ Alachas paverčia tokį mąstymą agonija jų širdyse. Tai Alachas suteikia gyvybę ir mirtį. Alachas yra Visa Matantis, ką jūs darote!¹⁵⁷ Jeigu

^a Matydami Mekos stabmeldžių atsitraukimą, ant kalno stovėję musulmonų lankininkai paliko savo pozicijas trokšdami pasiimti didesnę dalį mūšio laimikio. Taip pat žr. 3:121 išnašą.

^b T. y. pergalės, kuri buvo prižadėta.

mirsite ar tapsite kankiniais vardan Alacho, tai atleidimas iš Alacho ir Jo malonė bus geriau jums negu turtas, kurį jie įgyja 'pasilikdami namuose'. ¹⁵⁸Ar mirsite 'sava mirtimi', ar tapsite kankiniais – visi būsite surinkti prieš Alachą.

¹⁵⁹Dėl Alacho malonės tu, 'Pranaše Muhamedai', buvai romus su jais. Jeigu būtum buvęs griežtas ar kietaširdis, jie būtų tave palikę. Tad dovanok jiems, prašyk Alacho atleidimo ir tarkis su jais dėl reikalų, o priėmęs sprendimą, pasikliauk Alachu. Iš tiesų, Alachas myli Juo pasikliaujančiuosius. ¹⁶⁰Jeigu Alachas tau padeda, niekas negali tavęs įveikti, bet jeigu Jis tave apleidžia, kas kitas gali tau padėti? Tegul Alachu pasikliauja tikintieji!

¹⁶¹Neįsivaizduojama yra tai, kad pranašas pasiimtų ką nors iš mūsų laimikio neteisėtai. Kas tai padarys – nešis tai Prikėlimo Dieną, kai kiekvienai sielai bus visiškai atlyginta ir niekas nebus nuskriaustas. ¹⁶²Argi siekiantys Alacho malonės yra panašūs į užsitraukusius Jo rūstybę? Pragaras bus jų namai. Koks siaubingas kelionės tikslas! ¹⁶³Jie turi skirtingą statusą priešais Alachą. Alachas yra Visa Matantis, ką jie daro!

¹⁶⁴Iš tiesų, Alachas suteikė didelę malonę tikintiesiems pasiuntęs Pasiuntinį iš jų pačių tarpo, skaitantį Jo eilutes, apvalantį juos ir mokantį Rašto bei išminties, nors prieš tai jie buvo aiškiai paklydę. ¹⁶⁵Kodėl jūs, patyrę nuostolius 'Uchude', kai jūsų priešas kentėjo dvigubai daugiau 'Badro mūšyje', skundėtės: „Kaip tai galėjo nutikti?“ Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Taip yra dėl jūsų neklusnumo.“ Iš tiesų, Alachas yra Galintis Viską. ¹⁶⁶Tai, ką kentėjote dieną, kai susitiko dvi kariuomenės, buvo Alacho valia, kad Jis atskirtų tikrus tikinčiuosius ¹⁶⁷ir demaskuotų veidmainius. Kai jiems yra sakoma: „Eikite kovai vardan Alacho ar bent savo gynybai“, jie atsako: „Jei būtume žinoję, kad 'jūsų žygis pasibaigs' kova, būtume ėję su jumis.“ Tą dieną jie buvo arčiau tikėjimo atmetimo nei jo priėmimo, tardami savo liežuviais tai, ko nėra jų širdyse. Alachas yra Visa Žinantis, ką jie slepia.

¹⁶⁸Pasilikę namuose kalbėjo apie savo brolius: „Jeigu jie būtų paklausę mūsų, nebūtų žuvę mūšyje.“ Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Išvenkite savo mirties, 'kai ateis jai paskirtas laikas', jeigu esate teisūs!“ ¹⁶⁹Nemanykite, kad tie, kurie mirė kankinio mirtimi vardan Alacho, yra negyvi. Ne! Jie yra gyvi, su savo Viešpačiu, gerai aprūpinti, ¹⁷⁰besidžiaugiantys Alacho dovanomis ir džiaugsmingai laukiantys tų, kurie prie jų prisijungs. Nebus jiems baimės ir jie neliūdės! ¹⁷¹Jie džiaugiasi dėl Alacho malonės ir dosnumo bei dėl to, kad Alachas neleidžia tikinčiųjų atlygiui būti prarastam. ¹⁷²Tiems 'tikintiesiems', kurie patyrę pralaimėjimą atsakė į Alacho ir Jo Pasiuntinio kvietimą, kurie daro gera ir yra dievobaimingi – jiems priklauso atlygis didis. ¹⁷³„Tai tie tikintieji“, kurie buvo įspėti: „Priešas surinko kariauną prieš jus, tad bijokite jo“,^a tačiau perspėjimas tik dar labiau sustiprino jų tikėjimą ir jie atsakė: „Alacho užtenka mums, Jis yra geriausias Apsaugotojas!“ ¹⁷⁴Tad jie grįžo su malone ir Alacho dosnumu, nepatyrę žalos. Jie siekė Alacho malonės. Iš tiesų, Alachas yra neišsenkančio dosnumo Viešpats. ¹⁷⁵Tas 'perspėjimas' buvo iš Šėtono, mėginančio jus išgąsdinti savo pasekėjais. Tad nebijokite jo, bet bijokite Manęs, jeigu esate tikintieji!

¹⁷⁶Pranaše Muhamedai! Neliūdėk dėl tų, kurie skuba atmesti tikėjimą – jie nepakenks Alachui nė kiek. Alachas nenori jiems skirti nė trupučio Ateinančio gyvenimo. Jie kentės didžią bausmę. ¹⁷⁷Tie, kurie pardavė tikėjimą už netikėjimą, nepakenks Alachui nė kiek. Jie kentės skausmingą bausmę. ¹⁷⁸Tegul atmetusieji tikėjimą negalvoja, kad ilgas gyvenimas yra gėris skirtas jiems. Šis laikas yra skirtas tik tam, kad padidėtų jų nuodėmių skaičius. Jie kentės žeminančią bausmę. ¹⁷⁹Alachas nepaliks tikinčiųjų jūsų būklėje, 'kai veidmainiai gyvena tarp tikinčiųjų', kol neatskurs blogio nuo gėrio. Tačiau Alachas neatskleis jums nematomo 'papasčiausiai įvardijęs veidmainių vardus'.

^a Ši ir sekančios eilutės kalba apie iš karto po Uchudo mūšio įvykusį žygį, skirtą sustabdyti Mekos stabmeldžių pajėgas, įsikūrusias netoli Medinos. Šiam žygiui buvo surinkta nedidelė grupė musulmonų, kurių ženkli dalis vis dar kentėjo nuo Uchudo mūšyje patirtų sužalojimų.

Alachas pasirenka Savo pasiuntiniais tuos, kuriuos nori. Tad tikėkite į Alachą ir Jo pasiuntinius. Jeigu tikėsite ir būsite dievobaimingi – jūsų lauks atlygis didis.¹⁸⁰ Tegul negalvoja gobšiai laikantys tai, ką Alachas jiems davė iš Savo dosnumo, kad tai gera jiems. Ne! Tai bloga jiems! Tai, ko jie šykšti, bus uždėta jiems kaip antkaklis Prikėlimo Dieną. Alachui priklauso dangų ir žemės palikimas. Alachas yra Visa Žinan-tis, ką jūs darote.

¹⁸¹Alachas girdėjo žodžius tų 'judėjų', kurie tarė: „Alachas yra var-gšas, o mes esame turtingi!“ Iš tiesų, Mes užrašėme jų žodžius ir jų neteisėtus pranašų nužudymus.^a Po to Mes jiems sakysime: „Ragau-kite deginančią bausmę!“¹⁸²Tai skirta jums už tai, ką padarė jūsų ran-kos.“ Alachas neengia Savo tarnų.¹⁸³Jie 'yra tie patys žmonės', kurie sako: „Alachas įsakė mums netikėti jokiais pasiuntiniais, kol jie neat-eis su auka, kurią praris ugnis 'iš dangaus'“. Sakyk, 'Pranaše Muha-medai': „Kiti pasiuntiniai buvo siųsti jums anksčiau manęs su aiškiais ženklais ir tuo, ko reikalaujate. Kodėl tada juos nužudėte, jeigu esate teisūs?“¹⁸⁴Jeigu jie atmeta tave – taip pat buvo atmesti ir pasiuntiniai siųsti anksčiau tavęs, atėję su aiškiais įrodymais, Raštais ir apšviečian-čiomis Knygomis.

¹⁸⁵Kiekviena siela ragaus mirties ir jums bus visiškai atlyginta Pri-kėlimo Dieną. Kas bus apsaugotas nuo Ugnies ir įleistas Rojun, bus sėkmingas. Žemiškasis gyvenimas tėra iliuzija ir trumpas pasimėga-vimas.¹⁸⁶Jūs būsite išmėginti savo turtu ir savo kūnais, ir girdėsite skausmingus žodžius iš tų, kuriems buvo duotas Raštas anksčiau jūsų bei iš stabmeldžių. Bet jeigu būsite kantrūs ir dievobaimingi – tai bus jums pasirinkimas geriausias!

^a Medinos judėjai atmetė Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika, nes jis buvo ara-bas, o ne izraelitas, ir reikalavo specifinių ženklų Dievo pasiuntinystės įrodymui. Atsa-kydamas į šią abejonę, Koranas pateikia argumentą Medinos judėjams, nurodydamas, kad judėjai vis vien nužudydavo ir izraelitų kilmės pranašus, kurie parodydavo būtent tuos ženklus, kurių buvo prašomi. Verta atkreipti dėmesį į tai, kad Biblijoje nėra išsau-gotų pasakojimų apie pranašų nužudymą pačių judėjų rankomis, tačiau šios istorijos yra randamos kitose judėjų tradicijose ir vėliau buvo naudotos krikščionių, siekiant paaiškinti judėjų siekį nužudyti pranašą Jėzų, tebūnie jam taika.

¹⁸⁷„Atmink, Pranaše Muhamedai“, kai Alachas priėmė priesaiką iš tų, kuriems buvo duotas Raštas, tardamas: „Jūs privalote jį pristatyti žmonėms aiškiai ir neslėpti to, kas parašyta jame“. Tačiau jie numetė jį šalin dėl to, kad įgytų menką pelną. Kaip apgailėtina yra tai, ką jie įgijo! ¹⁸⁸Tegul nemano tie, kurie džiaugiasi savo nuodėmėmis ir mėgsta būti giriami dėl to, ko nepadarė, kad jie išvengs bausmės. Jie kentės skausmingą bausmę! ¹⁸⁹Alachui priklauso dangų ir žemės karalystė. Alachas yra Galintis Viską.

¹⁹⁰Iš tiesų, dangų ir žemės sukūrimo bei dienos ir nakties kaitoje yra ženklai mąstantiems žmonėms, ¹⁹¹kurie prisimena Alachą stovėdami, sėdėdami ir gulėdami, kurie apmąsto dangų ir žemės sukūrimą 'maldose': „Mūsų Viešpatie! Tu nesukūrei to perniek – išaukštintas Tu esi!^a Apsaugok mus nuo bausmės Ugnyje! ¹⁹²Mūsų Viešpatie! Iš tiesų, bus paniekinti tie, kuriuos įmesi Ugnin. Piktadariams nebus padėjėjų. ¹⁹³Mūsų Viešpatie! Mes girdėjome 'Pranašą Muhamedą' mus kviečiantį į tikėjimą, sakantį: 'Tikėkite į savo Viešpatį', tad mes patikėjome. Mūsų Viešpatie! Atleisk mūsų nuodėmes, išvalyk mūsų blogus darbus ir padaryk mus mirštančius tarp teisuolių. ¹⁹⁴Mūsų Viešpatie! Suteik mums tai, ką pažadėjai per Savo pranašus, ir nepažemink mūsų Prikėlimo Dieną. Tu nesulaužai 'Savo' pažado!“ ¹⁹⁵Tad jų Viešpats atsakė: „Aš niekuomet neatmesiu nė vieno iš jūsų – vyrų ar moterų – atlygio už jūsų darbus. Abiem bus atlyginta po lygiai. Tie, kurie emigravo ar buvo išvaryti iš savo namų, ar buvo persekiojami vardan Manęs, ar kovojo, ar tapo kankiniais – Aš atleisiu jų nuodėmes ir įleisiu juos į Rojaus sodus, kuriuose teka upės. Tai atlygis iš Alacho. Juk pas Alachą yra atlygis geriausias!“

¹⁹⁶Neapsigaukite dėl netikinčiųjų klestėjimo žemėje. ¹⁹⁷Tai tėra laikinas pasimėgavimas 'skirtas jiems'. Po to Pragaras bus jų namai – kokia siaubinga poilsio vieta! ¹⁹⁸O dievobaimingieji turės Rojaus sodus, kuriuose teka upės. Jie bus ten amžinai – tai atlygis Alacho! Tai, kas pas Alachą, yra geriausia dorybingiesiems.

^a Dievas negalėjo sukurti mūsų dėl menkniekio. Sukurti kažką be prasmės nedera Išmintingam Dievui. Kiekvienas Jo kūrinys yra tikslingas ir prasmingas (žr. 18:7; 45:22).

¹⁹⁹Iš tiesų, tarp Rašto žmonių yra tikinčių į Alachą ir tuo, kas buvo apreikšta jums, bei tuo, kas buvo apreikšta jiems. Jie yra nuolankūs prieš Alachą, niekada neparduodantys Alacho apreikimo už menką pelną. Jų atlygis yra pas jų Viešpatį. Iš tiesų, Alachas greitai teisia.

²⁰⁰Tikintieji! Būkite kantrūs, ištvermingi, stovėkite tvirtai ʾmūšyje ar maldoje¹ ir bijokite Alacho, kad taptumėt sėkmingi!

4. Moterys

Ši Medinos laikotarpio sūra pavadinta „Moterų“ vardu dėl dažnų nuorodų į moters bei šeimos teisę. Joje pateikiami elgesio su našlaičiais nurodymai, palikimo paskirstymas, vedybų įstatymai. Dalis šios sūros taip pat skirta kovai su Mekos stabmeldžiais bei veidmainių, keliančių pavojų Medinos musulmonams, problemai aptarti.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Žmonija! Bijokite savo Viešpaties, sukūrusio jus iš vienos sielos, iš kurios Jis sukūrė jai partnerę ir paskleidė iš jų daugybę vyrų bei moterų. Bijokite Alacho, Kurio vardu vieni kitų prašote pagalbos, ir gerbkite šeimos ryšius. Iš tiesų, Alachas yra jus Stebintis. ²Gražinkite našlaičiams jų turtą, 'jiems sulaukus pilnametystės', ir neiškeiskite savo menkniekių į jų vertingus daiktus. Nesisavinkite jų turto. Iš tiesų, tai yra didžiulė nuodėmė! ³Jeigu bijote, kad nesuteiksite našlaitėms jų teisių, 'duodami netinkamą vestuvių kraitį ir elgdamiesi su jomis netinkamai',^a tada veskite kitas, jums tinkamas moteris – dvi, tris ar keturias. Bet jeigu bijote, kad nebūsime su jomis teisingi, tada tik vieną, arba iš 'vergių',^b jums priklausančių.^b Tai yra geriau jums, kad netap-

^a Kartais priglauta našlaitė būdavo paveldėjusi didelį turtą. Sulaukusi brandos, ji tapdavo globėjo santuokos taikiniu – vien dėl savo turto. Tuokdamasis globėjas paskirdavo jai kraitį, neadekvatų jos statusui, ir elgdavosi su ja neteisingai, nes nejausdavo jokių jausmų. Ši eilutė uždraudžia tokią praktiką.

^b Šioje eilutėje kalbama apie moterį vergę, kuri buvo nusipirkta arba įgyta karo metu. Vergovė istoriškai buvo ne tik paplitusi praktika, bet ir kertinė ekonomikos ir visuomenės veikimo dalis. Tik moderniais laikais, išvysčius technologijas, kurios pakeitė daugybę fizinių darbų, vergovė tapo nebereikalinga ir buvo uždrausta. Dėl šios priežasties, islamas taip pat priėmė vergovę, tačiau tai padarė apibrėždamas vergų teises ir atverdamas duris jos panaikinimui. Islame vergo išlaisvinimas laikomas itin geru darbu. Daug nuodėmių (pažado sulaužymas, netyčinė žmogžudystė ar lytiniai santykiai, kai laikomasi Ramadano pasninko) gali būti išpirktos išlaisvinant vergą. Pagal islamo mokymus, joks laisvas asmuo negali būti pavergtas, išskyrus teisėto karo metu paimtus priešus. Kadangi ikimodernioje karyboje priešų galia buvo paremta jo galimybe organizuotis, vergovė buvo vienintelė alternatyva visiškam priešų karių sunaikinimui bei jo moterų ir vaikų palikimo badui. Islamas taip pat pagerino vergų būklę. Draudžiama atskirti vergę motiną nuo jos vaiko. Vaikai, gimę iš vergvaldžio,

tumėte skriaudėjai. ⁴Duokite moterims, 'kurias vedate', joms tinkamą kraitį maloningai, bet jeigu jos atiduoda dalį to savo noru, tada imkite tai ramia sąžine, 'žinodami, kad tai nėra nuodėmė'.

⁵Nepatikėkite savo turto protiškai nesubrendusiems 'globotiniams', kurį Alachas suteikė jums kaip paramą, bet naudokite jį jų maistui ir aprangai, ir kalbėkite su jais maloniai bei teisingai. ⁶Tikrinkite našlaičių 'sugebėjimą valdyti turtą', kol jie pasieks brandos amžių. Tada, jeigu pamatysite juose gebėjimą priimti teisingus sprendimus, grąžinkite jų turtą jiems. Tačiau nevartokite jo švaistūniškai ir nesaijingai, 'bijodami', kad jie suaugę 'ir kad taip prarasite jų turtą'. Jeigu globėjas yra pasiturintis, jis neturėtų prašyti atlygio, bet jeigu jis yra vargšas, tegul pasiima priimtina dalį. Kai atiduodate našlaičiams jų turtą, pasikvieskite tam liudininkų. Tačiau užtenka Alacho 'šiam turtui' suskaičiuoti!

⁷Vyrams priklauso dalis to, ką palieka jų tėvai ir artimieji, bei moterims priklauso dalis to, ką palieka jų tėvai ir artimieji, būtų tai daug ar mažai. Tai yra jiems priskirtos dalys. ⁸Jeigu kiti artimieji, 'kuriems nepriklauso paveldėjimo teisė', našlaičiai ar nepasiturintys žmonės dalyvauja turto dalyboje, tada duokite ir jiems šiek tiek turto ir kalbėkite su jais maloniai bei teisingai. ⁹Tegul globėjai rūpinasi 'našlaičiais' taip, kaip norėtų, kad jiems mirus būtų pasirūpinta jų vaikais. Tegul jie bijo Alacho ir kalba žodžiais teisingais. ¹⁰Iš tiesų, neteisėtai ryjantys našlaičių turtą vartoja ne ką kitą, kaip ugnį į savo pilvus. Jie bus deginami Pragaro Liepsnose!

¹¹Alachas įsako dėl jūsų vaikų 'palikimo',^a kad sūnus paveldės tai,

buvo laikomi laisvais, o jų motina išlaisvinama po vergvaldžio mirties. Kalbėdamas apie vergus, Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, yra pasakęs: „Maitinkite juos tuo, kuo maitinatės patys, aprenkite tuo, kuo rengiatės patys, ir neapkraukite jų darbais, kurių jie negali pakelti“ (*Sachīch al-Bukhārī* 2545). Taip pat jis yra pasakęs: „Kas nužudo savo vergą, bus nužudytas, o kas sužaloja savo vergą, bus sužalotas“ (*Sunan al-Nasāī* 4737). Tai reiškia, jog islamo teisė vergams suteikia tokias pat teises į gyvybę, sveikatą ir orumą, kaip ir laisviems žmonėms.

^a Islamo teisėje palikimas yra skirstomas į dvi rūšis. Pirmoji rūšis (ne didesnė nei viena trečioji viso turto) yra palikimas testamentu, kuriuo paliekamas turtas yra paskirstomas pagal velionio norą. Tuo tarpu, antroji palikimo dalis yra paskirstyta

ką paveldi dvi dukros.^a Jeigu yra tik dukros, dvi ar daugiau, jos paveldės du trečdalius palikimo, bet jeigu viena, ji paveldės visą pusę. Kiekvienas iš velionio tėvų gaus vieną šeštadalį, jeigu jis turėjo vaikų. Tačiau jeigu velionis neturėjo vaikų ir tėvai yra vieninteliai paveldėtojai, tada jo motinai priklauso vienas trečdalis, 'o tėvui likę du trečdaliai'. Jeigu jis turėjo brolių ar seserų, tada jo motinai priklausys šeštadalys. 'Visa tai skirta' po skolų atidavimo ir testamentu išpildymo. 'Būkite teisingi' savo tėvams ir vaikams. Jūs nežinote, kurie iš jų bus naudingesni jums 'Ateinančiame gyvenime, užtardami jus prieš Alachą ar atlikdami gerus darbus jūsų vardu'.^b Tai yra prievolė jums iš Alacho. Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas!

¹²'Vyrai!' Jums priklauso pusė to, ką palieka jūsų žmonos, jeigu jos neturi vaikų. Bet jeigu jos turi vaikų, tada jūsų dalis yra vienas ketvirtadalys, po skolų atidavimo ir testamentu išpildymo. O jūsų žmonos, jeigu neturite vaikų, paveldės vieną ketvirtadalį to, ką jūs paliksite. Bet jeigu turite vaikų, tada jos gaus vieną aštuntadalį turto, po skolų atidavimo ir testamentu išpildymo. Jeigu vyras ar moteris neturi nei tėvų, nei vaikų, tik brolių ar seserų, tada kiekvienam iš jų priklauso vienas šeštadalys. Bet jeigu jų yra daugiau nei du, jiems priklauso trečdalis 'viso turto'. 'Visa tai skirta' po skolų atidavimo ir testamentu išpildymo, nenuskriaudus nė vienos pusės. Tai yra Alacho įsakas. Alachas yra Visa Žinantis, Pakantus. ¹³Šios yra Alacho nustatytos ribos. Kas paklūsta Alachui ir Jo Pasiuntiniui, bus priimtas į Rojus

Korane ir yra nepriklausoma nuo testamentu. Apie pastarąjį paskirstymą ir kalbama šioje eilutėje.

^a Ikiislamiškoje Arabijoje moteris negaudavo jokio palikimo, tad Koranas nustatė, jog moterys turi teisę paveldėti savo artimųjų turtą. Tačiau jų paveldima suma yra dvigubai mažesnė nei vyrų, nes jos neturi finansinių įsipareigojimų išlaikyti kitus šeimos narius ir jų turtas priklauso tik joms, kai vyro turtas dalinai priklauso visai šeimai. Taigi, mažesnė moters paveldimo turto dalis yra ne menkinantis, bet teisingumu pagrįstas islamo teisės principas.

^b Prieš islamą, Arabijoje mirusiojo tėvai dažnai negaudavo jokios palikimo dalies dėl įsitikinimo, kad jie nesuteiks naudos velioniui, kuomet jo vaikai praręs giminę. Tačiau šia eilute palikimas yra paskiriamas ir tėvams, pabrėžiant, kad tėvai yra tiek pat svarbūs kiek ir vaikai, ir galimai netgi svarbesni Ateinančiajam gyvenimui.

sodus, kuriuose teka upės, būti ten amžinai. Tai pergalė didžiausia!

¹⁴Bet nepaklūstantis Alachui ir Jo Pasiuntiniui ir peržengiantis Alachui nustatytas ribas bus įmestas Ugnin, būti ten amžinai. Jis kentės žeminančią bausmę.

¹⁵Jeigu kuri iš jūsų moterų įvykdo paleistuvystės aktą, tada kvieskite keturis liudininkus iš jūsų. Jeigu jie paliudija jos kaltę, tada laikykite ją namuose iki mirties arba kol paskirs Alachas jai kitą kelią.^a

¹⁶Jeigu du iš jūsų atlieka tokią nuodėmę – nubauskite juos. Jeigu jie atgailauja po to ir pasitaiso, tada palikite juos ramybėje. Iš tiesų, Alachas yra Priimantis Atgailą, Suteikiantis Malonę! ¹⁷Alachas priima atgailą iš tų, kurie elgiasi nuodėmingai iš neišmanymo ir skubiai atgailauja.^b Alachas jiems atleis. Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas.

¹⁸Tačiau atgaila nebus priimta iš tų, kurie elgiasi nuodėmingai kol juos užklumpa mirtis ir tada sušunka: „Dabar atgailauju!“, bei iš tų, kurie miršta būdami netikinčiais. Mes paruošėme jiems bausmę skausmingą.

¹⁹Tikintieji! Neleidžiama jums paveldėti moterų 'turto' prieš jų valią 'draudžiant joms susituokti, kad jų palikimas liktų jums'. Kaip ir neleidžiama elgtis su jomis bjauriai, tikintis, kad atsiimsite dalį to, ką davėte joms kaip kraitį, 'kai jos prašys skyrybų'.^c Nebent jos yra aiškiai kaltos dėl paleistuvystės. Elkitės su jomis teisingai. Jeigu nemėgstate jų, gali būti, kad nemėgstate kažko, kame Alachas patalpino didelį gėrį. ²⁰Jeigu norite pakeisti vieną žmoną kita, neimkite nė kiek iš jos kraičio, net jeigu davėte jai maišą aukso. Ar imtumėte tai, elgdamiesi neteisingai ir darydami nuodėmę aiškiai? ²¹Kaip galėtumėte tai atsiimti, kai turėjote artimus santykius ir ji buvo priėmusi iš jūsų priesaiką tvirtą?

^a „Kitas kelias“ šioje eilutėje reiškia bausmę apreikštą 24:2.

^b Elgesys iš neišmanymo šioje eilutėje reiškia neapgalvotą veiksmą ar bausmės už nuodėmių atlikimą užmiršimą.

^c Pagal islamo teisę, kai skyrybas inicijuoja moteris, dažnai reikalaujama, kad ji grąžintų per vedybas gautą kraitį. Ši eilutė draudžia vyruki piktnaudžiauti šia tvarka ir sudarius nepakeliamas gyvenimo sąlygas versti moterį prašyti skyrybų vien tam, kad jam atitektų visas kraitis.

²²Neveskite buvusių jūsų tėvų žmonių, nebent tai jau yra įvykę. Tai yra gėdingas, pasibjaurėtinas ir piktas veiksmas. ²³Taip pat jums uždraustos yra jūsų motinos, jūsų dukros, jūsų seserys, jūsų tetos, jūsų brolių dukros, jūsų seserų dukros, jūsų žindyvės,^a jūsų žindymo seserys,^b jūsų uošvės ir jūsų podukros, kurias globojate, jeigu sugulėte su jų motina. Bet jeigu nesugulėte, tada galite jas vesti. Uždraustos jums yra 'buvusios' jūsų sūnų žmonos ir dvi seserys vienu metu, nebent tai jau yra įvykę. Iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ²⁴Taip pat 'uždraustos' yra vedusios moterys, išskyrus jums priklausančias 'verges'.^c Tai yra Alacho įsakas jums. Visos kitos moterys yra jums leidžiamos, jeigu siekiate santuokos su jomis savo turtu, trokšdami tyrumo, ne paleistuvystės. Tad jeigu norite džiaugtis moterimis santuokoje, duokite joms kraitį, kuris yra įsakytas jums. Nėra jums kaltės, jeigu kartu nusprendžiate dėl kraičio dydžio. Iš tiesų, Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas!

²⁵Kas neišgali santuokos su laisva tikinčiąja, tegul veda tikinčią vergę, priklausančią jums. Alachas žino jūsų tikėjimo 'stiprumą'. Jūs esate vieni iš kitų, 'tad nesigėdykite santuokos su vergais'. Veskite jas su jų globėjų pritarimu ir duokite joms tinkamą kraitį, 'jeigu jos' tyros – nepaleistuvaujančios ir neturinčios slaptų santykių. Jeigu jos paleistuvauja po santuokos, tada joms priklauso dvigubai mažesnė bausmė negu laisvai moteriai. Tai – tiems iš jūsų, kurie bijo nusidėti. Tačiau kantrybė yra geriau jums. Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ²⁶Alachas trokšta išaiškinti 'įstatymus' jums ir nuvesti jus keliais 'teisulių', kurie gyveno anksčiau jūsų, bei atleisti jums. Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas! ²⁷Alachas trokšta priimti jūsų atgailą, bet sekantys savo aistromis trokšta matyti jus toli paklydusius. ²⁸Alachas trokšta palengvinti jūsų sunkumus. Juk žmonija buvo sukurta silpna!

^a Daugelyje ikimodernių visuomenių buvo įprasta atiduoti naujagimį žindyvei, nes dėl sudėtingų gyvenimo sąlygų moterys dažnai negalėdavo žindyti pačios. Pagal islamo teisę, vyrui draudžiama vesti moterį, kuri jį žindė kūdikystėje.

^b T. y. moterys, kurias kūdikystėje žindė ta pati žindė.

^c Žr. 4:3 išnašą b.

²⁹Tikintieji! Nesinaudokite vieni kitų turtu neteisingai, bet prikaupkite abipusiu sutarimu ir nežudykite vieni kitų ar savęs. Iš tiesų, Alachas yra jums Maloningas. ³⁰Kas taip elgsis, iš priešiško ar neteisybės, Mes įmesime jį Ugnin. Tai yra Alachui lengva. ³¹Jeigu išvengsite jums uždraustų didžiųjų nuodėmių, Mes apvalysime jus nuo mažų blogybių ir priimsime jus 'Rojun' pro garbės vartus. ³²Tad negeiskite to, ką Alachas suteikė kai kuriems iš jūsų daugiau nei kitiems. Vyrams bus atlyginta pagal jų darbus ir moterims bus atlyginta pagal jų darbus. Prašykite malonės iš Alacho. Iš tiesų, Jis yra Žinantis Viską. ³³Mes nustatėme paveldėtojus tėvų ar artimųjų palikimui. Taip pat atiduokite jų dalį tiems, su kuriais sudarėte 'brolybės' sutartis.^a Iš tiesų, Alachas yra Liudininkas Visko.

³⁴Vyrai yra moterų globėjai dėl to, ką Alachas suteikė vieniems daugiau nei kitiems, ir dėl jų pareigos išlaikyti jas savo turtu. Todėl doros moterys yra paklusnios ir saugančios tai, ką Alachas joms patikėjo saugoti vyrui nesant šalia.^b O toms žmonoms, kurių netinkamą elgesį matote, patarkite 'elgtis teisingai'. 'Bet jeigu jos nenustoja', tada apleiskite jas lovose. 'Bet jeigu jos ir toliau nenustoja', tada 'švelniai' suduokite joms.^c Tačiau jeigu jos klauso jūsų, tada neturite teisės 'imtis jokių priemonių' prieš jas. Iš tiesų, Alachas yra Aukščiausiasis,

^a Ši priesaika, kuria tarp dviejų vyrų buvo sutariama paveldėti vienas kito turtą, buvo įprastas ikiislamiškas arabų paprotys. Vėliau, apreiškus 8:75 eilutę, paveldo teisė buvo suteikta išskirtinai šeimos nariams, su galimybe kitiems asmenims palikti vieną trečdalį viso turto per testamentą.

^b T. y. jų vyrų turtą bei savo tyrumą.

^c Šios Korano eilutės nederą tapatinti su smurto šeimoje sankcionavimu. Anot islamo teisininkų, ji leidžia naudoti tik švelnią jėgos formą, noliečiant jautrių vietų, tokių kaip veidas, ir nepaliekant jokių žymių. Tokią disciplinavimo priemonę galima naudoti tik moteriai pažeidus sutuoktinio teises, kurios yra suteiktos šariato, o ne pagal vyro norus. Galiausiai, tai yra kraštutinė priemonė, rekomenduojama tik tokiu atveju, kai ji gali išsaugoti darnią santuoką. Pats Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, aukščiausias pavyzdys musulmonams, niekada nėra pakėlęs rankos nei prieš moterį, nei prieš tarną, nei prieš gyvulį (žr. *Sachich Muslim* 2328). Tuo tarpu, vyras neteisėtai naudojantis smurta prieš savo žmoną yra ne tik perspėtas bausmės Pomirtiniame gyvenime (*Sachich Muslim* 2613), bet gali būti nubaustas islamiškos valdžios institucijų. Todėl šią eilutę galima matyti kaip institucinės jėgos sankcionavimą prieš įstatymų pažeidėją, tik šiuo atveju, pažeidėjas yra moteris, o institucija – jos sutuoktinis.

Didis! ³⁵Jeigu bijote judviejų skyrybų, paskirkite po tarpininką iš jo ir iš jos šeimų. Jeigu jie trokš susitaikymo, Alachas sutaikys juos. Iš tiesų, Alachas yra Visa Žinantis, Visa Suprantantis!

³⁶Garbinkite Alachą ir negarbinkite vietoj Jo nieko kito. Būkite dėmesingi tėvams, artimiesiems, našlaičiams, vargšams, artimiems ir tolimiems kaimynams, artimiems draugams, 'nepasiturintiems' keliautojams ir 'vergams', kurie jums priklauso. Iš tiesų, Alachas nemėgsta pasipūtusių pagyrūnų, ³⁷kurie yra šykštūs ir skatinantys kitus būti šykščiais, ir kurie slepia tai, ką jiems suteikė Alachas iš Savo dosnumo. Mes paruošėme netikintiesiems žeminančią bausmę. ³⁸Ir taip pat 'Alachas nemėgsta' tų, kurie leidžia savo turtą, kad pasirodytų prieš kitus, ir netiki į Alachą ir Paskutiniąją Dieną. Kas pasirenka Šetoną draugu – koks prastas tai draugužis! ³⁹Kokią žalą jie patirtų patikėję į Alachą ir Paskutiniąją Dieną ir auکوje iš to, ką Alachas jiems suteikė? Alachas yra apie juos Visa Žinantis. ⁴⁰Iš tiesų, Alachas nenuskriaudžia nieko nė per dulkės svorį, o gerus darbus Jis padvigubina ir suteikia didį atlygį nuo Savęs. ⁴¹Tad kaip bus, kai atvesime po liudytoją iš kiekvienos tikinčiųjų tautos ir atvesime tave, 'Pranaše Muhamedai', liudyti prieš savuosius? ⁴²Tądien tie, kurie atmetė tikėjimą ir nepakluso Pranašui, trokš būti sulyginti su žeme. Jie negalės nuslėpti nuo Alacho nieko!

⁴³Tikintieji! Nesiartinkite prie maldos būdami neblaivūs, kol nesuprasite to, ką sakote, ar būdami nešvaros būsenoje^a – nebent tik praeinate 'pro mečete' – kol nenusiprausėte. Bet jeigu sergate ar keliaujate, ar apsilankėte išvietėje, ar sugulėte su savo žmonomis ir negalite rasti vandens, tada apsivalykite tyra žeme, perbraukę per savo veidus ir rankas. Alachas yra Visa Atleidžiantis, Visad Atleidžiantis!

⁴⁴'Pranaše Muhamedai', ar matei tuos, kuriems buvo duota dalis Rašto, perkančius už jį paklydimą ir trokštančius, kad 'ir jūs' nuklystumėte nuo tiesaus tako? ⁴⁵Alachas žino geriau, kas yra jūsų priešai! Užtenka Alacho kaip Globėjo, užtenka Jo kaip Padėjėjo! ⁴⁶Kai kurie

^a T. y. būseną po lytinių santykių, „šlapių sapnų“ arba menstruacijų.

judėjai iškraipo apreiškimo žodžius ir sako: „Mes girdime ir nepaklūstame“, „Klausyk“, pridėdami įžeidimą¹: „Kad tik tu negirdėtum“, ir „*Rā'inā* [rūpinkis mumis]“, iškreipdami prasmę savo liežuviais ir taip menkindami religiją.^a Jeigu jie būtų sakę: „Mes girdime ir paklūstame“, „Klausyk“, ir „*Unžurnā* [leisk mums suprasti]“, tai būtų geriau ir tinkamiau jiems. Alachas prakeikė juos už tikėjimo atmetimą. Koks menkas yra jų tikėjimas!

⁴⁷Jūs, kuriems buvo duotas Raštas! Tikėkite tuo, ką apreiškėme, patvirtindami jūsų pačių Raštus, kol nesunaikinome jūsų veidų, apsukdami juos į kitą galvos pusę, ar prakeikdami juos, kaip prakeikėme tuos, kurie sulaužė šabą. Juk Alacho sprendimas yra visuomet įvykdomas! ⁴⁸Iš tiesų, Alachas neatleidžia kitų garbinimo vietoj Jo, bet atleidžia visą kitą, ką panori. Kas garbina kitus vietoj Alacho – tas daro nuodėmę didžią. ⁴⁹Pranaše Muhamedai¹, ar nematei tų, kurie skelbiasi esantys tyri? Tai Alachas apvalo, ką panori. Niekas nebus nuskriaustas, nė per datulės kauliuko siūlę. ⁵⁰Žiūrėk, kaip jie pramano melus apie Alachą. Vien tai yra akiplėšiška nuodėmė!

⁵¹Pranaše Muhamedai¹, ar nematei tų, kuriems buvo duota dalis Rašto, kaip jie tiki prietarais bei stabais ir sako apie netikintčius „stambmeldžius“, kad jie yra teisingesniame take nei tikintieji? ⁵²Juos prakeikė Alachas. Ką prakeikė Alachas – tam niekada nerasi pagalbos. ⁵³Ar jiems priklauso dalis karalystės? Jeigu taip, jie neduotų žmonėms nė trupinėlio nuo datulės kauliuko. ⁵⁴Ar jie pavydi žmonėms to, ką Alachas jiems suteikė iš Savo dosnumo? Iš tiesų, Mes davėme Abromui palikuonims Raštą bei išmintį ir davėme jiems didžią karalystę. ⁵⁵Tad kai kurie patikėjo Jui, bet kiti nusigrėžė. Užteks jiems Pragaro liepsnos! ⁵⁶Iš tiesų, atmetusius Mūsų ženklus Mes įmesime Ugnin. Kai jų oda bus visiškai sudeginta, Mes pakeisime ją nauja, kad jie galėtų nuolat ragauti bausmę. Iš tiesų, Alachas yra Visa Galintis, Išmintingas! ⁵⁷O priėmusius tikėjimą ir darančius gera Mes priimsime į Rojaus sodus, kuriuose teka upės, būti ten amžinai. Jiems ten skirtos tyros

^a Šiek tiek pakeitus žodžio *rā'inā* tarimą jis įgyja neigiamą reikšmę „tu, kvailys“ (taip pat žr. 2:104 išnašą).

sutuoktinės. Mes priimsime juos po gaiviu šešėliu.

⁵⁸Iš tiesų, Alachas įsako sugrąžinti jums patikėtus daiktus jų savininkams ir, kad teisdami tarp žmonių, teistumėte teisingai.^a Tobula yra tai, ką Alachas jums įsako. Iš tiesų, Alachas yra Visa Girdintis, Visa Matantis! ⁵⁹Tikintieji! Pakluskite Alachui ir Pasiuntiniui bei turintiems valdžią tarp jūsų. Jei dėl kažko nesutariate, tada kreipkitės į Alachą ir Jo Pasiuntinį,^b jeigu tikite į Alachą ir Paskutiniąją Dieną. Tai bus geriau ir teisingiau. ⁶⁰„Pranaše Muhamedai“, ar matei tuos, kurie skelbiasi esą tikintys tuo, kas buvo apreikšta tau, ir tuo, kas buvo apreikšta anksčiau tavęs, kai jie siekia sprendimo iš neteisėtų teisėjų, kuriuos jiems buvo įsakyta atmesti? Šėtonas trokšta juos toli paklaidinti. ⁶¹Kai jiems sakoma: „Priimkite tai, ką apreikškė Alachas, ir Jo Pasiuntinį“, tu matai kaip veidmainiai besibjaurėdami nusigręžia nuo tavęs. ⁶²Kaip tada, kai nelaimė ištinka juos dėl to, ką padarė jų rankos, jie ateina pas tave, prisiekdami Alachu: „Mes norėjome tiktai gero ir susitaikymo.“ ⁶³Alachas žino, kas jų širdyse. Tad nebausk jų, bet perspėk juos ir kalbėk su jais įtikinančiais žodžiais.

⁶⁴Mes siuntėme pasiuntinius tik tam, kad žmonės jiems paklustų Alacho valia. Jeigu tie 'veidmainiai', nuskriaudę save, būtų atėję pas tave, 'Pranaše Muhamedai', ir siekę atleidimo iš Alacho, o Pasiuntinys būtų prašęs jiems atleidimo, tada jie būtų atradę Alachą Priimantį Atgailą, Suteikiantį Malonę. ⁶⁵Ne! Prisiekiu tavo Viešpačiu, jie nebus tikinčiais, kol nepasirinks tavęs kaip teisėjo, sprendžiančio jų nesutarimus, ir kol nebus patenkinti tavo sprendimu, priimdami jį visiškai. ⁶⁶Jeigu įsakytumėte jiems žudyti 'piktadarių' tarp savųjų ar

^a Ši eilutė buvo apreikšta dieną, kai musulmonų kariuomenė įžengė į Meką. Tą dieną Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, pusbrolis Ali atėmė Kabos raktus iš Usmano ibn Talhos, stabmeldžio Kabos raktų saugotojo. Vėliau Muhamedo dėdė Abbās paprašė rakto, tačiau Dievas jam apreikškė šią eilutę, tad jis įsakė Ali grąžinti raktą Usmanui ir jo atsiprašyti.

^b Po Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, mirties, tai reiškia kreipimąsi į Koraną ir išsaugotą Pranašo tradiciją bei pavyzdį – chadisių rinkinius, bendrai vadinamus *sunna*. Chadisus sudaro istoriniai perdavimai apie Pranašo Muhamedo pasisakymus ir elgesį. Jie buvo surinkti jį supusių ir su juo bendravusių bendražygių, kurie tai perdavė savo mokiniams.

palikti savo namus, jie to nedarytų, nebent keletą iš jų. Bet jeigu jie padarytų tai, kas buvo liepta – tai būtų geriau jiems ir labiau sustiprintų 'jų tikėjimą'. ⁶⁷Tada Mes suteiktume jiems nuo Savęs atlygį didį ⁶⁸ir nuvestume juos tiesiu keliu. ⁶⁹Kas paklus Alachui ir Jo Pasiuntiniui, tas bus Alacho palaimintųjų – pranašų, teisingųjų, kankinių ir teisuolių – draugijoje. Kokia puiki tai draugija! ⁷⁰Tai yra Alacho dovana. Niekas nežino geriau už Alachą.

⁷¹Tikintieji! Būkite budrūs ir eikite 'kovon' skirtingais būriais arba visi kartu. ⁷²Iš tiesų, tarp jūsų yra tas, kuris pasilieka užnugary, kad nelaimei užklupus sakytų: „Tai dėl Alacho malonės nebuvau su jais.“ ⁷³Bet jeigu jūs grįžtate su Alacho dovanomis, jis taria: „Jei tik būčiau buvęs su jais, būčiau pelnęs didelę sėkmę!“, lyg tarp jūsų nebuvo jokių ryšių. ⁷⁴Tegul kovoja vardan Alacho tie, kurie parduoda šį gyvenimą už Ateinantį. Tie, kurie kovoja vardan Alacho ir žūsta ar pasiekia pergalę – Mes suteiksime jiems atlygį didį. ⁷⁵Kas jums yra, kad nekovojate vardan Alacho ir dėl engiamų vyrų, moterų ir vaikų, šaukiančių: „Mūsų Viešpatie! Išlaisvink mus nuo šio piktadarių miesto, paskirk mums nuo Savęs saugotoją ir paskirk mums gelbėtoją!“ ⁷⁶Tikintieji kovoja vardan Alacho, o netikintieji kovoja vardan Šėtono. Tad kovokite prieš Šėtono sąjungininkus. Iš tiesų, Šėtono planas visuomet buvo prastas.

⁷⁷„Pranaše Muhamedai“, ar matei tuos, kuriems buvo tarta: „Nekovokite, bet atlikite maldą ir duokite išmaldos mokestį.“? Tačiau tada, kai jiems buvo įsakyta kovoti, dalis jų bijojo priešo taip, kaip turėtų būti bijomas Alachas, ar netgi dar labiau. Jie tarė: „Mūsų Viešpatie! Kodėl įsakei mums kovoti? Jeigu tik atidėtum tai šiek tiek!“ Sakyk jiems: „Pasimėgavimas šiuo pasauliu yra mažas, kuomet Ateinantis gyvenimas yra daug geresnis dievobaimingiems. Nė vienas iš jūsų nebus nuskriaustas nė per datulės kauliuko siūlę. ⁷⁸Kad ir kur būtų mėtė mirtis jus pasieks, net bokštuose, aukštuose ir stipriuose!“ Kai juos užklumpa gėris, jie sako: „Tai yra iš Alacho“, bet kai užklumpa blogis, jie teigia: „Tai yra iš tavęs.“ Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Abu

buvo nulemti Alacho.“ Kas yra šiems žmonėms? Jie vargiai supranta, kas jiems pasakyta!

⁷⁹Kas gero jus užklumpa – tai yra iš Alacho, o kas blogo jus užklumpa – tai yra iš jūsų pačių.^a Mes pasiuntėme tave, 'Pranaše Muhamedai', pasiuntiniu visai žmonijai. Užtenka Alacho tam paliudyti. ⁸⁰Kas paklūsta Pasiuntiniui – paklūsta Alachui, bet kas nusigėžia – Mes nesiuntėme tavęs jų gynėju. ⁸¹Jie sako: „Mes paklūstame“, bet kai palieka tave, kai kurie jų praleidžia naktį prieštaraudami savo žodžiams. Alachas užrašo visus jų planus. Tad palik juos vienus ir pasikliauk Alachu. Užtenka Alacho reikalams patikėti.

⁸²Ar jie neapmąsto Korano? Jeigu jis būtų iš ko nors kito nei Alacho, jie rastų jame daugybę prieštaravimų! ⁸³Kokios naujienos bepasiaukia juos, apie taiką ar karą, jie skelbia jas. Tačiau jeigu jie būtų kreipęsi į Pasiuntinį ar esančius valdžioje tarp jų, tada jie būtų sužinoję 'apie šiuos gandus' ir būtų juos patvirtinę arba atmetę. Jeigu ne Alacho dosnumas jums ir Jo malonė, būtumėte sekę Šėtonu, išskyrus keletą iš jūsų.

⁸⁴Tad kovok vardan Alacho, 'Pranaše Muhamedai'. Tu esi atsaikingas tik už save patį. Ragink tikinčiuosius kovoti – galbūt Alachas sutramdys netikinčiųjų galią. Alachas yra pranašesnis Savo galia ir bausme. ⁸⁵Kas tarpininkauja dėl gėrio – dalinsis to atlygiu, o kas tarpininkauja dėl blogio – dalinsis to našta. Alachas yra Saugotojas Visko. ⁸⁶Kai esate pasveikinti, atsakykite geresniu pasisveikinimu ar bent tuo pačiu. Alachas laiko įrašus visko. ⁸⁷Alachas – niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį. Prikėlimo Dieną, dėl kurios nėra abejonės, Jis surinks jus visus. Kieno žodis gali būti teisesnis už Alacho?

⁸⁸Kodėl jūs, tikintieji, susiskaldėte į dvi grupes dėl veidmainių,^b kai Alachas leido jiems grįžti 'į netikėjamą' dėl to, ką 'blogo' jie pada-

^a Islamo teologijoje tiek gėris, tiek blogis yra nulemti Dievo. Tačiau gėris yra nulemtas kaip atlygis už gerus darbus (todėl yra iš Dievo), o blogis kaip bausmė už blogus darbus (todėl yra iš mūsų pačių). Kita vertus, blogi dalykai gali nutikti ir pamaldiems žmonėms, jų išbandymui ar nuodėmių atpirkimui, o geri dalykai blogiems žmonėms, taip juos dar labiau įtraukiant į nusidėjimą.

^b Viena grupė tikinčiųjų ragino kovoti su veidmainiais, o kita ragino sudaryti taiką.

rė? Ar norite atvesti į tiesų kelią tuos, kuriuos Alachas paklaidino? Ką Alachas paklaidino – jūs nerasite jiems tako. ⁸⁹Jie trokšta, kad atmestumėte tikėjimą kaip ir jie, ir kad taptumėte vienodi. Tad neieškokite tarp jų sąjungininkų, nebent jie iškeliautų 'į Mediną' vardan Alacho. Bet jeigu jie nusigręžia, tada griebkite ir žudykite juos, kur besutiksite 'mūšyje', ir nesirinkite jų 'savo' sąjungininkais ar padėjėjais,^a ⁹⁰išskyrus tuos, kurie siekia prieglaudos pas žmones, su kuriais sudarėte taikos sutartį, arba tuos, kurie ateina pas jus nenorėdami kovos, kaip jie nenori kovos su saviškiais. Jei Alachas norėtų, Jis būtų suteikęs jiems galią kovoti prieš jus. Tad jeigu jie pasišalina nuo jūsų ir nekojoja bei siūlo jums susitaikymą – tada Alachas neduoda jums teisės kovoti su jais. ⁹¹'Taip pat' jūs susidursite su kitais 'veidmainiais', norinčiais taikos su jumis ir su savo pačių 'netikinčiųjų' gentimis, bet kai jie susiduria su pagunda 'kovoti su jumis', jie negali atsilauki. Jeigu jie nesilaiko atokiai, nesiūlo taikos ir nesusilaiko nuo puolimo, tada griebkite ir žudykite juos, kur besutiksite. Mes davėme jums teisę 'kovoti' prieš juos.

⁹²Tikinčiajam nedera nužudyti kitą tikintįjį, nebent per klaidą. Jeigu kas nužudo tikintįjį per klaidą, jis privalo išlaisvinti tikintį vergą ir sumokėti kompensaciją aukos šeimai, nebent jie atsisakys to gera valia. Bet jeigu auka buvo tikintysis iš jūsų priešų, tada užtenka išlaisvinti vergą, o jeigu auka buvo tarp žmonių, sudariusių su jumis taikos sutartį, tada kompensacija turi būti sumokėta šeimai kartu su tikinčio vergo išlaisvinimu. Negalintys išlaisvinti vergo tegu pasninkauja du mėnesius, atgailaudami prieš Alachą. Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas! ⁹³Kas tyčia nužudo tikintįjį, to atlygis bus Pragaras – jie bus jame amžinai! Alachas supyko ant jų ir prakeikė juos bei paruošė jiems didžią bausmę. ⁹⁴Tikintieji! Kai kovojate vardan Alacho, įsitinkite, 'kas yra jūsų priešas, prieš smogdami jam', ir nesakykite tam,

^a Ši eilutė buvo apreikšta dėl grupės žmonių, kurie priėmė islamą, bet ir toliau rėmė Mekos stabmeldžius. Jiems buvo liepta persikelti į Mediną ir prisijungti prie tikinčiųjų bendruomenės, kad įrodytų savo ištikimybę. To nepadarius, jie bus laikomi priešais, su kuriais leidžiama kovoti.

kuris duoda jums taikos pasveikinimą: „Tu nesi tikintysis!“^a trokšdami trumpalaikių žemiškų gėrybių [t. y. mūsų laimikio]. Pas Alachą yra daugiau gėrybių. Jūs patys buvote kaip jie, „slepiantys savo tikėjimą“, bet Alachas jus palaimino „ir leido atvirai reikšti tikėjimą“. Tad įsitinkite! Iš tiesų, Alachas yra Visa Suprantantis, ką jūs darote.^a

⁹⁵„Tie tikintieji“, kurie pasiliko namuose – išskyrus turinčius priimtina pasiteisinimą – nėra lygūs kovojantiems vardan Alacho savo turtu ir gyvybėmis. Alachas išaukštino kovojančius savo turtu ir gyvybėmis virš pasilikusiųjų namuose. Nors Alachas pažadėjo geriausią atlygį visiems, kovojantieji gaus atlygį geresnį už kitų – ⁹⁶aukštą statusą iš Jo, atleidimą ir malonę. Alachas yra Visad Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

⁹⁷Kai angelai paims sielas nuskriaudusiųjų save,^b jie klaus jų: „Kokioje padėtyje jūs buvote?“ Jie atsakys: „Mes buvome silpni ir engiami.“ „Tad angelai“ atsakys: „Ar Alacho žemė nebuvo pakankamai erdvi jums persikelti į kitą vietą?“ Jų namai bus Pragaras – koks prastas kelionės tikslas! ⁹⁸Išskyrus silpnus vyrus, moteris ir vaikus, kurie nėra pajėgūs išvykti – ⁹⁹jie gali tikėtis Alacho atleidimo. Alachas yra Visa Atleidžiantis, Visad Atleidžiantis! ¹⁰⁰Tie, kurie emigravo vardan Alacho, ras daugybę vietų prieglaudai ir gausius išteklius žemėje. O tų, kuriuos palikus savo namus ir keliaujant pas Alachą ir Jo Pasiuntinį užklumpa mirtis – jų atlygis yra užtikrintas pas Alachą. Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ¹⁰¹Leidžiama jums sutrumpinti maldas, kai keliaujate žeme, ypač jeigu bijote, kad netikintieji jus užpuls. Iš tiesų, netikintieji yra jums aiškūs priešai.

¹⁰²Kai tu, „Pranaše Muhamedai, mūsų lauke“ vedi juos maldoje, tegul viena dalis jų stoja maldon su savo ginklais, o kai baigia sukniubimą, tegul užima savo vietą gale. Tada kita dalis, kuri dar nesimeldė, tegul stoja maldon su tavimi, taip pat gynybos pozicijoje su savo gin-

^a Ši eilutė ragina įsitikinti, kad žmonės, su kuriais kovojama, yra tikri priešai. Ji buvo apreikšta musulmonų grupei prieš mūsų nukovus priešiškos genties narį, slapčia priėmusį islamą.

^b T. y. tų asmenų, kurie priėmė islamą, bet nepersikėlė į Mediną.

klais. Netikintieji norėtų, kad apleistumėte savo ginklus ir reikmenis, kad galėtų jus užpulti. Tačiau nebus kaltės jums padėti į šalį savo ginklus, kai užklumpa sunkus lietus ar liga, bet išlikite budrūs. Iš tiesų, Alachas parengė netikintiesiems žeminančią bausmę.¹⁰³ Kai maldos yra baigtos, prisiminkite Alachą stovėdami, sėdėdami ar gulėdami ant šono. Bet kai pasieksite saugią vietą, tada atlikite maldą įprastai. Iš tiesų, malda paskirtu laiku yra pareiga tikintiesiems.¹⁰⁴ Nebūkite silpni vydamiesi priešą – jeigu jūs kenčiate, jie irgi kenčia. Juk jūs tikėtės iš Alacho to, ko jie negali tikėtis. Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas!

¹⁰⁵Iš tiesų, Mes apreiškėme tau, 'Pranaše Muhamedai', Raštą su tiesa, kad teistum tarp žmonių pagal tai, ką tau atskleidė Alachas. Tad nebūk išdavikų užtarėju.¹⁰⁶ Siek atleidimo iš Alacho – iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!¹⁰⁷ Neužtark tų, kurie apgaudinėja patys save. Iš tiesų, Alachas nemėgsta sukčių, nuodėmingųjų.¹⁰⁸ Jie stengiasi slėpti 'savo išdavystes' nuo žmonių, bet negali jų paslėpti nuo Alacho. Jis yra su jais, kai jie rezga sąmokslus nakties metu, darydami tai, kas Jam nepatinka. Alachas aprėpia 'Savo žiniomis' tai, ką jie daro.¹⁰⁹ Štai jūs, 'tikintieji', užtariate juos šiame gyvenime, bet kas juos užtars Prikėlimo Dieną prieš Alachą? Kas bus jų gynėjai?¹¹⁰ Kas atlieka bloga ar nuskriaudžia save ir po to siekia atleidimo iš Alacho – tas suras Alachą Atleidžiantį, Suteikiantį Malonę.¹¹¹ Kas padaro nuodėmę – padaro ją prieš save patį. Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas!¹¹² O kas padaro piktą darbą ar nuodėmę ir apkaltina nekaltą žmogų, tas užsitraukia ant savęs šmeižto ir aiškios nuodėmės naštą.

¹¹³Jeigu ne Alacho dosnumas ir Jo malonė, kai kurie jų būtų siekę apgauti tave, 'Pranaše Muhamedai'. Tačiau jie apgauna tik patys save ir negali tau pakenkti nė kiek. Alachas apreiškė tau Raštą ir išmintį, ir išmokė to, ko nežinojai. Koks didis tau yra Alacho dosnumas!¹¹⁴ Jokio gėrio nėra jų slaptose kalbose, išskyrus tų, kurie skatina labdarą, gerovę ir susitaikymą tarp žmonių – darantiems šiuos darbus ir jais siekiantiems Alacho palankumo Mes suteiksime atlygį didį.¹¹⁵ O kas prieštarauja Pasiuntiniui, kai vedimas buvo jam aiškiai parodytas,

ir seka kitu keliu nei tikinčiųjų – Mes paliksime jį ten, kur jis yra, o po to sudeginsime jį Pragare. Koks prastas kelionės tikslas!

¹¹⁶Iš tiesų, Alachas neatleidžia kitų dievybių garbinimo vietoj Jo, bet atleidžia visa kitą, ką panori. Garbinantys vietoj Alacho kitus yra išties toli, toli nuklydę! ¹¹⁷Vietoj Alacho jie šaukiasi moteriškų dievybių,^a bet 'iš tiesų' jie šaukiasi maištaujančio Šetono, ¹¹⁸Alacho pra-
keikto, kuris tarė: „Aš tikrai pasiimsiu sau paskirtą dalį Tavo tarnų.
¹¹⁹Aš tikrai juos paklaidinsiu ir pažadinsiu juose tuščius troškimus. Aš jiems įsakysiu pakirpti galvijų ausis ir taip pakeisti Alacho kūriniją.“^b Kas pasirenka pagalbininku Šetoną vietoj Alacho, tas patyrė aiškų praradimą. ¹²⁰Jis prižada jiems ir sužadina jų troškimus. Tačiau Šetono pažadai tėra iliuzija. ¹²¹Jų prieglobstis bus Pragaras, iš kurio jie neras pabėgimo. ¹²²O priimančius tikėjimą ir darančius gera Mes priimsime į Rojaus sodus, kuriuose teka upės, būti ten amžinai ir per amžius! Alacho pažadas yra tiesa. Kieno žodis yra teisesnis už Alacho? ^{123r}Žengimas į Rojaus sodus^c nepriklauso nei nuo jūsų, nei nuo Rašto žmonių troškimų. Kas daro bloga – bus apdovanotas atitinkamai. Neras jis, be Alacho, jokio kito gynėjo ar padėjėjo. ¹²⁴O darantys gera, vyrai ar moterys, ir priėmę tikėjimą – jie žengs į Rojaus sodus ir nebus nuskriausti nė per datulės kauliuko siūlę. ¹²⁵Kas yra geresni tikėjime už tuos, kurie paklūsta Alachui, daro gera ir seka Abraomo – teisingai tikinčio – keliu? Alachas pasirinko Abraomą artimu draugu. ¹²⁶Alachui priklauso visa, kas danguose ir žemėje. Alachas yra Aprėpiantis Viską.

¹²⁷Jie klausia tavęs, 'Pranaše Muhamedai', apie moteris 'ir joms priklausančių palikimą'. Sakyk: „Alachas duoda jums nurodymus apie jas, kurie jau buvo atskleisti Rašte,^c dėl našlaičių moterų, kurių teises jūs pažeidžiate, bet vis vien norite su jomis susituokti, ir dėl bejėgių

^a Pagrindiniai Mekos stambeldžių stabai buvo moters pavidalo ir turėjo moteriškus vardus.

^b Galvijų paskyrimas stabams ir jų ausų pakirpimas buvo viena iš prietaringų arabų stambeldžių praktikų.

^c T. y. šios sūros 2–12 eilutėse.

vaikų, ir dėl kovojimo už našlaičių teises. Alachas yra Visa Žinantis, ką gero jūs darote.“

¹²⁸Jeigu moteris bijo abejingumo ar atstūmimo iš savo vyro, nebus jiems kaltės susitarti taikiai. Juk susitarimas yra geriau. Žmonės yra linkę siekti naudos tik sau 'ir dėl to nenori atiduoti savo teisių kitiems', bet jeigu darysite gera ir bijosite Alacho – iš tiesų, Alachas yra Visa Suprantantis, ką jūs darote. ¹²⁹Jūs niekuomet nesugebėsite būti teisingi visoms savo žmonoms, nesvarbu, kaip to troškite. Tad neapleiskite vienos jų, visą dėmesį skirdami kitai. Jeigu pataisysite savo elgesį ir bijosite Alacho – iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ¹³⁰Bet jeigu vyras ir žmona nusprendžia skirtis, Alachas praturtins juos abu Savo dovanomis. Alachas yra Beribis, Išmintingas!

¹³¹Alachui priklauso visa, kas danguose ir žemėje. Mes įsakėme jums ir gavusiems Raštą anksčiau jūsų bijoti Alacho. Tad jeigu atmesite tikėjimą, 'žinokite, kad' Alachui priklauso visa, kas danguose ir žemėje. Alachas yra Viskuo Apsirūpinantis, Vertas Išaukštinimo! ¹³²Alachui priklauso visa, kas danguose ir žemėje. Užtenka Alacho reikalams patikėti. ¹³³Jeigu panorėtų, Jis jus visus sunaikintų ir pakeistų kitais žmonėmis. Alachas yra Pajėgus tai padaryti. ¹³⁴Jeigu kas trokšta atlygio šiame gyvenime, 'tegul žino', kad pas Alachą yra atlygis šio gyvenimo ir Ateinančio. Alachas yra Visa Girdintis, Visa Regintis!

¹³⁵Tikintieji! Kovokite tvirtai už teisingumą, liudydami Alachui, net jeigu liudytumėt prieš save, tėvus ar artimuosius, turtingi jie ar vargšai – Alachas yra arčiau jų. Neleiskite savo troškimams nutolinti jus 'nuo teisingumo'. Jeigu iškraipote parodymus ar atsisakote juos duoti – žinokite, jog Alachas yra Visa Suprantantis, ką jūs darote. ¹³⁶Tikintieji! Tikėkite į Alachą, Jo Pasiuntinį, Raštą, kurį Jis apreiškė Savo Pasiuntiniui, ir Raštus, kuriuos Jis apreiškė prieš tai. Iš tiesų, neigiantys Alachą, Jo angelus, Jo Raštus, Jo pranašus ir Paskutiniąją Dieną yra toli, toli nuklydę! ¹³⁷Iš tiesų, priėmusiems tikėjimą ir po to jį atmetusiems, vėl jį priėmusiems ir vėl jį atmetusiems – ir grimz-

tantiems į savo netikėjimą – Alachas neatleis jiems ir neves jų 'tiesių' taku.¹³⁸ Duokite gerą žinią veidmainiams apie jų laukiančią skausmingą bausmę!

¹³⁹Ar tie, kurie sudaro sąjungą su netikinčiaisiais vietoj tikinčiųjų, siekia 'įgyti' tuo galios? Iš tiesų, visa galia priklauso Alachui!¹⁴⁰Jis buvo jums apreiškęs Rašte,^a kad išgirdę Alacho apreiškimų neigimą ir išjuokimą, nesėdėtumėte su tais žmonėmis, kol jie nepakeis pokalbio temos – kitaip būsite tokie pat, kaip ir jie. Iš tiesų, Alachas surinks visus veidmainius ir netikinčiuosius Pragare.¹⁴¹'Veidmainiai' yra tie, kurie laukia, kas jums nutiks. Jeigu Alachas suteikia jums pergalę, jie sako: „Argi nebuvoime jūsų pusėje?“ Bet jeigu netikintieji laimi, tada jie sako jiems: „Argi nebuvoime už jus pranašesni, bet vis vien apsaugojome jus nuo tikinčiųjų?“ Alachas teis jus Prikėlimo Dieną ir nesuteiks atmetusiems tikėjimą galimybės įveikti tikinčiuosius.

¹⁴²Iš tiesų, veidmainiai bando apgauti Alachą, bet tai Alachas apgauna juos. Kai jie stovi maldoje, jie yra tingūs, siekiantys pasirodyti prieš kitus ir mažai Alachą atsimenantys –¹⁴³svyruojantys tarp tikinčiųjų ir atmetusiųjų tikėjimą, nepriklausantys nei vieniems, nei kitiems. Tu niekada nerasi tako tiems, kuriuos paklaidino Alachas.¹⁴⁴Tikintieji! Neimkite atmetusiųjų tikėjimą sąjungininkais vietoj tikinčiųjų. Ar norite duoti Alachui aiškų įrodymą prieš save?¹⁴⁵Iš tiesų, veidmainiai bus Ugnies gilumoje – jūs nerasite jiems padėjėjo –¹⁴⁶išskyrus tuos, kurie atgailauja, pataiso save, tvirtai laikosi Alacho ir yra nuoširdžiai Jam atsidavę – jie bus su tikinčiaisiais. Alachas suteiks tikintiesiems atlygį didį.¹⁴⁷Kodėl Alachas turėtų jus bausti, jeigu tikite ir esate dėkingi? Alachas yra Dėkingas, Visa Žinantis.¹⁴⁸Alachas nemėgsta viešų kalbų apie blogį, išskyrus iš tų, kurie buvo nuskriausti.^b Alachas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis!¹⁴⁹Jeigu darote gera, atvi-

^a Žr. 6:66.

^b Ši eilutė kalba apie apkalbinėjimą už nugarų. Islamas draudžia apkalbėti kitus žmones, net tada, kai sakoma tiesa. Išimtis šiai taisyklei taikoma tik tais atvejais, kai buvo pažeistos žmogaus teisės ir nuskriaustas asmuo turi įvardinti skriaudėją ir jam padarytą žalą.

rai ar slapčia, ar atleidžiate jums padarytą skriaudą – iš tiesų, Alachas yra Visad Atleidžiantis, Visa Galintis!

¹⁵⁰Iš tiesų, neigiantys Alachą ir Jo pasiuntinius, norintys atskirties tarp Alacho ir Jo pasiuntinių, tariantys: „Mes tikime kai kuriais ir atmetame kitus“, trokštantys kompromiso – ¹⁵¹tikrai, jie yra netikintieji. Mes parengėme netikintiesiems žeminančią bausmę. ¹⁵²O tikintiems į Alachą ir Jo pasiuntinius, neatmetantiems nė vieno iš jų – jiems Jis suteiks jų atlygį. Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

¹⁵³Rašto žmonės reikalauja, kad tu, 'Pranaše Muhamedai', duotum jiems apreikštą Raštą iš dangaus. Bet jie reikalavo dar daugiau iš Mozės, tardami: „Padaryk Alachą mums matomą!“ Tad trenksmas staiga užklupo juos, už jų piktadarystę. Po to jie ėmė garbinti veršį, nors jiems buvo parodyti aiškūs ženklai. Bet Mes vis vien atleidome jiems 'po atgailos' ir davėme Mozei aiškią valdžią. ¹⁵⁴Mes pakėlėme virš jų kalną sudarydami su jais sandorą. Mes jiems tarėme: „Ženkite pro vartus, nuolankiai lenkdamiesi“, ir įsakėme: „Nesulaužykite šabo“, ir sudarėme su jais sandorą rimtą. ¹⁵⁵Tad jie buvo prakeikti dėl to, kad sulaužė savo sandorą, atmetė Alacho ženklus, neteisėtai žudė pranašus ir tarė: „Mūsų širdys yra apvyniotos ir negebančios priimti naujos žinios!“ Taip! Alachas užantspaudavo jų širdis dėl tikėjimo atmetimo – koks mažas jų tikėjimas! – ¹⁵⁶ir dėl atmetimo bei šmeižto apie Mariją, 'jog ji lietė vyrą', ¹⁵⁷ir dėl gyrimosi: „Mes nužudėme Mesiją, Jėzų, Marijos sūnų, Alacho pasiuntinį.“ Bet jie nenužudė ir nenukryžiao jo – tai tik pasirodė jiems. Iš tiesų, nesutariantys dėl to smarkiai abejoja. Jie neturi žinių, bet seka spėlionėmis. Aišku tai, kad jie jo nenužudė. ¹⁵⁸Taip! Alachas pakėlė jį pas Save. Alachas yra Visa Galintis, Išmintingas! ¹⁵⁹Kiekvienas iš Rašto žmonių patikės tuo prieš Jėzaus mirtį 'jam grįžus į šį pasaulį', o Prikėlimo Dieną jis bus liudininkas prieš juos.

¹⁶⁰Už jų piktadarystės Mes uždraudėme judėjams dalį maisto rūšių, kurios buvo jiems leistos – dėl to, kad jie nugrėžė daugybę žmonių nuo Alacho tako, ¹⁶¹ir dėl to, kad jie ėmė palūkanas, kai jos

buvo uždraustos, ir vartojo žmonių turtą neteisėtai. Mes paruošėme netikintiesiems iš jų skausmingą bausmę.¹⁶² Tačiau turintys tvirtas žinias bei tikintieji iš jų priima tai, kas buvo apreikšta tau, 'Pranaše Muhamedai', ir tai, kas buvo apreikšta anksčiau tavęs, bei atlieka malda ir duoda išmaldos mokestį, ir tiki į Alachą ir Paskutiniąją Dieną – tiems Mes duosime atlygį didį.

¹⁶³Iš tiesų, Mes davėme apreikimą tau, 'Pranaše Muhamedai', kaip ir Nojui ir pranašams po jo: Abraomui, Izmaeliui, Izaokui, Jokūbui ir jo palikuonims, Jėzui, Jobui, Jonai, Aaronui, Saliamonui, o Dovydui Mes davėme Psalmes,¹⁶⁴ ir kitiems pasiuntiniams, kuriuos minėjome prieš tai, bei tiems, kurių neminėjome. O su Moze Alachas kalbėjo tiesiogiai.¹⁶⁵ Jie buvo pasiuntiniai, nešantys geras žinias ir perspėjantys 'apie Pragarą bausmę', kad žmonija po jų neturėtų pasiteisinimo prieš Alachą. Alachas yra Visa Galintis, Išmintingas!¹⁶⁶ Bet 'jeigu jie atmets tave, Pranaše Muhamedai', Alachas pats liudija tai, ką tau apreikė – Jis apreikė tai su Savo žiniomis. Angelai taip pat tai liudija, tačiau pakanka Alacho kaip Liudytojo!¹⁶⁷ Tie, kurie atmets tikėjimą ir trukdo kitiems eiti Alacho taku – jie yra toli, toli nuklydę.¹⁶⁸ Iš tiesų, atmetusiems tikėjimą ir darantiems pikta – Alachas neatleis jiems ir nenuves jų jokių takų,¹⁶⁹ išskyrus taką į Pragarą, būti ten amžinai ir per amžius! Tai yra Alachui lengva.

¹⁷⁰Žmonija! Pasiuntinys atėjo pas jus su tiesa iš jūsų Viešpaties, tad priimkite tikėjimą savo pačių naudai! Bet jeigu atmesite jį, tada 'žinokite', kad Alachui priklauso visa, kas danguose ir žemėje. Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas!¹⁷¹ Rašto žmonės! Būkite saikingi savo tikėjime ir kalbėkite apie Alachą tik tiesą. Mesijas, Jėzus, Marijos sūnus, buvo Alacho pasiuntinys ir Jo Žodis, kurį Jis davė Marijai, bei Dvasia iš Jo.^a Tad tikėkite į Alachą ir Jo pasiuntinius ir nesakykite: „Trejybė.“ Nustokite! Tai bus geriau jums. Alachas yra Vienas Dievas! Išaukš-

^a Pranašas Jėzus, tebūnie jam taika, šioje eilutėje yra pavadintas Dievo Žodžiu, nes buvo sukurtas Dievo pasakymu „Būk“. Taip pat jis yra pavadintas dvasia iš Dievo, nes Angelas Gabriėlius, taip pat vadinamas Šventąja Dvasia, Dievo paliepiamu įpūtė Jėzaus sielą į Marijos įsčias.

tintas Jis virš sūnaus turėjimo! Jam priklauso visa, kas danguose ir žemėje. Užtenka Alacho reikalams patikėti. ¹⁷²Mesijas niekada nejaus paniekos būdamas Alacho tarnu, kaip ir angelai, artimiausi Alachui. Tie, kurie jaučia panieką garbinti Jį ir yra pasipūtę – Jis surinks juos visus pas Save. ¹⁷³Tuos, kurie tiki ir daro gera – Jis apdovanos visiškai ir padaugins jų atlygį iš Savo dosnumo, bet tuos, kurie jaučia panieką ir yra pasipūtę – Jis nubaus juos skausminga bausme ir neras jie, be Alacho, jokio kito gynėjo ar padėjėjo.

¹⁷⁴Žmonija! Jūsų Viešpats davė jums įtikinamą įrodymą ir apreiškėme Mes jums aiškią šviesą [t. y. Koraną]. ¹⁷⁵Tad tikinčiuosius į Alachą ir besilaikančius Jo – Jis priims juos į Savo gailestingumą ir dosnumą [t. y. Rojaus sodus] bei ves juos pas Save tiesiu keliu.

¹⁷⁶Jie prašo tavęs nurodymo, 'Pranaše Muhamedai'. Sakyk: „Alachas nurodo jums dėl tų, kurie mirė nepalikę tėvų ar vaikų.“ Jeigu miršta bevaikis vyras ir palieka seserį, ji gaus pusę jo turto, kai jos brolis paveldės visą jos turtą, jeigu ji mirs bevaikė. Jeigu velionis palieka dvi seseris, jos abi paveldės du trečdalius turto, bet jeigu velionis palieka brolius ir seseris, vieno brolio dalis bus lygi daliai dviejų seserų. Alachas tai išaiškina jums, kad nepaklystumėte. Alachas yra Žinantis Viską.

5. Vaišių stalas

Viena šios Medinos laikotarpio sūros centrinių temų, kaip ir jos pavadinimas, yra susijusi su maistu bei leidžiamu ir neleidžiamu valgiu. Paklusimas šiems nurodymams yra dalis tikinčiųjų sandoros su Dievu (apibūdintos 1–5, 87–108 eilutėse). Dalis šios sūros kalba apie judėjų bei krikščionių santykius su musulmonais. Pabaigoje didelis dėmesys teikiamas Jėzui, tebūnie jam taika, kuris, apaštalų paprašytas, meldė vaišių stalo (kuriuo ši sūra ir pavadinta, žr. 112–115 eilutes).

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Tikintieji! Laikykitės sutarčių! Galvijai yra leidžiami jums, išskyrus medžioklę piligrimystės metu ir tai, kas dabar bus paminėta. Iš tiesų, Alachas įsako tai, ką panori. ²Tikintieji! Nepaniekinkite Alacho simbolių,^a nei Šventųjų Mėnesių,^b nei aukojamųjų gyvulių ir jų papuoštų apyaklių,^c nei tų, kurie keliauja link Šventojo Namo 'Mekoje', siekdami savo Viešpaties dosnumo ir patenkinimo. Tačiau pabaigus pilgriminę kelionę jums leidžiama medžioti. Neleiskite pykčiui žmonių, kurie jums uždraudė pasiekti Šventąjį Namą,^d priversti jus peržengti ribas 'ir tapti agresoriais prieš juos'. Bendradarbiaukite doroje ir pamaldume, bet ne nuodėmėje ir priešiškume. Bijokite Alacho, iš tiesų, Alachas baudžia griežtai.

³Uždrausta jums dvėseliena, kraujas, kiauliena ir tai, kas buvo paskersta ne Alacho vardu; taip pat pasmaugti, užmušti, nukritę iš

^a Arab. *ša'air Allāh*. Tai gali reikšti pilgriminės kelionės ritualus, šventas Mekos vietas, arba visus Dievo draudimus.

^b Žr. 2:194 išnašą.

^c Pilgrimystės metu aukojamieji gyvuliai yra papuošiami apyaklėmis iš šakų, kad žmonės galėtų juos atskirti.

^d Pranašui Muhamedui, tebūnie jam taika, ir jo pasekėjams atliekant pirmąją pilgriminę kelionę, Meka vis dar buvo stabmeldžių rankose. Pilgrimams pasiekus Mekos apylinkes, stabmeldžiai uždraudė jiems įžengti į miestą. Tą dieną Pranašas pasirašė taikos sutartį, pagal kurią musulmonams, palikusiems Meką, nebuvo leidžiama atvykti į Mediną, bet veidmainiams, palaikiusiems stabmeldžius, buvo leidžiama persikelti į Meką. Dėl šios priežasties, dauguma tikinčiųjų manė šią sutartį buvus neteisinga, bet, nepaisant to, ši eilutė pabrėžė jos laikymosi svarbą.

aukštai, ragais subadyti gyvūnai ir tie, kuriuos apkandžiojo plėšrūnai, nebent paskerdėte juos 'prieš jiems nugaištant', bei tai, kas buvo paaukota stabams. Taip pat jums uždrausta burti strėlėmis priimant sprendimus^a – tai yra didelė nuodėmė. Šiandien netikintieji prarado viltį prieš jūsų tikėjimą. Tad nebijokite jų, bet bijokite Manęs! Šiandien Aš ištobulinau jūsų tikėjimą, išbaigiau Savo malonę jums ir parinkau islamą kaip jūsų religiją. Bet jeigu jus kamuos alkis, jums netrokstant nuodėmės – tada iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

⁴Jie klausia tavęs, 'Pranaše Muhamedai', kas leidžiama 'maistui'. Sakyk: „Leistinos jums visos gėrybės ir tai, ką pagavo medžioklės gyvūnai, kuriuos išdresiravote pagal Alacho pamokymus. Tad valgykite tai, ką jie pagavo, minėdami Alacho vardą, ir bijokite Alacho. Iš tiesų, Alachas greitai atsiskaito.“⁵Šiandien visos gėrybės tapo leidžiamos jums, bei maistas Rašto žmonių yra leidžiamas jums ir jūsų maistas yra leidžiamas jiems. Leidžiamos 'santuokai' yra tyros moterys iš tikinčiųjų ir tų, kurie gavo Raštą anksčiau jūsų, kai duodate joms tinkamą kraitį, trokšdami tyrumo, bet ne paleistuvystės ar meilužių. Kas atmeta tikėjimą – visi jo darbai bus iššvaistyti ir Ateinančiame gyvenime jis bus tarp pralaimėtojų.

⁶Tikintieji! Kai ketinate atlikti maldą, prauskite savo veidus, rankas iki alkūnių, perbraukite per galvas ir plaukite pėdas iki kulkšnių, o jeigu esate nešvaros būsenoje,^b tada nusiprauskite visiškai. Jeigu sergate, keliaujate, apsilankėte išvietėje ar suartėjote su savo žmonomis ir negalite rasti vandens – tada apsivalykite tyra žeme, perbraukę per savo veidus ir rankas. Alachas netrokšta apsunkinti jūsų, bet nori jus apvalyti ir išpildyti Savo malonę jums, kad būtumėte dėkingi. ⁷Atminkite Alacho malonę jums ir Jo sandorą, kurią sudarėte tardami: „Mes girdime ir paklustame.“ Bijokite Alacho. Iš tiesų, Alachas žino jūsų slapčiausias mintis.

^a Norėdami priimti svarbų sprendimą, arabų stabmeldžiai burdavo strėlėmis.

^b T. y. būseną po lytinių santykių, „šlapių sapnų“ arba menstruacijų.

⁸Tikintieji! Stovėkite tvirtai dėl Alacho teisingais liudininkais. Neleiskite žmonių neapykantai privesti jus prie neteisybės. Būkite teisingi! Tai yra arčiau dievobaimingumo. Bijokite Alacho. Iš tiesų, Alachas yra Visa Suprantantis, ką jūs darote. ⁹Alachas pažadėjo atleidimą ir didį atlygį darantiems gera. ¹⁰O atmetę tikėjimą ir neigiantys Mūsų apreiškimus – jie yra gyventojai Pragaro Ugnies.

¹¹Tikintieji! Atminkite Alacho malonę 'suteiktą' jums, kai žmonės norėjo jums pakenkti, bet Jis sulaukė jų rankas nuo jūsų. Bijokite Alacho. Tegul Alachu pasikliauja tikintieji!

¹²Alachas sudarė sandorą su Izraelio tauta, paskyrė dvylika vadų ir tarė: „Aš esu su jumis. Jeigu atliksite malda, mokėsite išmaldos mokestį, tikėsite Mano pasiuntiniais, remsite juos ir skolinsite Alachui gerą paskolą, 'aukodami labdarai', Aš būtinai atleisiu jūsų nuodėmes ir priimsiu jus į Rojaus sodus, kuriuose teka upės. Bet kas iš jūsų atmes tikėjimą po šios priesaikos – tas bus toli nuo tiesaus tako.“ ¹³Tad Mes prakeikėme juos ir sukietinome jų širdis dėl sandoros sulaužymo. Jie iškraipė Rašto žodžius ir pamiršo dalį to, kas buvo jiems priminta. Jūs įžvelgsite juose apgaulę, išskyrus keletą iš jų. Tačiau atleisk jiems ir praleisk pro akis 'jų piktadarystes'. Iš tiesų, Alachas myli darančius gera! ¹⁴Mes taip pat sudarėme sandorą su sakančiais: „Mes esame krikščionys.“ Bet ir jie pamiršo dalį to, kas buvo jiems priminta. Tad sukėlėme tarp jų priešišlumą ir neapykantą iki Prikėlimo Dienos. Alachas praneš jiems apie tai, ką jie darė.

¹⁵Rašto žmonės! Mūsų Pasiuntinys atėjo pas jus, paaiškindamas didelę dalį Rašto, kurią slėpėte ir į kurią žiūrėjote pro pirštus. Šviesa iš Alacho ir aiškus Raštas atėjo pas jus, ¹⁶kuriuo Alachas veda tuos, kurie siekia Jo malonės, į taikos takus, išvesdamas juos iš tamsos į šviesą, Savo valia, ir kuriuo Jis išveda juos į tiesų kelią. ¹⁷Iš tiesų, atmetę tikėjimą sakantys: „Alachas yra Mesijas, Marijos sūnus.“ Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Kas turi galią sulaikyti Alachą, jeigu Jis nuspręstų sunaikinti Mesiją, Marijos sūnų, jo motiną bei visus esančius žemėje?“ Alachui priklauso dangų ir žemės karalystės ir visa, kas tarp jų. Jis sukuria, ką nori. Alachas yra Galintis Viską!

¹⁸Judėjai ir krikščionys sako: „Mes esame Alacho vaikai ir Jo numylėtiniai.“ Sakyk: „Kodėl tada Jis baudžia jus už jūsų nuodėmes? Ne! Jūs esate paprasčiausi žmonės, kaip ir kiti Jo sukurtieji. Jis atleidžia, kam panori, ir baudžia, ką panori. Alachui priklauso dangų ir žemės karalystė ir visa, kas tarp jų. Pas Jį mes sugrišime.“ ¹⁹Rašto žmonės! Mūsų Pasiuntinys atėjo pas jus po pertraukos tarp pasiuntinių, išaiškinantis jums 'tiesą', kad nesakytumėte: „Neatėjo pas mus nei gerų žinių, nei įspėjimo davėjas.“ Dabar atėjo pas jus gerų žinių ir įspėjimo davėjas. Alachas yra Galintis Viską!

²⁰Kai Mozė tarė savo tautai: „Mano tauta! Atminkite Alacho malonę jums, kai Jis paskyrė tarp jūsų pranašus ir padarė jus valdovais, ir kai davė tai, ko nedavė niekam kitam šiame pasaulyje.“ ²¹Mano tauta! Ženkite į palaimintą žemę, kurią Alachas nulėmė jums, bet neatgręžkite nugarų 'savo priešams', nes tapsite pralaimėtojai.“ ²²Jie atsakė: „Moze! Šioje žemėje esantys žmonės turi bauginančią galią. Mes nežengsime į ją, kol jie neišeis. Jeigu jie išvyks, mes įeisime.“ ²³Du dievobaimingi vyrai, palaiminti Alacho, tarė: „Ženkite pas juos pro vartus. Kai įžengsite, būsite stipresni. Pasikliaukite Alachu, jeigu esate tikintieji.“ ²⁴Bet jie atsakė: „Moze! Iš tiesų, mes niekada nežengsime ten, kol jie neišeis. Tad eik ten, tu ir tavo Viešpats, ir kovokite. Mes liksime čia!“ ²⁵Mozė meldė: „Mano Viešpatie! Aš turiu valdžią tik sau ir savo broliui, tad atskirk mus nuo maištaujančių žmonių!“ ²⁶Alachas atsakė: „Ši vieta bus uždrausta jiems keturiasdešimčiai metų, per kuriuos jie klajos po žemę. Neliūdėk dėl maištingų žmonių.“

²⁷„Pranaše Muhamedai“, pranešk jiems tiesą istorijos dviejų Adomo sūnų, kai jie paruošė auką, kuri buvo priimta iš vieno, bet atmes- ta iš kito, kuris tarė: „Aš tave užmušiu!“ Jo brolis atsakė: „Alachas priima auką tik iš dievobaimingųjų.“ ²⁸Jeigu pakelsi savo ranką, kad mane užmuštum, aš nekelsiu savosios prieš tave, nes bijau Alacho, Viešpaties pasaulių. ²⁹Iš tiesų, aš leisiu tau nešti mano nuodėmę kartu su savąja, kad būtum tarp Ugnies gyventojų – toks yra atlygis piktadariams.“ ³⁰Tačiau 'Kainas' vis vien įtikino save užmušti savo brolį, tad nužudė jį ir tapo vienu iš pralaimėtojų. ³¹Tada Alachas atsiuntė varną,

kasandą duobę 'kitai mirusiai varnai', kad parodytų jam, kaip palaidoti brolio kūną. Jis tarė: „Vargas man! Argi nesugebėjau būti kaip ši varna ir paslėpti savo brolio?“ Tad jis tapo besigailintis.^a ³²Dėl šios priežasties Mes nurodėme Izraelio tautai, kad atimti vieną gyvybę, nebent atpildu už žmogžudystę ar dėl nedoros skleidimo žemėje, yra tas pats, kaip nužudyti visą žmoniją, o kas išsaugo vieną gyvybę – tai lyg jis išsaugotų visą žmoniją.^b

Nors Mūsų pasiuntiniai atėjo pas juos su aiškiais ženklais, daugelis vis vien šioje žemėje peržengė ribas.³³ Iš tiesų, bausmė skelbiantiems karą prieš Alachą ir Jo Pasiuntinį bei skleidžiantiems žemėje nedorą yra mirtis, nukryžiuojimas, plaštakų ir pėdų nukirtimas kryžmai arba tremtis iš žemės. Tai yra jų gėda šiame gyvenime, o Ateinančiame jie kentės didžią bausmę,³⁴ išskyrus atgailaujančius prieš Mums juos sučiumpant – žinokite, kad Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

³⁵Tikintieji! Bijokite Alacho, siekite to, kas jus priartins prie Jo, ir kovokite vardan Jo, kad taptumėte sėkmingi! ³⁶Iš tiesų, jeigu netikintieji turės viską, kas yra žemėje, ir dar kartą tiek, ir Prikėlimo Dieną pasiūlys tai, kaip savo išpirką nuo bausmės – tai nebus priimta iš jų. Jie kentės skausmingą bausmę.³⁷ Jie norės ištrūkti iš Ugnies, bet niekada negalės to padaryti. Jie kentės amžiną bausmę.

³⁸Vagiui ar vagilei nukirskite jų dešinę plaštaką, atlygindami už tai, ką jie padarė – tai yra Alacho atgrasymas.^c Alachas yra Visa Galintis, Išmintingas! ³⁹Tačiau kas atgailaus po piktadarybių ir pasitaisys – iš tiesų, Alachas priims jų atgailą. Iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ⁴⁰Ar nežinai, kad dangų ir žemės karalystė

^a Kainas gailėjosi ne dėl to, jog nužudė savo brolių, bet dėl to, kad nesugebėjo tinkamai paslėpti savo nusikaltimo iš karto užkasęs jo kūną.

^b Nors ši eilutė kalba apie nurodymą skirtą Izraelio tautai, anot Korano aiškintojų, ji galioja ir musulmonams.

^c Islamo teisėje bausmė už vagystę yra plaštakos amputavimas, tačiau šios bausmės įvykdymui reikia išpildyti kelias sąlygas: vagis turi būti suaugęs ir sveiko proto; nusikaltimas turi būti paliudytas dviejų patikimų liudininkų; pavogtas daiktas privalo būti vertingas ir pavogtas iš saugios vietos. Taip pat ši bausmė nebus taikoma žmogui vagiančiam iš bado.

priklauso Alachui? Jis baudžia, ką panori, ir atleidžia, kam panori. Alachas yra Galintis Viską!

⁴¹Pasiuntiny! Neliūdėk dėl tų, kurie skuba atmesti tikėjimą, kurie savo žodžiais teigia: „Mes tikime“, bet neturi tikėjimo širdyse, ir 'neliūdėk' dėl judėjų, kurie įdėmiai klausosi melų ir klausosi tų, kurie nebuvo sutikę tavęs, kurie iškraipo apreikštų žodžių reikšmes ir sako: „Jei būtent šį nurodymą gausi 'iš Pranašo Muhamedo', priimk jį, o jeigu kitą – saugokis!“ Ką Alachas nusprendžia paklaidinti – tu būsi bejėgis jam padėti prieš Alachą. Alachas netrokšta apvalyti jų širdžių. Šiame gyvenime jiems skirta gėda, o Ateinančiame – didi bausmė.

⁴²Jie klausosi melų nekantriai ir vartoja tai, kas draudžiama.^a Jeigu jie ateina pas tave, 'Pranaše Muhamedai', nuteisk juos arba nusigręžk nuo jų. Jeigu nuo jų nusigręši – jie negalės tau nė kiek pakenkti, bet jeigu juos teisi – tada teisk teisingai. Iš tiesų, Alachas myli teisinguosius! ⁴³Tačiau kodėl jie prašo tavęs juos teisti, kai jie turi Torą su Alacho nuosprendžiais ir po to vis vien nusigręžia? Šie nėra tikintieji. ⁴⁴Iš tiesų, Mes apreiskėme Torą, kurioje yra vedimas ir šviesa. Pranašai, paklusę Alacho valiai, teisė judėjus remdamiesi ja, kaip ir rabinai ir dvasininkai teisė pagal tai, kas buvo jiems patikėta Alacho Rašte, ir buvo to liudininkai. 'Rabinai ir dvasininkai!' Nebijokite žmonių, bet bijokite Manęs! Neparduokite mano apreikšimų už menką pelną. Teisiantys ne pagal tai, ką apreiskė Alachas – tie yra netikintieji. ⁴⁵Mes nurodėme jiems Toroje: „Gyvybė už gyvybę, akis už akį, nosis už nosį, ausis už ausį, dantis už dantį ir už žaizdas lygus atpildas.“ Bet kas to atsisako gera valia, tai bus išpirka už jo nuodėmes.^b Kas neteisina pagal tai, ką apreiskė Alachas – tie yra piktadariai.

⁴⁶Mes atsiuntėme Jėzų, Marijos sūnų, sekantį pranašų pėdomis, patvirtinantį Torą, apreikštą prieš tai. Mes davėme jam Evangeliją,

^a T. y. naudoja turtą, įgytą per kyšius ar palūkanas.

^b Už fizinį sužeidimą islamo teisėje taikomas atpildo įstatymas (arab. *ķiķāķ*), todėl nusikaltėlis yra nubaudžiamas atitinkamai pagal aukos sužeidimą. Tačiau, kaip priduriama šioje eilutėje, auka gali atleisti nusikaltėliui ir už tai gauti atlygį iš Dievo. Todėl pirmenybė turi būti teikiama atleidimui.

kurioje yra vedimas ir šviesa, patvirtinančią tai, kas buvo atskleista Toroje – kaip vadovą ir pamokymą dievobaimingiesiems. ⁴⁷Tad leisk Evangelijos sekėjams teisti pagal tai, ką Alachas atskleidė joje. Kas neteisia pagal tai, ką apreiškė Alachas – tie yra maištautojai.

⁴⁸Mes apreiškėme tau, 'Pranaše Muhamedai', šį Raštą su tiesa, patvirtinantį ankstesnius Raštus ir kaip galutinę valdžią prieš juos. Tad teisk tarp jų pagal tai, ką apreiškė Alachas, ir neseik jų troškimais vietoje tiesos, kuri atėjo pas tave. Kiekvienam jūsų Mes davėme įsakymą ir nurodėme kelią. Jeigu Alachas panorėtų, padarytų jus viena 'tikinčiųjų' tauta, bet Jis norėjo jus išmėginti tuo, ką jums davė. Tad varžykitės darydami gera – jūs visi grįšite pas Alachą ir Jis praneš jums apie tai, dėl ko nesutarėte. ⁴⁹Teisk tarp jų pagal tai, ką apreiškė Alachas, ir neseik jų troškimais bei būk budrus, kad jie nenuviliotų tavęs nuo to, ką apreiškė Alachas. Jeigu jie nusigręžia 'nuo Alacho sprendimo', tada žinok, kad Alachas nori juos nubausti už kai kurias jų nuodėmes. Iš tiesų, daugelis žmonių yra įžūlūs maištautojai. ⁵⁰Ar jie siekia neišmanymo laikų nuosprendžio?^a Kas yra geresnis teisėjas už Alachą, tvirtai tikintiems žmonėms?

⁵¹Tikintieji! Nesirinkite judėjų ir krikščionių sau globėjais – jie yra globėjai vieni kitų. Kas tai darys – bus laikomas vienu iš jų. Iš tiesų, Alachas neveda piktadarių 'tiesiu keliu'. ⁵²Tu matai tuos, kurių širdyse yra 'veidmainiavimo' liga, skubančius vienyti su jais ir sakančius: „Mes bijome, kad mus užklups nelaimė.“ Bet galbūt Alachas suteiks pergalę ar kitą sprendimą iš Savęs, ir jie taps besigailinčiais dėl to, ką slėpė savo širdyse, ⁵³o tikintieji tars: „Ar šie yra žmonės, kurie prisiekė vardu Alacho, kad jie yra su jumis?“ Jų darbai buvo bergždi, tad jie tapo pralaimėtojais.

⁵⁴Tikintieji! Atmetusius tikėjimą iš jūsų – Alachas pakeis juos kitais, Jį mylinčiais ir Jo mylimais. Jie bus nuolankūs su tikinčiaisiais, stiprūs prieš netikinčiuosius, kovojantys vardan Alacho ir nebijantys priekaištautojo priekaištų. Tai yra Alacho dovana – Jis duoda ją,

^a Neišmanymo laikais yra vadinami ikiislamiški arabų papročiai ir ikiislamiška Arabijos istorija.

kam panori. Alachas yra Visa Aprėpiantis, Visa Žinantis! ⁵⁵Tikrasis jūsų globėjas yra Alachas, Jo Pasiuntinys ir kiti tikintieji, kurie atlieka maldą, moka išmaldos mokestį ir lenkiasi 'maldoje', ⁵⁶kurie renkasi Alachą, Jo Pasiuntinį ir kitus tikinčiuosius kaip savo globėjus – jie yra Alacho draugija, jie bus nugalėtojai!

⁵⁷Tikintieji! Nesiekite globos iš tų, kuriems buvo duotas Raštas anksčiau jūsų, ar netikinčiųjų, kurie laiko jūsų religiją pajuoka ir pramoga. Bijokite Alacho, jeigu esate tikintieji. ⁵⁸Kai kviečiate maldai, jie tyčiojasi tai išjuokdami, nes jie yra žmonės nesupratingi. ⁵⁹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Rašto žmonės! Ar piktinatės mumis vien dėl mūsų tikėjimo į Alachą ir tuo, kas buvo apreikšta mums ir anksčiau mūsų, kai dauguma jūsų yra maištautojai?“ ⁶⁰Sakyk: „Ar turėčiau jums pranešti, kas yra užsitraukęs didesnę Alacho bausmę? Tai tie, kuriuos Alachas prakeikė ir ant kurių supyko, kurių dalį Jis pavertė beždžionėmis, kiaulėmis ir stabų vergais. Šie yra blogiausioje padėtyje, toli nuklydę nuo tiesaus tako.“

⁶¹Ateidami pas jus, jie sako: „Mes tikime!“; bet jie atėjo su netikėjimu ir išėjo su juo. Alachas žino, ką jie slepia. ⁶²Tu matai daugelį jų skubančius nusidėti, peržengti ribas ir vartoti tai, kas uždrausta. Kokie pikti jų darbai! ⁶³Kodėl jų rabinai ir dvasininkai nesulaiko jų nuo nuodėmingų kalbų ir vartojimo to, kas uždrausta? Pikta tai, ką jie daro! ⁶⁴Judėjai tarė: „Alacho Ranka yra surakinta.“^a Tai jų rankos yra surakintos, o jie patys yra prakeikti dėl savo kalbų. Ne! Jo Rankos yra ištiestos. Jis duoda, kaip panori. Tai, kas tau, 'Pranaše Muhamedai', buvo apreikšta tavo Viešpaties, sukels daugelyje jų maištavimą ir tikėjimo atmetimą. Mes sukėlėme tarp jų nesantaiką ir neapykantą iki Prikėlimo Dienos. Kiekvieną kartą jiems uždegus karo ugnį 'prieš tave', Alachas ją užgesina. Jie stengiasi skleisti žemėje nedorą, tačiau Alachas nemėgsta nedorėlių. ⁶⁵Jeigu Rašto žmonės priimtų tikėjimą ir bijotų Alacho, Mes apvalytume juos nuo nuodėmių ir priimtume į palaimos Rojaus sodus. ⁶⁶Jeigu jie būtų laikęsi Toros, Evangelijos

^a T. y. negalinti duoti, šykšti.

ir to, kas buvo apreikšta jų Viešpaties, jiems būtų suteikta gausiai iš ten, kas virš jų, bei iš ten, kas po jų kojomis. Kai kurie jų eina teisinga linkme, bet daugelis daro pikta.

⁶⁷Pasiuntiny! Perduok visa tai, kas buvo apreikšta tavo Viešpaties. Jeigu to nepadarysi, nebūsi perdavęs Jo žinios. Alachas apsaugos tave nuo žmonių. Iš tiesų, Alachas neveda 'tiesiu keliu' tikėjimą atmetusiųjų. ⁶⁸Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Rašto žmonės! Jūs neturėsite pagrindo 'savo tikėjime', kol neseksite Tora, Evangelija ir tuo, kas buvo apreikšta iš Jūsų Viešpaties.“ Tačiau tavo Viešpaties apreiškimas sukels daugelio jų maištavimą ir tikėjimo atmetimą. Tad nesigrauk dėl netikinčiųjų! ⁶⁹Iš tiesų, tikintiesiems, judėjams, sabiečiams^a ir krikščionims – tikintiems į Alachą ir Paskutiniąją Dieną ir darančiams gera – nebus jiems baimės ir jie neliūdės!

⁷⁰Iš tiesų, Mes sudarėme sandorą su Izraelio tauta ir siuntėme jiems pasiuntinius. Kaskart, kai pasiuntiniai atėjo su tuo, ko jie netroško – jie atmetė kai kuriuos ir nužudė kitus.^b ⁷¹Jie manė, kad nieko nenutiks jiems už tai, tad tapo akli ir kurti. Tada Alachas atleido jiems 'po atgailos', bet vėl daugelis jų tapo akli ir kurti. Alachas yra Visa Matantis, ką jie daro.

⁷²Atmetė tikėjimą sakantys: „Alachas yra Mesijas, Marijos sūnus.“ Juk Mesijas, Marijos sūnus, pats sakė: „Izraelio tauta! Garbinkite Alachą, mano Viešpatį ir jūsų Viešpatį.“^c Iš tiesų, garbinantiems stabus vietoj Alacho – Rojus bus jiems uždraustas. Jų buveinė bus Ugnis ir nebus piktadariams suteikta pagalba! ⁷³Atmetė tikėjimą sakantys: „Alachas yra vienas iš trijų.“ Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Vieną Dievą. Jeigu jie ir toliau tai sakys, netikintieji iš jų bus kamuo-

^a Žr. 2:62 išnašą.

^b Žr. 3:181 išnašą.

^c Evangelijoje pagal Morkų randama eilutė, kuri beveik pažodžiui atitinka šiuos pranašo Jėzaus, tebūnie jam taika, žodžius: „Vienas iš Rašto aiškintojų, girdėjęs jį ginčijantis ir matęs, kaip puikiai Jėzus atsakinėjo priešininkams, paklausė jį: „Koks yra visų pirmasis įsakymas?“ Jėzus jam atsakė: „Pirmasis yra šis: Klausyk, Izraeli, – Viešpats, mūsų Dievas, yra vienintelis Viešpats.“ [Evangelija pagal Morkų 12:29, Česlovo Kavaliausko vertimas]

jami skausmingos bausmės. ⁷⁴Ar jie neatgailaus Alachui ir nesieks Jo atleidimo? Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ⁷⁵Mesijas, Marijos sūnus, buvo tik pasiuntinys. Kiti pasiuntiniai buvo siųsti anksčiau jo. Jo motina buvo teisulė ir jie abu valgė maistą. Žiūrėk, kaip išaiškiname jiems apreiškimus. Žiūrėk, kaip jie paklydę! ⁷⁶Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Kaip galite garbinti vietoje Alacho tuos, kurie negali jums nei pakenkti, nei suteikti naudos? Alachas yra Visa Gir dintis, Visa Žinantis.“ ⁷⁷Sakyk: „Rašto žmonės! Neikite į kraštutinius savo tikėjime ir nesekite troškimais tų, kurie buvo paklydę prieš tai. Jie buvo patys nuklydę ir paklaidino daugelį nuo tiesaus tako.“

⁷⁸Tie, kurie atmetė tikėjimą iš Izraelio tautos, buvo prakeikti žodžiais Dovydo ir Jėzaus, Marijos sūnaus, nes jie nepakluso ir peržengdavo ribas. ⁷⁹Jie nesulaikydavo vieni kitų nuo blogio darymo. Pikta buvo tai, ką jie darė! ⁸⁰Tu matai daugelį jų imančius stabmeldžius sau bendrininkais. Kokie bjaurūs jų darbai, kuriais jie užsitraukė Alacho pyktį. Jie bus bausmėje amžinai. ⁸¹Jeigu jie būtų patikėję į Alachą, Pranašą ir tuo, kas buvo apreikšta jam – nebūtų ėmę stabmeldžių bendrininkais. Tačiau dauguma jų yra maištaujantys.

⁸²Tu pamatysi, kad labiausiai priešiški tikintiesiems yra judėjai ir stabmeldžiai, o labiausiai maloningi tikintiesiems yra tarp sakančių: „Mes esame krikščionys“, nes tarp jų yra kunigai ir vienuoliai, kurie nėra išdidūs. ⁸³Kai jie klausosi to, kas buvo apreikšta Pasiuntiniui, tu matai jų akis pilnas ašarų, jiems atpažinus tiesą. Jie sako: „Mūsų Viešpatie! Mes priimame tikėjimą, tad užrašyk mus tarp liudijančiųjų.“ ⁸⁴Kodėl turėtume atmesti Alachą ir tiesą, kuri pasiekė mus? Juk mes tikimės, kad mūsų Viešpats priims mus tarp teisingųjų.“ ⁸⁵Už šiuos žodžius Alachas atlygins jiems Rojaus sodais, kuriuose teka upės. Jie bus ten amžinai! Tai – atlygis gera darantiesiems. ⁸⁶O atmetantys tikėjimą ir neigiantys Mūsų apreiškimus – jie bus gyventojai Pragaros Ugnies!

⁸⁷Tikintieji! Nedrauskite gėrybių, kurias jums leido Alachas, ir neperženkite ribų. Iš tiesų, Alachas nemėgsta peržengėjų. ⁸⁸Valgykite gerus, leistinus valgius, Alacho suteiktus jums, ir bijokite Alacho,

į Kurį tikite. ⁸⁹Alachas nebaus jūsų dėl neapgalvotų priesaikų, bet baus dėl tų, kurias apgalvojote 'ir po to neišpildėte'. Išpirka už tai yra dešimties varguolių pamaitinimas tuo, kuo įprastai maitinate savo šeimas, arba jų aprėngimas, arba vergo išlaisvinimas. Jeigu to neišgailite, tada pasninkaukite tris dienas. Tai yra bausmė už jūsų priesaikų sulaužymą. Tad išpildykite savo priesaikas. Taip Alachas išaiškina jums Savo apreiškimus, kad būtumėte dėkingi!

⁹⁰Tikintieji! Svaigalai, lošimas, stabai ir strėlių traukimas^a yra bjaurūs Šėtono darbai, tad venkite jų, kad taptumėte sėkmingi. ⁹¹Šėtono planas yra sukelti priešiškumą ir neapykantą tarp jūsų svaigalais ir lošimu, bei atitraukti jus nuo Alacho atminimo ir maldos. Argi to neatsisakysite? ⁹²Pakluskite Alachui ir Pasiuntiniui, ir saugokitės 'nuodėmių'. Bet jeigu nusigręžiate, tada žinokite, kad Mūsų Pasiuntinio pareiga tėra aiškus žinios perdavimas. ⁹³Nėra kaltės tikintiesiems ir darantiems gera už tai, ką 'draudžiamo' suvartojo prieš tai, kol jie bijo Alacho, priima tikėjimą ir daro gera, ir vėlei bijo Alacho ir priima tikėjimą, ir vėlei bijo Alacho ir ištobulina gerus darbus. Alachas myli darančius gera!

⁹⁴Tikintieji! Alachas išmėgins jus medžiojamais gyvūnais, pasiekiamais jūsų rankomis ir ietimis, kad atskirtų tuos, kurie bijo Jo nematydami. Nuo šiol, kas peržengs tai – kentės skausmingą bausmę. ⁹⁵Tikintieji! Nemedžiokite piligrimystės metu. Kas sumedžios tyčia – išpirka už tai bus sumedžiotam gyvūnui lygiaverčio gyvulio aukojimas Kaboje, pagal tai, ką nusprendžia du teisuliai tarp jūsų, arba varguolių pamaitinimas, arba lygiavertis pasninkas, kad jie pajustų savo veiksmų pasekmes. Alachas atleido tai, kas buvo padaryta anksčiau, bet tai tęsiantieji bus nubausti Alacho. Alachas yra Visa Galintis, Atpildo Savininkas! ⁹⁶Leidžiama jums valgyti ir medžioti vandens gyvūnus jūsų ir keliautojų apsirūpinimui. Tačiau žemės gyvūnų medžioklė yra draudžiama piligrimystės metu. Bijokite Alacho, pas Kurį būsite surinkti!

^a Žr. 5:3 išnašą.

⁹⁷Alachas padarė Kabą – Šventąjį Namą – prieglobsčiu žmonėms, kartu su šventaisiais mėnesiais, aukojamais gyvūnais ir jų išpuostomis apykaklėmis.^a Visa tai, kad žinotumėte, jog Alachas žino, kas yra danguose ir žemėje, ir kad Jis yra Žinantis Viską. ⁹⁸Žinokite, kad Alachas baudžia griežtai ir kad Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ⁹⁹Pasiuntinio pareiga tėra perduoti žinią. Alachas žino, ką atskleidžiate ir ką slepiate.

¹⁰⁰Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Nėra lygybės tarp gėrybių ir blogybių, net jei blogybių kiekis jus stebintų.“^b Tad bijokite Alacho, mąstantieji žmonės, kad taptumėte sėkmingi!“ ¹⁰¹Tikintieji! Neklauskite dėl tų dalykų, kurių paaiškinimas jus apsunkins. Jeigu klausite apie tai, kai Koranas yra apreiškiamas, tai bus jums paaiškinta. Alachas atleido jums. Alachas yra Atleidžiantis, Pakantus! ¹⁰²Kai kurie žmonės uždavinėjo panašius klausimus anksčiau jūsų, o po to neigė gautus atsakymus.

¹⁰³Alachas niekada neįsakė pašvęsti stabams kupranugarių pakirptomis ausimis, kupranugarių paleistų laisvai ganytis, kupranugarių septintą kartą pagimdžiusių patelę, ar erzilo kupranugario atleisto nuo darbų.^c Tai stabmeldžių pramanyti melai apie Alachą. Dauguma jų neturi supratimo. ¹⁰⁴Kai jiems sakoma: „Eikite link to, ką Alachas apreiškė, ir pas Pasiuntinį“, jie atsako: „Užtenka mums to, ką paveldėjome iš savo protėvių.“ Tačiau jų protėviai nežinojo ir nebuvo vedami. ¹⁰⁵Tikintieji! Jūs esate atsakingi tik už save pačius. Nepakenks jums tie, kurie nusprendžia nuklysti, kol patys esate vedami. Pas Alachą jūs visi sugrįšite. Tada praneš Jis apie tai, ką darėte.

^a Žr. 5:2 išnašą b.

^b Gėrybės ir blogybės šioje eilutėje reiškia leistiną ir neleistiną maistą. Nesvarbu, kiek blogo ir neleistino maisto žmogus turės, geras maistas, net jeigu jo būtų mažiau, bus vertingesnis ir geresnis.

^c Šioje eilutėje išvardinti tam tikri kupranugarių tipai, kuriems Arabijos stabmeldžiai leisdavo laisvai ganytis, taip pašvęsdami juos stabų garbinimui. Arabų kalboje jie vadinami *baḥyra*, *sā'iba*, *vaṣyla* ir *ḥām*. Korano aiškintojai nėra pilnai sutarę dėl tiksliausio šių tipų apibūdinimo, todėl skirtinguose vertimuose galima rasti kiek kitokius kiekvieno tipo apibūdinimus.

¹⁰⁶Tikintieji! Kai mirtis prisiartins prie vieno iš jūsų ir norėsite sudaryti palikimą, paskirkite liudininkais du teisingus vyrus iš savo pačių tarpo arba iš kitų žmonių, jeigu keliaujant jus užklupo mirties nelaimė. Jeigu abejojate 'dėl jų liudijimo', sulaikykite juos po maldos ir liepkite liudyti prisiekus: „Prisiekiame Alachu, niekada neparduosime savo liudijimo už jokią kainą, net dėl naudos artimam giminaičiui, ir nenuslėpsime Alacho liudijimo. Kitaip būtume nusidėjėliai.“

¹⁰⁷Jeigu išsiaiškinsite, kad jie yra kalti 'dėl melagingo liudijimo', tegul du velionio palikuonys, kuriems priklauso teisė 'į palikimą', pakeičia juos ir liudija prisiekdami: „Prisiekiame Alachu! Mūsų liudijimas yra teisesnis už jų. Mes neperžengėme ribų. Kitaip būtume piktadariai.“

¹⁰⁸Taip yra didesnė tikimybė, kad liudininkai duos teisingą liudijimą ar bent bijos, kad jų priesaika nebūtų paneigta. Bijokite Alacho ir pakluskite Jam. Alachas neveda 'tiesiu keliu' maištaujančių žmonių.

¹⁰⁹Dieną, kai Alachas surinks visus pasiuntinius ir paklaus: „Kokį atsaką gavote?“ Jie atsakys: „Mes to nežinome. Iš tiesų, tai Tu esi Žinantis nematomą.“ ¹¹⁰Tada Alachas tars: „Jėzau, Marijos sūnau! Atmink Mano malonę tau ir tavo motinai, kaip sustiprinau tave Šventąja Dvasia, tad galėjai kalbėti būdamas kūdikiu ir suaugusiu; kaip išmokiau tave rašto, išminties, Toros ir Evangelijos; kaip nulipdei paukštį iš molio, papūtei į jį, ir jis tapo gyvu paukščiu – Mano valia; kaip gydei akluosius ir raupsuotuosius – Mano valia; kaip prikėlei mirusiuosius – Mano valia; kaip apsaugojau tave nuo Izraelio tautos, kai atėjai pas juos su aiškiais įrodymais ir netikintieji tarp jų tarė: 'Tai tėra aiškūs burtai', ¹¹¹ir kaip apreiškiau apaštalams: 'Tikėkite į Mane ir Mano pasiuntinius!' ir jie atsakė: 'Mes tikime ir liudijame, kad esame paklūstantys 'Tau'.'“

¹¹²Atminkite, kai apaštalai paklausė: „Jėzau, Marijos sūnau! Ar tavo Viešpats gali atsiųsti mums iš dangaus vaišių stalą?“ Jis atsakė: „Bijokite Alacho, jeigu esate tikintieji.“ ¹¹³Jie tarė: „Mes trokštame valgyti nuo jo tik tam, kad nuramintume savo širdis, patvirtintume, kad esi teisas, ir taptume liudytojais.“ ¹¹⁴Jėzus, Marijos sūnus, meldė: „Mūsų Viešpatie, Alache! Atsiųsk vaišių stalą iš dangaus mūsų šventei

– pirmiesiems ir paskutiniems iš mūsų – kaip Savo ženklą. Aprūpink mus! Tu esi Geriausias Aprūpintojas.“ ¹¹⁵Alachas atsakė: „Aš siunčiu jums tai. Tačiau kas iš jūsų atmes tikėjimą po to – Aš bausiu jį bausme, kuria nieko pasaulyje nebuvau nubaudęs.“

¹¹⁶Kai Alachas tars: „Jėzau, Marijos sūnau, ar sakei žmonėms: ‘Imkite mane ir mano motiną kaip du dievus greta Alacho,’“ jis atsakys: „Išaukštintas Tu esi! Aš niekada nesakyčiau to, kam neturiu teisės. Jeigu tai sakiau – Tu tai žinotum. Tu žinai visa, kas manyje, bet aš nežinau to, kas Tavyje. Iš tiesų, tik Tu esi Žinantis nematomą.“ ¹¹⁷Aš jiems tariu tik tai, ką įsakei: ‘Garbinkite Alachą – mano ir jūsų Viešpatį!’ Aš buvau jų liudininku tol, kol buvau tarp jų, bet kai paėmei mane, Tu buvai jų Liudininkas. Tu esi Liudininkas Visko.“ ¹¹⁸Jeigu bausi juos, tai jie yra Tavo tarnai. Bet jeigu atleisi jiems – iš tiesų, Tu esi Visa Galintis, Išmintingas!“ ¹¹⁹Alachas tars: „Tai yra Diena, kai teisuoliai gaus naudos už savo teisumą. Jiems skirti Rojaus sodai, kuriuose teka upės. Jie bus ten amžinai ir per amžius.“ Alachas yra patenkintas jais ir jie patenkinti Juo. Tai yra didžiausias pasiekimas. ¹²⁰Alachui priklauso valdžia dangų ir žemės, ir viso, kas joje. Jis yra Galintis Viską!

6. Galvijai

Tai viena ilgujų Mekos laikotarpio sūrų, veikiausiai apreikšta paskutiniaisiais metais prieš Hidžrą. Didžioji jos dalis skirta dialogui su stabmeldžiais ir stabmeldystės kritikais. Šioje sūroje, po ilgo persekiojimo ir boikoto, dėl kurio musulmonai tris metus kentė badą, tikintieji yra nuraminami pažadu, kad juos kankinę netikintieji bus nubausti. Taip šioje sūroje yra numatomas neužilgo įvyksiantis tikinčiųjų persikėlimas į Mediną, po kurio Mekos stabmeldžiai bus nugalėti, taip įgyvendinant Dievo bausmę už jų nusikaltimus.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Šlovė ir dėkingumas Alachui, Kuris sukūrė dangus ir žemę bei tamsumas ir šviesą. Tačiau netikintieji laiko kitus lygiais savo Viešpačiui! ²Jis sukūrė jus iš molio ir nustatė laiką 'jūsų mirčiai' bei laiką 'jūsų prikėlimui', žinomą tik Jam. Bet jūs ir toliau abejojate! ³Jis yra Alachas danguose ir žemėje. Jis žino, ką slepiate ir ką atskleidžiate. Jis žino, ką įgyjate. ⁴Kai tik ateina pas juos ženklas iš jų Viešpaties – jie nusigręžia nuo jo. ⁵Išties jie atmetė tiesą, jai atėjus pas juos. Neužilgo jiems bus pranešta apie tai, ką jie išjuokdavo!

⁶Ar jie nematė, kiek žmonių sunaikinome prieš tai? Mes juos įkūrėme žemėje geriau nei jus. Mes siuntėme jiems gausų lietų ir padarėme upes, tekančias po jų pėdomis. Po to Mes sunaikinome juos dėl nuodėmių ir pakeitėme kitais žmonėmis. ⁷Jeigu atsiųstume tau, 'Pranaše Muhamedai', apreiškimą, užrašytą rankraštyje, ir jie liestų jį savo rankomis – atmetusieji tikėjimą vis vien sakytų: „Tai tėra aiškūs burtai!“ ⁸Jie sako: „Kodėl joks angelas neapsireiškė su juo?“ Jeigu atsiųstume angelą, visas reikalus būtų nuspręstas iškart, ir jiems nebūtų duota laiko 'atgailavimui'. ⁹Jeigu atsiųstume angelą, padarytume jį žmogaus pavidalo ir taip sukeltume dar didesnę painiavą tarp jų!

¹⁰Pasiuntiniai buvo išjuokti prieš tai, tačiau tie, kurie juos išjuokė, buvo apsiausti tuo, iš ko šaipėsi. ¹¹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Keliaukite žeme ir žiūrėkite, koks buvo 'tiesą' neigiančiųjų likimas.“

¹²Sakyk: „Kam priklauso visa, kas danguose ir žemėje?“ Sakyk: „Alachui!“ Jis pasirinko būti Maloningu. Jis surinks jus Prikėlimo Dieną, dėl kurios nėra abejonės. Tačiau save apgaunantieji nepriima tikėjimo. ¹³Jam priklauso visa, kas gyvena naktyje ir dienoje. Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis! ¹⁴Sakyk: „Ar turėčiau rinktis sau globėju ką nors kitą nei Alachą, dangų ir žemės Sutvėrėją, Kuris aprūpina visus, bet pats nėra aprūpinamas?“ Sakyk: „Man buvo įsakyta tapti pirmuoju paklususiu 'Alachui' ir nebūti stabmeldžiu.“ ¹⁵Sakyk: „Iš tiesų bijau, – jeigu nusidėsiu savo Viešpačiui, – bausmės didingą Dieną.“ ¹⁶Kieno bausmė tądien bus atitraukta – tam Jis suteikė malonę. Tai pergalė aiški!

¹⁷Jeigu Alachas suteikia tau kančią – niekas negalės jos pašalinti, išskyrus Jį, ir jeigu Jis suteikia tau gėrį – Jis yra Galintis Viską. ¹⁸Jis yra aukščiausias Viešpats Savo tarnų. Jis yra Išmintingas, Visa Suprantantis. ¹⁹Sakyk: „Kas yra geriausias liudytojas?“ Sakyk: „Alachas! Jis yra liudytojas tarp manęs ir jūsų. Šis Koranas buvo man apreikštas įspėti jus ir visus, kuriuos jis pasieks. Ar liudijate, kad yra kitų dievų greta Alacho?“ Sakyk: „Aš to neliudysiu.“ Sakyk: „Jis yra Vienatinis Dievas. Aš esu laisvas nuo to, ką garbinate vietoj Jo.“ ²⁰Tie, kuriems davėme Raštą, atpažįsta jį 'esant tikru pranašu',^a kaip jie atpažįsta savo vaikus. Tačiau save apgaunantieji nepriima tikėjimo. ²¹Kas yra didesnis piktadarys už tą, kuris pramano melus apie Alachą ar atmeta Jo apreikškimus? Iš tiesų, piktadariai nebus sėkmingi. ²²Kai surinksime juos visus ir tarsime stabmeldžiams: „Kur yra jūsų dievai, kuriuos pramanydavote“, ²³jų vienintelis atsakas bus: „Mes prisiekiamo Alachu, savo Viešpačiu, mes nebuvo stabmeldžiai.“ ²⁴Žiūrėk, kaip jie meluoja apie save, ir kaip jų pramanyti 'dievai' juos apleido.

²⁵Kai kurie iš jų 'tariamai' klausosi tavęs 'skaitantį Koraną', bet Mes aptraukėme jų širdis šydu – tad jie nesupranta, o jų ausis – kurtumu. Jeigu jie matys kiekvieną ženklą – vis vien tuo netikės. Tad jiems atėjus pas tave ginčytis, netikintieji sako: „Tai tėra pasakos senovės!“

^a Arabijoje gyvenę judėjai ir krikščionys, kurie išmanė religinius Raštus, atpažino Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika, buvus Dievo Pasiuntiniu.

²⁶Jie atstumia kitus nuo Pranašo ir patys nuo jo atitolsta. Tačiau jie sunaikina tik save pačius, to neįsąsądami. ²⁷Jeigu matytum, kai jie bus pastatyti priešais Ugnį, tardami: „Oi! Jei būtume sugrąžinti, niekada neneigtume savo Viešpaties ženklų ir būtume tarp tikinčiųjų.“ ²⁸Ne! Tiesa, kurią jie slėpė, patapo aiški. Jeigu būtų nusiųsti atgal, jie grįžtų prie to, kas buvo uždrausta. Iš tiesų, jie yra melagiai. ²⁹Jie sako: „Be šio gyvenimo daugiau nėra nieko. Mes nebūsime prikelti.“ ³⁰Bet jeigu matytumėt, kaip jie bus pastatyti prieš savo Viešpatį! Jis paklaus: „Ar tai nėra tikra?“ Jie atsakys: „Taip, prisiekiame Viešpačiu savo!“ Jis tars: „Ragaukite bausmę už tai, ką neigėte.“ ³¹Pralaimėjo tie, kurie neigė susitikimą su Alachu, kol juos netikėtai užklupo Valanda, kai jie sušuko: „Vargas mums už to nepaisymą!“ Jie neš 'nuodėmių' nešulius ant nugarų. Kokie prasti šie nešuliai. ³²Gyvenimas šiame pasaulyje tėra žaidimas ir pramoga, o namai Ateinančiame gyvenime yra daug geresni dievobaimingiesiems. Argi nesuprantate?

³³Mes žinome, kad jų žodžiai tave liūdina, 'Pranaše Muhamedai'. Tačiau tai ne tavo dora, kuria jie abejoja – tai Alacho apreiškimai, kuriuos neigia piktadariai!^a ³⁴Iš tiesų, pasiuntiniai anksčiau tavęs buvo atmesti, bet kantriai kentė atmetimą ir persekiojimą, kol Mūsų pagalba atėjo pas juos. Niekas negali pakeisti Alacho sprendimo. Tave pasiekė pasakojimai apie šiuos pasiuntinius. ³⁵Jeigu tau sunku pakelti jų neigimą, tada ieškok tunelio į žemę ar kopėčių į dangų, jei gali, ir atnešk jiems ženklą!^b Jeigu Alachas panorėtų, suvienytų juos 'teisingu' vedimu. Tad nebūk vienas iš neišmanančiųjų. ³⁶Tik įdėmiai besiklausantys atsakys tau, o mirusieji^c – Alachas prikels juos ir pas Jį jie sugrįš.

³⁷Jie klausia: „Kodėl jo Viešpats neatsiuntė jam ženklo?“ Sakyk: „Iš tiesų, Alachas gali atsiųsti ženklą, bet dauguma jų nežino.“ ³⁸Visi

^a Net didžiausi Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, priešai laikė jį patikimu ir doru žmogumi.

^b Šioje eilutėje Dievas kone su sarkazmu pabrėžia, jog Jo sprendimas yra priimtas, tad pats Pranašas negali nieko pakeisti, bet privalo likti kantriu ir išstvermingu prieš netikinčiųjų persekiojimus.

^c T. y. netikintieji, kurių širdys yra mirusios.

gyvūnai, vaikstantys žeme, ir sparnuoti paukščiai, plasnojantys danguje, yra bendruomenės, kaip ir jūs. Mes nepraleidome nieko Įrašė.^a Jie bus surinkti pas savo Viešpatį.³⁹ Neigiantys mūsų ženklus yra kurti, nebylūs, paklydę tamsoje. Alachas paklaidina ar veda tiesiu keliu, ką panori.⁴⁰ Sakyk: „Ar nepagalvojote, jeigu Alacho bausmė ar Valanda užkluptų jus, negi šauktumėtės ko nors kito, nei Alacho, jeigu esate teisūs?“⁴¹ Ne! Jo Vienintelio šauktumėtės, ir jeigu Jis panorėtų, išvaduočiau jus iš to, dėl ko Jo šaukiatės. Tik tada pamirštumėte tai, ką garbinate vietoj Jo.“

⁴² Išties Mes siuntėme pasiuntinius anksčiau tavęs kitiems žmonėms ir suteikėme Jiems kančią ir sunkumą, kad jie taptų nuolankūs.⁴³ Jei tik jie būtų tapę nuolankūs, kai sukėlėme jiems kančią! Tačiau jų širdys sukietėjo ir Šėtonas išgrąžino jų nuodėmes.⁴⁴ Kai jie pamiršo tai, kas buvo priminta, Mes atidarėme jiems duris į viską. Tada, kai jie gardžiavosi tuo, kas buvo jiems duota, staiga pagriebėme juos, ir štai – jie puolė į neviltį.⁴⁵ Tad piktadariai buvo sunaikinti. Šlovė ir dėkingumas Alachui – Viešpačiui pasauliui!

⁴⁶ Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Ar nepagalvojote, jei Alachas atimtų jūsų klausą ir regą ir užantspauduotų jūsų širdis, – kas kitas, nei Jis, galėtų juos sugrąžinti?“ Žiūrėk, kaip paaiškiname Savo apreiškimus skirtingais būdais, bet jie vis vien nusigręžia.⁴⁷ Sakyk: „Ar nepagalvojote, jeigu Alacho bausmė užkluptų jus netikėtai ar atvirai, ar ji sunaikintų ką nors, išskyrus nedorėlius?“⁴⁸ Mes siuntėme pasiuntinius tik gerų žinių perdavimui ir įspėjimui. Priimantiems tikėjimą ir darantiems gera – nebus jiems baimės ir jie neliūdės!⁴⁹ Tačiau tuos, kurie neigia Mūsų apreiškimus, – bausmė užklups juos už jų maištavimą.⁵⁰ Sakyk: „Aš nesiskelbiu turįs Alacho turtą ar žinantis nematomą, ir nesiskelbiu esąs angelu. Aš tiesiog seku tuo, kas buvo man apreikšta.“ Sakyk: „Ar akli 'tiesai' yra lygūs 'ją' matantiems? Argi nesusimąstysite?“

^a Įrašų knyga yra objektas danguje, kuriame yra laikomos žinios apie viską.

⁵¹Perspėk šiuo 'Koranu' tuos, kurie bijo būti surinkti prieš savo Viešpatį, kai be Jo jie neturės apsaugos ar užtarimo. Galbūt jie taps dievobaimingi! ⁵²Nevyk šalin tų 'vargingų tikinčiųjų', kurie meldžiasi savo Viešpačiui rytais ir vakarais, siekdami Jo malonės.^a Tu nesi atsakingas už juos ir jie nėra atsakingi už tave. Tad nevyk jų šalin, kitaip būsi piktadarys. ⁵³Taip Mes išmėginame vienus žmones kitais, kad 'netikintieji' sakytų: „Ar Alachas suteikė palankumą šitiems 'varguoliams' iš mūsų visų?“ Ar Alachas ne geriau pažįsta dėkinguosius?

⁵⁴Kai tikintieji Mūsų apreiškimais ateina pas tave, sakyk; „Taika jums! Jūsų Viešpats pasirinko būti Maloningu, tad kas iš jūsų padarys bloga iš nežinojimo, o po to atgailaus ir pasitaisys – iš tiesų, Jis yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!“ ⁵⁵Taip Mes paaiškiname Savo apreiškimus, kad aiškus būtų nusikaltėlių kelias. ⁵⁶Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Iš tiesų, Man buvo uždrausta garbinti tuos, kurių šaukiatės vietoj Alacho.“ Sakyk: „Aš neseksiu jūsų troškimais, kitaip būsiu nuklydęs ir nebūsiu vedamas 'teisingai'.“ ⁵⁷Sakyk: „Iš tiesų, aš esu su aiškiu įrodymu iš savo Viešpaties, bet jūs vis vien tai neigiate. Tai, ką norite pagreitinti,^b nėra mano galioje. Sprendimas priklauso tik Alachui. Jis perduoda tiesą. Jis yra geriausias teisėjas.“ ⁵⁸Sakyk: „Jeigu tai, ką trokštate pagreitinti, būtų mano galioje, šis reikalas tarp mūsų jau būtų išspręstas.“ Tačiau Alachas pažįsta piktadarius geriau. ⁵⁹Pas Jį yra raktai nematomo – niekas jų nežino, išskyrus Jį.^c Jis žino, kas yra žemėje ir jūrose. Joks lapas nenukrenta be Jo žinios, ir nėra nė menkiausio grūdo žemės tamsoje, ar ko kito, šviežio ar pasenusio, kuris nėra įrašytas aiškiame Įrašė.^d ⁶⁰Jis paima jūsų sielas naktį, žinodamas, ką darėte dieną, ir pakelia jus dieną, kol paskirtas gyvenimo terminas bus išpildytas. Pas Jį jūs sugrįšite ir Jis praneš, ką jūs darėte. ⁶¹Jis yra aukščiausias Valdytojas Savo tarnų. Jis siunčia jums

^a Verčiant pažodžiui: „Siekdami Jo Veido.“

^b Netikintieji reikalavo, kad Dievas juos nubaustų tuoj pat, bet šios bausmės laikas yra Dievo, o ne žmogaus, valioje.

^c Apie nematomo raktus žr. 31:34.

^d Žr. 6:38 išnašą.

saugotojus,^a kol jus užklumpa mirtis ir Mūsų pasiųsti angelai paima jūsų sielas, visada savo pareigą atlikdami. ⁶²Tada jie bus sugrąžinti pas Alachą, savo tikrąjį Valdovą. Be jokių abejonių, teismas priklauso Jam. Jis teisia greitai.

⁶³Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Kas jus išgelbsti nuo nelaimių sausumoje ir jūroje, kai Jo šaukiatės nuolankiai ir slapčia, meldami: 'Jei išgelbėsi mus, amžinai būsime dėkingi.'“ ⁶⁴Sakyk: „Tai Alachas išgelbsti jus nuo to ir nuo visų negandų, bet jūs vis vien greta Jo garbinate stabus.“ ⁶⁵Sakyk: „Jis gali atsiųsti jums bausmę iš viršaus arba iš po jūsų kojų, ar suskirstyti jus į grupes ir leisti jums ragauti vieni kitų įtūžio.“ Žiūrėk, kaip paaiškiname Savo apreiškimus skirtingais būdais. Galbūt jie supras! ⁶⁶Tačiau tavo žmonės atmetė tai, nors tai yra tiesa. Sakyk: „Aš nesu jūsų vadovas.“ ⁶⁷Kiekviena pranašystė turi nustatytą laiką – jūs tai sužinosite.

⁶⁸Kai sutinki besišaipančius iš Mūsų apreiškimų, nesėdėk su jais, kol jie nepakeis pokalbio temos. Jei Šėtonas privers tave tai užmiršti, prisiminęs nebesėdėk su piktadariais. ⁶⁹Tie, kurie bijo Alacho, nėra atsakingi už juos nė kiek. Jų pareiga yra priminti – galbūt besišaipantieji taps dievobaimingi. ⁷⁰Tad palik tuos, kuriems tikėjimas tėra žaidimas ir pramoga, kuriuos šio pasaulio gyvenimas paklaidino, ir primink jiems šiuo 'Koranu', kad nė viena siela nebūtų pasmerkta už savo darbus – ji neturės apsaugos nuo Alacho ir niekas negalės jos užtarti. Kokią išpirką ji bepasiūlys – išpirka nebus priimta. Tokie yra pasmerktieji dėl savo veiksmų – jie turės verdantį vandenį gėrimui ir skausmingą bausmę už tai, ką jie atmetė.

⁷¹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Ar turėtume šauktis vietoj Alacho tų, kurie negali mums nei padėti, nei pakenkti? 'Ar turėtume' grįžti į netikėjimą, kai Alachas mus išvedė 'į tiesų kelią'? 'Tada būtume' kaip tas, kurį šėtonai paklaidino žemėje sumišusį, kuomet jo bendražygiai kvietė jį į tiesų kelią: 'Ateik pas mus!'“ Sakyk: „Iš tiesų, Alacho vedimas yra vienintelis vedimas. Mums buvo įsakyta paklusti Viešpačiui

^a Saugotojai yra angelai, kurie užrašo kiekvieną žmogaus darbą.

pasaulių, ⁷²atlikti maldą ir bijoti Jo.“ Pas Jį būsite surinkti. ⁷³Jis sukūrė dangus ir žemę su teisingu tikslu. Kai Jis taria „Būk!“, tai būna! Jo žodis yra tiesa. Jam priklauso visa valdžia tądien, kai bus papūsta į Ragą.^a Jis yra Žinantis Visa – matomą ir nematomą. Jis yra Išmintingas, Visa Suprantantis!

^{74r}„Atminkite“, kai Abraomas tarė savo tėvui Azarui: „Ar imi status dievais? Matau, kad tu ir tavo tauta yra aiškiai paklydę.“ ⁷⁵Mes parodėme Abraomui dangų ir žemės karalystę, kad jis būtų tarp užtikrintųjų „tiesa“. ⁷⁶Kai naktį uždengė tamsuma, jis pamatė žvaigždę ir tarė: „Tai mano Viešpats“, tačiau jai nusileidus, pasakė: „Aš nemėgstu tų, kurie nusileidžia.“ ⁷⁷Tada jis pamatė kylantį mėnulį ir tarė: „Tai mano Viešpats“, bet jam nusileidus, pasakė: „Jeigu mano Viešpats neves manęs, būsiu tarp paklydusiųjų.“ ⁷⁸Tada jis pamatė šviečiant saulę ir tarė: „Tai mano Viešpats – šis yra didžiausias“, bet jai nusileidus, jis paskelbė: „Mano tauta! Aš išsižaduo visko, ką garbinate vietoj Alacho.“ ⁷⁹Aš grėžiu savo veidą į dangų ir žemės Sutvėrėją, būdamas teisingai tikinčiu. Aš nesu stabmeldys.“

⁸⁰Tad jo žmonės ginčijosi su juo ir jis atsakė: „Ar ginčijatės su manimi dėl Alacho, kai Jis atvedė mane į tiesų kelią? Aš nebijau to, ką garbinate vietoj Jo. Be mano Viešpaties leidimo 'niekas negali įvykti'. Mano Viešpaties žinios apima viską. Argi nesusimąstysite? ⁸¹Kaip galėčiau bijoti to, ką garbinate, kai jūs patys neturite baimės garbinti kitus vietoj Alacho – kai Jis tam nedavė leidimo? Tad kas turi teisę jaustis saugiau, jeigu žinote? ⁸²Tai tikintieji, neteršiantys savo tikėjimo stabmeldyste, kurie bus apsaugoti – jie yra 'teisingai' vedami.“ ⁸³Ši Mūsų samprotavimą davėme Abraomui prieš jo tautą. Mes išaukštiname, ką panorime. Iš tiesų, jūsų Viešpats yra Išmintingas, Visa Žinantis!

^a Teismo Dieną angelas papūs į Ragą ir visi žmonės mirs. Tada bus papūsta antrą kartą ir visi žmonės prisikels (Žr. 39:68).

^b Šios eilutės iliustruoja Pranašo Abraomo, tebūnie jam taika, sarkastiškai išreikštas mintis, kurios buvo skirtos tautai, garbinusiai dangaus objektus.

⁸⁴Mes padovanojome jam Izaoką ir Jokūbą, kuriuos atvedėme 'į tiesų kelią', o prieš tai atvedėme Nojų bei jo palikuonis: Dovydą, Saliamoną, Jobą, Juozapą, Mozę ir Aaroną. Taip Mes atlyginame darantiems gera! ⁸⁵Taip pat ir Zacharijų, Joną, Jėzų ir Eliją – visi jie buvo teisuoliai – ⁸⁶ir Izmaelį, Eliziejų, Joną ir Lotą, teikdami pirmenybę jiems prieš jų tautas. ⁸⁷Ir iš jų tėvų, palikuonių ir brolių – Mes parinkome juos ir atvedėme į tiesų kelią. ⁸⁸Tai yra Alacho vedimas, kurį Jis duoda kam panori iš Savo tarnų. Jeigu jie būtų garbinę kitus vietoj Alacho – niekais nueitų jų darbai. ⁸⁹Jiems Mes davėme Raštą, išmintį ir pranašystę. Jeigu šie 'stabmeldžiai' tai atmėta – Mes patikėjome tai žmonėms,^a kurie niekada to neatmes. ⁹⁰Šiuos pranašus' Alachas atvedė 'tiesiu keliu', tad sek jų vedimu. Sakyk: „Aš neprašau iš jūsų atlygio už šį 'Koraną' – jis tėra priminimas 'žmonių ir džinų' pasauliams!“

⁹¹Neįvertino jie Alacho tinkamai, tardami: „Alachas neatskleidė nieko jokiam žmogui.“ Sakyk: „Kas tada apreiškė Raštą, kuris buvo duotas Mozei, kaip šviesa ir vedimas žmonėms, kurį suskirstote į atskirus lapus, rodydami kelis, bet slėpdami kitus? Jūs buvote išmokyti to, ko nežinojote nei jūs, nei jūsų protėviai.“ Sakyk: „Alachas 'apreiškė tai'“ ir palik juos įnikusius tuščiakalbystėj. ⁹²Tai yra palaimintas Raštas, kurį apreiškėme, patvirtinantis tai, kas buvo apreiškta anksčiau, kad galėtumėt įspėti Miestų Motiną^b ir visus aplink ją. Tikintieji Ateinančiu gyvenimu tiki juo ir ištikimai laikosi savo maldų. ⁹³Kas yra didesnis piktadarys už tą, kuris meluoja apie Alachą ar skelbia: „Aš gavau apreiškimą!“ – kai niekas nebuvo apreiškta jam, arba sako: „Aš galiu duoti apreiškimą, panašų į Alacho!“? Jeigu tu, 'Pranaše Muhamedai', galėtum matyti piktadarius mirties agonijose, kai angelai ties savo rankas, tardami: „Atiduokite savo sielas. Šiandien jums bus atlyginta žeminančia bausme už melą apie Alachą ir už pasipūtimą prieš jo apreiškimus.“ ^{94r}Alachas jiems tars¹: „Jūs sugrįžote pas Mus pavie-

^a T. y. Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, bendražygiams ir visiems juo sekančiams musulmonams.

^b T. y. Meką.

niui, kaip sukurti pirmą kartą. Jūs palikote viską, ką jums davėme, ir Mes nematome jūsų tarpininkų, kuriuos pramanėte 'greta Alacho'. Jūsų ryšiai buvo nutraukti ir jūsų tvirtinimai – prarasti.“

⁹⁵Iš tiesų, Alachas sudaigina sėklas ir vaisių kauliukus. Jis suteikia gyvybę mirusiems ir mirtį gyviesiems. Tai yra Alachas – kaip tada galite būti suklaidinti? ⁹⁶Jis atveria ryto aušrą, Jis padarė naktį poilsiui ir apskaičiavo saulės bei mėnulio judėjimą. Tai yra numatymas Visa Galinčio, Visa Žinančio. ⁹⁷Jis padarė jums žvaigždes orientyru, sausumos ar jūros tamsumoje. Mes išaiškinome ženklus žinantiesiems žmonėms. ⁹⁸Jis sukūrė jus iš vienos sielos ir paskyrė jums vietą gyvenimui ir vietą po mirties. Mes išaiškinome ženklus suprantantiems žmonėms. ⁹⁹Jis siunčia lietu iš dangaus, kuriuo išauginame įvairiausias augalus ir išauginame žalumynus, iš kurių išvedame javus, vieną šalia kito, tankiomis eilėmis, o datulių palmės išveda gausias datulių kekes, svyrančias žemai. 'Mes išauginame' vynuogių, alyvų ir granatų sodus, panašius 'forma', bet skirtingus 'skoniui'. Pažiūrėk į jų vaisius, kaip jie duoda derlių ir sunoksta. Iš tiesų, tame yra ženklai tikintiems žmonėms!

¹⁰⁰Tačiau jie vis vien garbina džinus greta Alacho, nors Jis sukūrė juos, ir priskiria Jam sūnus ir dukteris be jokių žinių. Išaukštintas ir pašlovintas Jis virš to, ką Jam priskiria! ¹⁰¹Jis yra' dangų ir žemės Pirmakūrėjas. Kaip Jis gali turėti vaiką, neturėdamas žmonos? Jis sukūrė viską ir yra Žinantis Visą. ¹⁰²Tai yra Alachas, jūsų Viešpats – niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį – Kūrėjas visko, tad garbinkite tik Jį. Jis yra visko Prižiūrėtojas. ¹⁰³Žvilgsniai negali Jo pasiekti, bet Jis pasiekia visus žvilgsnius. Jis yra Subtilus,^a Visa Suprantantis.

¹⁰⁴Išties įrodymai buvo jums pateikti jūsų Viešpaties. Kas mato juos – tai daro savo naudai, o kas yra jiems aklas – tai daro savo vargui. 'Sakyk, Pranaše Muhamedai': „Aš nesu jūsų globėjas.“ ¹⁰⁵Taip Mes paaiškiname Savo apreiškimus įvairiais būdais, kad 'netikintieji' sakytų: „Tu mokeisi 'iš ankstesniųjų Raštų'“, ir kad padarytume

^a Dievo santykiai su kūrinija yra subtilūs, dažnai nepastebimi, tačiau artimi.

Koraną aiškų žinantiems žmonėms. ¹⁰⁶Pranaše Muhamedai! Sek tu, kas buvo apreikšta tavo Viešpaties – niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį – ir nusigręžk nuo stabmeldžių. ¹⁰⁷Jei Alachas panorėtų, jie negarbintų vietoj Jo kitų dievybių. Mes nepaskyrėme tavęs jų globėju. Tu nesi jų prižiūrėtojas.

¹⁰⁸Neįžeidinėkite tų, kurių jie šaukiasi vietoj Alacho, kad jie neižistų Alacho iš pykčio ir neišmanymo. Kiekvienai tautai Mes išgražiname jų veiksmus, bet galiausiai jie sugrįš pas savo Viešpatį ir Jis praneš jiems, ką jie darė. ¹⁰⁹Jie prisiekia Alachu rimčiausias priesaikas, kad jeigu bus parodytas ženklas, jie tikrai tuo tikės. Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Ženkla! yra tik Alacho galioje.“ 'Tikintieji! Kas leis jums suprasti, kad netgi ženklui atėjus pas juos, jie vis vien netikės? ¹¹⁰Mes nugręžėme jų širdis ir akis toli 'nuo tiesos', nes jie atsiskakė patikėti pirmąjį kartą, palikdami juos klaidžioti paklydime. ¹¹¹Net jeigu atsiųsime jiems angelus, prakalbinsime mirusius ir surinksime visus daiktus prieš juos, jie nepriims tikėjimo, nebent Alachui panorėjus. Tačiau dauguma jų yra 'to' neišmanantys. ¹¹²Taip Mes padarėme kiekvienam pranašui priešus – šėtoniškus žmones ir džinus, šnabždančius vieni kitiems žavius apgaulės žodžius. Jeigu Alachas norėtų, jie to nedarytų. Tad palik juos ir jų apgaulės, ¹¹³kad širdys atmetusių tikėjimą Ateinančiu gyvenimu būtų linkusios 'apgaulės žodžiams', patenkintos jais ir atkaklios piktuose ketinimuose.

¹¹⁴Sakyk, Pranaše Muhamedai': „Ar turėčiau siekti teismo pas ką nors kitą nei Alachą, kai Jis apreiškė Raštą, detaliai išaiškindamas?“ Tie, kuriems buvo duotas Raštas, žino, kad tai apreikšta tavo Viešpaties su tiesa, tad nebūk iš abejojančiųjų. ¹¹⁵Tavo Viešpaties Žodis buvo išbulintas su tiesa ir teisingumu. Niekas negali pakeisti Jo žodžių. Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis! ¹¹⁶Jeigu paklusi daugumai esančių žemėje, jie paklaidins tave nuo Alacho tako. Jie seka tik spėlionėmis. Jie tiktai meluoja. ¹¹⁷Iš tiesų, tavo Viešpats žino geriausiai, kas paklydo nuo Jo tako ir kas buvo atvestas.

¹¹⁸Tad valgykite tik tai, kas buvo paskersta Alacho vardu, jeigu esate tikintieji Jo apreiškimais. ¹¹⁹Kodėl turėtumėte nevalgyti to, kas

buvo papjauta Alacho vardu, kai Jis išaiškino jums tai, ką uždraudė, nebent būtumėte priversti? Tačiau dauguma paklaidina kitus vedini savo troškimų, neturėdami žinių. Iš tiesų, jūsų Viešpats žino geriau apie nusizengėlius.¹²⁰ Venkite visų nuodėmių, atvirų ir slaptų. Iš tiesų, nuodėmingiesiems bus atlyginta už tai, ką jie darė.¹²¹ Nevalgykite to, kas nebuvo paskersta Alacho vardu. Tai didelė nuodėmė. Iš tiesų, šėtonai ragina savo pasekėjus ginčytis su jumis. Jeigu paklusite jiems – būsite stabmeldžiai.

¹²²Ar mirusysis, kurį prikėlėme ir kuriam davėme šviesą, su kuria jis gali vaikščioti tarp žmonių, yra lygus esančiam tamsoje, iš kurios jis niekad neištruks?^a Tokiu būdu netikinčiųjų darbai buvo jiems išgražinti.¹²³ Taip Mes paskyrėme kiekvienam miestui jo didžiausius nusikaltėlius jame sąmokslauti. Tačiau jie neapgauna nieko, išskyrus save pačius, to nesuvokdami.¹²⁴ Kai apreiškimas yra duotas, jie sako: „Mes nepriimsime tikėjimo, kol negausime to, kas buvo skirta Alacho pasiuntiniams.“ Bet Alachas žino geriau, kam pateikti Savo žinią. Nusikaltėliai neužilgo bus priblokšti pažeminimu iš Alacho ir griežta bausme už sąmokslavimą.¹²⁵ Ką Alachas panori vesti 'tiesiu keliu', atveria jo širdį islamui, o ką Jis nori paklaidinti, – suspaudžia ir suveržia jo krūtinę, lyg jam kopiant į dangų. Taip Alachas pasmerkia tikėjimą atmetusiuosius.

¹²⁶Tai yra tavo Viešpaties kelias – tiesus. Mes išaiškinome apreiškimus dėmesingiems žmonėms.¹²⁷ Jie turės Taikos Namus pas savo Viešpatį, Kuris bus jų globėjas, 'kaip atlygį' už tai, ką jie darė.

¹²⁸Dieną, kai Jis surinks visus kartu, 'tardamas': „Džinų draugija, jūs paklaidinote daugybę žmonių!“, jų sekėjai tars: „Mūsų Viešpatie! Mes gavome naudos vieni iš kitų, bet dabar pasiekėme Tavo mums paskirtą laiką.“ 'Tada' Jis tars: „Ugnis yra jūsų amžini namai, būti ten amžinai, nebent ką Alachas panorės 'išlaisvinti'. Iš tiesų, jūsų Viešpats yra Išmintingas, Visa Žinantis.“¹²⁹ Taip Mes padarome piktadarius

^a Netikėjimas Korane dažnai iliustruojamas kaip buvimas mirusiu, nematančiu ir negirdinčiu. Tuo tarpu, tikėjimas, kaip matoma šioje eilutėje, yra prilyginamas prisikėlimui ir šviesai.

‘žalingais’ bendražygiais vieni kitiems už tai, ką jie darė. ^{130r}Alachas tars’: „Džinų ir žmonių draugija! Ar pasiuntiniai nebuvo siųsti jums, skelbiantys Mano apreiškimus ir perspėjantys apie šią ateinančią jūsų Dieną?“ Jie atsakys: „Mes liudijame prieš save.“ Šio pasaulio gyvenimas suviliojo juos, tad jie liudys prieš save, jog buvo netikintieji. ¹³¹Taip yra, nes tavo Viešpats nesunaikintų miesto gyventojų dėl piktadarybių, pirmiausia jų neišpėjęs. ¹³²Jiems bus suteiktas statusas pagal jų darbus. Tavo Viešpats yra dėmesingas tam, ką jie daro. ¹³³Tavo Viešpats yra Viskuo Apsirūpinantis, Maloningas. Jeigu panorės, Jis sunaikins jus ir pakeis jus kuo norės, taip pat, kaip užaugino jus iš kitų žmonių palikuonių. ¹³⁴Iš tiesų, ateina tai, kas buvo jums pažadėta. Jūs negalite nuo to pabėgti! ¹³⁵Sakyk, ‘Pranaše Muhamedai’: „Mano tauta! Elkitės pagal savo būdą, aš elgsiuosi pagal savąjį. Jūs sužinosite, kas laimingai grįš į ‘Ateinančio gyvenimo’ namus.“ Piktadariai nebus sėkmingi.

¹³⁶Jie paskiria Alachui dalį pasėlių ir galvijų, kuriuos Jis sukūrė, tardami: „Ši dalis Alachui“ – taip jie teigia! – „o ši dalis mūsų stabams.“ Tačiau tai, ką jie priskiria stabams, nepasiekia Alacho, o tai, ką jie priskiria Alachui, pasiekia stabus.^a Koks piktas jų sprendimas! ¹³⁷Taip pat daugelį stabmeldžių jų pikti bendražygiai suviliojo žudyti savo vaikus,^b nuvesdami juos į susinaikinimą ir painiavą jų tikėjime. Jeigu Alachas norėtų, jie nebūtų to darę. Tad palik juos ir jų išgalvotas melagystes. ¹³⁸Jie sako: „Šie galvijai ir pasėliai yra draudžiami – tik tie, kuriems leidžiame, gali juos valgyti“ – taip jie teigia! Dalį galvijų jie atleidžia nuo darbų ir kitus paskerdžia ne Alacho vardu, priskirdami Jam melagingus ‘nurodymus’. Jis atlygins jiems už jų melagystes. ¹³⁹Jie sako: „Šių galvijų palikuonys yra skirti mūsų vyrams ir uždraus-

^a Mekos stabmeldžiai, paskyrę tam tikrą žemės dalį Dievui ir kitą stabams, rūpinavosi tik stabams skirta žemės dalimi, teigdami, kad stabams yra reikalinga pagalba, o Dievas gali apsieiti be jos. Taip pat paskyrę gyvulį Dievui ir kitą gyvulį stabui, dėl tos pačios priežasties, alkio metu jie paskersdavo Dievui skirtą gyvulį, bet neliesdavo gyvulio skirto stabui.

^b Kai buvo bijoma, kad dėl karo ar badmečio nepavyks apsaugoti ar užauginti savo vaikų, ypač mergaičių, ikiislamiškoje Arabijoje buvo įprasta juos palaidoti gyvus.

ti mūsų moterims. Bet jeigu jie gimsta negyvi, moterys gali gauti jų dalį.“ Jis nubaus juos už tai, ką Jam priskiria. Jis yra Išmintingas, Visa Žinantis! ¹⁴⁰Pralaimėjo tie, kurie nužudė savo vaikus iš kvailumo ir nemokšiškumo, ir uždraudė tai, ką Alachas jiems suteikė, pramanydami apie Jį melus. Išties jie yra paklydę ir nėra vedami.

¹⁴¹Tai Jis sutveria sodus 'su augalais' – kai kurie jų paremti, o kiti auga be atramų – ir su palmėmis bei skirtingų rūšių pasėliais, alyvmedžiais ir granatmedžiais – panašių 'forma', bet skirtingų 'skonių'. Valgykite vaisius, augančius jame, ir sumokėkite paskirtą 'išmaldos mokesť' derliaus metu. Tačiau nešvaistykite. Iš tiesų, Alachas nemėgsta švaistūnų. ¹⁴²Kai kurie galvijai yra tinkami darbui, o kiti – maistui. Valgykite tai, ką Alachas suteikė jums, ir neskirkite Šėtono pėdomis. Iš tiesų, jis yra jūsų aiškus priešas. ¹⁴³Aštuoni gyvūnai 'keturiomis' poromis 'buvo duoti jums': pora avių ir pora ožkų – klausk jų, 'Pranaše Muhamedai': „Ar Jis uždraudė du patinus, dvi pateles, ar tai, kas yra iščiose dviejų patelių? Atsakykite man, tai žinodami, jei esate teisūs.“ – ¹⁴⁴bei pora kupranugarių ir pora galvijų. Klausk jų: „Ar Jis uždraudė du patinus, dvi pateles, ar tai, kas yra iščiose dviejų patelių? Ar buvote liudininkai, kai Alachas davė šį nurodymą?“ Kas yra didesnis piktdarys už tą, kuris pramanė apie Alachą melą, nepagrįstą žiniomis, kad paklaidintų žmones? Alachas neveda piktdarių 'tiesiu keliu'.

¹⁴⁵Sakyk: „Tame, kas buvo man apreikšta, nematau nieko draudžiamo, išskyrus dvėselieną, tekančią kraują, kiaulieną – iš tiesų, tai yra nešvaru – ir tai, kas buvo nuodėmingai paskersta ne Alacho vardu. Bet jeigu esate būtinybėje, ne vedami troškimo ir neperžengdami būtinų ribų, tada jūsų Viešpats yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!“ ¹⁴⁶O judėjams Mes uždraudėme visus gyvūnus nskeltoomis kanopomis bei riebalus galvijų ir avių, išskyrus tuos, kurie yra jų nugarose ir viduriuose, arba susimaišę su kaulais. Taip Mes atlyginome jiems už nepaklusnumą. Iš tiesų, Mes esame Teisūs. ¹⁴⁷Jeigu jie atmeta tavo, 'Pranaše Muhamedai', sakyk: „Jūsų Viešpats turi beribę malonę, tačiau Jo bausmė nebus nukreipta nuo piktdarių.“

¹⁴⁸Stabmeldžiai ginčijasi: „Jeigu Alachas panorėtų, nei mes, nei mūsų protėviai negarbintume stabų vietoj Alacho ir nedraustume nieko 'prieš Jo valią'.“ Taip pat ir buvusieji anksčiau jų atmetė tiesą, kol juos užklupo Mūsų bausmė. Klausk jų: „Ar turite įrodymą, kurį galite parodyti? Jūs sekate tik spėlionėmis ir kalbate tik melagystes.“

¹⁴⁹Sakyk: „Alachui priklauso įtikinamas įrodymas. Jeigu panorėtų, Jis atvestų jus visus 'į tiesų kelią'.“ ¹⁵⁰Sakyk: „Atveskite savo liudininkus, kurie galėtų paliudyti, kad Alachas visa tai uždraudė.“ Jeigu jie paliudys, jūs neliudykite su jais. Nesekite troškimais tų, kurie neigia Mūsų apreiškimus, netiki Ateinančiuoju gyvenimu ir laiko kitus lygiais Viešpačiui savo.

¹⁵¹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Ateikite! Aš pranešiu jums apie tai, ką jūsų Viešpats uždraudė. 'Jis įsakė' negarbinti vietoj Jo nieko kito, būti gerais 'savo' tėvams, nežudyti savo vaikų dėl skurdo baimės“ – Mes aprūpinsime jus ir juos – „laikytis atokiai nuo nešvankybų, atvirų ir slaptų, ir neatimti gyvybės, Alacho padarytos šventa, nebent per įstatymą. Jis įsakė tai jums, galbūt susimąstysite.“ ¹⁵²Nesiartinkite prie našlaičių turto, nebent siekdami gėrio, kol jie nesulauks pilnameistystės. Tiksliai matuokite ir sverkite teisingai. Mes neprašome iš sielos daugiau, negu ji gali pakelti. Kai teisiatės ar liudijate, būkite teisūs, net jeigu tai liestų jūsų artimajį. Ištesėkite pažadus, kuriuos davėte Alacho vardu. Jis įsako jums visa tai, galbūt susivoksitė! ¹⁵³Iš tiesų, tai Mano kelias – tiesus. Sekite juo, bet nesekite kitais takais, nes paklysite nuo Jo tako. Jis įsako jums tai, galbūt tapsite dievobaimingi.

¹⁵⁴Taip pat davėme Mozei Raštą, išpildydami 'Savo palankumą' darančiajam gera, paaiškindami detalai visus reikalus ir kaip vadovą bei malonę, kad jie patikėtų susitikimu su savo Viešpačiu. ¹⁵⁵Ir šis 'Koranas' – palaimintas Raštas, kurį apreiškėme, tad sekite juo ir bijokite Alacho, kad jums būtų suteikta malonė. ¹⁵⁶Jūs, 'stabmeldžiai', negalite ir toliau sakyti: „Raštas buvo apreikštas tik dviem tautoms [t. y. judėjams ir krikščionims] iki mūsų, ir mes nežinome apie jo mokymus.“ ¹⁵⁷Ir taip pat negalite dabar sakyti: „Jeigu Raštas būtų mums apreikštas, būtume labiau už juos vedami.“ Dabar atėjo pas jus

iš jūsų Viešpaties aiškus įrodymas – vadovas ir malonė. Kas tada yra didesni piktadariai už tuos, kurie neigia Alacho apreiškimus ir nusi-grėžia nuo jų? Mes atlyginsime nusigrėžiantiems nuo Mūsų apreiš-kimų baisia bausme, nuo kurios jie nusigrėždavo.¹⁵⁸ Ar jie laukia, kol pas juos ateis angelai, arba tavo Viešpats, arba tavo Viešpaties ženklai? Dieną, kai Jo ženklai bus duoti, nesuteiks naudos tikėjimas anksčiau netikėjusiems ir tiems, kurie neigijo nieko gero savo tikėjimu.^a Sakyk: „Laukite! Mes irgi laukiame.“

¹⁵⁹ Iš tiesų, tu, 'Pranaše Muhamedai', nesi atsakingas už tuos, kurie padalijo savo religiją ir susiskirstė į sektas. Jų reikalai yra palikti Ala-chui. Jis praneš jiems apie tai, ką jie darė.¹⁶⁰ Kas padaro gera – tam bus atlyginta dešimteriopai, o kas padaro bloga – tam bus atlygin-ta lygiaverčiai. Niekas nebus nuskriaustas.¹⁶¹ Sakyk: „Iš tiesų, mano Viešpats atvedė mane į tiesų kelią – religiją teisingą, tikėjimą Abrao-mo, teisingai tikinčio, kuris nebuvo stabmeldys.“¹⁶² Sakyk: „Iš tiesų, mano malda, garbinimas, gyvenimas ir mirtis yra skirti Alachui – Viešpačiui pasauliui.“¹⁶³ Jis neturi partnerių. Tai yra man įsakyta ir aš esu pirmasis iš atsidavusiųjų Jam.“¹⁶⁴ Sakyk: „Ar turėčiau siekti kito viešpaties nei Alacho, kai Jis yra Viešpats visko?“ Kiekviena siela yra atsakinga tik už savo pačios veiksmus. Jokia siela neneš nešulio kitos. Jūs visi galiausiai grįšite pas savo Viešpatį ir Jis praneš apie jūsų skir-tumus.¹⁶⁵ Jis padarė jus žemėje įpėdiniais ir suteikė kai kuriems iš jūsų statusą aukštesnį už kitų, kad išmėgintų jus tuo, ką jums davė. Iš tiesų, tavo Viešpats greitai baudžia ir yra Atleidžiantis, Suteikiantis Maloneį!

^a T. y. tie, kurie priėmė tikėjimą elgėsi nuodėmingai ir neatgailavo už nuodėmes.

7. Aukštumos

Ši Mekos laikotarpio pabaigoje apreikšta sūra pavadinta „Aukštumos“, kurios Teismo Dieną atskirs tikinčiuosius nuo netikinčiųjų (46 eilutė). Joje pabrėžiamas Dievo vienatiškumas ir pamatiniai tikėjimo principai, atkreipiamas dėmesys į tai, kaip Adomas buvo apgautas Šėtono, ir atskleidžiamas Šėtono sąmokslavimas. Ši sūra buvo apreikšta prieš pat persikėlimą į Mediną, todėl dalis jos skirta Rašto žmonėms – judėjams ir krikščionims, su kuriais musulmonai artimai komunikavo būdami Medinoje. Taip pat joje minimos kai kurių pranašų: Nojaus, Hūdo, Sālicho, Loto, Šiuaišo ir Mozės istorijos, kurios pirmą kartą buvo apreikštos būtent šioje sūroje.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹*Alif-Lām-Mīm-Šād.*^a ²Tai Raštas, apreikštas tau, 'Pranaše Muhamedai' – tegu nebūna tavo širdyje nerimo dėl to – kad įspėtum juo 'tuos, kurie atmetė tikėjimą', ir kad primintum tikintiesiems: ³„Sekite tuo, kas buvo apreikšta iš jūsų Viešpaties, ir nesirinkite sau globėjų, išskyrus Jį. Kaip retai jūs susimąstote!“

⁴Kiek tautų Mes sunaikinome, kai atėjo pas juos Mūsų bausmė nakties metu ar jiems miegant vidurdienį. ⁵Jų vienintelis šauksmas, užklupus Mūsų bausmei, buvo: „Iš tiesų, mes buvome piktadariai!“ ⁶Mes užduosime klausimus tiems, pas kuriuos atėjo pasiuntiniai, ir užduosime klausimus patiems pasiuntiniams. ⁷Tada pateiksime jiems pilną ataskaitą su užtikrintomis žiniomis, nes 'visuomet' buvome 'su jais'. ⁸Svėrimas tądien bus teisingas. Kurių svarstyklės bus sunkios 'nuo gerų darbų' – tie bus sėkmingi, ⁹o kurių svarstyklės bus lengvos – tie bus pasmerkę save piktadarišku Mūsų ženklų neigimu.

¹⁰Mes įgalinome jus žemėje ir suteikėme jums pragyvenimą. Mažai esate dėkingi! ¹¹Išties Mes sukūrėme jus ir suteikėme jums 'žmogaus' formą ir tarėme angelams: „Pulkite kniūbsčia prieš Adamą“, tad jie

^a Žr. 2:1 išnašą.

sukniubo, išskyrus Iblyšą^a – jis nebuvo tarp puolančiųjų kniūbsčia.

¹²Alachas tarė: „Kas neleido tau sukniubti, kai tai įsakiau?“ Iblyšas atsakė: „Aš esu geresnis už jį. Tu sukūrei mane iš ugnies, o jį – iš molio.“ ¹³Alachas tarė: „Leiskis žemyn iš čia! Tai nėra vieta, kurioje gali puikuotis. Eik lauk! Tu esi vienas iš pažemintųjų.“ ¹⁴Iblyšas paprašė: „Atidėk 'mano pabaigą' iki Prikėlimo Dienos.“ ¹⁵Alachas atsakė: „Tau bus atidėta.“ ¹⁶Tada Iblyšas tarė: „Kadangi leidai man nuklysti, aš laukiau jų [t. y. žmonijos] pasaloje ant Tavo tiesaus kelio. ¹⁷Aš užklupsiu juos iš priekio, nugaros, dešinės ir kairės, ir matysi daugumą jų esant nedėkingais.“ ¹⁸Alachas tarė: „Eik lauk iš Rojaus sodų – pažemintas ir atstumtas! Aš pripildysiu Pragarą tavimi ir tavo pasekėjais visais. ¹⁹Adomai! Gyvenk su savo žmona Rojuje ir valgykite, ką tik panorėsite, bet nesiartinkite prie šio medžio, kitaip tapsite piktadariais.“

²⁰Tačiau Šėtonas sugundė juos, kad atskleistų jų nuogumą, kuris prieš tai buvo paslėptas. Jis tarė: „Jūsų Viešpats uždraudė šį medį tik tam, kad neleistų jums tapti angelais ar nemirtingais.“ ²¹Jis prisiekė jiems: „Iš tiesų, esu jums patarėjas nuolankus.“ ²²Tad jis paklaidino juos 'savo' apgavyste. Kai jie paragavo medžio vaisiaus, jų gėdingos vietos tapo matomos, tad jie pradėjo dengtis Rojaus sodų lapais. Tada jų Viešpats pašaukė juos: „Argi neuždraudžiau jums šio medžio ir neminėčiau, kad Šėtonas yra jums aiškus priešas?“ ²³Jie atsakė: „Mūsų Viešpatie! Mes nuskriaudėme save. Jeigu mums neatleisi ir nepasigailėsi – būsime pralaimėtojai.“ ²⁴Alachas tarė: „Leiskitės žemyn, būdami priešai vieni kitiems. Jūs rasite žemėje apgyvendinimą ir aprūpinimą iki nustatyto laiko.“ ²⁵Jis pridėjo: „Joje gyvensite ir joje mirsite, ir iš jos būsite prikelti.“

²⁶Adomo palikuonys! Mes suteikėme jums rūbus nuogų vietų pridengimui ir kaip puošmeną jums. Tačiau geriausias rūbas yra dievo baimingumas. Tai yra Alacho ženklas jums, galbūt susiprasite! ²⁷Adomo palikuonys! Neleiskite Šėtonui jūsų suvilioti, kaip jis padarė su

^a Žr. 2:34 išnašą.

jūsų tėvais, išviliodamas juos iš Rojaus ir nutraukdamas jų drabužius, taip atidengęs jų nuogumą. Iš tiesų, jis ir jo gentainiai mato jus iš ten, kur jūs negalite matyti. Mes padarėme šėtonus bendrininkais tų, kurie nepriima tikėjimo.

²⁸Atlikdami gėdingą veiksmą,^a jie sako: „Mes matėme savo protėvius taip darant, ir Alachas įsakė mums taip elgtis.“ Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Ne! Alachas neįsako to, kas gėdinga. Kaip galite priskirti Alachui tai, ko nežinote?“ ²⁹Sakyk: „Mano Viešpats įsakė teisingumą. Gręžkitės 'į Jį', kur tik pulsite kniūbsčia, ir šaukitės Jo nuoširdžiai. Kaip Jis sukūrė jus pirmą kartą, taip būsite ir prikelti.“ ³⁰Kai kuriuos Jis atvedė 'į tiesų kelią', bet kiti nusipelnė paklydimo. Iš tiesų, jie pasirinko šėtonus globėjais vietoj Alacho, manydami, kad yra teisingai vedami. ³¹Adomo palikuonys! Būkite tinkamai apsirengę garbinimo vietose. Valgykite ir gerkite, bet nešvaistykite. Iš tiesų, Alachas nemėgsta švaistūnų. ³²Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Kas uždraudė rūbus ir leistas gėrybes, kurias Alachas suteikė Savo tarnams?“ Sakyk: „Tai yra leistina tikintiesiems šiame gyvenime, bet bus skirta tik jiems Prikėlimo Dieną.“ Taip Mes išaiškiname Savo apreiškimus žinantiems žmonėms.

³³Sakyk: „Mano Viešpats uždraudė ištvirtavimą, matomą ir paslėptą, nedorą, priespaudą be teisės, ir kad jūs, neturėdami tam leidimo, garbintumėte stabus vietoj Alacho, bei kalbėjimą apie Alachą tai, ko nežinote.“ ³⁴Kiekvienai tautai yra nustatytas laikas. Kai jų laikas ateis, jie negalės jo atidėti nė akimirkai ir negalės jo paspartinti.

³⁵Adomo palikuonys! Kai pasiuntiniai iš jūsų tarpo ateina pas jus, skaitydami Mano apreiškimus, bijantiems Alacho ir pasitaisantiems – nebus jiems baimės ir jie neliūdės. ³⁶Tačiau neigiantys Mūsų apreiškimus ir besipučiantys prieš juos – jie bus Ugnies gyventojai. Jie bus joje amžinai! ³⁷Kas yra didesni piktadariai už tuos, kurie meluoja apie Alachą ar neigia Jo apreiškimus? Jie gaus tai, kas buvo jiems nulemta 'iš aprūpinimo šioje žemėje', kol Mūsų pasiųsti angelai ateis paimti

^a Šioje eilutėje kalbama apie Mekos stabmeldžių ritualą nuogiems eiti aplink Kabą.

jų sielas, klausdami: „Kur yra tie, kurių šaukiatės vietoj Alacho?“ Jie atsakys: „Jie apleido mus“ ir liudys prieš save, jog buvo atmetę tikėjimą.³⁸ Alachas tars: „Ženkite Ugnin, kartu su tautomis džinų ir žmonių, gyvenusių anksčiau jūsų.“ Kai viena tauta žengs Pragaran, ji keiks savo seserį 'netikinčiųjų' tautą, 'žengusią prieš ją', kol visi bus surinkti Ugnyje. Paskutinieji iš jų tars apie pirmuosius: „Mūsų Viešpatie, tai jie mus paklaidino, tad padvigubink jų bausmę Ugnyje!“ Jis atsakys: „Visiems skirta dviguba bausmė, bet jūs to nežinote.“³⁹ Tada pirmieji jų tars paskutiniesiems: „Jūs nebuvote geresni už mus, tad ragaukite savo užtarnautą bausmę!“

⁴⁰Iš tiesų, nebus atidaryti vartai į Dangų ir nežengs Rojun tie, kurie neigia Mūsų apreiškimus ir pasipučia prieš juos, kol kupranugaris nepralys pro adatos skylutę. Taip Mes atlyginame nusikaltėliams.⁴¹ Pragaras bus jų lova, o liepsnos – jų užklotas. Taip Mes atlyginame piktadariams.⁴² Tačiau priėmusiems tikėjimą ir dariusiems gera – Mes neprašome iš sielos daugiau, negu ji gali pakelti – jie bus Rojaus gyventojai. Jie bus ten amžinai!⁴³ Mes pašalinsime iš jų širdžių pagiežos jausmą. Upės tekės po jų kojomis ir jie sakys: „Šlovė ir dėkingumas Alachui, atvedusiam mus čionai! Mes nebūtume atvesti, jeigu Alachas nebūtų atvedęs. Mūsų Viešpaties pasiuntiniai buvo siųsti su tiesa.“ Jiems bus pranešta: „Tai yra Rojus, skirtas jums už jūsų darbus.“⁴⁴ Rojaus gyventojai sušuks Pragaro gyventojams: „Mes įsitikinome, kad mūsų Viešpaties pažadas yra tiesa. O jūs – ar įsitikinote, kad jūsų Viešpaties pažadas yra tiesa?“ Jie atsakys: „Taip!“ Tada pranešėjas paskelbs jiems: „Alacho prakeiksmas skirtas piktadariams,“⁴⁵ kurie nugręžia žmones nuo Alacho tako, stengdamiesi jį parodyti esant kreivui, ir neigia Ateinantį gyvenimą.“

⁴⁶Tarp Rojaus ir Pragaro bus užtvara ir žmonės stovės ant jos aukštumų.^a Jie atpažins abiejų 'pusių gyventojus' pagal jų išvaizdą. Jie sušuks Rojaus gyventojams: „Taika jums!“ Jie nebus žengę į Rojų, bet to trokš.⁴⁷ Kai jų akys pasisuks link Ugnies gyventojų, jie mels:

^a T. y. žmonėms, kurių geri ir blogi darbai yra lygūs. Jie nebus įmesti į Pragarą, bet taip pat negalės žengti Rojun. Galiausiai, Dievas suteiks jiems malonę ir įleis į Rojų.

„Mūsų Viešpatie, nesuvesk mūsų su piktadariais.“⁴⁸ Esantys aukš-
tumose sušuks tiems, kuriuos jie atpažins pagal jų išvaizdą: „Jūsų
didis skaičius ir pasipūtimas 'šiandien' neturi naudos! „⁴⁹Ar šie 'kuklūs
tikintieji' yra tie, dėl kurių prisiekėte, kad Alachas nesuteiks jiems
malonės?“ 'Galiausiai Alachas tars': „Ženkite Rojun! Nebus jums bai-
mės ir liūdesio jame.“

⁵⁰Ugnies gyventojai šauksis Rojaus gyventojų: „Užliekite mus van-
deniu ar kuo nors, ką jums suteikė Alachas.“ Jie atsakys: „Alachas
uždraudė visa tai netikintiesiems,“⁵¹ kurie laikė šį tikėjimą pramoga
ir žaidimu, ir buvo paklaidinti žemiškojo gyvenimo.“ 'Alachas tars':
„Šiandien Mes juos užmiršime, kaip ir jie užmiršo šią Dieną, ir dėl
Mūsų apreiškimų atmetimo.“

⁵²Išties Mes atsiuntėme žmonėms Raštą, kurį paaiškinome su
žiniomis išsamiai – kaip vedimą ir malonę žmonėms, priimantiems
tikėjimą. ⁵³Ar jie laukia tiktai to, 'kas prižadėta Korane', išpildymo?
Dieną, kai tai bus išpildyta, jį ignoravusieji tars: „Mūsų Viešpaties
pasiuntinys kalbėjo tiesą. Ar yra kas nors, kas gali mus užtarti? Gal-
būt galime būt sugrąžinti, kad darytume 'gerus darbus', kurių neda-
rėme anksčiau?“ Jie sunaikino save ir jų pramanyti dievai juos nuvils.

⁵⁴Iš tiesų, jūsų Viešpats yra Alachas, Kuris sukūrė dangus ir žemę
per šešetą Dienų^a ir įsitvirtino Soste. Jis užkloja dieną naktimi, ją
sekančia paskubomis. Jis sukūrė saulę, mėnulį ir žvaigždes – paval-
džius Jo įsakymui. Be jokios abejonės, kūrinija ir valdžia priklauso
Jam. Palaimintas Alachas, Viešpats pasauliui! ⁵⁵Šaukitės savo Vieš-
paties, nuolankiai ir slapčia. Iš tiesų, Jis nemėgsta nusižengiančiųjų.
⁵⁶Neskleiskite žemėje nedorybių, kai ji buvo sutvarkyta, bet šaukitės
Jo, nuolankiai ir su viltimi. Iš tiesų, Alacho malonė yra arti darančiųjų
gera. ⁵⁷Jis atsiunčia vėją, nešantį gerą žinią apie Jo malonę. Kai vėjas
surenka sunkius debesis, Mes nusiunčiame juos į mirusią žemę ir

^a „Diena“ Korane ne visada reiškia 24 valandų laikotarpį. Pagal 22:47, dangiškoji
Diena trunka tūkstantį metų, o Teismo Diena truks 50 tūkstančių metų (žr. 70:4).
Todėl „Diena“ šioje eilutėje reiškia tam tikrą laiko tarpą, ir tik Dievas žino, kiek iš tiesų
truko šešios kūrimo Dienos.

pasiunčiame jai lietu, išauginantį joje įvairius vaisius. Panašiai prikelsime ir mirusiuosius. Argi nesusimastysite? ⁵⁸Derlinga žemė išauginą gausią augmeniją Viešpaties valia, bet prasta žemė išauginą tik varginą derlių. Taip išaiškiname ženklus dėkingiems žmonėms.

⁵⁹Iš tiesų, Mes siuntėme Nojų jo tautai. Jis tarė: „Mano tauta! Garbinkite Alachą – jūs neturite kitų dievų, išskyrus Jį. Iš tiesų, bijau, kad ištiks jus bausmė didingą Dieną.“ ⁶⁰Jo tautos vadai atsakė: „Iš tiesų, mes matome, jog esi aiškiai paklydęs.“ ⁶¹Jis tarė: „Mano tauta! Aš nesu paklydęs, bet esu pasiuntinys Viešpaties pasauliui, ⁶²perduodantis jums savo Viešpaties žinias ir duodantis jums nuoširdų patarimą. Aš žinau iš Alacho tai, ko nežinote.“ ⁶³Ar stebitės, kad pas jus atėjo priminimas iš jūsų Viešpaties per žmogų iš jūsų pačių tarpo, kad būtumėte įspėti, taptumėte dievobaimingi ir gautumėte malonę?“ ⁶⁴Tačiau jie atmetė jį, tad Mes išgelbėjome Nojų ir esančius su juo laive, ir paskandinome tuos, kurie atmetė Mūsų ženklus. Iš tiesų, jie buvo žmonės akli.

⁶⁵Adiečiams Mes siuntėme jų brolių Hūdą. Jis tarė: „Mano tauta! Garbinkite Alachą – jūs neturite kitų dievų, išskyrus Jį. Argi nebijosite Alacho?“ ⁶⁶Netikintieji vadai iš jo tautos atsakė: „Iš tiesų, mes matome tave esant kvailiu ir manome, jog esi melagis.“ ⁶⁷Hūdas tarė: „Mano tauta! Aš nesu kvailys, bet pasiuntinys Viešpaties pasauliui, ⁶⁸perduodantis jums savo Viešpaties žinias. Aš esu jums nuoširdus patarėjas. ⁶⁹Ar stebitės, kad pas jus atėjo priminimas iš jūsų Viešpaties per vieną iš jūsų, kad Jis galėtų jus įspėti? Atminkite, kad Jis padarė jus vietininkais po Nojaus tautos ir sustiprino jūsų stuomenį.^a Atminkite Alacho malones, kad būtumėte sėkmingi.“ ⁷⁰Jie atsakė: „Ar atėjai pas mus, kad garbintume vien Alachą ir apleistume tai, ką garbino mūsų protėviai? Tada atnešk tai, kuo mums grasini, jei esi teisus!“ ⁷¹Jis tarė: „Išties bausmė ir pyktis jūsų Viešpaties jau užklupo jus. Ar ginčijatės su manimi dėl tų dievų, kurių vardus pramanėte jūs ir jūsų protėviai? Alachas dėl jų nedavė jokio leidimo! Laukite tada!

^a T. y. padarė juos fiziškai stiprius.

Aš irgi su jumis laikiu.“ ⁷²Tad Mes išgelbėjome Hūdą ir esančius su juo per Savo malonę ir išnaikinome tuos, kurie neigė Mūsų ženklus. Jie nebuvo priėmę tikėjimo.

⁷³O samūdiečiams Mes siuntėme jų brolių Sālíchą. Jis tarė: „Mano tauta! Garbinkite Alachą – jūs neturite kitų dievų, išskyrus Jį. Aiškus įrodymas atėjo pas jus iš jūsų Viešpaties – Alacho kupranugarė, kaip ženklas jums. Tad palikite ją ganytis laisvai Alacho žemėje ir nekenkite jai, kad neužkluptų jūsų skausminga bausmė.“ ⁷⁴Atminkite, kaip Jis padarė jus vietininkais po adiečių ir įtvirtino jus žemėje, kad statytumėte sau pilis jos lygumose ir iškaltumėte sau namus jos kalnuose. Atminkite Alacho malones ir neskleiskite žemėje nedorybių.“ ⁷⁵Pasiųpūtė vadai iš jo tautos paklausė silpnųjų, priėmusių tikėjimą: „Ar iš tiesų manote, kad Sālichas yra pasiųstas savo Viešpaties?“ Jie atsakė: „Iš tiesų, mes tikime tuo, su kuo jis buvo atsiųstas.“ ⁷⁶Pasiųpūteliai tarė: „Mes atmetame tai, kuo tikite.“ ⁷⁷Tada jie nužudė kupranugarę, nepaisydami savo Viešpaties įsakymo, ir tarė Sālichui: „Atnešk tai, kuo mums grasini, jei esi vienas iš pasiuntinių.“ ⁷⁸Tad žemės drebėjimas užklupo juos ir jie krito negyvi namuose. ⁷⁹Tada Sālichas nusigrėžė nuo jų, tardamas: „Mano tauta! Aš perdaviau jums Savo Viešpaties žinią ir patariau jums, bet jūs nemėgstate patarėjų.“

⁸⁰„Atminkite“, kai Lotas tarė savo tautai: „Ar atliekate tokią nešvanybę, kurios niekas pasaulyje prieš tai nėra atlikęs?“ ⁸¹Jūs geidžiate vyrų vietoj moterų! Jūs peržengiate ribas.“ ⁸²Tačiau jo tautos atsakas tebuvo žodžiai: „Išvarykite juos iš savo miesto! Jie yra žmonės, trokštantys tyrumo!“ ⁸³Tad Mes išgelbėjome Lotą ir jo šeimą, išskyrus jo žmoną. Ji buvo viena iš pasmerktųjų. ⁸⁴Mes užpylėme juos akmenų lietumi. Žiūrėkite, koks buvo nusikaltėlių likimas!

⁸⁵O midjaniečiams Mes siuntėme jų brolių Šiuaibą. Jis tarė: „Mano tauta! Garbinkite Alachą – jūs neturite kitų dievų, išskyrus Jį. Aiškus įrodymas atėjo pas jus iš jūsų Viešpaties. Matuokite ir sverkite teisingai, nesukčiaudami prekyboje, neatimkite iš žmonių to, kas jiems priklauso, ir neskleiskite žemėje nedorybių, kai ji buvo sutvarkyta. Tai geriau jums, jeigu esate tikintieji.“ ⁸⁶Nesėdėkite kiekviename

take, grasindami ir nukreipdami nuo Alacho tako tuos, kurie tiki į Jį, trokšdami Alacho taką parodyti esant kreivui. Atminkite, kai jūsų buvo tik keletas, bet Jis padidino jūsų skaičių. Žiūrėkite, koks buvo likimas nedorėlių! ⁸⁷Jeigu dalis jūsų tiki mano pranešta žinia, o kiti ja netiki, tada būkite kantrūs, kol Alachas teis tarp mūsų. Jis yra geriausias teisėjas.“

⁸⁸Pasipūtėliai vadai iš jo tautos tarė: „Šiuaibai! Mes ištremsime tave ir priėmusius tikėjimą su tavimi iš savo žemės, jeigu negrįšite į mūsų religiją.“ Jis atsakė: „Net jeigu to nekenčiame? ⁸⁹Išties mes meluotume apie Alachą, jeigu grįžtume į jūsų religiją po to, kai Alachas mus išgelbėjo nuo jos. Jokių būdu mes į ją negrįšime, nebent Alachas, mūsų Viešpats, to panorės. Mūsų Viešpats aprėpia viską Savo žinio-
mis. Alachu mes pasikliaujame. Mūsų Viešpatie! Teisk tarp mūsų ir mūsų tautos teisingai. Tu esi geriausias teisėjas.“ ⁹⁰Netikintieji vadai iš jo tautos tarė: „Jeigu seksite Šiuaibu – būsite pralaimėtojai!“ ⁹¹Tada žemės drebėjimas užklupo juos ir jie krito negyvi savo namuose, ⁹²lyg atmetusiųjų Šiuaibą niekad ten nebuvo. Tad tie, kurie atmetė Šiuaibą, tapo pralaimėtojai. ⁹³Jis nusigręžė nuo jų, tardamas: „Mano tauta! Aš perdaviau jums žinią savo Viešpaties ir daviau jums nuoširdų patarimą. Kaip tada galiu sielvartauti dėl atmetusiųjų tikėjimą?“

⁹⁴Kiekvienam miestui Mums pasiuntus pranašą, 'kuris buvo atmestas', Mes užklupome jo gyventojus su bausme ir nelaime, kad jie taptų nuolankūs. ⁹⁵Tada Mes pakeitėme 'jų' nelaimę į gerovę, kol jie suklestėjo ir tarė: „Sunkumai ir klestėjimas taip pat užklupo mūsų protėvius.“^a Tad pagriebėme juos netikėtai, jiems to nė neįtariant. ⁹⁶Jeigu šių miestų tautos būtų priėmusios tikėjimą ir bijojusios Alacho, būtume jas užlieję palaiminimais iš dangų ir žemės. Bet jie atmetė tikėjimą, tad Mes nubaudėme juos už tai, ką jie darė.

⁹⁷Ar šių miestų gyventojai jautėsi esą saugūs nuo Mūsų bausmės naktį, jiems bemiegant? ⁹⁸Ar jie jautėsi saugūs nuo Mūsų bausmės dieną, jiems pramogaujant? ⁹⁹Ar jie jautėsi saugūs dėl Alacho plano?

^a Vietoj dėkojimo Dievui už suteiktas malones, jie priskyrė viską akdam likimui ir besikeičiantiems laikams.

Niekas nesijaučia saugus dėl Alacho plano, išskyrus pralaimėtojus!

¹⁰⁰Ar nėra aišku paveldėjusiems žemę po 'sunaikinimo anksčiau joje gyvenusių' tautų, kad jei panorėtume, galėtume juos nubausti už nuodėmes ir užantspauduoti jų širdis, kad jie negirdėtų 'tiesos'?

¹⁰¹Mes perdavėme tau, 'Pranaše Muhamedai', dalį šių žmonių istorijų. Išties jų pasiuntiniai atėjo su aiškiais ženklais, bet jie nepriėmė tikėjimo, kurį jau prieš tai buvo atmetę. Taip Alachas užantspauduoja netikinčiųjų širdis. ¹⁰²Mes neradome daugumos jų ištikimų sandorai, bet radome daugumą jų neklusnius.

¹⁰³Po jų Mes siuntėme Mozę su Mūsų ženklais Faraonui ir jo diduomenei, tačiau jie neteisėtai atmetė jį. Žiūrėkite, kokia buvo nedorėlių pabaiga! ¹⁰⁴Mozė tarė: „Faraone! Iš tiesų, esu pasiuntinys, siųstas pasaulių Viešpaties, ¹⁰⁵įpareigotas sakyti apie Alachą tik tiesą. Išties aš atėjau pas jus su aiškiais įrodymais iš jūsų Viešpaties, tad leiskite Izraelio tautai eiti su manimi.“ ¹⁰⁶Faraonas tarė: „Jeigu atėjai su įrodymais, parodyk juos, jei esi teisus.“ ¹⁰⁷Tad Mozė metė savo lazda – ir štai! – ji tapo tikra gyvate. ¹⁰⁸Tada jis ištraukė ranką 'iš savo apsiaus-to' – ir štai! – ji, visiems žiūrintiems, – balta. ¹⁰⁹Faraono diduomenė tarė: „Iš tiesų, jis yra gerai apmokytas burtininkas, ¹¹⁰norintis išvaryti jus iš jūsų žemės.“ 'Faraonas paklausė': „Ką siūlote?“ ¹¹¹Jie atsakė: „Tegul jis ir jo brolis laukia, kol išsišims pasiuntinius į visus miestus, ¹¹²kad jie atvestų pas tave kiekvieną gerai apmokytą burtininką.“

¹¹³Burtininkai atėjo pas Faraoną, tardami: „Ar gausime atlygį, jeigu nugalėsime?“ ¹¹⁴Jis atsakė: „Taip, ir būsite tada iš 'man' artimiausiųjų.“ ¹¹⁵Jie tarė: „Moze! Tu mesk 'savo lazda', arba mes mesime 'pirmieji'.“ ¹¹⁶Mozė atsakė: „Jūs meskite.“ Mesdami jie užkerėjo žmonių akis, priblokšdami juos, ir parodė didžius burtus. ¹¹⁷Tada Mes apreiškėme Mozėi: „Mesk savo lazda!“ – ir štai! – ji prarijo jų iliuzijas. ¹¹⁸Taip tiesa įsigalėjo, o jų iliuzijos buvo paneigtos. ¹¹⁹Tad 'Faraonas ir jo diduomenė' buvo toje vietoje nugalėti ir pažeminti, ¹²⁰o burtininkai puo-

^a Faraono burtininkai sukūrė iliuziją, jog jų lazdos tapo gyvatėmis. Tačiau Mozėi metus savo lazda, ji virto tikra gyvate ir pradėjo ryti tai, ką prieš tai metė burtininkai. Taip buvo įrodyta, kad Mozės lazda yra Dievo siųstas ženklas.

lė kniūbsčia ant žemės, ¹²¹tardami: „Mes tikime Viešpačiu pasaulių, ¹²²Viešpačiu Mozės ir Aarono.“ ¹²³„Tačiau“ Faraonas pareiškė: „Kaip drįstate juo tikėti be mano leidimo! Iš tiesų, tai yra sąmokslas, kurį surezgėte mieste, kad išvartumėte jo gyventojus. Neužilgo sužinosite!“ ¹²⁴Aš nukirsiu jūsų plaštakas ir pėdas kryžmai, ir nukryžiuosiu jus visus.“ ¹²⁵Jie atsakė: „Iš tiesų, pas savo Viešpatį sugrįšime.“ ¹²⁶Tu keršiji mums tik dėl to, kad patikėjome savo Viešpaties ženklais, kai jie buvo duoti. Mūsų Viešpatie! Užliek mus tvirtybe ir leisk mums mirti būnant paklūstančiais „Tau“.

¹²⁷Faraono diduomenė tarė: „Ar leisi Mozei ir jo tautai skleisti nedorą žemėje ir atmesti tave bei tavo dievus?“ Jis atsakė: „Mes nužudysime jų sūnus ir paliksime jų moteris – mes juos pavergsime.“ ¹²⁸Mozė tarė savo tautai: „Siekite Alacho pagalbos ir būkite kantrūs. Iš tiesų, žemė priklauso Alachui. Jis suteikia ją, kam panori iš Savo tarnų. Šviesi ateitis priklauso dievobaimingiesiems.“ ¹²⁹Jie atsakė: „Mes visuomet buvome pavergti, prieš tavo atėjimą ir tau atėjus.“ Jis atsakė: „Galbūt jūsų Viešpats sunaikins jūsų priešą ir suteiks jums valdžią žemėje, kad matytų jūsų darbus.“

¹³⁰Išties Mes nubaudėme Faraono tautą badu ir pasėlių trūkumu, kad jie taptų dėmesingi. ¹³¹Klestėjimo laikais jie sakė: „To mes esame nusipelnę“, bet nelaimės metu jie kaltino Mozę ir esančius kar-tu su juo. Ne! Viskas yra nulemta Alacho, bet dauguma jų nežino. ¹³²Jie tarė: „Nesvarbu, kokį ženklą atneši mums, kad mus apkerėtum, vis vien tavimi netikėsime.“ ¹³³Tad Mes atsiuntėme jiems potvynius, skėrius, utėles, varles ir kraują – visus aiškius ženklus, bet jie buvo pasipūtusi, prasikaltusi tauta. ¹³⁴Kai bausmė užklupo juos, jie tarė: „Moze! Melsk savo Viešpatį už mus, dėl Jo pažado tau. Jeigu nutrauksi mūsų bausmę, priimsime tikėjimą ir leisime Izraelio tautai eiti su tavi-mi.“ ¹³⁵Tačiau vos tik Mums nutraukus jų bausmę iki nustatyto laiko, štai – jie sulaužė savo žodį! ¹³⁶Tad atlyginome jiems, nuskandindami juos jūroje, už Mūsų ženklų neigimą ir nedėmesingumą. ¹³⁷Taip Mes padarėme engiamus žmones paveldėtojais rytų ir vakarų žemės, kurią užliejome palaima. Jūsų Viešpaties maloningas pažadas Izraelio tautai

buvo išpildytas, dėl jų kantrybės. Mes sunaikinome tai, ką Faraono tauta gamino ir ką statė.

¹³⁸Mes nuvedėme Izraelio tautą anapus jūros, bet jiems sutikus tautą, garbinančią stabus, jie tarė: „Moze, padaryk mums dievą, panašų į jų.“ Jis atsakė: „Iš tiesų, jūs esate neišmanėliai! ¹³⁹Tai, kuo jie seka, yra pasmerkta sunaikinimui, o jų darbai yra beverčiai.“ ¹⁴⁰Jis pridėjo: „Kodėl turėčiau jums siekti kito dievo nei Alachas, kai Jis išaukštino jus virš kitų tautų?“ ¹⁴¹„Atminkite, kai išgelbėjome jus nuo Faraono tautos, kuri vargino jus baisiomis kančiomis, skersdama jūsų sūnus ir palikdama gyvas jūsų moteris – tai buvo didelis išbandymas iš jūsų Viešpaties.“ ¹⁴²Mes paskyrėme Mozei tris dešimtis naktų ir pridėjome dar dešimt, išpildydami keturiasdešimties naktų Viešpaties terminą. Mozė įsakė savo broliui Aaronui: „Perimk mano vietą mano tautoje, elkis teisingai ir nesei nedorėlių takais.“ ¹⁴³Kai Mozė atėjo į paskirtą vietą ir jo Viešpats kalbėjo su juo, jis paklausė: „Mano Viešpatie! Parodyk Save, kad galėčiau Tave matyti.“ Alachas atsakė: „Tu negali Manęs matyti! Žiūrėk į šį kalną. Jeigu jis išliks stovintis savo vietoje, tik tada Mane matysi.“ Kai jo Viešpats pasirodė kalnui, jis virto dulkėmis, o Mozė apalęs parkrito. Kai Mozė atsigavo, sušaukė: „Išaukštintas Tu esi! Atgailauju Tau ir esu pirmasis iš tikinčiųjų.“ ¹⁴⁴Alachas tarė: „Moze! Aš pasirinkau tave virš kitų žmonių 'suteikdamas tau' Savo žinią ir kalbėdamas 'su tavimi'. Imk, ką tau daviau, ir būk dėkingas.“

¹⁴⁵Mes įrašėme jam Lentelėse visko 'pagrindus', nurodymus ir paaiškinimus viskam. 'Mes įsakėme': „Laikykis to tvirtai ir ragink savo tautą imti iš to geriausią. Neužilgo parodysiu jums nedorėlių namus.“ ¹⁴⁶Aš nugrėšiu nuo Savo ženklų tuos, kurie tampa pasipūtėliai žemėje neturėdami tam teisės. Net jeigu jie matys kiekvieną ženklą, vis vien netikės. Jeigu jie matys tiesų kelią – juo neis. Bet jeigu jie matys kreivą taką – seks juo. Taip yra, nes jie neigė Mūsų ženklus ir buvo jiems nedėmesingi. ¹⁴⁷Darbai tų, kurie neigė Mūsų ženklus ir susitikimą Ateinančiame gyvenime, nueis niekais. Ar jiems turėtų būti atlyginta už ką kitą, išskyrus jų darbus?“

¹⁴⁸Jam nesant tarp jų, Mozės tauta pasigamino stabą iš savo 'auksinių' papuošalų – mūkiantį veršį. Ar jie nematė, kad jis negali nei su jais kalbėti, nei nuvesti juos tiesiu taku? Vis vien jie pasirinko jį garbinti, būdami piktadariais. ¹⁴⁹Supratę savo nuklydimą ir dėl to apgailestaudami, jie tarė: „Jeigu mūsų Viešpats nebus gailestingas mums ir neatleis – būsimė tarp pralaimėtojų.“ ¹⁵⁰Kai Mozė grįžo pas savo tautą, įtūžęs ir sielvartaudamas, jis tarė: „Kokį siaubingą darbą atlikote man išėjus! Ar norėjote paspartinti savo Viešpaties sprendimą?“ Tada jis sviedė Lenteles ir čiupo savo brolių už plaukų, traukdamas jį prie savęs. Tad 'Aaronas' tarė: „Mano motinos sūnau! Žmonės nugalėjo mane ir ruošėsi mane nužudyti. Neleisk mano priešams džiaugtis 'pažeminęs mane' ir nelaikyk manęs vienu iš piktadarių!“ ¹⁵¹Mozė meldė: „Mano Viešpatie! Atleisk man ir mano broliui! Priimk mus Savo malonėn. Tu esi Maloningiausias iš suteikiančiųjų malonę!“ ¹⁵²Tie, kurie garbino veršį, bus užgobti savo Viešpaties pykčio ir pažeminimo šiame gyvenime. Taip Mes atlyginame išgalvojantiems melagystes. ¹⁵³Tačiau atgailaujantiems po blogio darymo ir priimančiams tikėjimą tavo Viešpats bus Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

¹⁵⁴Kai aprimo Mozės pyktis, jis paėmė Lenteles, kuriose buvo įrašai su vedimu ir malone bijantiems savo Viešpaties. ¹⁵⁵Tada Mozė išrinko septyniasdešimt vyrų Mūsų susitikimui.^a Žemės drebėjimui juos išstikus,^b Mozė tarė: „Mano Viešpatie! Jeigu būtum panorėjęs, būtum sunaikinęs juos ir mane jau seniai. Ar sunaikinsi mus dėl to, ką padarė kvailiai, esantys tarp mūsų? Tai tėra Tavo išbandymas, kuriuo paklaidini, ką panori, ir vedi, ką panori. Tu esi mūsų Globėjas, tad atleisk ir būk maloningas mums. Tu esi geriausias iš atleidžiančiųjų!“ ¹⁵⁶Nulemk mums tai, kas geriausia šiame ir Ateinančiame gyvenime. Iš tiesų, mes atsigręžėme į Tave 'atgailaudami'."

Alachas tarė: „Aš suteiksiu Savo bausmę, kam panorėsiu, tačiau Mano malonė apima viską. Aš nulemsiu Savo malonę dievobaimin-giesiems, mokantiems paskirtą labdarą ir tikintiems Mūsų Apreiški-

^a Šio susitikimo metu jie turėjo prašyti Dievo atleidimo už veršio garbinimą.

^b Šis drebėjimas juos išstiko dėl prašymo Dievui parodyti Savę.

mais, ¹⁵⁷sekantiems Pasiuntiniu, beraščiu Pranašu, kurio aprašą jie randa Toroje ir Evangelijoje. Jis įsako jiems gera ir draudžia bloga, leidžia jiems gėrybes ir draudžia tai, kas nešvaru, ir nuima nuo jų naštas ir juos varžančius pančius. Sekantys juo, gerbiantys ir remiantys jį, ir sekantys šviesa, apreikšta jam, bus sėkmingi.“ ¹⁵⁸Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Žmonija! Aš esu Alacho Pasiuntinys jums visiems. Jam priklauso dangų ir žemės karalystė. Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį. Jis suteikia gyvybę ir mirtį. Tikėkite į Alachą ir Jo Pasiuntinį, beraštį Pranašą, kuris tiki į Alachą ir Jo žodžius. Sekite juo, kad būtumėte vedami.“

¹⁵⁹Tarp Mozės tautos yra grupė vedančių 'save ir kitus' su tiesa, kuria jie nustato teisingumą. ¹⁶⁰Mes suskirstėme juos į dvylika genčių – 'atskirų' bendruomenių. Kai jo tauta prašė vandens, Mes apreikėme Mozei trenkti uolą savo lazda, iš kurios ištryško dvylika šaltinių. Kiekviena gentis žinojo savo gėrimo vietą. Tada uždengėme juos debesų šešėliais ir atsiuntėme jiems maną ir putpeles,^a tardami: „Valgykite gėrybes, Mūsų suteiktas jums.“ „Tačiau jie nepakluso' ir nenuskriaudė Mūsų, bet nuskriaudė patys save. ^{161r}Atminkite', kai jiems buvo tarta: „Gyvenkite šiame 'Jeruzalės' mieste ir valgykite, kur panorėsite. Tarkite nuolankumo žodį žengdami pro vartus ir nuolankiai lenkdamiesi – Mes atleisime jūsų nuodėmes ir padidinsime atlygį darantiems gera.“ ¹⁶²Tačiau piktadariai, esantys tarp jų, pakeitė jiems įsakytą žodį kitu. Tad atsiuntėme jiems bausmę iš dangaus už jų piktadarystes.

¹⁶³Klausk jų, 'Pranaše Muhamedai', apie miestą, buvusį šalia jūros, kaip jo gyventojai sulaužė šabą, kai žuvis pasirodydavo vien tik šabo, bet ne kitomis dienomis.^b Taip Mes išbandėme juos, nes jie buvo

^a Mana yra dangiškas maistas, kurį Dievas atsiuntė Izraelio tautai jiems pabėgus iš Egipto.

^b Ši eilutė kalba apie senovinio miesto, Aylos žmones. Jiems buvo uždrausta žvejoti šabo dieną, tačiau jie pastebėjo, jog žuvis pasirodydavo būtent per šabą, o kitomis dienomis jų žvejyba buvo nesėkminga. Norėdami apeiti Dievo draudimą, kai kurie žmonės sugalvojo užmesti tinklus penktadienį ir surinkti pagautą žuvį sekmadienį. Nesutikusieji su jų elgesiu buvo pasidalinę į dvi grupes – viena grupė nedarė nieko, o

maištautojai. ¹⁶⁴Kai vieni jų tarė: „Kodėl 'varginatės' perspėdami tuos, 'nepaisančius šabo'? Alachas sunaikins arba nubaus juos.“ Jie atsakė: „Kad būtume laisvi nuo kaltės prieš jūsų Viešpatį. Galbūt jie pradės Jo bijoti.“ ¹⁶⁵Kai jie nepaisė jiems duoto įspėjimo, Mes išgelbėjome draudžiančius blogį ir užklupome piktadarių siaubinga bausme už jų maištvimą. ¹⁶⁶Bet jiems ir toliau nepaisant draudimų, Mes tarėme: „Tapkite paniekintomis beždžionėmis!“ ¹⁶⁷Atmink, Pranaše Muhamedai, kai tavo Viešpats paskelbė, jog iki Prikėlimo Dienos Jis siųs žmones, sukeliančius jiems baisią bausmę. Iš tiesų, tavo Viešpats greitai baudžia ir iš tiesų, Jis yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

¹⁶⁸Mes paskleidėme juos žemėje 'skirtingomis' tautomis. Kai kurie jų buvo teisuoliai, o kiti – prastesni. Mes išbandėme juos turtu ir vargu. Galbūt jie sugrįš 'į tiesų kelią'! ¹⁶⁹Tada jie buvo pakeisti 'vėlesniųjų' kartų, kurios paveldėjo Raštą. Jos pasirinko trumpalaikes šio gyvenimo gerybes, tardamos: „Mums bus atleista už tai“, ir buvo pasiryžusios priimti tokias pat gerybes antrą kartą. Ar sandora nebuvo sudaryta su jais, užrašyta Rašte, 'liepianti jiems' sakyti apie Alachą tik tiesą? Juk jie studijavo jo turinį. Ateinančio gyvenimo namai yra geresni dievobaimingiesiems. Ar neprotausite? ¹⁷⁰O iš tų, kurie tvirtai laikosi Rašto ir atlieka maldą – iš tiesų, Mes niekada neatimsime atlygio iš gera darančiųjų. ¹⁷¹Atminkite, kai pakėlėme virš jų kalną lyg debesį ir jie manė, kad jis užkris ant jų. Tada tarėme: „Laikykitės tvirtai šio Rašto, kurį davėme jums, ir vadovaukitės jo mokymais, kad taptumėt dievobaimingi.“

¹⁷²Atminkite, kai jūsų Viešpats ištraukė palikuonis iš Adomo sūnų strėnų ir liepė jiems liudyti apie save, 'tardamas': „Ar Aš esu jūsų Viešpats?“ Jie atsakė: „Taip! Liudijame tai!“ „Jis įspėjo juos": „Dabar neturite teisės Prikėlimo Dieną sakyti: 'Mes to nežinojome', ¹⁷³arba teisintis: 'Tai buvo mūsų protėviai, kurie garbino kitus greta Alacho, o mes, jų palikuonys, sekėme jais. Ar sunaikinsi mus už jų pramanytus melus?'“ ¹⁷⁴Taip Mes išaiškiname Savo ženklus. Galbūt jie sugrįš 'į tiesų kelią'!

¹⁷⁵Pranaše Muhamedai', papasakok jiems istoriją apie tą, kuriam davėme Savo ženklus, bet jis apleido juos.^a Tad Šėtonas pasekė juo, ir jis tapo vienu iš nuklydusiųjų. ¹⁷⁶Jei būtume norėję, iškeltume jį šiais ženklais, bet jis pasirinko laikytis šio gyvenimo ir sekė savo 'piktais' troškimais. Jis yra panašus į šunį, kuris visada lekuoja iškišęs liežuvį – nesvarbu, ar jį nuvysi, ar paliksi ramybėje. Taip atrodo atmetantys Mūsų ženklus. Pasakok jiems šią istoriją, galbūt jie susimąstys! ¹⁷⁷Koks prastas pavyzdys tų, kurie neigia Mūsų ženklus. Jie nuskriaudė tik patys save. ¹⁷⁸Ką Alachas veda, tas yra vedamas 'tiesiu keliu', o ką Jis palieka paklydusį – tas yra pralaimėjęs.^b ¹⁷⁹Iš tiesų, Mes sukūrėme daugybę džinų ir žmonių Pragarui. Jie nenaudoja savo širdžių supratimui, akių matymui ir ausų klausymui. Jie elgiasi kaip galvijai. Ne! Jie dar labiau nuklydę. Jie yra nedėmesingi.

¹⁸⁰Gražiausi vardai priklauso Alachui, tad jais šaukitės Jo ir palikite tuos, kurie juos iškraipo. Jie bus nubausti už savo darbus. ¹⁸¹Tarp jų Mes sukūrėme tautą,^c kuri veda su tiesa ir teisia pagal ją. ¹⁸²O tuos, kurie neigia Mūsų ženklus – Mes po truputį vesime juos į susinaikinimą, jiems to nesuprantant. ¹⁸³Aš atidedu jų pabaigą kuriam laikui. Iš tiesų, Mano planas yra užtikrintas. ¹⁸⁴Argi jie nesusimąstė? Jų bendražygis nėra išprotėjęs.^d Jis yra aiškus išpėjimo davėjas. ¹⁸⁵Ar jie nesusimąstė apie galybę dangų, žemės ir viso, ką Alachas sukūrė, bei apie jiems paskirto laiko atėjimą? Tad kuria žinia po šio 'Korano' jie tikės? ¹⁸⁶Kam Alachas leidžia nuklysti – to niekas negali atvesti 'į tiesą'. Jis palieka juos klaidžioti nusidėjime.

¹⁸⁷Jie klausia tavęs, 'Pranaše Muhamedai', apie Valandą: „Kada ji ateis?“ Sakyk: „Šios žinios yra pas Alachą. Jos nebus atskleistos, nebent Jo 'valia'. Sunkios jos yra dangums ir žemei. Ji ateis pas jus netikėtai.“ Jie klausia tavęs, lyg tu žinotum. Sakyk: „Žinios apie Valandą yra pas

^a Ši eilutė kalba apie Mozės laikotarpiu gyvenusį ir religiją išmanantį vyrą, kuris nuklydo nuo tiesaus kelio ir atmetė tikėjimą.

^b Dievas palieka paklydusius tuos, kurie atsisako priimti Jo vedimą.

^c Ši eilutė kalba apie Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, pasekėjus.

^d Mekos stabmeldžiai įvairiais būdais šmeižė Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika, vadindami jį poetu, burtininku ar išprotėjusiu.

Alachą, bet dauguma žmonių to nesupranta.“¹⁸⁸Sakyk: „Aš neturiu galios nei sau padėti, nei pakenkti, nebent Alacho valia. Jeigu žinočiau nematomą – turėčiau gausybę gėrio ir manęs nepaliestų blogis. Aš esu tik išpėjimo ir gerų žinių nešėjas tikintiems žmonėms.“

¹⁸⁹Jis sukūrė jus iš vienos sielos, iš kurios padarė jai porą, kad galėtų gyventi su ja ramybėje. Jam suėjus su ja, ji nešė lengvą nešulį, tai tęsdama, kol jis tapo sunkus ir jie abu meldė Alacho, savo Viešpaties: „Jeigu suteiksi mums gerą palikuonį, būsime dėkingi.“¹⁹⁰Bet Jam suteikus jiems gerus palikuonis, jie priskyrė išgalvotoms dievybėms dalį to, ką Alachas jiems davė. Alachas yra aukščiau to, ką Jam priskiria!¹⁹¹Ar jie priskiria Jam tuos, kurie negali sukurti nieko, bet patys yra sukurti?¹⁹²Kurie negali padėti nei jiems, nei sau patiems?

¹⁹³Jeigu jūs, 'stabmeldžiai', melsite vedimo iš jų, jie negalės jums atsakyti. Nėra jokio skirtumo, ar melsite jų, ar tylėsite.¹⁹⁴Tie, kurių šaukietės vietoj Alacho, yra 'kūriniai', kaip ir jūs. Tad šaukitės jų ir žiūrėkite, ar jie gali jums atsakyti, jeigu esate teisūs!¹⁹⁵Ar jie turi kojas, kad galėtų vaikščioti, rankas, kad jomis laikytų, akis, kuriomis matytų, ir ausis, kuriomis girdėtų? Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Kvieskite savo sėbrus, 'kuriuos garbinate', ir kurkite sąmokslą prieš mane nieko nelaukdami!“¹⁹⁶Iš tiesų, mano Globėjas yra Alachas, Kuris apreiškė šį Raštą. Jis globoja teisuolius.¹⁹⁷Tie, kurių šaukietės vietoje Jo, negali padėti nei jums, nei sau patiems.¹⁹⁸Jeigu prašysite jų vedimo – jie negalės jūsų girdėti.“ Tu matai juos, žiūrinčius į tave, bet jie negali matyti.

¹⁹⁹'Pranaše Muhamedai', rinkis atleidimą, skatink tai, kas gera, ir nusigręžk nuo neišmanėlių.²⁰⁰Jeigu tave gundo Šėtonas – siek prie-globsčio pas Alachą. Iš tiesų, Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis!²⁰¹Iš tiesų, kai Šėtonas pašnabžda dievobaimingiesiems, jie prisimena 'savo Viešpatį' ir tampa matantys aiškiai.²⁰²O 'šėtonų' broliai yra nuolat stumiami į paklydimą ir tada jie nebegali sustoti.

²⁰³Jeigu tu, 'Pranaše Muhamedai', neparodai jiems ženkle, jie sako: „Kodėl pats jo nesumanai?“ Sakyk: „Aš seku tik tuo, kas apreiškta iš mano Viešpaties. Šis 'Koranas' yra apšvietimas iš jūsų

Viešpaties ir vedimas bei malonė tikintiems žmonėms.“²⁰⁴Kai Koranas yra skaitomas, klausykitės jo įdėmiai, tylėdami, kad jums būtų suteikta malonė.²⁰⁵Minėk savo Viešpatį savyje, nuolankiai ir su baimė, nekeliant balso, rytais ir vakarais, ir nebūk vienu iš nedėmesingųjų.²⁰⁶Iš tiesų, 'angelai', esantys arčiausiai tavo Viešpaties, nėra tiek išdidūs, kad negarbintų Jo. Jie šlovina Jį ir prieš Jį puola kniūbsčia.

8. Mūšio laimikis

Ši sūra buvo apreikšta Medinos laikotarpiu, Badro mūšio, įvykusio antraisiais metais po Hidžros (624 m. po Kr.), kontekste. Šis mūšis pažymėjo pirmąją musulmonų pergalę prieš juos persekiojusius Mekos stabmeldžius. Dauguma šios sūros temų apima mūšio detales, apibrėžia tinkamą elgesį mūšio lauke, nurodo teisingą laimikio dalybę ir elgesį su karo belaisviais. Badro mūšyje dalyvavo tik apie tris šimtus lengvai apsiginklavusių tikinčiųjų, o stabmeldžių buvo apie tūkstantį – dalis jų raiti ir turintys geriausių to meto ginklų bei šarvus. Šioje sūroje primenama, jog tai Dievas atnešė šią bei visas kitas pergales.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Jie klausia tavęs, 'Pranaše Muhamedai', apie mūšio laimikį. Sakyk: „Laimikio padalijimą nusprendžia Alachas ir Pasiuntinys. Bijokite Alacho, išspręskite tarpusavio nesutarimus ir pakluskite Alachui ir Jo Pasiuntiniui, jeigu esate tikintieji.“ ²Tikintieji yra tie, kurių širdys dreba prisiminusios Alachą, kurių tikėjimas sustiprėja, kai Jo apreiksimai yra jiems skaitomi, kurie pasikliauja savo Viešpačiu, ³kurie atlieka maldą ir duoda labdarai iš to, ką jiems suteikėme – ⁴šie yra tikri tikintieji. Jie turės aukštą statusą, atleidimą ir dosnų aprūpinimą iš savo Viešpaties!

⁵Tai buvo tavo Viešpats, 'Pranaše Muhamedai', Kuris išsiuntė tave iš namų teisingam tikslui, kai dalis tikinčiųjų buvo tuo nepatenkinti. ⁶Jie ginčijosi su tavimi apie tiesą po to, kai ji tapo aiški, lyg būtų veda mi į mirtį atvertomis akimis. ⁷'Atminkite', kai Alachas pažadėjo, jog viena iš dviejų priešų grupių bus jūsų, ir jūs norėjote tos, kuri buvo beginklė.^a Tačiau Alacho valia buvo įtvirtinti tiesą Savo žodžiais ir

^a Po dešimtmetį trukusio persekiojimo Mekoje, musulmonai persikėlė į Mediną, palikdami savo turtą Mekos stabmeldžiams. Norėdami kompensuoti patirtą žalą, jie nusprendė užgrobti stabmeldžių karavaną. Kai karavano vedlys sužinojo apie rengiamą užpuolimą, jis išsiuntė pagalbos prašymą į Meką ir pakeitęs kursą išvengė užpuolimo. Dalis musulmonų tikėjosi be kovos gauti didelį mūšio laimikį, bet vietoje to, sutiko tris kartus didesnę ir geriau ginkluotą Mekos stabmeldžių kariuomenę.

sunaikinti netikinčiuosius,^a ⁸kad tiesa būtų įrodyta, o melas sunaikintas, net jeigu nusikaltėliai to nekės. ⁹„Atminkite“, kai meldėte savo Viešpaties pagalbos ir Jis atsakė: „Aš sustiprinsiu jus tūkstančiu angelų, sekančių vieni paskui kitus.“ ¹⁰Alachas padarė tai pergalės ženklui ir nuraminimu jūsų širdžių. Pergalė ateina tik iš Alacho. Iš tiesų, Alachas yra Visa Galintis, Išmintingas! ¹¹„Atminkite“, kai Jis apgaubė jus mieguistumu, suteikdamas jums ramybę. Jis atsiuntė iš dangaus lietu jūsų apšvarinimui, išlaisvinimui nuo Šetono šnabždesių, širdžių sustiprinimui ir žingsnių sutvirtinimui. ¹²„Atmink, Pranaše Muhamedai“, kai tavo Viešpats apreiškė angelams: „Aš esu su jumis, tad sustiprinkite tikinčiuosius. Aš sukelsiu siaubą netikinčiųjų širdyse. Kirskite jiems į kaklus ir nukirskite jų galūnes.“ ¹³Tai – už jų priešinimąsi Alachui ir Jo Pasiuntiniui. Jeigu kas priešinasi Alachui ir Jo Pasiuntiniui – Alachas nubaudžia juos baisia bausme. ¹⁴„Tai skirta jums šiam gyvenime“. Ragaukite tai!“ Iš tiesų, netikintiesiems skirta Ugnies bausmė.

¹⁵Tikintieji! Kai sutinkate netikinčiuosius mūšyje, niekada neatsukite jiems nugarų. ¹⁶Jeigu kuris jūsų tai padarys tokią dieną – nebent to reikės dėl kovos manevro ar prisijungimo prie kovotojų būrio – jis įgis Alacho neapykantą ir Pragaras bus jo namai. Koks siaubingas kelionės tikslas! ¹⁷Tai ne jūs, 'tikintieji', kurie nužudė juos, bet Alachas. Ir ne tu, 'Pranaše Muhamedai', metei į juos 'saują smėlio',^b bet Alachas, suteikdamas tikintiesiems didelę malonę. Iš tiesų, Alachas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis! ¹⁸Taip Alachas sugriauna piktus netikinčiųjų planus. ¹⁹Jeigu jūs, 'Mekos stabmeldžiai', troškote teismo – dabar jis atėjo pas jus. Jeigu nustosite, tai bus jūsų pačių naudai. Bet jeigu tęsite – Mes irgi tęsime. Jūsų pajėgos, nesvarbu kokios didelės, nesuteiks jums pranašumo. Iš tiesų, Alachas yra su tikinčiaisiais.

^a Praėjusioje sūroje (59–137 eilutėse) buvo kalbama apie ankstesnes tautas, kurios atmetė Dievo siųstus pranašus ir dėl to buvo Jo nubausti. Šios istorijos buvo įspėjimas Mekos stabmeldžiams, kad po daugiau nei dešimtmetį truncančių persekiojimų, jie taip pat bus nubausti. Todėl ši sūra prasideda kalba apie jiems žadėtą bausmės išpildymą – Badro mūšį.

^b Prieš mūšį Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, metė saują smėlio į netikinčiųjų pusę, meldamas jų pralaimėjimo.

²⁰Tikintieji! Pakluskite Alachui ir Jo Pasiuntiniui ir nenusigręžkite nuo jo, girdėdami 'jo įsakymus'. ²¹Nebūkite kaip sakantys: „Mes girdime“, bet išties nesiklausantys. ²²Iš tiesų, blogiausi iš visų padarų Alacho akivaizdoje yra kurti ir nebylūs 'tiesai', kurie neprotauja. ²³Jeigu Alachas būtų matęs juose nors kiek gėrio, būtų leidęs jiems girdėti. Bet jei ir būtų išgirdę 'tiesą', jie vis tiek nusigręžtų, tai atmesdami. ²⁴Tikintieji! Atsakykite Alachui ir Jo Pasiuntiniui, kai jis kviečia jus prie to, kas suteikia jums gyvybę. Žinokite, jog Alachas yra tarp žmogaus ir jo širdies, ir kad būsite pas Jį surinkti. ²⁵Saugokitės išbandymo, kuris paveiks ne tik piktadarius 'esančius' tarp jūsų. Žinokite, kad Alachas baudžia griežtai.

²⁶Atminkite, kai jūsų buvo tik keletas ir buvote engiami žemėje, bijantys, kad netikintieji jus pagrobs,^a tačiau Jis suteikė jums saugią vietą, sustiprino jus Savo pagalba ir suteikė jums gėrybių, kad būtumėte dėkingi. ²⁷Tikintieji! Neišduokite Alacho ir Jo Pasiuntinio, bei to, kas buvo jums patikėta, tai suvokdami. ²⁸Žinokite, kad jūsų turtais ir atžalos yra tik išbandymas, ir kad pas Alachą yra atlygis didis. ²⁹Tikintieji! Jeigu bijosite Alacho, Jis suteiks jums atskyrimą 'tarp tiesos ir melo', apvalys jus nuo nuodėmių ir atleis jums. Alachas yra Viešpats neišsenkančio dosnumo.

^{30r}Atmink, Pranaše Muhamedai', kai netikintieji planavo tave įkalinti, nužudyti ar ištremti. Jie planavo, bet taip pat planavo ir Alachas. Tačiau Alachas yra geriausias planuotojas! ³¹Kai Mūsų apreiškimai yra jiems skaitomi, jie sako: „Mes girdėjome tai. Jeigu norėtume, galėtume sukurti kažką panašaus. Šis 'Koranas' tėra pasakos senovės!“ ^{32r}Atminkite', kai jie meldė: „Alache! Jeigu tai yra tiesa iš Tavęs, atsiųsk mums akmenų lietu iš dangaus ar užklupk mus skausminga bausme!“ ³³Bet Alachas jų nebaus, kol tu, 'Pranaše', esi tarp jų, nei Jis baustų juos, jeigu jie melstų atleidimo. ³⁴Tačiau kodėl Alachas turėtų jų nebausti, kai jie kliudo 'piligrimams' pasiekti Šventąją Mečetę, nors nėra jos 'tikrieji' saugotojai? Dievobaimingieji yra 'tikrieji' jos saugo-

^a Prieš persikėlimą į Mediną Mekos tikintieji sudarė tik nedidelę dalį gyventojų ir patyrė persekiojimus bei smurtą.

tojai, bet dauguma netikinčiųjų to nesuvokia. ³⁵Jų malda Šventajame Name buvo tik švilpavimas ir plojimai. Tad ragaukite bausmę už tikėjimo atmetimą! ³⁶Iš tiesų, netikintieji leidžia savo turtą, kad nugręžtų kitus nuo Alacho tako. Jie leis jį, kol pradės dėl to apgailestauti ir bus nugalėti. Netikintieji bus suvaryti Pragaran, ³⁷kad Alachas atskirtų blogį nuo gėrio. Jis surinks nedorėlius visus kartu ir sumes juos Pragaran. Jie yra pralaimėtojai. ³⁸Sakyk tiems, kurie atmetė tikėjimą, kad jeigu jie nustos – jiems bus atleista, bet jeigu tęs – jie turi pavyzdį iš prieš tai sunaikintų tautų. ³⁹Kovokite su jais, kol nebeliks nesantaikos ir visas garbinimas bus skirtas Alachui. Bet jeigu jie nustoja – iš tiesų, Alachas yra Visa Matantis, ką jie daro. ⁴⁰O jeigu jie nusigręš 'nuo tiesos', tada žinokite, kad Alachas yra jūsų Saugotojas. Koks geras Saugotojas, koks geras Padėjėjas!

⁴¹Žinokite, kad jūsų paimto laimikio vienas penktadalis yra skirtas Alachui, Pasiuntiniui, jo giminaičiams, našlaičiams, vargšams ir keliautojams, jeigu tikite į Alachą ir tuo, kas buvo apreikšta Mūsų tarnui atskyrimo dieną – dieną, kai 'Badro mūšyje' susitiko dvi kariuomenės. Alachas yra Galintis Viską. ^{42r}Atminkite, kai buvote artimesnėje slėnio pusėje, o jie – tolimesnėje, ir karavanas buvo žemiau jūsų. Jeigu abi kariaunos būtų sutarusios mūsų laiką, būtų met jį praleidę.^a Tačiau 'mūšis įvyko', kad Alachas įvykdytų priimtą sprendimą – kad sunaikintieji būtų sunaikinti ir kad gyvensantieji gyventų, kai tiesa tapo aiški abiem. Iš tiesų, Alachas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis!

^{43r}Atmink, Pranaše Muhamedai, kai Alachas parodė juos tavo sapne esant mažuma. Jeigu Jis būtų parodęs, kad jų yra daugybė, jūs, 'tikintieji', būtų metę praradę narsą ir susiginčiję dėl reikalo 'kovoti ar ne'. Tačiau Alachas apsaugojo jus. Iš tiesų, Jis žino jūsų slapčiausias mintis. ⁴⁴Kariuomenėms susitikus, Jis padarė juos atrodančius tik keletu jūsų akyse ir jus atrodančius tik keletu jų akyse, kad Alachas

^a Badro mūšis nebuvo planuotas. Musulmonų kariuomenė sekė karavanu, kurio turtą norėjo atsiimti, o Mekos stambeldžių kariuomenės tikslas buvo apsaugoti karavaną. Jeigu abi kariaunos būtų planavusios mūšį, dėl geografinių vietovės aplinkybių jos būtų prasiļenkusios.

įvykdytų tai, ką nulėmė. Pas Alachą viskas sugriš. ⁴⁵Tikintieji! Būkite tvirti susidūrę su priešu ir minėkite Alachą dažnai, kad taptumėte sėkmingi. ⁴⁶Pakluskite Alachui ir Jo Pasiuntiniui ir nesiginčykite, kad neprarastumėte narsos ir netaptumėte silpni. Būkite ištvermingi. Iš tiesų, Alachas yra su ištvermingaisiais. ⁴⁷Nebūkite kaip tie 'stabmeldžiai', kurie paliko savo namus pasipūteliškai, norėdami pasirodyti prieš kitus žmones ir nugręžti juos nuo Alacho tako. Alachas aprėpia 'Savo galia' tai, ką jie daro. ⁴⁸'Atminkite', kai Šėtonas išgražino jų 'piktus' darbus ir tarė: „Niekas negali šiandien jūsų nugalėti. Aš esu jūsų pusėje.“ Tačiau abejoms pusėms susitikus jis tuoj pat atsitraukė, tardamas: „Aš neturiu jokių reikalų su jumis. Aš matau tai, ko jūs nematote. Aš bijau Alacho. Alachas baudžia griežtai.“

⁴⁹'Atminkite', kai veidmainiai ir tie, kurių širdyse liga, tarė: „Tikėjimas juos paklaidino.“ Tačiau kas pasikliauja Alachu – iš tiesų, Alachas yra Visa Galintis, Išmintingas! ⁵⁰Jeigu tik galėtumėte matyti angelus, imančius netikinčiųjų sielas, daužančius jų veidus ir nugaras, sakančius: „Ragaukite deginančią bausmę! ⁵¹Tai atlygis už jūsų darbus. Alachas nėra 'Savo' tarnų skriaudėjas.“ ⁵²Jų likimas yra kaip Faraono tautos ir buvusių anksčiau jų. Jie visi atmetė Alacho ženklus, tad už jų nuodėmes pagriebė juos Alachas. Iš tiesų, Alachas yra Galingas ir baudžia griežtai. ⁵³Taip yra, nes Alachas niekada nenutrauks Savo malonės žmonėms, kol jie nenutrauks savo tikėjimo. Iš tiesų, Alachas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis. ⁵⁴Taip buvo su Faraono tauta ir buvusiais anksčiau jos. Jie atmetė ženklus savo Viešpaties, tad Mes sunaikinome juos už jų nuodėmes ir paskandinome Faraono tautą. Visi jie buvo piktadariai.

⁵⁵Iš tiesų, blogiausios būtybės Alacho Akyse yra netikintieji, nepriimančios tikėjimo, ⁵⁶su kuriais tu, 'Pranaše Muhamedai', sudarei sutartį, bet jie sulaužė jas kiekvieną kartą, nebijodami to pasekmių.^a ⁵⁷Jei

^a Ši eilutė kalba apie Medinoje gyvenusią judėjų gentį, kuri nesilaikydavo sutarčių su musulmonais ir galiausiai išdavė juos kritinio „Apkasų“ mūšio metu, kai Mediną apgulė dešimties tūkstančių stabmeldžių kariuomenė. Už tai jos vyrams buvo įvykdyta egzekucija, o moterys ir vaikai paimti į nelaisvę.

įveiksi juos mūšyje, padaryk iš to bauginantį pavyzdį jų pasekėjams, kad jie būtų atgrasyti. ⁵⁸Jeigu sužinai apie žmonių išdavystę, atsakyk jiems atvirai nutraukdamas sutartį. Iš tiesų, Alachas nemėgsta išdavikų. ⁵⁹Neleisk atmetusiems tikėjimą galvoti, kad negali jų pasiekti. Iš tiesų, jie negalės pasprukti. ⁶⁰Pasiruoškite prieš juos savo karine galia ir raiteliais, kuriais atgrasysite Alacho ir savo priešus, bei kitus iš jų, kurių nežinote, bet žino Alachas. Tai, ką leidžiate vardan Alacho, bus jums visiškai atlyginta ir nebūsime nuskriausti.

⁶¹Jeigu jie siekia taikos – siek jos ir tu. Pasikliauk Alachu. Iš tiesų, Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis! ⁶²Bet jeigu jie nori tave apgauti, tada užteks tau Alacho. Jis padėjo tau Savo pagalba ir tikinčiaisiais. ⁶³Jis suvienijo jų širdis. Jei būtum išleidęs viso pasaulio turtą, to nebūtų tam užtekę, bet Alachas juos suvienijo. Iš tiesų, Jis yra Visa Galintis, Išmintingas. ⁶⁴Pranaše! Alacho užtenka tau ir tikintiesiems, kurie pasekė tavimi. ⁶⁵Pranaše! Kviesk tikinčiuosius kovai. Jeigu tarp jūsų bus dvidešimt ištvermingųjų, jie nugalės du šimtus, o jeigu bus šimtas – jie nugalės tūkstantį netikinčiųjų, nes jie yra žmonės, kurie nesupranta.^a ⁶⁶Dabar Alachas palengvino jūsų sunkumą, žinodamas, kad esate silpni. Tad jeigu tarp jūsų bus šimtas ištvermingųjų, jie įveiks du šimtus, o jeigu bus tūkstantis, jie įveiks du tūkstančius, Alachui leidus. Alachas yra su ištvermingaisiais.

⁶⁷Nedera Pranašui imti karo belaisvius, kol jis nepraliejo 'savo priešų' kraujo žemėje.^b 'Imdami išpirką' jūs trokštate šios žemės gerybių, o Alachas trokšta jums Ateinančiojo gyvenimo. Alachas yra Visa

^a Šiais žodžiais Dievas uždraudė tikintiesiems trauktis iš mūšio net tuomet, kai priešų buvo dešimt kartų daugiau. Tačiau tai buvo per sunku, tad sekančioje eilutėje šis nurodymas buvo palengvintas.

^b Badro mūšio metu septyniasdešimt stabmeldžių buvo paimti į nelaisvę. Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, pasiteiravo savo bendražygių ir gavo patarimą įvykdyti kalinių egzekuciją. Tačiau užuot sekęs patarimu, jis vėl uždavė tą patį klausimą, kol kitas bendražygis pasiūlė prašyti išpirkos už kalinius. Tad šių stabmeldžių buvo pasigailėta, bet Dievas apreiškė, kad tai nebuvo teisingas sprendimas. Tuo metu musulmonų skaičius buvo labai mažas, todėl pasigailėdami didelio skaičiaus kalinių jie rizikavo savo pačių saugumu.

Galintis, Išmintingas! ⁶⁸Jeigu ne ankstesnis sprendimas iš Alacho,^a būtumėte užklupti didelės bausmės už išpirką, kurią pasiėmėte. ⁶⁹Tad džiaukitės tuo, ką pasiėmėte, nes tai yra leidžiama ir gera, ir bijokite Alacho. Iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

⁷⁰Pranaše! Sakyk tau priklausantiems belaisviams: „Jei Alachas atras jūsų širdyse gėrį, Jis suteiks jums geriau už tai, kas buvo iš jūsų atimta, ir atleis jums. Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!“ ⁷¹Bet jeigu jie panorės išduoti tave, tai jie jau buvo išdavę Alachą prieš tai, ir Jis suteikė jums galią prieš juos. Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas!

⁷²Iš tiesų, tie, kurie priėmė tikėjimą, emigravo į Mediną^b ir kovojo savo turtu ir gyvybėmis vardan Alacho, bei tie, kurie jiems suteikė pastogę ir pagalbą – jie yra vieni kitų padėjėjai.^b O už priėmusius tikėjimą ir neemigravusius – jūs nesate atsakingi už jų apsaugą, kol jie neišsikels. Tačiau jeigu jie siekia jūsų pagalbos prieš persekiojimą^c religijoje, tada privalote jiems padėti, išskyrus prieš žmones, su kuriais esate sudarę sutartis. Alachas yra Visa Matantis, ką jūs darote.

⁷³Netikintieji yra padėjėjai vieni kitų. Jeigu nesielsite taip pat, padėdami vieni kitiems, didelė priespauda ir nedorybės įsivyras žemėje. ⁷⁴Priėmę tikėjimą, emigravę ir kovoję vardan Alacho, bei suteikę jiems pastogę ir pagalbą – jie yra tikri tikintieji. Jiems skirtas atleidimas ir aprūpinimas dosnus. ⁷⁵O vėliau priėmę tikėjimą, emigravę ir kovoję greta jūsų – jie taip pat yra su jumis, bet turintys kraujo ryšius yra pirmesni paveldėti, Alacho sprendimu.^c Iš tiesų, Alachas yra Žinantis Viską.

^a T. y. sprendimas, jog vėliau išpirka už karo belaisvius bus leidžiama.

^b Čia kalbama apie dvi Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, bendražygių grupes: Mekos tikinčiuosius, kurie dėl persekiojimų persikėlė į Mediną ir dėl to buvo vadinami „Emigravusiais“ (*al-Muhādžirūn*), bei Medinos tikinčiuosius, kurie jiems suteikė pagalbą ir apsaugą, ir dėl to buvo vadinami „Padėjėjais“ (*al-Anṣār*).

^c Pirmaisiais metais po persikėlimo į Mediną buvo sudaryti brolybės ryšiai tarp vietinių ir naujai atvykusių tikinčiųjų. Šie ryšiai reiškė, kad vienam iš jų mirus, kitas paveldės turtą lyg iš tikro brolio. Apreiškus šią eilutę, tokie ryšiai buvo nutraukti.

9. Atgaila

„Atgaila“ buvo apreikšta vėlyvuoju Medinos laikotarpiu, devintaisiais metais po Hidžros, kai Mekos stabmeldžiai buvo galutinai nugalėti. Didžioji jos dalis buvo atskleista Tabuko ekspedicijos metu, kai dėl agresyvių Bizantijos imperijos veiksmų Arabijos pusiasalio vakaruose musulmonai surinko kariuomenę bizantiečiams atgrasyti. Ši ekspedicija vyko vidurvasarį, kaitros metu. Tai buvo didelis išbandymas, privertęs ženklų dalį veidmainių pasilikti namuose. Už tai jiems buvo nurodyta atgailauti (104 eilutėje). Vykdam ekspediciją, kai kurios Arabijos stabmeldžių gentys sulaužė su musulmonais sudarytas sutartis, tad buvo apreikšta pirmoji šios sūros dalis – nurodymas tas sutartis nutraukti.^a

¹‘Tai’ – atleidimas, Alacho ir Jo Pasiuntinio, nuo stabmeldžių, su kuriais sudarėte sutartis, ²tad jūs, ‘stabmeldžiai’, keliaukite po žemę keturis mėnesius, bet atminkite, kad negalėsite pasprukti nuo Alacho ir kad Alachas pažemina Jį atmetusiuosius. ³Didžiosios piligrimystės dieną ‘jūs girdėsite’ pranešimą iš Alacho ir Jo Pasiuntinio, kad Alachas ir Jo Pasiuntinys yra atleisti nuo sutarčių su stabmeldžiais. Tad jeigu atgailausite – tai bus geriau jums, bet jeigu nusigręžiate – tada žinokite, kad negalėsite pasprukti nuo Alacho. Duok netikintiesiems gerą žinią apie bausmę skausmingą! ⁴O tų stabmeldžių, kurie nesulaužė nė dalies sutarčių ir nesuteikė pagalbos jūsų priešams – laikykitės sutarčių, kurias sudarėte su jais, iki nustatyto laiko. Iš tiesų, Alachas myli dievobaiminguosius.

⁵Šventiesiems Mėnesiams pasibaigus, žudykite stabmeldžius, kur tik juos besutiksitate ‘mūšyje’.^b Sučiupkite, apsupkite juos ir laukite jų

^a Ši sūra yra vienintelė, kuri neprasideda žodžiais „Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę“. Anot Korano aiškintojų, taip yra todėl, kad ji laikoma ankstesnės sūros tęsiniu.

^b Šios eilutės buvo apreikštos Mekos stabmeldžiams sulaužius taikos sutartį su musulmonais. Atsakydami į sutarties sulaužymą, musulmonai išlaisvino Meką ir išvalė ją nuo stabų. Stabmeldžiams buvo duotas keturių mėnesių malonės periodas priimti islamą arba persikelti iš Mekos teritorijų. Jiems nepersikėlus ir nepriėmus tikėjimo, jų kraujas būtų tapęs leidžiamu.

kiekvienoje pasaloje. Bet jeigu jie atgailauja, atlieka maldą ir moka išmaldos mokestį – išlaisvinkite juos. Iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malone! ⁶„Pranaše Muhamedai“, jeigu kas nors iš stabmeldžių prašo tavęs apsaugos – suteik ją jiems, kad jie galėtų išgirsti Alacho žodžius, ir palydėk juos į saugią vietą, nes jie yra žmonės, kurie nežino. ⁷Kaip šie stabmeldžiai galėtų turėti sutartį su Alachu ir Jo Pasiuntiniu, nebent tuos, su kuriais sudarėte sutartį Šventojoje Mečetėje? Tad kol jie yra teisūs jums, 'laikydami sutarties', būkite teisūs jiems. Iš tiesų, Alachas myli dievobaiminguosius. ⁸Kaip 'tarp jūsų gali būti sutartis', kai vos tik įgiję pranašumą prieš jus, jie praranda pagarbą giminystės ryšiams ir sutarčiai. Jie meilika savo liežuviais, bet atmeta tai širdyse. Dauguma jų yra maištautojai. ⁹Jie renkasi menką pelną vietoj Alacho apreiškimų, nugrėždami 'kitus' nuo Jo tako. Piktai tai, ką jie daro! ¹⁰Jie negerbia nei giminystės ryšių, nei sutarčių su tikinčiaisiais. Jie peržengia ribas. ¹¹Tačiau jeigu jie atgailauja, atlieka maldą ir moka išmaldos mokestį – tada jie yra jūsų tikėjimo broliai. Taip Mes išaiškiname apreiškimus žinantiems žmonėms.

¹²O jeigu jie sulaužo sutartis po jų sudarymo ir puola jūsų tikėjimą – tada kovokite su netikėjimo vadais. Iš tiesų, jiems nėra 'šventų' sutarčių. 'Kovokite su jais', kad jie nustotų 'darę blogį'. ¹³Nejaugi nekovosite su tais, kurie sulaužė sutartis, sąmokslavo ištremti Pasiuntinį ir užpuolė jus pirmi? Ar bijote jų? Alachas yra labiau nusipelnęs jūsų baimės, jeigu esate tikintieji! ¹⁴Kovokite su jais ir Alachas nubaus juos jūsų rankomis, pažemins juos, suteiks jums pergalę, nuramins tikinčiųjų širdis ¹⁵ir pašalins pyktį iš jų širdžių. Alachas atleidžia, kam panori. Jis yra Visa Žinantis, Išmintingas! ¹⁶Ar galvojate, kad būsite palikti 'be išbandymo', kuomet Alachas neatskleidė tarp jūsų tų, kurie stengiasi vardan Jo ir nesirenka sau globėjų vietoj Alacho, Jo Pasiuntinio ir kitų tikinčiųjų? Alachas yra Visa Suprantantis, ką jūs darote.

¹⁷Stabmeldžiai neturi teisės rūpintis Alacho mečetėmis, kai jie atvirai skelbia tikėjimo atmetimą. Jų darbai yra beverčiai. Jie bus Ugnyje amžinai. ¹⁸Alacho mečetės turi būti išlaikomos tik tų, kurie tiki į Alachą ir Paskutiniąją Dieną, atlieka maldą, moka išmaldos mokestį ir

bijo tik Alacho. Tokie žmonės gali tikėtis būti 'teisingai' vedami. ¹⁹Ar jūs, 'stabmeldžiai', laikote piligrimo pagirdymą ir Šventosios Mečetės išlaikymą lygiu tikėjimui į Alachą ir Paskutiniąją Dieną bei stengimuisi vardan Jo? Jie nėra lygūs Alachui. Alachas neveda piktadarių 'į tiesą'. ²⁰Tie, kurie priėmė tikėjimą, emigravo ir stengėsi vardan Alacho savo turtu ir gyvybėmis yra viršesni Jo akivaizdoje. Jie bus nugalėtojai. ²¹Jų Viešpats duoda jiems gerą žinią apie Savo malonę, patenkinimą ir Rojaus sodų amžiną palaimą, ²²kurioje jie bus amžinai. Iš tiesų, pas Alachą yra atlygis didis.

²³Tikintieji! Neimkite savo tėvų ir brolių globėjais, jeigu jie suteikė pirmenybę tikėjimo atmetimui, o ne priėmimui. Kurie iš jūsų tai darys – bus piktadariai. ²⁴Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Jeigu jūsų tėvai, palikuonys, broliai, sutuoktiniai, artimieji, įgytas turtas, prekyba, kurios sąstingio bijote, ir būstai, kuriais esate patenkinti, yra labiau jūsų mylimi nei Alachas, Jo Pasiuntinys ir pastangos vardan Jo – tada laukite, kol Alachas priims Savo sprendimą. Alachas neveda maištingų žmonių 'tiesiu keliu'.“ ²⁵Išties Alachas davė jums pergalę daugybėje mūšių, netgi Chuneinio dieną, kai žavėjotės savo pačių skaičiumi, bet jis nesuteikė jums naudos.^a Visa žemė, nepaisant jos platumo, atrodė jums ankšta, ir jūs nusigręžėte atsitraukdami. ²⁶Tada Alachas atsiuntė Savo Pasiuntiniui ir tikintiesiems ramybę bei nematomas pajėgas [t. y. angelus] ir nubaudė atmetusiuosius tikėjimą. Toks buvo atlygis netikintiesiems. ²⁷Po to Alachas priims atgailą iš ko panorės. Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

²⁸Tikintieji! Iš tiesų, stabmeldžiai yra nešvarūs,^b tad neleiskite jiems priartėti prie Šventosios Mečetės po šių metų. Jeigu bijote

^a Musulmonams išlaisvinus Meką 8 m. po Hidžros dauguma arabų genčių prisiekė ištikimybę Pranašui Muhamedui, išskyrus *Havāzin* ir *Šakif* gentis, kurios nusprendė užpulti musulmonus. Jiems atremti buvo surinkta dvylika tūkstančių karių, kurie sudarė didžiausią kada nors matytą musulmonų kariuomenę. Kai kurie musulmonai buvo užtikrinti lengva pergale, bet Chuneinio slėnio vietoje buvo užklupti iš pasalos ir turėjo atsitraukti. Galiausiai, musulmonų kariauna buvo pergrupuota ir laimėjo mūšį, bet tai parodė, jog net didelis pranašumas prieš priešą negali garantuoti pergalės.

^b Stabmeldžiai islamo teologijoje yra laikomi dvasiškai nešvariais dėl savo stabmeldystės. Ši nešvara skiriasi nuo fizinės nešvaros.

nepritekliaus – Alachas jus praturtins iš Savo dosnumo, jeigu panorės. Iš tiesų, Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas! ²⁹Kovokite su Rašto žmonėmis, kurie netiki į Alachą ir Paskutiniąją Dieną, nesilaiko to, ką Alachas ir Jo Pasiuntinys uždraudė, ir nepriima tiesos religijos, kol jie noriai nemokės duoklės,^a būdami nuolankūs. ³⁰Judėjai tarė: „Uzairas yra Alacho sūnus“,^b o krikščionys tarė: „Mesijas yra Alacho sūnus.“ Tokie jų nepagrįsti teiginiai, imituojantys žodžius netikinčiųjų, buvusių anksčiau jų. Tėprakeikia juos Alachas! Kaip toli jie nuklydę! ³¹Jie paėmė savo rabinus ir vienuolius bei Mesiją, Marijos sūnų, viešpačiais vietoj Alacho,^c nors jiems buvo įsakyta garbinti tik Vienatinį Dievą. Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį. Išaukštintas Jis virš to, ką Jam priskiria! ³²Jie nori užgesinti Alacho šviesą savo lūpomis, bet Alachas leidžia Savo šviesai tik plisti, net jei netikintieji to nekės. ³³Jis atsiuntė Savo Pasiuntinį su vedimu ir tiesos religija, kad parodytų ją esant aukščiau kitų religijų, net jeigu stabmeldžiai to nekės. ³⁴Tikintieji! Iš tiesų, daugybė rabinų ir vienuolių neteisingai ryja žmonių turtą ir nugręžia juos nuo Alacho tako. Tiems, kurie kaupia auksą ir sidabrą, ir neleidžia jo vardan Alacho – duokite jiems gerą žinią apie skausmingą bausmę! ³⁵Ateis Diena, kai jų lobiai bus įkaitinti Pragarų Ugnyje ir jų kaktos, šonai ir nugaros bus jais pažymėti. 'Jiems bus tarta': „Štai lobis, kurį kaupėte sau. Ragaukite tai, ką kaupėte!“

^a Duoklė (arab. *džizia*) – tai mokestis, kurį islamo valdomose žemėse mokėdavo nemusulmonai, ypač Rašto žmonės (arab. *Ahl-ul-Kitāb* – krikščionys, judėjai ir kai kurios kitos religinės grupės.). Šis mokestis buvo laikomas islamo valdžios viršenybės pripažinimu, o mainais kitatikiams buvo užtikrinama apsauga, religijos išpažinimo laisvė bei kitos privilegijos. Moterys, vaikai, senoliai, vargšai, dvasininkai ir neįgalūs asmenys buvo atleidžiami nuo šio mokesčio. Kadangi islamo teisė iš pačių musulmonų reikalauja išmaldos mokesčio (*zakāt*), *džizia* turėtų būti vertinama kaip išmaldos mokesčio atitikmuo, o ne kaip kitatikių spriespaudos forma.

^b Nors tai niekada netapo paplitusia judėjų dogma, Uzairą Dievo sūnumi laikė kai kurie ikiislamiškos Arabijos judėjai.

^c Buvęs krikščionis, Pranašas, tebūnie jam taika, bendražygis – Adi ibn Chātīm, išgirdęs šią eilutę pareiškė, kad judėjai ir krikščionys negarbina savo rabinų ir vienuolių. Į tai Pranašas atsakė, kad jie garbina juos, priimdami jų draudimus tam, ką Dievas leido, ir leidimus tam, ką Jis uždraudė.

³⁶Iš tiesų, mėnesių skaičius, nulemtas Alacho, yra dvylika mėnesių – įrašytų Alacho Įrašė tądien, kai Jis sukūrė dangus ir žemę – keturi jų yra šventi.^a Tai yra teisingas kelias, tad neenkite vieni kitų jų metu. Kovokite su atmetusiaisiais tikėjimą kartu, kaip ir jie kovoja prieš jus kartu. Žinokite, jog Alachas yra su dievobaimingaisiais. ³⁷Iš tiesų, 'šventųjų mėnesių draudimų' atidėjimas tik padidina jų netikėjimą. Dėl to netikintieji yra paklaidinami. Jie leis tai vienais metais ir uždraus kitais, kad atitiktų šventų Alacho mėnesių skaičių.^b Tačiau tai darydami jie tiktai leidžia sau tai, ką uždraudė Alachas. Jų pikti darbai yra išgražinti jiems. Alachas neveda tikėjimą atmetusiuju.

³⁸Tikintieji! Kodėl, kai jums pasakyta: „Eikite ir kovokite vardan Alacho!“, tampate prispausti prie žemės? Ar teikiate pirmenybę šiam gyvenimui prieš Ateinantį?^c Koks menkas malonumas šio gyvenimo palyginus su Ateinančiu! ³⁹Jeigu nežengsite pirmyn, Jis nubaus jus skausminga bausme ir pakeis jus kitais žmonėmis, o jūs būsite Jam nepakenkę nė kiek. Alachas yra Galintis Viską. ⁴⁰Jeigu nepadėsite Pranašui, 'žinokite', kad Alachas padėjo jam, kai netikintieji jį išvarė 'iš Mekos' ir jis buvo vienas iš dviejų. Kai jiedu buvo oloje, jis nuramino savo bendražygį: „Neliūdėk, iš tiesų, Alachas yra su mumis.“^d Tad

^a Žr. 9:5 išnašą.

^b Šventųjų mėnesių draudimai buvo pripažinti tarp arabų genčių dar nuo senojo Abraomiškojo monoteizmo laikų. Todėl arabų gentys tikėjo karinių veiksmų draudimu šių mėnesių metu net ir prieš islamo atėjimą. Vis dėlto kai kurios gentys nesilaikydavo šių draudimų ir „perkeldavo“ draudžiamus mėnesius, uždrausdamos kovą kitais mėnesiais ir taip sudarydamos galimybę kariauti joms patogiu laiku. Ši Korano eilutė pabrėžia, kad toks elgesys yra nuodėmingas bandymas manipuliuoti Dievo nurodymais.

^c Ši ir sekančios eilutės buvo apreikštos besiruošiant ekspedicijai į Tabuką (miestą esantį Arabijos vakaruose), po to, kai Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, sužinojo apie bizantiečių planus įsiveržti į Arabiją. Pati ekspedicija turėjo įvykti vidurvasarį, kai kelionės buvo ypač sunkios dėl kaitros. Taip pat kelias į Tabuką buvo labai ilgas. Dėl šios priežasties didelis kiekis arabų atsisakė dalyvauti ekspedicijoje, nematydami tame naudos.

^d Ši eilutė kalba apie Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika, kartu su savo bendražygiu, Abū Bakru, besislepiančius oloje nuo juos persekiojusių Mekos stabmeldžių. Vienas jų ieškojusių stabmeldžių priėjo prie olos taip arti, kad būtų juos pamatęs, jei tik būtų pasilenkęs. Abū Bakrui išsigandus, Pranašas nuramino jį, patikindamas, kad Dievas juos apsaugos.

Alachas atsiuntė Savo ramybę Pranašui, sustiptino jį kariais, kurių nematėte, ir padarė netikinčiųjų žodžius žemiausiais, kai Alacho žodis buvo aukščiausias. Alachas yra Visa Galintis, Išmintingas! ⁴¹„Tikintieji!“ Ženkite pirmyn, bus lengva ar sunku, ir kovokite savo turtu bei gyvybėmis vardan Alacho. Tai yra geriau jums, jeigu žinotumėt. ⁴²Jie būtų sekę tavimi, 'Pranaše Muhamedai', jeigu nauda būtų buvusi matoma ir kelionė trumpa, tačiau ji atrodė jiems per ilgą. Jie prisieks Alachu: „Jei galėtume, eitume mūsų su tavimi.“ Taip jie sunaikina patys save. Alachas žino, kad jie meluoja.

⁴³Tegul Alachas atleidžia tau, 'Pranaše Muhamedai'! Kodėl leidai jiems pasilikti užnugary, kol nebuvo atskirti tiesą sakantys nuo melavusiųjų? ⁴⁴Tikintieji į Alachą ir Paskutiniąją Dieną neprašo tavęs jų atleisti nuo prisidėjimo prie kovos savo turtu ir gyvybėmis. Alachas gerai žino dievobaiminguosius. ⁴⁵Tavęs to prašo tie, kurie netiki į Alachą ir Paskutiniąją Dieną, kurių širdys abejoja. Tad jie dreba dėl savo abejonių. ⁴⁶Jei būtų norėję eiti į mūsų, jie būtų tam pasiruošę. Tačiau Alachas nenorėjo, kad jie žygiuotų, tad leido jiems pasilikti užnugary, ir jiems buvo pasakyta: „Pasilikite su tais 'bejėgiais', kurie pasilieka.“ ⁴⁷Jeigu jie eitų mūsų su jumis, sukeltų tik painiavą ir pasukbomis tarp jūsų sleistų vaidus. Kai kurie iš jūsų būtų įdėmiai klausę jų. Alachas yra Visa Žinantis apie piktadarius. ⁴⁸Jie siekė vaidų jau prieš tai, kurdami sąmokslus prieš tave, 'Pranaše Muhamedai', kol neatėjo tiesa ir nepasirodė Alacho pergalė – jiems tuo besibjaurint. ⁴⁹Kai kurie iš jų sako: „Leisk man 'likti namuose' ir nestatyk manęs prieš pagundą.“^a Be abejonės, jie jau yra pagundoje. Iš tiesų, Pragaras apims atmetusiuosius tikėjimą.

⁵⁰Jeigu tave užklumpa palaima, 'Pranaše Muhamedai', jie sielvartauja, bet jeigu tave užklumpa nelaimė, jie sako: „Mes ėmėmės atsargumo iš anksto“, nusigręždami ir besidžiaugdami. ⁵¹Sakyk: „Niekas mūsų neužklups, išskyrus tai, ką Alachas nulėmė. Jis yra mūsų Globėjas.“ Tegul Alachu pasikliauja tikintieji. ⁵²Sakyk: „Ar laukiate, kol

^a Kai kurie iš veidmainių teisinosi negalintys dalyvauti Tabuko ekspedicijoje dėl savo pagundų romėnų moterims.

mus užklups viena iš dviejų gėrybių [t. y. kankinystė arba pergalė], kai mes laukiame, kol Alachas užklups jus su bausme iš Savęs arba mūsų rankų? Laukite! Mes irgi lauksime su jumis.“⁵³ Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Leiskite vardan Alacho, noromis ar ne – tai nebus priimta iš jūsų. Iš tiesų, jūs esate maištautojai.“⁵⁴ Vienintelis dalykas, kuris neleidžia jų labdarai būti priimtai, yra tai, jog jie atmeta Alachą ir Jo Pasiuntinį, atlieka maldas tingiai ir auchoja nenoromis.⁵⁵ Tad neleisk jų turtui ar vaikams tave nustebinti, 'Pranaše Muhamedai'. Alachas siekia tuo nubauti juos šiame gyvenime ir kad jų sielos iškeliautų jiems esant netikėjime.

⁵⁶Jie prisiekia Alachu, kad yra vieni iš jūsų, tačiau jie nėra. Jie sako tai iš baimės.⁵⁷ Jei atrastų prieglobstį, olą ar kitokią vietą 'pasislėpti', jie ten veržtųsi stacia galva.⁵⁸ Kai kurie iš jų kaltina tave dėl labdaros paskirstymo, 'Pranaše Muhamedai'. Gavę jos dalį jie tampa patenkinimi, bet negavę nieko – supyksta.⁵⁹ Jeigu tik jie būtų patenkinti tuo, ką Alachas ir Jo Pasiuntinys jiems davė, tardami: „Alacho užtenka mums. Alachas duos mums iš Savo dosnumo, kaip ir Jo Pasiuntinys. Į Alachą mes gręžiamės su lūkesčiais savo!“⁶⁰ Labdara yra skirta vargšams, nepasiturintiems, tiems, kurie yra nusamdyti jos tvarkymui, tiems, kurių širdys linksta 'priimti tikėjimą', vergų išlaisvinimui, esantiems skoloje, vardan Alacho ar 'nepasiturintiems' keliautojams. Tai – prievolė iš Alacho. Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas!

⁶¹Tarp jų yra tie, kurie įžeidinėja Pranašą, sakydami: „Jis išklauso 'ir priima viską už tiesą'“. Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Jis išklauso tai, kas geriau jums. Jis tiki į Alachą, pasitiki tikinčiaisiais ir yra malonė tikintiesiems iš jūsų.“ Įžeidinėjantiems Alacho Pasiuntinį bus skirta bausmė skausminga.⁶² Jie prisiekia jums Alachu, kad pamalonintų jus, bet tai Alacho ir Jo Pasiuntinio malonės jie turėtų siekti, jeigu jie yra tikintieji.⁶³ Argi jie nežino, kad besipriešinantys Alachui ir Jo Pasiuntiniui bus Pragarą Ugnyje amžinai? Tai yra pažeminimas didžiausias.

⁶⁴Veidmainiai bijo, kad sūra bus apreikšta apie juos, atskleidžianti tai, kas jų širdyse. Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Ir toliau tyčiokitės!

Alachas atskleis tai, ko bijote.“⁶⁵Jeigu paklausite jų, jie atsakys: „Mes tik tuščiažodžiavome ir juokavome.“ Sakyk: „Ar tai buvo Alachas, Jo apreiškimai ir Jo Pasiuntinys, iš kurio tyčiojotės?“⁶⁶Nesiteisinkite! Jūs atmetėte tikėjimą po jo priėmimo.“ Mes atleisime atgailavusiems iš jūsų, bet nubausime kitus, už jų nusikaltimus.⁶⁷Veidmainiai ir veidmainės yra visi vienodi – jie skatina blogį, draudžia gerį ir sulaiko tai, kas jų rankose. Jie užmiršo Alachą, tad Jis užmiršo juos. Iš tiesų, veidmainiai yra maištautojai.⁶⁸Alachas prižadėjo veidmainiams ir veidmainėms bei netikintiesiems amžiną būvį Pragarą Ugnyje. To jiems užteks. Alachas juos prakeikė, tad jie kentės amžiną bausmę.⁶⁹„Jūs, veidmainiai“, esate kaip tie, kurie buvo anksčiau jūsų. Jie buvo daug stipresni už jus ir turėjo daugiau turto bei atžalų. Jie mėgavosi savo dalia šiame gyvenime ir jūs mėgaujatės savąja. Jūs tuščiažodžiavote, kaip ir jie tuščiažodžiavo. Jų darbai nuėjo niekais šiame ir Ateinančiame gyvenime. Jie yra pralaimėtojai.⁷⁰Ar jie negirdėjo žinių apie 'sunaikintuosius' anksčiau jų – tautą Nojaus, adiečius ir samūdiečius, tautą Abraomo, midjaniečius ir sunaikintus 'Sodomos ir Gomoros' miestus? Jų pasiuntiniai atėjo pas juos su aiškiais įrodymais. Alachas nebūtų jų nuskriaudęs, bet jie nuskriaudė patys save.

⁷¹Tikintieji ir tikinčiosios yra globėjai vieni kitų. Jie ragina daryti gera ir draudžia bloga, atlieka maldą, moka išmaldos mokestį ir paklūsta Alachui bei Jo Pasiuntiniui. Jiems Alachas suteiks malonę. Iš tiesų, Alachas yra Visa Galintis, Išmintingas!⁷²Alachas prižadėjo tikintiesiems ir tikinčiosioms Rojaus sodus, kuriuose teka upės, būti ten amžinai, bei nuostabius namus Amžinuose Soduose ir Dievo pasitenkinimą – pačią didingiausią 'palaimą'. Tai pergalė didžiausia!

⁷³Pranaše! Kovok su atmetusiaisiais tikėjimą bei veidmainiais ir būk griežtas jiems. Pragaras bus jų namai – koks siaubingas kelionės tikslas!⁷⁴Jie prisiekia Alachu, jog nesakė nieko 'šventvagiško', kai išties jie kalbėjo šventvagystes, atmetė tikėjimą po paklusimo ir planavo tai, ko negalėjo įgyvendinti.^a Jie buvo pagiežingi tik dėl to,

^a Pranašui Muhamedui, tebūnie jam taika, grįžtant iš Tabuko ekspedicijos, kai kurie veidmainiai planavo jį nužudyti.

kad Alachas ir Jo Pasiuntinys juos praturtino iš Savo dosnumo. Jeigu atgailaus, tai bus geriau jiems, bet jeigu nusigręš – Alachas nubaūs juos skausminga bausme šiame ir Ateinančiame gyvenime. Nebus jiems šioje žemėje nei globėjų, nei pagalbininkų.

⁷⁵Tarp jų yra prisiekiančių Alachu: „Jeigu Jis duos mums iš Savo dosnumo, skirsime tai labdarai ir būsime tarp teisuolių.“ ⁷⁶Bet kai Jis davė jiems iš Savo dosnumo, jie sulaukė tai sau ir akiplėšiškai nusigręžė. ⁷⁷Tad už pažadų Alachui sulaužymą ir melagystes Jis sukėlė veidmainiškumą jų širdyse iki Dienos, kai jie susitiks su Juo. ⁷⁸Ar jie nežino, kad Alachas žino jų piktas mintis ir slaptas kalbas, ir jog Alachas žino nematomą? ⁷⁹Jie peikia tikinčiuosius, duodančius labdarai savo valia, ir išjuokia tuos, kurie duoda labdarai mažą dalį to, ką gali sau leisti. Alachas išjuoks juos ir jie kentės skausmingą bausmę. ⁸⁰Pranaše Muhamedai, nesvarbu, ar melsi jiems atleidimo, ar ne. Net jei melsi jiems atleidimo septyniasdešimt kartų, Alachas jiems neatleis, nes jie atmetė tikėjimą į Alachą ir Jo Pasiuntinį. Alachas neveda maištautojų 'tiesiu keliu'.

⁸¹Apsidžiaugę pasilikusieji užnugaryje dėl savo sprendimo išvykus Alacho Pasiuntiniui, ir neapkentė prisidėjimo savo turtu ir gyvybėmis vardan Alacho bei tarė: „Nežygiuokite kaitroje.“ Sakyk: „Pragarо Ugnis yra dar kaitresnė.“ Jeigu jie tai suprastų! ⁸²Tad leisk jiems pasijuokti šiek tiek – jie raudos daug. Tai bus atlygis už jų veiksmus. ⁸³Jeigu Alachas sugrąžins tave, 'Pranaše Muhamedai', pas juos, ir jie prašys leidimo eiti žygin su tavim, sakyk: „Jūs nežygiuosite ir nekauosite prieš su manimi niekada. Jūs buvote patenkinti pasilikimu užnugary pirmąjį kartą, tad likite su tais 'bejėgiais', kurie pasilieka.“

⁸⁴Niekada nesimelsk 'laidotuvių' maldos jų mirusiems ir nestovėk šalia jų kapo 'laidotuvių metu'. Jie atmetė tikėjimą į Alachą ir Jo Pasiuntinį ir mirė būdami maištautojai. ⁸⁵Tegul jų turtai bei palikuonys tavęs nesužavi. Alachas nori tuo nubausti juos šiame gyvenime, kad jų sielos paliktų juos būnant netikinčiais. ⁸⁶Kai sūra yra apreikšta, liepianti tikėti į Alachą ir kovoti kartu su Jo Pasiuntiniu, jų turtingieji prašo išimties, tardami: „Palik mus su tais, kurie pasilie-

ka.“⁸⁷Jie yra patenkinti pasilikimu kartu su bejėgiais. Jų širdys buvo užantspauduotos, tad jie nesupranta.⁸⁸Tačiau Pasiuntinys ir tikintieji kartu su juo kovojo savo turtu ir gyvybėmis. Jie turės tai, kas geriausia. Jie yra sėkmingieji.⁸⁹Alachas parengė jiems Rojaus sodus, kuriuose teka upės, būti ten amžinai. Tai pergalė didžiausia!

⁹⁰Kai kurie beduinai taip pat atėjo teisindamiesi, siekdami 'sau' išimties. Pasiliko užnugary tie, kurie melavo Alachui ir Jo Pasiuntiniui. Skausminga bausmė užklups atmetusius tikėjimą iš jų.⁹¹Nebus kaltės 'pasilikti namuose' silpniesiems, sergantiems ir neturintiems galimybės, kol jie yra nuoširdūs Alachui ir Jo Pasiuntiniui. Nebus kaltės gera darantiesiems. Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!⁹²Nėra kalti tie, kurie ateina pas tave, 'Pranaše Muhamedai', prašydami jojamųjų gyvūnų, kuriems tu atsakei: „Negaliu jums surasti, kuo galėtumėt joti.“ Jie paliko tave ašarojančiomis akimis iš sielvarto, nes neturėjo kuo prisidėti.⁹³Tačiau kalti yra siekiantys išimties be priežasties. Jie yra patenkinti pasilikimu su tais, kurie pasilieka. Alachas užantspaudavo jų širdis, tad jie nežino.

⁹⁴Jie teisinsis jums sugrįžus. Sakyk: „Nesiteisinkite. Mes jums netikėsime. Alachas jau pranešė mums apie jus. Alachas ir Jo Pasiuntinys stebės jūsų veiksmus dabar, kol nebūsime sugrąžinti Visa Žinančiam matomą ir nematomą. Tada Jis praneš apie tai, ką darėte.“⁹⁵Jums sugrįžus, jie prisiekinės Alachu, kad nuo jų nusigręžtumėte. Tad nusigręžkite nuo jų – iš tiesų, jie yra pasibjaurėtini. Pragaras bus jų prie globstis – atlygis už tai, ką jie darė.⁹⁶Jie prisieks tau, norėdami tave pamaloninti. Bet net jeigu būsi jais patenkintas – Alachas niekada nebus patenkintas maištautojais!

⁹⁷Beduinai yra labiausiai užsispyrę savo netikėjimu ir veidmainyste, bei mažiau linkę žinoti nurodymus, kuriuos Alachas apreiškė Savo Pasiuntiniui.^a Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas!⁹⁸Tarp

^a Jeigu beduinai atmesdavo tikėjimą ar tapdavo veidmainiai, dažniausiai jų netikėjimas ir veidmainystė būdavo stipresni už kitų žmonių. To priežastis buvo įpras-tas beduinų nekultūringumas ir aršumas. Taip pat jie buvo linkę mažiau sąveikauti su skirtingais žmonėmis, tad net priėmus islamą jų religinės žinios likdavo ribotos ir

beduinų yra tų, kurie laiko duotą labdarą praradimu ir laukia, kol jus išstiks nelaimė. Tegul nelaimė išstinka juos! Alachas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis!⁹⁹ Tačiau tarp beduinų yra ir tikinčių į Alachą, Paskutiniąją Dieną ir laikančių savo aukas priartinančiomis prie Alacho ir 'suteikiančiomis' jiems Pasiuntinio maldas. Iš tiesų, tai priartins juos. Alachas priims juos į Savo malonę. Iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

¹⁰⁰Pirmaisiais palikusiais savo namus ir pirmaisiais jiems padėjusiais^a bei gerais darbais juos sekančiais – Alachas yra patenkintas jais ir jie yra patenkinti Juo. Jis paruošė jiems Rojaus sodus, kuriuose teka upės, būti ten amžinai ir per amžius. Tai pergalė didžiausia!

¹⁰¹Kai kurie beduinai esantys aplink jus yra veidmainiai, kaip ir kai kurie Medinos gyventojai. Jie tapo veidmainystės meistrais. Jie nėra žinomi tau, 'Pranaše Muhamedai', bet Mes žinome juos. Mes nubausime juos du kartus 'šiam gyvenime' ir tada jie bus sugrąžinti didžiai bausmei 'Ateinančiąjame'.¹⁰²Kai kurie jų pripažino savo nusižengimus. Jie darė gerus darbus, bet sumaišė juos su blogais. Alachas priims jų atgailą. Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

¹⁰³Imk iš jų turto labdarą, 'Pranaše Muhamedai', kad apvalytum ir išgrynintum juos, ir melskis už juos – iš tiesų, tavo malda jiems suteikia ramybę. Alachas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis!¹⁰⁴Ar jie nežino, kad tik Alachas priima Savo tarnų atgailą ir gauna jų aukas, ir kad Alachas yra Priimantis Atgailą, Suteikiantis Malonę?¹⁰⁵Sakyk jiems, 'Pranaše Muhamedai': „Darykite, ką norite. Alachas, Jo Pasiuntinys ir tikintieji matys jūsų darbus. Jūs būsite sugrąžinti pas Žinantį matomą ir nematomą. Tada Jis praneš apie tai, ką darėte.“¹⁰⁶Tačiau kiti jų laukia Alacho sprendimo – juos nubausti arba jiems atleisti. Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas!

menkesnės už kitų.

^a T. y. pirmieji musulmonai, persikėlę iš Mekos į Mediną, vadinami „Emigravusiais“ (*al-Muhādžirūn*), bei Medinos gyventojai, priėmę atvykusius musulmonus iš Mekos, vadinami „Padėjėjais“ (*al-Anṣār*).

¹⁰⁷Yra 'veidmainių', kurie pastatė mečėtę siekdami žalos, tikėjimo atmetimo, tikinčiųjų suskaldymo ir 'karinio' posto tiems, kurie kovojo prieš Alachą ir Jo pasiuntinį.^a Jie prisieks: „Mes troškome tiktai gero“, bet Alachas liudija, kad jie meluoja. ¹⁰⁸Nesimelsk joje niekada. Mečėtė pastatyta ant dievobaimingumo nuo pirmosios dienos yra labiau verta tavo maldos. Joje yra vyrų, trokštančių apsivalyti. Alachas myli apsivalančiuosius. ¹⁰⁹Kuris yra geresnis – tas, kuris stato pamatus ant dievobaimingumo ir Alacho malonės, ar tas, kuris juos stato ant griūvančio skardžio krašto, kuris įgriūna su juo Pragaro Ugnin? Alachas neveda piktadarių 'tiesiu keliu'. ¹¹⁰Jų iškeltas statinys liks veidmainiškumo kuru jų širdyse, kol šios bus suplėšytos. Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas!

¹¹¹Iš tiesų, Alachas nupirko tikinčiųjų gyvybes ir turtą už jiems skirtą Rojų. Jie kovoja vardan Alacho ir žudo arba yra nužudyti. Tai yra pažadas teisingas, Alacho duotas Toroje, Evangelijoje ir Korane. Kieno pažadas yra teisingesnis už Alacho? Tad džiaukitės savo mainais su Juo. Tai pergalė didžiausia! ¹¹²Tikintieji yra' atgailaujantys, atsidavę garbinime, šlovinantys 'savo Viešpatį', pasninkaujantys, besilenkiantys ir puolantys kniūbsčia, kviečiantys į gerį ir draudžiantys blogį, besilaikantys Alacho nustatytų ribų. Duokite gerą žinią tikintiesiems!

¹¹³Nedera Pranašui ir tikintiesiems prašyti atleidimo stabmeldžiams, net jeigu jie yra artimi giminaičiai, kai pasidarė aišku tai, kad jie yra gyventojai Ugnies. ¹¹⁴Abraomas prašė atleidimo savo tėvui tik dėl pažado, duoto jam, tačiau jam supratęs, kad jo tėvas yra Alacho priešas, Abraomas nusiplovė savo rankas.^b Iš tiesų, Abraomas buvo gailiaširdis, pakantus. ¹¹⁵Alachas nepasmerks žmonių nuklydimui, kai juos nuvedė 'tiesiu keliu', kol neišaiškins to, ko jie turi vengti. Iš tiesų, Alachas yra Žinantis Viską. ¹¹⁶Iš tiesų, Alachui priklauso dangų

^a Šioje eilutėje kalbama apie veidmainių pastatytą mečėtę, kuria jie siekė atsiriboti nuo tikinčiųjų bendruomenės.

^b Abraomas prašė Dievo atleisti jo tėvui Azarui (žr. 19:47 ir 60:4). Tačiau Azarui mirus netikėjime, Abraomas nustojo melstis už jį.

ir žemės karalystė. Jis suteikia gyvybę ir mirtį. Nėra jums, be Alacho, nei globėjo, nei padėjėjo.

¹¹⁷Alachas atleido Pranašui,^a Emigravusiems ir jų Padėjėjams, kurie rėmė jį 'Tabuko žygio' sunkumų laiku, po to, kai dalies jų širdys buvo benukrypstančios 'nuo tiesaus kelio'. Jis priėmė jų atgailą. Iš tiesų, Jis yra Visuomet Maloningas, Suteikiantis Malonę! ¹¹⁸Ir Jis 'atleido' trims pasilikusiems užnugary 'kurie krintosi dėl savo kaltės', kol žemė tapo jiems per ankšta, nepaisant jos platybės, ir jų sielos buvo draskomos kančios. Jie žinojo, kad nėra prieglobsčio nuo Alacho, išskyrus pas Jį. Tad Jis atsigrėžė į juos malonėje, kad jie galėtų atgailauti. Iš tiesų, Alachas yra Priimantis Atgailą, Suteikiantis Malonę!

¹¹⁹Tikintieji! Bijokite Alacho ir būkite su teisuoliai. ¹²⁰Nederėjo Medinos gyventojams ir ją supantiems beduinams pasilikti užnugary Alacho Pasiuntiniui 'išvykus', ar teikti pirmenybę sau vietoj jo. Taip yra, nes jiems kenčiant troškulį, išsekimą ir alkį vardan Alacho, ar žengiant žemėn ir taip sukeliant nerimą netikintiesiems, ar sukeliant žalą priešams – tai yra užrašoma jiems kaip geras darbas. Iš tiesų, Alachas neleidžia gera darančiųjų atlygiui būti prarastam. ¹²¹Jiems duodant labdarą, didelę ar mažą, ar 'vardan Alacho' peržengiant slėnį – jiems įrašoma tai, kad Alachas suteiktų geriausią atlygį už jų darbus.

¹²²Nedera tikintiesiems žygiuoti 'mūšin' visiems kartu. Dalis kiekvieno būrio turėtų pasilikti ir siekti religijos supratimo, kad galėtų mokyti savo žmones, jiems sugrįžus pas juos, kad jie saugotųsi 'nuo blogio'. ¹²³Tikintieji! Kovokite su netikinčiaisiais, supančiais jus, ir parodykite prieš juos savo tvirtumą. Žinokite, kad Alachas yra su dievobaimingaisiais.

¹²⁴Kai sūra yra apreikšta, kai kurie jų klausia 'pašiepdami': „Kurių iš jūsų tikėjimas dėl to sustiprėjo?“ Priėmusiems tikėjimą dėl to sustiprėja tikėjimas, jiems pradžiungant. ¹²⁵Tačiau tiems, kurių širdyse yra 'veidmainystės' liga – sustiprėja tik jų nedorybė po nedorybės. Jie mirs netikėjime. ¹²⁶Ar jie nemato, kad yra išbandomi kartą ar du

^a Pranašui Muhamedui, tebūnie jam taika, yra atleidžiama už tai, kad jis leido veidmainiams pasilikti užnugaryje.

per metus?^a Jie neatgailauja ir nepasimoko. ¹²⁷Kai sūra apreiškiama, jie pasižiūri vieni į kitus, 'lyg tardami': „Ar kas žiūri į jus?“ Ir tada pasišalina. Alachas nugręžė jų širdis šalin, nes jie yra žmonės, nesistengiantys suprasti.

¹²⁸Išties atėjo pas jus Pasiuntinys iš jūsų pačių tarpo. Sielvartingas dėl jūsų kančių, susirūpinęs dėl jūsų 'vedimo', maloningas ir suteikiantis malonę tikintiesiems. ¹²⁹Jeigu jie nusigręžia, tada sakyk, 'Pra-naše Muhamedai': „Alacho užtenka man. Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį. Juo aš pasikliauju – Jis yra Viešpats Sosto Didingo!“

^a T. y. jų veidmainiškumas yra atskleidžiamas daugybę kartų.

10. Jona

Šioje Mekos laikotarpio sūroje dėmesys atkreipiamas į tai, jog Dievas siuntė Savo pranašus ir pasiuntinius su Raštais įvairių tautų vedimui. Tuo tarpu Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, yra paskutinis iš pranašų ir jam apreikštas Raštas – Koranas – yra paskutinis apreikškimas. Sūra pavadinta Pranašo Jonos vardu, nes joje kalbama apie tai, kaip po tikėjimo priėmimo buvo atleista jo tautai. Sūroje pabrėžiama Dievo galia, Korano autentiškumas ir siaubingas piktadarių likimas. Taip pat joje išryškėja ir Dievo pyktis žmonėms, neigiantiems Jo apreikšimus net tada, kai jiems buvo pateikti aiškūs įrodymai. Jei-gu ne numatytas Prikėlimo Dienos laikas, Jo bausmė užgriūtų juos iš karto po tikėjimo atmetimo.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Alif-Lām-Rā.^a Šios yra eilutės išmintingo Rašto. ²Ar stebina žmones tai, kad atsiuntėme apreikšimą vyrui iš jų pačių tarpo, 'tardami': „Išpėk žmoniją ir duok gerą žinią tikintiesiems, jog jie turės garbingus postus pas Viešpatį savo.“? Tačiau netikintieji sako: „Iš tiesų, šis yra burtininkas aiškus.“

³Iš tiesų, jūsų Viešpats yra Alachas, Kuris sukūrė dangus ir žemę per šešetą Dienų.^b Tada Jis įsitvirtino Soste, valdydamas viską. Niekas negalės užtarti 'Teismo Dieną' prieš Jį, nebent su jo leidimu. Tai yra Alachas, jūsų Viešpats – tad garbinkite Jį 'Vieną'. Argi nesusimąstysite? ⁴Pas Jį sugrįšite jūs visi. Tai yra Alacho pažadas teisus. Iš tiesų, Jis pradeda kūriniją ir po to ją prikelia, kad galėtų teisingai atlyginti priėmusiems tikėjimą ir dariusiems gera. Bet atmetusieji tikėjimą turės verdantį gėrimą ir skausmingą bausmę už tai, ką jie atmetė.

⁵Jis padarė saulę švytinčia kaitra ir mėnulį – šviesa, nustatydamas jų fazes, kad galėtumėte skaičiuoti metus ir apskaičiuoti 'laiką'. Alachas sukūrė tai su tiesa. Jis išaiškina ženklus žinantiems žmonėms.

^a Žr. 2:1 išnašą.

^b Žr. 7:54 išnašą.

⁶Iš tiesų, dienos ir nakties kaitoje, ir tame, ką Alachas sukūrė danguose ir žemėje, yra ženklai dievobaimingiems žmonėms. ⁷Iš tiesų, nesitikinčių susitikimo su Mumis, patenkintų žemiškuoju gyvenimu ir nekreipiančių dėmesio į Mūsų ženklus – ⁸jų prieglobstis bus Ugnis už tai, ką jie darė. ⁹Iš tiesų, priėmusius tikėjimą ir dariusius gera – jų Viešpats ves juos 'tiesiu keliu' per jų tikėjimą. Upės tekės po jų kojomis Palaimos Soduose. ¹⁰Jų maldos juose bus: „Išaukštintas Tu, Alache“, jų pasveikinimas: „Taika!“ ir paskutinė jų maldos dalis: „Šlovė ir dėkingumas Alachui – Viešpačiui pasauliui!“

¹¹Jeigu Alachas paspartintų blogį žmonėms, kaip Jis paspartina jiems gerį – jų laikas jau būtų pasibaigęs.^a Tačiau Mes paliekame nesitikinčius susitikimo su Mumis akiai klaidžioti nusidėjime. ¹²Kai žmogų užklumpa sunkmetis, jis šaukiasi Mūsų, gulėdamas, sėdėdamas, ar stovėdamas. Bet kai palengviname jam, jis grįžta prie savųjų kelių, lyg nebūtų Mūsų šaukęsis palengvinti sunkumą! Taip piktadarybės peržengiančiųjų ribas tapo išgražintos jiems. ¹³Išties Mes sunaikiname žmones gyvenusius anksčiau jūsų už jų piktadarybes. Jų pranašai atėjo su aiškiais ženklais, bet jie nepriėmė tikėjimo. Taip Mes atlyginame nedorėliams. ¹⁴Tada padarėme jus įpėdiniais jų žemėse, kad pamatytume, kaip elgsitės.

¹⁵Kai Mūsų aiškūs apreiškimai yra skaitomi jiems, nesitikintys susitikimo su Mumis sako: „Atnešk mums kitą Koraną arba pakeisk šį.“ Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Nedera man jį pakeisti sava valia. Aš seku tik tuo, kas man apreikšta. Aš bijau, jei nepaklusu savo Viešpačiui, bausmės Didingą Dieną.“ ¹⁶Sakyk: „Jeigu Alachas būtų panorėjęs, nebūčiau jums jo skaitęs ir Jis nebūtų jo padaręs jums žinomo. Aš buvau visą savo gyvenimą tarp jūsų prieš šį 'apreiškimą'. Argi neprotausite?“

¹⁷Kas yra didesnis piktadarys už tą, kuris išgalvoja melus apie Alachą ar neigia Jo apreiškimus? Iš tiesų, nusikaltėliai nebus sėkmingi.

¹⁸Jie garbina vietoj Alacho negalinčius jiems nei pakenkti, nei suteikti

^a T. y. jie būtų jau seniai nubausti už savo nuodėmes.

naudos, ir sako: „Šie yra mūsų tarpininkai su Alachu.“ Klausk jų, 'Pranaše Muhamedai': „Ar pranešate Alachui tai, ko Jis nežino danguose ir žemėje? Išaukštintas ir pašlovintas Jis virš to, ką Jam priskiria!“¹⁹ Iš pradžių žmonija buvo viena 'tikinčiųjų' tauta, bet vėliau ji susiskirstė į tikinčiuosius ir atmetusius tikėjimą'. Jeigu ne ankstesnis tavo Viešpaties sprendimas, jų ginčai jau būtų išspręsti.²⁰ Jie klausia: „Kodėl joks kitas ženklas nebuvo jam siųstas iš jo Viešpaties?“ Sakyk: „Žinios nematomo yra tik pas Alachą. Tad laukite. Aš irgi su jumis laikiu.“²¹ Kai leidžiame žmonėms paragauti malonės po juos užklupusių sunkumų, jie tuoj pat surengia sąmokslą prieš Mūsų apreiškimus! Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Alachas yra greitesnis rengdamas sąmokslą.“ Iš tiesų, Mūsų pasiuntiniai [t. y. angelai] įrašo sąmokslavimą jūsų.

²²Tai Jis leidžia jums keliauti žeme ir jūra. Kai esate laivuose, plaukiančiuose pagal palankius vėjus jų keliautojų malonumui, ateina audringas vėjas ir bangos iš kiekvienos pusės, ir jie mano, jog yra pasmerkti – tada jie šaukiasi Alacho, nuoširdžiai atsidavę savo maldavime: „Jei išgelbėsi mus nuo to – būsimė dėkingi.“²³ Bet kai Jis išgelbsti juos, jie peržengia ribas žemėje neturėdami tam teisės. Žmonija! Jūsų nusižengimai yra prieš savo pačių sielas 'ir trumpas' šio gyvenimo pasimėgavimas. Pas Mus jūs sugrįžite. Tada pranešime apie tai, ką darėte.

²⁴Gyvenimas šiame pasaulyje yra kaip lietus, kurį siunčiame iš dangaus. Jį sugeria žemės augalai, kuriais žmonės ir gyvūnai maitinasi. Tačiau kai žemė įgyja geriausią išvaizdą, būdama išgražinta 'išaugintais augalais', ir žmonės mano turintys jos valdžią, Mūsų sprendimas yra priimtas per naktį ar dieną ir Mes paverčiame visą tai ražienomis, lyg tai nevešėjo vakar. Taip Mes išaiškiname apreiškimus mąstantiems žmonėms.²⁵ Alachas kviečia į Taikos Namus ir veda į tiesų kelią, ką panori.²⁶ Darantys gera turės geriausią atlygį ir daugiau to.^a Nedengs jų veidų nei tamsa, nei pažeminimas. Jie yra Rojaus gyventojai. Jie bus jame amžinai!²⁷ Tačiau darantiems bloga – atlygis

^a Geriausias atlygis bus Rojus, o geriau to bus galimybė Rojuje matyti Dievą.

už blogį bus lygus 'blogam darbui'. Pažeminimas uždengs juos – niekas neapsaugos jų nuo Alacho – lyg jų veidai būtų uždengti nakties tamsumos skiautėmis. Jie yra Ugnies gyventojai. Jie bus joje amžinai!

²⁸Dieną, kai surinksime juos kartu, tarsime garbinusiems stabus vietoj Alacho: „Likite savo vietose, jūs ir jūsų stabai.“ Mes atskirsime juos ir jų stabai tars: „Tai ne mus jūs garbinote! ²⁹Užtenka Alacho, kaip liudytojo tarp mūsų, jog nežinojome apie jūsų garbinimą.“ ³⁰Ten būdama, kiekviena siela supras 'pasekmes to', ką padarė praeityje. Jie visi bus sugrąžinti pas Alachą – jų tikrąjį Šeimininką, o jų pramanyti 'stabai' juos apleis.

³¹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Kas jus aprūpina iš dangaus ir žemės? Kas valdo 'jūsų' klausą ir regą? Kas suteikia gyvybę mirusiems ir mirtį gyviesiems? Kas tvarko reikalus?“ Jie atsakys: „Alachas!“ Sakyk: „Argi tada 'Jo' nebijosite? ³²Tai yra Alachas – jūsų tikrasis Viešpats. Kas yra už tiesos, išskyrus nuklydimą? Kodėl tada nusigręžiate?“ ³³Taip tavo Viešpaties žodis apie maištautojus tapo patvirtintu – jie nepriims tikėjimo. ³⁴Klausk jų, 'Pranaše Muhamedai': „Ar yra tarp jūsų stabų, kuris gali pradėti kūrimą ir jį pakartoti?“ Sakyk: „Alachas pradeda kūrimą ir jį pakartoja. Tad kaip esate nuklydę?“ ³⁵Klausk jų: „Ar yra tarp jūsų stabų, kuris gali nuvesti į tiesą?“ Sakyk: „Alachas veda į tiesą. Kas tada yra labiau vertas sekimo – Tas, kuris veda į tiesą, ar tie, kurie negali rasti kelio, jeigu nėra patys vedami? Kas yra su jumis? Kaip jūs teisiatė?“ ³⁶Dauguma jų seka tik prielaidomis. Iš tiesų, prielaidos negali pakeisti tiesos. Iš tiesų, Alachas yra Visa Žinantis, ką jie daro.

³⁷Šis Koranas negali būti sumanytas ko nors kito, išskyrus Alachą. Jis yra patvirtinimas to, kas buvo apreikšta anksčiau, ir detalus Rašto paaiškinimas – be jokios abejonės – iš Viešpaties pasaulių. ³⁸Ar jie sako: „Jis išgalvojo jį!“? Sakyk jiems, 'Pranaše Muhamedai': „Sukurkite vieną sūrą, panašią į jo, ir siekite pagalbos iš ko tikai galite, be Alacho, jeigu esate teisūs.“ ³⁹Taip! Jie atmetė Raštą, jo nesuvokdami, ir prieš jo išpildymą išpildymą. Panašiai neigė ir gyvenę anksčiau jų. Žiūrėkite, koks buvo piktadarių likimas!

⁴⁰Kai kurie jų tiki tu, o kiti – ne. Tavo Viešpats geriausiai žino apie maištautojus. ⁴¹Jeigu jie atmeta tave, 'Pranaše Muhamedai', sakyk: „Mano darbai yra mano, o jūsų darbai – jūsų. Jūs esate laisvi nuo to, ką darau, ir aš esu laisvas nuo to, ką darote jūs.“ ⁴²Kai kurie jų klausosi to, ką sakai, bet ar gali priversti kurčią išgirsti, kai jis nesupranta? ⁴³Kai kurie jų žiūri į tave, bet ar gali rodyti kelią aklaį, kai jis nemato?^a ⁴⁴Iš tiesų, Alachas nenuskriaudžia žmonių nė kiek, bet žmonės skriaudžia patys save.

⁴⁵Dieną, kai Jis surinks juos, lyg jie būtų gyvenę tik vieną valandą dienos, ir jie atpažins vieni kitus – neigę susitikimą su Alachu bus pralaimėtojai. Jie nebuvo vedami 'į tiesą'. ⁴⁶Ar parodysime tau, 'Pranaše Muhamedai', tai, kuo grasiname jiems, ar nulemsime tavo mirtį 'prieš tai' – pas Mus jie sugrįš. Alachas yra Liudininkas to, ką jie daro. ⁴⁷Kiekvienai tautai buvo siųstas pasiuntinys. Kai jų pasiuntinys atvyko, jie buvo teisiami teisingai ir nebuvo engiami. ⁴⁸Jie klausia 'tikinčiųjų': „Kada šis pažadas 'bus išpildytas', jeigu esate teisūs?“ ⁴⁹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Aš neturiu galios sau padėti ar save apsaugoti, nebent Alachas to panorės.“ Kiekvienai tautai yra skirtas laikas. Kai jis ateina, jie negali jo atidėti nė akimirkai, nei jo paspartinti. ⁵⁰Sakyk jiems: „Pagalvokite, jeigu Jo bausmė ateitų pas jus naktį ar dieną – kurią jos dalį nusikaltėliai norėtų paspartinti? ⁵¹Ar patikėsite tuo tik po to, kai tai įvyks?“ 'Jiems bus tarta': „Dabar 'tikite', o prieš tai siekėte to pagreitinimo?“ ⁵²Tada piktadariams bus pasakyta: „Ragaukite amžiną bausmę. Ar nėra jums atlyginta tik už tai, ką darėte?“

⁵³Jie klausia tavęs, 'Pranaše Muhamedai': „Ar tai yra tiesa?“ Sakyk: „Taip, prisiekiu savo Viešpačiu – tai tiesa! Nuo jos negalėsite pasprukti!“ ⁵⁴Jeigu siela, padariusi bloga, turės viską, kas yra žemėje, ji sieks išpirkos tuo. Jie slėps savo gailėstį, kai pamatys bausmę, bet jie bus teisiami teisingai ir nebus nuskriausti. ⁵⁵Iš tiesų, Alachui priklauso visa, kas danguose ir žemėje. Be abejonės, Alacho pažadas yra tiesa,

^a Šios eilutės pateikia metaforą apie stabmeldžius, kurie girdėjo ir matė Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika, bet nesugebėjo jo išklausyti ir manyti tiesaus kelio.

bet dauguma jų nežino. ⁵⁶Jis suteikia gyvybę ir mirtį. Pas Jį būsite sugrąžinti.

⁵⁷Žmonija! Iš tiesų, jūsų Viešpaties mokymas atėjo pas jus, pagydimas to, kas širdyse, vedimas ir malonė tikintiesiems. ⁵⁸Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Tegul jie džiaugiasi Alacho palaima ir malone. Tai yra geriau už 'turtą', kurį jie kaupia.“ ⁵⁹Sakyk: „Ar matėte tai, kokį aprūpinimą jums atsiuntė Alachas, kurio dalį padarėte leistinu ir kitą draudžiamu?“^a Sakyk: „Ar Alachas leido tai, ar jūs pramanote melus apie Alachą?“ ⁶⁰Ko tikisi pramanantys melagystes apie Alachą Prikėlimo Dieną? Iš tiesų, Alachas yra pilnas malonės žmonėms,^b bet dauguma jų yra nedėkingi.

⁶¹Kokiu reikalu tu, 'Pranaše Muhamedai', užsiimtum ir kokią Korano dalį skaitytum – kad ir kokį darbą dirbtumėte – Mes esame to Liudininkai. Netgi dulkės svoris nėra paslėptas nuo tavo Viešpaties danguose ir žemėje, nei kažkas mažesnio ar didesnio už tai – visa tai yra aiškiamieji Įrašai. ⁶²Bet artimiems Alacho tarnams nebus baimės ir jie neliūdės – ⁶³tikintiems ir dievobaimingiems – ⁶⁴jiems skirta geroji žinia šiame gyvenime ir Ateinančiame. Alacho pažadas nesikeičia. Tai pergalė didžiausia!

⁶⁵Tegul neliūdina tavęs jų žodžiai, 'Pranaše Muhamedai'. Iš tiesų, visa garbė ir galia priklauso Alachui. Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis! ⁶⁶Be abejonės, Alachui priklauso visa, kas danguose ir žemėje. Besišaukiantys kitų vietoj Alacho – iš tiesų, jie neseka savo stabais, bet seka tik savo prielaidomis ir teigia tik melagystes. ⁶⁷Jis padarė jums naktį, kad galėtumėt ilsėtis, ir dieną, kad galėtumėt matyti. Iš tiesų, tai yra ženklai besiklausantiems žmonėms.

⁶⁸Jie sako: „Alachas turi palikuonį.“ Išaukštintas Jis! Jis yra Viskuo Apsirūpinantis. Jam priklauso visa, kas danguose ir žemėje. Jūs neturite tam įrodymo! Ar sakote apie Alachą tai, ko nežinote? ⁶⁹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Iš tiesų, pramanantys melus apie Alachą

^a Čia kalbama apie galvijus, kuriuos stabmeldžiai uždraudė sau (žr. 6:138-139).

^b Šiame kontekste Dievo malonė yra suteikiama atidedant bausmę ir duodant laiko atgailavimui.

nebus sėkmingi.“ ⁷⁰„Tai tėra“ trumpa malonė šiame gyvenime. Po to pas Mus jie sugrįš ir tada leisime jiems ragauti griežtą bausmę už tikėjimo atmetimą.

⁷¹„Pranaše Muhamedai“, skaityk jiems Nojaus istoriją, kai jis tarė savo tautai: „Mano tauta! Jeigu mano buvimas čia ir priminimai apie Alacho ženklus yra jums nepakenčiami, tada 'žinokite', kad aš pasi-
kliauju Alachu. Surenkite sąmokslą kartu su savo stabais ir nedvejo-
kite dėl savo plano, o tada įvykdysite jį prieš mane to neatidėliodami!
⁷²Jeigu nusigręžiate, tai aš neprašiau iš jūsų atlygio 'už žinios perdavi-
mą'. Mano atlygis yra tik pas Alachą. Man buvo įsakyta būti paklūs-
tančiu 'Jam'.“ ⁷³Tačiau jie vis vien atmetė Nojų, tad Mes išgelbėjome
jį kartu su buvusiais laive ir padarėme juos įpėdiniais, ir paskandi-
nome atmetusius Mūsų ženklus. Žiūrėkite, koks likimas ištiko tuos,
kurie buvo įspėti!

⁷⁴Po jo Mes siuntėme 'kitus' pasiuntinius jų tautoms ir jie atėjo
pas juos su aiškiais ženklais. Bet jie nepriėmė tikėjimo tuo, ką buvo
atmetę anksčiau. Taip Mes užantspauduojame širdis peržengusiųjų
ribas. ⁷⁵Po šių 'pasiuntinių' Mes siuntėme Mozę ir Aaroną su Mūsų
ženklais pas Faraoną ir jo didžiūnus, bet jie pasipūtė ir buvo žmo-
nės nedori. ⁷⁶Kai tiesa atėjo pas juos iš Mūsų, jie tarė: „Tai yra aiškūs
burtai!“ ⁷⁷Mozė atsakė: „Ar sakote tai apie tiesą, kai ji atėjo pas jus?
Ar tai yra burtai? Burtininkai nebus sėkmingi.“ ⁷⁸Jie tarė: „Ar atėjai,
kad atitrauktum mus nuo mūsų protėvių tikėjimo ir kad judu taptu-
mėt didžiūnais žemėje? Mes niekada jumis netikėsime!“ ⁷⁹Faraonas
tarė: „Atveskite man kiekvieną apmokytą burtininką.“ ⁸⁰Kai burti-
ninkai atėjo, Mozė jiems pasakė: „Meskite tai, ką norite mesti.“ ⁸¹Kai
jie metė, Mozė tarė: „Tai, ką padarėte, tėra burtai. Iš tiesų, Alachas
padarys juos beverčiais. Iš tiesų, Alachas neremia maištautojų reika-
lą. ⁸²Alachas patvirtins tiesą Savo žodžiais, nors nedorėliai to nekęs.“
⁸³Bet niekas netikėjo Moze, išskyrus kelis jaunuolius iš jo tautos, dėl
jų baimės, kad Faraonas ir jo vadai persekios juos. Iš tiesų, Faraonas
buvo tironas žemėje, peržengiantis ribas.

⁸⁴Možė tarė: „Mano tauta! Jeigu tikite į Alachą – pasikliaukite Juo, jeigu esate paklūstantys 'Jam'“. ⁸⁵Jie atsakė: „Alachu mes pasikliaujame. Mūsų Viešpatie, nepadaryk mūsų persekiojamais engėjų ⁸⁶ir išgelbėk mus per Savo malonę nuo netikinčiųjų.“ ⁸⁷Mes apreiškėme Mozei ir jo broliui: „Paskirkite namus savo tautai Egipte ir padarykite juos maldos namais, atlikite maldą ir duokite gerą žinią tikintiesiems!“ ⁸⁸Možė meldė: „Mūsų Viešpatie! Tu suteikei Faraonui ir jo vadams prabangą ir turtą šiame gyvenime, mūsų Viešpatie, kad jie paklaidintų 'žmones' nuo Tavo tako. Mūsų Viešpatie, sunaikink jų turtus ir sukietink jų širdis, kad jie nepriimtų tikėjimo, kol nepamatys skausmingos bausmės.“ ⁸⁹Alachas tarė: „Į jūsų maldą yra atsakyta, tad būkite tvirti ir nesekite takais tų, kurie nežino.“

⁹⁰Mes pervedėme Izraelio tautą per jūrą, kai Faraonas ir jo kariai persekiojo juos tironiškai, priešišku. Tačiau kai Faraonas skendo, jis sušuko: „Tikiu, kad niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Tą, Kuriuo tiki Izraelio tauta. Aš esu paklūstantis 'Jam'“. ⁹¹Dabar 'tu tiki'!? Kai prieš tai nepaklusai ir buvai nedorėlis? ⁹²Šiandien Mes išsaugosime tavo kūną, kad taptum ženklu tiems, kurie bus po tavęs. Iš tiesų, daug žmonių nekreipia dėmesio į Mūsų ženklus! ⁹³Išties Mes įkūrėme Izraelio tautą geroje žemėje ir suteikėme jiems įvairias gėrybes. Jie nesiginčijo, kol jų nepasiekė tiesa. Iš tiesų, jūsų Viešpats teis tarp jų Prikėlimo Dieną dėl jų nesutarimų.

⁹⁴Jeigu tu, 'Pranaše Muhamedai', esi abejonėje 'dėl šių istorijų', kurias apreiškėme tau, tada klausk tų, kurie skaitė Raštą anksčiau tavęs. Išties tiesa atėjo pas tave iš tavo Viešpaties, tad nebūk vienas iš abejojančiųjų ⁹⁵ir nebūk vienas iš neigiančių Alacho ženklus, kitaip būsi vienas iš pralaimėtojų. ⁹⁶Iš tiesų, tie, prieš kuriuos Alacho sprendimas 'bausmei' yra pateisintas, nepriims tikėjimo, ⁹⁷net jeigu jiems bus duoti visi ženklai, kol nepamatys bausmės skausmingos. ⁹⁸Ar buvo nors viena tauta, kuri priimtų tikėjimą 'pamačiusi bausmę' ir gautų naudos iš savo tikėjimo, išskyrus Jėnos tautą?^a Kai jie patikėjo,

^a Pranašo Jėnos tauta, tebūnie jam taika, atmetė tikėjimą. Tačiau, kai jis pranešė jiems apie artėjančią Dievo bausmę ir paliko jų miestą, jie pamatė bausmės ženklus.

Mes panaikinome jų žeminančią bausmę šiame gyvenime ir suteikėme jiems pasimėgavimą kuriam laikui.

⁹⁹Jeigu tavo Viešpats, 'Pranaše Muhamedai', panorėtų, visi esantys žemėje priimtų tikėjimą. Tad ar tu gali priversti žmones priimti tikėjimą? ¹⁰⁰Jokiai sielai nėra lemta patikėti, nebent su Alacho leidimu. Jis paskirs gėdą tiems, kurie nemąsto. ¹⁰¹Sakyk: „Pažvelkite į tai, kas danguose ir žemėje!“ Tačiau bergždi yra ženklai ir perspėjimai žmonėms, nepriimantiems tikėjimo. ¹⁰²Ar jie laukia tų pačių bausmių, kurios užklupo buvusius anksčiau jų? Sakyk: „Laukite! Aš irgi su jumis laikiu.“ ¹⁰³Tada Mes išgelbėjome Savo pasiuntinius ir tuos, kurie tikėjo. Mūsų pareiga yra išgelbėti tikinčiuosius.

¹⁰⁴Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Žmonija! Jeigu abejojate dėl mano religijos, tada žinokite, kad aš negarbinu tų, kuriuos jūs garbinate vietoj Alacho. Aš garbinu Alachą, Kuris suteikia jums mirtį. Man buvo įsakyta: 'Būk tikintysis!' ¹⁰⁵Būk teisingai tikintis ir nebūk stabmeldys. ¹⁰⁶Nesišauk vietoj Alacho tų, kurie negali tau nei padėti, nei pakenkti. Jeigu jų šauksiesi – būsi vienas iš piktadarių. ¹⁰⁷Jeigu Alachas tau nulemia nelaimę – niekas negali jos panaikinti, išskyrus Jį. Jeigu Jis numato tau gėrį – niekas negali sulaikyti Jo malonės. Jis suteikia tai, kam panori iš Savo tarnų. Jis yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!“ ¹⁰⁸Sakyk: „Žmonija! Tiesa iš jūsų Viešpaties atėjo pas jus. Kas pasirinks būti vedamu, tai tik savo paties naudai, o kas pasirinks nuklysti, tai savo paties nelaimei. Aš nesu jūsų prižiūrėtojas.“ ¹⁰⁹'Pranaše Muhamedai', sek tuo, kas buvo apreikšta tau, ir būk kantrus, kol Alachas nuspręs. Jis yra geriausias Teisėjas!

Tada visi miesto gyventojai susirinko prašyti Dievo atleidimo, ir jiems buvo atleista.

11. Hūdas

Ši sūra buvo apreikšta vėlyvuoju Mekos laikotarpiu, kai musulmonai išgyveno didelius sunkumus ir persekiojimus. Dėl tris metus trukusio boikoto, kurio metu musulmonai badavo, mirė Khadidža – Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, žmona, ir jo artimas dėdė Abū Tālib. Šioje sūroje išreiškiama paguoda ir palaikymas tikintiesiems, primenant, kad ir prieš tai buvę pranašai bei jų pasekėjai turėjo iškentėti didelius sunkumus. Šiame kontekste nupasakojamos pranašų istorijos. Daugiausia dėmesio skiriama pranašo Hūdo, manomai Biblijnio pranašo Ebero, misijai skelbti žinių adiečiams. Adiečiai buvo ypač aukšti ir turėjo išskirtinius fizinius sugebėjimus, tačiau už tai nebuvo dėkingi Dievui.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹*Alif-Lām-Rā.*^a "Tai yra" Raštas, išstobulintų ir išaiškintų eilučių, iš Išmintingojo, Visa Suprantančio. ²"Sakyk, Pranaše Muhamedai": „Negarbinkite nieko, išskyrus Alachą. Iš tiesų, aš esu jums Jo įspėjimo davėjas ir geros žinios nešėjas. ³Siekite savo Viešpaties atleidimo ir gręžkitės į Jį atgailaudami. Jis suteiks jums gerą aprūpinimą iki nustatyto laiko ir dosniai atlygins dosniai besielgiantiems. Bet jeigu nusigręžiate – tada bijau jums bausmės didingą Dieną. ⁴Pas Alachą jūs sugrįšite. Jis yra Galintis Viską!“

⁵Iš tiesų, jie apsiaučia savo širdis, 'bandydami' pasislėpti nuo Jo. Bet net jiems apsiaučiant save drabužiais, Jis žino, ką jie slepia ir ką atskleidžia. Iš tiesų, Jis žino jūsų slapčiausias mintis! ⁶Nėra žemėje būtybės, kurios aprūpinimo neužtikrino Alachas. Jis žino vietą jos gyvenimo ir jos mirties. Viskas yra aiškiamie Įrašė. ⁷Jis sukūrė dangus ir žemę per šešetą Dienų^b ir Jo Sostas buvo virš vandens, kad išbandytų, kurie jūsų bus geresni darbuose.

^a Žr. 2:1 išnašą.

^b Žr. 7:54 išnašą.

Jeigu tu, 'Pranaše Muhamedai', sakai jiems: „Jūs būsite prikelti po mirties“, netikintieji yra greitai atsakyti: „Tai tėra aiškūs burtai.“⁸ O jeigu Mes atidedame bausmę iki nustatyto laiko, jie kaip mat sako: „Kas visą tai sulaiko?“ Iš tiesų, Dieną, kai bausmė juos užklups, ji nebus atidėta ir jie bus užgulti tuo, ką išjuokdavo.⁹ Koks beviltiškas ir nedėkingas žmogus tampa, kai leidžiame jam paragauti Savo malonės ir tada atimame ją! ¹⁰Bet jeigu duodame jam gerovę po užklupusios nelaimės, jis sako: „Mano nelaimės pasibaigė“ ir tampa džiūgaujančiu bei pagyrūnišku, ¹¹išskyrus tuos, kurie yra kantrūs ir daro gera – jiems skirtas atleidimas ir atlygis didis.

¹²Ar tu, 'Pranaše Muhamedai', aplesi dalį to, kas tau apreikšta, ir būsi dėl to susikrimtęs, nes jie sako: „Jei tik brangenybės būtų jam atsiųstos ar ateitų su juo angelas!“ Tu esi tik įspėjimo davėjas, o Alachas yra visų reikalų Prižiūrėtojas. ¹³Jeigu jie sako: „Jis pramanė tai“, sakyk: „Sukurkite dešimt išgalvotų sūrų, panašių į šias, ir siekite pagalbos iš ko tik galite be Alacho, jeigu esate teisūs!“ ¹⁴Bet jeigu jie neatsakys jums, tada žinokite, kad tai buvo apreikšta su Alacho žinio-
mis ir leidimu, ir jog niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį. Argi tada netapsite paklūstantys 'Jam'? ¹⁵Kas trokšta šio pasaulio gyvenimo ir jo prabangos, Mes jiems atlyginsime šiame gyvenime visiškai už jų darbus – niekas iš to nebus atimta, ¹⁶bet Ateinančiajame gyvenime jie neturės nieko, išskyrus Ugnį. Jų pastangos šiame gyvenime bus bevaisės ir jų darbai – nuėję niekais. ¹⁷Ar jie gali būti palyginti su tikinčiais, turinčiais aiškų įrodymą iš savo Viešpaties, skaitomą liudininko iš Jo, kai prieš tai buvo Mozės Raštas, kaip vedimas ir malonė? Jie priima tikėjimą tuo. Tačiau kas tai atmeta iš įvairių grupuočių – Ugnis yra jiems pažadėtas likimas. Tad neabejokite tuo. Iš tiesų, tai – tiesa iš jūsų Viešpaties, bet dauguma tuo netiki.

¹⁸Kas yra didesni piktadariai už tuos, kurie pramano melus apie Alachą? Jie bus pristatyti prieš savo Viešpatį ir liudininkai tars: „Tai šie melavo apie savo Viešpatį.“ Be abejonės, Alacho prakeiksmas yra skirtas piktadariams, ¹⁹kliudantiems eiti Alacho taku, besistengiantiems pavaizduoti jį esant kreivu ir atmetantiems gyvenimą Ateinantį.

²⁰Jie nepabėgs nuo Alacho žemėje ir neturės be Alacho pagalbininkų. Jų bausmė bus padidinta, nes jie nesugebėjo girdėti ir matyti 'tiesos'.

²¹Jie yra praradę savo sielas ir jų pramanyti 'dievai' juos apleis. ²²Be abejonės, jie bus didžiausi nevykėliai Ateinančiame gyvenime. ²³Iš tiesų, tikintieji – darantys gera, nuolankūs prieš savo Viešpatį – jie bus Rojaus gyventojai. Jie bus jame amžinai! ²⁴Skirtumas tarp šių grupuočių yra kaip aklo ir kurčio, palyginto su matančiu ir girdinčiu. Ar jie gali būti lygūs? Argi nesusimąstysite?

²⁵Išties Mes siuntėme Nojų jo tautai. 'Jis tarė': „Aš esu siųstas jums su aiškiu įspėjimu, ²⁶kad negarbintumėte nieko, išskyrus Alachą. Iš tiesų, aš bijau jums bausmės skausmingą Dieną.“ ²⁷Didžiūnai iš jo tautos, kurie atmetė tikėjimą, tarė: „Mes matome tave esant žmogui kaip ir mes, ir matome, kad tavimi seka tik prasčiausi iš mūsų, kurie daro tai gerai negalvodami. Mes nematome nieko, kas padarytų jus geresniais už mus. Mes manome jus esant melagiais!“ ²⁸Jis tarė: „Mano tauta! Pagalvokite, jeigu turėčiau aiškų įrodymą iš savo Viešpaties ir Jis būtų suteikęs man Savo malonę, prieš kurią jūs taptumėt akli – ar galėtume priversti jus priimti tai prieš jūsų valią? ²⁹Mano tauta! Aš neprašau jūsų atlygio už tai. Mano atlygis bus iš Alacho. Aš niekada neišvarysiu tikinčiųjų – jie sutiks savo Viešpatį. Tačiau aš matau jus esant neišmanėlių tauta. ³⁰Mano tauta! Kas mane apsaugos nuo Alacho, jeigu juos išvaryčiau? Ar nesusimąstysite? ³¹Aš netvirtinu turįs Alacho lobius, žinąs nematomą ar esąs angelas, ir nesakau, kad Alachas nesuteiks gėrio tiems, į kuriuos žiūrite su panieka. Alachas žino, kas yra jų sielose. 'Jeigu tai sakyčiau', būčiau piktadarys.“ ³²Jie tarė: „Nojau! Tu su mumis ginčijaisi per ilgai. Atnešk mums tai, kuo grasini, jei sakai tiesą.“ ³³Jis atsakė: „Alachas atneš tai jums, jeigu panorės, ir negalėsime nuo to pabėgti! ³⁴Mano patarimas nesuteiks jums naudos, nesvarbu kiek besistengsiu, jeigu Alachas panoro jus paklaidinti. Jis yra jūsų Viešpats. Pas Jį jūs sugrįšite.“

³⁵Ar jie sako: „Jis suklautojo šį 'Koraną'!‘? Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Jeigu tai padariau, tada nešiuosi to nuodėmę. Aš esu laisvas nuo jūsų kaltinimų.“

³⁶Nojui buvo apreiškta: „Niekas iš tavo tautos nepriims tikėjimo, išskyrus tuos, kurie jau yra jį priėmę. Tad nesisielok dėl to, ką jie darė. ³⁷Pastatyk laivą su Mūsų priežiūra ir Mūsų įkvėpimu, ir nemelsk Manęs dėl piktadarių. Jie bus paskandinti.“ ³⁸Tad jis pradėjo statyti laivą. Kai pro jį praeidavo didžiūnai iš jo tautos – jie išjuokdavo jį. Jis tarė: „Jeigu juokiatės iš mūsų, tai ir mes 'neužilgo' juoksimės iš jūsų. ³⁹Greitai sužinosite, kas bus užkluptas žeminančios bausmės 'šiame gyvenime' ir užgriūtas amžinos bausmės 'Ateinančiame'“. ⁴⁰Kai Mūsų sprendimas buvo priimtas ir vanduo ištryško iš žemumų, Mes tarėme: „Paimk į laivą po porą kiekvienos rūšies, kartu su savo šeima – išskyrus tuos, kurių sprendimas 'nuskęsti' jau buvo nulemtas – ir tikinčiuosius.“ Bet niekas netikėjo juo, išskyrus keletą. ⁴¹„Nojus' tarė: „Lipkite į laivą! Alacho vardu jis plauks ir sustos. Iš tiesų, mano Viešpats yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!“ ⁴²Tad laivas plaukė su jais per bangas lyg kalnus, ir Nojus pašaukė savo sūnų, buvusį atskirai 'nuo jų': „Mano mielas sūnau! Ženk ant borto kartu su mumis ir nebūk su netikinčiaisiais.“ ⁴³Jis atsakė: „Aš sieksiu prieglobsčio ant kalno apsisaugojimui nuo vandens.“ Nojus tarė: „Šiandien nėra prieglobsčio nuo Alacho sprendimo, išskyrus turintiems Jo malonę.“ Tada bangos atskyrė juos ir jis tapo vienu iš paskendusiujų.

⁴⁴Tada buvo tarta: „Žeme! Praryk savo vandenį. Dangau! Sulaikyk 'savo lietų'“. Potvynio vanduo nuseko ir sprendimas buvo išpildytas. Laivas nusileido ant Džiūdi kalno ir tada buvo pasakyta: „Prapuolė žmonės piktadariai!“ ⁴⁵Nojus šaukėsi savo Viešpaties, sakydamas: „Viešpatie! Iš tiesų, mano sūnus yra iš mano šeimos. Tavo pažadas yra tiesa ir Tu esi teisingiausias iš visų teisėjų.“ ⁴⁶Alachas atsakė: „Nojau! Iš tiesų, jis nėra iš tavo šeimos – jis buvo besielgiantis nedorai. Neprašyk Manęs to, dėl ko neturi žinių. Aš įspėju tave, kad netaptum neišmanėliu.“ ⁴⁷Nojus tarė: „Mano Viešpatie! Siekiu prieglobsčio pas Tave nuo prašymo Tavęs to, dėl ko neturiu žinių. Jeigu man neatleisi ir nesuteiksi malonės – būsiu pralaimėtojas.“ ⁴⁸Buvo tarta: „Nojau! Išlipk su taika nuo Mūsų ir palaima tau bei palikuonims tų, kurie buvo su tavimi. Tačiau kitiems – Mes suteiksime jiems malonumą ir

po to jie bus kamuojami skausmingos bausmės.“⁴⁹Tai yra žinios iš nematomo, kurias apreiškiame tau, 'Pranaše Muhamedai'. Nei tu, nei tavo žmonės nežinojo to prieš tai. Tad būk kantrus. Iš tiesų, pabaiga priklauso dievobaimingiesiems.

⁵⁰Adiečiams Mes siuntėme jų brolių Hūdą. Jis tarė: „Mano tauta! Garbinkite Alachą. Jūs neturite kitų dievų, išskyrus Jį. Jūs tik pramane melus.“⁵¹Mano tauta! Aš neprašau iš jūsų atlygio už tai. Mano atlygis yra iš To, Kuris sutvėrė mane. Ar nesuprantate?⁵²Mano tauta! Siekite savo Viešpaties atleidimo ir atgailaukite Jam. Jis aplys jus gausiu lietumi ir sustiprins jūsų jėgą. Nenusigręžkite, būdami nedorėliais.“⁵³Jie tarė: „Hūdai! Tu neatnešei mums aiškaus įrodymo. Mes neapleisime savo dievų vien dėl tavo žodžio ir netikėsime tavimi.“⁵⁴Mes sakome tik tai, kad kai kurie mūsų dievai apsėdo tave beprotyste.“ Jis tarė: „Kviečiu Alachą liudyti, tad ir jūs liudykite, kad išsižadu jūsų stabų, garbinamų⁵⁵vietoj Jo. Tad renkite sąmokslą prieš mane jūs visi, neatidėliodami.“⁵⁶Aš pasikloviau Alachu, savo ir jūsų Viešpačiu. Nėra gyvo padaro, kuris nebūtų Jo valdžioje. Iš tiesų, mano Viešpats yra tiesiame kelyje.^a⁵⁷Bet jeigu nusigręžiate – tai aš jau perdaviau jums tai, su kuo buvau siųstas. Mano Viešpats pakeis jus kitais. Jūs nė kiek Jam nepakenksite. Iš tiesų, mano Viešpats yra Saugotojas Visko!“⁵⁸Kai Mūsų sprendimas buvo priimtas, Mes išgelbėjome Hūdą ir tikinčiuosius su juo, per Savo malonę, apsaugodami juos nuo smarkios bausmės.⁵⁹Tai buvo adiečiai. Jie neigė savo Viešpaties ženklus, nepakluso Jo pasiuntiniams ir sekė įsakymais kiekvieno užsispyrusio tirono.⁶⁰Juos nusekė šiame gyvenime prakeiksmas, kaip ir nuseks juos Prikėlimo Dieną. Iš tiesų, adiečiai atmetė savo Viešpatį, tad prapuolė adiečiai, Hūdo tauta!

⁶¹O samūdiečiams Mes siuntėme jų brolių Sālichą. Jis tarė: „Mano tauta! Garbinkite Alachą. Jūs neturite kitų dievų, išskyrus Jį. Jis sutvėrė jus iš žemės ir apgyvendino joje, tad siekite Jo atleidimo ir gręžkitės į Jį atgailauti. Iš tiesų, mano Viešpats yra Artimas, Atsakantis į mal-

^a T. y. Dievas turi pilną valdžią ir galią dėl visų gyvų padarų ir elgiasi su jais teisingai, atlygindamas geradariams ir bausdamas piktadarius.

das“. ⁶²Jie atsakė: „Sălichai! Mes tikėjomės daug iš tavęs.^a Ar draudi mums garbinti tai, ką garbino mūsų protėviai? Iš tiesų, mes rimtai abejojame dėl to, į ką mus kvieti.“ ⁶³Jis atsakė: „Mano tauta! Pagalvokite, jeigu turiu aiškų įrodymą iš savo Viešpaties ir Jis suteikė man Savo malonę, kas padėtų man prieš Alachą, jeigu nusižengčiau Jam? Jūs tik padarytumėte mano nuostolį didesniu.“ ⁶⁴Mano tauta! Ši Alacho kupranugarė yra ženklas jums.^b Leiskite jai ganytis Alacho žemėje ir nekenkite jai, kitaip būsite neužilgo nubausti.“ ⁶⁵Bet jie nužudė ją, tad perspėjome 'juos': „Mėgaukitės gyvenimu savo namuose tris dienas – tai yra pažadas, nepaneigiamas.“ ⁶⁶Kai Mūsų sprendimas buvo priimtas, Mes išgelbėjome Sălichą ir tikinčiuosius kartu su juo per Savo malonę, ir 'išgelbėjome juos' nuo pažeminimo tądien. Iš tiesų, tavo Viešpats yra Galingas, Visa Galintis! ⁶⁷Baisus trenksmas apėmė dariusius bloga, tad jie krito negyvi namuose, ⁶⁸lyg nebūtų prieš tai juose gyvenę. Iš tiesų, samūdiečiai atmetė savo Viešpatį, tad prapuolė samūdiečiai!

⁶⁹Išties Mūsų angelai-pasiuntiniai atėjo pas Abraomą pranešdami gerą žinią 'apie jo sūnų'. Jie pasveikino jį: „Taika!“ Jis atsakė: „Taika!“ ir neatidėliodamas patiekė jiems keptą veršiuką. ⁷⁰Pamatęs, kad jų rankos nesiekė maisto, Abraomas tapo įtarus ir pradėjo jų bijoti.^c Jie tarė: „Nebijok, mes buvome siųsti Loto tautai.“ ⁷¹Abraomo žmona stovėjo 'greta' ir nusijuokė.^d Tada davėme jai gerą žinią apie Izaoką, o po Izaoko – apie Jokūbą. ⁷²Ji tarė: „Vargas man!“ Ar pagimdysiu būdama senole, kai ir mano vyras yra senolis? Tai iš tiesų nepaprastas dalykas!“ ⁷³Jie atsakė: „Ar tave stebina Alacho sprendimas? Alacho malonė ir Jo palaima skirta jums, šio namo žmonės! Iš tiesų, Jis yra Vertas Išaukstinimo, Garbingas!“ ⁷⁴Kai baimė paliko Abraomą ir gera žinia atėjo pas jį, jis pradėjo maldauti dėl Loto tautos. ⁷⁵Iš tiesų,

^a Jie tikėjosi, kad Sălichas, tebūnie jam taika, taps jų lyderiu.

^b Samūdiečiams Sălichio pranašystės ženklas buvo iš kalno sukurta kupranugarė.

^c Atsisakymas valgyti, pagal vietinius papročius, reiškėdavo blogą svečių valią.

^d Ji nusijuokė iš džiaugsmo, sužinojusi, kad nusidėjusi Loto tauta bus nubausta.

^e Šis išsireiškimas yra naudojamas išreiškiant nuostabą ir susižavėjimą.

Abraomas buvo pakantus, mielaširdis, paklęsęs 'Alachui.⁷⁶ Angelai tarė': „Abraomai! Nemaldauk daugiau! Tavo Viešpaties sprendimas jau atėjo. Juos užklups bausmė, kuri negali būti apgręžta.“

⁷⁷Kai Mūsų angelai-pasiuntiniai atėjo pas Lotą, jis susikrimto ir pradėjo nerimauti dėl jų atvykimo.^a Jis tarė: „Tai yra baisi diena.“

⁷⁸Jo tautiečiai skubiai suplūdo pas jį, prieš tai darę gėdingus darbus. Jis tarė: „Mano tauta! Šios yra mano dukros 'vedyboms'^b – jos yra tyresnės jums. Tad bijokite Alacho ir nepažeminkite manęs dėl mano svečių. Nejuo tarp jūsų nėra nė vieno mąstančio vyro?“⁷⁹Jie ginčijosi: „Tu žinai, kad mums nereikia tavo dukrų. Tu žinai, ko mes trokštame!“⁸⁰Jis atsakė: „Jeigu tik galėčiau jums pasipriešinti ar pasikliauti stipriu rėmėju!“⁸¹Angelai tarė: „Lotai! Mes esame tavo Viešpaties pasiuntiniai. Jie nepasieks tavęs. Keliauk su savo šeima nakties tamsoje ir neleisk nė vienam iš jūsų pažvelgti atgal, išskyrus tavo žmoną. Iš tiesų, ji kentės pasilikusiųjų likimą.^c Jiems skirtas laikas yra rytas. Argi rytas nėra arti?“⁸²Kai Mūsų sprendimas buvo priimtas, Mes apvertėme miestą ir apliejome juos kieto sluoksniuoto molio akmenimis,⁸³ pažymėtais tavo Viešpaties. Ši bausmė nėra toli nuo piktadarių.

⁸⁴O midjaniečiams Mes siuntėme jų brolių Šiuaiabą. Jis tarė: „Mano tauta! Garbinkite Alachą. Jūs neturite kitų dievų, išskyrus Jį. Neapgaukinėkite matuodami ir sverdami. Aš matau jus pasiturinčius šiandien, bet iš tiesų, bijau jums bausmės visa aprėpiančią Dieną.“⁸⁵Mano tauta! Sverkite ir matuokite teisingai. Neapgaukinėkite žmonių dėl jų nuosavybės ir neskleiskite žemėje nedorybių.⁸⁶Kas jums lieka 'dorai uždirbti' iš Alacho yra geriau jums, jeigu esate tikintieji. Aš nesu jūsų saugotojas.“⁸⁷Jie 'sarkastiškai' paklausė: „Šiuaibai! Ar tavo maldos įsako mums atmesti tai, ką garbino mūsų protėviai, ir nusto-

^a Šie angelai buvo itin patrauklių vyrų pavidalo. Lotas, tebūnie jam taika, bijojo dėl jų garbės suteršimo ir saugumo, nežinodamas, kad jie yra angelai.

^b Biblijinėje istorijoje pranašas Lotas, tebūnie jam taika, vietoj svečių yra pasiryžęs lytiniais santykiams atiduoti savo paties dukras. Tačiau anot Korano aiškintojų, ši eilutė nurodo jo raginimą vesti vedybinio amžiaus moteris.

^c Loto, tebūnie jam taika, žmona buvo atmetusi jo pranašystę. Tikima, jog būtent ji paskleidė žinią apie pas Lotą atvykusius patrauklius svečius.

ti tvarkyti mūsų turtą taip, kaip norime? Iš tiesų, tu esi pakantus, nuovokus žmogus!“⁸⁸Jis tarė: „Mano tauta! Pagalvokite, jeigu turiu aiškų įrodymą iš savo Viešpaties ir Jis suteikė man Savo malonę.^a Aš nenoriu daryti to, ką draudžiu daryti jums. Aš siekiu tik pertvarkos pagal savo išgales. Mano sėkmė yra tik iš Alacho. Juo aš pasikliauju ir į Jį gręžiuosi.“⁸⁹Mano tauta! Neleiskite priešiškamui man privesti jus prie likimo, panašaus į tautų Nojaus, Hūdo, ar Sālicho. Juk Loto tauta nėra toli nuo jūsų.^b⁹⁰Siekite savo Viešpaties atleidimo ir gręžkitės į Jį atgailaudami. Iš tiesų, mano Viešpats yra Suteikiantis Malonę, Visa Mylintis!“

⁹¹Jie tarė: „Šiuaibai! Mes nesuprantame didžios dalies to, ką sakai, ir matome tave esant bejėgiu tarp mūsų. Jeigu ne tavo šeima, būtume tave užmėtę akmenimis. Tu nesi mūsų gerbiamas.“⁹²Jis tarė: „Mano tauta! Ar mano šeima yra jums garbingesnė už Alachą? Jūs pastatėte Jį už savo nugarų. Iš tiesų, mano Viešpats aprėpia visa, ką darote.“⁹³Mano tauta! Darykite, ką galite, ir aš darysiu, 'ką galiu'. Greitai sužinosite, ką užklups žeminanti bausmė ir kas yra melagis. Žiūrėkitės! Aš irgi žiūrėsiu.“⁹⁴Kai Mūsų sprendimas buvo priimtas, Mes išgelbėjome Šiuaibą ir tikinčiuosius su juo, per Savo malonę, o baisus trenksmas apėmė dariusius bloga, tad jie krito negyvi savo namuose,⁹⁵lyg prieš tai nebūtų juose gyvenę. Taip prapuolė midjaniečiai, kaip ir samūdiečiai!

⁹⁶Išties Mes siuntėme Možę su Savo ženklais ir įtikinamu įrodymu⁹⁷Faraonui ir jo didžiūnams, bet jie sekė Faraono įsakymu, nors Faraono įsakymas nebuvo įžvalgus.⁹⁸Jis bus priekyje savo tautos Prikėlimo Dieną ir ves juos Ugnin. Kokia siaubinga vieta, į kurią jie vedami!⁹⁹Jie buvo sekami prakeiksmo šiame gyvenime ir 'bus jo sekami' Prikėlimo Dieną. Kokia siaubinga dovana padovanota!

¹⁰⁰Šios yra žinios apie 'sunaikintus' miestus, Mes perduodame jas tau, 'Pranaše Muhamedai'. Kai kurie jų vis dar stovi 'apleisti', o kiti

^a Šio sakinio pabaiga yra numanoma: „...ar tada mano pareiga nebūtų jus perspėti dėl nepaklusnumo ir piktadarysčių?“

^b Jie nėra toli atsižvelgiant į jų gyvenimo laikmetį ir geografinę vietovę.

buvo nukirsti 'lyg javai'. ¹⁰¹Mes jų nenuskriaudėme, bet jie nuskriau-
dė patys save. Nepadėjo jiems nė kiek dievai, kurių jie šaukėsi vie-
toj Alacho, kai buvo priimtas sprendimas tavo Viešpaties – jie tik
padidino jų sugriovimą. ¹⁰²Toks yra suėmimas tavo Viešpaties, kai Jis
sugriebia tautas piktadarių. Iš tiesų, Jo suėmimas yra skausmingas ir
smarkus. ¹⁰³Iš tiesų, tame yra ženklas bijantiems bausmės Ateinančia-
me gyvenime. Tai bus Diena, kuriai žmonija bus surinkta, ir Diena,
'kuri bus' paliudyta. ¹⁰⁴Mes tik atidedame ją iki nustatyto laiko. ¹⁰⁵Kai
Diena ateis, niekas nedrįs kalbėti, nebent su Jo leidimu. Kai kurie jų
bus vargingoje nelaimėje, o kiti bus džiaugsmingi. ¹⁰⁶Esantys var-
gingoje nelaimėje bus Ugnyje, dūšaujantys ir dejuojantys, ¹⁰⁷amžinai
būnantys joje, kol egzistuos dangūs ir žemė, išskyrus tuos, kuriuos
tavo Viešpats panorės.^a Iš tiesų, tavo Viešpats daro tai, ką panori.
¹⁰⁸O džiaugsmingieji bus Rojuje, kur jie gyvens amžinai, kol egzis-
tuos dangūs ir žemė, – išskyrus tuos, kuriuos tavo Viešpats panorės.
Tai nenutraukiama dovana.

¹⁰⁹Tad neabejok, 'Pranaše Muhamedai', dėl to, ką tie 'stabmel-
džiai' garbina. Jie garbina tik tai, ką prieš tai garbino jų protėviai. Iš
tiesų, Mes suteiksime jiems jų 'bausmės' dalį, jos nesumažindami.
¹¹⁰Iš tiesų, Mes davėme Mozei Raštą, bet dėl to kilo nesutarimai. Jei-
gu ne ankstesnis tavo Viešpaties sprendimas, jų nesutarimai jau būtų
išspręsti. Iš tiesų, jie nerimastingai dėl to abejoja. ¹¹¹Iš tiesų, tavo Vieš-
pats atlygins visiškai už jų darbus. Iš tiesų, Jis yra Visa Suprantantis,
ką jie daro. ¹¹²Tad būk tvirtas, kaip buvo įsakyta, 'Pranaše Muhame-
dai', kartu su besigręžiančiais atgailauti su tavimi. Neperženk ribų. Iš
tiesų, Alachas yra Visa Matantis, ką jūs darote. ¹¹³Nelinkite į piktada-
rius, kitaip Ugnis palies jus – tada neturėsite apsaugininkų be Alacho
ir nebus jums suteikta pagalba.

¹¹⁴Atlik maldą, 'Pranaše Muhamedai', dienos pradžioje ir pabaigo-
je bei ankstyvą naktį.^b Iš tiesų, geri darbai sunaikina blogus. Tai yra

^a Tikintieji nusidėjėliai po jiems skirtos bausmės bus išimti iš Pragaro ir įleisti Rojun.

^b Ši eilutė kalba apie penkias kasdienes maldas. Dienos pradžia apima ryto ir pie-

priminimas mąstantiesiems. ¹¹⁵Būk kantrus. Iš tiesų, Alachas neleidia gera darančiųjų atlygiui būti prarastam. ¹¹⁶Jeigu tik tarp prieš tai 'sunaikintų' tautų būtų buvę dorų asmenų, draudusių žemėje nedorą! Mes išgelbėjome tik kelis iš jų, kai neteisingieji siekė tik jiems duoto prašmatnumo, būdami nedorėliais. ¹¹⁷Tavo Viešpats nesunaikintų tautos piktadariškai, jeigu ji elgtųsi teisingai. ¹¹⁸Jeigu tavo Viešpats panorėtų, padarytų žmoniją viena 'tikinčiųjų' tauta, bet jie ir toliau nesutars, ¹¹⁹išskyrus tuos, kuriems jų Viešpats suteikė malonę – Jis sukūrė juos tokiais. Tavo Viešpaties žodis yra galutinis: „Aš pripildysiu Pragarą džinais ir žmonėmis – visais kartu.“

¹²⁰Mes perdavėme tau, 'Pranaše Muhamedai', istorijas pranašų, kad sutvirtintume tavo širdį. Taip atėjo pas tave tiesa, įspėjimas ir priminimas tikintiesiems. ¹²¹Sakyk tiems, kurie nepriima tikėjimo: „Darykite, ką galintys, iš tiesų, mes irgi darome, ką galime. ¹²²Laukite! Mes irgi laukiame.“ ¹²³Alachas žino, kas nematoma danguose ir žemėje. Pas Jį viskas sugrįžta. Tad garbink Jį ir Juo pasikliauk. Tavo Viešpats yra dėmesingas tam, ką jūs darote.

tinę maldą, o dienos pabaiga – popietės ir vakarinę maldas. Ankstyva naktis nurodo naktinę maldą, atliekamą visiškai sutemus.

12. Juozapas

Ši sūra buvo apreikšta po praėjusios sūros „Hūdas“, vėlyvu Mekos laikotarpiu, kai Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, ir jo bendražygiai išgyveno sunkumus ir vis stiprėjantį Mekos stabmeldžių priešiškumą. Joje išdėstyta pranašo Juozapo, tebūnie jam taika, istorija, pabrėžianti jo išgyventus sunkumus dėl brolių pavydo ir neteisingo apkaltinimo bei įkalinimo Egipte. Sūroje akcentuojama tai, jog Dievas išgelbėjo Juozapą nuo visų išbandymų ir suteikė jam galutinę sėkmę ir garbę. Ši istorija yra skirta paguosti ir padrąsinti Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika. Kitų pranašų istorijos Korane yra išdėstomos smulkiais ištraukomis per kelias sūras, tačiau visa Juozapo istorija, pavadinta „geriausia istorija“, yra nupasakojama būtent šioje, vienoje sūroje.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹*Alif-Lām-Rā.*^a Šios yra aiškaus Rašto eilutės. ²Iš tiesų, Mes atsiuntėme jį kaip Koraną, arabų kalba,^b kad suprastumėte 'jo reikšmes'.

³Mes perduodame tau, 'Pranaše Muhamedai', geriausią istoriją apreikdami tau šį Koraną, nors prieš tai nieko nežinojai apie tai.

⁴'Atmink', kai Juozapas tarė savo tėvui: „Mano mielas tėve! Aš susapnavau septynias žvaigždes, saulę ir mėnulį – aš mačiau juos, puolančius kniūbsčia prieš mane!“ ⁵Jis atsakė: „Mano mielas sūnau! Nepasakok apie tai savo broliams, nes jie surengs planą prieš tave. Iš tiesų, Šėtonas yra prisiekęs priešas žmonijai. ⁶Tavo Viešpats pasirinks tave, išmokys sapnų išaiškinimo ir išstobulins Savo malonę tau ir Jokūbo šeimai, kaip išstobulino ją tavo protėviams prieš tai – Abraomui ir Izaokui. Tavo Viešpats yra Visa Žinantis, Išmintingas!“

⁷Iš tiesų, Juozapo ir jo brolių istorijoje yra pamokos tiems, kurie klausia. ⁸'Atmink', kai jie tarė: „Iš tiesų, Juozapas ir jo brolis 'Benjaminas' yra mūsų tėvo labiau mylimi už mus, nors esame būrys gaušus. Iš tiesų, mūsų tėvas yra aiškiai nuklydęs. ⁹Nužudykime Juozapą

^a Žr. 2:1 išnašą.

^b Koranas tiesiogine žodžio prasme reiškia „Skaitinys“.

ar išvarkyme jį į 'tolimą' žemę, kad mūsų tėvo dėmesys būtų skirtas tik mums, o po to galėsime atgailauti ir būti teisingais žmonėmis.“

¹⁰Vienas jų tarė: „Nežudykite Juozapo, bet įmeskite jį į šulinį, kad koks keliautojas galėtų jį paimti, jeigu ruošiatės ką nors daryti.“

¹¹Jie tarė: „Mūsų tėve! Kodėl nepatiki Juozapo mums, nors trokštame jam tik gero? ¹²Išsiųsk jį su mumis rytoj, kad jis galėtų džiaugtis ir žaisti. Mes juo pasirūpinsime.“ ¹³Jokūbas atsakė: „Mane nuliūdins tai, jeigu jį pasiimsite su savimi. Aš bijau, kad vilkas jį suės, kai būsite neatidūs.“ ¹⁴Jie tarė: „Jeigu vilkas jį suės, nepaisant mūsų stipraus būrio – būsime tikri nevykėliai!“

¹⁵Tada jie pasiėmė Juozapą kartu, sutarę įmesti jį šulinin, o Mes apreiškėme jam: „'Vieną dieną' tu priminsi jiems apie šį poelgį jų, jiems nesuprantant 'kas tu esi'“. ¹⁶Tada jie grįžo pas savo tėvą raudodami vakare. ¹⁷Jie tarė: „Mūsų tėve! Mesėjome lenktynių, palikę Juozapą saugoti mūsų daiktų, ir vilkas suėdė jį. Tačiau tu netikėsi mumis, nesvarbu, kokie teisūs bebūtume.“ ¹⁸Jie atnešė jo marškinius, suteptus netikru krauju. Jis atsakė: „Ne! Tai jūsų sielos paragino jus padaryti kažką 'blogo'. Geriausia yra kantrybė. Siekiu pagalbos Iš Alacho, 'kad iškentėčiau tai', ką sakote.“

¹⁹Atėjo keliautojai ir pasiuntė vandens nešiką, kuris nuleido kibirą šulinin. Jis tarė: „Puiku! Čia yra berniukas.“ Jie pasiėmė jį slapčia, pardavimui. Alachas gerai žinojo, ką jie darė. ²⁰Tada jie pardavė jį už menką pelną – kelias sidabrinės monetas – norėdami jo atsikratyti.

²¹Egiptietis, nupirkęs jį, tarė savo žmonai: „Prižiūrėk jį gerai. Galbūt jis bus mums naudingas arba galėsime jį įsisūnyti.“ Taip įkūrėme Juozapą šioje žemėje ir vėliau išmokėme sapnų aiškinimo. Alacho valia visada dominuos, bet dauguma žmonių to nežino.

²²Kai Juozapas subrendo, Mes davėme jam išmintį ir žinias. Taip atlyginame gera darantiems. ²³Ta, kurios namuose jis gyveno, bandė jį suvilioti. Ji užrakino duris ir tarė: „Ateik pas mane!“ Jis atsakė: „Pas Alachą siekiu prieglobsčio! Mano šeimininkas buvo geras man. Iš tiesų, piktadariai nebus sėkmingi.“ ²⁴Ji troško jo ir jis būtų daręs tą patį, jeigu nebūtų matęs savo Viešpaties ženklų. Taip sulaikėme blogi

ir nepadorumą nuo jo. Jis buvo vienas iš Mūsų išrinktųjų tarnų.²⁵ Jie abu bėgo link durų – ji perplėšė jo marškinius iš nugaros ir sutiko prie durų savo vyrą. Ji sušaukė: „Koks atlygis bus skirtas bandžiusiam suteršti tavo žmonos garbę, jeigu ne kalėjimas ar skausminga bausmė?“²⁶ Juozapas atsakė: „Tai ji bandė mane suvilioti.“ Liudininkas iš jos šeimos paliudijo: „Jeigu jo marškiniai yra perplėšti iš priekio, tai ji sakė tiesą, o jis melavo,²⁷ bet jeigu jie perplėšti iš nugaros, tada ji melavo, o jis sakė tiesą.“²⁸ Kai jos vyras pamatė, kad Juozapo marškiniai perplėšti iš nugaros, tarė 'jai': „Iš tiesų, tai yra tavo išdavystė. Iš tiesų, tavo išdavystė yra didi.“²⁹ Juozapai! Pamišk apie tai. O tu – siek atleidimo už šią nuodėmę. Iš tiesų, tai buvo tavo kaltė.“

³⁰ Kai kurios moterys mieste liežuvavo: „Valdytojo žmona bandė suvilioti savo vergą! Meilė jam užvaldė jos širdį. Iš tiesų, mes matome ją esant aiškiai nuklydusią.“³¹ Kai ji išgirdo apie liežuvavimą, pakvietė jas, paruošė joms puotą, davė kiekvienai po peilį ir tarė Juozapui: „Ateik ir parodyk save joms!“ Pamačiusios jį, jos buvo priblokštos jo grožio ir įsiplovė savo rankas, sakydamos: „Dieve sergėk! Tai ne vyras, o kilmingas angelas!“³² Ji tarė: „Tai yra tas, dėl kurio peikėte mane! Aš mėginau jį suvilioti, bet jis atsisakė. Jeigu jis nedarys to, ką jam įsakiau, jis bus įkalintas ir pažemintas.“³³ Juozapas meldė: „Mano Viešpatie! Aš mieliau būsiu įkalintas, nei darysiu tai, kam mane jos kviečia. Jeigu neatitrauksi nuo manęs jų pinklių, pasiduosiu joms ir tapsiu neišmanėlis.“³⁴ Tad Viešpats atsakė jam ir atitraukė jų pinkles. Iš tiesų, Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis!

³⁵ Tada pasirodė jiems, nepaisant visų 'Juozapo nekaltumo' ženklų, geriau įkalinti jį kuriam laikui.³⁶ Du kiti tarnai buvo uždaryti kalėjiman kartu su juo. Vienas jų tarė: „Aš sapnavau, kad spaudžiu vynuoges“, o kitas sakė: „Aš sapnavau, kad nešu duoną ant galvos, kurią lesa paukščiai.“ 'Jie abu tarė': „Paaiškink mums tai. Iš tiesų, mes matome, kad esi darantis gera.“

³⁷ Juozapas atsakė: „Nespės jums atnešti jūsų maisto, o aš jau būsiu išaiškinęs, ką tai reiškia. Tai yra dalis to, ko išmokė mane mano Viešpats. Aš laikausi atokiai nuo religijos žmonių, kurie atmeta Alachą ir

neigia Ateinantį gyvenimą.³⁸ Aš seku tikėjimu savo tėvų: Abraomo, Izaoko ir Jokūbo. Nadera mums nieko garbinti greta Alacho. Tai yra iš Alacho malonės mums ir visai žmonijai, bet dauguma žmonių nėra dėkingi.³⁹ Mano kalėjimo bendražygiai! Kas yra geriau: daugybė skirtingų dievų ar Alachas – Vienas, Visa Suvaldantis?⁴⁰ Ką garbinate vietoj Jo, tėra vardai, kuriuos jūs ir jūsų protėviai pramanė, 'nors' dėl to Alachas nedavė leidimo. Valdžia priklauso tik Alachui. Jis įsakė jums garbinti tik Jį. Tai yra teisus tikėjimas, bet dauguma žmonių to nežino.⁴¹ Mano kalėjimo bendražygiai! Vienas jūsų patieks savo šeimininkui vyną, o kitas bus nukryžiuotas ir paukščiai les nuo jo galvos. Tai yra nuosprendis reikalo, dėl kurio klausiate.“⁴² Tada jis tarė išgyvensiančiam: „Paminėk mane savo šeimininko^a akivaizdoje.“ Tačiau Šėtonas privertė jį užmiršti apie tai, tad Juozapas liko kalėjime keletui metų.

⁴³Vieną dieną Karalius tarė: „Aš susapnavau septynias riebias karves, suvalgytas septynių liesų, ir septynias žalias javų varpas bei kitas 'septynias' sudžiūvusias. Didikai! Pasakykite man šio sapno reikšmę, jeigu galite paaiškinti sapnus.“⁴⁴ Jie atsakė: „Tai painūs sapnai. Mes nesame apmokyti jų išaiškinti.“⁴⁵ Tada tas, kuris buvo išlaisvintas iš kalėjimo, galiausiai prisiminė 'Juozapą' ir tarė: „Aš pasakysiu to paaiškinimą, tad leiskite man eiti 'pas Juozapą'.“

⁴⁶„Jis tarė: „Juozapai, tiesos žmogau! Paaiškink mums apie septynias riebias karves, suvalgytas septynių liesų, ir septynias žalias javų varpas, ir kitas 'septynias' sudžiūvusias, kad grįžčiau pas žmones ir duočiau jiems žinoti.“⁴⁷ „Juozapas' atsakė: „Jūs sėsite septynis metus paeiliui kaip įprasta, palikdami derlių javų varpose, išskyrus mažą dalį, kurią naudosite valgiui.“⁴⁸ Tada ateis septyni metai sunkumų, kurie suvartos viską, ką išsaugojote, išskyrus mažą dalį, kurią paliksite 'sėkloms'.⁴⁹ Tada ateis metai, kai žmonės sulauks gausaus lietaus ir jie spaus 'alyvuoges ir vynuoges’“.

⁵⁰Karalius tarė: „Atveskite jį man.“ Kai pasiuntinys atėjo, Juozapas tarė: „Grįžk pas savo šeimininką ir paklausk apie moteris, įsipjovu-

^a T. y. Egipto karaliui.

sias sau rankas. Iš tiesų, mano Viešpats žino apie jų pinkles!“ ⁵¹Karalius paklausė 'moterų': „Ką gavote, kai bandėte suvilioti Juozapą?“ Jos atsakė: „Dieve sergėk! Mes nežinome nieko blogo apie jį.“ Tada valdytojo žmona prisipažino: „Dabar tiesa paaiškėjo. Tai buvau aš, kuri bandė jį suvilioti. Iš tiesų, jis yra teišus.“ ⁵²Juozapas tarė: „Aš paprasčiau to paklausti, kad mano šeimnininkas žinotų, jog neišdaviau jo jam už nugaros, ir kad Alachas neveda rezgančiųjų pinkles.“ ⁵³Aš nemėginu savęs 'visiškai' išteisinti. Iš tiesų, siela yra linkusi blogiui, išskyrus tas, kurioms mano Viešpats suteikė malonę. Iš tiesų, mano Viešpats yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!“^a

⁵⁴Karalius tarė: „Atveskite jį man. Aš paskirsiu jį savo asmeniniu tarnu.“ Tada, pasikalbėjęs su juo, jis tarė: „Iš tiesų, šiandien gavai aukštą poziciją ir pasitikėjimą.“ ⁵⁵Juozapas tarė: „Patikėk man savo pasėlių sandėlius – juk esu patikimas, žinantis.“ ⁵⁶Taip įkūrėme Juozapą žemėje, kad jis įsitvirtintų ten, kur noris. Mes apaliegame Savo malonę, ką panorime. Mes neleidžiame gera darančiųjų atlygiui būti prarastam, ⁵⁷o Ateinančiojo gyvenimo atlygis yra dar didesnis priimantiems tikėjimą ir dievobaimingius.

⁵⁸Tada atvyko Juozapo broliai 'ieškodami maisto' ir žengė pas jį. Jis juos atpažino, bet jie neatpažino jo. ⁵⁹Kai aprūpino juos, Juozapas tarė: „Atveskite man savo brolių iš tėvo pusės. Ar nematote, kad teisingai jums atseikėju ir kad esu svingingas šeimnininkas?“ ⁶⁰Jeigu neatvesite jo man – neduosiu jums nė grūdo ir neleisiu jums prisiartinti prie manęs.“ ⁶¹Jie prižadėjo: „Mes pamėginsime įtikinti jo tėvą leisti jam keliauti. Iš tiesų, mes tai padarysime.“ ⁶²Juozapas įsakė savo tarnams: „Sugrąžinkite jų mantą į jų maišus, kad jie galėtų juos atpažinti grįžę pas savo šeimą ir galbūt sugrįžtų atgal.“

⁶³Kai Juozapo broliai sugrįžo pas savo tėvą, jie maldavo: „Mūsų tėve! Mums daugiau nebeseikės grūdų. Tad siųsk mūsų brolių su mumis, kad gautume savo dalį. Iš tiesų, mes prižiūrėsime jį.“ ⁶⁴Jis atsakė: „Ar turėčiau patikėti jį jums, kaip prieš tai patikėjau jo brolių?

^a 52-53-os eilutės žodžiai taip pat gali būti priskiriami valdytojo žmonai.

^b T. y. prekes, už kurias jie įsigijo grūdų.

Alachas yra geriausias saugotojas ir Maloningiausias iš suteikiančiųjų malonę.“⁶⁵ Atrišę maišus, jie atrado savo mantą, sugrąžintą jiems. Jie tarė: „Mūsų tėve, ko daugiau galime trokšti? Tai yra mūsų manta, sugrąžinta mums. Dabar galime įgyti daugiau maisto savo šeimai. Mes prižiūrėsime savo brolių ir gausime dar vieną kupranugario nešulį – lengvai įgytą nešulį.“⁶⁶ Jokūbas tarė: „Aš nesiūsiu jo su jumis, kol neprisieksite man Alachu, kad atvesite jį atgal, nebent būsite visiškai apsupti ir nugalėti banditų ar priešų.“ Kai jie davė savo priesaikas, jis tarė: „Alachas liudija tai, ką pasakėme.“⁶⁷ Tada jis nurodė jiems: „Mano sūnūs! Neženkite 'miestan' per vienus vartus, bet per keletą.^a Aš negaliu jums padėti prieš Alacho valią nė kiek. Sprendimas priklauso tik Alachui. Juo aš pasikliauju. Tegul pasikliauja Juo visi pasikliaujantieji.“⁶⁸ Kai jie įžengė 'miestan' kaip jų tėvas nurodė, tai nepadėjo jiems prieš Alacho valią nė kiek. Tai tebuvo išpildytas Jokūbo troškimas. Iš tiesų, jis buvo gerai žinantis tai, ko jį išmokėme, bet dauguma žmonių to nežino.

⁶⁹Kai jie žengė pas Juozapą, jis pašaukė savo brolių 'Benjaminą' greita ir tarė: „Iš tiesų, aš esu tavo brolis. Tad neliūdėk dėl to, ką jie darė 'man'.“⁷⁰ Kai jie buvo aprūpinti, jis įdėjo taurę į savo brolio maišą. Tada buvo sušukta: „Pirkliai! Jūs vagys!“⁷¹ Jie tarė apsisukdami: „Ko ieškote?“⁷² Jie atsakė: „Ieškome karaliaus taurės. Kas ją suras, bus apdovanotas kupranugario nešuliu 'grūdų'. Aš esu atsakingas už tai.“⁷³ Juozapo broliai atsakė: „Prisiekiame Alachu, jūs žinote, kad neatėjome skleisti nedorybių žemėje ir nesame vagys.“⁷⁴ Jie tarė: „Kokia bus vagies bausmė, jeigu meluojate?“⁷⁵ Jie atsakė: „Tai bus 'pavergimas' to, pas kurį rasite taurę. Tokią bausmę skiriame piktadariams.“⁷⁶ Tad Juozapas pradėjo nuo jų maišų prieš 'apieškodamas' Benjaminą maišą ir tada ištraukė iš jo taurę. Taip Mes įkvėpėme Juozapą surengti planą. Jis nebūtų galėjęs pasiimti savo brolio pagal karaliaus įstatymą, bet Alachas to panorėjo. Mes pakeliame statusą, kam panorime. Virš visų žinančiųjų yra Žinantis Viską.

^a Jokūbas nurodė savo sūnams žengti ne visiems kartu, bet po tris ar keturis, taip siekiant išvengti pavydo ir galimo pavojaus.

⁷⁷„Juozapo broliai“ tarė: „Jeigu jis yra vagis, tai juk anksčiau vogė jo brolis.“^a Tačiau Juozapas užgniaužė „pyktį“ savyje, neatskleisdamas nieko jiems, ir tarė „sau“: „Jūsų padėtis yra dar blogesnė.“^b Alachas geriau žino, ką teigiate.“⁷⁸ Jie tarė: „Valdytojau! Jis turi labai seną tėvą, tad paimk vieną mūsų vietoj jo. Mes matome, kad esi darantis gera.“⁷⁹ Jis atsakė: „Alache sergėk, kad paimtume ką nors kitą nei tą, pas kurį radome savo turtą. Tuomet būtume piktadariai.“⁸⁰ Praradę viltį, jie apsitarė ir vyriausias jų tarė: „Ar nežinote, kad jūsų tėvas priėmė priesaiką Alacho vardu iš jūsų, ir kad prieš tai nuvylytė jį dėl Juozapo? Tad aš nepaliksiu šios žemės, kol tėvas man neleis ar kol Alachas nenuspręs „ko kito“. Jis yra Geriausias Sprendėjas.“⁸¹ Grįžkite pas savo tėvą ir sakykite jam: „Mūsų tėve! Tavo sūnus atliko vagystę. Mes liudijame tik dėl to, ką žinome. Juk mes negalėjome apsisaugoti nuo nematomo.“⁸² Paklausk gyventojų miesto, kuriame buvome, ir karavano, su kuriuo keliavome. Iš tiesų, mes sakome tiesą.“

⁸³„Jokūbas“ tarė: „Ne! Jūsų sielos privertė jus daryti bloga. Bet geriausia būti kantriam. Galbūt Alachas sugrąžins man juos visus. Iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis, Išmintingas!“⁸⁴ Jis nusigręžė nuo jų, tardamas: „Varge, vargšas Juozapas!“ ir jo akys išblėso nuo jį gniaužiančio sielvarto.“⁸⁵ Jie tarė: „Prisiekiame Alachu! Tu nenustosi prisiminti Juozapo, kol neprarasi sveikatos ar nepražūsi.“⁸⁶ Jis atsakė: „Aš skundžiuosi dėl savo kančios ir sielvarto tik Alachui. Aš žinau iš Alacho tai, ko nežinote.“⁸⁷ Mano sūnūs! Eikite ir teiraukitės dėl Juozapo ir jo brolio ir nepulkite neviltin dėl Alacho malonės. Niekas nepraranda vilties dėl Alacho malonės, išskyrus netikinčiuosius.“

⁸⁸Kai žengė prieš Juozapą, jie tarė: „Valdytojau! Mus ir mūsų šeimą užklupo sunkmetis, tad atnešėme tik menkos vertės prekes, bet „prašome“ seikėk mums negailėdamas ir būk mums dosnus. Iš tiesų, Alachas atlygina labdaringsiems.“⁸⁹ Jis paklausė: „Ar atsimenate, ką padarėte Juozapui ir jo broliui, būdami neišmanėliai?“⁹⁰ Jie atsa-

^a Juozapas, tebūnie jam taika, savo jaunystėje buvo neteisingai apkaltintas vagyste.

^b Tikrieji vagys buvo Juozapo broliai, nes pavogė jį iš Jokūbo.

^c T. y. jo regėjimas nusilpo tiek, kad jis apako.

kė: „Nejaugi esi Juozapas?“ Jis tarė: „Aš esu Juozapas ir tai yra mano brolis Benjaminas. Alachas buvo maloningas mums. Iš tiesų, dievo-baimingiems ir kantriems – Alachas nesumažina atlygio gera daran-tiems.“⁹¹Jie prisipažino: „Prisiekiame Alachu! Alachas skyrė pirmenybę tau prieš mus, mes buvome iš tiesų nuodėmingi.“⁹²Juozapas tarė: „Šiandien nebūsite kaltinami. Tegul Alachas atleidžia jums! Jis yra Maloningiausias iš suteikiančiųjų malonę.“⁹³Eikite su šiais mano marškiniais ir užmeskite juos ant mano tėvo veido – jis atgaus regėjimą. Tada grįžkite pas mane su visa šeima.“

⁹⁴Kai karavanas išvyko, jų tėvas tarė 'esantiems aplink jį': „Jūs laikysite mane pamišusiu, bet aš užuodžiu Juozapo kvapą.“⁹⁵Jie atsakė: „Prisiekiame Alachu! Tu vis dar paklydęs savo senoje iliuzijoje.“⁹⁶Bet kai gerų žinių nešėjas atvyko,^a jis užmetė marškinius ant jo veido ir Jokūbas atgavo regą. Tada jis tarė: „Ar nesakiau jums, kad žinau iš Alacho tai, ko nežinote?“⁹⁷Jie maldavo: „Mūsų tėve! Melsk mūsų nuodėmių atleidimo. Iš tiesų, mes buvome nuodėmingi.“⁹⁸Jis tarė: „Aš melsiu atleidimo jums iš savo Viešpaties. Iš tiesų, Jis yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!“

⁹⁹Kai jie žengė pas Juozapą, jis apkabino savo tėvus, tardamas: „Sveiki atvykę į Egiptą. Alachui leidus, būsite saugūs čia.“¹⁰⁰Tada Juozapas pasiėmė juos link savo sosto. Jie visi krito prieš jį kniūbsčia^b ir jis tarė: „Mano brangus tėve! Tai yra mano senojo sapno išsipildymas. Mano Viešpats padarė tai tiesa. Jis buvo man geras, kai išlaisvino mane iš kalėjimo ir atvedė jus iš klajoklių gyvenimo po to, kai Šėtonas įžiebė priešišumą tarp manęs ir mano brolių. Iš tiesų, mano Viešpats yra Subtilus^c išpildydamas Savo troškimus. Iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis, Išmintingas!¹⁰¹Mano Viešpatie! Tu davei man valdžią ir išmokei sapną paaiškinimo. Dangų ir žemės Sutvėrėjau! Tu

^a T. y. Jokūbo sūnus, turėjęs Juozapo marškinius.

^b Po Korano atsiuntimo Pranašui Muhamedui, tebūnie jam taika, pulti kniūbsčia prieš kažką kitą, nei Dievą, buvo uždrausta, tačiau anksčiau tai buvo leistinas veiks-mas, išreiškiantis pagarbą žmonėms.

^c Dievo santykiai su kūriniu yra subtilūs, dažnai nepastebimi, tačiau artimi.

esi mano Globėjas šiame gyvenime ir Ateinančiame. Leisk man mirti būnant paklūstančiu 'Tau' ir priskirk mane prie teisingųjų.“

¹⁰²Tai dalis žinių to, kas buvo paslėpta, kurias apreiškiame tau, 'Pranaše Muhamedai'. Tu nebuvai su jais, kai jie kartu rengė savo išdavikiškus planus. ¹⁰³Dauguma žmonių – nesvarbu, kiek besistengsi – ir toliau netikės, ¹⁰⁴nors ir neprašai iš jų atlygio už tai. Iš tiesų, tai tėra priminimas pasauliams. ¹⁰⁵Kiek ženklų danguose ir žemėje jie praleidžia nekreipdami dėmesio! ¹⁰⁶Dauguma jų tiki į Alachą tik garbindami greta Jo stabus. ¹⁰⁷Ar jie jaučiasi saugūs, kad neužklups jų pribloškianti bausmė iš Alacho, ar kad valanda staiga neužklups jų, to nesitikint? ¹⁰⁸Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Tai yra mano kelias. Aš kviečiu pas Alachą su aiškiu įrodymu – aš ir tie, kurie seka manimi. Išaukštintas yra Alachas! Aš nesu stabmeldys!“

¹⁰⁹Mes siuntėme anksčiau tavęs vyrus iš kiekvienos žmonių tautos su Mūsų apreiškimais. Ar neigiantieji nekeliavo žeme ir nematė, kokia pabaiga buvo gyvenusių anksčiau jų? Iš tiesų, Ateinančiojo gyvenimo Namai yra daug geresni dievobaimingiems. Argi nesuprasite? ¹¹⁰Kai pasiuntiniai buvo beprarandą viltį, supratę tai, kad buvo atmesti, Mūsų pagalba ateidavo pas juos. Tada išgelbėdavome, ką panorėdavome, bet Mūsų bausmė niekada nebuvo atitraukta nuo prasikaltėlių. ¹¹¹Jų istorijose yra pamokos mąstantiems žmonėms. Tai nėra pramanytas pasakojimas, bet ankstesniųjų apreiškimų patvirtinimas, paaiškinimas visų dalykų, bei vedimas ir malonė tikintiems žmonėms!

13. Griaustinis

Ši sūra buvo apreikšta Medinos laikotarpiu. Joje atkreipiamas dėmesys į Dievo egzistavimą ir to įrodymus Jo kūrinijoje: danguje, žemėje, saulėje, mėnulyje ir žvaigždėse. Ji pavadinta pagal 13-ąją eilutę, kurioje griaustinis šlovina Dievą. Žaibas ir griaustinis šioje eilutėje iliustruoja Dievo galią. Pabrėžiant tai, kad žaibas ir griaustinis yra Dievo kūriniai, ši eilutė nuginčija stabmeldžių pasirinkimą garbinti gamtos fenomenus. Taip pat šioje sūroje yra paliečiamos tikinčiųjų ir netikinčiųjų savybės, apie kurias sekančioje sūroje bus kalbama plačiau.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹*Alif-Lām-Mīm-Rā.*^a Šios yra Rašto eilutės. Tiesa yra tai, ką Viešpats tau apreiskė, 'Pranaše Muhamedai', bet dauguma žmonių nepriima tikėjimo. ²Alachas iškėlė dangus be jums matomų atramų ir įsitvirtino Soste. Jis padarė saulę ir mėnulį pavaldžius – jie skrieja 'savo orbitomis' iki nustatyto laiko. Jis išaiškina ženklus, kad būtumėt užtikrinti susitikimu su savo Viešpačiu. ³Jis išskleidė žemę ir įtaisė joje tvirtus kalnus ir upes, ir sukūrė įvairių rūšių vaisius poromis.^b Jis uždengia dieną naktimi. Iš tiesų, tame yra ženklai mąstantiems žmonėms. ⁴Žemėje driekiasi plotai, vienas šalia kito, ir sodai vynuogių, pasėlių ir palmių, keleto augančių iš vienos šaknies ar kiekvieno iš savosios. Juos visus lieja tas pats vanduo, bet Mes padarėme kai kuriuos jų pranokstančius kitus savo vaisiais. Iš tiesų, tame yra ženklai supratingiems žmonėms.

⁵Jeigu būsi nustebintas, 'Pranaše Muhamedai', tai būk nustebintas jų klausimu: „Ar mums tapus dulkėmis būsime sukurti iš naujo?“ Šie 'netikintieji' atmeta savo Viešpatį. Jie dėvės geležinių grandinių antkaklius ir bus Ugnies gyventojai. Jie bus joje amžinai. ⁶Jie ragina tave paspartinti bausmę vietoj malonės, nors anksčiau jų buvo įvyk-

^a Žr. 2:1 išnašą.

^b Žodis „poromis“ nurodo vyriškosios ir moteriškosios lyties augalų dalis, saldžius ir sūrius, maistingus ir nemaistingus vaisius.

dytos panašios baismės. Iš tiesų, tavo Viešpats yra atlaidus žmonėms, nepaisant jų piktadarių, ir iš tiesų, tavo Viešpats griežtai baudžia. ⁷Netikintieji sako: „Jei tik ženklas būtų atsiųstas jam iš jo Viešpaties!“ Bet tu esi tik įspėjimo davėjas. Kiekviena 'ankstesnioji' tauta 'irgi' turėjo savo vedlį.

⁸Alachas žino, ką kiekviena moteris neša ir kas mažėja ar didėja išcirose.^a Viskas yra Jo nustatyta. ⁹Jis yra Visa Žinantis matomą ir nematomą – Didysis, Išaukštintas! ¹⁰„Jam“ nesvarbu, ar kalbėsite slapta ar atvirai, slėpsitės nakties tamsoje ar judėsite dienos šviesoje. ¹¹Kiekvienas asmuo turi angelus einančius paeiliui, priešais jį ir už jo. Jie saugo jį pagal Alacho įsakymą. Iš tiesų, Alachas nepakeis žmonių būvio, kol jie patys savęs nepakeis. Jeigu Alachas nuspręs nubauti žmones, tai negalės būti atidėta. Nėra jiems be Jo apsaugininko.

¹²Jis parodo jums žaibą, sukeliantį baimę ir viltį,^b ir sutveria sunkius debesis. ¹³Griaustinis aukština Jį šlovinimu, kaip ir angelai, Jo bijodami. Jis siunčia griaustinio trenksmą ir paveikia juo, ką panori, o jie ginčijasi dėl Alacho, kai Jis turi milžinišką galią. ¹⁴„Vienintelė“ teisinga malda yra 'malda' skirta Jam – o tie, kuriems jie melžiasi vietoj Jo, neduoda jokio atsakymo, nebent kaip to, kuris ištisia savo delnus siekdamas vandens 'giliame šulinyje', kad vanduo pasiektų jo burną – bet tai niekada neįvyksta. Netikinčiųjų maldos yra visos perniek. ¹⁵Prieš Alachą puola kniūbsčia visa, kas danguose ir žemėje – noromis ar ne – kaip ir jų šešėliai, rytais ir vakarais.

¹⁶Klausk jų, 'Pranaše Muhamedai': „Kas yra dangų ir žemės Viešpats?“ Sakyk: „Alachas!“ Klausk: „Kodėl tada renkatės savo globėjais kitus nei Jis, kurie negali sau nei padėti, nei pakenkti.“ Sakyk: „Ar gali aklasis ir matantis būti lygūs? Ar gali šviesa prilygti tamsai?“^c Ar stabai, kuriuos jie garbina vietoj Alacho, sukūrė kažką panašaus į Jo

^a Dievas žino ar kiaušidė bus apvaisinta, ar kūdikis bus pagimdytas jį išnešiojus visiškai, ar nėštumas baigsis gimdymu ar persileidimu, kiek kūdikių gims, ir visus kitus su nėštumu susijusius dalykus.

^b T. y. baimę dėl žaibo keliamo pavojaus ir viltį dėl žemę atgaivinančio lietaus.

^c Aklumas ir tamsa Korane yra pateikiami kaip analogija netikėjimui. Tuo tarpu, gebėjimas matyti ir šviesa iliustruoja teisingą tikėjimą.

kūrinių, kad jų kūriniai būtų neatskiriami nuo Jo kūrinų? Sakyk: „Alachas yra visko Kūrėjas. Jis yra Vienintelis, Visa Suvaldantis!“¹⁷ Jis atsiunčia lietų iš dangaus, juo pripildydamas upių slėnius pagal jų apimtį. Tada srovės nešasi kylančias putas, panašias į šlaką, išgaunamą iš metalo, kurį žmonės išlydo ugnyje papuošalams ir įrankiams. Taip Alachas palygina tiesą su melu. Bevertis likutis tada išmetamas, bet tai, kas suteikia naudą žmonėms, išlieka. Taip Alachas pateikia palyginimus.¹⁸ Atsakantieji savo Viešpačiui gaus atlygį geriausią, o neatsakantys Jam, net jeigu turės viską, kas yra žemėje, ir antrą kartą tiek – jie pasiūlys visa tai savo išpirkai. Toks bausis bus jų teismas. Pragaras bus jų namai. Kokia siaubinga poilsio vieta!

¹⁹Ar gali žinantis tai, kad Viešpaties apreiškimas tau yra tiesa, būti lygus aklajam? Suvoks tai tik turintys supratimą,²⁰ kurie išpildo Alachos sandorą ir nenutraukia priesaikų,²¹ išlaiko ryšius, kuriuos Alachas įsakė išlaikyti, bijo savo Viešpaties ir besibaugina baisaus teismo,²² kantriai siekia savo Viešpaties patenkinimo,^a atlieka maldą ir aukoja iš to, ką jiems suteikėme, viešai ir slapčia, ir atsako į blogą geru. Jų atlygis bus amžinoji buveinė – ²³amžini Rojaus sodai, į kuriuos jie žengs kartu su teisuoliais iš savo tėvų, sutuoktinių ir palikuonių. Angelai žengs su jais pro visus vartus, ‘tardami’: ²⁴„Taika jums už jūsų kantrybę. Kokia tobula paskutinė buveinė!“²⁵ O sulaužantys Alacho sandorą po jos patvirtinimo, nutraukiantys ryšius, kuriuos Alachas įsakė išlaikyti, ir skleidžiantys piktadarystės žemėje – jie bus prakeikti ir turės prasčiausią buveinę.²⁶ Alachas aprūpina gausiai ar saikingai ką panori. Jie džiaugiasi šiuo gyvenimu, bet šis gyvenimas, palyginus su Ateinančiuoju, tėra ‘trumpas’ pasimėgavimas.

²⁷Netikintieji sako: „Jeigu tik ženklas galėtų būti atsiųstas jam iš jo Viešpaties.“ Sakyk, ‘Pranaše Muhamedai’: „Iš tiesų, Alachas palieka klaidžioti, ką panori, ir veda pas Save atsigręžiančiuosius į Jį – ²⁸priimančius tikėjimą, atrandančius savo širdžių ramybę Alacho prisiminime. Be abejonės, Alacho prisiminime širdys suranda ramybę.²⁹ Tu,

^a Verčiant pažodžiui: „kantriai siekiantys savo Viešpaties Veido.“

kurie priima tikėjimą ir daro gera, – jų laukia džiaugsmas ir garbingas sugrįžimas.“³⁰Taip Mes atsiuntėme tave, 'Pranaše Muhamedai', tautai, kaip ir ankstesniosioms tautoms 'buvo atsiųsti pranašai', kad skaitytum jiems tai, ką apreiškėme tau. Bet jie vis vien atmeta Maloningąjį. Sakyk: „Jis yra mano Viešpats! Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį. Juo aš pasikliauju ir į Jį gręžiuosi atgailaudamas.“³¹Jeigu būtų skaitinys, dėl kurio kalnai judėtų ar žemė perskiltų, ar mirusieji kalbėtų, 'tai būtų šis Koranas'. Taip! Viskas yra Alacho valioje. Ar netikintieji vis dar nesuprato, kad jei Alachas panorėtų, atvestų 'į tiesą' visą žmoniją? Negandos nesiliaus užklupti netikinčiųjų dėl jų piktadarysčių arba apsistos greta jų namų, kol neišsipildys Alacho pažadas. Iš tiesų, Alachas visuomet išpildo Savo pažadą.

³²Kiti pasiuntiniai buvo išjuokti anksčiau tavęs, tad atidėjau nuosprendį atmetusiems tikėjimą trumpam ir tada pagriebiau juos. Kokia 'baisi' buvo Mano bausmė! ³³Ar 'yra lygių' Prižiūrinčiamam kiekvienos sielos darbus? Tačiau jie pramanė stabus greta Alacho. Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Išvardinkite juos! Ar tu pasakysite Jam apie kažką žemėje, ko Jis nežinojo buvus, ar tai tebus tušti žodžiai?“ Ne! Išgrąžinti buvo planai atmetusiems tikėjimą, tad jie nukrypo nuo tiesaus tako. Ką Alachas paklaidina – to niekas negali vesti. ³⁴Jie kentės bausmę šiame gyvenime, bet bausmė Ateinančiajame yra daug smarkesnė. Niekas jų neapsaugos nuo Alacho.

³⁵Štai aprašymas Rojaus, pažadėto dievobaimingiesiems: jame teka upės, amžinas jo maistas ir šešėliai. Tai yra dievobaimingųjų pabaiga. O atmetusiųjų tikėjimą pabaiga bus Ugnis. ³⁶„Tikintieji tarp tų,“ kuriems davėme Raštą, džiūgiau dėl to, kas buvo apreikšta tau, 'Pranaše Muhamedai', bet 'melo' šalininkai neigia to dalį. Sakyk: „Man buvo įsakyta tik garbinti Alachą ir negarbinti vietoj Jo nieko. Pas Jį kviečiu ir pas Jį sugrįšiu.“³⁷Taip Mes apreiškėme 'Koraną', kaip įstatymą arabų kalba. Jeigu sektum jų troškimais po to, kai žinios buvo tau suteiktos – neturėtum nei globėjo, nei apsaugininko nuo Alacho.

³⁸Išties Mes siuntėme pasiuntinius anksčiau tavęs, 'Pranaše Muhamedai', ir suteikėme jiems žmonas ir palikuonis. Nėra buvę taip, kad pasiuntinys atneštų ženklą be Alacho leidimo. Kiekvienam reikalui yra numatytas laikas. ³⁹Alachas ištrina ir patvirtina, ką panori. Su Juo yra Rašto Motina.^a ⁴⁰Ar parodysime tau dalį, kuo juos perspėjame, ar paimsime tavo gyvybę 'prieš tai' – tavo pareiga tėra perduoti 'žinią', o teisime Mes. ⁴¹Ar jie nemato, kad pamažu mažiname jų žemės ribas?^b Kai Alachas nusprendžia – niekas negali pakeisti Jo sprendimo. Jis greitai teisia. ⁴²Prieš tai buvę 'netikintieji' taip pat sąmokslavo, bet galutinis sąmokslas priklauso Alachui. Jis žino, ką įgyja kiekviena siela. Atmetusieji tikėjimą greitai žinos, kam priklauso galutinė buveinė. ⁴³Netikintieji sako: „Tu nesi pasiuntinys.“ Sakyk: „Užtenka Alacho paliudyti tarp manęs ir jūsų, bei 'liudijimo' tų, kurie išmano Raštą.“

^a Tai yra Raštas, kuriame įrašytas visų Dievo kūrinių likimas bei visi Dievo apreikšti Raštai (žr. 6:38 išnašą).

^b Netikinčiųjų žemės mažėjo, kai aplink juos daugėjo tikinčiųjų.

14. Abraomas

Šioje Mekos laikotarpio sūroje, pavadintoje pranašo Abraomo, tebūnie jam taika, vardu, nupasakota dalis Abraomo istorijos (35–41 eilutėse). Joje akcentuojama tai, kad visi pranašai mokė to paties – garbinti Viešpatinį Dievą. Kiekvienas Dievo siųstas pasiuntinys ir pranašas buvo žmogus, kaip ir mes. Tačiau kiekvienas jų buvo išrinktas dieviškosios žinios perdavimui ir dėl to jiems buvo suteikti stebuklai, kuriais pasiuntiniai galėjo įrodyti savo teisumą.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Alif-Lām-Rā.^a Tai Raštas, kurį apreiškėme tau, 'Pranaše Muhamedai', kad vestum žmones iš tamsos į šviesą, jų Viešpaties valia, į kelią Visa Galinčio, Verto Išaukštinimo – ²Alacho, Kuriam priklauso visa, kas danguose ir žemėje. Vargas atmetusiesiems tikėjimą nuo griežtos bausmės – ³teikiantiems pirmenybę šiam gyvenimui vietoj Ateinančio ir nugręžiantiems 'žmones' nuo Alacho tako, besistengiant 'pavaizduoti' jį esant kreivu. Jie yra toli nuklydę. ⁴Kiekvienas Mūsų siųstas pasiuntinys kalbėjo savo tautos kalba, kad paaiškintų jai 'Dievo žinią'. Tada Alachas palieka klaidžioti, ką panori, ir veda 'į tiesą', ką panori.^b Jis yra Visa Galintis, Išmintingas!

⁵Iš tiesų, Mes siuntėme Mozę su Mūsų ženklais, 'tardami': „Vesk savo tautą iš tamsos į šviesą ir primink jiems apie Alacho 'malonės' dienas.“ Iš tiesų, tame yra ženklai kiekvienam kantriam ir dėkingam. ⁶„Atmink', kai Mozė tarė savo tautai: „Prisiminkite Alacho malonę 'suteiktą' jums, kai Jis išgelbėjo jus nuo Faraono tautos, kuri jus vargino baisiomis kančiomis, skersdama jūsų sūnus ir palikdama gyvas jūsų moteris. Tai buvo didelis išbandymas iš jūsų Viešpaties.“ ⁷Kai tavo Viešpats tarė: „Jei būsite dėkingi – duosiu jums daugiau, bet jeigu būsite nedėkingi – iš tiesų, Mano bausmė yra griežta.“ ⁸Mozė tarė: „Jeigu jūs, kartu su visais esančiais žemėje, būsite nedėkin-

^a Žr. 2:1 išnašą.

^b Dievas palieka paklydusius tuos, kurie atsisako priimti Jo vedimą.

gi, tada 'žinokite', jog Alachas yra Viskuo Apsirūpinantis, Vertas Išaukštinimo!“

⁹Ar jūsų nepasiekė pasakojimai tų, kurie buvo anksčiau jūsų – tautos Nojaus, adiečių, samūdiečių ir atėjusių po jų? Tik Alachas žino, kiek jų buvo. Jų pasiuntiniai atėjo pas juos su aiškiais ženklais, bet jie dėjo savo rankas į burnas, 'krimsdami jas iš pykčio', ir tarė: „Mes atmetame tai, kuo buvote siųsti. Iš tiesų, mes esame abejonėje dėl to, į ką kviečiate.“ ¹⁰Jų pasiuntiniai tarė: „Nejau gali būti abejonių dėl Alacho, dangų ir žemės Sutvėrėjo? Jis kviečia jus tam, kad atleistų nuodėmes ir atidėtų jūsų pabaigą iki nustatyto laiko.“ Jie atsakė: „Jūs esate tik žmonės, tokie kaip ir mes. Jūs norite tik to, kad nustotume garbinti tai, ką garbino mūsų protėviai. Atneškite mums aiškų įrodymą!“ ¹¹Jų pasiuntiniai tarė: „Iš tiesų, mes esame žmonės, kaip ir jūs, bet Alachas suteikia malonę, kam panori iš Savo tarnų. Mes negalime atnešti jums įrodymo, nebent Alachui leidus. Tegul Alachu pasikliauja tikintieji.“ ¹²Kodėl neturėtume pasikliauti Alachu, kai Jis atvedė mus į 'geriausius' takus? Iš tiesų, mes kantriai kentėsime tai, kuo mus kankinsite. Tegul Alachu pasikliauja pasikliaujantieji!“

¹³Tada netikintieji tarė savo pasiuntiniams: „Mes ištremsime jus iš savo žemės, nebent grįšite į tikėjimą mūsų.“ Tad jų Viešpats apreiškė: „Mes sunaikinsime piktadarius ¹⁴ir padarysime jus gyvenančiais žemėje po jų. Tai skirta tam, kuris bijo stoti prieš Mane ir bijo Mano įspėjimo.“ ¹⁵Pasiuntiniai' prašė Alacho pergalės, tad kiekvienas užsipykęs tironas pralaimėjo. ¹⁶Prieš kiekvieną jų yra Pragaras – jame jie gers pūlių vandenį, ¹⁷kurį jie gurkšnos, bet vargiai galės nuryti. Mirtis užklups juos iš visų pusių, tačiau jie negalės mirti. Prieš juos yra rūsti baismė. ¹⁸Darbai, atlikti Viešpatį atmetusiųjų, yra kaip pelenai, išpustyti vėjo per audringą dieną. Jie negaus nieko iš to, ką darė. Tai yra paklydimas didžiausias.

¹⁹Ar nematei, kad Alachas sukūrė dangus ir žemę su tikslu? Jis galėtų jus visus sunaikinti ir pakeisti nauja kūrinija, jeigu panorėtų. ²⁰Tai nėra Alachui sunku. ²¹Kai jie visi bus pristatyti prieš Alachą, silpnieji tars pasipūtusiems 'didžiūnams': „Iš tiesų, mes buvome jūsų sekėjai,

tad ar apsaugosite mus nors kiek nuo Alacho baismės?“ Jie atsakys: „Jeigu Alachas būtų mus atvedęs į tiesų kelią, tada būtume atvedę ir jus. 'Dabar' tas pats mums, ar kentėsime kantriai, ar ne – nepabėgsime nuo to.“ ²²Šėtonas tars 'savo pasekėjams', kai sprendimas bus priimtas: „Iš tiesų, Alachas davė jums pažadą teisų. Aš irgi pažadėjau jums, bet nuvyliu jus. Aš nevaldžiau jūsų. Aš tik kviečiau jus, o jūs atsakėte. Tad nekaltinkite manęs, bet kaltinkit patys save. Aš negaliu jūsų išgelbėti ir jūs negalite išgelbėti manęs. Iš tiesų, aš atmetu jūsų ankstesnį 'paklusimą' man vietoj Alacho. Iš tiesų, piktadariams skirta skausminga bausmė.“ ²³Tie, kurie priėmė tikėjimą ir darė gera, bus priimti į Rojaus sodus, kuriuose teka upės – būti ten amžinai, savo Viešpaties valia – kur jie bus pasveikinti žodžiu „Taika!“

²⁴Ar nematai, kaip Alachas palygina gerą žodį sulig geru medžiu? Jo šaknys yra tvirtos ir jo šakos siekia dangų, ²⁵kiekvieną kartą išvesdamos vaisius, savo Viešpaties leidimu. Taip Alachas pateikia palyginimus žmonėms. Galbūt jie supras. ²⁶O blogas žodis gali būti palygintas su blogu medžiu išrautomis šaknimis, neturinčiu stabilumo. ²⁷Alachas sutvirtina tikinčiuosius tvirtu 'tikėjimo' žodžiu šiame ir Ateinančiame gyvenime. Tačiau Alachas palieka klaidžioti piktadarius. Alachas daro, ką panori.

²⁸Ar nematei tų, kurie į Alacho malonę atsako nedėkingumu ir nuveda savo tautą į susinaikinimą? ²⁹Jie degs Pragare. Kokia siaubingą įsikūrimo vietą! ³⁰Jie pramano lygius greta Alacho, kad paklaidintų nuo Jo tako. Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Mėgaukitės! Iš tiesų, jūsų kelionės tikslas yra Ugnis.“ ³¹Liepk Mano tikintiems tarnams atlikti maldą ir aukoti iš to, ką jiems suteikėme – atvirai ar slapčia – kol ateis Diena, kai nebus nei išpirkos, nei draugiškų ryšių.

³²Alachas sukūrė dangus ir žemę ir siunčia lietų iš dangaus, taip užaugindamas vaisius jūsų aprūpinimui. Jis padarė laivus pavaldžius jums, kad galėtumėte plaukti jūromis su Jo leidimu, ir padarė upes jums pavaldžias. ³³Jis padarė jums pavaldžius saulę ir mėnulį, pastoviai keliaujančius savo takais, ir padarė jums pavaldžius dieną ir naktį. ³⁴Jis davė jums viską, ko prašėte. Jeigu bandysite suskaičiuo-

ti Alacho malones – nesugebėsite to padaryti. Iš tiesų, žmonija yra neteisinga, nedėkinga.

³⁵„Atminkite“, kai Abraomas meldė: „Mano Viešpatie! Padaryk ši 'Mekos' miestą saugų ir apsaugok mane ir mano palikuonis nuo stambeldystės. ³⁶Mano Viešpatie! Jie paklaidino daugybę žmonių. Kas seka manimi, yra su manimi, o kas man nusižengia – iš tiesų, Tu esi Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ³⁷Mūsų Viešpatie! Aš įkūriau dalį savo palikuonių nederlingame slėnyje šalia Tavo Švento Namo,^a mūsų Viešpatie, kad jie galėtų atlikti maldą. Tad pripildyk žmonių širdis meile jiems ir aprūpink juos vaisiais, kad jie būtų dėkingi. ³⁸Mūsų Viešpatie! Iš tiesų, Tu žinai, ką mes slepiame ir ką atskleidžiame. Niekas žemėje ir danguose nėra paslėpta nuo Alacho. ³⁹Šlovė ir dėkingumas Alachui, palaiminusiam mane Izmaeliu ir Izaoku mano senatvėje. Iš tiesų, mano Viešpats yra Girdintis maldas! ⁴⁰Mano Viešpatie! Padaryk mane ir mano palikuonis atliekančiais maldą. Mūsų Viešpatie! Priimk mano maldas. ⁴¹Mūsų Viešpatie! Atleisk man, mano tėvams ir tikintiesiems tądien, kai Teismas įvyks.“

⁴²Nemanyk, 'Pranaše Muhamedai', kad Alachas nežino, ką daro piktadariai. Jis tik atideda jiems iki Dienos, kai jų akys spoksos iš siaubo. ⁴³'Jie' skubės priekin, pakeltomis galvomis, nemirksėdami, tuščiomis širdimis. ⁴⁴Tad perspėk žmones apie Dieną, kai jų bausmė ateis ir piktadariai tars: „Mūsų Viešpatie! Atidėk mums šiek tiek. Mes atsakysime į Tavo kvietimą ir seksime pasiuntiniais!“ 'Jiems bus tar-ta': „Argi neprisiekinėjote prieš tai, kad nepaliksité 'žemiškojo gyvenimo'?“ ⁴⁵Jūs gyvenote būstuose tų, kurie 'savo netikėjimu' engė save, ir jums buvo aiškiai parodyta, kaip pasielgėme su jais.^b Mes pateikėme jums daugybę palyginimų. ⁴⁶Jie rengė savo sąmokslus, bet apie tai 'visuomet' žino Alachas, net jeigu jais būtų sudrebinti kalnai!

^a Palieptas Dievo, Abraomas dykumoje apgyvendino savo antrąją žmoną, Hagarą, kartu su jai gimusiu Izmaeliu, kur vėliau kartu su juo pastatė Kabą. Žr. 2:127.

^b Arabų pirkliai, keliaudami Arabijos pusiasalyje, laikinai apsidodavo prieš tai Dievo sunaikintų tautų gyvenvietėse.

⁴⁷Nemanyk, 'Pranaše Muhamedai', kad Alachas nepajėgs išpildyti Savo pažado pasiuntiniams. Iš tiesų, Alachas yra Visa Galintis, Atpildo Savininkas! ⁴⁸'Saugokitės' Dienos, kai žemė bus pakeista kita žeme, kaip ir dangūs, ir visi bus pristatyti prieš Alachą – Vieną, Visa Suvaldantį. ⁴⁹Tądien matysite nusikaltėlius surakintus grandinėmis. ⁵⁰Jie bus aprengti derva, o jų veidai – uždengti liepsnomis. ⁵¹Taip Alachas atlygins kiekvienai sielai už tai, ką ji padarė. Iš tiesų, Alachas greitai teisia.

⁵²Tai yra žinia žmonijai, kad jie galėtų būti įspėti ir žinotų, kad tik Alachas Vienas yra vertas garbinimo, ir kad mąstantys žmonės galėtų tai atminti.

15. Uolų slėnis

Ši Mekos laikotarpio sūra pavadinta pagal uolų slėnį (al-Chidžr), esantį tarp Sirijos ir Medinos. Jame gyveno samūdiečiai (žr. 80-4 eilutes), kurių gyvenviečių liekanos šiame slėnyje yra išlikusios iki šiol. Sūroje atkreipiamas dėmesys į anksčiau gyvenusią tautų sunaikinimą. Jų istorijos yra pateikiamos siekiant pabrėžti tai, kad visi pranašai buvo išjuokti ir atmesti, taip skatinant Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika, išlikti kantriu. Sūroje taip pat pateikiamas pavyzdys apie Iblyso atkaklumą vesti žmones klystkeliais. Ji užbaigiama priminiu apie Dievo dovanas ir palaimą, taip pabrėžiant Dievo malonę ir Šėtono pavojingumą.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹*Alif-Lām-Rā.*^a Šios yra Rašto eilutės – aiškus Koranas. ²*r*Teismo Dieną netikintieji trokš būti paklūstančiais 'Alachui'. ³*r*Tad' leiskite jiems valgyti ir mėgautis savimi. Tegul jų 'paikos' viltys išblaško juos – jie greitai sužinos. ⁴Mes niekada nesunaikiname tautos, nenumatę jai laiko. ⁵Jokia tauta negali nei paskatinti savo pabaigos, nei jos atidėti. ⁶Jie sako: „Tu, kuriam buvo apreikštas Priminimas [t. y. Koranas]! Tu esi beprotis! ⁷Kodėl neatsiunti mums angelų, jei sakai tiesą?“ ⁸Tačiau Mes siunčiame angelus tik teisingumo išpildymui. Atmetusiųjų tikėjimą pabaiga nebus atidėta. ⁹Iš tiesų, tai Mes apreiškėme Priminimą ir Mes jį saugome. ¹⁰Mes siuntėme pasiuntinius anksčiau tavęs, 'Pranašė Muhamedai', tarp tautų senųjų, ¹¹tačiau nė vienas pasiuntinys neatėjo pas juos, kuris nebuvo išjuoktas. ¹²Taip Mes leidžiame netikėjimui žengti į nusikaltėlių širdis. ¹³Jie nepriims tikėjimo, nepaisant pateiktų istorijų apie 'sunaikinimą' senovės tautų! ¹⁴Net jeigu atidarytume jiems vartus į dangų, kuriais jie kiltų vis aukščiau, ¹⁵jie vis vien sakytų: „Mūsų akys yra apakintos. Ne! Mes esame užburti!“

¹⁶Iš tiesų, Mes nudabinome dangų žvaigždynais ir išpuošėme jį visiems matantiems ¹⁷bei apsaugojome jį nuo kiekvieno prakeikto

^a Žr. 2:1 išnašą.

šetono. ¹⁸Tačiau tas, kuris pasiklauso 'angelų kalbų danguje' – jis yra nusekamas matomos 'meteoro' liepsnos. ^a ¹⁹O žemę – Mes ją ištiesėme, pastatėme ant jos tvirtus kalnus ir užauginome joje augalus dar-noje. ²⁰Mes padarėme joje pragyvenimą jums ir tiems, kurių neap-rūpinate. ²¹Nėra tokių daiktų, kurių neturėtume Savo lobyne. Mes siunčiame juos tik aiškiai apibrėžtu kiekiu. ²²Mes siunčiame vėjus, apvaisinančius 'žiedadulkėmis', ir atsiunčiame iš dangaus lietu, kuriuo jus pagirdome. Jūs nevaldote to šaltinių. ²³Iš tiesų, Mes sutei-kiamė gyvybę ir mirtį. Mes esame Paveldėtojai. ^b ²⁴Mes žinome apie buvusius prieš ir ateinančius po jūsų. ²⁵Iš tiesų, tavo Viešpats surinks juos visus kartu – Jis yra Išmintingas, Visa Žinantis!

²⁶Iš tiesų, Mes sukūrėme žmogų iš sauso molio, išgauto iš juo-do purvo, ²⁷o džinus – Mes sukūrėme juos iš svilinančios ugnies. ^{28r}Atmink, Pranaše Muhamedai, kai tavo Viešpats tarė angelams: „Aš sukursiu žmogų iš sauso molio, išgauto iš juodo purvo. ²⁹Kai sufor-muosiu jį ir įkvėpsiu jam iš Savo 'kūrinijos' dvasios, pulkite prieš jį kniūbsčia.“ ³⁰Tad visi angelai puolė, ³¹išskyrus Iblyšą, kuris atsisakė būti su puolančiaisiais. ^c ³²Alachas tarė: „Iblyasai! Kas tau, kad nesi su puolančiais kniūbsčia?“ ³³Jis atsakė: „Nedera man pulti kniūbsčia prieš žmogų, kurį sukūrei iš sauso molio, išgauto iš juodo purvo.“ ³⁴Alachas tarė: „Eik lauk iš čia! Iš tiesų, tu esi ištremtas, ³⁵iš tiesų, tu esi prakeiktas iki Atpildo Dienos.“ ³⁶Iblyšas tarė: „Mano Viešpatie! Atidėk mano pabaigą iki Dienos, kai jie bus prikelti.“ ³⁷Alachas tarė: „Tau bus atidėta ³⁸iki numatytos Dienos.“ ³⁹Iblyšas atsakė: „Mano Viešpatie! Dėl to, kad paklaidinai mane, aš gundysiu juos žemėje ir paklaidinsiu juos visus, ⁴⁰išskyrus tavo išrinktuosius tarnus.“ ⁴¹Alachas tarė: „Tai yra tiesus kelias, vedantis pas Mane – ⁴²tu negalėsi valdyti Mano tarnų, išskyrus nuklydusius, sekančius tavimi. ⁴³Iš tiesų, Pra-

^a Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, laikais, džinams buvo uždrausta keliauti dangumis ir klausyti angelų, perduodančių žinias apie ateitį, ir taip pranešti jas būrė-jams. Džinai, kurie vis vien bando įgyti šias žinias, yra užmėtomi meteorais.

^b Ši eilutė reiškia tai, jog Dievas išliks, kai visa kūrinija bus mirusi.

^c Žr. 2:34 išnašą.

garas yra nulemtas jiems visiems. ⁴⁴Jis turi septynis vartus, kiekvienam jų atskira 'nusidėjėlių' dalis parinkta.“ ⁴⁵Iš tiesų, dievobaimingieji bus tarp Rojaus sodų ir šaltinių. ⁴⁶Jiems bus tarta: 'Ženkite su taika, saugūs!'“ ⁴⁷Mes panaikinsime bet kokią apmaudą jų širdyse. 'Jie bus kaip' broliai, sostuose vieni prieš kitus. ⁴⁸Nejaus jie nuovargio ir nebus iš jų išvaryti. ⁴⁹Pranešk Mano tarnams, 'Pranaše Muhamedai', kad esu Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę, ⁵⁰ir kad Mano bausmė yra bausmė skausminga!

⁵¹Pranešk jiems, 'Pranaše Muhamedai', apie Abraomo svečius, ⁵²kurie užėjo pas jį, pasveikindami: „Taika!“ Jis atsakė: „Iš tiesų, mes bijome jūsų.“^a ⁵³Jie tarė: „Nebijok! Mes duodame tau gerą žinią apie išmoningą sūnų.“ ⁵⁴Jis tarė: „Ar duodate man gerą žinią, nepaisant mano seno amžiaus? Kokia 'netikėta' žinia tai yra!“ ⁵⁵Jie atsakė: „Mes duodame tau gerą žinią su tiesa, tad nebūk vienu iš praradusiųjų viltį.“ ⁵⁶Jis tarė: „Kas galėtų prarasti viltį savo Viešpaties malonės, nebent paklydusieji?“ ⁵⁷ir pridėjo: „Pasiuntiniai, kokia yra jūsų užduotis?“ ⁵⁸Jie atsakė: „Mes buvome siųsti pas prasikaltusius žmones, ⁵⁹išskyrus Loto šeimą, kurią išgelbėsime 'nuo sunaikinimo', ⁶⁰tačiau ne jo žmoną.“ Mes nulėmėme, kad ji bus viena iš pasilikusiųjų užnugaryje.

⁶¹Kai pasiuntiniai atėjo pas Loto šeimą, ⁶²jis tarė: „Iš tiesų, jūs esate žmonės nepažįstami.“ ⁶³Jie atsakė: „Mes atėjome pas tave su tuo, dėl ko jie abejojo. ⁶⁴Mes atėjome su tiesa ir iš tiesų, mes esame teisūs. ⁶⁵Keliauk su savo šeima nakties tamsumoje, eidamas jiems iš paskos. Tegul nė vienas neatsigręžia atgal. Eikite, kur jums įsakyta.“ ⁶⁶Mes apreiškėme jam šį sprendimą, jog tie 'nusidėjėliai' bus sunaikinti ryte. ⁶⁷Tada atėjo miesto gyventojai, džiūgaudami.^b ⁶⁸Lotas tarė: „Iš tiesų, šie yra mano svečiai, tad nepadarykite man gėdos. ⁶⁹Bijokite Alacho ir nepažeminkite manęs.“ ⁷⁰Jie atsakė: „Ar neliepėme tau nesikišti 'tarp mūsų' ir kitų?“ ⁷¹Jis tarė: „Mano tauta! Šios 'moterys mūsų tautos' yra

^a Žr. 11:69–70.

^b Loto, tebūnie jam taika, miesto gyventojai buvo pagarsėję santykiškai su tos pačios lyties asmenimis. Jie džiaugėsi tuo, kad pas Lotą atvyko du išvaizdūs svečiai, ir troško su jais santykiuoti.

mano dukros, 'tad veskite jas', jeigu imatės to.^a ⁷²Prisiekiu tavo gyvenimu, 'Pranaše Muhamedai', jie apsvaigę 'nuo savo troškimų' klajojo akilai. ⁷³Tad baisus trenksmas užklupo juos patekėjus saulei, ⁷⁴ir Mes apvertėme 'Sodomos ir Gomoros' miestus, bei užliejome juos kieto molio akmenų lietumi. ⁷⁵Iš tiesų, tame yra ženklai atidžiai apmąstantiesiems. ⁷⁶Jų griuvėsiai yra ties žinomu keliu. ⁷⁷Iš tiesų, tame yra ženklai tikintiesiems. ⁷⁸Miško gyventojai taip pat buvo piktadariai, ⁷⁹tad atkeršijome jiems. Šių tautų miestų griuvėsiai yra aiškiai matomame kelyje. ⁸⁰Iš tiesų, uolų slėnio gyventojai [t. y. samūdiečiai] taip pat atmetė pasiuntinius. ⁸¹Mes davėme jiems Savo ženklus, bet jie nusigręžė nuo jų. ⁸²Jie iškalė savo būstus kalnuose, jausdamiesi saugūs. ⁸³Tačiau trenksmas užklupo juos ankstų rytą ⁸⁴ir viskas, ką jie pasiekė, buvo per niek.

⁸⁵Mes sukūrėme dangus ir žemę ir viską, kas tarp jų, su tikslu. Iš tiesų, Valanda ateis, tad būk atlaidus maloningai. ⁸⁶Iš tiesų, tavo Viešpats yra Visa Žinantis Kūrėjas! ⁸⁷Išties Mes davėme tau septynias dažnai kartojamas 'eilutes'^b ir šlovingąjį Koraną. ⁸⁸Tegul tavo akys nekrypsta link malonumų, kuriuos suteikėme kai kuriems netikintiesiems. Neliūdėk dėl to, bet būk malonus tikintiesiems ⁸⁹ir sakyk: „Iš tiesų, aš esu siųstas su aiškiu įspėjimu“ – ⁹⁰kurį Mes siuntėme besiskirstantiems 'į priešingas grupes', ⁹¹kurie priima vienas dalis Korano, atmesdami kitas. ⁹²Prisiekiu tavo Viešpačiu! Mes paklausim jų visų ⁹³apie tai, ką jie darė. ⁹⁴Skelbk tai, kas buvo tau įsakyta, ir nusigręžk nuo stabmeldžių. ⁹⁵Iš tiesų, užteks tau Mūsų prieš išjuokiančiuosius, ⁹⁶pramąnančius kitus dievus greta Alacho. Neužilgo jie sužinos. ⁹⁷Mes žinome, kad tavo širdis yra susikrįmusi dėl to, ką jie sako. ⁹⁸Aukštink savo Viešpatį šlovinimu, būk su puolančiais kniūbsčia ⁹⁹ir garbink savo Viešpatį, kol pasieks tave 'mirtis', neabejotina.

^a Biblijinėje istorijoje pranašas Lotas, tebūnie jam taika, vietoj svečių yra pasiryžęs lytiniam santykiams atiduoti savo paties dukras. Tačiau anot Korano aiškintojų, ši eilutė nurodo jo raginimą vesti vedybinio amžiaus moteris.

^b T. y. pirmąjį Korano, „Atveriančiąją“ sūrą.

16. Bitė

Šioje Mekos laikotarpio sūroje dėmesys skiriamas nuostabiai Dievo kūrinijai: dangui, augalams, saulei, mėnuliui, žvaigždėms, žemei, kalnams, upėms, jūroms ir gyvūnams, kurie nurodo Kūrėjo būtį ir Jo sugebėjimus. Sūra pavadinta bitės vardu, kuri 68–69-oje eilutėse yra paminėta kaip vienas nuostabiausių Dievo kūrinių. Sūroje pabrėžiama, kad nepaisant šių nuostabių aprūpinimų teikiančių kūrinių, žmonės nerodo dėkingumo Dievui. Pabaigoje yra minimas pranašas Abromas, tebūnie jam taika, pateikiant jį kaip dievobaimingumo pavyzdį dėkingiems tikintiesiems.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Alacho sprendimas yra pakeliui, tad netrokškite jo paspartinti.^a Išaukštintas ir pašlovintas Jis virš to, ką Jam priskiria! ²Jis siunčia angelus su apreiškimu Savo paliepimu, kam panori iš Savo tarnų, 'tardamas': „Perspėk, jog niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Mane, tad bijokite Manęs.“ ³Jis sukūrė dangus ir žemę su tikslu. Išaukštintas Jis virš to, ką Jam priskiria. ⁴Jis sukūrė žmogų iš sėklos lašelio, tačiau jis vis vien atvirai meta iššūkį 'Jam'. ⁵Jis sukūrė galvijus jums – kaip šilumos, naudos ir maisto šaltinį. ⁶Taip pat jūs grožitės jais, kai juos parvedate ir kai išvedate ganytis. ⁷Jie neša jūsų nešulius į 'tolimas' žemes, kurių negalėtumėte pasiekti, nebent su dideliu sunkumu. Iš tiesų, jūsų Viešpats yra Visuomet Maloningas, Suteikiantis Malonę! ⁸„Taip pat Jis sukūrė' arklus, mulus ir asilus jūsų kelionėms ir grožėjimuisi. Taip pat Jis sukuria tai, ko nežinote. ⁹Alachas 'Vienintelis' rodo tiesų taką, o kiti 'takai' yra klystkeliai. Jeigu panorėtų, Jis atvestų 'į tiesų kelią' jus visus.

¹⁰Jis siunčia iš dangaus lietų, iš kurio geriate ir dėl kurio auga augalai jūsų galvijų ganykloms. ¹¹Juo Jis užaugina pasėlius, alyvuoges, pal-

^a Tiek Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, tiek ankstesniųjų pranašų laikais, netikintieji šaipydavosi iš perspėjimo apie juos užklupsiančią Dievo bausmę bei Teismo Dieną ir reikalavė, kad tai juos užkluptų tuoj pat. Tačiau Dievo bausmė, Prikėlimas ir Teismas ateis tik tada, kai Dievas panorės. Dėl jų laiko Dievas jau yra nusprendęs.

mes, vynuoges ir visų vaisių rūšis. Iš tiesų, tame yra ženklai mąstan-
 tiems žmonėms. ¹²Jis padarė naktį ir dieną pavaldžius jūsų naudai, ir
 saulę bei mėnulį, bei žvaigždės buvo padarytos pavaldžios su Jo įsaky-
 mu. Iš tiesų, tame yra ženklai galvojantiems žmonėms. ¹³Ir 'Jis padarė
 pavaldžiu' jums tai, ką sukūrė ant žemės įvairių spalvų.^a Iš tiesų, tame
 yra ženklai prisimenantiems žmonėms. ¹⁴Jis padarė jūrą pavaldžia,
 kad galėtumėte valgyti jos gėrybes ir gautumėte iš jos papuošalus,
 kuriuos dėvite. Jūs matote ją skrodžiančius laivus, kad galėtumėte
 ieškoti Jo dovanų ir būtumėte dėkingi. ¹⁵Jis pastatė žemėje tvirtus
 kalnus, kad ji nedrebėtų po jumis, ir upes bei takus, kad rastumėte
 kelią. ¹⁶Taip pat 'remdamiesi' orientyrais bei žvaigždėmis žmonės
 randa kelią. ¹⁷Ar gali Tas, Kuris kuria, būti lygus tam, kuris nekuria?
 Ar nesusimąstysite?

¹⁸Jeigu mėgintumėte suskaičiuoti Alacho malones, nepajėgtumėte
 to padaryti. Iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!
¹⁹Alachas žino, ką slepiate ir ką atskleidžiate. ²⁰Tačiau tie, kurių jie
 šaukiasi vietoj Alacho, negali sukurti nieko – jie patys yra sukurti.
²¹Jie yra mirę, negyvi. Jie nežino, kada bus prikelti. ²²Jūsų Dievas yra
 Vienatinis Dievas. Tie, kurie netiki Ateinančiu gyvenimu – jų širdys
 yra neigiančios 'tiesą'. Jie yra pasipūtę. ²³Be abejonės, Alachas žino,
 ką jie slepia ir ką atskleidžia. Iš tiesų, Jis nemėgsta pasipūtėlių.

²⁴Kai jiems sako: „Ką jūsų Viešpats apreiškė?“, jie atsako: „Pasa-
 kas senovės!“ ²⁵Tegul jie neša pilnus savo nešulius Prikėlimo Dieną
 ir dalį nešulių tų, kuriuos jie paklaidino per neišmanymą. Kaip pikta
 yra tai, ką jie neša! ²⁶Išties buvusieji anksčiau jų sąmokslavo, bet Ala-
 chas smogė jų namo pamatams, tad stogas užgriuvo ant jų ir bausmė
 užklupo juos iš ten, kur jie nesitikėjo.^b ²⁷Prikėlimo Dieną Jis pažemins
 juos, klausdamas: „Kur Mano 'bendriniųkai', dėl kurių priešintotės

^a Įvairių spalvų kūrinių šioje eilutėje reiškia skirtingus gyvūnus ir kitus kūrinius, teikiančius naudą žmonėms.

^b Ši eilutė užsimena apie tirono karaliaus istoriją, kuris įsakė pastatyti bokštą į dangų, kad galėtų susiremti su Dievu ir angelais. Dievas sunaikino jo bokštą, o tiro-
 nas buvo užverstas griuvėsiais.

‘tikintiesiems’? “Apdovanotieji žiniomis tars: „Iš tiesų, pažeminimas ir neganda šiandien skirti atmetusiems tikėjimą!“ ²⁸Taps paklusnūs buvę piktadariai, kai angelai ims jų sielas, ‘sakydami melagingai’: „Mes nedarėme nieko blogo!“ ‘Angelai tars’: „Ne! Iš tiesų, Alachas yra Visa Žinantis, ką jūs darėte.“ ²⁹Ženkite pro Pragaro vartus, būti ten amžinai. Iš tiesų, koks siaubingas pasipūtėlių prieglobstis!“

³⁰Kai dievobaimingųjų yra paklausta: „Ką apreiškė jūsų Viešpats?“ Jie atsako: „Visą gėrį!“ Gėris laukia darančiųjų gera šiame gyvenime, bet dar geresni yra namai Ateinančiajame. Kokie puikūs yra geradarių namai – ³¹amžini Rojaus sodai, į kuriuos jie žengs, kuriuose teka upės. Juose jie turės tai, ko trokšta. Taip Alachas atlygina dievobaimingiesiems, ³²kurie buvo dorybingi kai angelai ims jų sielas, tardami: „Tai-ka jums! Ženkite Rojun – ‘tai atlygis’ už jūsų darbus.“

³³Ar jie laukia, kol ateis angelai ar bus priimtas tavo Viešpaties sprendimas? Taip pat laukė ir buvusieji anksčiau jų. Alachas jų neengė, bet jie engė patys save. ³⁴Jų darbų blogis užklupo juos ir jie buvo apsupti tuo, iš ko šaipėsi. ³⁵Stabmeldžiai sako: „Jei Alachas panorėtų, nei mes, nei mūsų protėviai nebūtume garbinę stabų vietoj Jo, ir nebūtume draudę nieko be Jo įsakymo.“ Tą patį sakė ir buvusieji anksčiau jų. Ar pasiuntinio užduotis nėra tik aiškus žinios perdavimas? ³⁶Išties Mes siuntėme pasiuntinį kiekvienai tautai, tardami: „Garbinkite Alachą ir laikykitės atokiai nuo pramanytų dievų.“ Dalis jų buvo vedami Alacho, o kitai daliai buvo nulemtas paklydimas.^a Tad keliaukite žeme ir žiūrėkite, kokia buvo pabaiga neigiančiųjų! ³⁷Nors tu, ‘Pranaše Muhamedai’, trokšti jų atvedimo ‘į tiesą’, Alachas neveda tų, kuriuos Jis palieka paklydusius. Jie neturės pagalbininkų. ³⁸Jie prisiekia Alachu stipriausias priesaikas, ‘teikdami’, kad Alachas niekada neprikels mirusiųjų gyvenimui. Taip! Tai yra Jo teisus pažadas, tačiau dauguma žmonių nežino, – ³⁹kad padarytų jiems aiškiu tai, dėl ko jie nesutarė, ir kad netikintieji suprastų, jog buvo melagiai.

⁴⁰Iš tiesų, kai panorime, kad kažkas nutiktų, pasakome „Būk!“ ir

^a Dievas palieka paklydusius tuos, kurie atsisako priimti Jo vedimą.

tai būna! ⁴¹Emigravusius vardan Alacho po to, kai buvo skriaudžiami – Mes apgyvendinsime juos geroje vietoje šiame pasaulyje, tačiau atlygis Ateinančiajame yra didesnis, jeigu jie tai žinotų. ⁴²Jie yra kantrūs, pasitikintys savo Viešpačiu.

⁴³Visi Mūsų 'pasiuntiniai' siųsti prieš tave, 'Pranaše Muhamedai', buvo 'paprasti' vyrai, kuriems davėme apreiškimą. Tad klauskite išmanančių žmonių, jeigu to nežinote.^a ⁴⁴rMes siuntėme juos' su aiškiais įrodymais ir Raštais, ir siuntėme tau Priminimą, kad paaiškintum žmonėms tai, kas buvo jiems apreiškta. Galbūt jie susimąstys! ⁴⁵Ar tie, kurie sumano blogio sąmokslus, yra užtikrinti, kad Alachas nelieps žemei jų praryti arba bausmė jų nepasieks iš ten, kur jie nesitiki? ⁴⁶Arba kad jiems keliaujant Jis nesusčiups jų taip, kad jie negalės ištrūkti? ⁴⁷Arba kad Jis nesunaikins jų pamažu? Iš tiesų, jūsų Viešpats yra Visuomet Maloningas, Suteikiantis Malonę! ⁴⁸Ar jie nesusimąstė, kaip šešėliai visko, ką Alachas sukūrė, 'saulei judant' linksta dešinėn ir kairėn, nuolankiai puolant kniūbsčia prieš Alachą? ⁴⁹Prieš Alachą puola kniūbsčia visa, kas yra danguose ir žemėje, gyvūnai ir angelai – jie nėra išdidūs. ⁵⁰Jie bijo savo Viešpaties, esančio viršum jų, ir daro viską, kas jiems liepta.

⁵¹Alachas tarė: „Neimkite sau dviejų dievų. Yra tik Vienas Dievas, tad bijokite Manęs.“ ⁵²Jam priklauso visa, kas danguose ir žemėje, ir Jam 'priklauso' nuolatinis garbinimas. Ar tada bijosite kažko kito, nei Alacho? ⁵³Visos jūsų gėrybės yra iš Alacho. Kai sunkumai užklumpa – jūs šaukiatės Jo pagalbos, ⁵⁴bet kai Jis panaikina sunkumus, dalis jūsų garbina stabus vietoj savo Viešpaties, ⁵⁵kad paneigtų jiems suteiktas malones. Mėgaukitės tuo – neužilgo žinosite!

⁵⁶Jie priskiria nieko nežinantiems 'stabams' dalį to, ką Mes jiems suteikėme. Prisiekiu Alachu! Jūs būsite paklausti apie tai, ką pramanėte. ⁵⁷Ir jie priskiria Alachui dukras – išaukštintas Jis! – kai sau patiems

^a Arabų stabmeldžiai klausinėjo Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, kodėl Dievas neatsiuntė angelo kaip Savo pasiuntinio. Ši eilutė nurodo jiems kreiptis į išmanančius žmones, kuriems apreiškimas buvo duotas anksčiau, kaip judėjus ar krikščionis, kad jie patvirtintų, jog Dievo pasiuntiniai visada buvo paprasti žmonės, ne angelai.

trokšta sūnų! ⁵⁸Kai vienas jų išgirsta žinią apie gimusią dukrą, jo veidas patamsėja, jam tramdant savo įtūžį. ⁵⁹Jis slepiasi nuo žmonių dėl blogų jam praneštų žinių, 'svarstydamas', ar turėtų ją pasilikti paniekoje, ar palaidoti 'gyvą' žemėje?^a Blogas yra jų sprendimas! ⁶⁰Netikintiems Ateinančiu gyvenimu priklauso blogio savybės, o Alachui priklauso savybės geriausios. Jis yra Visa Galintis, Išmintingas! ⁶¹Jeigu Alachas baustų žmones už jų piktadarystes, nepaliktų nė vieno padaro žemėje. Tačiau Jis atideda tai iki nustatyto laiko. Kai laikas ateis, jie negalės jo atidėti nei valandai ir negalės jo paankstinti. ⁶²Jie priskiria Alachui tai, ko patys nekenčia. Jų liežuviai taria melą, jog jie turės geriausią atlygį. Be jokios abejonės, jiems bus skirta Ugnis, kurioje jie bus apleisti!

⁶³Priešikiu Alachu! Išties Mes siuntėme pasiuntinius tautoms anksčiau tavęs, 'Pranaše Muhamedai', bet Šėtonas išgražino jų blogus darbus. Tad jis yra jų globėjas šiandien – jie kentės skausmingą bausmę. ⁶⁴Mes apreiškėme tau Raštą tik tam, kad paaiškintum jiems jų nesutarimus, ir kaip vedimą bei malonę tikintiems žmonėms.

⁶⁵Alachas siunčia lietu iš dangaus, suteikdamas žemei gyvybę po mirties. Iš tiesų, tame yra ženklai klausantiems žmonėms. ⁶⁶Iš tiesų, galvijuose yra ženklas jums. Mes duodame jums gėrimą iš to, kas yra jų pilvuose tarp vidurių ir kraujo – tyrą pieną, malonų geriantiems, ⁶⁷o iš palmių vaisių ir vynuogių jūs išgaunate svaigalus ir gerą aprūpinimą.^b Iš tiesų, tame yra ženklai galvojančioms žmonėms. ⁶⁸Jūsų Viešpats įteigė bitei: „Tebūnie tavo namai kalnai, medžiai ir tai, ką stato žmonės, ⁶⁹o tada maitinkis iš įvairių vaisių ir sek keliais, tavo Viešpaties padarytais lengvais.“ Iš jų pilvų išteka įvairių spalvų skystis, kuriame yra vaistai žmonėms. Iš tiesų, tame yra ženklai mąstantiems žmonėms.

^a Prieš islamą Arabijoje buvo priimtina palaidoti gyvas dukras taip apsisaugant nuo negarbės ar sunkmečio. Islamas griežtai uždraudė tokį elgesį.

^b Ši eilutė buvo apreiškta prieš svaigalų uždraudimą. Joje dėmesys atkreipiamas į tai, kad kai kurie dalykai turi potencialą tiek gėriui, tiek blogiui.

⁷⁰Alachas sukūrė jus ir po to suteiks jums mirtį. Kai kurie jūsų pasieks senyvą amžių, kad nežinotų nieko po to, kai žinojo daug. Iš tiesų, Alachas yra Visa Žinantis, Visa Galintis! ⁷¹Alachas suteikė vieniems jūsų aprūpinimą didesnę nei kitų. Tačiau tie, kuriems buvo suteikta daug, nesidalina savo turtu su tais 'vergaus', kuriuos laiko jų dešinės rankos, kad jie netaptų lygiais.^a Ar jie neigia Alacho malones? ⁷²Alachas padarė jums, iš jūsų pačių, sutuoktines, dovanojo jums iš jų sūnus ir anūkus ir suteikė jums aprūpinimą gerą. Ar jie tiki melagystėmis ir atmeta Alacho malones 'garbindami vietoj Jo stabus'? ⁷³Jie garbina vietoj Alacho tuos, kurie nesuteikia jiems aprūpinimo iš dangų ar žemės ir neturi tam galios. ⁷⁴Tad nepramanykite Alachui lygių! Iš tiesų, Alachas žino, o jūs nežinote.

⁷⁵Alachas pateikia 'dviejų žmonių' palyginimą: vienas jų yra vergas, valdomas savo šeimininko, neturintis galios niekam, o kitas yra tas, kuriam suteikėme gerą aprūpinimą, iš kurio jis duoda labdarai, atvirai ir slapčia. Ar jie yra lygūs? Visa šlovė ir dėkingumas Alachui! Tačiau dauguma jų nežino. ⁷⁶Ir Alachas pateikia 'kitą' dviejų žmonių palyginimą: vienas jų yra kurčias, negalintis nieko, apsunkinantis savo globėją, – kur bebūtų nukreiptas, jis neatneša nieko gero, – ar gali toks žmogus būti lygus kitam, kuris skatina teisybę ir yra tiesiame kelyje? ⁷⁷Visa, kas paslėpta danguose ir žemėje, priklauso Alachui. 'Prikėlimo' Valandos paliepiamas bus greitesnis nei akies mirksnis ar net dar greitesnis už tai. Iš tiesų, Alachas yra Galintis Viską.

⁷⁸Alachas išvedė jus iš jūsų motinų iščių, kai nežinojote nieko, ir davė jums klausą, regą ir protą, kad būtumėte dėkingi. ⁷⁹Ar jie nematė paukščių, skraidančių atviraime danguje? Niekas jų nepalaiko 'danguje', išskyrus Alachą. Iš tiesų, tame yra ženklai tikintiems žmonėms. ⁸⁰Alachas padarė jūsų namus poilsio vieta ir davė jums palapines iš gyvulių odos, lengvas jums keliaujant ir apsistoiant, o iš jų vilnos, kailio ir plaukų Jis suteikė jums reikmenis ir komfortą kuriam laikui. ⁸¹Alachas suteikė jums šešėlius iš to, ką sukūrė, ir davė jums prieglau-

^a Šis palyginimas yra skirtas Mekos stabmeldžiams, kurie nelaikė vergų lygiais jų šeimininkams, tačiau garbinę stabus vietoj Dievo laikė Jo kūrinius lygius Kūrėjui.

dą kalnuose. Taip pat Jis suteikė jums drabužius, apsaugančius nuo karščio, ir drabužius, apsaugančius mūšyje. Tokiu būdu Jis išstobulina Savo palaimą jums, kad būtumėte paklūstantys 'Jam'. ⁸²Bet jeigu jie nusigręžia, tai tavo pareiga, 'Pranaše Muhamedai', tėra perduoti 'žinią' aiškiai. ⁸³Jie žino apie Alacho malones, bet vis vien jas neigia. Dauguma jų yra netikintieji.

⁸⁴Ateis Diena, kai prikelsime iš kiekvienos tautos po liudininką.^a Tada atmetusiems tikėjimą nebus duotas leidimas 'teisintis' ir jų nebus prašyta pasitaisyti. ⁸⁵Kai piktadariai matys bausmę, ji nebus jiems nei palengvinta, nei atidėta, ⁸⁶o kai stabmeldžiai matys savo pramanytus stabus, jie tars: „Mūsų Viešpatie! Šie yra mūsų stabai, kurių šaukėmės vietoj Tavęs.“ Tada jų stabai atsikirs: „Jūs meluojate.“ ⁸⁷Jie siūlys Alachui pilną atsidavimą tądien, o jų išgalvoti 'dievai' juos apleis. ⁸⁸Atmetusiems tikėjimą ir nugręžiantiems nuo Alacho tako – Mes pridėsime jiems bausmę prie bausmės už jų platintas nedorybes.

⁸⁹Ateis Diena, kai prikelsime kiekvienai tautai iš jų pačių liudininką prieš ją. Mes pakviesime tave, 'Pranaše Muhamedai', būti liudininku prieš šiuos 'tavo žmones'. Mes apreiškėme tau Raštą kaip paaiškinimą kiekvienam reikalui, vedimą, malonę ir gerą žinią paklūstantiems 'Alachui'.

⁹⁰Iš tiesų, Alachas įsako teisingumą, gero darymą, dosnumą artimiesiems ir draudžia pasileidimą, nedorybes ir priespaudą. Jis perspėja jus, kad atmintumėte. ⁹¹Išpildykite Alacho sandorą duodami pažadus ir nesulaužykite savo priesaikų po to, kai jas patvirtinote, padarę Alachą savo laiduotoju. Iš tiesų, Alachas žino, ką jūs darote. ⁹²Nebūkite kaip ta 'kvailė', kuri išardė savo tvirtai susuktus verpalus, duodami priesaikas, kad apgautumėte vieni kitus, tik todėl, jog viena tauta yra gausesnė už kitą.^b Alachas išbando jus tuo. Prikėlimo Dieną Jis išaiškins tai, dėl ko nesutardavote.

^a T. y. jiems siųstą pranašą.

^b T. y. nemeluokite prisiekdami ir nesulaužykite priesaikų vien dėl trumpalaikės naudos. Priesaikų išpildymas visuomet atneš didelę naudą Ateinančiajame gyvenime, net jeigu žemiškajame jis būtų nenaudingas.

⁹³Jei Alachas panorėtų, padarytų jus viena 'tikinčiųjų' tauta, bet Jis palieka klaidžioti ir veda 'tiesiu keliu', ką panori.^a Jūs būsite paklausti apie tai, ką darėte. ⁹⁴Nenaudokite savo priesaikų apgaulei vieni kitų, kad nepaslystumėte po to, kai tvirtai stovėjote, nes ragausite blogas pasekmes už nugręžimą nuo Alacho tako, bei kentėsite didžią bausmę. ⁹⁵Neparduokite Alacho sandoros už menką pelną. Iš tiesų, kas yra pas Alachą – geriau jums, jeigu tai žinotumėte! ⁹⁶Pasibaigs tai, kas yra su jumis, bet išliks tai, kas pas Alachą. Mes suteiksime kantriesiems atlygį pagal geriausius jų darbus. ⁹⁷Kas daro gera – vyras ar moteris – būdami tikinčiaisiais, Mes būtinai suteiksime jiems gerą gyvenimą ir apdovanosime juos už geriausius jų darbus!

⁹⁸Kai skaitai Koraną, siek prieglobsčio pas Alachą nuo prakeiktojo Šetono. ⁹⁹Jis neturi galios prieš priimančius tikėjimą ir savo Viešpačiu pasikliaujančius. ¹⁰⁰Jis turi galios tik prieš tuos, kurie renkasi jį kaip savo sąjungininką ir kurie – per jį – garbina vietoj Alacho statusus. ¹⁰¹Kai pakeičiame vieną 'Korano' eilutę kita – ir Alachas geriau žino, ką Jis apreiškia – jie sako: „Tu, 'Muhamedai', tai išsigalvoji.“ Bet dauguma jų nežino. ¹⁰²Sakyk: „Šventoji Dvasia^b atsiuntė tai iš jūsų Viešpaties su tiesa, kad patikintų tikinčiuosius, kaip vadovą ir gerą žinią paklūstantiems 'Alachui'.“ ¹⁰³Išties Mes žinome, kad jie sako: „Iš tiesų, žmogus jį moko to.“ Tačiau kalba to, kurį jie nurodo, yra svetimma, o šis 'Koranas' yra aiškia arabų kalba.^c ¹⁰⁴Iš tiesų, nepriimančys tikėjimo Alacho apreiškimais nebus Jo vedami. Jie kentės skausmingą bausmę. ¹⁰⁵Iš tiesų, nepriimančys tikėjimo Alacho apreiškimais pramano melus. Jie yra melagiai.

¹⁰⁶Atmetusiems tikėjimą į Alachą po jo priėmimo – išskyrus tuos, kurie buvo priversti, kurių širdys yra tvirtame tikėjime, bet atmetusiems tikėjimą atviromis širdimis – jiems skirta Alacho rūstybė ir didi bausmė. ¹⁰⁷Taip yra, nes jie teikė pirmenybę šiam gyvenimui vietoj

^a Dievas palieka paklydusius tuos, kurie atsako priimti Jo vedimą.

^b Šventąja Dvasia Korane vadinamas angelas Gabrielius.

^c Mekos stabmeldžiai teigė esą Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, sužinojo Korano turinį iš svetimtauto vergo gyvenusio Mekoje.

Ateinančiojo. Iš tiesų, Alachas neveda netikinčių žmonių, ¹⁰⁸kurių širdys, ausys ir akys yra užantspauduotos Alacho. Jie nieko nepaiso. ¹⁰⁹Be abejonės, Ateinančiame gyvenime jie bus pralaimėtojai. ¹¹⁰Bet tavo Viešpats – emigravusiems po to, kai jie buvo priversti 'sakyti netikėjimo žodžius', ir tada kovojusiems 'vardan Alacho' ir buvusiems kantriais – iš tiesų, tavo Viešpats bus jiems Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę. ¹¹¹Dieną, kai kiekviena siela maldaus dėl savęs ir kai kiekvienai bus sumokėta visiškai už jos darbus – jie nebus nuskriausti. ¹¹²Alachas pateikia kaip pavyzdį miestą,^a kuris buvo saugus ir ramus, su aprūpinimu, pasiekiančiu jį iš visų pusių, bet jo žmonės buvo nedėkingi už Alacho malones, tad Alachas privertė juos patirti alkį ir baimę už tai, ką jie darė. ¹¹³Išties pasiuntinys iš jų pačių tarpo atėjo pas juos, bet jie atmetė jį. Tad bausmė užklupo juos, jiems esant piktadariais.

¹¹⁴Valgykite gėrybes, Alacho suteiktas jums, ir būkite dėkingi už Jo malones, jeigu garbinatė Jį vienintelį. ¹¹⁵Jis uždraudė jums dvėselieną, kraują, kiaulieną ir tai, kas buvo paskersta ne Alacho vardu. Tačiau kas yra verčiamas būtinybės – nevedamas troškimų ir neperžengiantis ribų – tai iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ¹¹⁶Neskelbkite melagingai savo liežuviais: „Šitai yra leidžiama, o šitai – draudžiama“, meluodami apie Alachą. Iš tiesų, pramanantys melus apie Alachą nebus sėkmingi. ¹¹⁷„Tai tėra“ trumpas pasimėgavimas, 'po kurio' jie kentės bausmę skausmingą. ¹¹⁸Judėjams Mes uždraudėme tai, ką minėjome anksčiau.^b Mes jų nenuskriaudėme, bet jie nuskriaudė patys save. ¹¹⁹Bet tiems, kurie darė bloga nesupratingai ir po to atgailavo bei pasitaisė – iš tiesų, tavo Viešpats yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

¹²⁰Iš tiesų, Abraomas buvo tobulumo pavyzdys – atsidadęs Alachui, teisingai tikintis, ne stabmeldys, ¹²¹dėkingas už Alacho malones. Tad Alachas pasirinko jį ir atvedė į tiesų kelią. ¹²²Mes palaiminome jį gėriu šiame gyvenime, o Ateinančiame jis bus tarp teisuolių. ¹²³Tada

^a T. y. Meką.

^b T. y. kas paminėta 6:146 eilutėje.

apreiškėme tau, 'Pranaše Muhamedai': „Sek Abraomo tikėjimu, teisingai tikinčio, kuris nebuvo stabmeldys.“ ¹²⁴Šabas buvo nurodytas tik tiems, kurie ginčijosi dėl jo. Prikėlimo Dieną tavo Viešpats teis tarp jų dėl jų nesutarimų.

¹²⁵Kviesk į savo Viešpaties taką su išmintimi ir maloniu patarimu. Ginčykis su jais gražiuoju, nes iš tiesų, tavo Viešpats žino geriau, kas nuklydęs nuo Jo tako ir kas vedamas 'teisingai'. ¹²⁶Jeigu atsilyginsite 'už skriaudas', tai atsilyginkite tuo pačiu, kuo buvote nuskriausti, bet kantrybė yra geriau kantriesiems. ¹²⁷Būk kantrus, 'Pranaše Muhamedai'. Tavo kantrybė yra tik iš Alacho. Neliūdėk dėl jų ir nebūk prislėgtas jų sąmokslavimo. ¹²⁸Iš tiesų, Alachas yra su dievobaimingaisiais ir darančiais gera!

17. Nakties kelionė

Praėjusiai sūrai pasibaigus pranašo Abraomo, tebūnie jam taika, pagy-ra, šioje Mekos laikotarpio sūroje kalbama apie Pranašo Muhame-do, tebūnie jam taika, pagerbimą Nakties kelione, minima šios sūros pirmoje ir 60-oje eilutėse. Šios kelionės metu Pranašas nukeliavo iš Mekos į Jeruzalę, kurioje buvo pakeltas į Dangų susitikimui su Dievu. Sūra prasideda Izraelio tautos istorija, o baigiasi Faraono paminėjimu. Didžioji jos dalis skirta Korano, kaip vedimo ir išpėjimo žmonijai, bei pranašystės temoms. Joje pabrėžiama, kad Pranašas yra tik žmogus, galintis daryti stebuklus tik Dievo valia.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Išaukštintas Tas, Kuris naktį perkėlė Savo tarną iš Šventosios Mečė-tės 'Mekoje' į Tolimąją Mečetę 'Jeruzalėje', kurios apylinkes palai-minome, kad parodytume jam Savo ženklus. Iš tiesų, Jis yra Visa Girdintis, Visa Matantis! ²Mes davėme Mozei Raštą ir padarėme jį vadovu Izraelio tautai, 'tardami': „Rinkitės tik Mane kaip savo globė-ją, ³palikuonys tų, kuriuos plukdėme kartu su Nojumi! Iš tiesų, jis buvo tarnas dėkingas.“

⁴Mes nulėmėme Izraelio tautai Rašte: „Jūs skleisite piktadarybes žemėje du kartus ir tapsite didžiausiais pasipūtėliais. ⁵Kai pirma-sis pažadas išsipildys, siūsime prieš jus Savo galingus tarnus, kurie nuniokos jūsų namus. Tai bus pažadas išpildytas. ⁶Tada suteiksime jums pergalę prieš juos ir sustiprinsime jus turtu ir palikuonimis, padarydami jus gausesnius. ⁷Jeigu elgsitės teisingai, tai bus jūsų nau-dai, bet jeigu elgsitės blogai, tai bus prieš jus pačius. Kai paskutinis pažadas bus išpildytas, jūsų priešai bus palikti, kad jus pažemintų ir kad žengtų į 'Jeruzalės' Šventyklą, kaip žengė į ją pirmą kart, ir kad sunaikintų viską, kas pakliūs į jų rankas. ⁸Galbūt jūsų Viešpats suteiks jums malonę, 'jeigu atgailausite', bet jeigu grįšite 'nuodėmėn', Mes taip pat grįšime 'bausti'. Mes padarėme Pragarą netikinčiųjų kalėjimo gultu.“

⁹Iš tiesų, šis Koranas veda tiesiausiu keliu ir duoda gerą žinią tikintiesiems, kurie daro gera, jog jiems skirtas atlygis didis, ¹⁰ir perspėja atmetusius tikėjimą Ateinančiuoju gyvenimu, kad paruošėme jiems bausmę skausmingą. ¹¹Tačiau žmonija meldžia blogio taip, kaip ir gėrio. Ji yra nekantri. ¹²Mes padarėme dieną ir naktį ženklais, užtam-sindami naktį ir padarydami dieną matymui, kad jos metu siektumėte savo Viešpaties malonės ir žinotumėte metų skaičių ir apskaičiavimą 'laiko'. Mes paaiškinome viską detaliai. ¹³Kiekvienam žmogui prie kaklo pritvirtinome jo likimą.^a Prikėlimo Dieną Mes pateiksime kiekvienam įrašą, kurį jie ras atverstą. ¹⁴"Tada bus tarta": „Skaityk savo įrašą. Šiandien užteks tavęs pačiam save įvertinti.“

¹⁵Kas pasirenka būti vedamas – tai bus jo paties naudai, o kas pasirenka nuklydimą – tai bus jo paties nuostoliui. Joks 'nuodėmės' nešėjas nebus apsunkintas kito nešuliu. Mes niekada nebausime 'žmonių', kol nesiūsime pasiuntinio 'jų įspėti'. ¹⁶Kai panorime sunaikinti miestą, Mes įsakome jo didžiūnams 'paklusti Dievui', bet jie elgiasi maištingai. Taip nuosprendis tampa pateisintas ir Mes jį visiškai sunaikiname. ¹⁷Kiek žmonių buvo sunaikinti po Nojaus! Pakanka tavo Viešpaties kaip Visa Suprantančio ir Visa Matančio Savo tarnų nuodėmės. ¹⁸Jei kas trokšta trumpalaikio gyvenimo – Mes paspartinsime jame ką norime ir kam norime, o po to paskirsime jį Pragarui, kuriame jis degs pažemintas ir atmetas. ¹⁹Tačiau tas, kuris trokšta Ateinančiojo gyvenimo, deda pastangas dėl jo ir priima tikėjimą – jo pastangos bus įvertintos. ²⁰Abiems Mes suteikiame iš Alacho dovanų – tiems ir aniems. Tavo Viešpaties dovanos negali būti sulaikytos. ²¹Žiūrėk, kaip suteikėme kai kuriems daugiau nei kitiems. Tačiau Ateinantysis gyvenimas yra didingesnis ir tobulesnis.

²²Nepramanykite kito dievo greta Alacho, kitaip liksite pažeminti ir atmesti. ²³Tavo Viešpats įsakė tau negarbinti nieko, išskyrus Jį, ir būti geru tėvams. Jeigu jie abu ar vienas jų sulaukia senatvės, netark

^a Dievas, sukurdamas žmogų, žinojo, kokius darbus žmogus rinksis daryti laisva valia.

jiems „Tfu!“^a ir nešauk ant jų, bet kreipkis į juos pagarbiai. ²⁴Būk nuolankus prieš juos iš maloningumo ir melsk: „Mano Viešpatie! Būk maloningas jiems – jie rūpinosi manimi, kai buvau jaunas.“ ²⁵Tavo Viešpats žino geriau, kas yra jumyse. Jeigu darysite gera – tai iš tiesų, Jis yra, į Jį besigrežiantiems, Atleidžiantis. ²⁶Suteik artimiesiems jų teises, bei vargšams ir ‘nepasiturintiems’ keliautojams. Neeikvok turto švaistūniškai. ²⁷Iš tiesų, švaistūnai yra broliai šėtonų, o Šėtonas yra savo Viešpačiui nedėkingas. ²⁸Bet jeigu turi atsisakyti, ‘neturėdamas turto, kuriuo gali dalintis, ir’ tikėdamasis savo Viešpaties malonės, – tada ‘bent’ tark jiems gerą žodį. ²⁹Nesielk taip, lyg tavo ranka būtų pririšta prie kaklo ‘būdamas šykštus’, bet ir nesiskėtriok ją į visas puses ‘išlaidaudamas’, kitaip būsi išpeiktas arba liksi beturtis. ³⁰Iš tiesų, tavo Viešpats aprūpina gausiai ar saikingai ką panori. Iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis, Visa Matantis Savo tarnus!

³¹Nežudykite savo vaikų bijodami skurdo. Mes aprūpiname juos ir jus. Iš tiesų, jų nužudymas yra didelė nuodėmė. ³²Nesiartinkite prie paleistuvystės.^b Tai yra nedorybė ir blogas kelias. ³³Neatimkite gyvybės, kurią Alachas padarė šventa, nebent teisėtai. Jei kas buvo nužudytas neteisėtai – Mes suteikėme jo giminaičiams galią ‘nuspręsti koks bus žudiko atpildas’. Bet tegul jie neperžengia ribų ‘skirdami’ atpildą.^c Iš tiesų, jiems buvo suteikta ‘įstatyminė’ parama. ³⁴Nesiartinkite prie našlaičio turto, nebent norėdami gėrio, kol jie nesulauks brandos. Išpildykite priesaikas – jūs būsite atsakingi už jas. ³⁵Duokite kuo tiksliau matuodami ir sverkite teisingomis svarstyklėmis. Tai yra geresnė ir teisingesnė pabaiga. ³⁶Nesek tuo, ko neišmanai. Iš tiesų, klausia, rega ir širdis – už juos visus ‘žmogus’ bus atsakingas. ³⁷Nevaikščiok žeme pasipūtęs. Iš tiesų, tu negali jos pralaužti ar pasiekti kalnų aukščio! ³⁸Visų šių veiksmų blogis yra nekenčiamas tavo Viešpaties.

^a Arab. *uff*. Arabų kalboje *uff* įvardija visus nepasitenkinimą išreiškiančius žodžius.

^b Arab. *zina*. Paleistuvystė apima sanguliavimą ir svetimavimą.

^c Jeigu auka turėjo giminaičių, bausmę žudikui skiria aukos šeimos nariai. Jiems leidžiama rinktis tarp atleidimo, turtinės kompensacijos ir žudiko egzekucijos.

³⁹Tai yra dalis išminties, tavo Viešpaties atskleistos tau, 'Pranaše Muhamedai'. Nepramanyk kito dievo greta Alacho, kitaip būsi įmestas Pragaran, kaltinamas ir atmestas. ⁴⁰Ar jūsų Viešpats parinko jums, 'stabmeldžiai', sūnus, o Sau pasirinko dukteris iš angelų?^a Iš tiesų, jūs sakote baisius žodžius!

⁴¹Išties Mes išdėstėme "ženklus" šiame Korane, kad jie prisimintų, bet tai didina tik jų priešišumą. ⁴²Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Jeigu būtų kitų dievų greta Jo, kaip jie sako, tada jie siektų kelio pas Sosto Viešpatį.“ ⁴³Pašlovintas ir didžiai išaukštintas Jis virš to, ką jie skelbia! ⁴⁴Septyni dangūs, žemė ir visa, kas juose, šlovina Jį. Nėra nė vieno daikto, kuris neaukštintų Jo šlovinimu, bet jūs negalite suprasti jų šlovinimo. Iš tiesų, Jis yra Pakantus, Atleidžiantis!

⁴⁵Kai tu, 'Pranaše Muhamedai', skaitai Koraną, Mes pastatome tarp tavęs ir netikinčiųjų Ateinančiuoju gyvenimu nematomą užtvarą. ⁴⁶Mes uždengėme jų širdis, padarydami juos nesuprantančiais, o jų ausys yra kurčios. Kai mini savo Viešpatį Vieną Korane, jie atgręžia nugaras besibjaurėdami. ⁴⁷Mes žinome geriau, kaip jie klauso tavo skaitymo ir ką jie kalba slapčia, kai piktadariai sako: „Jūs sekate tik užkerėtu vyru.“ ⁴⁸Žiūrėk, su kuo jie lygina tave! Jie nuklydo tiek, kad nebegali surasti tako. ⁴⁹Jie sako "besišaipydami": „Ar kai tapsime kaulais ir dulkėmis, būsime prikelti kaip naujas kūrinys?“ ⁵⁰Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Taip, net jeigu" taptumėte akmenimis ar geležiu, ⁵¹ar bet kuo kitu, ko prikėlimą manote esant sunkiu.“ Jie sakys: „Kas mus sugrąžins "atgal į gyvenimą"?“ Sakyk: „Tas, Kuris sukūrė jus pirmąjį kartą.“ Tada jie pakratys savo galvas tau ir tars: „Kada tai bus?“ Sakyk: „Galbūt tai bus netrukus!“ ⁵²Dieną, kai Jis pašauks jus, atsakysite Jį šlovindami, manydami, kad buvote "žemėje" tik trumpam.

⁵³Liepk Mano tarnams kalbėti tik geriausiais žodžiais. Šėtonas sėja nesantaiką tarp jų. Iš tiesų, Šėtonas yra žmonijai aiškus priešas. ⁵⁴Jūsų Viešpats žino geriau už jus. Jis suteiks jums malonę, jei to panorės, ar nubaus jus, jei to panorės. Mes nesiuntėme tavęs, 'Pra-

^a Arabų stabmeldžiai tikėjo, kad angelai yra Dievo dukros, bet neapkentė to, kai patiems gimdavo dukterys.

naše Muhamedai', jų saugotoju. ⁵⁵Tavo Viešpats žino geriau, kas yra danguose ir žemėje. Iš tiesų, Mes suteikėme kai kuriems pranašams daugiau nei kitiems ir davėme Dovydui psalmes. ⁵⁶Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Šaukitės tų, kuriuos skelbiate esant 'dievais' vietoj Jo – jie neturi galios panaikinti jūsų negandas ar jas nukreipti.“ ⁵⁷Tie, kurių jie šaukiasi, patys siekia priartėjimo prie savo Viešpaties, tikėdamiesi Jo malonės ir bijodami Jo bausmės. Iš tiesų, tavo Viešpaties bausmė yra bauginanti. ⁵⁸Kiekvieną 'nedorą' tautą Mes sunaikinsime prieš Prikėlimo Dieną ar nubausime ją griežta bausme. Tai yra įrašyta 'lemties' Įrašė!

⁵⁹Stabdo Mus nuo 'reikalaujamų' ženklų siuntimo tik tai, kad atmetė juos ankstesnieji žmonės. Mes davėme samūdiečiams kupranugarę kaip aiškų ženklą, bet jie nuskriaudė ją. Mes siunčiame ženklus tik įspėjimui. ⁶⁰Atmink, Pranaše Muhamedai', kai tarėme tau: „Iš tiesų, tavo Viešpats aprėpia žmones 'Savo žiniomis ir galia'.“ Mes padarėme vaizdinį, kurį tau parodėme, ^a išbandymu žmonėms, kaip ir prakeiktą medį, minimą Korane. ^b Mes perspėjame juos, bet tai tik sustiprina jų didį maištavimą.

⁶¹Kai tarėme angelams: „Pulkite kniūbsčia prieš Adomą“, jie puolė, išskyrus Iblyšą, kuris prieštaravo: „Nejau turėčiau pulti kniūbsčia prieš tą, kurį sukūrei iš molio?“ ⁶²pridurdamas: „Ar matai tą, kurį išaukštinau virš manęs? Jeigu atidėsi mano pabaigą iki Prikėlimo Dienos, aš pagriebsiu jo palikuonis, išskyrus kelis iš jų.“ ⁶³Alachas atsakė: „Eik lauk! Kas iš jų seks tavimi – iš tiesų, Pragaras bus jūsų gausus atlygis.“ ⁶⁴Skatink kuriuos tik gali iš jų savo balsu, pulk juos visa savo kavalerija ir pėstininkija, dalinkis jų turtais ir jų vaikais bei žadėk jiems.“ Tačiau Šėtonas jiems žada tik tuštybes. ⁶⁵Alachas pridėjo: „Tu, 'Iblyasai', neturėsi valdžios Mano 'tikintiems' tarnams.“ Užtenka tavo Viešpaties, kaip Apsaugininko.

⁶⁶Jūsų Viešpats veda jūsų laivus jūroje, kad siektumėte Jo dovanų.

^a Čia kalbama apie nakties kelionės (žr. 17:1) metu Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, matytus vaizdus.

^b Šis medis, vadinamas *Zakkūm* medžiu, auga Pragare (žr. 37:62–65).

Iš tiesų, Jis yra jums Suteikiantis Malonę. ⁶⁷Kai jus paliečia sunkumai jūroje, išnyksta tie, kurių meldžiate, išskyrus Jį Vieną. Bet kai Jis pristato jus saugiai į krantą – jūs nusigręžiate.^a Žmogus yra nedėkingas. ⁶⁸Ar jaučiatės saugūs 'nemanydami', kad Jis privers žemę jus praryti, ar atsiųs jums akmenų audrą? Tada nerasite, kas jus apsaugos. ⁶⁹O gal jaučiatės saugūs 'nemanydami', kad Jis siųs jus jūron sekantį kartą, atsiųsdamas vėjo audrą ir paskandindamas jus už tai, ką neigėte? Nerasite tada prieš Mus pagalbininko. ⁷⁰Iš tiesų, Mes pagerbėme Adomo palikuonis, nešėme juos žeme ir jūra, suteikėme jiems gėrybių ir išaukštinome juos virš daugybės kūrinių.

⁷¹Dieną, kai pakviesime visus žmones su jų darbų įrašais,^b kam bus duotas jo įrašas dešinèn – jie skaitys savo darbus ir nebus nuskriausti, nè per datulės kauliuko siūlę. ⁷²Bet kas yra aklas 'tiesai' šiame 'gyvenime', tas Ateinančiame bus aklas ir dar labiau nuklydęs nuo tako. ⁷³Netikintieji stengėsi tave, 'Pranaše Muhamedai', nukreipti nuo to, ką apreiškėme tau, kad išgalvotum apie Mus ką nors kitą. Tada jie būtų paėmę tave kaip savo draugą.^c ⁷⁴Jeigu nebūtume padarę tavęs nepalaužiamu, veikiausiai būtum palinkęs jų pusèn truputį. ⁷⁵Tada duotume tau paragauti 'bausmės' dvigubai šiame gyvenime ir po mirties, ir tada nerastum jokio padėjėjo prieš Mus. ⁷⁶Jie buvo pasiruošę tave baugindami išvaryti iš 'Mekos' žemės, bet po to jie būtų išlikę joje tik trumpam.^d ⁷⁷Toks buvo' būdas Mūsų su anksčiau siųstais Mūsų pasiuntiniais. Tu nerasi Mūsų būde pasikeitimų.

⁷⁸Atlik maldas saulei pradėjus nerti žemyn iki nakties tamsumos ir skaityk Koraną auštant^e – iš tiesų, rytmečio Koranas yra paliudy-

^a Nesvarbu, ar žmogus yra stabmeldys, ar visiškai netikintis Dievu – ištikus dideliems sunkumams, jis dažniausiai kreipiasi į Vieną Dievą, Kūrėją. Tačiau sunkumams pasibaigus, toks žmogus grįžta prie stabų garbinimo arba visiško Dievo atmetimo.

^b Anot kitų interpretacijų: „su jų lyderiais“ arba „su jų pranašais“.

^c Mekos stabmeldžiai stengėsi įtikinti Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika, pakeisti savo skelbiamą žinią, Tai buvo daroma įvairiais būdais, kartais raginant sudaryti kompromisą tikėjimo reikaluose, o kitais kartais siūlant žemiškus turtus.

^d Praėjus dešimtmečiui po to, kai Mekos stabmeldžiai išvarė Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika, Meka buvo išlaisvinta ir išvalyta nuo Pranašo priešų.

^e Čia minimos penkios kasdienės maldos – pietų malda, kai saulė pradeda leis-

tas 'angelų' – ⁷⁹bei atsikelk dalį nakties papildomai maldai, kad tavo Viešpats pakeltų tave į garbingą vietą. ⁸⁰Sakyk: „Mano Viešpatie! Leisk man įžengti su tiesa ir išeiti su tiesa, ir suteik man iš Savęs valdžią mano paramai.“^a ⁸¹Sakyk: „Tiesa atėjo ir melas išnyko. Iš tiesų, melui lemta išnykti.“

⁸²Mes apreiškėme Koraną kaip gydymą ir malonę tikintiesiems, bet piktadariams jis tik padidina nuostolį. ⁸³Kai suteikiame žmogui malonę, jis pasipūtėliškai nusigręžia, bet kai jį paliečia blogis, jis puola į neviltį. ⁸⁴Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Kiekvienas elgiasi pagal savo būdą. Jūsų Viešpats žino geriau, kas vedamas 'tiesiu' taku.“

⁸⁵'Pranaše Muhamedai', jie klausia tavęs apie sielą. Sakyk: „Sielą yra Mano Viešpaties reikalas. Jums buvo suteikta apie ją tik truputis žinių.“ ⁸⁶Jei panorėtume, atimtume tai, ką apreiškėme tau – tada nerastum, kas tave apsaugotų nuo Mūsų, ⁸⁷jeigu ne malonė tavo Viešpaties. Iš tiesų, Jo dosnumas tau yra didis. ⁸⁸Sakyk: „Jei visi žmonės ir džinai susirinktų kartu, kad sukurtų kažką prilygstančio šiam Koranui, jie to nepadarytų, net jei padėtų vieni kitiems.“

⁸⁹Išties Mes pateikėme žmogui šiame Korane įvairiausių palyginimus, bet dauguma jų atmetė 'viską', išskyrus netikėjimą. ⁹⁰Jie sako: „Mes netikėsime tavimi, kol nepadarysi mums iš žemės trykstančio šaltinio, ⁹¹arba kol neturėsi palmių ir vynuogių sodo ir nepadarysi jame trykstančių upokšnių, ⁹²arba kol nepadarysi dangaus krantinio ant mūsų dalimis, kaip skelbei įvyksiant, arba kol neatvesi Alacho ir angelų prieš mus, ⁹³arba kol neturėsi auksinio namo, ar kol nepakils dangun – ir net tada netikėsime tavo pakilimu, kol nenusileisi mums su Raštu, kurį galėsime skaityti.“ Sakyk: „Išaukštintas mano Viešpats! Argi nesu tik pasiūstas žmogus?“ ⁹⁴Vienintelis dalykas, priverčiantis žmones atmesti tikėjimą, kai vedimas buvo jiems duotas, yra jų

tis, popietės malda artėjant vakarui, vakarinė malda saulei nusileidus, naktinė malda visiškai sutemus ir rytinė malda, atliekama po aušros.

^a Išėjimas ir žengimas šioje eilutėje gali reikšti kelis dalykus: žengimą į gyvenimą gimstant ir išėjimą iš jo po mirties; Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, pabėgimą nuo persekiojimų Mekoje ir žengimą į naują pranašystės stadiją Medinoje; ar tiesiog žengimą iš vieno gyvenimo etapo į kitą.

žodžiai: „Nejau Alachas atsiuntė žmogų kaip pasiuntinį?“ ⁹⁵Sakyk: „Jeigu žemėje vaikščiotų angelai, gerai įsikūrę, Mes jiems siųstume iš dangaus angelą kaip pasiuntinį.“ ⁹⁶Sakyk: „Užtenka Alacho liudijimui tarp manęs ir jūsų. Iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis, Visa Matantis Savo tarnus!“

⁹⁷Ką Alachas veda – tas yra vedamas teisingai, o ką Jis palieka klaidžioti – tam nerasi be Jo apsaugininko.^a Mes tempsime juos veidu žemyn Prikėlimo Dieną – kurčius, nebylius ir aklius. Pragaras bus jų namai. Kiekvieną kartą jam atslūgus, padidinsime jiems deginančią ugnį. ⁹⁸Toks bus jų atlygis už Mūsų ženklų atmetimą ir už klaušinėjimą 'besišaipant': „Ar kai tapsime kaulais ir dulkėmis, būsime prikelti kaip naujas kūrinys?“ ⁹⁹Nejau jie nesuvokia, kad Alachas, sukūręs dangus ir žemę, gali juos 'lengvai' atkurti? Jis paskyrė jiems laiką, dėl kurio nėra abejonės. Bet piktadariai atmetė 'viską', išskyrus netikėjimą. ¹⁰⁰Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Jeigu turėtumėt mano Viešpaties malonės lobius, vis vien sulaikytumėte juos, bijodami jų praradimo – juk žmogus yra nuolat šykštus.“

¹⁰¹Išties Mes davėme Mozei devynis aiškius ženklus.^b 'Pranaše Muhamedai', klausk dėl to Izraelio tautos. Kai Mozė atėjo pas juos, Faraonas jam tarė: „Aš manau, kad tu, Moze, esi apkerėtas.“ ¹⁰²Mozė atsakė: „Išties tu gerai žinai, kad siuntė 'šiuos ženklus' tik dangų ir žemės Viešpats, kad įrodytų tiesą. Aš manau, kad tu, Faraone, esi pasmerktas.“ ¹⁰³Tad Faraonas norėjo išvaryti izraelitus iš 'Egipto' žemės, bet Mes nuskandinome jį ir buvusius kartu su juo. ¹⁰⁴Mes tarėme Izraelio tautai po Faraono: „Gyvenkite žemėje, bet kai Ateinančio gyvenimo pažadas bus išpildytas, Mes surinksime jus viename susirinkime.“

¹⁰⁵Mes apreiškėme 'Koraną' su tiesa ir su tiesa jis buvo apreikštas. Mes siuntėme tave, 'Pranaše Muhamedai', tik kaip gerų žinių nešė-

^a Dievas palieka paklydusius tuos, kurie atsisako priimti Jo vedimą.

^b Šie ženklai yra Mozės lazda, pavirtusi gyvate, jo ranka, tvieskianti šviesa (žr. 20:17–22) bei Faraonui siųstas badas, javų trūkumas, potvyniai, skėriai, utelės, varlės ir kraujas (žr. 7:130–133).

ją ir įspėjimo davėją. ¹⁰⁶„Tai Koranas, kurį apreiškėme dalimis, kad skaitytum jį žmonėms per ilgą laiko tarpą. Mes apreiškėme jį po truputį.“ ¹⁰⁷Sakyk: „Tikėkite šiuo 'Koranu' arba netikėkite. Iš tiesų, kai jis skaitomas tiems, kurie turėjo žinių anksčiau – jie puola kniūbsčia veidais žemyn, ¹⁰⁸tardami: 'Išaukštintas mūsų Viešpats! Iš tiesų, mūsų Viešpaties pažadas buvo išpildytas.' ¹⁰⁹Jie puola ant veidų, ašarodami, ir tai sustiprina jų atsidavimą.“ ¹¹⁰Sakyk: „Šaukitės Alacho ar Maloningojo – kuriuo 'vardu' bešauktumėte, Jis turi geriausius vardus. Nekalbėkite savo maldų per garsiai ar per tyliai – siekite vidurinio kelio.“ ¹¹¹Sakyk: „Šlovė ir dėkingumas Alachui, Kuris neturi nei sūnaus, nei partnerio karalystėje, Kuriam nereikia apsaugos nuo pažeminimo. Šlovinkite Jį šloviniu didžiausiu!“

^a Koranas buvo apreiškintas mažomis dalimis, per 23-jų metų laikotarpį.

18. Ola

Šioje Mekos laikotarpio sūroje monoteizmo ir tikėjimo temos pateikiamos trijose istorijose. Pirmoje kalbama apie Miegančiuosius oloje (arab. Aščāb al-kaḥf). Pagal tai ir pavadinta ši sūra. Antroje pateikiamas Pranašo Mozės, tebūnie jam taika, susitikimas su pranašu, vardu Khidr. O trečioje kalbama apie pamaldų valdovą, žinomą Zulkarnain (Dviragio) vardu. Tarp šių istorijų pateikiami intarpai, pabrėžiantys tai, kad žemiški turtai ir pasiekimai nėra tikėjimo teisingumo ir tiesos rodiklis.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Šlovė ir dėkingumas Alachui, Kuris apreiškė Raštą Savo tarnui ir nepadarė jame nukrypimų ¹nuo tiesos¹, ²bet perdavė jį² teisingą, kad perspėtų apie Savo griežtą bausmę ir kad duotų gerą žinią gera darančioms tikintiesiems, jog jiems skirtas atlygis puikus, ³kuriame jie bus amžinai, ⁴ir kad perspėtų skelbiančius: „Alachas turi palikuonį!“ ⁵Nei jie, nei jų protėviai neturi apie tai žinių. Kokie sunkūs žodžiai sklinda iš jų burnų! Jie kalba tik melus.

⁶Galbūt tu, 'Pranaše Muhamedai', trokši iš sielvarto pražudyti save, jeigu jie ir toliau netikės šia žinia. ⁷Iš tiesų, Mes padarėme tai, kas ant žemės, jos puošmena, kad išmėgintume, kurie jūsų bus geriausi darbuose. ⁸Iš tiesų, Mes padarysime tai, kas ant jos, negyva dirva.

⁹Ar manei, 'Pranaše Muhamedai', kad olos ir įrašo gyventojai yra iš Mūsų nuostabiųjų ženklų?^a ¹⁰Atmink¹, kai jaunuoliai atsitraukė olon ir tarė: „Mūsų Viešpatie! Suteik mums Savo malonę ir sutvarkyk mūsų reikalą tinkamai.“ ¹¹Tad 'juos užmigdydami kietu miegu' uždengėme jų klausą oloje daugybei metų. ¹²Po to prikėlėme juos,

^a Miegančiųjų oloje istorija kalba apie grupę jaunų krikščionių vyrų, kurie pasislėpė oloje dėl stabmeldžių persekiojimų. Pasislėpę oloje jie užmigo trims šimtams metų ir tapo stebuklu vietiniams gyventojams (tuo metu jau krikščionims), įrodančiu prikėlimą.

kad parodytume, kuri iš dviejų grupių geriau apskaičiavo, kiek laiko jie ten praleido.

¹³Mes perduodame tau šią istoriją su tiesa. Jie buvo jaunuoliai, kurie tikėjo į savo Viešpatį, tad suteikėme jiems dar didesnę vedimą.

¹⁴Mes sustiprinome jų širdis, kai jie atsistojo ir pareiškė: „Mūsų Viešpats yra Viešpats dangų ir žemės. Vietoj Jo mes nesišauksime jokių dievų, išties tai darydami skelbtume baisų melą.“ ¹⁵„Jie tarė vienas kitam¹: „Šie mūsų tautiečiai pasirinko 'garbinti' kitus dievus vietoj Jo. Kodėl jie neatneša tam aiškaus įrodymo? Kas yra didesnis piktadarys už tą, kuris pramano melus apie Alachą? ¹⁶Kai atsiskirsite nuo jų ir to, ką jie garbina, išskyrus Alachą, seekite prieglaudos oloje. Viešpats suteiks jums malonę ir padarys jūsų reikalą lengvu.“

¹⁷Jūs būtumėt matę tekant saulei ją besisukant nuo jų olos dešinien, o jai leidžiantis, nusigręžiant nuo jų kairėn, jiems esant jos viduje.^a Tai yra vienas Alacho ženklų. Ką Alachas veda – tas yra vedamas, o ką Jis paklaidina – nerasi jam ginančio vedlio. ¹⁸Jūs būtumėt galvoję, kad jie yra nubudę, bet jie miegojo. Mes pasukome juos ant dešinio ir po to ant kairio šono, kai jų šuo ištiesęs letenas gulėjo ant slenksčio. Jeigu būtum į juos pažiūrėjęs, bėgtum nuo jų pilnas išgąščio.

¹⁹Taip prikėlėme juos, kad jie klaustų vieni kitų. Vienas jų tarė: „Kiek laiko čia prabuvote?“ Kai kurie atsakė: „Galbūt dieną ar dalį dienos.“ Kiti tarė: „Jūsų Viešpats žino geriau, kiek čia buvote. Siųskite vieną jūsų su šiomis sidabro monetomis į miestą, kad rastų tyro maisto ir atneštų jums aprūpinimą iš to. Tegul jis būna atsargus ir tegul nė vienas nesužino apie jus. ²⁰Iš tiesų, jeigu jie sužinos, užmėtys jus akmenimis arba sugrąžins į jų tikėjimą, ir tada niekada nebūsime sėkmingi.“ ²¹Taip Mes leidome juos atpažinti,^b kad žmonės žinotų, jog Alacho pažadas 'dėl prikėlimo' yra tiesa ir jog nėra abejonės dėl Valandos. Kai žmonės ginčijosi tarpusavyje dėl šio reikalo, kai kurie tarė: „Pastatykite statinį aplink juos. Jų Viešpats žino dėl jų geriau.“

^a Olos gyventojai miegojo jos prieangyje, taip pastoviai gaudami gryno oro, bet taip pat saulei niekuomet nešviečiant tiesiogiai ant jų, taip apsaugant juos nuo karščio.

^b Senovinės sidabro monetos išdavė, kad šie jaunuoliai yra iš praeities.

Laimėjusieji ginčą tarė: „Mes pastatysime virš jų mečetę.“^a

²²Kai kurie sakys: „Jie buvo trys, jų šuo ketvirtas.“ Kiti tars: „Jie buvo penki, jų šuo šeštas“, spėliodami akiai. Dar kiti sakys: „Jie buvo septyni, jų šuo aštuntas.“ Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Mano Viešpats žino geriau kiek jų buvo. Tik keli žmonės tai žino.“ Tad nesiginčyk su jais, nebent su užtikrintumu, ir neklausk apie tai nė vieno iš jų. ²³Niekada nesakyk dėl kažko: „Padarysiu tai rytoj“, ²⁴prie to neprisidėjęs: „Jeigu Alachas to panorės.“ Bet jeigu užmirši, tada prisimink savo Viešpatį ir tark: „Viliuosi, kad mano Viešpats ves mane teisingiau už tai.“ ²⁵Jie prabuvo oloje tris šimtus metų, pridodant devynis.^b Sakyk: „Alachas žino geriau, kiek jie prabuvo. Pas Jį yra 'žinios apie' tai, kas paslėpta danguose ir žemėje. Kaip aiškiai Jis mato ir girdi! Nėra jiems be Jo padėjėjo ir neturi Jis bendrininkų priimdamas sprendimus.“

²⁷Skaityk, 'Pranaše Muhamedai', kas buvo apreikšta iš tavo Viešpaties Rašto. Niekas negali pakeisti Jo žodžių ir nerasi be Jo jokios apsaugos. ²⁸Kantriai būk su meldžiančiais savo Viešpaties ryte ir vakare, siekiančiais Jo malonės.^c Tegul tavo akys nenusigrežia nuo jų, trokšdamos šio pasaulio gėrybių. Nepaklusk tam, kurio širdis yra nedėmesinga Mūsų atminimui, kuris seka savo troškimais, kurio reikalas yra prarastas. ²⁹Sakyk: „'Tai' tiesa iš jūsų Viešpaties. Tegul priima tikėjimą, kas nori, ir tegul atmeta, kas nori.“ Iš tiesų, Mes paruošėme piktadariams Ugnį, kurios sienos apsups juos. Kai jie maldaus palengvėjimo, jų palengvėjimui bus duotas vanduo, lyg išlydytas metalas, deginantis jų veidus. Koks siaubingas gėrimas! Kokia prasta poilsio vieta! ³⁰Iš tiesų, priimantiems tikėjimą ir darantiems gera – iš tiesų, Mes neatmesime atlygio gera darančiųjų. ³¹Jiems bus duoti amžini Rojaus sodai, kuriuose teka upės. Jie bus išgražinti juo-

^a Mečetė tiesiogine žodžio prasme reiškia puolimo kniūbsčia vietą. Bizantijos imperijos laikų bažnyčios Artimuosiuose Rytuose, kur ir įvyko Miegančiųjų oloje istorija, neturėdavo kėdžių. Juose maldininkai taip pat melsdavosi puldami kniūbsčia, kaip ir musulmonai, todėl jų bažnyčios atitinkamai galėjo būti vadinamos mečetėmis.

^b Trys šimtai saulės kalendoriaus metų yra lygūs trys šimtai devyniems mėnulio kalendoriaus metams.

^c Verčiant pažodžiui: „Siekiančiais Jo Veido.“

se auksinėmis apyrankėmis ir dėvės žalius rūbus iš puikaus šilko ir brokato, atsilošę ant išpuoštų krėslų. Koks puikus atlygis! Kokia puiki poilsio vieta!

³²Papasakok jiems apie du vyrus. Vienam jų davėme du vynuogių sodus, apsupome juos palmėmis ir padarėme tarp jų pasėlių laukus. ³³Abu sodai davė savo derlių ir nieko nestigo. Mes padarėme tarp jų trykštančią upę. ³⁴Jis turėjo turtus, tad tarė savo draugui, kalbėdamas su juo: „Aš turiu daugiau turto už tave ir daugiau pagalbininkų.“ ³⁵Jis žengė sodan, engdamas save. Jis tarė: „Nemanau, kad tai kada išnyks, ³⁶ir nemanau, kad Valanda ateis, o jei ir būsiu sugrąžintas pas savo Viešpatį, tikrai rasiu ten geriau negu tai, 'ką turiu dabar'“. ³⁷Jo draugas atsakė, kalbėdamas su juo: „Ar atmeti Tą, Kuris sukūrė tave iš dulkės ir po to iš sėklos lašelio, ir tada suformavo tave į žmogų? ³⁸Man – Jis yra Alachas, mano Viešpats. Aš negarbinu vietoj savo Viešpaties nieko. ³⁹Jei tik būtum sakęs, kai žengei į savo sodą: 'Alachas to norėjo! Nėra galios, išskyrus pas Alachą!', jeigu matai mane esant menkesniu už tave turtu ir palikuonimis. ⁴⁰Galbūt mano Viešpats suteiks man 'kažką' geresnio už tavo sodus ir nusiųs ant jų negandą iš dangaus, kuri pavers juos dykviete, ⁴¹arba jų vanduo įsigers žemėn taip giliai, kad nebegalėsi jo pasiekti.“ ⁴²Taip visi jo vaisiai buvo pražudyti ir jis ėmė grąžyti savo rankas dėl to, ką jiems išleido, sodams begriūnant ant atramų, tardamas: „Vargas man! Jei tik nebūčiau garbinęs nieko kito vietoj savo Viešpaties!“ ⁴³Jis neturėjo jam padedančių draugų be Alacho, ir negalėjo jis padėti nei sau pačiam. ⁴⁴Tokiu metu vienintelis padėjėjas yra Alachas, Tikrasis 'Viešpats'. Jis duoda geriausius atlygius ir geriausias baigtis.

⁴⁵Papasakok jiems apie žemiškąjį gyvenimą – jis yra kaip augalai žemėje žaliuojantys, kai jiems suteiktas vanduo, Mūsų siųstas iš dangaus. Tačiau po to jie pavirsta ražiena, pustoma vėjo. Alachas yra Galintis Viską. ⁴⁶Turtas ir vaikai tėra šio gyvenimo puošmenos, bet amžinai išliekantys geri darbai yra geriau tavo Viešpaties atlyginami ir labiau verti jų vylimosi. ⁴⁷Dieną, kai išjudinsime kalnus ir kai matys žemę esant lyguma, Mes surinksime visus, nepalikdami nė vieno

užnugaryje. ⁴⁸Jie bus pristatyti prieš tavo Viešpatį eilėmis 'ir atmetusiems tikėjimą bus tarta': „Išties jūs grįžote pas Mus, kaip sukurti pirmą kartą, nors galvojote, kad nėra jums paskirto laiko.“ ^{49r}Darbų įrašas bus pateiktas, tad matysi nusikaltėlius bijančius to, kas jame. Jie tars: „Vargas mums! Kas šiame įrašė! Jis nepalieka nė vieno mažo ar didelio reikalo – visi jie užrašyti.“ Jie atras viską, ką darė. Tavo Viešpats nenuskriaus nė vieno.

⁵⁰Kai tarėme angelams: „Pulkite kniūbsčia prieš Adomą“, jie puolė, išskyrus Iblįsą. Jis buvo džinas. Jis maištavo prieš Viešpaties įsakymą. Ar tada imsite jį ir jo palikuonis kaip pagalbininkus vietoj Manės, kai jie yra jūsų priešai? Koks siaubingas pakaitalas piktadariams! ⁵¹Aš nepadariau jų liudininkais dangų ir žemės sukūrimo, nei sukūrimo jų pačių. Aš neėmiau klaidintojų Sau į padėjęjus. ⁵²Dieną, kai Jis tars: „Šaukitės stabų, kuriuos pramanėte greta Manės“, jie šauksis jų, bet stabai neatsakys. Mes padarysime tarp jų mirtiną užkardą. ⁵³Nusikaltėliai matys Ugnį ir suvoks, jog kris į ją. Jie neras iš jos pabėgimo.

⁵⁴Išties Mes pateikėme šiame Korane žmonėms įvairiausius palyginimus, bet visuomet žmogus buvo labiausiai linkęs ginčytis. ⁵⁵Niekas neužkerta kelio žmonėms priimti tikėjimą ir prašyti savo Viešpaties atleidimo, kai juos pasiekia vedimas, išskyrus 'reikalavimą', kad užkluptų juos ankstesniųjų 'apreiškimą neigusių' žmonių likimas, ar kad bausmė stotų prieš juos piestu. ⁵⁶Mes siunčiame pasiuntinius tik kaip geros žinios nešėjus ir išpėjimo davėjus. Tačiau netikintieji ginčijasi teigdami melagystes, norėdami paneigti tiesą, ir laiko Mano apreiškimus bei išpėjimą juokais. ⁵⁷Tad kas yra didesnis piktadarys už tą, kuriam priminus apie Viešpaties apreiškimus, jis nusigręžia nuo jų ir pamiršta, ką darė jo rankos? Iš tiesų, Mes uždengėme jų širdis, palikdami juos nesuprantančius šio 'Korano', o jų ausys yra kurčios. Jeigu tu, 'Pranaše Muhamedai', kviesi juos vedimui, jie niekada nebus vedami. ⁵⁸Tavo Viešpats yra Visa Atleidžiantis, malonės turėtojas. Jeigu pagriebtų juos už jų poelgius, pagreitintų jų bausmę. Bet jie turi paskirtą laiką, nuo kurio prieglobsčio neras. ⁵⁹Tai yra piktadarių gyvenvietės, kurias sunaikinome. Mes jų sunaikinimui nustatėme laiką.

⁶⁰„Atmink“, kai Mozė tarė savo jaunam padėjėjui: „Aš nenustosiu, kol nepasieksiu dviejų jūrų sąlajos, net jei turėsiu keliauti amžius.“^a

⁶¹Pasiekę sąlają, jie užmiršo savo žuvį, kuri išsprūdusi išplaukė į jūrą.

⁶²Kai jie nutolo, Mozė tarė savo jaunajam padėjėjui: „Atnešk mūsų patiekalą. Išties išvargome nuo šios kelionės.“ ⁶³Jis atsakė: „Ar atsimeni, kai išlėjomės ant uolos nuolaužos? Iš tiesų, tada užmiršau žuvį. Tik Šėtonas privedė mane prie jos užmiršimo. Tada ji nuplaukė savo keliu jūron, stebuklingu būdu.“ ⁶⁴Mozė atsakė: „Būtent to ir siekėme.“^b Tad jie grįžo savo pėdsakais atgalios. ⁶⁵Ten jie rado Mūsų tarną, kuriam suteikėme Savo malonę ir davėme jam Savo žinių. ⁶⁶Mozė tarė: „Ar galiu sekti tavimi, kad išmokytum mane iš savo turimų teisingo vedimo žinių?“ ⁶⁷Jis atsakė: „Iš tiesų, tu neišbūsi kantrus su manimi. ⁶⁸Kaip galėtum išbūti kantrus dėl to, ko negali aprėpti savo žiniomis?“ ⁶⁹Mozė tarė: „Tu rasi mane, Alachui leidus, kantrų, ir aš paklusiui tavo nurodymams.“ ⁷⁰Jis atsakė: „Jeigu seksi manimi, tada neklauk apie nieką, kol pats tau to nepaiškinsiu.“

⁷¹Tad jiedu leidosi į kelią, kol įlipo laivan. Jis prakiurdė jį. Mozė tarė: „Ar padarei tai, kad nuskeštų jo žmonės? Išties atlikai blogą veiksmą!“ ⁷²Jis atsakė: „Ar nesakiau, kad neišbūsi su manimi?“ ⁷³Mozė tarė: „Nekaltink manęs dėl to, ką užmiršau, ir neapsunkink manęs reikale ‘su tavimi’.“ ⁷⁴Tad jiedu leidosi į kelią, kol sutiko berniuką. Jis nužudė jį. Mozė tarė: „Ar nužudei nekaltą sielą, kuri nenužudė nieko? Išties atlikai siaubingą veiksmą.“ ⁷⁵Jis atsakė: „Ar nesakiau tau, kad neišbūsi kantrus su manimi?“ ⁷⁶Mozė tarė: „Jeigu paklausiu tavęs apie bet ką po šito, tada nebekeliauk su manimi. Išties gavai iš manęs ‘pakankamai’ pasiteisinimų.“ ⁷⁷Tad jiedu leidosi į kelią, kol pasiekė miestelio žmones. Jie paprašė maisto, bet žmonės atsisakė būti svetingi. Jie rado jame begriūvančią sieną, tad jis atstatė ją. Mozė

^a Kartą pranašas Mozė, tebūnie jam taika, buvo paklaustas, kas yra daugiausia žinantis žmogus žemėje. Mozė atsakė, kad tai jis. Tada Dievas apreiškė, jog iš tiesų yra žmogus, vardu Khidr, kuris žino daugiau už jį, ir liepė keliauti Mozei, kad sutiktų Khidr ten, kur susijungia dvi jūros.

^b Prieš kelionę Dievas apreiškė Mozei, tebūnie jam taika, kad toje vietoje, kur praras savo maistą (sūdytą žuvį), jis sutiks žinių turintį žmogų.

tarė: „Jeigu norėtum, būtum paėmęs už tai atlygį.“⁷⁸Jis atsakė: „Tai yra mūsų išsiskyrimas. Aš paaiškinsiu tai, dėl ko neišbuvai kantrus.“⁷⁹Kalbant apie laivą, jis priklausė varguoliams, dirbantiems jūroje. Norėjau jį apgadinti, nes prieš juos buvo karalius, atimantis kiekvieną laivą per prievartą.⁸⁰Kalbant apie berniuką, jo tėvai buvo tikintieji ir bijojome, kad jis apsunkins juos neklusnumu ir netikėjimu.⁸¹Tad norėjome, kad jų Viešpats duotų jiems kitą, tyresnį ir maloningesnį už jį.⁸²O siena – ji priklausė dviem našlaičiams miestelyje ir po ją buvo jiems priklausantis lobis, o jų tėvas buvo teisuolis. Tavo Viešpats norėjo, kad jie pasiektų pilnametystę ir atsiimtų savo lobį, kaip malonę iš tavo Viešpaties. Aš nedariau to vedamas savo troškimų. Tai yra paaiškinimas to, dėl ko negalėjai išbūti kantrus.“

⁸³Jie klausia tavęs, 'Pranaše Muhamedai', apie Zulkarnainą.^a Sakyk: „Papasakosiu jums apie jį.“⁸⁴Iš tiesų, Mes įtvirtinome jį žemėje ir atvėrėme jam visus kelius.^b⁸⁵Tad jis nukeliavo keliu, ⁸⁶iki pasiekė saulės leidimosi vietą 'vakaruose', kurioje atrado ją 'lyg' besileidžiant į tamsaus purvo jūrą ir surado ten žmonių.^c Mes tarėme: „Zulkarnainai! Rinkis arba bausti juos, arba elgtis su jais geruoju.“⁸⁷Jis atsakė: „Kas bus piktadarys – nubausime jį ir jis bus sugrąžintas pas Viešpatį savo, Kuris nubaus jį bausme baisia, ⁸⁸o kas priims tikėjimą ir darys gera – jam skirtas geras atlygis ir įsakysime jiems daryti tai, kas lengva.“⁸⁹Tad jis toliau nukeliavo keliu, ⁹⁰iki pasiekė saulės kilimo vietą 'rytuose'. Jis atrado ją kylant virš žmonių, kuriems nepadarėme nuo jos jokio uždangalo.⁹¹Taip buvo! Išties Mes apie jį žinojome viską.

^a Žodis „Zulkarnain“ reiškia dviragį. Taip buvo vadinamas doras karalius, pagarsėjęs tolimomis kelionėmis. Galimai jis buvo vadinamas dviragiu, nes pasiekė du pasaulio ragus/taškus rytuose ir vakaruose. Anot kai kurių aiškintojų, Zulkarnainas buvo Aleksandras Didysis, bet ši nuomonė neturi stipraus istorinio pagrindo.

^b „Visi keliai“ šioje eilutėje reiškia galimybes pasiekti viską, ko panori.

^c Vienas garsių Korano egzegetų, *Ibn Kašir al-Dimaškī* (m. 1370 po Kr.), aiškina: mas šia eilutę teigė, kad ji apibūdina vietą vakaruose, už kurios nebeįmanoma keliauti, pridurdamas, jog saulės leidimasis į purvo jūrą šioje eilutėje išreiškiamas perkeltine prasme, t. y. ji atrodo, lyg besileistų į jūrą, kai yra suprantama, kad ji ir toliau keliauja savo orbita. Panašiai ir šiandien lietuvių kalboje sakoma, kad saulė „leidžiasi į jūrą“, bet suprantama, kad tai nėra tiesioginis išsireiškimas.

⁹²Tad jis toliau nukeliavo keliu, ⁹³iki pasiekė vietą tarp dviejų kalnų. Jis rado prieš juos žmones, vargiai suprantančius 'jo' kalbą. ⁹⁴Jie tarė: „Zulkarnainai! Iš tiesų, Gogas ir Magogas daro nedorybes žemėje. Ar galime sumokėti tau duoklę, kad pastatytum pertvarą tarp mūsų ir jų?“ ⁹⁵Jis atsakė: „Tai, ką man suteikė Viešpats, yra geriau, tačiau padėkite savo jėgomis ir aš pastatysiu tarp jūsų ir jų užtvarą. ⁹⁶Atneškite man geležies plytas!“ Kai užpildė 'tarpą' tarp kalnų, jis įsakė: „Pūskite!“ Kai geležis tapo įkaitusi iki raudonumo, jis tarė: „Atneškite man išlydytą varį, kad ant jos užpilčiau.“ ⁹⁷Tad jie negalėjo jos perlipsti ir negebėjo jos pragriauti. ⁹⁸Jis tarė: „Tai yra malonė iš mano Viešpaties. Tačiau kai mano Viešpaties pažadas ateis, Jis sulysins ją su žeme. Mano Viešpaties pažadas yra teisus.“ ⁹⁹Tądien leisime Gogui ir Magogui plūsti vieniems ant kitų ir bus papūsta į Ragą. Tada surinksime juos visus kartu. ¹⁰⁰Tądien aiškiai pristatysime Pragarą netikintiesiems, ¹⁰¹kurių akys buvo uždengtos nuo Mūsų atminimo, kurie negebėjo girdėti. ¹⁰²Ar netikintieji mano, kad gali imti Mano tarnus vietoj Manęs kaip savo gynėjus? Iš tiesų, Mes paruošėme Pragarą netikinčiųjų būstui.

¹⁰³Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Ar turėtume jums pranešti apie daugiausia praradusius savo darbus? ¹⁰⁴Jų pastangos yra bergždžios šiame gyvenime, kai jie mano esą darantys gera! ¹⁰⁵Jie atmeta savo Viešpaties ženklus ir susitikimą su Juo.“ Taip jų darbai nueina niekais, tad Prikėlimo Dieną nesuteiksime Mes jų darbams jokio svorio. ¹⁰⁶Tai yra atlygis jiems – Pragaras – už netikėjimą ir Mano ženklų bei pasiuntinių išjuokimą. ¹⁰⁷Iš tiesų, priimančios tikėjimą ir darantys gera turės aukščiausius Rojaus sodus savo būstui. ¹⁰⁸Jie bus juose amžinai, netrokštantys nieko kito.

¹⁰⁹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Jeigu vandenynas būtų rašalu mano Viešpaties žodžių 'užrašymui', jis išsektų dar prieš išsenkant mano Viešpaties žodžiams, net jeigu būtų pripildytas dar kartą tiek.“ ¹¹⁰Sakyk: „Aš esu žmogus, kaip ir jūs. Man buvo apreikšta, kad jūsų dievas yra Vienatinis Dievas. Tad kas tikisi susitikimo su savo Viešpačiu, tegul daro gera ir negarbina nieko kito vietoj Viešpaties savo.

19. Marija

Ši Mekos laikotarpio sūra pavadinta „Marijos“ vardu pagal joje papsakotą Marijos, Jėzaus motinos, istoriją (16–35 eilutėse). Joje aptariamas Jėzaus ir Jono Krikštytojo gimimas, paneigiamas teiginys, kad Jėzus yra Dievo sūnus, bei Mekos stabmeldžių teigimas, kad angelai yra Dievo dukros. Sūroje užsimenama ir apie kitus pranašus, juos įvardijant kaip Dievo malonės gavėjus. Šios sūros pabaigoje ir sekančios sūros pradžioje aptariamas Korano apreiškimo tikslas.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Kāf-Hā-Yā-‘Ayn-Šād.^a ²Tai priminimas apie tavo Viešpaties malonę Savo tarnui Zacharijui, ³kai jis meldė savo Viešpaties slapčia, ⁴tardamas: „Mano Viešpatie! Iš tiesų, mano kaulai nusilpo ir galva pražilo, tačiau niekada nebuvau savo maldomis Tau, mano Viešpatie, nuvilintas! ⁵Aš susirūpinau savo artimųjų 'tikėjimu' po manęs,^b o mano žmona yra nevaisinga. Tad suteik man palikuonį iš Savo malonės, ⁶kuris paveldės 'pranašystę' iš manęs ir Jokūbo šeimos, ir padaryk jį tuo, mano Viešpatie, kuriuo būsi patenkintas.“ ⁷Angelai paskelbė: „Zacharijau! Iš tiesų, duodame tau gerą žinią apie sūnų, kurio vardas bus Jonas – vardas, kurio nesuteikėme niekam anksčiau.“ ⁸Jis tarė: „Mano Viešpatie! Kaip galiu turėti sūnų, kai mano žmona nevaisinga, o aš pats sulaukiau senyvo amžiaus?“ ⁹Angelas atsakė: „Taip bus! Tavo Viešpats sako: 'Tai lengva Man. Išties Aš sukūriau tave prieš tai, kai buvai niekas!'“

^a Žr. 2:1 išnašą.

^b Zacharijus bijojo, kad jo artimieji iš tėvo pusės, turėję tęsti religijos išlaikymą šeimoje, neatliks savo darbo dėl pasinėrimo į žemiškąjį gyvenimą.

^c Kai Zacharijus meldė sūnaus, jo malda buvo kupina visiško atsidavimo ir pasitikėjimo, kad tai Dievui lengva. Jis nė akimirkos neabejojo, nors tai, ko prašė, buvo bemaž neįmanoma. Šioje maldoje Zacharijus pasiekė aukščiausią tikėjimo ir artumo Dievui lygį. Todėl, būdamas įprastoje būsenoje, Zacharijus nustebo, kad jo malda buvo išklausyta.

¹⁰Zacharijus tarė: „Mano Viešpatie! Duok man ženklą.“ Jis atsakė: „Tavo ženklas yra tai, kad negalėsi kalbėti su žmonėmis tris naktis, būdamas sveikas.“ ¹¹Tad jis išėjo iš šventyklos pas savo žmones, nurodymas jiems aukštinti „Alachą“ ryte ir vakare.

¹²Alachas tarė: „Jonai! Laikykis Rašto tvirtai.“ Jo vaikystėje Mes davėme jam išmintį, ¹³užuojautą ir tyrumą iš Mūsų. Jis buvo dievobaimingas ¹⁴ir pareigingas savo tėvams. Jis nebuvo nei pasipūtęs, nei nepaklusnus. ¹⁵Taika jam gimimo ir mirties dieną, ir Dieną, kai jis bus prikeltas gyventi!

¹⁶Pranaše Muhamedai, minėk Rašte Mariją, kai ji paliko savo šeimą „nuvykdama“ į vietovę rytuose, ¹⁷taip atsiskirdama nuo jų. Mes atsiuntėme jai Savo angelą „Gabrielį“, pasirodžiusį jai tobulos formos žmogumi. ¹⁸Ji tarė: „Siekiu prieglobsčio pas Maloningąjį nuo tavęs! Neliesk manęs“, jeigu esi dievobaimingas.“ ¹⁹Jis atsakė: „Iš tiesų, aš esu tavo Viešpaties pasiuntinys, kad praneščiau apie tau padovanotą tyrą sūnų.“ ²⁰Ji tarė: „Kaip galiu susilaukti sūnaus, kai joks vyras nelietė manęs ir nebuvo pasileidėjęs?“ ²¹Jis atsakė: „Taip bus! Tavo Viešpats sako: 'Tai lengva Man. Mes padarysime jį ženklu visiems žmonėms ir malone iš Mūsų.' Tai jau nuspręsta.“ ²²Tad ji tapo nėščia ir pasitraukė su juo į atokią vietą. ²³Gimdymo skausmai privedė ją prie palmės kamieno. Ji tarė: „Kad tik būčiau mirusi prieš tai ir seniai užmiršta!“ ²⁴Tad balsas žemiau jos sušuko: „Neliūdėk! Tavo Viešpats suteikė tau šaltinį, esantį po tavimi. ²⁵Pakratyk šios palmės kamieną ir nukris ant tavęs šviežios, sunokusios datulės. ²⁶Valgyk, gerk ir būk rami, o jei pamatysi kokį žmogų, sakyk jam: 'Aš prižadėjau Maloningajam tylą, todėl šiandieną su niekuo nekalbėsiu.'“

²⁷Tada ji grįžo pas savo žmones, nešdama jį. Jie tarė: „Marija! Išties padarei siaubingą dalyką! ²⁸Aarono sese!^a Tavo tėvas nebuvo nedoras žmogus ir tavo motina nebuvo pasileidusi.“ ²⁹Ji parodė į kūdikį. Jie tarė: „Kaip kalbėsime su kūdikiu, esančiu lopšyje?“ ³⁰„Jėzus“ pasakė:

^a Sesuo šioje eilutėje reiškia ne kraujo ryšius, bet dvasinį artumą. Marija savo pamaldumu žmonių akyse prilygo Aaronui, Mozės, tebūnie jiems taika, broliui, ir dėl to buvo vadinama Aaronso seserimi.

„Iš tiesų, aš esu Alacho tarnas – Jis davė man Raštą ir padarė mane pranašu, ³¹ir padarė mane palaimintu, kur tik bebūčiau, ir liepė atlikti maldą ir duoti išmaldos mokestį, kol būsiu gyvas, ³²ir būti pareigin-gu savo motinai. Jis nepadarė manęs pasipūtėliu, neklusniu. ³³Taika man gimimo ir mirties dieną, ir Dieną, kai būsiu prikeltas gyventi!“

³⁴Tai Jėzus, Marijos sūnus – tiesos žodis, dėl kurio jie nesutaria. ³⁵Nedera Alachui turėti sūnų, išaukštintas Jis! Kai priima sprendimą, Jis pasako: „Būk!“ ir tai būna! ³⁶Jėzus paskelbė: „Iš tiesų, Alachas yra mano ir jūsų Viešpats, tad garbinkite Jį. Tai yra kelias tiesus.“ ³⁷Tačiau 'krikščionių ir judėjų' partijos nesutarė tarpusavyje, tad vargas atmetusiems tikėjimą, kai jie matys didingą Dieną! ³⁸Kaip aiškiai jie girdės ir matys tądien, kai bus surinkti pas Mus. Šiandien piktadariai yra aiškiai nuklydę. ³⁹Perspėk juos, 'Pranaše Muhamedai', apie Apgail-lestavimo Dieną, kai visi reikalai bus nuspręsti, jiems būnant nerū-pestingais ir atmetusiais tikėjimą. ⁴⁰Iš tiesų, Mes paveldėsime žemę ir viską, kas ant jos. Pas Mus jie sugrįš.

⁴¹'Pranaše Muhamedai', minėk Rašte Abraomo 'istoriją'. Iš tiesų, jis buvo teisus pranašas, ⁴²kai tarė savo tėvui: „Mano tėveli! Kodėl garbini tai, kas negirdi, nemato ir nesuteikia tau naudos nė kiek? ⁴³Mano tėveli! Iš tiesų, man buvo suteikta žinių, kurios nebuvo suteiktos tau, tad sek manimi ir vesių tave tiesiu keliu. ⁴⁴Mano tėveli! Negarbink Šėtono. Iš tiesų, Šėtonas yra nepaklusnus Maloningajam! ⁴⁵Mano tėveli! Iš tiesų, bijau, kad tave palies bausmė Maloningojo ir patapsi Šėtono draugu 'Pragare'“. ⁴⁶Jis atsakė: „Kaip drįsti at mesti mano dievus, Abraomai! Jei nenustosi, užmėtysiu tave akmenimis. Laikykis atokiai nuo manęs!“ ⁴⁷Abraomas tarė: „Taika tau! Aš melsiu savo Viešpatį tau atleidimo. Iš tiesų, Jis yra man Maloningas. ⁴⁸Aš atsitraukiu nuo jūsų ir nuo to, ko šaukiatės vietoj Alacho, ir meldžiu savo Viešpatį. Tikiuosi, kad niekada nebūsiu maldomis savo Vieš-pačiui nusivylęs!“ ⁴⁹Kai Abraomas paliko juos ir tai, ką jie garbino vietoj Alacho, Mes padovanojome jam Izaoką ir Jokūbą ir padarėme juos pranašais. ⁵⁰Mes užliejome juos Savo malone ir palaiminome

garbingu paminėjimu.^a

⁵¹Pranaše Muhamedai¹, minėk Rašte Mozės 'istoriją'. Iš tiesų, jis buvo išrinktasis ir buvo pranašas, pasiuntinys. ⁵²Mes pašaukėme jį iš dešinės Tūro kalno pusės ir priartinome jį pokalbiui. ⁵³Mes paskyrėme jam, per Savo malonę, jo brolių Aaroną pranašu. ⁵⁴Minėk Rašte Izmaelio 'istoriją'. Iš tiesų, jis laikėsi duoto žodžio ir buvo pranašas, pasiuntinys. ⁵⁵Jis ragino savo tautą melstis ir duoti išmaldą. Jo Viešpats buvo juo patenkintas. ⁵⁶Minėk Rašte Enocho^b 'istoriją'. Jis buvo pranašas teisus, ⁵⁷tad suteikėme jam statusą aukštą.

⁵⁸Šie yra pranašai, palaiminti Alacho, iš Adomo palikuonių ir iš tų, kuriuos gabenome su Nojumi 'laive', ir iš palikuonių Abraomo ir Izraelio,^c ir iš Mūsų vedamų tiesiu keliu bei Mūsų išrinktųjų. Kai Maloningojo apreiškimai buvo jiems skaitomi, jie puolė kniūbsčia, ašarodami. ⁵⁹Tačiau po jų atėjo palikuonys, kurie apleido maldą ir sekė 'savo' troškimais. Jie sulauks blogų pasekmių 'už savo veiksmus', ⁶⁰išskyrus atgailaujančius, priimančius tikėjimą ir darančius gera – jie bus priimti į Rojų ir nebus nuskriausti nė kiek – ⁶¹į amžinus Rojaus sodus, jiems nematytus, kuriuos Maloningasis pažadėjo Savo tarnams. Iš tiesų, Jo pažadas bus išpildytas. ⁶²Juose jie negirdės tuščių kalbų, tik taikos 'pasveikinimus', ir bus aprūpinti rytais ir vakarais. ⁶³Tai yra Rojus, kurį suteiksime Savo dievobaimingiems tarnams.

⁶⁴Angelas Gabrielius tarė: „Mes nusileidžiame tik tavo Viešpaties įsakymu. Jam priklauso visa, kas prieš mus, kas už mūsų ir kas tarp to. Tavo Viešpats niekada neužmiršta. ⁶⁵Jis yra Viešpats dangų ir žemės, ir viso, kas tarp jų. Garbink Jį ir būk kantrus Jį garbindamas. Ar žinai ką nors Jam lygaus?“

⁶⁶Tačiau žmogus klausia 'pašaipiai': „Ar po to, kai mirsiu, būsiu prikeltas gyventi?“ ⁶⁷Ar jis neatsimena, kad sukūrėme jį prieš tai, kai

^a Kai Izaokas ir Jokūbas, tebūnie jiems taika, yra minimi, žmonės juos mini su pagarba, kaip du svarbius Dievo pasiuntinius. Taip pat musulmonai, atlikdami privalomas maldas, meldžia Dievo palaiminti pranašą Abraomą, tebūnie jam taika, ir jo šeimą.

^b Enochas islamo tradicijoje yra žinomas *Idrīs* vardu.

^c Izraelis šioje eilutėje reiškia pranašą Jokūbą, tebūnie jam taika.

jis buvo niekas? ⁶⁸Prisiekiu tavo Viešpačiui, 'Pranaše Muhamedai', Mes surinksime juos ir šėtonus ir pasiųsime juos aplink Pragarą ant kelių. ⁶⁹Tada ištempėsime iš kiekvienos grupės nepaklusniausius Maloningajam. ⁷⁰Mes žinome geriau, kas labiausiai nusipelnęs degti jame. ⁷¹Jūs visi žengsite per jį.^a Tai – išpildytas tavo Viešpaties sprendimas. ⁷²Mes išgelbėsime dievobaiminguosius, bet paliksime piktadarius ten klūpančius.

⁷³Kai Mūsų aiškūs apreiškimai jiems skaitomi, tie, kurie atmetė tikėjimą, klausia jį priėmusiųjų: „Kurie iš mūsų užima geresnę padėtį ir turi daugiau pasekėjų?“ ⁷⁴Tačiau kiek žmonių Mes sunaikiname anksčiau jų, pranokusių juos prabanga ir išvaizda! ⁷⁵Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Maloningasis duos laiko nuklydusiems, kol jie pamatys tai, kas buvo jiems prižadėta – bausmę arba Valandą 'Prikėlimo Dienos'. Tada jie supras, kas yra prastesnėje padėtyje ir su silpnesne kariuomene.“ ⁷⁶Alachas sustiprina vedimą vedamiesiems 'tiesiu keliu'. Amžinai išliekantys geri darbai yra labiau tavo Viešpaties atlyginami ir įvertinami. ⁷⁷'Pranaše Muhamedai', ar matei tą, kuris atmeta Mūsų apreiškimus ir sako: „Man bus suteikta 'gausybė' turto ir atžalų!“? ⁷⁸Ar jis sužinojo tai, kas nematoma, ar gavo pažadą iš Maloningojo? ⁷⁹Ne! Mes užrašysime tai, ką jis sako, ir padidinsime jo bausmę. ⁸⁰Mes paveldėsime viską, apie ką jis kalba, ir jis ateis pas Mus pats vienas.

⁸¹Jie pasirinko kitus dievus vietoj Alacho, siekdami per juos garbės. ⁸²Ne! Šie dievai neigs tai, kad buvo garbinami, ir taps jų priešais. ⁸³'Pranaše Muhamedai', ar nematai, kad siuntėme šėtonus atmetusiems tikėjimą, nuolat raginančius juos 'nusidėti'? ⁸⁴Tad nesiskubink prieš juos. Iš tiesų, Mes skaičiuojame jiems paskirtą laiką. ⁸⁵Tądien surinksime dievobaiminguosius pas Maloningąjį garbinga delegacija ⁸⁶ir suvarysime nusikaltėlius į Pragarą, lyg ištroškusią gyvulių bandą. ⁸⁷Niekas neturės teisės jų užtarti, išskyrus su Maloninguoju sudariusius sandorą.

^a Teismo Dieną visi žmonės turės pereiti tiltą esantį virš Pragaros. Tikintieji jį pereis saugiai ir žengs Rojūn, o netikintieji ir piktadariai nukris žemyn.

⁸⁸Jie sako: „Maloningasis turi sūnū!“ ⁸⁹Išties jūs paskelbēte baissu dalykā! ⁹⁰Dangūs beveik prasiveria, žemē beveik suskyla ir kalnai beveik subyra 'dēl to', ⁹¹kad jie priskiria Maloningajam atžalą. ⁹²Nedera Maloningajam turėti sūnū. ⁹³Iš tiesų, visi danguose ir žemėje yra Maloningojo tarnai. ⁹⁴Jis žino juos ir yra juos suskaičiavęs tiksliai. ⁹⁵Kiekvienas jų grįš pas Jį Prikėlimo Dieną po vieną.

⁹⁶Iš tiesų, priėmusius tikėjimą ir dariusius gera – Maloningasis apdovanos juos meile. ⁹⁷Iš tiesų, Mes padarėme šį 'Koraną' lengvai suprantamą tavo kalba, 'Pranaše Muhamedai', kad perduotum juo gerą žinią dievobaimingiesiems ir perspėtum užsispyrusius žmones. ⁹⁸Kiek tautų Mes sunaikinome anksčiau jų! Ar matai nors vieną jų, o gal girdi iš jų nors menkiausią šnabždesį?

20. Tā-Hā

Šioje sūroje, apreikštoje Mekos laikotarpiu, skiriama ženkliai daugiau dėmesio Mozės ir Adomo, tebūnie jiems taika, istorijoms, apie kurias buvo užsiminta praėjusioje sūroje. Joje pabrėžiama, kad tiesa visada nugali, tad Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, neturėtų dėl to jaudintis – kaip Mozė buvo išgelbėtas nuo Faraono, taip bus išgelbėtas ir jis. Nusigręžusieji nuo Korano yra išpėjami dėl jų laukiančios bausmės. Sūros pradžioje ir pabaigoje aptariamas Koranas ir jo dieviškoji kilmė.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Tā-Hā.^a ²Mes apreikškėme Koraną tau, 'Pranaše Muhamedai', ne tam, kad būtum susikrimtęs, ³bet kaip priminimą bijantiems 'Alacho'. ⁴'Tai' apreikšimas iš To, Kuris sukūrė žemę ir aukštus dangus – ⁵Maloningojo, išgalėjusio Soste. ⁶Jam priklauso visa, kas danguose ir žemėje, kas tarp jų ir kas po žeme. ⁷Kad ir ką besakytumėte atvirai, Jis žino tai, ką laikote paslapyje bei tai, kas slypi dar giliau. ⁸Alachas! Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį. Jam priklauso geriausi vardai.

⁹Ar pasiekė tave, 'Pranaše Muhamedai', Mozės istorija? ¹⁰Kai jis pamatė ugnį ir tarė savo šeimai: „Laukite čia, aš pamačiau ugnį. Galbūt grįšiu pas jus su deglu arba rasiu ten kelią.“^b ¹¹Kai priėjo prie jos, jis buvo pašauktas: „Moze! ¹²Tai Aš, tavo Viešpats! Nusiauk sandalus – tu stovi šventame Tuvos slėnyje.“ ¹³Aš išsirinkau tave, todėl klausyk, kas apreikšta: ¹⁴„Iš tiesų, tai Aš, Alachas! Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Mane. Tad garbink Mane ir atlik maldą Mano atminimui. ¹⁵Iš tiesų, Valanda ateis – nors laikau ją paslapyje – kad kiekvienai sielai būtų atlyginta pagal jos pastangas. ¹⁶Tad neleisk atmetusiems tikėjimą ir sekančioms savo troškimais atitraukti tavęs nuo jos, kitaip būsi pasmerktas.“

^a Žr. 2:1 išnašą.

^b Mozė ir jo šeima pasiklydo nakties metu keliaudami iš Midjāno į Egiptą.

^c T. y. Sinajaus kalno slėnis, esantis Sinajaus pusiasalyje.

¹⁷Alachas pridūrė: „Kas tavo dešinėje rankoje, Moze?“ ¹⁸Jis atsakė: „Tai mano lazda. Aš ramstausi ją, numušu savo avims lapų ir kitaip ją naudojuosi.“ ¹⁹Alachas tarė: „Mesk ją, Moze!“ ²⁰Tad jis metė lazda – ir štai! – ji tapo judančia gyvate. ²¹Alachas tarė: „Imk ją, nebiodamas. Mes sugrąžinsime ją į pirminę būseną.“ ²²Įkišk savo ranką į užantį – ji taps balta, be ligos. Tai antrasis tavo ženklas. ²³Taip Mes parodome tau dalį Savo didžiųjų ženklų. ²⁴Eik pas Faraoną, iš tiesų, jis peržengė ribas.“

²⁵Moze tarė: „Mano Viešpatie! Nuramink mano širdį, ²⁶palengvink mano užduotį ²⁷ir atrišk mano liežuvį, ²⁸kad jie suprastų mano žodį, ²⁹ir suteik man padėjimą iš mano šeimos – ³⁰Aaraoną, mano brolių. ³¹Sustiprink juo mane ³²ir padaryk jį mano užduoties bendrininku, ³³kad šlovintume Tave daug ³⁴ir daug Tave atmintume. ³⁵Iš tiesų, Tu esi mus Visa Matantis.“ ³⁶Alachas atsakė: „Suteikta tau, ko prašai, Moze! ³⁷Išties Mes suteikėme malonę tau prieš tai, ³⁸kai apreiškėme tavo motinai: ³⁹„Paguldyk jį į dėžę ir paleisk upėn. Upė jį išplukdys krantan ir jis bus paimtas Faraono – Mano ir jo priešų.“ Aš užliejau tave Savo meile,^a kad būtum užaugintas Mano akivaizdoje. ⁴⁰Atmink, kai tavo sesuo atėjo pas Faraoną ir tarė: „Leiskite man nurodyti, kas galės jį prižiūrėti.“ Taip sugrąžiname tave motinai tavo, kad jos širdis būtų rami ir kad ji neliūdėtų. Taip pat tu nužudei žmogų per klaidą, tačiau Mes išgelbėjome tave nuo nelaimės ir išmėginome tave išbandymais sunkiais. Tada gyvenai daug metų tarp midjaniečių. Tada atėjai čia, kaip buvo nulemta, Moze! ⁴¹Aš išsirinkau tave. ⁴²Eik kartu su savo broliu, su Mano ženklais, nepavargdami Manęs minėti. ⁴³Eikite abu pas Faraoną. Iš tiesų, jis peržengė ribas. ⁴⁴Kalbėk su juo švelniai, galbūt jis priims įspėjimą ar pabijos Mano baismės.“

⁴⁵Jie abu tarė: „Mūsų Viešpatie! Mes bijome, kad jis paskubės mus nubausti ar peržengs ribas.“ ⁴⁶Alachas atsakė: „Nebijokite! Aš esu su jumis, girdintis ir matantis. ⁴⁷Eikite pas jį ir sakykite: „Iš tiesų, mes esame pasiuntiniai tavo Viešpaties, tad leisk Izraelio tautai eiti su

^a Dievas padarė Mozę, tebūnie jam taika, mylimu Faraonui ir jo žmonai, kurie nusprendė jį užauginti lyg savo pačių vaiką.

mumis ir neenk jų. Mes atėjome pas tave su ženklų iš tavo Viešpaties. Taika skirta sekantiems teisingu vedimu. ⁴⁸Mums buvo atskleista, jog bausmė bus skirta neigiantiems ir nusigręžiantiems.”

⁴⁹Faraonas paklausė: „Kas yra judviejų Viešpats, Moze?“ ⁵⁰Jis atsakė: „Mūsų Viešpats yra Tas, Kuris sukūrė kiekvienam daiktui jo formą ir nurodė jo kelią.“ ⁵¹Faraonas paklausė: „O kaip dėl ankstesniųjų žmonių?“ ⁵²Jis atsakė: „To žinios yra pas Viešpatį mano, Įrašė. Mano Viešpats neklusta ir neužmiršta.“ ⁵³Jis yra Tas, Kuris išskleidė jums žemę, nutiesė joje kelius ir siuntė jums lietu iš dangaus, taip užaugindamas įvairiausias augalų rūšis, ⁵⁴tad valgykite ir ganykite savo galvijus. Iš tiesų, tame yra ženklai supratingiems žmonėms. ⁵⁵Iš žemės sukūrėme jus, į ją jus sugrąžinsime ir iš jos vėl prikelsime.

⁵⁶Išties Mes parodėme Faraonui visus Savo ženklus,^a bet jis neigė juos ir atsisakė 'priimti tikėjimą'. ⁵⁷Jis tarė: „Ar atėjai išvaryti mus iš mūsų žemės su savo burtais, Moze?“ ⁵⁸Mes parodysime tau panašius burtus. Paskirk susitikimo laiką, tinkamą abiem, vietoje sutartoje.“ ⁵⁹Moze tarė: „Mūsų susitikimas bus šventės dieną. Tegul žmonės susirenka saulei patekėjus.“

⁶⁰Tada Faraonas išėjo, paruošė savo planą ir sugrįžo. ⁶¹Moze perspėjo burtininkus: „Vargas jums! Nepramanykite apie Alachą melo, kitaip Jis sunaikins jus su 'Savo' bausme. Pralaimėjo tie, kurie pramano 'tokius melus'.“ ⁶²Tad burtininkai susiginčijo dėl savo ketinimų, kalbėdami slapčia. ⁶³Jie nusprendė: „Šiedu tėra burtininkai, norintys savo burtais išvaryti jus iš jūsų žemės ir nutraukti jūsų puikų gyvenimo būdą, ⁶⁴tad paruoškite savo planą ir išsirikiuokite. Sėkmingas šiandien bus tas, kuris nugalės.“ ⁶⁵Jie tarė: „Moze! Arba tu mesk, arba mes mesime pirmieji.“ ⁶⁶Moze atsakė: „Jūs meskite.“ Tada jų virvės ir lazdos pasirodė jam, dėl jų burtų, lyg šliaužiančios 'gyvatės'. ⁶⁷Moze pradėjo baimintis. ⁶⁸Mes tarėme jam: „Nebijok! Iš tiesų, tu būsi pranašesnis. ⁶⁹Mesk, kas tavo dešinėje, ir tai praris, ką jie padirbo. Ką jie padarė tėra burtininko triukai. Burtininkai nebus sėkmingi, nesvarbu kur bebūtų.“

^a Žr. 17:101 išnašą.

⁷⁰Tad burtininkai puolė kniūbsčia, tardami: „Mes tikime į Viešpatį Aarono ir Mozės.“ ⁷¹Faraonas pareiškė: „Kaip drįstate juo tikėti be mano leidimo? Iš tiesų, jis yra jūsų mokytojas, išmokęs jus burti. Aš nukirsiu jums rankas ir pėdas kryžmai ir nukryžiuosiu jus ant palmių kamienų. Jūs sužinosite, kurio iš mūsų bausmė yra stipresnė ir ilgesnė.“ ⁷²Jie atsakė: „Mes neteiksime tau pirmenybės prieš aiškius ženklus, mums apreiškčius, ir prieš Tą, Kuris mus sutvėrė. Priimk kokį nori sprendimą. Tu gali nuspręsti tik šio gyvenimo reikalus.“ ⁷³Iš tiesų, mes patikėjome savo Viešpačiu, kad Jis atleistų mūsų nuodėmes ir burtus, kuriuos vertei mus daryti. Alachas yra geresnis 'atlygindamas' ir ilgiau užtrunkantis 'vykdydamas bausmę'.“

⁷⁴Kas ateis pas savo Viešpatį kaip nusikaltėlis, iš tiesų, tam skirtas Pragaras, kuriame jis nei mirs, nei gyvens. ⁷⁵Tačiau kas ateis pas Jį kaip tikintysis, kuris darė gera, tas turės aukščiausią statusą – ⁷⁶amžiną Rojaus sodus, kuriuose teka upės, būti ten amžinai. Tai atlygis apsisivalantiesiems!

⁷⁷Išties Mes apreiškėme Mozei, tardami: „Keliauk naktį su Mano tarnais ir ištiesk jiems sausą taką jūroje. Nebijok būti nugalėtas 'Faraono' ir nesijaudink 'dėl nuskendimo'.“ ⁷⁸Faraonas vijosi juos su savo kariauna, tad užliejo juos jūra visiškai. ⁷⁹Faraonas paklaidino savo tautą ir nevedė jų 'teisingu keliu'.

⁸⁰Izraelio tauta! Mes išgelbėjome jus nuo priešo, sudarėme su jumis sandorą dešinėje Tūro kalno pusėje ir atsiuntėme jums maną ir putpeles,^a ⁸¹tardami: „Valgykite gėrybes, Mūsų suteiktas jums, bet neperženkite ribų, kitaip Mano pyktis užklups jus. Pražuvęs yra tas, kurį užklupo Mano pyktis!“ ⁸²Tačiau iš tiesų, Aš esu Atleidžiantis atgailaujantiems, priimantiems tikėjimą, darantiems gera ir pasilikusiems teisingame vedime.“

⁸³Alachas paklausė: „Kas tave paskubino palikti savo tautą, Moze?“ ⁸⁴Jis atsakė: „Jie seka mano pėdsakais. Aš nuskubėjau pas Tave, mano Viešpatie, kad būtum patenkintas.“ ⁸⁵Alachas tarė: „Iš

^a Mana yra dangiškas maistas, kurį Dievas atsiuntė Izraelio tautai jiems pabėgus iš Egipto.

tiesų, Mes išbandėme tavo tautą, kai juos palikai, tad paklaidino juos samarietis.“^{a 86}Tada Mozė grįžo pas savo tautą, piktas ir sielvartingas. Jis tarė: „Mano tauta! Ar jūsų Viešpats nedavė gero pažado? Ar mano nebuvimas jums buvo per ilgas? O gal troškote, kad jūsų Viešpaties pyktis užkluptų jus, ir dėl to sulaužėte man duotą pažadą?“^{b 87}Jie tarė: „Mes nesulaužėme pažado savo valia. Mes turėjome nešti 'Faraono' tautos papuošalų nešulius,^c tad metėme juos 'ugnin', ir samarietis metė.“⁸⁸Tada jis pagamino mūkiantį veršį ir jie tarė: „Tai jūsų dievas ir Mozės dievas, kurį jis užmiršo.“⁸⁹Ar jie nematė, kad jis neatsako jiems ir negali nei pakenkti, nei padėti?⁹⁰Aaronas perspėjo juos prieš tai: „Mano tauta! Jūs esate tuo išbandomi. Iš tiesų, jūsų Viešpats yra Maloningasis. Sekite manimi ir pakluskite mano nurodymams.“⁹¹Jie atsakė: „Mes nenustosime jo garbinę, kol Mozė nesugrįš.“

⁹²Mozė tarė: „Aaronai! Kas neleido tau, kai matei juos nuklystančius, ⁹³sekti paskui mane? Kaip galėjai nepaklusti mano nurodymui?“⁹⁴Aaronas atsakė: „Mano motinos sūnau! Negriebk manęs už barzdos ar galvos 'plaukų'. Aš bijojau, kad sakysi: 'Tu sukėlei nesutartimus tarp Izraelio tautos ir nesekei mano žodžiu.'“⁹⁵Mozė tarė: „Ką manei darąs, samarieti?“⁹⁶Jis atsakė: „Aš mačiau tai, ko jie nematė, tad paėmiau saujelę 'dulkių' iš pasiuntinio-angelo 'Gabrieliaus' žirgo pėdsako ir mečiau tai 'į veršio burną'. Aš dariau tai vedamas savo troškimų.“⁹⁷Mozė tarė: „Eik lauk! Iš tiesų, likusį gyvenimą tu sakysi: 'Nelieskite manęs',^d ir tavęs lauks likimas, nuo kurio negalėsi pabėgti. Žiūrėk į savo dievą, kuriam buvai atsidavęs – mes jį sudeginsime ir išmesime jo likučius jūron.“⁹⁸Mozė tarė savo tautai: „Jūsų Dievas yra Alachas. Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį. Jis aprėpia viską Savo žiniomis.“

^a Samarietis buvo veidmainis, privedęs Izraelio tautą prie stabmeldystės.

^b Izraelitai buvo pažadėję Mozei, kad jam išvykus garbins tik Dievą.

^c Anot vienos interpretacijos, izraelitai pabėgo iš Egipto negrąžinę pasiskolintų papuošalų ir brangenybių. Tačiau, anot kitos interpretacijos, šias brangenybes jie surinko iš jūros, kai paskandinta Faraono kariuomenė buvo išmesta į krantą.

^d Samariečiui buvo nulemta gyventi vienvėję.

⁹⁹Taip Mes perduodame tau, 'Pranaše Muhamedai', praeities istorijas. Išties Mes davėme tau iš Savęs Priminimą. ¹⁰⁰Nusigręžusieji nuo jo neš 'nuodėmės' nešulį Prikėlimo Dieną, ¹⁰¹kentėdami to pasekmes amžinai. Kokį piktą nešulį jie neš Prikėlimo Dieną – ¹⁰²Dieną, kai bus papūsta į Ragą ir Mes surinksime nusikaltėlius tądien pamėlusiomis akimis 'iš troškulio ir siaubo'! ¹⁰³Jie šnibždės vieni kitiems: „Jūs buvotė 'žemėje' ne daugiau nei dešimt dienų.“ ¹⁰⁴Mes žinome geriau, ką jie sakys, kai išmintingiausias jų tars: „Jūs buvotė ten tik vieną dieną.“

¹⁰⁵'Pranaše Muhamedai', jie klausia tavęs apie kalnus. Sakyk: „Mano Viešpats pavers juos dulkėmis, ¹⁰⁶padarydamas žemę glotnia lyguma, ¹⁰⁷be jokio matomo įtrūkimo ar kauburio.“ ¹⁰⁸Tądien visi seks kviečiančiuoju 'į susibūrimą', nuo kurio negalės nuklęsti. Bus nutilę visų balsai priešais Maloningąjį. Tik šnabždesiai bus girdimi. ¹⁰⁹Tądien užtarimas neduos naudos, išskyrus tiems, kuriems duos leidimą Maloningasis ir kurių žodžiais Jis bus patenkintas. ¹¹⁰Jis žino, kas yra prieš juos ir kas už jų, bet jie negali Jo aprėpti savo žiniomis. ¹¹¹Visų veidai bus nusižeminę priešais Visad Gyvą, Visa Išlaikantį. Išties pralaimėjo tie, kurie neš piktadarystes. ¹¹²Tačiau darę gera ir priėmę tikėjimą nebijos būti nuskriausti ar praradę 'savo atlygį'. ¹¹³Mes apreiškėme tai kaip Koraną,^a arabų kalba, paaiškindami jame įspėjimus. Galbūt jie taps dievobaimingi ar priims priminimą. ¹¹⁴Išaukštintas Alachas, Tikrasis Karalius! Neskubėk skaitydamas Koraną, kol nebus išpildytas jo apreiškimas, ir melsk: „Viešpatie! Suteik man daugiau žinių!“

¹¹⁵Išties prieš tai Mes sudarėme sandorą su Adomu, bet jis užmiršo, ir neradome jame tvirtos valios.^b ¹¹⁶Kai tarėme angelams: „Pulkite kniūbsčia prieš Adamą“, jie sukniubo, išskyrus Iblyšą, kuris atsisakė. ¹¹⁷Mes tarėme: „Adomai! Iš tiesų, šis yra priešas tavo ir tavo žmonos. Neleiskite jam išvaryti judviejų iš Rojaus, kitaip kentėsite.“ ¹¹⁸Iš tiesų, čia tu nepatirsi alkio ir nebūsi nuogas, ¹¹⁹ir nejausi troškulio ar karščio.“ ¹²⁰Tačiau Šėtonas pašnibždėjo jam, tardamas: „Adomai! Ar

^a Koranas tiesiogine žodžio prasme reiškia „Skaitinys“.

^b Adamas neturėjo valios atsilaikyti Šėtono gundymui.

nori, kad parodyčiau tau amžinybės medį ir neišnykstančią karalystę?“¹²¹Tad jie abu valgė nuo medžio ir jų nuogumas buvo atvertas, ir jie ėmė dengtis Rojaus sodų lapais. Taip Adomas nepakluso savo Viešpačiui ir nuklydo.^{a 122}Po to, jo Viešpats išsirinko jį ir priėmė jo atgailą bei atvedė į tiesų kelią’.

¹²³Alachas tarė: „Leiskitės žemyn jūs visi! Būdami priešai vieni kitiems. Kai Mano Vedimas ateis – sekantys Mano Vedimu nenuklys ir ne kentės,¹²⁴ tačiau kas nusigręš nuo Mano Priminimo – iš tiesų, tų gyvenimas bus sunkus ir Mes surinksime juos Prikėlimo Dieną akus.“¹²⁵Jie šauksis: „Mano Viešpatie! Kodėl prikėlei mane aklą, nors anksčiau matydavau?“¹²⁶Alachas atsakys: „Taip yra. Tu apleidai Mūsų apreiškimus jiems atėjus pas tave, tad šiandien pats esi apleistas.“¹²⁷Taip Mes atlyginame peržengiantiems ribas ir nepriimantiems savo Viešpaties apreiškimų. Bausmė Ateinančiame gyvenime bus dar smarkesnė ir ilgesnė.¹²⁸Ar jiems vis dar neaišku, kiek žmonių sunaikinome anksčiau jų, pro kurių ‘namų’ griuvėsius jie ‘šiandien’ keliauja? Iš tiesų, tame yra ženklai supratingiems žmonėms.

¹²⁹Jeigu ne ankstesnis tavo Viešpaties sprendimas, ‘Pranaše Muhamedai’, ir nustatytas laikas, jie jau būtų buvę sunaikinti.¹³⁰Tad būk kantrus dėl to, ką jie sako. Aukštink savo Viešpatį šlovindamas prieš saulėtekį ir saulėlydį ir aukštink Jį nakties valandomis ir dienos viduryje,^b kad būtum patenkintas ‘Jo atlygiu’.¹³¹Neleisk savo akims trokšti to, kuo leidome mėgautis kai kuriems ‘netikintiesiems’ – tai šio gyvenimo spindesys, kuriuo išbandome juos. Tavo Viešpaties aprūpinimas ‘Ateinančiame gyvenime’ yra daug geresnis ir ilgiau išliekantis.¹³²Liepk savo žmonėms melstis ir būk kantrus maldoje. Mes neprasome tavęs aprūpinimo – tai Mes tave aprūpiname. Geroji pabaiga skirta dievobaimingiesiems.

^a Korane, priešingai nei Biblijoje, Ieva nėra kaltinama dėl pirmosios nuodėmės.

^b Ši eilutė kalba apie penkias kasdienes maldas. Prieš saulėtekį ir saulėlydį yra atliekamos aušros ir popietės maldos, nakties valandomis – vakaro ir naktinė maldos, o saulei pasiekus zenitą – pietų malda.

¹³³Jie sako: „Jei tik jis duotų mums ženklą iš savo Viešpaties!“ Ar jiems nebuvo duotas aiškus įrodymas tame, kas užrašyta ankstesniuose Raštuose? ¹³⁴Jei būtume juos sunaikinę prieš ‘Pranašą Muhamedą’, jie saktų: „Mūsų Viešpatie! Kodėl nesiuntei mums pasiuntinio, kad būtume sekę Tavo apreiškimais ‘ir nebūtume’ pažeminti ir sugėdinti?“ ¹³⁵Sakyk, ‘Pranaše Muhamedai’: „Mes visi laukiame, tad laukite ir jūs. Jūs sužinosite, kas eina lygiu keliu ir kas yra vedamas ‘teisingai’.“

21. Pranašai

Kaip ir ankstesnėje, šioje Mekos laikotarpio sūroje kalbama apie Dievo malonę ir Jo pagalbą pranašams, kurių vardu sūra ir pavadinta. Joje pabrėžiama, jog Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, kaip ir ankstesnieji pranašai, yra siųstas su ta pačia žinia apie Dievo vienatiškumą. Taip pat joje netikintieji perspėjami dėl Teismo Dienos.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Žmonijos teismo laikas artėja, tačiau jie nedėmesingai nusigręžia. ²Kai juos pasiekia naujas apreiškimas iš jų Viešpaties – jie klausosi jo pašaipiai, ³abejingomis širdimis. Piktadariai slepia savo pokalbį, 'slapčia tardami': „Ar jis nėra tik žmogus, kaip ir jūs? Ar pasiduosite jo burtams, juos aiškiai matydami?“ ⁴Pranašas 'jiems' atsakė: „Mano Viešpats žino kiekvieną žodį, ištartą danguje ir žemėje. Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.“ ⁵Bet jie tęsia: „Šis 'Koranas' tėra klaidingų sapnų kratinytis! Ne! Jis pramanė jį. Ne! Jis yra poetas! Tegul atneša mums ženklą, panašų į prieš tai buvusių pasiuntinių!“ ⁶Tačiau anksčiau jų nė viena Mūsų sunaikintų tautų 'net gavusios ženklą' nepriėmė tikėjimo, tad ar jie priims? ⁷Ir anksčiau tavęs, 'Pranaše Muhamedai', Mūsų siųsti 'pasiuntiniai' buvo tik vyrai, kuriems apreiškėme 'žinią'. Jeigu jūs, 'stabmeldžiai', to nežinote, tada klauskite žinančiųjų 'Raštą'. ⁸Mes nedavėme pasiuntiniams kūnų, kuriems nereikėjo maisto, ir jie nebuvo nemirtingi. ⁹Tada išpildėme Savo pažadą jiems, išgelbėdami juos ir tuos, kuriuos norėjome išgelbėti, bet sunaikindami 'ribų' peržengėjus.

¹⁰Išties Mes apreiškėme jums Raštą, kuriame yra jūsų pagerbimas. Ar nesuprasite? ¹¹Kiek pikta darančių tautų Mes sunaikiname, iškeldami jų vietose kitas! ¹²Kai piktadariai pajuto Mūsų bausmę – štai! – jie pradėjo bėgti nuo jos. ¹³Jiems buvo tarta': „Nebėkite! Grįžkite į savo namus ir prabangą, kuria mėgavotės – galbūt jūsų bus paklausta.“ ¹⁴Jie sušuko: „Vargas mums! Iš tiesų, mes buvome piktadariai.“ ¹⁵Jų šauksmas tęsėsi iki tol, kol padarėme juos lyg sudegintas ražienas.

¹⁶Mes nesukūrėme dangaus ir žemės bei visko, kas tarp jų, žaidimui. ¹⁷Jei norėtume Sau pramogų,^a rastume jas pas Save – jeigu tuo užsiimtume. ¹⁸Taip! Mes metame tiesą į melą, sunaikindami jį, tad melas išnyksta. Vargas jums, ką jūs teigiate 'apie Alachą'! ¹⁹Jam priklauso visa, kas danguose ir žemėje. 'Angelai', artimiausi Jam, nėra tiek išdidūs, kad negarbintu Jo, ir dėl Jo garbinimo nepavargsta. ²⁰Jie šlovina Jį naktį ir dieną, nepaliaudami.

²¹Ar jie parinko sau dievus iš žemės, kurie gali prikelti mirusius? ²²Jeigu danguose ir žemėje būtų kitų dievų greta Alacho, dangūs ir žemė tikrai sugriūtų.^b Išaukštintas Alachas, Sosto Viešpats, virš to, ką jie teigia! ²³Jo nebus klausama apie Savo darbus, bet jų bus klausama. ²⁴Ar jie pasirinko kitus dievus vietoj Jo? Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Parodykite savo įrodymus. Štai – 'Koranas', Priminimas esantiems su manimi ir buvusiems anksčiau manęs.“ Dauguma jų nežino tiesos, tad jie nusigręžia. ²⁵Mums siuntus pasiuntinį anksčiau tavęs visada jam apreikšdavome: „Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Mane, tad garbinkite Mane 'Vieną'.“

²⁶Jie sako: „Maloningasis turi atžalą!“ Išaukštintas Jis! Ne! Jie tėra Jo pagerbti tarnai,^c ²⁷kurie nekalba anksčiau Jo ir seka Jo nurodymais. ²⁸Jis žino, kas yra prieš juos ir kas už jų. Jie negali prieš Jį užtarti, išskyrus tuos, kuriuos Jis patvirtina. Jie dreba bijodami Jo. ²⁹Jei kuris jų tartų: „Aš esu dievas vietoj Jo“, apdovanotume jį Pragaru. Taip Mes atlyginame piktadariams!

³⁰Ar netikintieji nesupranta, kad dangūs ir žemė buvo viena visuomena, kurią atskyrėme? Mes sukūrėme iš vandens kiekvieną gyvą daiktą. Ar jie nepriims tikėjimo? ³¹Mes pastatėme tvirtus kalnus žemėje,

^a Anot Korano aiškintojų, pramogos šioje eilutėje reiškia žmonos ar vaiko turėjimą.

^b Tai, kad žemė ir dangus yra stabilūs ir veikiantys pagal griežtus fizikos dėsnius, įrodo, kad jie buvo sukurti Vieno Dievo Kūrėjo. Jeigu būtų keli dievai kūrėjai, kurie gali viską, vienas jų panorėtų, kad kūrinių būtų vienokia, o kitas, taip pat išreikšdamas savo visagališkumą, padarytų ją kitokia, todėl stabilus pasaulis negalėtų egzistuoti. Apie tai užsiminta ir 23:91 Korano eilutėje.

^c Jezus, tebūnie jam taika, ir angelai, kurie pagonių religijose buvo laikomi Dievo vaikais, iš tiesų yra Jo tarnai.

kad ji nedrebėtų su jais, ir padarėme juose plačius takus, kad jie rastų savo kelią.³² Mes padarėme dangų apsaugota pastoge, bet jie nusigręžia nuo jo ženklų.³³ Jis sukūrė naktį ir dieną, saulę ir mėnulį – kiekvieną keliaujantį savo orbita.³⁴ Mes nesuteikėme nemirtingumo jokiam žmogui anksčiau tavęs, 'Pranaše Muhamedai', tad jeigu tu mirsi, ar jie bus amžini? ³⁵Kiekviena siela ragaus mirties. Mes išmėginame jus gėrio ir blogio išbandymu, po to pas Mus būsite sugrąžinti.³⁶ Kai netikintieji mato tave, 'Pranaše Muhamedai', jie tyčiojasi: „Ar tai šitas, kalbantis apie jūsų dievus?“ Jie atmėta priminimą apie Maloningąjį.

³⁷Žmogus buvo sukurtas nekantrus. Neužilgo parodysiu jums Savo ženklus, tad neskubinkite Manęs.³⁸ Jie klausia: „Kada šis 'bausmės' pažadas ateis, jeigu esate teisūs?“³⁹ Jei tik netikintieji žinotų, kad laikas ateis, kai jie negalės atitraukti Ugnies nuo savo veidų ir nugarų, kai nebus jiems suteikta pagalba!⁴⁰ Taip! Valanda užklups juos netikėtai, palikdama juos apstulbusius. Jie negalės jos atšaukti ir jiems atidėta nebus.

⁴¹Išties pasiuntiniai buvo išjuokti anksčiau tavęs, 'Pranaše Muhamedai', bet juos išjuokiantieji buvo apsupti tuo, iš ko šaipėsi.⁴² Sakyk: „Kas apsaugos jus naktį ar dieną nuo Maloningojo?“ Bet jie vis vien nusigręžia nuo savo Viešpaties atminimo.⁴³ Ar jie turi dievus vietoj Mūsų, apsaugančius juos? Jie negali padėti net patys sau ir nebus jie apsaugoti nuo Mūsų.⁴⁴ Mes leidome šiems 'Mekos stabmeldžiams' ir jų protėviams mėgautis gyvenimu ilgą laiką. Bet neįau jie nemato, kaip sumažiname jiems priklausančią žemę, vis nureždami ją iš kraštų?^a Ar jie bus tada nugalėtojai?

⁴⁵Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Aš perspėjau jus su apreiškimu.“ Tačiau kurti negali girdėti kvietimo, kai jie yra įspėjami.⁴⁶ Jeigu juos paliestų vos dvelktelejimas tavo Viešpaties bausmės, jie tartų: „Vargas mums! Iš tiesų, mes buvome piktadariai.“⁴⁷ Mes nustatysime teisingumo svarstyklės Prikėlimo Dieną, tad nė viena siela nebus nuskriausta

^a Netikinčiųjų žemės buvo sumažinamos didėjant aplink juos gyvenančių tikinčiųjų skaičiui.

nė kiek. Net jeigu kas bus garstyčios grūdelio svorio – Mes pristatysime tai. Mūsų užtenka apskaičiavimui.

⁴⁸Išties Mes suteikėme Mozei ir Aaronui gebėjimą atskirti 'tiesą nuo melo' – šviesą ir priminimą dievobaimingiesiems, ⁴⁹kurie bijo savo Viešpaties nematomo ir yra susirūpinę dėl Valandos. ⁵⁰Šis 'Koranas' yra palaimintas Priminimas Mūsų apreikštas. Ar tada jį neigsite? ⁵¹Išties prieš tai Mes suteikėme Abraomui teisingą vedimą ir buvome gerai žinantys apie jį, ⁵²kai jis tarė savo tėvui ir tautai: „Kas yra šios statulos, kurioms esate atsidavę?“ ⁵³Jie atsakė: „Mes matėme savo protėvius garbinančius jas.“ ⁵⁴Jis tarė: „Išties jūs ir jūsų protėviai yra aiškiai nuklydę.“ ⁵⁵Jie paklausė: „Ar atėjai pas mus su tiesa, ar tik juokauji?“ ⁵⁶Jis atsakė: „Taip! Jūsų Viešpats yra Viešpats dangų ir žemės, sutvėręs juos abu. Aš liudiju tai.“ ⁵⁷Abraomas tarė sau: „Priesikiu Alachu! Aš parengsiu planą prieš jūsų stabus jums nusigręžus ir iškeliavus.“ ⁵⁸Tad jis sudaužė juos į gabalus, išskyrus didžiausią jų, kad 'stabmeldžiai' galėtų į jį kreiptis.

⁵⁹Jie tarė: „Kas drįso tai padaryti mūsų dievams? Iš tiesų, jis yra piktadarys!“ ⁶⁰Kai kurie pasakė: „Mes girdėjome jaunuolį, vardu Abraomas, kalbantį 'pikta' apie juos.“ ⁶¹Jie tarė: „Atveskite jį priešais žmonių akis, kad jie galėtų paliudyti 'jo teisumą'.“ ⁶²Jie paklausė: „Ar tai padarei mūsų dievams, Abraomai?“ ⁶³Jis atsakė: „Ne! Šitas, didžiausias iš jų, tai padarė! Klauskite jų, jeigu jie gali kalbėti!“ ⁶⁴Jie atsigręžė vieni į kitus, tardami: „Iš tiesų, jūs patys esate piktadariai!“ ⁶⁵Tad jiems pralaimėjus ginčą, jie suglumo 'ir tarė': „Tu juk žinai, kad jie nekalba.“ ⁶⁶Jis atsakė: „Nejau tada garbinate vietoj Alacho tai, kas nesuteikia jums naudos nė kiek ir negali jums pakenkti?“ ⁶⁷Gėda jums ir tiems, kuriuos garbinate vietoj Alacho. Ar nesusimąstysite?“ ⁶⁸Jie nusprendė: „Sudeginkite jį, atkeršydami už savo dievus, jeigu imsitės veiksmo.“ ⁶⁹Tačiau Mes tarėme: „Ugnie! Būk vėsi ir saugi Abraomui.“ ⁷⁰Jie troško jam pakenkti, bet Mes padarėme juos didžiausiais pralaimėtojais.

⁷¹Mes išgelbėjome Abromą kartu su Lotu, perkeldami juos į palaimintą žemę visiems žmonėms. ⁷²Mes padovanojome jam Izaoką ir

Jokūbą – papildoma malone, ir padarėme juos teisuoliais. ⁷³Mes padarėme juos lyderiais, vedančiais Mūsų nurodymu, ir įkvėpėme juos daryti gera, atlikti maldą ir duoti išmaldos mokestį. Jie buvo garbinantys Mus. ⁷⁴Lotui davėme išmintį ir žinias, ir išgelbėjome jį nuo tautos, įnikusios į gėdingus veiksmus. Iš tiesų, jie buvo pikti ir maištaujantys. ⁷⁵Mes priėmėme jį Savo malonėn, nes jis buvo teisuolis.

⁷⁶Kai Nojus šaukėsi Mūsų anksčiau, Mes atsakėme jam ir išgelbėjome jo šeimą nuo didžios nelaimės. ⁷⁷Mes padėjome jam prieš žmones, neigusius Mūsų ženklus. Iš tiesų, jie buvo žmonės pikti, tad paskandinome juos visus.

⁷⁸„Atminkite“ Dovydą ir Saliamoną, kai jie priėmė sprendimą dėl javų lauko, kurį žmonių avys nusiaubė „nakties metu“. Mes buvome liudininkai jų sprendimo. ⁷⁹Mes davėme „geresnį“ supratimą Saliamonui ir davėme jiems abiem išmintį ir žinias. Mes liepėme kalnams bei paukščiams kartu su Dovydu aukštinti Mus. Mes padarėme tai. ⁸⁰Mes išmokėme jį gaminti šarvus, kad apsisaugotumėte kovoje. Ar būsite tada dėkingi? ⁸¹O Saliamonui davėme galią valdyti vėją, pučiantį smarkiai į žemę, kurią palaiminome, pagal jo nurodymą – Mes žinojome viską – ⁸²ir padarėme „jam paklusnius“ džinus, kurie nardė, „kad surinktų perlus“, bei atliko užduotis kitas. Mes saugojome juos.

⁸³Kai Jobas šaukėsi savo Viešpaties: „Iš tiesų, mane užklupo nelaimė, o Tu esi Maloningiausias iš maloningųjų!“ ⁸⁴Mes atsakėme jį jo maldą ir atitraukėme jo nelaimę, grąžindami jam šeimą, dvigubai didesnę, kaip malonę iš Mūsų ir pamoką Savo tarnams. ⁸⁵Ir „atmink“ Izmaelį, Enochą ir Zulkiflą. Jie visi buvo kantrūs. ⁸⁶Mes priėmėme juos Savo malonėn. Iš tiesų, jie buvo teisuoliai. ⁸⁷Ir „atmink“, kai banginio žmogus pasišalino pykdamas, manydamas, kad jo nenubausime.^a Po to jis sušuko tamsumoje: „Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Tave, išaukštintas Tu esi. Iš tiesų, buvau piktadarys.“

^a Ši eilutė kalba apie pranašą Joną, tebūnie jam taika, kuris buvo prarytas banginio (žr. 37:140–148). Jis ilgą laiką kvietė savo tautą priimti tiesą ir jautė, kad Dievo bausmė artėja. Supykęs, Jona nusprendė juos palikti be Dievo įsakymo. Tačiau jam išvykus, jo tauta nusprendė priimti tikėjimą (žr. 10:98).

⁸⁸Tad Mes atsakėme į jo maldą ir išgelbėjome jį iš sielvarto. Taip Mes išgelbstime tikinčiuosius. ⁸⁹Ir 'atmink' Zacharijų, kai jis ėmė šaukti savo Viešpaties: „Mano Viešpatie! Nepalik manęs be palikuonių, nors esi Paveldėtojas Geriausias.“ ⁹⁰Mes atsakėme į jo maldą ir davėme jam Joną, padarydami jo žmoną vaisinga. Iš tiesų, jie varžydavosi darydami gera ir meldavo Mus vildamiesi ir su baime, su nuolankumu prieš Mus. ⁹¹Ir 'atmink' tą, kuri saugojo savo skaistumą, tad įkvėpėme į ją iš Savo Dvasios^a, padarydami ją ir jos sūnų ženklų visiems žmonėms.

⁹²Iš tiesų, ši religija jūsų yra viena religija ir Aš esu jūsų Viešpats, tad garbinkite Mane 'Vieną'! ⁹³Tačiau žmonės susiskirstė į sekas. Pas Mus jie bus sugrąžinti. ⁹⁴Atlygis' už darbus nebus paneigtas darančiam gera ir priėmusiam tikėjimą. Iš tiesų, Mes juos užrašome. ⁹⁵Jokia Mūsų sunaikinta tauta negali sugrįžti atgal, ⁹⁶o kai Gogas ir Magogas pasileis ir leis iš kiekvienos aukštumos,^b ⁹⁷priartindami Teisų Pažadą, atmetusiųjų tikėjimą akys spoksos išgastyje, 'jiems tariant': „Vargas mums! Mes buvome tam nedėmesingi. Taip! Mes buvome piktadariai.“ ⁹⁸Iš tiesų, jūs ir tai, ką garbinote vietoj Alacho, bus kuras Pragarui. Jums visiems lemta žengti į jį.^c ⁹⁹Jeigu jie būtų buvę tikri dievai, nebūtų žengę į jį. Tačiau jie visi bus jame amžinai. ¹⁰⁰Jie dūsaus jame ir negalės girdėti.

¹⁰¹Iš tiesų, tie, kuriems nulėmėme geriausią atlygį, bus laikomi toli nuo Pragaro, ¹⁰²negirdėdami nė menkiausio šnabždesio iš jo. Jie mėgaušis tuo, ko trokšta jų sielos, amžinai. ¹⁰³Neliūdins jų siaubas 'tos Dienos' ir angelai pasveikins juos: „Tai Diena, kuri buvo jums prižadėta!“ ¹⁰⁴Tądien suvyniosime dangų lyg rankraštį. Kaip sukūrėme pirmąjį kartą, taip pakartosime 'kūrimą'. Tai Mūsų pažadas duotas. Iš tiesų, Mes jį išpildysime. ¹⁰⁵Išties Mes užrašėme ankstesniuose Raštuose paminė-

^a T. y. Angelo Gabrieliaus.

^b Gogas ir Magogas, pasileidęs naikinti visus sutiktus žmones, yra vienas paskutiniųjų Teismo Dienos ženklų.

^c Visos garbintos būtybės, kurios sutiko su jų garbinimu, bus taip pat nubaustos Pragaro Ugnimi. Tačiau sudievinėti angelai ir pranašai, bei visi kiti, kurie nekvietė jų garbinti, nebus nubausti.

ję tai 'Lentelėje Sergimoje':^a „Žemę paveldės Mano teisuoliai tarnai.“

¹⁰⁶Iš tiesų, šis 'Koranas' yra pranešimas Alacho tarnams. ¹⁰⁷Mes siuntėme tave, 'Pranaše Muhamedai', tik kaip malonę žmonijai. ¹⁰⁸Sakyk: „Man buvo apreikšta, kad jūsų Dievas yra Vienatinis Dievas. Ar tada paklusite?“ ¹⁰⁹Jeigu jie nusigręžia, sakyk: „Aš perspėjau jus visus vienodai. Aš nežinau, toli ar arti yra jums pažadėta 'bausmė'. ¹¹⁰Iš tiesų, Alachas žino, ką sakote atvirai ir ką slepiate. ¹¹¹Aš nežinau, 'bausmės atidėjimas' gali būti išbandymas jums ir pasimėgavimas trumpam.“ ¹¹²'Galiausiai, Pranašas' tarė: „Mano Viešpatie! Teisk 'tarp mūsų' teisingai. Mūsų Viešpats yra Maloningas, Kurio pagalbos siekiama nuo to, ką skelbiate!“

^a Arab. *al-Lauch al-Machfūz*. Tai Lentelė danguje, kurioje surašyti visi pasaulio praeities, dabarties ir ateities įvykiai.

22. Piligriminė kelionė

Ši Medinos laikotarpio sūra pavadinta pagal 25–37 eilutėse apibūdintą didžiąją piligriminę kelionę, vadinamą Chadžu, kurią Dievas įsakė atlikti Abraomui ir visiems tikintiesiems (27 eilutė). Taip pat joje stabmeldžiai peikiami dėl draudimo tikintiesiems pasiekti Šventąją Mečetę Mekoje. Sūra prasideda Teismo Dienos aprašymu ir peikimu tų, kurie garbina beverčius stabus, neturinčius jokių galių, o baigiasi kviesdama musulmonus būti tvirtais einant Abraomo tikėjimo keliu.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Žmonija! Bijok savo Viešpaties. Iš tiesų, paskutiniosios Valandos sukrėtimas yra didis dalykas. ²Dieną, kai ją matysite, kiekviena žindanti motina paliks tai, ką žindė, ir kiekviena neščioji pagimdys 'anksčiau laiko', ir galvosite, kad visi žmonės girti, nors jie girti nebus. Alacho bausmė yra griežta. ³Tačiau vis vien tarp žmonių yra tie, kurie neturėdami žinių ginčijasi apie Alachą ir seka kiekvienu maištingu šėtonu, ⁴kuriam nulemta tai, jog kiekvienas pasirinkdamas jį vedliu bus jo paklaidintas ir nuvestas į bausmę Liepsnos.

⁵Žmonija! Jeigu abejojate dėl Prikėlimo, 'tada atminkite', kad sukūrėme jus iš dulkės ir po to iš sėklos lašo, ir 'suformavome' jus į kraujo krešulėlį, ir po to į mėsos gumulą, taisyklingos formos ir ne,^a kad parodytume jums 'Savo galią'. Mes įkuriame, ką norime, gimdoje, iki nustatyto laiko, ir tada išvedame jus kūdikiais, kad pasiektumėte brandos amžių. Kai kurie jūsų miršta 'jauni', o kiti pasiekia silpniausių gyvenimo etapą, kai nebežino nieko, nors prieš tai žinojo daug. Tu matai dykvietę, bet Mums pasiuntus lietų, ji pradeda virpėti ir brinkti 'gyvybe', užaugindama kiekvieną augalą malonų. ⁶Taip yra, nes Alachas – Tiesa. Jis suteikia gyvybę mirusiems ir yra Galintis Viską.

⁷Iš tiesų, Valanda ateina – nėra dėl to abejonės. Iš tiesų, Alachas prikels esančius kapuose. ⁸Tačiau vis vien tarp žmonių yra tie, kurie

^a T. y. sveiką ar ligotą.

ginčijasi apie Alachą neturėdami žinių, vedimo ir apšviečiančio rašto, ⁹paniekinamai nusigręždami, kad paklaidintų kitus nuo Alacho tako. Jiems šiame gyvenime skirtas pažeminimas, o Prikėlimo Dieną duosime jiems paragauti deginančios bausmės. ¹⁰Jiems bus tarta: „Tai – už tai, ką padarė jūsų rankos. Alachas niekada nenuskriaudžia Savo tarnų.“

¹¹Tarp žmonių yra tokių, kurie garbina Alachą būdami ant ribos 'tarp tikėjimo ir jo atmetimo'. Jeigu juos paliečia gėris, jie yra tuo patenkinti, bet kai juos užklumpa blogis, jie sugrįžta 'į netikėjimą', prarasdami gyvenimą šį ir Ateinantį. Tai praradimas aiškus. ¹²Jie šaukiasi vietoj Alacho tų, kurie negali jiems nei pakenkti, nei padėti. Tai yra tolimiausias nuklydimas. ¹³Jie šaukiasi tų, kurių garbinimas suteikia žalą vietoj naudos. Koks prastas globėjas, koks prastas bendražygis! ¹⁴Iš tiesų, priėmusius tikėjimą ir dariusius gera Alachas priims į Rojaus sodus, kuriuose teka upės. Iš tiesų, Alachas daro, ką panori. ¹⁵Tegul manantys, kad Alachas nepadės savo Pranašui nei šiame, nei Ateinančiame gyvenime, pririša virvę prie lubų ir užsmaugia save, ir tada tegul pasižiūri, ar šis planas pašalina jų įniršį. ¹⁶Taip Mes apreiškėme šį 'Koraną' kaip aiškas eilutes. Alachas veda 'tiesiu keliu', ką panori.

¹⁷Iš tiesų, tikinčiuosius, judėjus, sabiečius,^a krikščionis, ugnies garbintojus^b ir stabmeldžius – Alachas teis tarp jų Prikėlimo Dieną. Iš tiesų, Alachas yra Liudininkas Visko. ¹⁸Ar nematai, kad prieš Alachą puola kniūbsčia visi, esantys danguose ir žemėje, bei saulė, mėnulis, žvaigždės, kalnai, medžiai ir visos gyvos būtybės, kaip ir daugelis žmonių? Tačiau daugeliui Mano bausmė tapo pateisinta. Ką Alachas pažemino – niekas negali jam suteikti garbės. Iš tiesų, Alachas daro tai, ką panori. ¹⁹Šios dvi priešiškos grupės nesutaria dėl savo Viešpaties. Ugnies drabužiai bus išausti atmetusiems tikėjimą ir verdantis vanduo bus pilamas ant jų galvų, ²⁰išlydantis tai, kas jų pilvuose, kartu su jų oda. ²¹Taip pat jiems bus skirti geležies vėzdai. ²²Kie-

^a Žr. 2:62 išnašą.

^b Ugnies garbintojais buvo vadinami zoroastristai.

kvieną kartą dėl skausmo jiems bandant pabėgti iš Pragaro, jie bus sugrąžinti atgal į bus tarta¹: „Ragaukite bausmę Liepsnos!“²³ Iš tiesų, priėmusius tikėjimą ir dariusius gera Alachas priims į Rojaus sodus, kuriuose teka upės. Juose jie bus papuošti aukso apyrankėmis, perlais ir drabužiais šilkiniais.²⁴ Jie buvo išmokyti palaimingų žodžių ir nukreipti į Šlovingojo kelią.

²⁵ Iš tiesų, tiems, kurie atmetė tikėjimą ir nugrėžė „kitus“ nuo Alacho tako ir Šventosios Mečetės „Mekoje“, kurią paskyrė visiems ten gyvenantiems ir ją lankantiems, kartu su bandančiais ją išniekinti piktadarystėmis – Mes duosime jiems ragauti bausmę skausmingą.

²⁶ Mes parodėme Abraomui Namą vietą, tardami: „Nugarbink vietoj Manęs nieko ir apvalyk Mano Namą einantiems aplink „jį“, atliekantiems maldą, besilenkiantiems ir puolantiems kniūbsčia.“²⁷ Kviesk žmones piligrimystei. Jie ateis pas tave pėsčiomis arba ant įvairių liešų kupranugarių iš įvairių tolimiausių takų,²⁸ kad gautų naudą ir tartų Alacho vardą aukodami jiems suteiktus gyvulius paskirtomis dienomis. Valgykite juos ir maitinkite skurdžius varguolius.²⁹ Tada leisk jiems aptvarkyti save,^a išpildyti savo priesaikas ir apeiti Senovės Namą [t. y. Kabą].“³⁰ Taip yra. Kas pagerbia Alacho šventus nurodymus – tai geriau jiems Alacho Akyse. Gyvuliai yra leidžiami jums, išskyrus tuos, kurie buvo jums paminėti.^b Laikykites atokiai nuo stambeldystės purvo ir melagingų žodžių.³¹ Būkite teisingai tikintys į Alachą, negarbindami vietoj Jo stabų. Garbinantis stabus vietoj Alacho yra kaip krentantis iš dangaus, kurį pagavo paukštis arba nupūtė vėjas į tolimą kraštą.³² Taip yra. Kas gerbia Alacho simbolius^c – iš tiesų, tai daro iš dievobaimingumo širdžių.³³ Aukojamuose gyvuliuose jums yra nauda iki nustatyto laiko,^d o paskui jų aukojimo vieta yra šalia Senovės Namų.³⁴ Kiekvienai tautai Mes paskyrėme aukojimo

^a Nusikerpant plaukus, apkarpant nagus ir nusiprausiant.

^b Žr. 5:3.

^c Arab. *šā'ir Allāh*. Tai gali reikšti piligriminės kelionės ritualus, šventas Mekos vietas, arba visus Dievo draudimus.

^d T. y. aukojamieji gyvūnai gali būti melžiami ar naudojami jojimui iki jų paaugimo.

apeigas, kad jie paminėtų Alacho vardą aukodami gyvulius, Jo suteiktus jiems. Jūsų Dievas yra Vienatinis Dievas, tad pakluskite Jam. Duok gerą žinią, 'Pranaše Muhamedai', nuolankiesiems, ³⁵kurių širdys dreba prisiminusios Alachą, kurie kantriai kenčia tai, kas juos užklumpa, kurie atlieka maldą ir aukoja iš to, ką jiems suteikėme.

³⁶Aukojamus kupranugarius ir galvijus Mes padarėme Alacho simboliais, kuriuose jums yra daug gėrio. Tad minėkite Alacho vardą, kai jie yra išrikiuoti 'aukai'. Jiems sukritus ant šonų valgykite jų mėsą ir maitinkite išmaldos prašančius ir neprašančius varguolius. Taip padarėme šiuos gyvūnus pavaldžius jums, kad būtumėte dėkingi. ³⁷Jų mėsa ir kraujas nepasiekia Alacho, bet Jį pasiekia jūsų dievobaimingumas. Taip Jis padarė juos pavaldžius jums, kad skelbtumėte Alacho didybę už tai, kad Jis atvedė jus 'į tiesų kelią'. Duok gerą žinią darantiems gera!

³⁸Iš tiesų, Alachas gina priėmusius tikėjimą. Iš tiesų, Alachas nemėgsta išdavikų nedėkingų. ³⁹Leidžiama imtis ginklo tiems, kurie buvo užpulti, nes jie buvo engiami. Iš tiesų, Alachas yra Galintis jiems padėti. ⁴⁰Jie buvo išvaryti iš namų neteisėtai vien dėl savo žodžių: „Mūsų Viešpats yra Alachas.“ Jeigu Alachas nebūtų atgrasęs kai kurių žmonių kitais, būtų sunaikinti vienuolynai, bažnyčios, sinagogos ir mečetės, kuriose Alacho vardas minimas dažnai. Alachas padės tiems, kurie padeda Jam. Iš tiesų, Alachas yra Galingas, Visa Galintis! ⁴¹Mums įtvirtinus juos žemėje, jie atlieka maldą, duoda išmaldos mokestį, skatina gera ir draudžia bloga. Alachui priklauso baigtis visų reikalų.

⁴²Jeigu jie neigia tave, 'Pranaše Muhamedai', taip pat 'savo pasiuntinį' neigė ir Nojaus tauta anksčiau jų, kaip ir adiečiai, samūdiečiai, ⁴³Abraomo ir Loto tautos, ⁴⁴ir midjaniečiai. Mozė taip pat buvo atmestas. Tad Aš daviau laiko atmetusiems tikėjimą, o po to pagriebiau juos. Kokia baisi buvo Mano bausmė! ⁴⁵Kiek tautų, pasinėrusių į piktadarybes, Mes sunaikinome, palikdami jų 'namus' visiškai sugriuvusius. Kiek apleistų šulinių ir prabangių rūmų! ⁴⁶Ar jie nekeliavo žeme, kad jų širdys susimąstytų ir kad ausys išgirstų? Iš tiesų, tai ne akys aklos, bet širdys, esančios krūtinėse.

⁴⁷„Pranaše Muhamedai“, jie meta tau iššūkį paspartinti bausmę. Alachas nesulaužys Savo pažado. Iš tiesų, viena diena tavo Viešpačiui yra kaip tūkstantis metų jūsų skaičiavimu. ⁴⁸Aš atidėjau daugeliui tautų, pasinėrusių į piktadarybes, o po to pagriebiau jas. Pas Mane jūs sugrįšite.

⁴⁹Sakyk, „Pranaše Muhamedai“: „Žmonija! Esu siųstas jums su perspėjimu aiškiu.“ ⁵⁰Tie, kurie priėmė tikėjimą ir darė gera gaus atleidimą ir aprūpinimą garbingą, ⁵¹bet besistengiantys paniekti Mūsų ženklus bus gyventojai Ugnies. ⁵²Mums pasiuntus pasiuntinį ar pranašą anksčiau tavęs, jam skaitant „Mūsų apreiškimus“, Šėtonas paveikdavo jo skaitymą. Tačiau Alachas panaikindavo Šėtono įtaką ir patvirtindavo Savo apreiškimus. Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas! ⁵³Jis padaro Šėtono įtaką išbandymu tiems, kurių širdyse yra „veidmainystės“ liga ir kurių širdys yra sukietintos. Iš tiesų, piktadariai smarkiai priešinasi „tiesai“. ⁵⁴O apdovanotiems žiniomis Jis tuo patvirtina, kad tai tiesa iš tavo Viešpaties, tad jie priima tai ir jų širdys tam nuolankiai paklūsta. Iš tiesų, Alachas veda priėmusius tikėjimą tiesiu keliu. ⁵⁵Tačiau netikintieji nesiliaus dėl to abejoti, kol staiga neužklups jų Valanda arba kol neateis pas juos bausmė nederlingą Dieną.^a ⁵⁶Valdžia tądien priklausys Alachui. Jis teis tarp jų. Tad tie, kurie priėmė tikėjimą ir darė gera, bus Palaimintuose Rojaus soduose, ⁵⁷bet atmetusiems tikėjimą ir laikiusiems melu Mūsų apreiškimus bus skirta žeminanti bausmė.

⁵⁸Emigravusiems vardan Alacho ir po to nužudytiems ar mirusiems – Alachas aprūpins juos geru aprūpinimu. Iš tiesų, Alachas yra geriausias Aprūpintojas. ⁵⁹Jis priims juos į vietą, kuria jie bus patenkinti. Iš tiesų, Alachas yra Visa Žinantis, Pakantus! ⁶⁰Taip bus. Kas atsako už nusikaltimą tuo pačiu ir po to yra vėl nuskriaustas – Alachas padės jiems. Iš tiesų, Alachas yra Visad Atleidžiantis, Visa Atleidžiantis! ⁶¹Taip bus, Alachas sutrumpina naktį prailgindamas dieną ir sutrumpina dieną prailgindamas naktį. Iš tiesų, Alachas yra Visa Girdintis,

^a T. y. Teismo Dieną.

Visa Matantis! ⁶²Taip bus, nes Alachas – Tiesa, o tai, ko jie šaukiasi vietoj Jo – melas. Iš tiesų, Alachas yra Aukščiausiasis, Didingas!

⁶³Ar nematai, kad Alachas siunčia lietų iš dangaus, tad žemė tampa žalia? Iš tiesų, Alachas yra Subtilus,^a Visa Suprantantis! ⁶⁴Jam priklausoma visa, kas danguose ir žemėje. Alachas yra Viskuo Apsirūpinantis, Vertas Išaukštinimo! ⁶⁵Ar nematai, kad Alachas padarė jums pavaldžius 'gyvūnus' esančius žemėje bei laivus, Jo nurodymu plaukiančius jūromis? Jis sulaiko dangų, kad jis nekristų ant žemės, nebent Jam leidus. Iš tiesų, Alachas yra žmonėms Visuomet Maloningas, Suteikiantis Malonę! ⁶⁶Jis suteikia jums gyvybę ir mirtį ir vėl jums suteiks gyvybę. Iš tiesų, žmonės yra nedėkingi.

⁶⁷Kiekvienai tautai Mes paskyrėme religines apeigas, jų atliekamas. Tad neleisk jiems ginčytis su tavimi dėl šio reikalo, 'Pranaše Muhamedai', bet kviesk juos pas Viešpatį savo. Iš tiesų, tu esi vedamas teisingai. ⁶⁸Tačiau jeigu jie ginčijasi su tavimi, sakyk: „Alachas žino geriau jūsų darbus. ⁶⁹Prikėlimo Dieną Alachas teis tarp jūsų dėl jūsų nesutarimų.“ ⁷⁰Ar nežinai, jog Alachas žino, kas yra danguose ir žemėje? Iš tiesų, tai yra Įrašė. Iš tiesų, tai Alachui lengva.

⁷¹Tačiau jie garbina vietoj Alacho tuos, dėl kurių Jis nedavė jokio įgaliojimo ir dėl kurių jie neturi žinių. Piktadariai neturės padėjų. ⁷²Kai Mūsų aiškūs apreiškimai yra skaitomi jiems, tu, 'Pranaše Muhamedai', atpažįsti įniršį netikinčiųjų veiduose, lyg jie norėtų užpulti tuos, kurie jiems skaito Mūsų apreiškimus. Sakyk: „Ar turėčiau jums pranešti apie kai ką blogiau už tai? Tai Ugnis, kurią Alachas pažadėjo netikintiesiems. Koks siaubingas kelionės tikslas!“ ⁷³Žmonija! Jums duodamas palyginimas, tad klausykitės įdėmiai! Tie, kurių šaukiate vietoj Alacho, negali sukurti nė musės, net jeigu visi susivienytų dėl to. O jeigu musė kažką iš jų pavogtų, jie negalėtų to susigražinti iš jos. Kokie bejėgiai yra 'stabų' siekiantys ir siekiamieji 'stabai'! ⁷⁴Jie neįvertino Alacho tinkamu vertinimu. Iš tiesų, Alachas yra Stiprus, Visa Galintis!

^a Dievo santykiai su kūrinija yra subtilūs, dažnai nepastebimi, tačiau artimi.

⁷⁵Alachas pasirenka pasiuntinius iš angelų ir žmonių. Iš tiesų, Alachas yra Visa Girdintis, Visa Matantis! ⁷⁶Jis žino, kas yra prieš juos ir kas už jų. Pas Alachą sugrįžta visi reikalai. ⁷⁷Tikintieji! Lenkitės, pulkite kniūbsčia, garbinkite savo Viešpatį ir darykite gera, kad taptumėte sėkmingi. ⁷⁸Stenkitės vardan Alacho tikromis pastangomis. Jis pasirinko jus ir nepadarė jūsų religijoje sunkumų – religijoje jūsų tėvo Abraomo. 'Tai Alachas', Kuris pavadino jus paklūstančiais 'Jam' ankstesniuose 'Raštuose' ir šiame 'Korane', kad Pasiuntinys būtų jūsų liudininku ir kad jūs būtumėte liudininkais žmonijai. Tad atlikite malda, mokėkite išmaldos mokestį ir laikykitės Alacho tvirtai. Jis yra jūsų Globėjas. Koks puikus Globėjas, koks puikus Padėjėjas!

23. Tikintieji

Šioje sūroje, apreikštoje Mekos laikotarpiu, pabrėžiama, kad tikintieji bus sėkmingi, o tikėjamą atmetusieji bus pralaimėtojai, nubausti Pra-garu dėl savo pasipūtimo prieš Dievą. Taip pat joje kalbama apie Dievo galią ir vienatiškumą bei Teismo Dienos neišvengiamumą.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Išties sėkmingi yra tikintieji, ²kurie maldose nuolankūs, ³tuščių kalbų vengiantys, ⁴išmaldos mokestį mokantys, ⁵savo skaistumą saugantys – ⁶išskyrus nuo savo žmonų ar jiems priklausančių 'vergių', ^adėl kurių jie kaltinami nebus, ⁷bet siekiantys daugiau to peržengia ribas – ⁸tai, kas jiems patikėta, prižiūrintys, savo pažadus išpildantys ⁹ir savo maldas saugantys – ¹⁰jie paveldės, ¹¹paveldės Rojaus sodus, kuriuose gyvens amžinai!

¹²Išties Mes sukūrėme žmogų iš molio esencijos, ¹³ir padėjome jį kaip sėklos lašą į saugią vietą, ¹⁴ir suformavome lašą į kraujo krešulėlį, kurį padarėme iš mėsos gumulą, o tada suformavome kaulus ir apdėgėme juos mėsa, ir sutvėrėme jį kaip naują kūrinį 'jam suteikę sielą, lytį ir žmogaus formą'. Tegu palaimintas būna Alachas, Geriausias Kūrėjas! ¹⁵Iš tiesų, po to jūs mirsite ¹⁶ir būsite Prikėlimo Dieną prikelti.

¹⁷Išties Mes sukūrėme virš jūsų septynis 'dangų' sluoksnius. Mes esame dėmesingi kūrinijai. ¹⁸Mes siunčiame lietu iš dangaus nustatytu kiekiu, sugerdami jį į žemę. Iš tiesų, Mes esame Galintys jį atsiimti. ¹⁹Juo suteikiame jums sodus palmių ir vynuogių, kuriuose yra gausybė vaisių jūsų maistui, ²⁰bei 'alyvuogių' medžius, augančius ant Sinajaus kalno, suteikiančius aliejų ir pagardą maistui. ²¹Iš tiesų, jūsų gyvuliuose yra pamoka. Mes duodame jums gėrimą iš to, kas jų pilvuose, ir juose yra jums gausybė naudingų dalykų – jais jūs maitinatės ²²ir kai kuriais jų bei laivais keliaujate.

^a Žr. 4:3 išnašą b.

²³Išties Mes siuntėme Noją jo tautai. Jis tarė: „Mano tauta! Garbinkite Alachą. Jūs neturite dievų, išskyrus Jį. Ar nebūsitate dievobaimingi?“ ²⁴Netikintys didžiūnai iš jo tautos tarė: „Šis tėra žmogus kaip ir jūs, kuris nori būti už jus viršesnis. Jei Alachas norėtų, atsiųstų angelus. Mes niekada negirdėjome to iš savo senųjų protėvių.“ ²⁵Jis yra paprasčiausiai išprotėjęs, tad laukite, kol kas nors jam nutiks.“ ²⁶Nojus tarė: „Mano Viešpatie! Padėk man – jie atmetė mane.“ ²⁷Tad apreiškė jam: „Pastatyk laivą Mums stebint, pagal Mūsų apreiškimą. Kai Mūsų nurodymas ateis ir iš žemumų išsilies ‘vanduo’, imk į jį poras kiekvienos rūšies kartu su savo šeima, išskyrus tuos, kuriems nulėmėme ‘nuskęsti’. Nesikreipk į Mane dėl piktadarių. Iš tiesų, jie bus nuskandinti.“ ²⁸Tada, kai tu ir esantys su tavimi būsite laive, sakyk: ‘Šlovė ir dėkingumas Alachui, išgelbėjusiam mus nuo piktadarių.’“ ²⁹Ir melsk: ‘Mano Viešpatie! Leisk man nusileisti palaimintoje vietoje. Tu esi geriausias Įkurdintojas!’“ ³⁰Iš tiesų, tame yra ženklai. Išties Mes išmėginame ‘Savo tarnus’!

³¹Po jų Mes išauginome kitą žmonių kartą ³²ir siuntėme jiems pasiuntinį iš jų pačių, ‘skelbiantį’: „Garbinkite Alachą. Jūs neturite dievų, išskyrus Jį. Ar nebūsitate dievobaimingi?“ ³³Tačiau netikintys didžiūnai iš jo tautos, kurie neigė susitikimą ‘su Alachu’ Ateinančiame gyvenime ir buvo išlepinti šio gyvenimo prabangos, Mūsų suteiktos jiems, tarė: „Tai tėra žmogus, kaip ir jūs. Jis valgo, ką valgote, ir geria, ką geriate.“ ³⁴Jeigu paklusite žmogui tokiame pat, kaip ir jūs, iš tiesų, būsite pralaimėtojai. ³⁵Ar jis žada jums, kad kai būsite negyvi, pavirtę dulkėmis ir kaulais, būsite prikelti? ³⁶Neįmanoma! Neįmanoma tai, kas jums pažadėta. ³⁷Nėra nieko be šio pasaulio gyvenimo. Mes mirštame, kiti gimsta. Mes nebūsime prikelti. ³⁸Jis tėra vyras, prasimanęs melą apie Alachą. Mes niekada juo netikėsime.“

³⁹Pasiuntinys meldė: „Mano Viešpatie! Padėk man – jie atmetė mane.“ ⁴⁰Alachas atsakė: „Greitai jie nusivils.“ ⁴¹Tad trenksmas užklupo juos su teisingumu ir Mes pavertėme juos negyvų augalų liekanomis. Tepražūva piktadariai! ⁴²Po jų Mes išauginome kitas žmonių kartas. ⁴³Jokia tauta negali nei paskatinti jai skirto laiko, nei jo ati-

dėti. ⁴⁴Po to siuntėme pasiuntinius vieną po kito. Kai tik pasiuntinys atėjo pas savo tautą, ji atmetė jį. Tad sunaikinome jas, vieną po kitos, paversdami jas pasakomis. Tėpražūva nepriimantys tikėjimo!

⁴⁵Tada siuntėme Mozę ir jo brolių Aaroną su Savo ženklais ir įrodytu aiškiu ⁴⁶Faraonui ir jo diduomenei, bet jie pasipūtė ir tapo išdidūs. ⁴⁷Jie tarė: „Ar patikėsime dvejais žmonėmis, tokiais kaip ir mes, kurių tautiečiai yra mūsų vergai?“ ⁴⁸Tad jie atmetė juodu ir pasirodė esą tarp sunaikintųjų. ⁴⁹Išties Mes davėme Mozei Raštą, kad jo tauta būtų teisingai vedama. ⁵⁰Mes padarėme Marijos sūnų ir jo motiną ženklu, ir suteikėme jiems prieglaudą ramioje aukštumoje, su bėgančiais šaltiniais.

⁵¹Pasiuntiniai! Valgykite gėrybes ir darykite gera. Iš tiesų, Aš esu Visa Žinantis apie jūsų darbus. ⁵²Iš tiesų, ši religija jūsų yra viena, o Aš esu jūsų Viešpatys, tad bijokite Manęs 'Vieno'. ⁵³Bet žmonės susiskirstė į skirtingas sekas, kiekvieną savo įsitikinimais besidžiaugiančią. ⁵⁴Tad palik juos, 'Pranaše Muhamedai', jų painiavoje trumpam. ⁵⁵Ar jie mano, kad davę turtą ir vaikus, ⁵⁶Mes skubame suteikti jiems gėrybes? Ne! Jie negali suprasti. ⁵⁷Iš tiesų, drebantys iš baimės dėl savo Viešpaties, ⁵⁸priimantys tikėjimą Jo apreiškimais, ⁵⁹negarbinantys vietoj savo Viešpaties nieko, ⁶⁰aukojantys tai, ką aukoja, jų širdims bijant, nes pas savo Viešpatį jie sugrįš – ⁶¹jie skuba atlikti gerus darbus ir pirmauja juose. ⁶²Mes nereikalaujame iš sielos daugiau, negu ji gali pakelti. Pas Mus yra Įrašas sakantis tik tiesą. Niekas nuskriaustas nebus. ⁶³Tačiau 'netikinčiųjų' širdys nesupranta šio 'Korano', ir be to jie daro mažesnius prasižengimus. ⁶⁴Tačiau Mums pagriebus jų didžiūnus su bausme, jie pradeda šauktis pagalbos. ⁶⁵Jiems bus tar-ta': „Nesišaukite pagalbos šiandien. Iš tiesų, jūs nebūsime išgelbėti nuo Mūsų. ⁶⁶Iš tiesų, Mano apreiškimai buvo skaitomi, bet jūs nusigręždavote, ⁶⁷besipūsdami dėl to, naktį taukšdami niekus 'apie Koraną', kalbėdami pikta.“

^a Materialios gėrybės ir vaikai arabų stambeldžiams buvo svarbiausias turtas. Juos minint Korane yra įvardijamos visos žmogaus trokštamos žemiškosios gėrybės.

⁶⁸Ar jie nesusimąstė apie 'Alacho' žodį? O gal pas juos atėjo tai, kas nebuvo atėję pas jų senuosius protėvius? ⁶⁹Ar jie neatpažįsta savo Pasiuntinio ir dėl to atmeta jį? ⁷⁰Ar jie sako: „Jis išprotėjęs!“? Ne! Jis atėjo pas juos su tiesa, bet dauguma jų jos neapkenčia. ⁷¹Jeigu tiesa būtų sekusi jų troškimais, dangūs, žemė ir visa, kas juose, būtų sugriauta. Taip! Mes davėme jiems Priminimą, bet jie nusigręžia nuo jo. ⁷²Ar tu, 'Pranaše Muhamedai', prašai iš jų atlygio? Tavo Viešpaties parama yra geriausias atlyginimas. Jis yra geriausias Aprūpintojas. ⁷³Iš tiesų, tu kvieti juos į tiesų kelią, ⁷⁴bet atmetę tikėjimą Ateinančiu gyvenimu nuklysta nuo jo. ⁷⁵Net jeigu suteiktume jiems malonę ir nutrauktume jų nelaimę,^a jie vis vien pasilikytų akiai klaidžioti nuodėmėje. ⁷⁶Išties Mes jau užklupome juos su bausme, bet jie nepaklus savo Viešpačiui ir nemaldaus nuolankiai, ⁷⁷kol neatversime priešais juos duris bausmės griežtos – tada jie puls neviltin.

⁷⁸Jis sukūrė jums klausą, regą ir protą. Mažai esate dėkingi! ⁷⁹Jis paskirstė jus visoje žemėje ir pas Jį būsite sugrąžinti. ⁸⁰Jis suteikia gyvybę ir mirtį. Jam priklauso nakties ir dienos kaita. Ar nesusimąstysite? ⁸¹Tačiau jie sako tai, ką teigė 'jų' protėviai, ⁸²tardami: „Nejau kai mirsime ir pavirsime dulkėmis ir kaulais, būsime prikelti? ⁸³Tai jau buvo mums pažadėta, kaip ir mūsų protėviams. Tai tėra pasakos senovės!“

⁸⁴Klausk 'jų, Pranaše Muhamedai': „Kam priklauso žemė ir visi esantys joje, jeigu žinote?“ ⁸⁵Jie atsakys: „Alachui!“^b Sakyk: „Kodėl tada nesusimąstote?“ ⁸⁶Klausk: „Kas yra Viešpats septynių dangų ir Viešpats Didžio Sosto?“ ⁸⁷Jie atsakys: „Alachas.“ Sakyk: „Ar nebūsite dievobaimingi?“ ⁸⁸Klausk: „Kieno Rankose yra visko valdžia? Kas apsaugo, kai nėra jokios apsaugos nuo Jo, jeigu žinote?“ ⁸⁹Jie atsakys: „Alachas.“ Sakyk: „Kodėl tada esate taip suklaidinti?“ ⁹⁰Taip! Mes atnešėme jiems tiesą, bet iš tiesų, jie yra melagiai. ⁹¹Alachas nie-

^a Čia kalbama apie Mekos stabmeldžius užklupusį badą.

^b Mekos stabmeldžiai, kaip ir dauguma kitų pagoniškų tautų, pripažino, kad tik vienas Dievas yra Kūrėjas. Tačiau jie neigė tai, jog Jis prikelis žmones Teismui, ir tai, jog garbinamas turi būti tik Jis.

kada neturėjo vaiko ir nėra greta Jo jokio dievo, kitaip kiekvienas dievas būtų pasiėmęs tai, ką sukūrė, ir jie būtų bandę įveikti vieni kitus. Išaukštintas Alachas virš to, ką jie teigia! ⁹²Jis žino nematomą ir matomą. Išaukštintas Jis virš to, ką Jam priskiria! ⁹³Sakyk: „Mano Viešpatie! Jeigu parodysi man tai, kas jiems pažadėta, ⁹⁴mano Viešpatie, nepriskirk tada manęs prie piktadarių.“ ⁹⁵Iš tiesų, Mes galime tau parodyti tai, ką pažadame jiems. ⁹⁶Atsakyk į blogį gėriu. Mes gerai žinome, ką jie teigia. ⁹⁷Sakyk: „Mano Viešpatie! Siekiu prieglobsčio pas Tave nuo gundymo šetonų“ ⁹⁸ir siekiu prieglobsčio pas Tave, mano Viešpatie, kad jie neprisiartintų prie manęs.“

⁹⁹Kai vieną jų užklumpa mirtis, jis sako: „Mano Viešpatie! Leisk man sugrįžti, ¹⁰⁰kad daryčiau gera ten, kur buvau viską apleidęs.“ Ne! Tai tėra 'bevertis' žodis jo ištartas. Už jų yra pertvara iki Dienos, kai jie bus prikelti. ¹⁰¹Tada, kai bus papūsta į Ragą, nebus tądien tarp jų išlikę jokių ryšių ir jie neklaus vieni apie kitus.^a ¹⁰²Kieno svarstyklės bus sunkios 'nuo gerų darbų', tie bus sėkmingi.

¹⁰³Tačiau tie, kurių svarstyklės bus lengvos – jie pasmerkė save būti Pragare amžinai. ¹⁰⁴Ugnis degins jų veidus, iškraipydama jų lūpas. ¹⁰⁵'Bus tarta': „Ar Mano apreiškimai nebuvo jums skaitomi, tačiau jūs atmesdavote juos?“ ¹⁰⁶Jie sakys: „Mūsų Viešpatie! Mūsų menkystė nugalėjo mus, tad buvome žmonės nuklydę. ¹⁰⁷Mūsų Viešpatie! Išimk mus iš šios 'Ugnies'. Jeigu grįšime po to 'į neigimą', tai būsime piktadariai.“ ¹⁰⁸Alachas atsakys: „Likite paniekinti čia ir nebemaldaukite Manęs! ¹⁰⁹Iš tiesų, tarp Mano tarnų buvo sakantys: 'Mūsų Viešpatie! Mes priėmėme tikėjimą, tad atleisk mums ir suteik mums malonę. Tu esi maloningiausias iš visų, ¹¹⁰bet jūs užsiėmėte jų išjuokimu ir pamiršote Mano atminimą iš jų besijuokdami. ¹¹¹Iš tiesų, šiandien Aš atlyginau jiems už kantrybę – jie yra nugalėtojai.“ ¹¹²Jis paklaus jų: „Kiek metų buvote žemėje?“ ¹¹³Jie atsakys: „Buvome joje dieną ar dalį dienos. Klausk tų, kurie skaičiuoja.“ ¹¹⁴Jis tars: „Jūs buvote joje tik

^a Teismo Dieną kiekvienas žmogus galvos tik apie save ir jam nerūpės net artimiausi šeimos nariai ar draugai.

trumpam, jeigu žinotumėt. ¹¹⁵Ar manėte, kad sukūrėme jus be tikslo ir kad niekada negrįšite pas Mus?“

¹¹⁶Išaukštintas Alachas, Tikrasis Karalius! Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį, Viešpatį Garbingo Sosto. ¹¹⁷Kas šaukiasi vietoj Alacho kitų dievų – dėl kurių jis neturi įrodymų – su tuo bus atsiskaityta pas jo Viešpatį. Iš tiesų, netikintieji nebus sėkmingi. ¹¹⁸Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Mano Viešpatie! Atleisk ir suteik malonę. Tu esi maloningiausias iš visų!“

24. Šviesa

Ši Medinos laikotarpio sūra pavadinta „Šviesa“ pagal dangiškąją šviesą, minimą 35–36 eilutėse. Joje paaiškinami nurodymai susiję su santuoka, šeima, elgesiu namuose, drovumu bei paklusimu Pranašui Muhamedui, tebūnie jam taika. Sūros pradžioje (11–18 eilutėse) atsakoma į paskleistą melagingą gandą apie Pranašo žmonos, Aišos neištikimybę.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Tai sūra Mūsų apreikšta, kurios 'nurodymus' padarėme privalomais. Mes apreikėme joje aiškias eilutes, kad būtumėte supratingi. ²Paleistuvį ir paleistuvę – nubauskite kiekvieną jų šimtu kirčių ir neleiskite savo užuojautai jiems atgrasyti jus nuo Alacho įstatymo, ^a jeigu tikite į Alachą ir Paskutiniąją Dieną. Tegul grupė tikinčiųjų paliudija jų bausmę. ³Paleistuvis gali vesti tik paleistuvę ar stabmeldę, o paleistuvė gali ištekti tik už paleistuvio ar stabmeldžio. Tokios santuokos yra draudžiamos tikintiesiems. ⁴Kaltinančius tyras moteris 'paleistuvystė', bet negalinčius atvesti keturių liudininkų – nubauskite juos aštuoniasdešimčia kirčių ir niekada nepriimkite jų liudijimo. Jie yra maištautojai, ⁵išskyrus tuos, kurie po to atgailauja ir pasitaiso. Iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

⁶Apkaltinusiems savo žmonas paleistuvystė, bet neturintiems kitų liudininkų – tegul kaltinantysis paliudija, prisiekdamas Alachu keturis kartus, kad sako tiesą, ⁷ir penktąją priesaiką, kad Alachas prakeiks jį, jeigu meluoja. ^b ⁸Tačiau bausmė nuo jo žmonos bus atitaukta, jeigu ji keturis kartus prisieks Alachu, kad jis meluoja, ⁹ir penktą kartą prisieks, jog Alacho pyktis bus skirtas jai, jeigu jis sako tiesą. ^c

^a Paleistuvystės aktas turi būti įrodytas keturių liudininkų (kaip nurodyta 4-oje eilutėje) arba prisipažinimu, o pati bausmė gali būti įvykdyta tik valdžios institucijų. Dėl šios priežasties, bausmės už svetimavimą ar sanguliovimą būdavo labai retos.

^b Vyriui davus šią priesaiką, jis nebus nubaustas už sutuoktinės apkaltinimą net tada, kai nėra kitų liudininkų, galinčių paliudyti jos paleistuvystę.

^c Apkaltintai moteriai norint save išteisinti, ji gali atsakyti priesaikomis prieš savo

¹⁰„Jūs kentėtumėte“, jei ne Alacho dosnumas ir malonė, ir jeigu Alachas nebūtų Priimantis Atgailą, Išmintingas. ¹¹Iš tiesų, dalis jūsiškių pramanė baisų šmeižtą. Nemanykite, kad tai bloga jums. Taip! Tai gera jums.^a Kiekvienam jų bus skirta 'bausmė' pagal tai, kiek jie prisidėjo prie nuodėmės, o prisidėjęs daugiausia iš jų kentės didžią bausmę. ¹²Jeigu tik išgirdę šmeižtą tikintieji ir tikinčiosios būtų gerai galvoję vieni apie kitus ir tarę: „Tai šmeižtas aiškus!“ ¹³Kodėl jie nepristatė keturių liudininkų? Jeigu jie negali pristatyti keturių liudininkų, tada Alachui jie yra melagiai. ¹⁴Jeigu ne Alacho dosnumas ir malonė jums šiame gyvenime ir Ateinančiame, būtumėte užklupti didžios bausmės už savo kalbas, ¹⁵kai skelbėte liežuviais ir tarėte lūpomis tai, dėl ko neturėjote žinių, manydami, kad tai niekis, nors Alachui tai buvo labai rimta. ¹⁶Jeigu tik tai išgirdę būtumėt tarę: „Kaip galėtume kalbėti apie tokį dalyką! Išaukštintas Tu esi, 'Viešpatie'! Tai yra baisus šmeižtas!“ ¹⁷Alachas įspėja jus, kad niekuomet negrįžtumėte prie panašių dalykų, jeigu esate tikintieji. ¹⁸Alachas išaiškina jums nurodymus. Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas!

¹⁹Iš tiesų, tie, kurie mėgsta matyti paleistuvystę plintančią tarp tikinčiųjų, kentės skausmingą bausmę šiame gyvenime ir Ateinančiame. Alachas žino, o jūs nežinote. ²⁰„Jūs kentėtumėte“, jeigu ne Alacho dosnumas ir malonė, ir jeigu Alachas nebūtų Visuomet Maloningas, Suteikiantis Malonę. ²¹Tikintieji! Neskite Šėtono pėdomis. Kas jomis seka – iš tiesų, jis ragina pasileidimą ir piktadarystę. Jeigu ne Alacho dosnumas ir malonė jums, nė vienas jūsų nebūtų apvalytas. Tačiau Alachas apvalo, ką panori. Alachas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis!

²²Tegul neprisiečia palaiminti dosnumu ir turtu, kad jie nebeduos labdaros artimiesiems, vargšams ir emigravusiems vardan Alacho.^b

sutuoktinio liudijimą. Tai atlikus, nei vyras, nei moteris nebus nubausti, bet jų santuoka bus nutraukta.

^a Tai, kad grupė musulmonų, neturėdami tam įrodymų, apkaltino Pranašo žmoną Aišą paleistuvyste, parodė, kad jie yra veidmainiai.

^b Kai kurie Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, bendražygiai nusprendė nebeduoti labdaros tiems žmonėms, kurie prisidėjo prie Aišos šmeižimo. Ši eilutė ragina jiems atleisti ir nenustoti dalinti labdarą netgi prasikaltusiems žmonėms.

Tegul jie pasigaili ir atleidžia. Ar nenorite, kad Alachas jums atleistų? Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ²³Iš tiesų, apkaltinantys skaisčias, negalvojančias apie paleistuvystę ir tikinčias moteris – jie yra prakeikti šiame gyvenime ir Ateinančiame. Jie kentės didžią bausmę ²⁴tą Dieną, kai jų liežuviai, rankos ir pėdos liudys prieš juos dėl jų darbų. ²⁵Tądien Alachas sumokės jiems visiškai ir jie suvoks, kad Alachas yra tikroji Tiesa. ²⁶Nedorėlės yra skirtos nedorėliams, o nedorėliai – nedorėlėms. Geradarės yra skirtos geradariams, o geradariai – geradarėms. Jie yra nekalti dėl to, ką 'nedorėliai' apie juos kalba. Jiems skirtas atleidimas ir aprūpinimas garbingas.

²⁷Tikintieji! Ženkite į visus namus, išskyrus savuosius, tik paprašę leidimo ir pasveikinę jo savininką – tai geriau jums. Galbūt susimąstysite! ²⁸Jeigu nieko nėra namuose, neženkite į juos tol, kol jums nebus duotas leidimas. Jeigu jūsų paprašo išeiti – išeikite. Tai tyriau jums. Alachas yra Visa Žinantis, ką jūs darote. ²⁹Nebus jums kaltės, jeigu žengsite į viešos paskirties namą, kuriame jums bus naudos. Alachas žino, ką darote atvirai ir ką slepiate. ³⁰Pranaše Muhamedai! Liepk tikintiesiems nuleisti savo žvilgsnius ir saugoti tyrumą. Tai yra tyriau jiems. Alachas yra Visa Suprantantis, ką jie daro. ³¹Ir liepk tikinčiosioms nuleisti savo žvilgsnius, saugoti skaistybę ir neatskleisti savo puošmenų,^a išskyrus tai, kas matoma įprastai.^b Tegul jos uždengia dalimi skaros savo krūtines ir neatskleidžia savo puošmenų, nebent savo vyrams, tėvams, uošviams, sūnums, savo vyrų sūnums, broliams, brolių sūnums, seserų sūnums, moterims iš savo tarpo, savo vergams, vyrams, neturintiems fizinių troškimų, patarnaujančioms joms, ar vaikams, kurie nesupranta moters nuogumo. Tegul jos netrypia savo kojomis taip, kad parodytų tai, ką slepia iš savo papuošalų. Tikintieji! Gręžkitės į Alachą atgailauti jūs visi, kad taptumėte sėkmingi!

³²Tuokitės su nesusituokusiais iš jūsų bei dorais jūsų vergais ir ver-

^a T. y. plaukų, kūno formos ar makiažo.

^b T. y. veidas ir plaštakos. Anot kai kurių islamo teisininkų, moters veidas taip pat turėtų būti dengiamas, paliekant matomas tik akis.

gėmis.^a Jeigu jie yra vargšai, Alachas praturtins juos iš Savo dosnumo. Alachas yra Visa Aprėpiantis, Visa Žinantis. ³³Tegul neturintys galimybės susituokti laikosi tyrumo, kol Alachas nepraturtins jų iš Savo dosnumo. Jeigu jūsų vergai trokš išpirkos sutarties – sudarykite ją su jais, jeigu matote juose gėrį, ir duokite jiems dalį turto, Alacho suteikto jums. Neverskite savo vergių užsiimti prostitucija, kai jos trokšta skaistumo, siekdami iš to trumpalaikės gyvenimo naudos. Jeigu kas nors privers jas – tai iš tiesų, Alachas yra joms, po prievartos, Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

³⁴Išties Mes apreiškėme tau aiškius apreiškimus, kartu su pavyzdžiais buvusių anksčiau tavęs ir pamoka dievobaimingiems. ³⁵Alachas yra Šviesa dangų ir žemės. Jo šviesa yra lyg niša su šviestuvu. Tas šviestuvas – kristole, o kristolas – kaip šviečianti žvaigždė, išsižiebianti nuo 'aliejaus' palaiminto alyvmedžio, nei iš rytų, nei vakarų, kurio aliejus pasiruošęs šviesti net nepaliestas ugnies. Šviesa virš šviesos! Alachas veda, ką panori, į šviesą Savo. Alachas pateikia palyginimus žmonijai, Jis yra Žinantis Viską. ³⁶'Toji šviesa švyti' per mečetes, Alacho liepimu pastatytas, kuriose minimas Jo Vardas. Ten Jis yra aukštinamas rytais ir vakarais, ³⁷vyrų, kurių nei pardavimai, nei pirkiškai neatitraukia nuo Alacho atminimo, maldos atlikimo ir išmaldos mokesčio davimo. Jie bijo Dienos, kai 'iš siaubo' apsivers širdys ir akys, ³⁸kad atlygintų jiems Alachas už geriausius jų darbus ir duotų dar daugiau iš Savo dosnumo. Alachas aprūpina, ką panori, be jokių ribų!

³⁹Tačiau darbai atmetusiųjų tikėjimą yra kaip miražas dykumoje, kuri ištroškęs mano esant vandeniui, bet prie jo priėjęs neranda nieko, išskyrus Alachą, visiškai atlyginantį jam. Alachas greitai atsiskaito. ⁴⁰Arba 'jų darbai' yra kaip tamsuma gilioje jūroje, uždengta banga po bangos, virš kurios yra 'tamsūs' debesys. Tamsuma virš tamsumos! Ištiesės ranką jis vos gali ją matyti. Kam Alachas nedavė šviesos – tas šviesos neturės.

^a Žr. 4:3 išnašą b.

⁴¹Ar nematai, kad Alachą aukština visi, esantys danguose ir žemėje, ir sklandantys paukščiai? Kiekvienas jų žino savo maldą ir šlovinimą. Alachas yra Visa Žinantis, ką jie daro. ⁴²Alachui priklauso karalystė dangų ir žemės. Pas Alachą jūs sugrįšite. ⁴³Ar nematai, kad Alachas gena debesis, juos surinkdamas ir sujungdamas, iš kurių matote krentant lietaus lašus? Jis siunčia iš dangaus 'debesų' kalnus, pripildytus ledo, užliedamas jais, ką panori, ir atitraukdamas juos, nuo ko panori. Debesų žaibo blyksnis beveik apakina akis. ⁴⁴Alachas pakeičia dieną naktimi ir naktį dieną. Iš tiesų, tame yra pamoka turintiems įžvalgą. ⁴⁵Alachas sukūrė iš vandens kiekvieną gyvą būtybę. Kai kurie jų šliaužia pilvu, kiti vaikšto dviem kojom, o dar kiti keturiomis. Alachas kuria, ką panori. Iš tiesų, Alachas yra Galintis Viską.

⁴⁶Išties Mes atsiuntėme apreiškimus, paaiškinančius 'tiesą'. Alachas veda į tiesų kelią, ką panori. ⁴⁷Veidmainiai sako: „Mes tikime į Alachą ir Pasiuntinį. Mes paklūstame.“ Tačiau dalis jų nusigręžia po to. Jie nėra priėmę tikėjimo. ⁴⁸Kai juos kviečia pas Alachą ir Jo Pasiuntinį teismui tarp jų, dalis jų nusigręžia. ⁴⁹Bet jeigu tiesa yra jų pusėje, jie ateina pas jį, paklusdami. ⁵⁰Ar jų širdyse yra liga, o gal jie abejoja, ar bijo, kad Alacho Pasiuntinys bus jiems neteisingas? Taip! Jie yra piktadariai. ⁵¹Vienintelis 'teisingas' atsakas tikinčiųjų, kai jie pakviesti teismui pas Alachą ir Jo Pasiuntinį, yra žodžiai: „Mes gir-dime ir paklūstame.“ Jie bus sėkmingi. ⁵²Paklūstantys Alachui ir Jo Pasiuntiniui, bijantys Alacho ir dievobaimingi – jie bus nugalėtojai. ⁵³Veidmainiai prisiekė tvirtai Alacho vardu, kad tau, 'Pranaše Muhamedai', paliepus, eitų žygin 'vardan Alacho'. Sakyk jiems: „Nepriesie-kinėkite. Jūsų paklusnumas yra žinomas! Iš tiesų, Alachas yra Visa Suprantantis, ką jūs darote.“ ⁵⁴Sakyk: „Pakluskite Alachui ir Pasiun-tiniui. Jei nusigręšite, tai jis atsakingas už savo pareigas, o jūs – už saviškes. Bet jeigu jam paklusite, būsite vedami 'teisingai'. Pasiuntinio pareiga yra tik perduoti žinią aiškiai.

⁵⁵Alachas prižadėjo priėmusiems tikėjimą ir darantiems gera, kad padarys juos paveldėtojais žemės, kaip ir anksčiau buvusiems davė ją paveldėti, ir kad įtvirtins jiems jų tikėjimą, Jo patvirtintą, ir kad

pakeis jų baimę į saugumą – nes jie garbina Mane, negarbindami greta Manęs nieko. Kas atmeta tikėjimą po to – tie yra maištautojai.

⁵⁶Tad atlikite maldą, mokėkite išmaldos mokestį ir pakluskite Pasiuntiniui, kad jums būtų suteikta malonė. ⁵⁷Nemanyk, 'Pranaše Muhamedai', kad atmetusieji tikėjimą gali pabėgti 'nuo Alacho' žemėje. Jų prieglauda bus Ugnis. Koks siaubingas kelionės tikslas!

⁵⁸Tikintieji! Tegul jūsų vergai ir tie, kurie dar nepasiekė brandos, prašo jūsų leidimo 'prieš užeidami į kambarį' trimis dienos laikais: prieš aušros maldą, jums nusiėmus drabužius popietės 'poilsio' metu ir po naktinės maldos. Tai trys privatumo laikai jums. Kitu metu nebus kaltės nei jums, nei jiems eiti vieniems pas kitus laisvai. Taip Alachas išaiškina nurodymus. Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas. ⁵⁹Kai jūsų vaikai subręsta, tegul prašo leidimo 'užėti visuomet', kaip ir jūsų vyresnieji. Taip Alachas paaiškina Savo apreiškimus. Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas. ⁶⁰Senyvo amžiaus moterims, kurios neturi potraukio santuokai – nėra joms kaltės nusiimti išorinius drabužius, neatskleidžiant savo puošmenų. Tačiau joms geriau jų nenusiimti. Alachas yra Visa Girdintis, Visa Matantis!

⁶¹Nebus kaltės aklajam, neįgaliam, ar sergančiam 'pasilikti namuose vietoje kovos vardan Alacho'. Ir nėra kaltės jums valgyti namuose savo pačių ar savo tėvų, motinų, brolių, seserų, dėdžių ir tetų iš tėvo ar motinos pusės, namuose jums patikėtų 'priežiūrai', ar 'namuose' draugų. Nebus jums kaltės valgyti kartu ar atskirai. Tad žengdami į namus pasveikinkite vieni kitus 'taikos' pasveikinimu iš Alacho,^a palaimintu ir geru. Taip Alachas paaiškina jums Savo apreiškimus, kad suprastumėte.

⁶²'Tikri' tikintieji yra tie, kurie tiki į Alachą ir Jo Pasiuntinį, ir jiems esant su juo 'susitikime' dėl bendruomenės reikalų, niekada nepalieka Pranašo be leidimo. Iš tiesų, prašantys tavo leidimo, 'Pranaše Muhamedai' – jie yra tikintys į Alachą ir Jo Pasiuntinį. Tad tavęs prašantiems leidimo dėl savų reikalų – leisk tai, kuriems panorėsi iš

^a T. y. tardami „Taika jums!“ (arab. *al-salāmu 'alaikum*).

jų, ir prašyk jiems Alacho atleidimo. Iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ⁶³Nelaikykite Pasiuntinio kvietimo jums lygiu tam, kai kviečiate vieni kitus. Alachas žino tuos iš jūsų, kurie pasišalina besislėpdami už kitų.^a Tegul nepaklūstantys jo nurodymams žino, kad užklups juos nelaimė arba bausmė skausminga.

⁶⁴Be abejonės, Alachui priklauso visa, kas danguose ir žemėje. Jis žino jūsų ketinimus. Jis praneš jums apie jūsų darbus Dieną, kai būsite sugrąžinti pas Jį. Alachas yra Žinantis Viską!

^a Tikinčiųjų bendruomenės susirinkimų metu kai kurie veidmainiai mėgindavo slapta iš jų pasišalinti.

25. Atskyrimas

Šios Mekos laikotarpio sūros pirmojoje eilutėje Koranas pavadintas „Atskyrimu“ (pagal kurį sūra ir pavadinta), nes jis turi galią ir įgaliojimą atskirti tiesą nuo melo ir gėrį nuo blogio. Šioje sūroje aptariamai stabmeldžių argumentai prieš islamą, Pranašą, Koraną ir Teismo Dieoną. Sūros pabaigoje apibūdinama Dievo galia ir malonė bei tikėjamą priėmusių asmenų savybės.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Palaimintas Tas, Kuris apreiškė Atskyrimą Savo tarnui, kad perspėjimas būtų duotas pasauliams. ²Jam priklauso dangų ir žemės karalystė. Jis neturėjo palikuonių ir neturi partnerio valdžioje. Jis sukūrė viską ir apibrėžė viską 'aiškiu' apibrėžimu. ³Tačiau jie pasirinko vietoj Jo dievus, kurie nekuria nieko, bet patys yra sukurti. Jie negali sau nei pakenkti, nei padėti, ir nevaldo mirties, gyvenimo ir prikėlimo.

⁴Netikintieji tarė: „Šis 'Koranas' yra tik melagystė, kurią jis pramane su pagalba kitų žmonių.“ Išties jie atliko piktadarystę ir tarė netiesą! ⁵Jie sako: „Tai tėra pasakos senovės, jo užrašytos, kurias jam diktuoja ryte ir vakare.“ ⁶Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Tai buvo apreikšta Žinančio paslaptis dangų ir žemės. Iš tiesų, Jis yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!“ ⁷Jie sako: „Kas tai per Pasiuntinys, kuris valgo maistą ir vaikšto turgavietėse? Jeigu tik angelas būtų atsiųstas kartu su juo, duodantis išpėjimą, ⁸arba lobis suteiktas jam, arba sodas, iš kurio jis maitintųsi!“ Piktadariai sako 'tikintiesiems': „Jūs sekate užkerētu vyru.“ ⁹Žiūrėk, 'Pranaše Muhamedai', ką jie skelbia apie tave!^a Taip jie nuklydo ir negali rasti tiesaus tako. ¹⁰Palaimintas yra Tas, Kuris gali, jeigu to panorėtų, duoti tau geriau už visa tai – Rojaus sodus, kuriuose teka upės, ir rūmus. ¹¹Taip! Jie neigia Valandą. Mes paruošėme Pragarą Liepsną Valandą neigiantiesiems. ¹²Kai ji matys juos iš

^a Mekos stabmeldžiai vadindavo Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika, įvairiais, dažnai žeminančiais terminais: burtininku, poetu, melų pramanytoju, bepročiu ir, kaip minima šioje eilutėje, užkerētu.

tolumos, jie girdės jos įniršį ir riaumojimą. ¹³Kai bus įmesti į ankštą vietą 'Pragare', surakinti, jie maldaus sunaikinimo. ¹⁴'Jiems bus tarta': „Nemaldaukite vieno sunaikinimo, bet maldaukite jų daug!“

¹⁵Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Ar tai geriau, ar amžinas Rojus, prižadėtas dievobaimingiesiems? Tai bus atlygis skirtas jiems ir jų kelionės tikslas. ¹⁶Jie turės ten ką nori, amžinai. Tai pažadas tavo Viešpaties, kuriam Jis įpareigotas.“ ¹⁷Dieną, kai Jis surinks juos ir tai, ką jie garbino vietoj Alacho, ir paklaus: „Ar tai jūs paklaidinote šiuos Mano tarnus, ar jie 'patys' nuklydo nuo tako?“ ¹⁸Jie atsakys: „Išaukštintas Tu esi! Nederėjo mums imti sau kitų globėjų vietoj Tavęs. Bet tu suteikei patogumą jiems ir jų protėviams, tad jie užmiršo 'Tavo' atminimą ir tapo pasmerkti.“ ¹⁹'Bus tarta': „Išties jūsų dievai paneigė jūsų pretenzijas. Tad negalite jų nei apsisaugoti 'nuo bausmės', nei gauti pagalbos. Piktadariams iš jūsų tarpo Mes duosime ragauti didelę bausmę.“

²⁰Mes nesiuntėme jokio pasiuntinio anksčiau tavęs, 'Pranaše Muhamedai', kuris nevalgė ir nevaikščiojo turgavietėse. Mes padarėme kai kuriuos jūsų išbandymu kitiems. Ar nebūsate kantrūs? Jūsų Viešpats yra Matantis Viską. ²¹Nesitikintys susitikimo su Mumis sako: „Jeigu tik angelai būtų siųsti mums, arba jei galėtume matyti savo Viešpatį!“ Išties jie pasipūtė besididžiuodami savimi ir tapo įžūlūs. ²²Nebus gerų žinių nusikaltėliams Dieną, kai jie matys angelus. 'Angelai' jiems tars: „Užkirstos ir neprieinamos 'jums geros žinios'!“ ²³Tada Mes atsigręšime į jų 'gerus' darbus ir paversime juos išbarstytomis dulkėmis.^a ²⁴Rojaus gyventojai tądien bus geriausioje buveinėje ir geriausioje poilsio vietoje. ²⁵Dieną, kai dangus su debesimis atsivers ir angelai bus atsiųsti paeiliui – ²⁶tačiau tikroji valdžia priklausys Maloningajam. Tai bus sunki Diena atmetusiems tikėjimą, ²⁷Diena, kai piktadarys kandžios sau rankas, tardamas: „Jei tik būčiau ėjęs tuo taku kartu su Pasiuntiniu. ²⁸Vargas man! Jei tik nebūčiau pasirinkęs ano sau artimu draugu. ²⁹Išties jis paklaidino mane nuo Priminimo, pasiekusio mane.“ Šėtonas visada buvo išdavikas žmonijai.

^a Netikinčiųjų geri darbai bus paversti dulkėmis, nes buvo atlikti ne iš dėkingumo Dievui, bet dėl noro pasipuikuoti savo geradarystėmis.

³⁰Pasiuntinys tarė: „Mano Viešpatie! Iš tiesų, mano tauta pasirinko apleisti šį Koraną.“ ³¹Taip Mes padarėme kiekvienam pranašui priešą iš nusikaltėlių, tačiau užtenka tavo Viešpaties, kaip Vedlio ir Padėjęjo! ³²Atmetusieji tikėjamą sako: „Kodėl Koranas nėra jam apreikštas visas kartu?“ Mes apreikškėme jį 'dalimis', kad juo sustiprintume jūsų širdis. Mes skaitėme jį nustatytu tempu. ³³Kiekvieną kartą jiems atėjus pas tave ginčui, Mes ateiname pas tave su tiesa ir geresniu paaiškinimu. ³⁴Nutempti į Pragarą veidais žemyn – jie yra prasčiausioje vietoje ir labiausiai nuo tako nuklydę.

³⁵Išties Mes davėme Mozei Raštą ir paskyrėme jam brolį Aaroną padėjęju. ³⁶Mes tarėme: „Eikite pas tautą, neigiančią Mūsų ženklus.“ Tada Mes sunaikinome juos visiškai. ³⁷Kai Nojaus tauta atmetė pasiuntinius, ^a Mes paskandinome juos, padarydami tai pavyzdžiu žmonijai. Mes paruošėme piktadariams bausmę skausmingą. ³⁸Ir adiečius, samūdiečius, šulinio tautą^b bei daugybę tautų tarp jų 'Mes sunaikinome'. ³⁹Kiekvienai siuntėme įspėjimus ir galiausiai sunaikinome visiškai. ⁴⁰Išties jie praėjo pro 'Sodomos' miestą, užlietą piktu 'akmenų' lietumi. Ar jie nematė jo liekanų? Ne! Jie nesitiki prisikelti. ⁴¹Tave pamatę, 'Pranaše Muhamedai', jie išjuokia tave, 'tardami': „Ar tai šitas, kurį Alachas siuntė pasiuntiniu? ⁴²Jis būtų paklaidinęs mus nuo mūsų dievų, jeigu nebūtume jiems kantriai atsidavę.“ Greitai jie sužinos, matydami bausmę, kas buvo labiausiai nuo tako nuklydęs! ⁴³Ar matei tą, kuris savo troškimus pasirenka sau dievu? Ar būsi tada jo prižiūrėtoju? ⁴⁴Ar manai, kad dauguma jų klausosi ir supranta? Jie yra kaip galvijai. Ne! Jie dar labiau nuo tako nuklydę.

⁴⁵Ar nematei, kaip tavo Viešpats išilgina šešėlį, kurį panorėjęs galėtų padaryti stoviniu vietoje? Mes padarėme saulę jo vadovu, ⁴⁶tada atitraukiame šešėlį pas Save, po truputį. ⁴⁷Jis padarė naktį jums

^a Nors pranašas Nojus, tebūnie jam taika, buvo pirmasis siųstas pasiuntinys, šioje eilutėje yra sakoma, kad jo tauta atmetė visus pasiuntinius. Kadangi visų pasiuntinių žinia buvo ta pati, atmetantis vieną pasiuntinį iš tiesų atmeta juos visus.

^b Šulinio gyventojai (arab. *Ķaum al-Rass*) yra stabmeldžių tauta, kuriai, kaip ir midjaniečiams, buvo siųstas pranašas Šiuaiabas.

užklotu ir miegą poilsiui, o dieną – atgimimu. ⁴⁸Jis siunčia vėjus, duodančius gerą žinią apie Jo malonę,^a ir siunčiame iš dangaus tyrą lietų, ⁴⁹kad suteiktume gyvybę mirusiai žemei ir pagirdytume daugybę gyvūnų ir žmonių, Mūsų sukurtų. ⁵⁰Išties Mes paskirstėme jį tarp žmonių, kad jie būtų supratingi, bet dauguma jų yra nedėkingi. ⁵¹Jeigu panorėtume, atsiųstume kiekvienai tautai išpėjimo davėją. ⁵²Tad neklausyk atmetusiųjų tikėjimą, bet stok prieš juos su šiuo 'Koranu' į didžią kovą!

⁵³Jis leido susitikti dviem tekančio vandens telkiniams – vienas jų gėlas ir geriamas, o kitas sūrus ir kartus – padarydamas tarp jų užtvarą ir visišką atskyrimą.^b ⁵⁴Jis sukūrė žmogų iš sėklos lašo ir tada suteikė jam giminystės ir santuokos ryšius. Tavo Viešpats yra Galintis 'Viską'! ⁵⁵Tačiau jie garbina vietoj Alacho negalinčius jiems nei suteikti naudos, nei pakenkti. Netikintieji visuomet bendradarbiauja 'su Šetonu' prieš Viešpatį savo! ⁵⁶Mes siuntėme tave, 'Pranaše Muhamedai', tik kaip geros žinios nešėją ir išpėjimo davėją. ⁵⁷Sakyk: „Aš neprašau jūsų atlygio už tai, bet kiekvienas norintis tegul renkasi taką pas Viešpatį savo.“ ⁵⁸Pasikliaukite Amžinai Gyvuoju, niekada nemiršančiu, ir aukštinkite Jį šlovindami. Pakanka Jo Savo tarnų nuodėmių supratimui. ⁵⁹Jis sukūrė dangus, žemę ir viską, kas tarp jų, per šešetą Dienų.^c Tada Jis įsitvirtino Soste. Maloningasis! Tad klausk Visa Suprantančio apie Jį. ⁶⁰Kai jiems liepiama: „Pulkite kniūbsčia prieš Maloningąjį“, jie klausia: „Kas yra Maloningasis? Nejau pulsime kniūbsčia prieš bet ką, ką mums paliepiei?“ Tai tik atitolina juos 'nuo tiesos'. ⁶¹Palaimintas Tas, Kuris įžiebė žvaigždynus danguje bei švies-tuvą [t. y. saulę] ir apšviečiantį mėnulį. ⁶²Jis pakeičia dieną naktimi,

^a Vėjai atsiunčia lietaus debesis, taip pranešdami apie lietų – Dievo malonę, skirtą žmonėms ir visiems kūriniams.

^b Ši eilutė kalba apie upių žiotis, kuriose susilieja gėlas upės vanduo su sūriu jūros vandeniu. Pasak Korano aiškintojų, joje minima „užtvara“ gali reikšti žemės plotus, atskiriančius upes nuo jūros, arba nematomą „užtvarą“, esančią žiotyse, susiformuojančią dėl skirtingo sūraus ir gėlo vandens tankio ir taip neleidžiančią sūriam vandeniui patekti į upę.

^c Žr. 7:54 išnašą.

‘kaip ženklą’ tiems, kurie siekia supratingumo ar nori būti dėkingi.

⁶³Tarnai Maloningojo vaikšto žeme nuolankiai ir kvailiams su jais kalbant atsako „Taika“. ⁶⁴Jie praleidžia naktį prieš savo Viešpatį kniūbsčia ir stovėdami. ⁶⁵Jie meldžia: „Mūsų Viešpatie! Atitolink Pragarą bausmę nuo mūsų. Iš tiesų, Pragarą bausmė yra nesiliaujanti. ⁶⁶Iš tiesų, tai yra prasta buveinė ir poilsio vieta.“ ⁶⁷Jie neišlaidauja ir nėra šykštūs, bet leidžia turtą saikingai. ⁶⁸Jie nesišaukia vietoj Alacho kito dievo, neatima gyvybės, Alacho padarytos šventa, nebent teisėtai, ir nesvetimauja. Tačiau tai darantys bus nubausti. ⁶⁹Jų bausmė bus padidinta Prikėlimo Dieną. Jie bus joje amžinai, pažeminti, ⁷⁰išskyrus atgailaujančius, priimančius tikėjimą ir darančius gera – jų nuodėmes Alachas pakeis į gerus darbus. Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ⁷¹Atgailaujantys ir darančius gera tikrai grįžta atgailaudami pas Alachą. ⁷²Jie neduoda melagingų liudijimų, o susidūrę su tuščiomis kalbomis, jas praleidžia kilniai. ⁷³Kai jiems primenami jų Viešpaties apreiškimai, jie netampa prieš juos akli ir apkurtę. ⁷⁴Jie meldžia: „Mūsų Viešpatie! Palaimink mus ‘pamaldžiais’ sutuoktiniais ir palikuonimis, džiuginančiais mūsų širdis, ir padaryk mus pavyzdžiais dievobaimingiem.“

⁷⁵Jiems bus atlyginta aukščiausia Rojaus sodų vieta už jų kantrybę. Jie bus sutikti pasveikinimais ir žodžiais taikos. ⁷⁶Jie bus ten amžinai. Kokia puiki vieta įsirengti ir būti! ⁷⁷Sakyk, ‘Pranaše Muhamedai’: „Jūs rūpите mano Viešpačiui vien dėl savo kreipimosi ‘į Jį’. Bet jūs atmetėt ‘tiesą’, tad ‘bausmė’ bus neišvengiama.“^a

^a Kita galima šios eilutės reikšmė yra tai, kad žmonės nebūtų nusipelnę Dievo rūpesčio, jeigu ne tikintieji esantys tarp jų, kurie kreipiasi į Dievą savo maldose. Tuo tarpu, tautai visiškai atmetus tikėjimą, jos laukia neišvengiama Dievo bausmė.

26. Poetai

Ši Mekos laikotarpio apreikšta sūra pavadinta „Poetais“ pagal 224 eilutę. Ankstesniajai sūrai pasibaigus perspėjimu netikintiesiems, ši prasideda istorijomis apie pranašų tautas, sunaikintas dėl tikėjimo atmetimo. Joje pabrėžiama dieviška Korano kilmė, atkreipiamas dėmesys į gamtoje esančius ženklus, įrodančius Dievo galybę ir malonę. Paskutinėje šios sūros eilutėje apibūdintos tikinčiųjų savybės detaliau aptariamos sekančioje sūroje.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Tā-Syn-Mym.^a ²Tai eilutės aiškaus Rašto. ³Galbūt tu, 'Pranaše Muhamedai', trokši prazudyti save dėl jų netikėjimo. ⁴Jeigu panorėtume, galėtume nusiųsti jiems ženklą iš dangaus, dėl kurio iš nuolankumo nulinktų jų galvos. ⁵Kai pasiekia juos priminimas iš Maloningojo, jie visuomet nusigręžia nuo jo. ⁶Išties jie atmetė 'tiesą', tad greitai juos pasieks žinios to, iš ko jie šaipėsi. ⁷Ar jie nežiūrėjo į žemę? Kiek kilnių augalų rūšių Mes užauginome! ⁸Iš tiesų, tame yra ženklas, bet dauguma jų nepriima tikėjimo. ⁹Iš tiesų, tavo Viešpats yra Visa Galintis, Suteikiantis Malonę!

¹⁰Kai tavo Viešpats pašaukė Mozę: „Eik pas piktadarių – ¹¹pas' tautą Faraono. Ar jie nebijos Alacho?“ ¹²Jis atsakė: „Mano Viešpatie! Aš bijau, kad jie atmes mane ¹³ir bus mano krūtinė surakinta, o liežuvis surištas. Tad pasiųsk Aaroną kartu 'su manimi'. ¹⁴Taip pat jie yra apkaltinę mane, tad bijau, kad jie mane nužudys.“ ¹⁵Alachas atsakė: „Jokiu būdu! Eikite judu, su Mūsų ženklais. Mes būsim su jumis ir viską girdėsime. ¹⁶Eikite pas Faraoną ir sakykite jam: 'Mes esame pasiuntiniai Viešpaties pasaulių, ¹⁷tad leisk Izraelio tautai eiti su mumis.'“

¹⁸Faraonas tarė: „Ar neužauginome tavęs, kai buvai vaikas tarp mūsų? Ar neleidai kartu su mumis savo gyvenimo metų? ¹⁹Tada pada-

^a Žr. 2:1 išnašą.

rei tai, ką padarei. Tu esi nedėkingas.“²⁰ Mozė atsakė: „Aš padariau tai būdamas paklydusiu.“²¹ Tad pabėgau nuo jūsų, jūsų bijodamas. Po to mano Viešpats suteikė man išmintį ir padarė vienu iš pasiuntinių.²² Kaip gali laikyti tai malone, apie kurią man primeni, kai pats pavergei Izraelio tautą?“

²³ Faraonas paklausė: „Kas yra Viešpats pasaulių?“²⁴ Mozė atsakė: „Viešpats dangų ir žemės, ir viso, kas tarp jų, jeigu siekiate tvirto tikėjimo.“²⁵ Faraonas tarė esantiems aplink: „Ar girdėjote?“²⁶ Mozė tarė: „Tavo Viešpats ir tavo senųjų protėvių Viešpats.“²⁷ Faraonas pasakė: „Iš tiesų, jūsų pasiuntinys, siųstas jums, yra išprotėjęs!“²⁸ Mozė tarė: „Viešpats rytų ir vakarų ir viso, kas tarp jų, jeigu gebate mąstyti.“

²⁹ Faraonas pagrasino: „Jei rinksitės sau kitus dievus vietoj manęs – įkalinsiu jus.“³⁰ Mozė atsakė: „Net jeigu duosiu tau įrodymą aiškų?“³¹ Faraonas tarė: „Duok, jei sakai tiesą.“³² Tad Mozė metė žemyn savo lazda – ir štai! – ji tapo matoma gyvate.³³ Tada jis ištraukė savo ranką ir ji tapo balta visų akivaizdoje.³⁴ Faraonas tarė didžiūnams, esantiems aplink: „Iš tiesų, jis yra gerai apmokytas burtininkas,³⁵ norintis savo burtais išvaryti jus iš jūsų žemės. Ką siūlote?“³⁶ Jie atsakė: „Tegul jis ir jo brolis laukia, o tu pasiųsk pasiuntinius į kiekvieną miestą,³⁷ kad jie surinktų visus apmokytus burtininkus.“³⁸ Taip burtininkai buvo surinkti paskirtu laiku, numatytą dieną.³⁹ Buvo tarta žmonėms: „Ar susirinksite,⁴⁰ kad sektumėme burtininkais, jiems laimėjus?!“

⁴¹ Kai burtininkai atėjo, jie paklausė Faraono: „Ar bus mums atlyginta, jei nugalėsime?“⁴² Jis atsakė: „Taip, iš tiesų, ir būsite tada vieni iš man artimiausiųjų.“⁴³ Mozė jiems tarė: „Meskite tai, ką norite mesti.“⁴⁴ Tad jie metė savo virves ir lazdas, tardami: „Prisiekiame Faraono galia – mes būsimė nugalėtojai!“⁴⁵ Tada Mozė metė savo lazda – ir štai! – ji prarijo jų iliuzijas.⁴⁶ Tad burtininkai puolė kniūbsčia ant žemės,⁴⁷ tardami: „Mes tikime Viešpačiu pasaulių –⁴⁸ Viešpačiu Mozės ir Aarono.“⁴⁹ Faraonas sušuko: „Kaip drįstate tikėti juo be mano leidimo? Iš tiesų, jis yra jūsų mokytojas, išmokęs jus burtų.

^a Ši eilutė kalba apie Mozės įvykdytą netyčinę žmogžudystę (žr. 28:15–17).

Greitai sužinosite! Aš nukirsiu jums rankas ir kojas kryžmai ir nukryžiuosiu visus.“ ⁵⁰Jie atsakė: „Tai nepakenks mums. Iš tiesų, pas savo Viešpatį sugrįšime.“ ⁵¹Iš tiesų, mes viliamės, kad mūsų Viešpats atleis mūsų nuodėmes, nes esame pirmi tikintieji.“

⁵²Mes apreiškėme Mozei: „Išvyk su Mūsų tarnais nakties metu, iš tiesų, jūs būsite sekami.“ ⁵³Faraonas išsiuntė pasiuntinius į kiekvieną miestą ⁵⁴ir tarė: „Šie tėra sauželė žmonių, ⁵⁵supykdyusių mus, ⁵⁶bet mes visi esame parengtyje.“ ⁵⁷Tad Mes išvarėme juos iš sodų ir šaltinių, ⁵⁸lobių ir kilmingų buveinių. ⁵⁹Taip buvo. Mes padarėme tai palikimu Izraelio tautai. ⁶⁰Faraonas ir jo kariauna vijosi juos saulei kylant. ⁶¹Kai abi grupės susitiko, Mozės bendražygiai tarė: „Iš tiesų, mes būsime sučiupti.“ ⁶²Možė atsakė: „Išties ne! Mano Viešpats yra su manimi – Jis parodys man kelią.“ ⁶³Tad apreiškė Mozei: „Trenk į jūrą savo lazda“ ir jūra buvo praskirta, kiekviena pusė lyg milžiniškas kalnas. ⁶⁴Mes atvedėme persekiotojus į tą vietą ⁶⁵ir išgelbėjome Možę bei visus buvusius su juo. ⁶⁶Tada paskandinome kitus. ⁶⁷Iš tiesų, tame yra ženklas, bet dauguma jų nepriima tikėjimo. ⁶⁸Iš tiesų, tavo Viešpats yra išties Visa Galintis, Suteikiantis Malonę!

⁶⁹Pranaše Muhamedai, perduok jiems Abraomo istoriją, ⁷⁰kai jis paklausė savo tėvo ir tautos: „Ką garbinate?“ ⁷¹Jie atsakė: „Mes garbiname stabus, kuriems esame atsidavę.“ ⁷²Abraomas paklausė: „Ar jie girdi, kai šaukiate jų?“ ⁷³Ar jie gali jums suteikti naudos ar pakenkti?“ ⁷⁴Jie atsakė: „Ne, bet mes matėme savo protėvius taip darant.“ ⁷⁵Abraomas tarė: „Ar pagalvojote, ką garbinate, ⁷⁶jūs ir protėviai jūsų?“ ⁷⁷Jie visi yra mano priešai, išskyrus Viešpatį pasaulių. ⁷⁸Jis sukūrė mane ir rodo man kelią. ⁷⁹Jis aprūpina mane maistu ir gėrimu ⁸⁰ir pagydo mane, kai sergu. ⁸¹Jis suteiks man mirtį ir tada prikels gyvenimui. ⁸²Aš viliuosi, kad Jis atleis mano klaidas Atpildo Dieną. ⁸³Mano Viešpatie! Suteik man išmintį ir sujunk su teisuoliais, ⁸⁴suteik man gerą vardą tarp vėlesniųjų kartų ⁸⁵ir padaryk mane vienu iš apdovanotųjų Palaimos Rojumi. ⁸⁶Atleisk mano tėvui, iš tiesų, jis yra paklydęs.

⁸⁷Nepažemink manęs Dieną, kai visi bus prikelti – ⁸⁸Dieną, kai nei turtas, nei vaikai nesuteiks naudos.^a ⁸⁹Tik atėję pas Alachą tyromis širdimis 'bus išgelbėti'."

⁹⁰Kai Rojaus sodai bus priartinti prie dievobaimingųjų ⁹¹ir Pragaras parodytas nuklydėliams, ⁹²jiems bus tarta: „Kur yra tie, kuriuos garbinote ⁹³vietoj Alacho? Ar jie gali padėti jums ar bent sau patiems?“ ⁹⁴Tada visi stabai bus sumesti Pragaran, vieni ant kitų, kartu su nuklydėliais ⁹⁵ir kariais Iblyso,^b visi kartu. ⁹⁶Ten jie tars, besiginčydami vieni su kitais: ⁹⁷„Prisiekiu Alachu! Iš tiesų, mes buvome aiškiai nuklydę, ⁹⁸kai prilyginome jus Viešpačiui pasauliui. ⁹⁹Mus paklaidino tik nusikaltėliai. ¹⁰⁰Nėra dabar, kas mus užtars, ¹⁰¹nei kas bus artimas draugas. ¹⁰²Jeigu galėtume grįžti 'į pirmąjį gyvenimą', tada būtume tikintieji.“ ¹⁰³Iš tiesų, tame yra ženklas, bet dauguma jų nepriima tikėjimo. ¹⁰⁴Iš tiesų, tavo Viešpats yra ištis Visa Galintis, Suteikiantis Malonę!

¹⁰⁵Nojaus tauta atmetė pasiuntinius,^c ¹⁰⁶kai jų brolis Nojus jiems tarė: „Ar nebūsité dievobaimingi? ¹⁰⁷Aš esu jums patikimas pasiuntinys, ¹⁰⁸tad bijokite Alacho ir pakluskite man. ¹⁰⁹Aš neprašau iš jūsų atlygio už tai. Mano atlygis yra tik iš Viešpaties pasauliui, ¹¹⁰tad bijokite Alacho ir pakluskite man.“ ¹¹¹Jie tarė: „Kaip galime tikėti tavimi, kai tavo sekėjai yra tik žemiausi iš žemiausių?“ ¹¹²Jis atsakė: „Iš kur man žinoti, ką jie darė? ¹¹³Tik mano Viešpačiui skirta su jais atsiskaityti, jeigu suprantate! ¹¹⁴Aš neišvarysiu priėmusiųjų tikėjimą. ¹¹⁵Esu siųstas tik tam, kad perspėčiau aiškiai.“ ¹¹⁶Jie tarė: „Nojau! Jeigu nenustosi, užmėtysime tave akmenimis.“ ¹¹⁷Nojus meldė: „Mano Viešpatie! Iš tiesų, mano tauta atmetė mane, ¹¹⁸tad teisk tarp jų ir manęs lemiamu teismu ir išgelbėk mane bei priėmusius tikėjimą su manimi.“ ¹¹⁹Taip Mes išgelbėjome jį ir esančius su juo pakrautame laive, ¹²⁰ir paskandinome likusius. ¹²¹Tame yra ženklas, bet daugu-

^a Materialios gėrybės ir vaikai arabų stabmeldžiams buvo svarbiausias turtas. Juos minint Korane yra įvardijamos visos žmogaus trokštamos žemiškos gėrybės.

^b T. y. Šetono. Iblysas buvo Šetono vardas prieš jo nusižengimą Dievui (žr. 2:34).

^c Žr. 25:37 išnašą.

ma jų nepriima tikėjimo! ¹²²Iš tiesų, tavo Viešpats yra Visa Galintis, Suteikiantis Malonę!

¹²³Adiečiai atmetė pasiuntinius, ¹²⁴kai jų brolis Hūdas jiems tarė: „Ar nebūsité dievobaimingi? ¹²⁵Aš esu jums patikimas pasiuntinys, ¹²⁶tad bijokite Alacho ir pakluskite man. ¹²⁷Aš neprašau iš jūsų atlygio už tai. Mano atlygis yra tik iš Viešpaties pasaulių. ¹²⁸Ar statote iš savo tuštybės kiekvienoje aukštumoje ženklą ¹²⁹ir pilis, vildamiesi, kad gyvensite amžinai, ¹³⁰ir elgiatės tironiškai puldami 'kitus'? ¹³¹Tad bijokite Alacho ir pakluskite man. ¹³²Bijokite suteikusio viską, apie ką žinote – ¹³³Jis suteikė jums gyvulius ir vaikus, ¹³⁴sodus ir šaltinius. ¹³⁵Iš tiesų, bijau jums bausmės Didžios Dienos.“ ¹³⁶Jie atsakė: „Nerūpimums, ar įspėsi mus, ar ne, ¹³⁷tai yra paprotys mūsų protėvių. ¹³⁸Mes nebūsime nubausti.“ ¹³⁹Tad jie atmetė Hūdą ir Mes sunaikinome juos. Tame yra ženklas, bet dauguma jų nepriima tikėjimo! ¹⁴⁰Iš tiesų, tavo Viešpats yra Visa Galintis, Suteikiantis Malonę!

¹⁴¹Samūdiečiai atmetė pasiuntinius, ¹⁴²kai jų brolis Sālichas jiems tarė: „Ar nebūsité dievobaimingi? ¹⁴³Aš esu jums patikimas pasiuntinys, ¹⁴⁴tad bijokite Alacho ir pakluskite man. ¹⁴⁵Aš neprašau iš jūsų atlygio už tai. Mano atlygis yra tik iš Viešpaties pasaulių. ¹⁴⁶Ar galvojate, kad būsite čia saugūs amžinai – ¹⁴⁷tarp sodų, šaltinių, ¹⁴⁸pasėlių ir palmių su švelniais vaisiais, ¹⁴⁹kad meistriškai išsikaltumėte kalnuose namus? ¹⁵⁰Bijokite Alacho ir pakluskite man. ¹⁵¹Nesekite nurodymais peržengiančiųjų ribas, ¹⁵²skleidžiančių žemėje nedorybes, niekada nepasitaisančių.“ ¹⁵³Jie atsakė: „Iš tiesų, tu esi užkerėtas! ¹⁵⁴Tu esi tik žmogus kaip ir mes, tad duok mums ženklą, jei sakai tiesą.“ ¹⁵⁵Sālichas tarė: „Štai kupranugarė. Ji ir jūs turėsite atskirus laikus girdykloje, nustatytomis dienomis. ¹⁵⁶Nekenkite jai, kitaip būsite užklupti bausmės Didžią Dieną.“ ¹⁵⁷Tačiau jie užmušė ją, po to gailėdamiesi, ¹⁵⁸tad bausmė užklupo juos. Tame yra ženklas, bet dauguma jų nepriima tikėjimo. ¹⁵⁹Iš tiesų, tavo Viešpats yra ištis Visa Galintis, Suteikiantis Malonę!

¹⁶⁰Loto tauta atmetė pasiuntinius, ¹⁶¹kai jų brolis Lotas jiems tarė: „Ar nebūsitate dievobaimingi? ¹⁶²Aš esu jums patikimas pasiuntinys, ¹⁶³tad bijokite Alacho ir pakluskite man. ¹⁶⁴Aš neprašau iš jūsų atlygio už tai. Mano atlygis yra tik iš Viešpaties pasauliū. ¹⁶⁵Ar iš visos kūrinijos geidžiate vyrų, ¹⁶⁶palikdami savo žmonas, Alacho jums sukurtas? Iš tiesų, jūs peržengiate ribas.“ ¹⁶⁷Jie tarė: „Lotai! Jei nenustosi, būsi išvarytas.“ ¹⁶⁸Lotas atsakė: „Iš tiesų, aš bjauriuosi jūsų darbais. ¹⁶⁹Mano Viešpatie! Išgelbėk mane ir mano šeimą nuo 'pasekmių' to, ką jie daro.“ ¹⁷⁰Tad Mes išgelbėjome Lotą ir visą jo šeimą, ¹⁷¹išskyrus seną moterį,^a pasilikusią užnugary. ¹⁷²Tada sunaikiname kitus, ¹⁷³užliedami ant jų 'sieros' lietu. Koks prastas buvo lietus gavusiems įspėjimą! ¹⁷⁴Tame yra ženklas, bet dauguma jų nepriima tikėjimo. ¹⁷⁵Iš tiesų, tavo Viešpats yra Visa Galintis, Suteikiantis Malonę!

¹⁷⁶Miško gyventojai^b atmetė pasiuntinius, ¹⁷⁷kai Šiuaiabas jiems tarė: „Ar nebūsitate dievobaimingi? ¹⁷⁸Aš esu jums patikimas pasiuntinys, ¹⁷⁹tad bijokite Alacho ir pakluskite man. ¹⁸⁰Aš neprašau iš jūsų atlygio už tai. Mano atlygis yra tik iš Viešpaties pasauliū. ¹⁸¹Matuokite teisingai ir neduokite per mažai. ¹⁸²Sverkite teisingai, ¹⁸³neatimkite iš žmonių to, kas jiems priklauso, ir neskleiskite žemėje nedorybių. ¹⁸⁴Bijokite sukūrusio jus ir žmones pirmuosius.“ ¹⁸⁵Jie atsakė: „Iš tiesų, tu esi užkerėtas! ¹⁸⁶Tu esi tik žmogus kaip ir mes. Mes manome, kad meluojai. ¹⁸⁷Užmėtyk mus dangaus gabalais, jei sakai tiesą.“ ¹⁸⁸Šiuaiabas atsakė: „Mano Viešpats žino geriau, ką jūs darote.“ ¹⁸⁹Tad jie atmetė jį ir bausmė šešėlio dienos užklupo juos.^c Tai buvo bausmė Didžios Dienos. ¹⁹⁰Tame yra ženklas, bet dauguma jų nepriima tikėjimo. ¹⁹¹Iš tiesų, tavo Viešpats yra ištis Visa Galintis, Suteikiantis Malonę!

^a T. y. Loto žmoną, išdavusią savo vyrą.

^b Miško gyventojais buvo vadinami midjaniečiai, kadangi jie gyveno daugybę medžių turinčiuose soduose.

^c Pirmiausia Miško gyventojus užklupo didelė kaitra, o po to buvo pasiūstas tamsus debesis, kurio šešėlyje jie nuskubėjo siekti atokvėpio. Tada iš debesies juos užliejo bausmė, kurios jie prašė.

¹⁹²Iš tiesų, tai yra apreiškimas iš Viešpaties pasaulių, ¹⁹³patikimos Dvasios^a atsiųstas ¹⁹⁴tavo širdin, 'Pranaše Muhamedai', kad būtum vienas iš duodančių įspėjimą, ¹⁹⁵aiškia arabų kalba. ¹⁹⁶Iš tiesų, tai yra 'išpranašauta' ankstesniuose Raštuose. ¹⁹⁷Ar neužteko jiems įrodymo tame, kad atpažino jį dvasininkai iš Izraelio tautos?^b ¹⁹⁸Jeigu būtume tai apreiškę ne arabui, ¹⁹⁹ir jis būtų jiems perskaitęs 'Koraną', jie vis vien nepriimtų tikėjimo. ²⁰⁰Taip Mes įteigėme 'netikėjimą' nusikaltėlių širdims. ²⁰¹Jie netikės tuo, kol nepamatys bausmės skausmingos, ²⁰²užklupsiančios staiga, jiems to nesitikint. ²⁰³Tada jie šauks: „Galbūt bus mums duota daugiau laiko!“ ²⁰⁴Ar jie siekia pagreitinti Mūsų bausmę? ²⁰⁵Pagalvok, jei leistume jiems mėgautis šiuo gyvenimu metų metus, ²⁰⁶o tada ateitų pas juos tai, kas buvo pažadėta, ²⁰⁷ar tas pasimėgavimas suteiktų jiems 'nors kiek' naudų? ²⁰⁸Mes nesunaikinome nė vienos tautos 'prieš tai' nepasiuntę pasiuntinių jos įspėti ²⁰⁹su Mūsų' priminimu. Mes niekada nebuvome neteisingi.

²¹⁰Tai ne šėtonai atnešė šį 'Koraną'. ²¹¹Tai nedera jiems ir nėra jie gebantys 'to padaryti'. ²¹²Iš tiesų, jiems uždrausta 'net jį' girdėti.^c ²¹³Tad nesišaukite jokių dievų vietoj Alacho, kitaip būsite nubauti. ²¹⁴'Pranaše Muhamedai', perspėk artimiausius giminaičius ²¹⁵ir rodyk malonę tikintiesiems, sekantiems tavimi. ²¹⁶Tačiau jeigu jie tau nepaklus, sakyk: „Aš nesu atsakingas už jūsų veiksmus.“ ²¹⁷Pasikliauk Visa Galinčiu, Suteikiančiu Malonę, ²¹⁸Kuris mato tave stojantis 'maldai' ²¹⁹bei tavo judesius 'maldoje', kartu su puolančiais kniūbsčia. ²²⁰Iš tiesų, Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis! ²²¹Ar turėčiau tau pranešti, pas ką ateina šėtonai? ²²²Pas kiekvieną nuodėmingą melagį, ²²³perduodantį tai, ką nugirdo, bet daugiausia melus!^d ²²⁴O poetai

^a T. y. angelo Gabrieliaus.

^b Abdula ibn Salām, vienas judėjų rabinų, ne tik pripažino Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika, bet ir pats priėmė islamą, pamatęs, jog Muhamedas atitinka biblijinį pranašų apibūdinimą.

^c Šėtonai negali pasiklausyti angelų kalbų (žr. 72:8–10).

^d Ši eilutė kalba apie būrėjus, džinų pagalba išburiančius žmogaus ateitį. Nors dalis jų pranašavimų gali būti teisingi, didžioji dauguma yra melas.

– jais seka tik paklydusieji. ²²⁵Ar nematai, kaip jie be tikslo slankioja kiekviename slėnyje, ²²⁶sakydami tai, ko patys niekada nedaro?^a
²²⁷Išskyrus tuos, kurie priima tikėjimą, daro gera, dažnai atsimena Alachą ir gina 'tikinčiuosius', kai jie yra apšmeižti. Piktadariai sužinos, kokia pabaiga jų laukia.

^a Prieš islamą Arabijos poetai vaikščiodavo iš vienos vietos į kitą kurdami poeziją apie tai, ką matydavo prieš save. Toks mažareikšmis darbas yra kritikuojamas šioje eilutėje. Tačiau, kaip nurodoma sekančioje, kilniems tikslams kuriama poezija yra gerbiama.

27. Skruzdėlės

Ši Mekos laikotarpio sūra pavadinta pagal joje nupasakotą pranašą Saliamono, tebūnie jam taika, susidūrimą su skruzdėmis. Taip pat joje minima istorija apie Saliamono ir Šebos karalienės susitikimą. Šioje sūroje Dievo galia kurti yra palyginama su galios neturinčiais stabais. Ji prasideda ir baigiasi eilutėmis, įvardijančiomis Koraną kaip gerą žinių tikintiesiems ir įspėjimą tikėjimą atmetusiems.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹*Tā-Syn.*^a Tai eilutės Korano – Rašto aiškaus, ²vadovo ir geros žinios tikintiesiems – ³atliekantiems maldą, mokantiems išmaldos mokesčių ir užtikrintiems Ateinančiuoju gyvenimu. ⁴O netikintiems Ateinančiu gyvenimu – iš tiesų, Mes jiems išgrąžiname 'blogus' darbus, tad jie akiai klaidžioja 'nuklydime'. ⁵Jie kentės baisią bausmę, o Ateinančiame gyvenime bus pralaimėtojai. ⁶'Pranaše Muhamedai', iš tiesų, tu gauni Koraną iš Išmintingo, Visa Žinančio!

⁷Mozė tarė savo šeimai: „Iš tiesų, pamačiau ugnį. Atnešiu jums iš ten žinių 'apie kelią' ar deglą, kad galėtumėte sušilti.“^b ⁸Tačiau kai Mozė priėjo prie jos, jį pašaukė 'Alachas': „Palaimintas yra esantis ugnyje ir esantys aplink ją! Išaukštintas Alachas, Viešpats pasaulių. ⁹Moze! Iš tiesų, tai Aš, Alachas, Visa Galintis, Išmintingas. ¹⁰Mesk savo lazda!“ Pamatęs ją šliaužiančią lyg gyvatę, Mozė bėgo nusigręžęs, nežiūrėdamas atgal. 'Alachas tarė': „Moze! Nebijok! Pasiuntiniai neturėtų baimintis būdami priešais Mane. ¹¹'Turėtų baimintis' tik atliekantys piktadarystes, bet jeigu jie vėliau pakeičia bloga geru, tai iš tiesų, Aš esu Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ¹²Įkišk savo ranką į užantį. Ji taps balta, be ligos. 'Šie yra du' iš devynių ženklų Faraonui ir jo tautai.^c Iš tiesų, jie buvo žmonės maištaujantys.“

^a Žr. 2:1 išnašą.

^b Keliaudami iš Midjano į Egiptą, naktį Mozė ir jo šeima pasiklydo.

^c Žr. 23:45 išnašą.

¹³Kai Mūsų apšviečiantys ženklai buvo jiems duoti, jie tarė: „Tai tėra aiškūs burtai.“ ¹⁴Jie atmetė ženklus piktadariškai ir pasipūtėliškai, nors buvo jais įtikinti. Žiūrėk, kokia buvo pabaiga maištautojų!

¹⁵Iš tiesų, Mes suteikėme išmanymą Dovydui ir Saliamonui. Jie tarė: „Šlovė ir dėkingumas Alachui, išaukštinusiam mus virš daugybės Jo pamaldžių tarnų.“^a ¹⁶Saliamonas paveldėjo iš Dovydo 'karalystę'. Jis tarė: „Žmonės! Mes buvome išmokyti paukščių kalbos ir buvo mums duota viskas, 'ko reikia'. Iš tiesų, tai yra aiški dovana.“

¹⁷Saliamono kariauna buvo surinkta iš džinų, žmonių ir paukščių, ir puikiai išrikiuota. ¹⁸Kai jie pasiekė skruzdžių slėnį, viena jų tarė: „Skruzdės! Grįžkite į savo namus, kad Saliamonas ir jo kariuomenė jūsų nesutryptų, to nežinodami.“ ¹⁹Tad Saliamonas nusišypsojo dėl jos žodžių ir tarė: „Mano Viešpatie! Suteik man jėgų dėkoti už Tavo malones, duotas man ir mano tėvams, ir daryti gerus darbus, Tau malonius. Priimk mane, per Savo malonę, tarp Savo teisulių tarnų.“

²⁰„Vieną dieną¹ jis patikrino savo paukščius ir tarė: „Kodėl nematau kukučio? Ar jo čia nėra? ²¹Aš nubausiu jį griežtai arba papjaušiu, jeigu neduos jis man tinkamo pasiteisinimo.“ ²²Neužilgo kukutis grįžo, tardamas: „Aš sužinojau tai, ko tu nežinai. Aš grįžau iš Šebos su užtikrintomis žiniomis.“ ²³Iš tiesų, aš radau moterį juos valdančią, kuriai buvo duota viskas, 'ko jai reikia', kuri turi didį sostą. ²⁴Ji ir jos tauta puola kniūbsčia prieš saulę vietoj Alacho. Šėtonas išgražino jiems jų darbus, paklaidindamas nuo tiesaus tako. Jie nėra vedami ²⁵ir nepuola kniūbsčia prieš Alachą, Kuris siunčia tai, kas nematoma danguose ir žemėje, ir žino, ką slepiate ir ką atskleidžiate. ²⁶Alachas – niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį, Viešpatį Didžio Sosto.“ ²⁷Saliamonas tarė: „Pamatysime, ar sakai tiesą, ar esi melagis. ²⁸Skrisk su šiuo mano laišku ir perduok jiems, tada stok šalia ir žiūrėk, ką jie atsakys.“

²⁹Karalienė pranešė: „Didžiūnai! Iš tiesų, kilnus laiškas buvo perduotas man. ³⁰Iš tiesų, jis yra nuo Saliamono ir jame rašoma: 'Vardu

^a Jiems buvo duoti gebėjimai kalbėti su gyvūnais, valdyti vėją ir įsakinėti džinams.

Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę. ³¹Nebūkite pasipūtę prieš mane, bet atkeliaukite paklūstantys 'Alachui'.“ ³²Ji tarė: „Didžiūnai! Patarkite man dėl šio laiško. Aš niekada nepriimčiau sprendimo be jūsų.“ ³³Jie atsakė: „Mes esame žmonės stiprūs ir turintys didžią galią, bet sprendimas priklauso tau, tad nuspręsk, ką mums nurodysi.“ ³⁴Ji atsakė: „Iš tiesų, kai karaliai įsiveržia į kraštą, jie sugriauna jį ir pažemina jo garbinguosius žmones. Taip jie daro! ³⁵Iš tiesų, aš nusiųsiu jam dovaną ir žiūrėsiu, su kuo grįš mano pasiuntiniai.“

³⁶Kai pasiuntiniai atėjo pas Saliamoną, jis tarė: „Ar siūlote man turtą? Tai, ką Alachas suteikė man, yra vertingiau nei tai, ką suteikė jums. Taip! Tai jūs džiaugiatės 'gaudami' dovanas. ³⁷Grįžkite pas juos, mes surinksime kariauną, kuriai jie negalės pasipriešinti, ir išvargsime juos iš ten sugėdintus ir visiškai pažemintus.“ ³⁸Saliamonas paklausė: „Didžiūnai! Kuris iš jūsų atneš man jos sostą, kol jie dar neatėjo pas mane 'visiškai' paklūstantys?“ ³⁹Vienas stiprių džinų tarė: „Aš galiu jį atnešti prieš tau pakylant iš vietos, kurioje sėdi. Iš tiesų, aš esu stiprus ir patikimas.“ ⁴⁰Tačiau išmanantysis Raštą tarė: „Aš galiu jį atnešti akimirksniu.“ Tada, pamatęs jos sostą prieš savo akis, Saliamonas tarė: „Tai dovana iš mano Viešpaties, kad būčiau išbandytas – dėkingas būsiu, ar ne. Dėkingieji yra dėkingi savo pačių naudai, o nedėkingi – iš tiesų, mano Viešpats yra Viskuo Apsirūpinantis, Dosnus.“ ⁴¹Saliamonas tarė: „Užmaskuok jos sostą ir mes pamatysime, ar ji atpažins jį, ar ne.“ ⁴²Kai atvyko, jos buvo paklausta: „Ar tavo sostas atrodo taip?“ Ji tarė: „Panašus šis į manąjį.“ 'Saliamonas tarė': „Mums buvo duotos žinios anksčiau nei jai ir mes buvome paklusnūs 'Alachui', ⁴³bet ji buvo nugręžta 'nuo tiesos' dėl to, ką garbino vietoj Alacho. Iš tiesų, ji buvo 'kilus' iš žmonių, kurie atmetė tikėjimą.“ ⁴⁴Jai buvo tarta: „Ženk į rūmus.“ Pamačiusi rūmų salę, ji pamanė, kad ten yra vandens telkinys, ir apnuogino savo kojas.^a 'Tada' Saliamonas tarė: „Tai tėra salė, išgrįsta krištolu.“ Ji tarė: „Mano

^a Saliamono, tebūnie jam taika, rūmų salėje buvo vandens telkinys, uždengtas permatomomis krištolo grindimis. Šebos karalienė, manydama, kad tai yra atviras vanduo, ir nenorėdama sušlapti drabužių, pakėlė savo suknelę.

Viešpatie! Iš tiesų, aš nusidėjau. Aš paklūstu, kartu su Saliamonu, Alachui – Viešpačiui pasaulių.“^a

⁴⁵Išties Mes siuntėme samūdiečiams jų brolių Sālíchą, skelbiantį: „Garbinkite Alachą.“ Tačiau jie susiskirstė į dvi besiginčijančias grupes: 'tikėjimą priėmusių ir jų atmetusiųjų'. ⁴⁶Jis tarė: „Mano tauta! Kodėl skubate atlikti blogus darbus vietoje gerų? Kodėl neprašote Alacho atleidimo, kad Jis pasigailėtų jūsų?“ ⁴⁷Jie atsakė: „Tu ir tavo pasekėjai esate mums nelaimę nešantis ženklas.“^b Jis tarė: „Jūsų ženklaui yra nulemti Alacho. Iš tiesų, jūs esate tik tauta, kuriai siunčiami išbandymai.“ ⁴⁸Mieste buvo devyni didžiūnai, skleidę žemėje nedorą, nepataisantys savo veiksmų. ⁴⁹Jie davė pažadą: „Prisiekiame Alachu, kad nužudysime Sālíchą ir jo šeimą nakties metu, o vėliau pasakysime jo artimiesiems: 'Mes nematėme jo šeimos žūties. Iš tiesų, mes sakome tiesą.'“ ⁵⁰Jie surengė planą, bet ir Mes surengėme planą, jiems to nežinant. ⁵¹Pažvelkite į jų sąmokslų rezultatus: Mes sunaikinome juos ir jų tautą visus kartu. ⁵²Tad jų būstai stovi ten sugriauti dėl jų piktadarybių. Tame yra aiški pamoka turintiems žinių. ⁵³O priėmusius tikėjimą ir dievobaimingus – Mes išgelbėjome juos.

⁵⁴Atminkite^c Lotą, įspėjusį savo tautą: „Ar atliekate gėdingą aktą atviromis akimis? ⁵⁵Ar geidžiate vyrų vietoj moterų? Taip! Jūs elgiatės neišmanėliška!.“ ⁵⁶Tačiau jo tautos atsakas tebuvo žodžiai: „Išvarkite Loto sekėjus iš savo žemės! Jie yra žmonės, norintys išlikti tyri!“ ⁵⁷Tad išgelbėjome jį ir jo šeimą, išskyrus jo žmoną, kuriai nulėmėme būti viena iš pasmerktųjų. ⁵⁸Mes išliejome ant jų 'sieros' lietu. Koks prastas buvo lietus, skirtas gavusiems įspėjimą!

⁵⁹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Šlovė ir dėkingumas Alachui, ir ramybė Jo išrinktiems tarnams.“ Kas yra geresnis: Alachas ar tie stabai, kuriuos jie garbina vietoj Jo? ⁶⁰Kas sukūrė dangų ir žemę? Kas siunčia jums vandenį iš dangaus, kuriuo užauginame malonius sodus? Jūs patys negalėtumėte išauginti juose medžių. Ar tai buvo

^a Pamačiusi Saliamono karalystės didybę ir jo išmintį, Šebos karalienė suprato, kad Saliamono religija yra tiesos religija.

^b Samūdiečius užklupo badmetis, dėl kurio jie apkaltino Sālíchą, tebūnie jam taika.

kitas dievas vietoj Alacho? Ne! Jie yra tauta, pramananti 'Alachui' lygius. ⁶¹Kas padarė žemę įsikūrimo vieta? Kas padarė upes tekančias joje? Kas ant jos pastatė nepajudinamus kalnus ir sukūrė pertvarą tarp gėlo ir sūraus vandens? Ar tai kitas dievas greta Alacho? Ne! Daugelis jų nežino. ⁶²Kas atsako nelaimėliams, kai jie kreipiasi į Jį? Kas pašalina jų kančias? Kas padaro jus žemės vietininkais? Ar tai kitas dievas greta Alacho? Mažai susimąstote! ⁶³Kas veda jus tamsumoje per sausumą ir jūrą?^a Kas siunčia vėjus, duodančius gerą žinią apie Jo malonę?^b Ar tai kitas dievas greta Alacho? Išaukštintas Alachas virš to, ką Jam priskiria! ⁶⁴Kas sutveria kūriniją ir paskui ją prikelia? Kas suteikia jums aprūpinimą iš dangaus ir žemės? Ar tai kitas dievas greta Alacho? Sakyk: „Parodykite man savo įrodymus, jei esate teisūs.“

⁶⁵Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Niekas danguose ir žemėje nežino nematomo, išskyrus Alachą, ir niekas nežino, kada jie bus prikelti.“ ⁶⁶Taip! Jie negali savo žiniomis suvokti Ateinančio gyvenimo. Taip! Jie dėl to abejoja. Taip! Jie yra tam akli. ⁶⁷Tad atmetusieji tikėjimą klausia: „Ar kai mes ir mūsų protėviai tapsime dulkėmis, būsime prikelti? ⁶⁸Mes girdėjome tokius pažadus anksčiau, kaip ir protėviai mūsų. Tai tik pasakos senovės.“ ⁶⁹Sakyk: „Keliaukite žemėje ir žiūrėkite, kokia buvo nedorėlių lemtis!“ ⁷⁰Nesielvartauk dėl jų ir nesikrimsk dėl jų planų. ⁷¹Jie klausia 'tikinčiųjų': „Kada šis pažadas bus įvykdytas, jei esate teisūs?“ ⁷²Sakyk: „Galbūt arti yra tai, dėl ko esate nekantrūs.“ ⁷³Iš tiesų, jūsų Viešpats yra dosnus žmonėms, tačiau dauguma jų yra nedėkingi. ⁷⁴Jis žino viską, ką slepia jų širdys ir ką jie atskleidžia. ⁷⁵Nėra nieko paslėpto danguje ar žemėje, kas nebūtų užrašyta aiškiaame Įrašė.

⁷⁶Iš tiesų, šis Koranas paaiškina Izraelio tautai didžiąją dalį to, dėl ko jie nesutaria. ⁷⁷Iš tiesų, jis yra vadovas ir malonė tikintiesiems. ⁷⁸Iš tiesų, tavo Viešpats, 'Pranaše Muhamedai', spręs tarp jų Savo teisingumu. Jis yra Visa Galintis, Visa Žinantis. ⁷⁹Tad pasikliauk Alachu. Juk tu laikaisi akivaizdžios tiesos! ⁸⁰Tu negali priversti mirusiųjų gir-

^a Nakties metu žmonės mato žvaigždes, pagal kurias galima lengvai orientuotis.

^b Vėjai siunčia debesis, kurie yra lietaus ženklas.

dėti ir negali priversti kurčiųjų girdėti kvietimą, kai jie nusigręžia ir pasišalina.⁸¹ Tu negali išvesti aklių iš jų paklydimo. Tu negali nieko priversti tavo girdėti, išskyrus priėmusius tikėjimą Mūsų apreiškimais, paklūstančius 'Mums'.⁸² Kai sprendimas dėl jų bus priimtas, Mes atvesime būtybę iš žemės,^a paaiškinančią jiems, kad žmonės buvo Mūsų apreiškimais neužtikrinti.⁸³ Dieną, kai surinksime iš kiekvienos tautos dalį atmetusiųjų Mūsų ženklus, jie bus vedami rikiuotėse.⁸⁴ Kai jie ateis 'prieš savo Viešpatį', Jis tars: „Ar neigėte Mano apreiškimus, jų nesuvokdami, ar ką kitą darėte?“⁸⁵ Jų 'bausmės' nuosprendis bus išpildytas dėl jų piktadarybių, palikdamas juos negalinčius kalbėti.

⁸⁶Ar jie nemato, kad padarėme naktį jų poilsui ir dieną – šviešia? Iš tiesų, tame yra ženklai tikintiems žmonėms.⁸⁷ Dieną, kai bus papūsta į Ragą,^b visi danguose bei žemėje bus išgąstyje – išskyrus tuos, kuriuos pasirinks Alachas – ir visi ateis prieš Jį, nusižeminę.⁸⁸ Jūs matote kalnus ir manote, kad jie stovi tvirtai, tačiau jie keliauja lyg debesys. Tai yra Alacho sumanymas – Jis išstbulina viską. Iš tiesų, Jis yra Visa Suprantantis, ką jūs darote.

⁸⁹Atėjusiam su geru darbu bus atlyginta tuo, kas dar geriau. Jie bus apsaugoti nuo siaubo tądien.⁹⁰ Bet atėjęs su blogu darbu bus įmestas veidu Ugnin. Juk jums atlyginama tik už jūsų darbus!⁹¹ Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Man buvo įsakyta tik garbinti Viešpatį šio miesto [t. y. Mekos], kurį Jis padarė šventu. Jam priklauso viskas. Ir man buvo įsakyta būti vienu iš paklūstančiųjų 'Jam',⁹² bei skaityti Koraną.“ Kas priima vedimą – tai tik savo pačių naudai, o kas pasirenka nuklydimą – sakyk: „Aš esu tik įspėjimo davėjas.“⁹³ Sakyk: „Šlovė ir dėkingumas Alachui! Jis parodys Savo ženklus ir jūs juos atpažinsite. Alachas yra dėmesingas tam, ką jūs darote.“

^a Ši būtybė bus vienas iš didžiųjų Teismo Dienos ženklų.

^b Teismo Dieną angelas papūs į Ragą ir visi žmonės mirs. Tada bus papūsta antrą kartą ir visi žmonės prisikels (žr. 39:68).

28. Pasakojimas

Šioje Mekos laikotarpio sūroje detaliai nupasakojama Mozės, tebūnie jam taika, istorija prieš jam tampant pranašu. Joje kalbama apie tai, kaip jis užaugo Faraono šeimoje, apie netyčinį egiptiečio nužudymą ir pabėgimą į Midjaną, kur jis sutiko savo žmoną. Taip pat joje minima vieno iš Mozės tautiečių, Koracho istorija. Korachas buvo pasipūtęs prieš Dievą ir dėl to nubaustas. Kaip ir ankstesnėje sūroje, šioje patvirtinama Dievo galybė ir Korano tikrumas. Be to, Pranašui Muhamedui, tebūnie jam taika, primenama, kad jo pareiga yra skelbti Dievo žinią, bet ne atversti žmones į tikėjimą. Po stabmeldžių kritikos (45–75 eilutės) sūra baigiasi raginimu Pranašui likti kantriui, o sekanti sūra prasideda kalba apie kantrybę.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Tā-Syn-Mym.^a ²Tai aiškaus Rašto eilutės. ³Mes perduodame tau, 'Pranaše Muhamedai', dalį Mozės ir Faraono istorijos su tiesa – tikintiems žmonėms. ⁴Iš tiesų, Faraonas buvo pasipūtęs žemėje. Jis suskirstė žmones į grupes – vieną jų persekiojo, skersdamas jos sūnus ir palikdamas gyvas moteris. Iš tiesų, jis buvo maištautojas. ⁵Tačiau Mūsų valia buvo suteikti malonę tiems, kurie persekiojami žemėje, ir padaryti juos lyderiais, ją paveldinčiais, ⁶ir įtvirtinti juos žemėje, ir per juos parodyti Faraonui, Hamānui ir jų kariams tai, ko jie bijojo.

⁷Mes apreiškėme Mozės motinai: „Žindyk jį, o tada, kai bijosi dėl jo saugumo, padėk jį į upę. Nebijok ir neliūdėk – iš tiesų, Mes grąžinsime jį tau ir padarysime jį pasiuntiniu.“ ⁸„Tad“ Faraono šeima paėmė jį 'iš upės', kad jis vėliau taptų jų priešu ir skausmo šaltiniu. Iš tiesų, Faraonas, Hamānas ir jų kariai buvo nusidėjęliai. ⁹Faraono žmona tarė: „Šis kūdikis' yra džiaugsmas man ir tau! Nežudyk jo. Galbūt jis mums pasitarnaus, arba galėsime jį įsisūnyti.“ Jie nesuprato to, 'kas įvyks'. ¹⁰Mozės motina jautė tokią tuštumą širdyje, kad jei nebūtume sustiprinę jos širdies tikėjimu, ji būtų atskleidusi viską apie jį. ¹¹Ji tarė

^a Žr. 2:1 išnašą.

Mozės seseriai: „Sek paskui jį.“ Tad ji stebėjo jį iš tolo, jiems to nežinant. ¹²Mes nulėmėme, kad jis atsisakytų visų žindyvių, tad jo sesuo pasiūlė: „Ar galiu jums nurodyti šeimą, kuri galėtų jį auginti jums ir gerai juo pasirūpinti?“ ¹³Taip Mes grąžinome Mozę jo motinai, kad jos širdis būtų rami ir neliūdėtų, ir kad ji žinotų, jog Alacho pažadas – tiesa. Tačiau dauguma jų nežino.

¹⁴Kai Mozė tapo stiprus ir subrendęs, davėme jam išmintį ir žinias. Taip Mes atlyginame darantiems gera. ¹⁵Jis įžengė miestą, nepastebėtas jo žmonių, ir pamatė du kovojančius vyrus: vieną iš savo tautos, o kitą – iš priešų. Jo tautietis paprašė pagalbos prieš priešą. Tad Mozė smogęs kumščiu užmušė jį ir tarė: „Tai buvo šėtono darbas. Iš tiesų, jis yra priešas, aiškiai paklaidinantis“, ¹⁶ir pridūrė: „Viešpatie, aš nusidėjau. Atleisk man.“ Tad Jis atleido jam. Iš tiesų, Jis yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ¹⁷Mozė tarė: „Mano Viešpatie! Vardan visų palaiminimų, kuriuos suteikė man, aš niekada nepalaikysiu nusikaltėlių.“

¹⁸Tad Mozė tapo atsargus ir besisaugantis mieste, kai staiga tas vyras, kuriam jis padėjo praėjusią dieną, vėl pasišaukė jį pagalbon. Mozė tarė: „Iš tiesų, tu esi aiškus rūpesčių kėlėjas.“ ¹⁹Kai Mozė buvo pasiruošęs smogti jį priešui, jis tarė: „Moze! Ar ketini mane nužudyti, kaip vakar nužudei tą žmogų? Tu nori būti tironas šioje žemėje, o ne taikdarys!“ ²⁰Tada atbėgo vyras iš tolimiausios miesto dalies, tardamas: „Moze! Didžiūnai ruošiasi tave nužudyti, todėl palik 'ši miestą'. Iš tiesų, tai mano nuoširdus patarimas.“ ²¹Tad Mozė išvyko iš miesto, kupinas baimės ir atsargus, meldamas: „Mano Viešpatie! Išgelbėk mane nuo piktadarių.“

²²Keliaudamas link Midjano Mozė tarė: „Viliuosi, kad Mano Viešpats nukreips mane tiesiu taku.“ ²³Pasiekęs Midjano vandenį, jis rado grupę vyrų, girdančių 'savo kaimenes', ir šalia jų dvi moteris, laikančias 'savo kaimenę' atokiau. Jis paklausė: „Kas jums yra?“ Jos atsakė: „Mes negalime girdyti 'savo kaimenės', kol kiti piemenys nebaigs. Mūsų tėvas yra labai senas žmogus.“ ²⁴Tad Mozė pagirdė 'jų kaimenę', o po to atsitraukė šešėlin, meldamas: „Mano Viešpatie!

Iš tiesų, man reikia aprūpinimo, kurį man siunti.“^a ²⁵Tada viena iš moterų prisiartino prie jo, droviai eidama, ir tarė: „Mano tėvas tave kviečia. Jis nori atlyginti tau už pagirdymą 'mūsų kaimenės'.“ Kai Mozė atėjo pas jį ir nupasakojo savo istoriją, tėvas tarė: „Nebijok! Dabar esi saugus nuo piktadarių.“²⁶Viena iš moterų pasakė: „Mano tėveli! Pasamdyk jį. Iš tiesų, stiprus ir patikimas vyras yra geriausias samdinyš.“²⁷Tėvas pasiūlė: „Aš noriu tave sutuokti su viena iš šių mano dukterų, su sąlyga, kad tarnausi man aštuonerius metus. Jei išbaigsi dešimt metų, tai bus 'paslauga' iš tavęs. Aš nenoriu tavęs apsunkinti. Alachui leidus, rasi mane kaip sąžiningą žmogų.“²⁸Mozė tarė: „Tai 'sutarta' tarp mūsų. Kurį iš šių laikotarpių atitarnaučiau – nebus prieš mane įvykdyta neteisybė. Alachas yra Liudininkas mūsų žodžių.“

²⁹Kai Mozė išpildė šį laikotarpį, keliaudamas su šeima jis pamatė ugnį Tūro kalno šlaite ir tarė jiems: „Laukite čia! Aš pamačiau ugnį. Galbūt atnešiu jums iš ten žinių 'apie kelio kryptį' ar deglą, kuriuo susišildysite.“^b ³⁰Bet pasiekęs ją jis buvo pašauktas iš dešinės slėnio pusės, iš krūmo šventoje žemėje: „Moze! Tai Aš, Alachas – Viešpats Pasaulių.“³¹Mesk savo lazdą!“ Kai pamatė ją judant lyg gyvatė, Mozė bėgo nusigręžęs, nežiūrėdamas atgal. 'Alachas nuramino jį': „Moze! Priartėk ir nebijok! Iš tiesų, tu esi saugus.“³²Įkišk ranką į užantį ir ji taps balta, be ligos, ir priglausk savo ranką prie šono, nuramindamas savo baimę.^c Tai bus du ženklai iš tavo Viešpaties Faraonui ir jo didžiūnams. Iš tiesų, jie yra maištautojai.“³³Mozė tarė: „Mano Viešpatie! Aš nužudžiau vieną iš jų ir bijau, kad jie mane nužudys.“³⁴Mano brolis Aaronas yra iškalbingesnis už mane, tad siųsk jį su manimi kaip mano padėjėją, kad jis patvirtintų mano žodžius. Iš tiesų, aš bijau, kad jie mane atmes.“³⁵Alachas tarė: „Mes padėsime tau tavuoju broliu ir suteiksime jums abiem galią, kad jie negalėtų jums pakenkti. Su

^a Palikęs Egiptą, Mozė, tebūnie jam taika, neturėjo nieko: nei vandens, nei maisto ar batų. Po šios maldos, tą pačią dieną jis gavo viską, ko jam reikėjo.

^b Keliaudami iš Midjano į Egiptą, naktį Mozė ir jo šeima pasiklydo.

^c Kai Mozė priglaudė balta tapusią ranką prie savęs, ji vėl tapo normalios spalvos.

Mūsų ženklais tu ir tavo sekėjai tapsite nugalėtojai.“

³⁶Tačiau kai Mozė atėjo pas juos su Mūsų aiškiais ženklais, jie tarė: „Tai tik pramanyti burtai! Mes niekada to negirdėjome iš savo senųjų protėvių.“ ³⁷Mozė atsakė: „Mano Viešpats žino geriau, kas atėjo su vedimu iš Jo ir kam priklauso sėkminga pabaiga. Iš tiesų, piktadariai nebus sėkmingi.“ ³⁸Faraonas tarė: „Didžiūnai! Aš negirdėjau apie joki kitą jūsų dievą, išskyrus save. Išdek man molio plytas, Hamānai, ir pastatyk man aukštą bokštą, kad pamatyčiau Mozės Dievą. Iš tiesų, aš manau, kad jis meluoja.“

³⁹Faraonas ir jo kariai buvo pasipūtę žemėje neturėdami tam teisės, manydami, kad nebus pas Mus sugrąžinti. ⁴⁰Tad pagriebėme jį ir jo kariauną, įmesdami juos jūron. Žiūrėk, kokia buvo pabaiga piktadarių! ⁴¹Mes padarėme juos vedliais, kviečiančiais tik į Ugnį, o Prikėlimo Dieną jiems niekas nepadės. ⁴²Mes leidome praeiksmui juos persekioti šiame gyvenime, o Prikėlimo Dieną jie bus paniekinti. ⁴³Sunaikinę ankstesnes tautas Mes davėme Mozei Raštą, apšviečiantį žmones, kaip vadovą ir malonę, kad jie būtų supratingi.

⁴⁴Tu nebuvai vakarinėje kalno pusėje, 'Pranaše Muhamedai', kai davėme Savo įsakymą Mozei, ir neliudijai to. ⁴⁵Mes sukūrėme 'kelias' kartas žmonių 'po Mozės', gyvenusių ilgai, 'tad jie apleido Mūsų nurodymus'. Ir negyvenai tarp midjaniečių, skaitydamas jiems Mūsų apreiškimus, bet tai Mes siuntėme tau 'šį apreiškimą'. ⁴⁶Taip pat nebuvai pašonėje Tūro kalno, kai pašaukėme Mozę, bet 'buvai siūstas' kaip malonė iš tavo Viešpaties, kad perspėtum žmones, kuriems prieš tai nebuvo siūstas išpėjimas, kad jie taptų supratingi ⁴⁷ir kad nesakytų, juos užklupus nelaimei dėl jų pačių darbų: „Mūsų Viešpatie! Jei būtum siuntęs pasiuntinį, būtume pasekę Tavo žinia ir priėmę tikėjimą.“ ⁴⁸Tačiau Mūsų tiesai atėjus pas juos, jie sako: „Kodėl jam nebuvo suteikti tokie ženklai kaip ir Mozei?“ Ar jie neneigė to, kas buvo suteikta Mozei? Jie sako: „Abu 'Raštai' yra burtininkų darbas, padedančių vieni kitiems“, pridėdami: „Mes atmetame juos abu.“^a

^a Mekos stambelėžiai reikalaujavo Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, parodyti stebuklus, kurie buvo duoti pranašui Mozei. Tačiau paklausę vietos judėjų apie

⁴⁹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Tada pateikite raštą iš Alacho, kuris bus geresnis vadovas nei šiedu, kad sekčiau juo, jeigu esate teisūs.“

⁵⁰Jei neatsakys tau, tada žinok, kad jie seka tik savo troškimais. Kas yra labiau nuklydęs už sekantį savo troškimais be Alacho vedimo? Iš tiesų, Alachas neveda piktadarių 'tiesiu keliu'.

⁵¹Išties Mes perdavėme jiems Savo žodį, kad jie būtų supratin-gi. ⁵²Anksčiau gavę Raštą patikėjo juo. ⁵³Kai jis skaitomas, jie sako: „Mes tikime tuo. Tai – tiesa iš mūsų Viešpaties. Jau prieš tai buvome paklūstantys 'Jam'“. ⁵⁴Šie 'tikintieji' bus du kartus apdovanoti už savo kantrybę, atsakymą į bloga geru ir dalinimąsi tuo, ką jiems suteikėme. ⁵⁵Jiems išgirdus tuščias kalbas, jie nusigręžia nuo jų, tardami: „Mes atsakysime už savo darbus, o jūs – už savuosius. Taika jums! Mes neturime nieko bendro su neišmanėliais.“ ⁵⁶Pranaše Muhamedai', iš tiesų, tu negali vesti į tiesą visų, kuriuos myli – tai Alachas veda, ką panori. Jis geriau žino sekančius Jo vedimu. ⁵⁷Jie sako 'Pranašui': „Jei sektume vedimu su tavimi, būtume nušluoti nuo savo žemės.“ Ar Mes nesuteikėme jiems saugaus prieglobsčio 'Mekoje', į kurį siunčiami vaisiai įvairiausi, kaip aprūpinimas iš Mūsų? Tačiau dauguma jų nežino.

⁵⁸Kiek tautų Mes sunaikinome, išlepintų savo 'patogaus' gyvenimo! Šios yra jų gyvenvietės, kuriose niekas negyvena, nebent trumpam.^a Mes esame jų Paveldėtojai. ⁵⁹Tavo Viešpats niekada nesunaikintų tautos, prieš tai nepasiuntęs jai pasiuntinio, skaitančio Mūsų apreiškimus. Mes nesunaikintume tautos, jeigu ji nebūtų piktadarė. ⁶⁰Kas jums buvo duota šiame gyvenime tėra trumpalaikė pramoga ir jo išgražinimas. Geriau ir ilgiau yra tai, kas pas Alachą. Ar nesu-simąstysite?

Torą ir sužinoję, kad joje Dievo pranašų aprašymas atitinka Pranašą Muhamedą, sta-bmeldžiai atmetė ir Torą, ir Koraną, teigdami, kad jie abu yra pramanyti burtais užsi-imančių žmonių.

^a Ši eilutė kalba apie Arabijos pusiasalyje išlikusias sunaikintų tautų gyvenviečių liekanas. Jose arabų pirkliai apsisistodavo keliaudami.

⁶¹Ar tas, kuriam davėme gerą pažadą, kurį jis sutiks, yra kaip tas, kuriam leidome mėgautis šio pasaulio malonumais ir kuris Prikėlimo Dieną bus pristatytas 'jį nubausti'? ⁶²Diena ateis, kai Alachas juos pašauks, tardamas: „Kur yra tie, kuriuos pramanėte greta Manęs?“ ⁶³Tada tars tie, prieš kuriuos buvo priimtas sprendimas: „Mūsų Viešpatie! Šie yra tie, kuriuos paklaidinome. Mes paklaidinome juos, nes patys buvome paklaidinti. Mes atsiribojome nuo jų priešais Tave. Jie garbino ne mus.“ ⁶⁴Tada bus pasakyta: „Dabar šaukite savo stabus.“ Jie šauksis jų, bet negaus jokio atsakymo. Jie matys bausmę ir norės, kad būtų sekę vedimu.

⁶⁵Tądien Jis pašauks juos, tardamas: „Kokį atsaką davėte Mano pasiuntiniams?“ ⁶⁶Visi pasiteisinimai jiems tądien bus nematomi ir jie negalės tarpusavyje tartis. ⁶⁷Tačiau tie, kurie atgailauja, priima tikėjimą ir daro gera – jie gali viltis, kad bus tarp sėkmingųjų. ⁶⁸Tavo Viešpats sukuria ir išsirenka, ką panori – jie neturi pasirinkimo. Išauškintas Alachas virš to, ką Jam priskiria! ⁶⁹Tavo Viešpats žino, ką jų širdys slepia ir ką atskleidžia. ⁷⁰Jis yra Alachas – niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį. Šlovė ir dėkingumas Jam, šiame pasaulyje ir Ateinančiame. Visa valdžia yra Jo. Pas Jį jūs sugrįšite.

⁷¹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Pagalvokite, jeigu Alachas padarytų jums naktį nesibaigiančią iki Prikėlimo dienos, koks kitas dievas, be Jo, galėtų jums atnešti šviesą? Ar nesiklausote?“ ⁷²Sakyk: „Pagalvokite, jeigu Alachas padarytų jums dieną nesibaigiančią iki Prikėlimo dienos, kuris kitas dievas, be Jo, galėtų suteikti naktį jūsų poilsui? Ar nematote? ⁷³Iš Savo malonės Jis sukūrė jums naktį ir dieną, kad ilsėtumėtės 'nakties metu' ir 'dieną' ieškotumėte Jo malonių. Galbūt būsite dėkingi.“ ⁷⁴Ateis Diena, kai Jis pašauks juos, tardamas: „Kur tie stabai, kuriuos pramanydavote?“ ⁷⁵Mes pakviesime liudininką iš kiekvienos tautos ir sakysime: „Pateikite savo įrodymus“, ir tada jie supras, kad tiesa priklauso tik Alachui, o pramanytieji 'dievai' juos apleis.

⁷⁶Korachas buvo iš Mozės tautos, tačiau engė juos.^a Mes suteikėme jam tokį turtą, kad net jo raktus buvo sunku nešti grupei stiprių vyrų. Jo tauta jam tarė: „Nepiktdžiugiau. Iš tiesų, Alachas nemėgstą piktdžiugiautojų.“⁷⁷Siek Ateinančio gyvenimo tuo, ką Alachas tau suteikė, nepamiršdamas savo dalies šiame. Daryk gera 'kitiems', kaip Alachas padarė gera tau. Neskleisk nedorybių žemėje. Iš tiesų, Alachas nemėgstą nedorėlių.“⁷⁸Tačiau jis atsakė: „Šis turtas man buvo suteiktas dėl žinių, kurias turiu.“ Ar jis nežinojo, kad Alachas sunaikino keletą tautų anksčiau jo, kurios buvo stipresnės už jį ir turtingesnės? Nusikaltėliai apie savo nuodėmes nebus klausiami.^b⁷⁹Jis išėjo priešais savo tautą, visoje savo didybėje. Tarė tie, kuriems rūpėjo šio pasaulio gyvenimas: „Kad ir mums būtų duota tai, kas Korachui buvo suteikta. Iš tiesų, jis yra žmogus sėkmingas.“⁸⁰Tačiau turintys žinių tarė: „Vargas jums! Atlygis Alacho yra geresnis priėmusiems tikėjimą ir darantiems gera, bet tai pasieks tik kantrieji.“⁸¹Tad Mes leidome žemei jį ir jo namus praryti. Jis neturėjo nieko, kas padėtų jam prieš Alachą, ir negalėjo padėti sau pačiam.⁸²Kitą dieną, troškę būti jo vietoje, tarė: „Vargas 'tau, Korachai'! Iš tiesų, Alachas duoda gausiai ar saikingai kam panori iš Savo tarnų. Jei ne Alacho malonė mums, Jis būtų leidęs žemei praryti ir mus.“ Vargas iš tiesų! Atmetusieji tikėjimą nebus sėkmingi.

⁸³Mes suteikiame namus Ateinančiame gyvenime nesiekiantiems žemėje nei išsiauštinimo, nei nedorybių. Sėkminga pabaiga skirta dievobaimingiems.⁸⁴Atėjusiajam su gerais darbais bus skirtas atlygis dar geresnis, bet atėjusysis su blogais darbais bus baudžiamas tik už tai, ką darė.⁸⁵Iš tiesų, Paskyręs Koraną tau, 'Pranaše Muhamedai', sugrąžins tave namo 'į Meką'. Sakyk: „Mano Viešpats žino geriau,

^a Anot Korano aiškintojų, Korachas buvo Mozės, tebūnie jam taika, pusbrolis, kuris dėl savo artimumo Faraonui tapo turtingas. Mozė ragino jį skirti išmaldą nepasiturintiems izraelitams, bet Korachas vis atsisakydavo. Galiausiai, jis surengė sąmokslą su prostitute siekdamas sudergti Mozės reputaciją, tačiau šis sąmokslas nebuvo sėkmingas.

^b T. y. jų nuodėmių akivaizdžiai užteks bausmei pateisinti, todėl nebus reikalo apie jas klausinėti Teismo Dieną.

kas atėjo su vedimu ir kas yra aiškiai nuklydęs.“⁸⁶Tu nesitikėjai, kad bus apreikštas tau Raštas, bet jis atėjo tik kaip malonė iš tavo Viešpaties. Tad nebūk padėjėjas netikintiesiems.⁸⁷Neleisk jiems atstumti tavęs nuo Alacho apreikšimų po to, kai jie buvo tau apreikšti. Kviesk žmones pas savo Viešpatį ir nebūk stabmeldys.⁸⁸Nesišauk jokio kito dievo vietoj Alacho. Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį. Viskas išnyks, išskyrus Jį.^a Jam priklauso Sprendimas ir pas Jį jūs sugrįšite.

^a Verčiant pažodžiui: „išskyrus Jo Veidą.“

29. Voras

Ši Mekos laikotarpio sūra pavadinta pagal jos 41-oje eilutėje minimą vorą. Joje pabrėžiami tikinčiųjų išbandymai bei būtinybė išlikti kantriais net sunkiausiu metu. Taip pat joje ginčijami kai kurie netikinčiųjų įsitikinimai apie Koraną ir Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika. Sūroje minimi ankstesni pranašai ir jų patiriami iššūkiai bei bausmės skirtos netikintiesiems.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Maloneį

¹*Alif-Lām-Mym.*^a ²Ar žmonės mano, kad ištare: „Mes tikime“, bus palikti be išbandymų? ³Išties Mes išbandėme buvusius anksčiau jų. Taip Alachas atskirs sakančius tiesą nuo tų, kurie meluoja. ⁴Ar piktdariai mano, kad gali nuo Mūsų pabėgti? Kaip prastai jie sprendžia! ⁵Siekiantys susitikimo su Alachu 'tegul žino', kad Alacho nustatytas laikas būtinai ateis. Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis! ⁶Besisten-giantys 'vardan Alacho' daro tai savo paties naudai. Iš tiesų, Alachui nereikia Jo kūriniių! ⁷Mes panaikinsime nuodėmes tų, kurie priėmė tikėjimą ir darė gera, ir atlyginsime jiems pagal geriausius jų darbus. ⁸Mes nurodėme žmonėms elgtis gerai su tėvais, tačiau nepakluskite jiems, jeigu jie stengiasi priversti jus garbinti vietoj Manęs tai, dėl ko neturite žinių. Pas Mane jūs grįšite ir Aš pranešiu jums apie tai, ką darėte. ⁹Priėmusius tikėjimą ir dariusius gera Mes priimsime tarp teisulių!

¹⁰Yra žmonių, kurie sako: „Mes tikime į Alachą“, bet jeigu nukenčia 'kovodami' vardan Jo, tada priespaudą iš kitų žmonių jie prilygina Alacho bausmei, o atėjus pagalbai iš tavo Viešpaties, sako: „Mes visada buvome su jumis.“ Ar Alachas nežino geriau, kas yra kiekvieno širdyje? ¹¹Alachas atskirs priėmusius tikėjimą nuo veidmainių. ¹²Tie, kurie atmetė tikėjimą, sako jį priėmusiems: „Sekite mūsų taku ir mes perimsime jūsų nuodėmes“, bet jie to nedarys. Jie yra melagiai. ¹³Jie

^a Žr. 2:1 išnašą.

neš savo pačių naštą bei naštas kitų.^a Prikėlimo Dieną jie bus paklausti apie savo pramanytas melagystes.

¹⁴Išties Mes siuntėme Nojų jo tautai. Jis gyveno tarp jų tūkstantį metų be penkiasdešimties. Tad potvynis užklupo juos, jiems būnant piktadariais. ¹⁵Mes išgelbėjome jį ir buvusius su juo laive. Mes padarėme tai ženklų visiems.

¹⁶'Atminkite', kai Abraomas tarė savo tautai: „Garbinkite Alachą ir bijokite Jo. Tai geriau jums, jei tik žinotumėte. ¹⁷Jūs garbinate vietoj Alacho tik stabus, pramanydami melus 'apie juos'. Tai, ką garbinate vietoj Alacho, neturi galios jus aprūpinti. Tad siekite aprūpinimo iš Alacho, garbinkite Jį ir būkite Jam dėkingi. Pas Jį jūs sugrįšite. ¹⁸Jei laikote tai melu, 'būkite įspėti, jog' kitos tautos sakė tą patį anksčiau jūsų. Vienintelė pasiuntinio pareiga yra aiškiai perduoti žinią.“

¹⁹Ar jie nemato, kaip Alachas sutveria gyvybę ir ją prikelia? Iš tiesų, tai Alachui lengva. ²⁰Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Keliaukite po žemę ir žiūrėkite, kaip Jis sutveria gyvybę. Po to Jis sukurs kūriniją Ateinančiam gyvenimui. Iš tiesų, Alachas yra Galintis Viską! ²¹Jis baudžia, ką panori, ir suteikia malonę, kam panori. Jūs visi grįšite pas Jį. ²²Jūs negalite pabėgti nuo Jo žemėje ar danguje ir neturite, be Alacho, jokio globėjo ar padėjėjo.“ ²³Atmetusieji Alacho ženklus ir susitikimą su Juo – jie neturi vilties gauti Mano malonę. Jiem kentės bausmę skausmingą.

²⁴Tačiau vienintelis jo tautos atsakas, duotas Abraomui, buvo: „Nužudykite jį arba sudeginkit!“ Tad Alachas išgelbėjo jį nuo ugnies. Iš tiesų, tame yra ženklai tikintiems žmonėms. ²⁵Abraomas tarė: „Iš tiesų, jūs pasirinkote stabus vietoj Alacho tik tam, kad išlaikytumėte meilę tarpusavyje šiame gyvenime. Bet Prikėlimo Dieną jūs atmesite ir keiksite vieni kitus. Ugnis bus jūsų prieglobstis ir niekas jums nepadės.“ ²⁶Lotas tikėjo juo. Tad 'Abraomas' tarė: „Aš pabėgsiu pas savo Viešpatį. Jis yra Visa Galintis, Išmintingas!“ ²⁷Mes padovanojome Abraomui Izaoką ir Jokubą, ir jo palikuonims suteikėme pranašystę

^a Žmogus, kuris kvietė į nuodėmę, bus atsakingas ne tik už savo paties, bet ir už visas nuodėmes, kurias sekdamis jo pavyzdžiu atliko kiti.

ir Raštą. Mes suteikėme jam atlygį šiame gyvenime, o Ateinančiame jis bus tarp teisuolių.

^{28r}Atminkite^r, kai Lotas tarė savo tautai: „Jūs darote gėdingą darbą, kurio niekas anksčiau nedarė! ²⁹Kaip galite trokšti vyrų, piktnaudžiauti keliautojais ir atlikti nedorybes 'atvirai' savo susirinkimuose?“ Tačiau vienintelis jo tautos atsakas buvo: „Atnešk Alacho bausmę mums, jei sakai tiesą.“ ³⁰Tad Lotas meldė: „Mano Viešpatie! Padėk man prieš šiuos maištaujančius žmones.“ ³¹Kai mūsų angelai-pasiuntiniai atnešė gerą žinią 'apie sūnaus gimimą' Abraomui, jie tarė: „Mes sunaikinsime šio miesto žmones. Jie yra piktadariai.“ ³²Abraomas atsakė: „Bet ten gyvena Lotas.“ Jie tarė: „Mes geriau žinome, kas ten gyvena. Mes išgelbėsime jį ir jo šeimą, išskyrus jo žmoną. Ji bus viena iš pasilikusiųjų.“ ³³Kai Mūsų pasiuntiniai atėjo pas Lotą, jis jautėsi sutrikęs ir susirūpinęs dėl jų.^a Jie tarė: „Nebijok ir nesielvartauk. Iš tiesų, mes išgelbėsime tave ir tavo šeimą, išskyrus tavo žmoną. Ji bus viena iš pasilikusiųjų.“ ³⁴Iš tiesų, mes atsiųsime bausmę iš dangaus ant šio miesto žmonių, už jų maištingumą.“ ³⁵Mes palikome dalį miesto griuvėsių kaip aiškią pamoką mąstantiems žmonėms.

³⁶Midjaniečiams Mes siuntėme jų brolių Šiuaiabą. Jis tarė: „Mano tauta! Garbinkite Alachą ir tikėkitės Paskutinės Dienos. Nedarykite pikta ir nemaištaukite žemėje.“ ³⁷Tačiau jie atmetė jį, tad užklupo juos žemės drebėjimas. Atėjus rytui, jie gulėjo negyvi savo namuose. ^{38r}Atminkite^r adiečius ir samūdiečius – jų 'likimas' turi būti jums aiškus iš jų gyvenviečių griuvėsių.^b Šėtonas išgražino jiems jų blogus darbus ir paklaidino nuo 'tiesaus' tako, nors jie buvo apdovanojami suvokimu. ^{39r}Atminkite^r Korachą, Faraoną ir Hamaną. Mozė jiems atnešė aiškius ženklus, o jie tapo pasipūtėliais žemėje. Tačiau jie negalėjo 'nuo Mūsų' pasprukti. ⁴⁰Mes sučiupome kiekvieną 'tautą' už jų nuodėmes. Kai kurioms Mes siuntėme smarkią audrą, kai kurias užklupo trenksmas, kitas paliepėme žemei praryti, o dar kitas

^a Angelai, atėję pas pranašą Lotą, tebūnie jam taika, buvo išvaizdžių vyrų formos. Tad Lotas bijojo, kad jo tautiečiai suterš jų garbę.

^b Adiečių ir samūdiečių gyvenviečių liekanos yra išlikusios Arabijos pusiasalyje.

paskandinome. Alachas jų nenuskriaudė, bet jos nuskriaudė pačios save. ⁴¹Pasirenkantys kitus globėjus vietoj Alacho yra kaip voras, verpiantis sau namą. Iš tiesų, silpniausias iš visų namų yra voro namas, įeigu jie tai žinotų. ⁴²Iš tiesų, Alachas žino kiekvieną daiktą, kurio jie šaukiasi vietoj Jo. Jis yra Visa Galintis, Išmintingas! ⁴³Šiuos palyginimus Mes pateikiame žmonijai, bet tik žinantieji gali juos suvokti. ⁴⁴Alachas sukūrė dangus ir žemę su tikslu. Iš tiesų, tame yra ženklai tikintiesiems.

⁴⁵‘Pranaše Muhamedai’, skaityk tai, kas buvo tau apreikšta iš Rašto, ir malda atlik. Iš tiesų, malda sulaiko nuo nedorybių ir piktadarysčių. Alacho atminimas yra didingesnis. Alachas yra Visa Žinantis, ką jūs darote. ⁴⁶Ginčykitės su Rašto žmonėmis tik geriausiu būdu, išskyrus su piktadariais iš jų tarpo. Sakykite: „Mes tikime tuo, kas buvo apreikšta mums, ir tuo, kas buvo apreikšta jums – mūsų Dievas ir jūsų Dievas yra Vienatinis ‘Dievas’. Mes paklūstame Jam.“ ⁴⁷Taip Mes apreiskėme Raštą tau, ‘Pranaše Muhamedai’. ‘Tikintieji iš tų’, kuriems davėme Raštą, tiki ‘Korano’ žodžiais, kaip ir kai kurie iš šių ‘arabų stabmeldžių’. Mūsų apreiskimus neigia tik atmetusieji tikėjimą.

⁴⁸Tu, ‘Pranaše Muhamedai’, neskaitei jokio rašto prieš šį ‘apreiskimą’ ir niekada nerašei savo ranka. Kitaip sekantys melagystėmis būtų turėję priežastį tavimi abejoti. ⁴⁹Taip! Šis ‘Koranas’ yra apreiskimas aiškus, širdyse tų, kuriems suteiktos žinios. Mūsų apreiskimus neigia tik piktadariai.

⁵⁰Jie sako: „Kodėl joks ženklas nebuvo siųstas jam iš jo Viešpaties?“ Sakyk: „Ženkla yra Alacho valioje. Iš tiesų, aš esu jums tik aiškus įspėjimo davėjas.“ ⁵¹Ar jiems neužtenka to, kad siuntėme tau Raštą, skaitomą jiems? Iš tiesų, tame yra malonė ir pamoka tikintiems žmonėms. ⁵²Sakyk: „Užtenka Alacho paliudyti tarp manęs ir jūsų. Jis žino, kas yra danguose ir žemėje. Priėmę melą ir atmetę Alachą bus pralaimėtojai.“

⁵³Jie ragina tave, ‘Pranaše Muhamedai’, paspartinti bausmę. Jie jau būtų gavę savo bausmę, jei Alachas nebūtų nustatęs tam laiko. Ji užklups juos staiga, jiems to nesitikint. ⁵⁴Jie ragina tave paspartin-

ti bausmę. Iš tiesų, Pragaras apsups atmetusius tikėjimą – ⁵⁵Dieną, kai bausmė uždengs juos iš viršaus ir iš po kojų, kai jiems bus tarta: „Dabar ragaukite bausmę už savo darbus.“

⁵⁶Mano tarnai, priėmę tikėjimą! Mano žemė yra plati, tad garbinkite Mane. ⁵⁷Kiekviena siela ragaus mirties ir būsite pas Mus sugrąžinti. ⁵⁸Mes tikrai apgyvendinsime dariusius gera didinguose Rojaus būstuose, kur teka upės, būti ten amžinai. Koks puikus atlygis dariusiems 'gera', ⁵⁹kantriai kentėjusiems ir pasiklovusiems savo Viešpačiui! ⁶⁰Kiek daug būtybių neturi savo aprūpinimo. Alachas aprūpina juos ir jus. Jis vienintelis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis! ⁶¹Jei paklausi jų, kas sukūrė dangus ir žemę ir padarė saulę ir mėnulį pavaldžius, jie atsakys: „Alachas.“ Kaip jie gali būti taip paklaidinti? ⁶²Alachas duoda gausiai ar saikingai kam panori iš Savo tarnų. Iš tiesų, Alachas yra Žinantis Viską. ⁶³Jei paklausi jų, kas siunčia vandenį iš dangaus ir suteikia gyvybę žemei po jos mirties, jie atsakys: „Alachas.“ Sakyk: „Šlovė ir dėkingumas Alachui!“ Taip! Dauguma jų neprotauja!

⁶⁴Šio pasaulio gyvenimas yra tik pramoga ir malonumas. Iš tiesų, tikrasis yra Ateinantysis gyvenimas, jei jie tai žinotų. ⁶⁵Užklupti audros' laivuose jie šaukiasi Alacho ir tampa atsidavę tik Jam, bet kai Jis juos saugiai grąžina į sausumą, žiūrėkite, kaip jie garbina stabus vietoj Jo! ⁶⁶Tad leiskite jiems būti nedėkingais už tai, ką jiems davėme, ir leiskite jiems džiaugtis. Netrukus jie sužinos! ⁶⁷Ar jie nemato, kaip padarėme 'Meką' saugia vieta, kai esantys aplink ją yra sučiumpami 'ir nužudomi'?^a Kaip jie tada priima melagystę ir atmeta Alacho malonę? ⁶⁸Kas yra didesnis piktadarys už tą, kuris kuria melus apie Alachą arba neigia tiesą, kai ji pasiekia jį? Ar Pragaras nėra prieglobstis atmetusiems tikėjimą? ⁶⁹Bet tuos, kurie stengiasi vardan Mūsų, Mes nukreipsime į Savo takus. Alachas yra su darančiais gera.

^a Nuo pranašo Abraomo laikų, tebūnie jam taika, Meka buvo laikoma šventa vieta, kurioje kariauti ir žudyti buvo griežtai draudžiama. Todėl Mekos gyventojai gyveno saugūs.

30. Romėnai

Ši sūra, apreiškta Mekos laikotarpiu, pavadinta pagal nuorodą į Rytų Romos (Bizantijos) imperijos pralaimėjimą prieš Persijos Sasanidų imperiją 613–14 m. po Kr. bei išpranašautą vėlesnę bizantiečių pergalę. Sūroje žmonės raginami apmąstyti Dievo stebuklus randamus savyje, danguje ir žemėje. Dievo galia suteikti gyvybę nevaisingai žemei pateikiama kaip Jo gebėjimo prikelti mirusiuosius bei Jo malonės ženklas. Netikintieji yra raginami priimti tikėjimą kol ne vėlu, o Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, skatinamas būti kantriu ir nepaisyti jį išjuokiančių netikinčiųjų.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹*Alif-Lām-Mym.*^a ²Romėnai buvo nugalėti ³žemiausioje žemės vietoje,^b tačiau po pralaimėjimo jie triumfavo, ⁴po keleto metų. Alachui priklauso sprendimas – pirmas ir paskutinis. Tądien tikintieji džiaugsis ⁵Alacho nulemta pergale. Jis suteikia ją, kam panori. Jis yra Visa Galintis, Suteikiantis Malonę! ⁶Tai yra Alacho pažadas. Alachas niekada nesulaužo pažado Savo. Tačiau dauguma žmonių to nežino. ⁷Jie nežino šio gyvenimo paviršutinius reikalus ir yra abejingi Ateinančiajam. ⁸Ar jie nesusimąstė apie save pačius? Alachas sukūrė dangus, žemę ir viską, kas tarp jų, su tikslu ir iki nustatyto laiko. Tačiau daugelis žmonių neigia susitikimą su Viešpačiu savo.

⁹Ar jie nekeliaivo žeme ir nematė likimo buvusių anksčiau jų? Jie buvo stipresni už juos – jie labiau dirbo žemę ir daugiau pastatė ant jos už šiuos "Mekos stabmeldžius". Jų pasiuntiniai atėjo pas juos su aiškiais ženklais. Alachas jų nenuskriaudė, bet jie nuskriaudė patys save. ¹⁰Tada piktadariai patyrė baisų likimą, nes atmetė ir išjuokė Alacho apreiškimus. ¹¹Alachas sutveria kūrinius ir juos prikels. Tada pas Jį sugrįšite.

^a Žr. 2:1 išnašą.

^b „Žemiausioje žemės vietoje“ taip pat gali reikšti ir „artimoje žemėje“.

¹²Kai ateis Valanda, tądien nusikaltėliai bus neviltyje. ¹³Jie neturės užtarimo iš savo garbintų stabų ir patys juos atmes. ¹⁴Kai ateis Valanda, tądien žmonės bus padalinti į dvi grupes^a. ¹⁵Tie, kurie priėmė tikėjimą ir darė gera, džiaugsis Rojaus sodais, ¹⁶o tie, kurie jį atmetė ir neigė Mūsų apreiškimus ir susitikimą Ateinančiame gyvenime, bus atvesti bausmei.

¹⁷Tad aukštinkite Alachą vakare ir ryte – ¹⁸šlovė ir dėkingumas Jam danguose ir žemėje – bei vėlyvą popietę ir vidurdienį.^a ¹⁹Jis suteikia gyvybę mirusiajam ir mirtį gyvajam. Jis prikelia žemę po mirties. Taip Jis prikels ir jus. ²⁰Vienas Jo ženklų yra tai, kad Jis sukūrė jus iš dulkės – ir štai! – tapote žmonėmis pasklidusiais žemėje^b. ²¹Kitas Jo ženklų yra tai, kad Jis sukūrė jums sutuoktinius, kad gyventumėte kartu jaukiai. Jis sukūrė meilę ir malonę tarp jūsų. Iš tiesų, tame yra ženklai mąstantiems žmonėms. ²²Kitas Jo ženklų yra dangų ir žemės sukūrimas bei įvairovė jūsų kalbų ir spalvų. Iš tiesų, tame yra ženklai žinantiems žmonėms. ²³Kitas Jo ženklų yra jūsų miegas naktį ir dieną bei jūsų ieškojimas Alacho malonių į jų metu^c. Iš tiesų, tame yra ženklai besiklausantiems žmonėms. ²⁴Kitas Jo ženklų yra tai, kad Jis parodo jums žaibą, bauginantį ir suteikiantį viltį.^b Jis siunčia vandenį iš dangaus, atgaivindamas žemę po mirties. Iš tiesų, tame yra ženklai protaujantiems žmonėms. ²⁵Kitas Jo ženklų yra tai, kad dangus ir žemė stovi tvirtai Jo įsakymu. Paskui Jis pašauks jus iš po žemės ir jūs ateisite visi. ²⁶Jam priklauso visa, kas danguose ir žemėje, ir visa Jam paklūsta! ²⁷Jis pradeda kūrimą ir jį pakartoja – tai Jam dar lengviau. Jis yra aukščiau bet kokio palyginimo danguose ir žemėje. Jis yra Visa Galintis, Išmintingas!

²⁸Jis pateikia jums pavyzdį iš jūsų pačių gyvenimo: ar leistumėte savo vergams tapti pilnaverčiais partneriais tame, ką jums sutei-

^a Šios eilutės apibūdina penkių kasdienių maldų laikus. Vakaras reiškia vakaro ir naktinę maldas, rytas – aušros maldą, o popietę ir vidurdienis – vidurdienio ir popietės maldas.

^b Žaibavimas yra ženklas audros, kuri savo lietumi atgaivina žemę, bet taip pat baugina savo galia ir galimybe daryti žalą.

kėme? Ar bijote jų taip, kaip bijote vieni kitų? Taip Mes išaiškina-
me Savo apreiškimus protaujantiems žmonėms. ²⁹Tačiau piktadariai
seka savo troškimais neturėdami žinių. Kas gali atvesti į kelią tuos,
kuriuos Alachas palieka nuklydusius,^a jiems neturint pagalbininko?
³⁰Tad būk kantrus tikėjime tvirtai, 'Pranaše Muhamedai'. Tai yra pri-
gimtis,^b Alacho duota žmonėms – tegul nebūna Alacho kūrinuose
pakitimo. Tai yra teisingas tikėjimas, bet dauguma žmonių to nežino.
³¹Gręžkitės tik į Jį, jūs visi, Jo bijokite, atlikite maldą ir nebūkite sta-
bmeldžiai, ³²suskirstę savo religiją į sekas, kiekvieną džiūgaujančią
savo tikėjimu. ³³Kai žmonės užklumpa sunkumai, jie šaukiasi savo
Viešpaties ir kreipiasi į Jį siekdami pagalbos, tačiau vos tik Jis suteikia
jiems Savo malonę, kai kurie jų garbina stabus vietoj savo Viešpaties,
³⁴nerodydami dėkingumo už tai, ką jiems davėme. Tad mėgaukitės,
nes greitai žinosite! ³⁵Ar siuntėme jiems įgaliojimą, patvirtinantį tai,
ką jie garbina vietoj Alacho?

³⁶Kai suteikiame žmonėms malonę – jie džiaugiasi ja, bet kai jiems
nutinka kažkas bloga, dėl savo pačių darbų – jie sielvartauja. ³⁷Ar jie
nemato, kad Alachas suteikia gausų aprūpinimą ir sulaiko jį kam
panori? Iš tiesų, tame yra ženklai tikėjimą priėmusiesiems! ³⁸Duokite
artimiesiems tai, kas jiems priklauso, bei vargšams ir keliautojams.
Tai geriau siekiantiems Alacho malonės.^c Jie bus sėkmingi. ³⁹Ką sko-
linate lupikaudami, siekdami praturtėti iš kitų žmonių turto, nebus
padauginta pas Alachą, bet tai, ką aukojate labdarai, trokšdami Ala-
cho malonės – tiems bus atlyginta su kaupu. ⁴⁰Alachas – Jis sukūrė
ir aprūpino jus, ir paskui suteiks jums mirtį ir po to – naują gyveni-
mą. Kurie iš jūsų stabų gali tai padaryti? Išaukštintas Alachas virš to,
ką Jam priskiria! ⁴¹Žemėje ir jūroje pasklido nedorybės dėl žmonių
veiksmų, kad Alachas duotų jiems paragauti dalį jų darbų pasekmių.
Galbūt jie atsigręš! ⁴²Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Keliaukite žeme

^a Dievas palieka paklydusius tuos, kurie atsisako priimti Jo vedimą.

^b Ši „prigimtis“, arabiškai vadinama *fiṭra*, yra kiekvieno žmogaus polinkis tikėti į Kūrėją ir noras išpildyti Jo valią.

^c Verčiant pažodžiui: „išskyrus Jo Veidą.“

bei jūra ir žiūrėkite, koks likimas ištiko buvusius anksčiau – dauguma jų buvo stabmeldžiai.“ ⁴³Tad būk kantrus tikėjime tvirtai, 'Pranaše Muhamedai', kol neatėjo Diena iš Alacho, kuri negali būti atidėta. Tądien žmonės bus suskirstyti – ⁴⁴atmetusieji tikėjimą kentės atmetimo našta, o darantys gera – jie ruošia sau 'amžinus namus', ⁴⁵kad Jis atlygintų priėmusiems tikėjimą ir dariusiems gera iš Savo malonės. Iš tiesų, Jis nemėgsta tikėjimą atmetusiųjų.

⁴⁶Vienas Jo ženklų yra tai, kad Jis siunčia vėjus, nešančius gerą žinią, kad leistų jums pajauti Jo malonę, ir kad laivai plauktų pagal Jo nurodymą, ir kad siektumėte Jo malonių. Galbūt būsite dėkingi! ⁴⁷Išties anksčiau tavęs, 'Pranaše Muhamedai', Mes siuntėme pranašus kiekvienai jų tautai, tad jie atėjo su aiškiais įrodymais. Tada nubaudėme nusikaltėlius. Mūsų pareiga yra padėti priėmusiems tikėjimą. ⁴⁸Alachas siunčia vėjus, suformuojančius debesis, išsklaidydamas juos po dangų, kaip panori, ir suardydamas juos. Tada matote, kaip iš jų krinta lietūs. Žiūrėkite, kaip džiaugiasi Jo tarnai, kai Jis aplieja ką panori iš jų, ⁴⁹nors prieš tai jie buvo dėl to praradę viltį. ⁵⁰Žiūrėkite į Alacho malonės ženklus – kaip po mirties Jis atgaivina žemę! Iš tiesų, Jis prikels mirusiuosius. Jis yra Galintis Viską. ⁵¹Bet jeigu nusišvies blogus vėjus ir jie matys savo pasėlius vystančius, jie neigs 'suteiktas malones' iškart. ⁵²'Pranaše Muhamedai', tu negali priversti mirusius girdėti ir negali priversti kurčiuosius girdėti kvietimą, kai jie nusigręžia ir pasišalina. ⁵³Tu negali išvesti aklujų iš jų paklydimo – tave išgirsti gali tik tikintys Mūsų apreiškimais, paklūstantys 'Mums'. ⁵⁴Alachas sukūrė jus silpnus, o po silpnumo suteikė jėgą, tada jėgą pavertė silpnumu ir senyvą amžiumi. Jis kuria, ką panori. Jis yra Visa Žinantis, Visa Galintis!

⁵⁵Dieną, kai ateis Valanda, nusikaltėliai prisieks, kad 'šiam gyvenime' užtruks ne ilgiau kaip valandą. Taip jie buvo suklaidinti. ⁵⁶Tačiau turintys žinių ir tikėjimą tars: „Išties jūs buvote jame kiek paskirta Alacho iki Prikėlimo Dienos. Tad štai Prikėlimo Diena, bet jūs to nežinojote.“ ⁵⁷Tądien piktadarių pasiteisinimai jiems nepadės ir jiems nebus leista pasitaisyti.

⁵⁸Išties šiame Korane Mes pateikėme kiekvieną palyginimą žmonėms. Jei tu, 'Pranaše Muhamedai', jiems atneši stebuklą, netikintieji vis vien sakys: „Jūs tik apgaudinėjate.“ ⁵⁹Tokiu būdu Alachas užantspaudavo nenorinčiųjų žinoti širdis. ⁶⁰Tad būk kantrus – Alacho pažadas yra tikras. Neleisk tavęs liūdinti tvirto tikėjimo neturintiesiems.

31. Lukmānas

Šioje Mekos laikotarpio sūroje pateikiama istorija apie Lukmānā – išmintingą vyrą, gyvenusį Afrikoje, duodantį patarimą savo sūnui (12–19 eilutėse). Patardamas jis kalba apie ryšį su Dievu bei kitais žmonėmis. Sūroje tikintieji yra giriami, o stabmeldžiai kritikuojami dėl nedėkingumo Dievui. Kaip ir ankstesnėje, šioje sūroje primenama apie Dievo stebuklus gamtoje, juos pateikiant stabų bejėgiškumo prieš-priešoje. Sūra baigiasi paminint artėjančią Teismo Dieną.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹*Alif-Lām-Mym.*^a ²Tai eilutės Rašto, kupino išminties – ³vadovas ir malonė gera darantiems, ⁴atliekantiems maldą, mokantiems išmaldos mokestį ir užtikrintiems Ateinančiuoju gyvenimu. ⁵Jie yra vedami savo Viešpaties. Jie bus sėkmingi. ⁶Tačiau yra žmonių, kurie leidžia turtą tuščioms kalboms,^b tuo norėdami nugręžti kitus nuo Alacho tako – neturėdami tam žinių – ir išjuokti jį. Jiems skirta žeminanti bausmė. ⁷Kai jiems skaitomi Mūsų apreiškimai, jie pasipūtę nusigręžia, lyg negirdėtų, lyg jų ausys būtų kurčios. Duok jiems gerą žinią, 'Pranaše Muhamedai', apie skausmingą bausmę! ⁸Iš tiesų, priėmusiems tikėjimą ir darantiems gera skirti malonės Rojaus sodai, ⁹būti ten amžinai. Alacho pažadas yra tikras. Jis yra Visa Galintis, Visa Žinantis! ¹⁰Jis sukūrė dangus be jums matomų atramų ir pastatė tvirtus kalnus ant žemės, kad ji nedrebėtų su jumis, ir paskleidė joje visų rūšių būtybes. Mes siunčiame lietų iš dangaus, juo užaugindami žemėje kiekvieną puikų augalą. ¹¹Tai yra Alacho kūrinija. Dabar parodykite man, ką sukūrė tie 'pramanyti dievai', esantys greta Jo? Taip! Piktadariai yra aiškiai nuklydę.

¹²Išties Mes suteikėme Lukmānui išmintį, 'tardami': „Būk dėkingas Alachui. Kas bus dėkingas, tai savo paties naudai, o nedėkingieji

^a Žr. 2:1 išnašą.

^b Kai kurie arabų stabmeldžiai samdydavo dainininkus, šokėjus, poetus ir t. t. siekdami atitraukti žmonių dėmesį nuo Korano skaitymo.

– iš tiesų, Alachas yra Viskuo Apsirūpinantis, Vertas Išaukštinimo!“

¹³Lukmānas patarė savo sūnui: „Mano sūnau! Negarbink stabų vietoj Alacho. Iš tiesų, stabmeldystė yra didelė piktadarystė.“

¹⁴Mes įsakėme žmonėms būti geriems savo tėvams. Motinos juos išnešiojo kęsdamos sunkumą po sunkumo ir jų žindymas truko dvejus metus. Būk dėkingas Man ir savo tėvams. Pas Mane jūs sugrįšite.

¹⁵Bet jeigu jie verčia tave vietoj Manęs garbinti tai, dėl ko neturi žinių, tada jiems nepaklusk. Būk su jais malonus šiame gyvenime ir laikykis tako tų, kurie gręžiasi į Mane. Galiausiai visi sugrįšite pas Mane ir Aš pranešiu apie jūsų darbus.

¹⁶„Lukmānas tęsė“: „Mano sūnau! Net garstyčios sėklos svorio ‘darbas’, paslėptas akmenyje ar kur nors danguose ar žemėje, bus atskleistas Alacho. Iš tiesų, Alachas yra Subtilus,^a Visa Suprantantis. ¹⁷Atlik maldą, mano sūnau! Skatink gera ir drausk bloga, ir kantriai kęsk viską, kas tau nutinka. Iš tiesų, tai yra dalykai verti siekio. ¹⁸Neriesk savo nosies prieš žmones ir nevaikščiok pasipūtęs. Iš tiesų, Alachas nemėgsta pasipūtusių pagyrūnų. ¹⁹Vaikščiok saikingu žingsniu ir sušvelnink savo balsą. Iš tiesų, bjauriausias balsas yra asilų bliovimas.“

²⁰„Žmonija!“ Ar nematote, kad Alachas padarė jums pavaldžiu tai, kas danguose ir žemėje, ir suteikė jums Savo malones, matomas ir nematomas? Tačiau kai kurie žmonės ginčijasi dėl Alacho, neturėdami tam žinių, vadovo ar apšviečiančio rašto. ²¹Kai jiems sakoma: „Sekite tuo, ką Alachas apreiškė“, jie atsako: „Mes seksime tik tuo, kuo sekė protėviai mūsų.“ Net kai Šėtonas kviečia juos į bausmę Liepsnos? ²²Kas paklūsta Alachui ir daro gera – tas laikosi tvirčiausios atramos. Pas Alachą viskas sugrįš. ²³Kas atmetė tikėjimą – tegul jo netikėjimas neliūdina tavęs, ‘Pranaše Muhamedai’. Jie sugrįš pas Mus ir Mes jiems pranešime apie tai, ką jie darė. Alachas žino jūsų slapčiausias mintis. ²⁴Mes leidžiame jiems trumpam pasimėgauti, bet vėliau paskirsime jiems griežtą bausmę. ²⁵Jei paklausi jų, kas sukūrė dangus ir žemę, jie atsakys: „Alachas.“ Sakyk: „Šlovė ir dėkingumas Alachui.“ Taip!

^a Dievo santykiai su kūrinija yra subtilūs, dažnai nepastebimi, tačiau artimi.

Dauguma jų nežino. ²⁶Viskas danguose ir žemėje priklauso Alachui. Jis yra Viskuo Apsirūpinantis, Vertas Išaukštinimo. ²⁷Jei visi medžiai žemėje būtų rašikliai, o vandenynai, su dar septyniais vandenynais, 'būtų rašalas', Alacho žodžiai vis tiek neišsektų. Alachas yra Visa Galintis, Išmintingas! ²⁸Jūsų 'visų' sukūrimas ir prikėlimas yra 'len-gvas' lyg vienos sielos sukūrimas ir prikėlimas. Alachas yra Visa Gir-dintis, Visa Matantis!

²⁹'Pranaše Muhamedai', ar nematai, kad Alachas sutrumpina naktį prailgindamas dieną ir sutrumpina dieną prailgindamas naktį, ir kad Jis padarė pavaldžius saulę ir mėnulį, kiekvieną keliaujantį savo orbi-ta, iki nustatyto laiko? Ir kad Jis yra Visa Suprantantis, ką jūs darote? ³⁰Taip yra, nes Alachas – Tiesa, o tai, ko jie šaukiasi vietoj Jo, – melas. Jis yra Aukščiausiasis, Didingiausias! ³¹Ar nematai, kad laivai plaukia jūra iš Alacho malonės, rodydami jums kai kuriuos Jo stebuklus? Iš tiesų, tame yra ženklai kiekvienam kantriui, dėkingam. ³²Kai ban-gos kyla virš laive esančių žmonių lyg didžiuliai šešėliai, jie šaukiasi Alacho, visiškai Jam atsiduodami, bet kai Jis pargabena juos į kran-tą, kai kurie jų lieka dvejonėse. Atmeta Mūsų ženklus tik išdavikas, nedėkingas. ³³Žmonija! Bijokite savo Viešpaties ir saugokitės Dienos, kai joks tėvas nesuteiks nė kiek naudos savo vaikui ir joks vaikas nesuteiks nė kiek naudos savo tėvui. Alacho pažadas yra tiesa, tad neleiskite šiam gyvenimui jūsų apgauti ir neleiskite Apgavikui^a jūsų apgauti dėl Alacho. ³⁴Iš tiesų, žinios apie Valandą priklauso Alachui. Jis siunčia atgaivinantį lietų ir žino, kas paslėpta iščiose. Nė viena siela nežino, ką ji įgis rytoj, ir jokia siela nežino, kurioje vietoje ji mirs. Iš tiesų, Alachas yra Visa Žinantis, Visa Suprantantis!

^a T. y. Šėtonui.

32. Puolimas kniūbsčia

Ši Mekos laikotarpio sūra pavadinta pagal 15-oje eilutėje minimą tikinčiųjų puolimą kniūbsčia maldoje. Joje pabrėžiama, jog Koranas yra dieviškas apreiškimas ir kad viską sukūrusiam Dievui Prikėlimas bus lengvas. Kaip ir ankstesnėje sūroje, šioje nurodomos tikinčiųjų ir netikinčiųjų savybės bei atlygis, laukiantis kiekvieno. Tiek šios sūros pabai-ga, tiek kitos pradžia ragina Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika, nusigręžti nuo atmetusiųjų tikėjimą ir jiems nepasiduoti.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malone

¹*Alif-Lām-Mym.*^a ²Apreiškimas šio Rašto – be jokios abejonės – iš Viešpaties Pasaulių! ³Ar jie sako: „Jis tai išsigalvojo!“? Ne! Tai – tiesa iš tavo Viešpaties, 'Pranaše Muhamedai', kad įspėtum žmones, kuriems anksčiau nebuvo duotas įspėjimas, kad jie būtų vedami. ⁴Alachas sukūrė dangus ir žemę bei viską, kas tarp jų, per šešetą Dienų.^b Tada Jis įsitvirtino Soste. Jūs neturite be Jo nei globėjo, nei užtarėjo. Ar nesusimąstysite? ⁵Jis valdo viską – nuo dangaus iki žemės, ir viskas pakils pas Jį Dieną, truksiančią, pagal jūsų skaičiavimą, tūkstantį metų. ⁶Toks Jis yra – Žinantis matomą ir nematomą, Visa Galintis, Suteikiantis Malone, ⁷Kuris išstobulino tai, ką sukūrė! Jis sutvėrė žmogų iš molio, ⁸tada padarė jo palikuonis iš beverčio vandens lašo ⁹ir suformavo juos bei įkvėpė į juos iš Savo dvasios. Jis suteikė jums klausą, regą ir protą. Mažai esate dėkingi! ¹⁰Jie klausia: „Ar kai prapulsiame žemėje, būsiame sukurti iš naujo?“ Taip! Jie neigia susitikimą su savo Viešpačiu. ¹¹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Jūsų sielos bus paimtos Mirties Angelo, jums paskirto. Tada būsite grąžinti pas Viešpatį savo.“

¹²'Pranaše Muhamedai', jei tik galėtum pamatyti nusikaltėlius, nulenkusius galvas prieš savo Viešpatį, 'šaukiančius': „Mūsų Viešpatie! Dabar matome ir girdime, tad siųsk mus atgal ir mes darysime gera. Mes turime tikėjimą tvirtą.“ ¹³Jei panorėtume, atvestume

^a Žr. 2:1 išnašą.

^b Žr. 7:54 išnašą.

kiekvieną sielą 'į tiesų kelia'. Tačiau Mano žodžiai taps realybe: „Aš užpildysiu Pragarą džinais ir žmonėmis – visais kartu.“¹⁴ Ragaukite 'bausmę', už šios jūsų Dienos susitikimo nepaisymą. Iš tiesų, Mes jūsų nepaisysime. Ragaukite amžiną bausmę už savo darbus!

¹⁵Iš tiesų, tie, kurie tiki Mūsų apreiškimais, juos prisiminę puola kniūbsčia, aukština savo Viešpatį šlovindami ir nėra pasipūtę. ¹⁶Jie apleidžia savo lovas, meldami savo Viešpaties baimėje ir viltyje. Jie auchoja labdarai iš to, ką jiems suteikėme. ¹⁷Nė viena siela nežino, kokį džiaugsmą jiems laikome paslėptą kaip atlygį už jų darbus. ¹⁸Ar priimančias tikėjimą yra lygus maištautojui? Jie nėra lygūs! ¹⁹Tų, kurie priėmė tikėjimą ir darė gera – jų prieglobstis bus Rojaus sodai, kaip atlygis už jų darbus. ²⁰O maištautojų namai bus Ugnis – kiekvieną kartą bandant iš jos pabėgti, jie bus grąžinti atgal ir jiems bus tarta: „Ragaukite Ugnies bausmę, kurią neigėte anksčiau.“ ²¹Mes priversime juos ragauti artimą bausmę 'šiame gyvenime' prieš didžiąją bausmę 'Ateinančiame'. Galbūt jie sugrįš 'į tiesų kelią'. ²²Kas yra didesnis piktadarys už tą, kuris nusigręžia nuo savo Viešpaties apreiškimo, kai jie jam skaitomi? Iš tiesų, Mes atlyginsime nusikaltėliams.

²³Išties Mes davėme Mozei Raštą – tad nedvejok, 'Pranaše Muhamedai', susitikimu su juo – ir padarėme jį vadovu Izraelio tautai. ²⁴Kai jie tapo kantrūs ir užtikrinti Mūsų apreiškimais, Mes paskyrėme tarp jų lyderius, vedančius juos pagal nurodymą Mūsų. ²⁵Iš tiesų, Prikėlimo Dieną tavo Viešpats spręs dėl jų nesutarimų.

²⁶Ar jiems nėra aišku, kiek tautų sunaikinome anksčiau jų, per kurių griuvėsius jie praeina?^a Iš tiesų, tame yra ženklai. Ar jie nesi-klausys? ²⁷Ar jie nemato, kaip nukreipiame lietų į derlingą žemę ir juo išauginame javus, kuriais jų galvijai ir jie patys maitinasi? Ar jie nežiūrės? ²⁸Jie klausia 'pašaipiai': „Kada bus priimtas šis sprendimas, jei esate teisūs?“ ²⁹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Sprendimo Dieną tikėjimas nesuteiks naudos jį anksčiau atmetusiems ir jiems nebus atidėta.“ ³⁰Tad nusigręžk nuo jų ir lauk! Jie laukia taip pat.

^a Arabų pirkliai apsisistodavo Arabijos pusiasalyje išlikusių senųjų civilizacijų gyvenviečių liekanose.

33. Sajungininkai

Ši sūra, apreikšta Medinos laikotarpiu, pavadinta pagal joje minimą stabmeldžių sąjungininkų kariuomenę (žr. 9–27 eilutes), 627 m. po Kr. apgulusią Mediną „Apkasų mūšio“ metu. Tikintiesiems tuo primenama apie Dievo pagalbą, suteiktą prieš šią kariuomenę, o veidmainiai yra peikiami. Taip pat sūroje pateikiami teisiniai nurodymai, susiję su įvairkinimu, skyrybomis, etiketu bei elgesiu su Pranašu, tebūnie jam taika, ir jo žmonomis. Atsižvelgiant į Dievo malones, suteiktas tikintiesiems, kita sūra prasideda Dievo aukštiniu.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Pranaše! Bijok Alacho ir nepaklusk netikintiesiems bei veidmainiams. Iš tiesų, Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas! ²Sek tuo, kas apreikšta iš tavo Viešpaties. Iš tiesų, Alachas yra Visa Suprantantis, ką jūs darote. ³Pasikliauk Alachu. Alacho užtenka reikalams patikėti. ⁴Alachas nepatalpino dviejų širdžių jokio vyro krūtinėje ir nepadarė jūsų atstumtų žmonių sulig jūsų motinomis, net jeigu taip sakote.^a Taip pat Jis nelaiko įvaidžių tikrais jūsų vaikais.^b Tai tik žodžiai, ištarti jūsų lūpomis. Alachas skelbia tiesą ir veda žmones teisingu taku.

⁵Vadinkite savo įvaidžius jų tikrųjų tėvų vardais – tai teisingiau Alacho Akyse. Jeigu nežinote, kas jų tėvai, tai jie yra jūsų tikėjimo broliai ir globotiniai.^c Nebus jums kaltės dėl klaidų, bet 'būsité kalti' už veiksmus, kurių troško jūsų širdys. Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ⁶Pranašas yra artimesnis tikintiesiems už juos pačius, o jo žmonos yra jų motinos. Pagal Alacho sprendimą, kraujo giminaičiai turi didesnę teisę 'į palikimą' nei kiti tikintieji ir emigra-

^a Ši eilutė kalba apie arabų stabmeldžių skyrybų būdą, kai vyras tardavo savo sutuoktinei „tu esi lyg mano motinos nugara“. Islamas uždraudė šią praktiką (žr. 58:3–4).

^b Islamo teisėje našlaičio globojimas yra laikomas girtina praktika. Tačiau draudžiama našlaitį laikyti savo paties vaiku. Todėl globotiniams negalioja tie patys teisiniai reikalavimai, susiję su paveldėjimu ar aprangos reikalavimais prieš kitus šeimos narius.

^c Jei asmuo nežino savo globotinių tėvų vardų, jis turėtų kreiptis į juos brolio ar sesers kreipiniu.

vusieji, tačiau galite rodyti malonę savo draugams 'skirdami jiems palikimą per testamentą'. Visa tai nulemta Įrašė.

⁷Mes sudarėme sandorą su pranašais bei tavimi, 'Pranaše Muhamedai', ir Nojumi, Abraomu, Moze ir Jėzumi, Marijos sūnumi. Mes sudarėme su jais sandorą stiprią, ⁸kad Alachas paklaustų šių teisuolių apie tiesos 'perdavimą', o atmetusiems tikėjimą Jis paruošė bausmę skausmingą.

⁹Tikintieji! Atminkite Alacho malonę jums, kai 'priešų' pajėgos susibūrė prieš jus 'Medinoje'.^a Mes siuntėme prieš juos smarkų vėją ir nematomas jėgas.^b Alachas yra Visa Matantis, ką jūs darote. ¹⁰Jie susibūrė prieš jus iš rytų ir vakarų, kai jūsų akys vartėsi 'iš baimės', o širdys pašoko iki gerklų, ir jūs svarstėte apie Alachą 'prastomis' mintimis. ¹¹Ten tikintieji buvo išbandyti ir smarkiai sukrėsti. ¹²Veidmainiai ir tie, kurių širdyse liga, tarė: „Alachas ir Jo Pasiuntinys pažadėjo mums tik apsigavimą!“ ¹³Kai kurie jų tarė: „Jasribo gyventojai!“ Jūs negalėsite atlaikyti 'puolimo', tad grįžkite!“ O kiti maldavo Pranašo leidimo 'atsitraukti', teigdami: „Mūsų namai yra neapsaugoti“, nors taip nebuvo. Jie troško tik pabėgti. ¹⁴Jeigu jų miestas būtų užpultas iš visų pusių ir jiems būtų liepta atmesti tikėjimą, jie nedvejodami tai padarytų. ¹⁵Išties jie jau buvo pažadėję Alachui, kad neatgręš nugarų. Pažadas Alachui turi būt įvykdytas. ¹⁶'Pranaše Muhamedai', sakyk: „Bėgimas jums nepadės. Net jei išvengsite mirties ar nužudymo, jums bus leista pasimėgauti tik trumpam, 'kol mirtis jus užklups'“. ¹⁷Sakyk: „Jei Alachas norės jums pakenkti, kas galės jus apsaugoti? Ir jeigu Jis norės jums suteikti malonę, kas galės Jį sustabdyti?“ Jie negali rasti, be Alacho, jokio kito gynėjo ar padėjėjo.

¹⁸Alachas gerai žino, kurie iš jūsų atkalbinėja kitus ir slapčia sako savo broliams: „Pasilikite su mumis“, vargiai prisidėdami prie kovos

^a Šios eilutės kalba apie dešimties tūkstančių stabmeldžių apgultą Mediną, kurią gynė tik trys tūkstančiai tikinčiųjų. Tai buvo kritinis momentas visai musulmonų bendruomenei.

^b Nematomos jėgos šioje eilutėje reiškia angelus.

^c Jasribas yra senasis Medinos miesto pavadinimas, kuriuo jį buvo vadinama prieš tikinčiųjų persikėlimą.

¹⁹ir šykštėdami jums pagalbos. Kai ateina pavojus, tu matai juos žvelgiančius į tave besivartančiomis mirštančiojo akimis, o kai pavojus pasibaigia, jie puola jus aštriais liežuviais ir šykšti jums gėrio. Tokie žmonės nepriėmė tikėjimo, tad Alachas pavertė jų darbus niekais. Tai Alachui lengva. ²⁰Jie mano, kad sąjungininkai vis dar neatsitraukė. Jeigu jų pajėgos sugrižtų, veidmainiai norėtų būti dykumoje, tarp beduinų, ir klausinėti apie jus iš saugaus atstumo. Net jeigu būtų su jumis, jie vargiai prisidėtų prie kovos. ²¹Išties Alacho Pasiuntinys yra puikus pavyzdys tiems, kurie tikisi 'sutikti' Alachą ir Paskutiniąją Dieną, ir kurie dažnai Alachą prisimena.

²²Kai tikintieji pamatė sąjungininkų pajėgas, jie tarė: „Štai, ką Alachas ir Jo Pasiuntinys mums pažadėjo. Alacho ir Jo Pasiuntinio pažadas yra teisus.“ Tai padidino jų tikėjimą ir paklusnumą Alachui. ²³Tarp tikinčiųjų yra vyrų, kurie išpildė savo sandorą Alachui. Kai kurie jų jau išpildė ją 'savo gyvybėmis', o kiti vis dar laukia 'savo eilės'. Jie nepakeitė 'savo įsipareigojimo' nė kiek. ²⁴'Taip nutiko', kad Alachas atlygintų teisuliams už jų teisumą ir nubaustų veidmainius arba jiems atleistų, to panorėjęs. Iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ²⁵Alachas apgrėžė atmetusius tikėjimą, kartu su jų įniršiu – jie nieko nepasiekė – ir apsaugojo priėmusius tikėjimą nuo kovos. Alachas yra Stiprus, Visa Galintis! ²⁶Jis išvarė Rašto žmones, juos palaikiusius, iš jų tvirtovių, ir įvarė baimę į jų širdis. Kai kuriuos jų nužudėte, o kitus paėmėte į nelaisvę.^a ²⁷Jis leido jums paveldėti jų žemes, namus, turtus ir žemę, į kurią nebuvote žengę prieš tai. Alachas yra Galintis Viską!

²⁸Pranaše! Sakyk savo žmonoms: „Jeigu trokštate šio gyvenimo ir jo puošmenų, tada ateikite ir aš aprūpinsiu jus ir paleisiu jus 'išsiskirdamas' gražiuoju. ²⁹Bet jeigu trokštate Alacho, Jo Pasiuntinio ir Ateinančio gyvenimo namų, tada atminkite, kad Alachas paruošė

^a Šios eilutės kalba apie *Banū Kuraizą* – judėjų gentį, gyvenusią Medinoje. Apkasų mūšio metu jie išdavė musulmonus ir bendradarbiavo su stabmeldžiais. Dėl išdavystės kritinio mūšio metu, šios genties vyrams buvo įvykdyta egzekucija, o moterys ir vaikai paimti į nelaisvę.

darančioms gera iš jūsų atlygį didį.“³⁰Pranašo žmonos! Jei kuri jūsų padarys akivaizdžią nedorybę, ji bus dvigubai nubausta – tai Alachui lengva.³¹Bet jei kuri iš jūsų paklus Alachui ir Jo Pasiuntiniui ir darys gera – Mes atlyginsime jai dvigubai ir paruošime jai aprūpinimą dosnų.

³²Pranašo žmonos! Jūs nesate kaip kitos moterys. Jeigu bijote Alacho, nekalbėkite per švelniai 'su kitais vyrais', kad turintys ligą širdyse nejaustų geismo, bet kalbėkite tinkamu būdu.³³Likite namuose ir nesirodykite su savo puošmenomis, kaip rodydavotės senaisiais neišmanymo laikais. Atlikite maldą, mokėkite išmaldos mokesť ir pakluskite Alachui ir Jo Pasiuntiniui. 'Pranašo' Šeimos nariai! Alachas nori jus apvalyti nuo nešvarumų ir visiškai jus ištyrinti.³⁴Prisiminkite, kas skaitoma jūsų namuose iš Alacho apreiškimų ir išminties. Iš tiesų, Alachas yra Subtilus,^a Viską Suprantantis!

³⁵Iš tiesų, paklūstantiems ir paklūstančioms, priėmusiems tikėjimą ir jį priėmusioms, atsidavusiems ir atsidavusioms, teisuoliams ir teisuolėms, kantriems ir kantrioms, nuolankiems ir nuolankioms, aukojantiems ir aukojančioms, pasninkaujantiems ir pasninkaujančioms, dorybingiems ir dorybingoms, dažnai Alachą prisimenantiems ir prisimenančioms – Alachas paruošė jiems atleidimą ir atlygį didį.

³⁶Kai Alachas ir Jo Pasiuntinys priima sprendimą, nelieta tikinčiajam ir tikinčiajai pasirinkimo tame reikale. Kas nepaklūsta Alachui ir Jo Pasiuntiniui – tas yra aiškiai nuklydęs.³⁷Kai tu, 'Pranaše Muhamedai', sakei tam, kuriam Alachas ir tu suteikėte paslaugą:^b „Laikyk savo žmoną ir bijok Alacho“, tu slėpei savo širdyje tai, ką Alachas vėliau atskleidė. Tu bijojai žmonių, bet labiau turėtum bijoti Alacho. Tad kai Zaidas jos nebetroško, Mes davėme ją tau santuokoje, kad nebūtų

^a Dievo santykiai su kūrinija yra subtilūs, dažnai nepastebimi, tačiau artimi.

^b Ši eilutė kalba apie Pranašo bendražygį Zaidą bin Chārisą. Jis buvo Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, įvaikis, kol įvaikinimo praktika nebuvo uždrausta. Alacho jam suteikta paslauga buvo atvedimas į islamą, o Pranašo paslauga buvo išlaisvinimas iš vergovės.

jokios kaltės jausmo tikintiesiems, vedantiems savo įsūnių buvusias žmonas po skyrybų.^a Alacho sprendimas yra įvykdytas.³⁸ Nėra kaltės Pranašui daryti tai, ką Alachas jam nurodė. Tai buvo Alacho būdas su 'pranašais', buvusiais anksčiau jo. Alacho sprendimas buvo tvirtai nulemtas.³⁹ "Tai yra Jo būdas" su tais, kurie perduoda Alacho žinią bijodami tik Jo ir nieko kito. Užtenka Alacho visko apskaičiavimui.⁴⁰ Muhamedas nėra tėvas kurio nors iš jūsų vyrų, bet Alacho Pasiuntinys ir pranašų antspaudas. Alachas yra Žinantis Viską.⁴¹ Tikintieji! Dažnai atminkite Alachą⁴² ir aukštinkite Jį ryte ir vakare.⁴³ Jis užlieja jus Savo palaiminimais, kaip ir Jo angelai, kad išvestų jus iš tamsos į šviesą. Jis yra Suteikiantis Malonę tikintiesiems.⁴⁴ Pasveikinimas jų tądien, kai su Juo susitiks, bus: „Taika!“. Jis paruošė jiems atlygį dosnų.

⁴⁵Pranaše! Mes siuntėme tave liudytoju, gerų žinių nešėju ir įspėjimo davėju, ⁴⁶kviečiančiu žmones pas Alachą Jo valia, lyg šviesą skleidžiantis žibintas. ⁴⁷Duok tikintiesiems gerą žinią, kad jų laukia iš Alacho didžiulė dovana. ⁴⁸Nepaklusk atmetusiems tikėjimą ir veidmainiams. Nepaisyk jų įžeidinėjimų ir pasikliauk Alachu. Užtenka Alacho reikalams patikėti!

⁴⁹Tikintieji! Jeigu vedate tikėjimą priėmusias moteris ir su jomis išsiskirate prieš jas paliesdami, tada joms nereikia laukti laukimo periodo. Tad aprūpinkite ir paleiskite jas garbingu būdu.^b ⁵⁰Pranaše! Mes padarėme tau leistas žmonas, kurioms davei kraitį, ir verges, kurias Alachas suteikė tau.^c 'Leidžiama tau tuoktis' su dukterimis dėdžių bei tetų iš tėvo ir motinos pusės, emigravusiomis su tavimi, bei bet kuria tikėjimą priėmusia moterimi, pasiūliusia save Pranašui

^a Nors islamas nebeleido įsivaikinti globojamų vaikų, vedybos su buvusia įvaikinto sūnaus sutuoktine liko visuomenėje nepriimtiniu veiksniu. Todėl Dievas leido Pranašui, tebūnie jam taika, susituokti su savo įvaikio buvusią žmona, kad šis požiūris būtų panaikintas.

^b Įprastai po skyrybų moteriai reikia išlaukti trijų menstruacijų ciklų arba trijų mėnesių laikotarpį. Tačiau tuo atveju, kai santuoka nėra išbaigta (t. y. sutuoktiniai neturėjo lytinių santykių), laukimo periodas nėra privalomas.

^c Žr. 4:3 išnašą b.

‘vesti be kraičio’ ir kurią Pranašas nori vesti – tai yra tik tau, ‘Pranaše Muhamedai’, bet ne kitiems tikintiesiems.^a Išties Mes žinome, ką padarėme jiems privalomu dėl jų žmonių ir vergių, ‘bet tai skirta tau’, kad nebūtų tau sunkumo. Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ⁵¹Tu gali atidėti ‘jai skirtą laiką’ ar pasiimti šalia savęs kurią nori ‘iš savo žmonių’. Nebus tau kaltės, jei grįši prie tos, kuriai buvai atidėjęs. Tai yra tinkamiau, kad jos būtų laimingos ir neliūdėtų, ir kad jos būtų patenkintos tuo, ką visoms joms davei. Alachas žino, kas yra jūsų širdyse. Alachas yra Visa Žinantis, Pakantus! ⁵²Nebeleidžiama tau, ‘Pranaše Muhamedai’, vesti daugiau žmonių ir iškeisti žmonas, kurias turi, į kitas, net jei jų grožis tave viliotų, išskyrus tavo verges. Alachas yra Stebintis Viską.

⁵³Tikintieji! Neženkite į Pranašo namus, nebent pakviesti valgiui, ir neateikite per anksti, kai valgis dar neparuoštas. Kai esate pakviesti, ženkite ‘pro duris’, o kai pavalgėte, išeikite ir neužsilikite kalboms. Tai kelia nemalonumą Pranašui, bet jis yra per drovus paprašyti jus išeiti. Tačiau Alachas nesidrovi tiesos. Kai prašote jo žmonių kažko, darykite tai už skraistės. Tai tyriau jūsų ir jų širdims. Niderama jums kelti nemalonumus Alacho Pasiuntiniui ir nederu tuoktis su jo žmonomis po jo. Iš tiesų, tai būtų sunkus nusikaltimas Alacho Akyse. ⁵⁴Atskleisite tai ar ne, iš tiesų, Alachas yra Žinantis Viską. ⁵⁵Nebus kaltės Pranašo žmonoms, ‘jeigu jos pasirodys be skraistės’ savo tėvams, sūnums, broliams, brolių ir seserų sūnums, moterims iš jų tarpo ar jų vergams. ‘Pranašo žmonos!’ Bijokite Alacho. Alachas yra Liudininkas Visko.

⁵⁶Iš tiesų, Alachas užlieja Pranašą Savo palaima ir Jo angelai ‘prašo Jo tai daryti’. Tikintieji! Melskite Alacho palaimos jam ir sveikinkite jį taikos pasveikinimu. ⁵⁷Iš tiesų, įžeidžiantys Alachą ir Jo Pasiuntinį bus prakeikti Alacho šiame gyvenime ir Ateinančiame. Jis paruošė jiems žeminančią bausmę. ⁵⁸O be pagrindo užgauliojantys tikinčiuosius ir

^a Pranašui Muhamedui, tebūnie jam taika, buvo suteikta išlyga vesti moteris neduodant kraičio, jeigu jos su tuo sutiktų. Tačiau jis niekuomet nepasinaudojo šia išlyga ir visoms žmonoms davė joms priklausančią kraitį.

tikinčiąsias bus kalti už šmeižtą ir nuodėmę aiškia.

⁵⁹Pranaše! Liepk savo žmonoms, dukroms ir moterims, priėmusioms tikėjimą, apsidengti skraiste.^a Taip jos bus atpažintos ir neužgauliojamos. Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ⁶⁰Jei veidmainiai ir tie, kurių širdyse liga, bei melagingų gandų skleidėjai mieste nenustos, Mes paskatinsime tave, 'Pranaše Muhamedai', veikti prieš juos, ir tada jie bus tavo kaimynai šiame mieste tik trumpam. ⁶¹Prakeikti, kur jie bebūtų surasti, užklupti ir nužudyti!^b ⁶²Tai Alacho būdas su buvusiais anksčiau. Jūs nerasite Alacho būde pokyčio jokio.

⁶³Žmonės klausia tavęs, 'Pranaše Muhamedai', apie Valandą. Sakyk: „To žinios yra tik pas Alachą. Negali žinoti, galbūt ji arti.“ ⁶⁴Iš tiesų, Alachas prakeikė atmetusiuosius tikėjimą ir paruošė jiems degančią Liepsną. ⁶⁵Jie bus ten amžinai. Jie neturės nei gynėjo, nei padėjėjo. ⁶⁶Dieną, kai jų veidai bus vartomi Ugnyje, jie sakys: „Kad tik būtume paklusę Alachui ir Pasiuntiniui!“, ⁶⁷pridedami: „Mūsų Viešpatie! Mes paklusome savo vadams ir didžiūnams, ir jie paklaidino mus nuo tako. ⁶⁸Mūsų Viešpatie! Suteik jiems dvigubą bausmę ir užleisk ant jų didį praeiksmą!“

⁶⁹Tikintieji! Nebūkite kaip tie, kurie apšmeižė Mozę.^c Alachas jį išteisino ir jis buvo pagerbtas Alacho Akyse. ⁷⁰Tikintieji! Bijokite Alacho ir kalbėkite tiesą. ⁷¹Jis palaimins jūsų darbus ir atleis jūsų nuodėmes. Paklūstantys Alachui ir Jo Pasiuntiniui išties pasiekė pergalę didžią. ⁷²Iš tiesų, Mes pasiūlėme dangums, žemei ir kalnams priimti Atsakomybę,^d bet jie atsisakė ją priimti, jos bijodami. Tačiau žmoni-

^a Tai yra skraistė (arab. *džilbāb*), dengianti visą moters kūną nuo galvos (išskyrus veidą) iki kojų.

^b Ši eilutė buvo skirta atgrasyti veidmainius. Pats nurodymas su jais kovoti niekada nebuvo duotas.

^c Veikiausiai ši eilutė kalba apie dalies izraelitų paskleistą šmeižtą, esą Mozė sirgo odos liga, nes dėl savo drovumo visada prausdavosi apsirengęs, arba apie Koracho bandymą apkaltinti Mozę paleistuvystę (žr. 28:76 išnašą).

^d „Atsakomybė“ (arab. *amāna*) šioje eilutėje reiškia sutikimą laisva valia vykdyti Dievo nurodymus.

ja priėmė ją. Iš tiesų, ji buvo 'sau' neteisinga ir neišmananti.^{a 73} Alachas nubaus veidmainius ir veidmaines, stabmeldžius ir stabmeldes, bet priims atgailą iš tikinčiųjų – vyrų ir moterų. Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

^a Laisva valia vykdydamas Dievo valią ir nurodymus, ir sekdamas Dievo meilės, malonės ir teisingumo principais, žmogus tampa Dievui artimiausiu kūrinium. Žinodamas didį atlygį, žmogus priėmė šį Dievo išbandymą, tačiau nepagalvojo apie išbandymo sunkumą ir pasekmes, jeigu jis bus neįvykdytas. Tačiau Dievas, kaip nusako sekanti eilutė, yra pasiruošęs padėti žmogui ir jam atleisti, jeigu tik šis prašys atleidimo.

34. Šeba

Ši Mekos laikotarpio sūra pavadinta pagal joje minimą nuorodą į Šebos tautą (15–20 eilutės). Ši tauta buvo nubausta už išreikštą nedėkingumą Dievo malonėms. Dovydas ir Saliamonas, tebūnie jiems taika, sūroje įvardijami kaip Dievui dėkingi tarnai. Mekos stabmeldžiams primenama, kad tik tikėjimas, bet ne turtai, gali priartinti prie Dievo. Tiek šios sūros pabaigoje (40–41 eilutėse), tiek sekančios sūros pradžioje, pabrėžiama tai, jog angelai yra ištikimi Dievo tarnai.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malone

¹Šlovė ir dėkingumas Alachui, Kuriam priklauso visa, kas danguose ir žemėje. Šlovė ir dėkingumas Jam Ateinančiame gyvenime! Jis yra Išmintingas, Visa Suprantantis! ²Jis žino viską, kas prasiskverbia į žemę ir kas iš jos išeina, kas nusileidžia iš dangaus ir kas į jį pakyla. Jis yra Suteikiantis Malone, Atleidžiantis. ³Netikintieji sako: „Valanda mūsų neužklups.“ Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Taip! Prisiekiu savo Viešpačiu, žinančiu nematomą, ji užklups jus!“ Net svoris dulkės danguje ar žemėje yra Jam žinomas, bei tai, kas mažiau ar daugiau to. Viskas įrašyta aiškiam įrašė, ⁴kad apdovanotų Jis priėmusius tikėjimą ir dariusius gera. Jiems skirtas atleidimas ir aprūpinimas dosnus. ⁵Tačiau tiems, kurie stengėsi paniekinti Mūsų apreiškimus – jiems skirta bausmė skausmingos kančios.

⁶Mato tie, kuriems buvo suteiktos žinios, jog tai, ką Viešpats apreiškė tau, 'Pranaše Muhamedai!', yra tiesa, vedanti į kelią Visa Galinčio, Verto Išaukštinimo. ⁷Tačiau atmetusieji tikėjimą sako: „Ar galėtume jums parodyti vyrą, kuris teigia, kad kai būsite suirę 'po mirties', būsite prikelti kaip naujai sukurtieji? ⁸Ar jis pramanė melą apie Alachą, ar yra pamišęs?“ Ne! Nepriimantiems tikėjimo Ateinančiuoju gyvenimu skirta bausmė. Jie yra toli nuklydę. ⁹Ar jie nepagalvoja apie tai, kas juos supa danguje ir žemėje? Jei panorėtume, galėtume liepti žemei juos praryti arba galėtume numesti ant jų iš dangaus kokį gabalą. Iš tiesų, tame yra ženklai kiekvienam atsigrežiančiam tarnui.

¹⁰Išties Mes suteikėme Dovydui Savo malonę, 'tardami': „Kalnai! Kartokite 'Mūsų' liaupsinimus jam, kartu su paukščiais.“ Mes padarėme geležį jam lanksčia, ¹¹'paliepdami': „Pagaminkite žiedinius šarvus, gerai išmatuodami žiedus. Darykite gera. Iš tiesų, Aš esu Visa Matantis, ką jūs darote.“ ¹²Saliamonui Mes padarėme vėjus pavaldžius, kurių ryto 'kelionė' buvo mėnuo ir vakaro 'kelionė' buvo mėnuo. Mes suteikėme jam išlydyto vario šaltinį ir kai kurie džinai dirbo jam, jo Viešpaties leidimu, o nukrypusiems nuo Mūsų nurodymų Mes duosime ragauti bausmę Liepsnos. ¹³Jie pagamino jam viską, ko jis panorėjo – rūmus, statulas,^a milžiniškus baseinus ir katilus pritvirtintus 'prie žemės'. 'Mes tarėme': „Dirbkite, Dovydo šeima, būdami dėkingi! Tik keletas mano tarnų yra dėkingi.“ ¹⁴Kai nulėmėme Saliamono mirtį, džinai sužinojo apie tai tik tada, kai termitai sugraužė jo lazda.^b Kai jis parkrito, džinai suprato – jei būtų žinoję nematomą, nebūtų tęsę savo žeminančio darbo.^c

¹⁵Išties Šebos tautai buvo skirtas ženklas jų gyvenvietėje: du sodai – vienas dešinėje, o kitas kairėje. 'Jiems buvo tarta': „Valgykite iš to, ką suteikė jūsų Viešpats, ir dėkokite Jam, nes jūsų žemė yra gera ir jūsų Viešpats – Atleidžiantis.“ ¹⁶Bet jie nusigrėžė, tad 'pralaužę' užtvanką užliejome juos tvanu ir pakeitėme jų sodus kitais, davusiais karčius vaisius, bevaisius krūmus ir keletą spygliuotų medžių. ¹⁷Taip atlyginome jiems už nedėkingumą. Mes baudžiame tik nedėkinguosius. ¹⁸Taip pat Mes įkūrėme tarp jų ir miestų,^d Mūsų palaimintų, kitus miestus, 'jiems' matomus. Mes padarėme tarp jų mažus kelionės atstumus, 'tardami': „Keliaukite šioje žemėje saugiai dieną ir naktį.“

¹⁹Tačiau jie skundėsi: „Mūsų Viešpatie! Padaryk mūsų keliones ilgesnes!“ Taip jie nuskriaudė patys save,^e tad pavertėme juos pasako-

^a Statulos nebuvo draudžiamos Saliamono, tebūnie jam taika, laikotarpiu.

^b Saliamonas mirė sėdėdamas ir atsirėmęs į savo lazda.

^c Ši eilutė pabrėžia tai, jog džinai nežino nematomo, kuris yra žinomas tik Dievui.

^d T. y. Mekos ir Jeruzalės.

^e Šiems žmonėms keliavimas lengvai įveikiamais atstumais pasidarė per lengvas ir nuobodus. Tad užuot išreiškę dėkingumą, jie meldė Dievo padaryti jų gyvenimą sunkesniu. Panašiai ir izraelitai, pabodę manos ir putpelių, meldė jiems suteikti prastesnį

jimais ir išsklaidėme į visas puses, 'kad jie negalėtų vieni kitų pasiekti'. Iš tiesų, tame yra ženklai visiems kantriems ir dėkingiems. ²⁰Išties Šėtono nuomonė dėl jų tapo tiesa,^a tad jie visi sekė juo, išskyrus dalį tų, kurie priėmė tikėjimą, ²¹nors jis neturėjo galios jų valdyti. Mes norėjome tuo atskirti tikinčius Ateinančiu gyvenimu nuo juo abejojančiųjų. Tavo Viešpats yra Prižiūrėtojas Visko.

²²Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Šaukitės tų, kuriuos pramanėte greta Alacho. Jie nekontroliuoja nei dulkės svorio danguose ar žemėje, ir neturi 'to valdyme' jokios dalies, nei kuo nors padeda Jam.“ ²³Užtarimas nepadės prieš Jį, išskyrus tiems, kuriems Jis duos leidimą. Kai 'Teismo Dienos' baimė bus pašalinta iš jų širdžių, jie paklaus 'angelų': „Ką tarė jūsų Viešpats?“ Jie atsakys: „Tiesą. Jis yra Aukščiausias, Didis!“

²⁴Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Kas aprūpina jus iš dangų ir žemės?“ Sakyk: „Alachas! Iš tiesų, tik vieni iš mūsų yra vedami, o kiti yra aiškiai nuklydę.“ ²⁵Sakyk: „Jūs nebūsate atsakingi už mūsų nuodėmes ir mes nebūsime atsakingi už jūsų darbus.“ ²⁶Sakyk: „Mūsų Viešpats surinks mus kartu, tada Jis teis tarp mūsų teisingai. Jis yra Visa Žinantis Teisėjas.“ ²⁷Sakyk: „Parodykite man tuos stabus, kuriuos garbinate vietoj Alacho. Taip! Jis yra Alachas, Visa Galintis, Išmintingas.“ ²⁸Mes siuntėme tave, 'Pranaše Muhamedai', tik kaip gerų žinių nešėją ir įspėjimo davėją visai žmonijai. Tačiau dauguma jų nežino. ²⁹Jie klausia: „Kada šis pažadas bus įvykdytas, jei esate teisūs?“ ³⁰Sakyk: „Diena buvo jums paskirta, kurios negalite nė akimirkai atidėti ar paspartinti.“

³¹Netikintieji sako: „Mes netikėsime nei šiuo Koranu, nei 'Raštais', apreikštais anksčiau.“ Jei tik galėtum matyti, kai piktadariai bus pastatyti prieš savo Viešpatį, priekaištaudami vieni kitiems! Nusižeminę 'sekėjai' sakys pasipūtusiems 'lyderiams': „Jei ne jūs, būtume priėmę tikėjimą.“ ³²Pasipūtėliai jiems atsakys: „Ar mes jus nukreipėme nuo vedimo, kai jis atėjo pas jus? Ne! Jūs patys buvote nusikaltėliai.“

maistą (žr. 2:61).

^a Ši eilutė kalba apie Šėtono pažadą paklaidinti žmones.

³³Nusižeminusieji jiems tars: „Ne! Tai buvo jūsų šamokslavimai dieną ir naktį, kai liepėte mums atmesti Alachą ir pramanyti Jam lygius.“ Pamatę bausmę jie slėps savo apgailestavimą, o Mes uždėsime geležines grandines ant netikinčiųjų kaklų. Jiems bus atlyginta tik už tai, ką jie darė.

³⁴Kiekvieną kartą Mums atsiuntus tautai įspėjimo davėją, jos turtingieji tardavo: „Mes atmetame tai, su kuo buvai siųstas“, ³⁵pridėdami: „Mes turime daugiau turtų ir daugiau vaikų už tave. Mums nebus skirta bausmė.“ ³⁶Sakyk: „Mano Viešpats duoda gausiai ar saikingai kam panori, bet dauguma žmonių nežino.“ ³⁷Nei turtas, nei vaikai jūsų nepriartina prie Mūsų, bet priėmusiems tikėjimą ir dariusiems gera – jiems bus atlyginta su kaupu už jų darbus. Jie bus saugūs 'Rojaus' dvaruose. ³⁸Tačiau besistengiantys paniekinti Mūsų apreiškimus – jie bus atvesti bausmėn.“ ³⁹Sakyk: „Mano Viešpats duoda gausiai ar saikingai kam panori iš Savo tarnų. Ką aukojate labdarai – Jis kompensuos jums už tai. Jis yra Geriausias Aprūpintojas!“

⁴⁰Dieną, kai surinks juos visus, Jis paklaus angelų: „Ar tai buvote jūs, kuriuos šie žmonės garbino?“ ⁴¹Jie atsakys: „Išaukštintas esi! Tu esi mūsų globėjas, ne jie. Ne! Jie garbino džinų – dauguma jų jais tikėjo.“ ⁴²Tad šią Dieną nė vienas jūsų neturės galios nei padėti, nei pakenkti vieni kitiems. Mes tarsime piktadariams: „Ragaukite bausmę Ugnies, kurią neigėte anksčiau.“ ⁴³Kai jiems skaitomi Mūsų aiškūs apreiškimai, jie sako: „Tai tik žmogus, norintis jus atitraukti nuo to, ką garbino jūsų protėviai“, pridėdami: „Šis 'Koranas' yra tik jo pramanytas melas.“ Kai tiesa pasiekia netikinčiuosius, jie sako: „Tai tik aiškūs burtai.“ ⁴⁴Taip jie sako, nors' Mes nedavėme jiems jokio rašto, iš kurio jie mokytųsi, ir nesiuntėme jiems anksčiau tavęs jokio įspėjimo davėjo. ⁴⁵Sunaikintieji' anksčiau jų taip pat atmetė tiesą – o šie 'Mekos stabmeldžiai' nepasiekė net dešimtadalio to, ką buvome jiems suteikę. Tačiau jiems atmetus Mano pasiuntinius – koks stiprus tada buvo atsakas Mano!

⁴⁶Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Aš patariu jums vieną dalyką – stokite vardan Alacho, dviese ar po vieną, ir susimąstykite. Jūsų

bendražygis nėra išprotėjęs. Jis tik perspėja jus apie artėjančią griežtą bausmę.“ ⁴⁷Sakyk: „Jei prašau iš jūsų kokio nors atlygio, jūs galite jį pasilikti. Tik Alachas atlygins man. Jis yra Liudininkas Visko.“ ⁴⁸Sakyk: „Mano Viešpats pateikia tiesą 'prieš melą'. Jis yra Visa Žinantis tai, kas paslėpta.“ ⁴⁹Sakyk: „Tiesa atėjo, o melas išnyks ir niekada nesugrįš.“ ⁵⁰Sakyk: „Jeigu esu paklydęs, tai savo paties nelaimi, o jei esu vedamas, tai dėl to, ką mano Viešpats man apreiškė. Jis yra Visa Girdintis, Esantis Arti!“

⁵¹Jei tik galėtum matyti jų išgąstį, kai jie negalės pabėgti 'nuo bausmės'! Jie bus sučiupti netoliese. ⁵²Jie tars: „Dabar tikime tuo!“ Tačiau kaip jie tikisi įgyti 'tikėjimą' tokioje tolimoje vietoje 'nuo pirmojo gyvenimo', ⁵³kai neigė tai anksčiau, spėliodami apie nematomą tolimoje vietoje 'nuo Ateinančiojo'. ⁵⁴Užtvara bus pastatyta tarp jų ir jų troškimų, kaip buvo padaryta su jų bendrininkais anksčiau. Iš tiesų, jie nerimastingai abejoja.

35. Sutvėrėjas

Šioje Mekos laikotarpio sūroje pabrėžiama begalinė Dievo galia, atkreipiant dėmesį į Jo sutvertos kūrinijos stebuklus. Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, yra skatinamas būti kantrus, jam primenant apie tai, kad dauguma pranašų taip pat buvo atmesti. Tikintiesiems pažadėtas didelis atlygis Rojuje (31–35 eilutės), o netikintiesiems duotas perspėjimas apie griežtą bausmę Pragare (36–39 eilutės). Visos šios temos yra pakartojamos ir sekančioje sūroje.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Šlovė ir dėkingumas Alachui, dangų ir žemės Sutvėrėjui, padariusiam angelus 'Savo' pasiuntiniais su sparnais – dviem, trim ar keturiais. Jis prideda prie kūrinijos, ką panori. Iš tiesų, Alachas yra Galintis Viską! ²Niekas negali sustabdyti malonės, Alacho suteiktos žmonėms, ir niekas negali paleisti to, ką Jis sulaiko, išskyrus Jį. Jis yra Visa Galintis, Išmintingas. ³Žmonija! Atminkite Alacho malonę jums. Ar yra kitas kūrėjas be Alacho, kuris duotų jums aprūpinimą iš dangaus ir žemės? Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį. Kaip galite būti taip suklaidinti?

⁴Jeigu jie atmets tave, 'Pranaše Muhamedai, atmink, kad' taip pat pasiuntiniai buvo atmesti anksčiau tavęs. Pas Alachą viskas sugrįš. ⁵Žmonija! Iš tiesų, Alacho pažadas yra tikras, tad nesileiskite būti apgaudinėjami šio gyvenimo ir neleiskite Apgavikui^a apgauti jus apie Alachą. ⁶Šėtonas yra jūsų priešas, tad laikykite jį priešu. Iš tiesų, jis kviečia savo sekėjus tik į Liepsną. ⁷Atmetusieji tikėjimą bus griežtai nubausti, o jį priėmusiems ir dariusiems gera bus atleista ir dosniai atlyginta. ⁸Ar tas, kurio piktadarybės buvo jam išgražintos, kad jis manytų jas esant gėriu, 'yra lygus einančiam tiesiu keliu'? Iš tiesų, Alachas palieka klaidžioti ir veda 'tiesiu keliu', ką panori.^b Tad nesielvartauk gailėdamasis dėl jų, 'Pranaše Muhamedai'. Iš tiesų, Alachas

^a T. y. Šėtonui.

^b Dievas palieka paklydusius tuos, kurie atsisako priimti Jo vedimą.

yra Visa Žinantis, ką jie daro.

⁹Alachas siunčia vėjus, pakeliančius debesis, ir tada Mes nukreipiam juos į mirusią žemę ir atgaiviname ją po mirties. Toks bus ir Prikėlimas. ¹⁰Kas trokšta galios, 'tegul žino', kad visa galia priklauso Alachui. Geri žodžiai kyla pas Jį ir geri darbai yra Jo pakelti. Tačiau griežta bausmė laukia planuojančių bloga. Jų planai bus sunaikinti. ¹¹Alachas sukūrė jus iš dulkės, o vėliau iš sėklos lašelio ir tada sutvėrė jus poromis. Jokia moteris netampa nėščia ir nepagimdo be Jo žinios. Joks žmogus nenugyvena nei ilgiau, nei trumpiau, negu numatyta pagal Įrašą. Iš tiesų, tai Alachui lengva.

¹²Du vandens telkiniai nėra vienodi – vienas gėlas ir malonus gerti, kitas – sūrus ir kartus. Tačiau iš abiejų gaunate šviežią žuvį ir išgaunate papuošalus, jūsų dėvimus. Jūs matote laivus, vagojančius juos abu, kad siektumėte Alacho malonių ir būtumėte dėkingi. ¹³Jis sutrumpina naktį prailgindamas dieną ir sutrumpina dieną prailgindamas naktį. Jis padarė saulę ir mėnulį pavaldžius, kiekvieną keliaujančią savo orbita iki nustatyto laiko. Toks yra Alachas – jūsų Viešpats! Visa valdžia priklauso Jam. O šie 'stabai', kurių šaukiatės vietoj Jo, nevaldo nė datulės kauliuko skūrelės. ¹⁴Jei šaukiatės jų – jie negali jūsų išgirsti. Net jeigu jie girdėtų, negalėtų atsakyti. Prikėlimo Dieną jie neigs jūsų stabmeldystę. 'Pranaše Muhamedai', niekas neduos tau žinoti taip, kaip Visa Suprantantis.

¹⁵Žmonija! Jums reikia Alacho, bet Alachui nereikia nieko. Jis yra Viskuo Apsirūpinantis, Vertas Išaukštinimo. ¹⁶Jei panorėtų, Jis galėtų jus sunaikinti ir sukurti naują kūriniją. ¹⁷Tai nėra Alachui sunku. ¹⁸Nė viena siela neneš kitos sielos naštos. Jei sunkią našta nešanti siela šauksis pagalbos, jos našta nebus perimta netgi artimiausio giminaičio. Tu, 'Pranaše Muhamedai', gali perspėti tik bijančius savo Viešpaties nematomo ir atliekančius maldą. Kas save apvalo – tai daro savo naudai. Pas Alachą jūs sugrįšite. ¹⁹Aklas 'tiesai' ir regintis nėra vienodi, ²⁰kaip ir tamsa bei šviesa, ²¹ir karštis bei 'vėsus' šešėlis. ²²Taip pat ir gyvieji bei mirusieji nėra lygūs. Iš tiesų, Alachas leidžia girdėti 'Savo žinią', kam panori, bet tu negali padaryti, kad esantys kapuose

girdėtų. ²³Tu esi tik įspėjimo davėjas. ²⁴Mes siuntėme tave su tiesa, kad atneštum gerą žinią ir duotum įspėjimą. Kiekvienai tautai buvo siųstas įspėjimo davėjas.^a ²⁵Jeigu jie atmeta tave – tą patį darė ir buvę anksčiau jų. Pasiuntiniai atėjo pas juos su aiškiais ženklais, šventraščiais ir apšviečiančiais Raštais. ²⁶Tada Aš pagriebiau atmetusius tikėjimą. Koks stiprus buvo atsakas Mano!

²⁷Ar nematai, kad Alachas siunčia lietu iš dangaus, kuriuo išveda me įvairius vaisius, skirtingų spalvų? Ir kalnuose yra įvairių atspalvių balto, raudono ir juodo akmens ruožų, ²⁸kaip ir žmonės, gyvūnai ir galvijai yra įvairių spalvų. Tik mokytieji Alacho tarnai 'išties' bijo Jo. Iš tiesų, Alachas yra Visa Galintis, Atleidžiantis! ²⁹Iš tiesų, tie, kurie skaito Alacho Raštą, atlieka maldą ir aukoja iš to, ką jiems suteikėme – slapčiai ar viešai – 'gali' tikėtis sandorio, kuris jų nenuvils, ³⁰nes Jis atlygins jiems visiškai ir padidins 'atlygį' iš Savo malonės. Iš tiesų, Jis yra Atleidžiantis, Dėkingas!

³¹Raštas, kurį apreikėme tau, 'Pranaše Muhamedai', yra tiesa, patvirtinanti tai, kas buvo 'apreikšta' anksčiau to. Alachas yra Visa Suprantantis, Visa Matantis Savo tarnus! ³²Mes suteikėme Raštą tiems, kuriuos išsirinkome iš Savo tarnų. Kai kurie iš jų engia patys save, kai kurie yra saikingi, o kai kurie, Alacho leidimu, lenkia kitus gerais darbais. Tai yra didelė malonė – ³³jie žengs į amžinus Rojaus sodus, bus puošiami auksinėmis apyrankėmis ir perlais, o jų drabužiai bus šilkiniai. ³⁴Jie tars: „Šlovė ir dėkingumas Alachui, pašalinusiam liūdesį iš mūsų! Iš tiesų, Mūsų Viešpats yra Atleidžiantis, Dėkingas. ³⁵Jis įkūrė mus Amžinuose Namuose, per Savo malonę, kur mūsų nelies vargas ir nepatirsime nuovargio.“

³⁶Netikintiesiems skirta Pragaro Ugnis, kurioje nelemta mirti ir kurioje bausmė nebus palengvinta. Taip atlyginsime kiekvienam nedėkingajam. ³⁷Jie aimanuos būdami joje: „Viešpatie! Išleisk mus, kad galėtume atlikti gerus darbus, kitokius nei tie, kuriuos darėme anksčiau.“ 'Jiems bus tarta': „Ar nesuteikėme jums pakankamai lai-

^a Anot islamo tradicijos, nuo Adomo iki Muhamedo, tebūnie jiems taika, įvairioms tautoms buvo siųsta 124 000 pranašų ir pasiuntinių.

ko gyventi, kad kiekvienas to norintis galėtų susiprotėti? Juk atėjo pas jus išpėjimo davėjas. Tad ragaukite 'bausmę'! Neturės piktadariai pagalbininko.“

³⁸Iš tiesų, Alachas žino, kas paslėpta danguose ir žemėje. Jis žino jūsų slapčiausias mintis. ³⁹Jis padarė jus vietininkais žemėje. Tie, kurie atmetė tikėjimą, priims už tai atsakomybę – jų neigimas tik padidins neapykantą jų Viešpaties ir suteiks jiems tik nuostolį. ⁴⁰Klausk jų, 'Pranaše Muhamedai': „Ar matėte savo stabus, kurių šaukiatės vietoj Alacho? Parodykite, ką jie sukūrė žemėje! Gal jiems priklauso dalis dangaus? O gal Mes davėme jiems Raštą, kuriuo jie galėtų vadovautis? Ne! Piktadariai pažada vieni kitiems tik nuklydimą.“

⁴¹Iš tiesų, Alachas sulaiko dangus ir žemę, kad jie nesubyretų. Jei jie kada nors subyrės – niekas, išskyrus Jį, negalės jų sulaikyti. Jis yra Pakantus, Atleidžiantis! ⁴²Jie prisiekė tvirtai Alacho vardu, kad jei bus atneštas išpėjimas, jie bus geriau vedami už kitas tautas. Tačiau jiems gavus išpėjimą, tai tik atitolino juos 'nuo tiesos'. ⁴³Jie yra pasipūtę žemėje, kuriantys piktus planus, o piktas planas atsigręžia prieš jį kūrusį. Ar jie laukia likimo 'sunaikintųjų' anksčiau jų? Jūs nerasite nei pasikeitimo, nei nukrypimo Alacho būde. ⁴⁴Ar jie nekeliavo žeme ir nežiūrėjo, koks likimas ištiko buvusius anksčiau jų? Jie buvo galingesni už juos, bet niekas danguose ir žemėje negali pasprukti nuo Alacho. Iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis, Visa Galintis! ⁴⁵Jei Alachas nubaustų žmones už tai, ką jie padarė, Jis nepalikytų ant žemės nė vieno gyvo padaro. Tačiau Jis suteikia jiems atokvėpį iki nustatyto laiko. Kai jų laikas ateis – iš tiesų, Alachas yra Visa Matantis Savo tarnus.

36. Yā-Syn

Šioje Mekos laikotarpio sūroje pabrėžiama Korano dieviška kilmė ir jo tikslas. Arabų stabmeldžiams yra primenama apie prieš tai gyvenusią netikinčiųjų likimą. Jie yra peikiami už sekimą Šetonu, Prikėlimo bei Teismo neigimą ir Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, atmetimą bei jo pravardžiavimą „poetu“. Kaip ir sekančioje, šioje sūroje yra pateikiami kai kurie Dievo kūrinijos stebuklai, įrodantys Jo gebėjimą prikelti mirusiuosius.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Yā-Syn.^a ²Prisiekiu išmintinguoju Koranu! ³Iš tiesų, tu, 'Pranaše Muhamedai', esi vienas iš pasiuntinių, ⁴einantis tiesiu keliu. ⁵Tai apreiškimas iš Visa Galinčio, Suteikiančio Malonę, ⁶kad perspėtum žmones, kurių protėviai nebuvo įspėti ir kurie dėl to yra nedėmesingi. ⁷Išties 'bausmės' sprendimas daugumai jų jau buvo priimtas, nes jie nepriima tikėjimo. ⁸Iš tiesų, Mes uždėjome geležies apykakles ant jų kaklų iki pat smakrų, tad jų galvos yra pakeltos, ⁹ir padėjome prieš juos ir už jų užtvarą, juos uždengdami. Tad jie nemato 'tiesos'. ¹⁰Vienodai jiems – perspėsi juos, ar ne – jie netikės. ¹¹Iš tiesų, tu gali perspėti tik sekančius Priminimu ir bijančius Maloningojo, nors Jo nematančius. Tad duok jiems gerą žinią apie atleidimą ir atlygį dosnų! ¹²Iš tiesų, Mes sugrąžinsime mirusiuosius gyventi. Mes užrašome, ką jie padaro ir ką palieka.^b Mes viską įrašome aiškiaame Registre.

¹³Pateik jiems pavyzdį, 'Pranaše Muhamedai', apie tautą, kuriai atėjo pasiuntiniai. ¹⁴Mes siuntėme du pasiuntinius, bet jie atmetė juos, tad sustiprinome juos trečiuoju. Pasiuntiniai tarė: „Iš tiesų, mes esame jums siūsti pasiuntiniai.“ ¹⁵Tačiau jie atsakė: „Jūs esate tik žmonės, kaip ir mes. Maloningasis nesiuntė nieko. Jūs tik meluojate.“ ¹⁶Pasiuntiniai tarė: „Mūsų Viešpats žino, iš tiesų, mes esame

^a Žr. 2:1 išnašą.

^b Bus užrašyti ne tik patys žmogaus veiksmai, bet ir tai, kokią poveikį ir įtaką jie padarė aplinkiniams bei ateities kartoms.

jums siųsti. ¹⁷Mūsų pareiga yra tik perduoti jums žinių aiškiai.“ ¹⁸Bet jie atsakė: „Mes manome, kad esate blogas ženklas. Jei nesiliausite, užmėtysime jus akmenimis ir jus palies mūsų skausminga bausmė.“ ¹⁹Pasiuntiniai tarė: „Jūsų blogas ženklas slypi jumyse pačiuose. Ar taip sakote, nes jums primenama 'tiesa'? Taip! Jūs peržengiate ribas!“ ²⁰Tada iš tolimiausios miesto dalies atbėgo vyras, tardamas: „Mano tauta! Sekite pasiuntiniais. ²¹Sekite neprašančiais atlygio ir 'teisingai' vedamais. ²²Kodėl neturėčiau garbinti To, Kuris mane sutvėrė ir pas Kurį būsite sugrąžinti. ²³Kaip galėčiau rinktis kitus dievus vietoj Jo, kurių užtarimas man nepadės ir kurie negalės manęs išgelbėti, jei Maloningasis panorės man pakenkti? ²⁴Iš tiesų, tada būčiau aiškiai nuklydęs. ²⁵Aš tikiu jūsų Viešpačiu, tad klausykite manęs.“

²⁶„Tačiau jie nužudė jį“. Jam buvo tarta: „Ženk į Rojų!“ Tada jis tarė: „Kad tik mano tauta žinotų, ²⁷kaip mano Viešpats man atleido ir padarė vienu iš pagerbtųjų.“ ²⁸Mes nesiuntėme po jo mirties jokios kariaunos iš dangaus prieš jo tautą ir neketinome to daryti. ²⁹Tai buvo tik vienas trenksmas, ir jie buvo sunaikinti.

³⁰Ach! Vargas 'Mano' tarnams! Kaskart pasiuntiniui atėjus pas juos, jie išjuokia jį. ³¹Ar jie nemato, kiek tautų sunaikiname anksčiau jų, kurios niekada nebegrįš? ³²Visi jie bus atvesti prieš Mus.

³³Jiems skirtas ženklas negyvoje žemėje, kuriai suteikiame gyvybę ir užauginame javus, kuriais jie maitinasi. ³⁴Mes padarėme žemėje sodus datulių palmių ir vynuogių, ir padarėme joje trykštančius šaltinius, ³⁵kad jie galėtų valgyti jos vaisius. Tai nėra jų rankų darbas. Nejau jie nebus dėkingi? ³⁶Išaukštintas Tas, Kuris sukūrė viską poromis: tai, kas užauga žemėje, juose pačiuose ir kituose dalykuose, kurių jie nežino. ³⁷Taip pat jiems skirtas ženklas naktį, kai atimame iš jos dienos šviesą – ir štai! – jie yra tamsoje. ³⁸Saulė taip pat keliauja iki nustatyto laiko, kurį jai nustatė Visa Galintis, Visa Žinantis. ³⁹Mes nustatėme mėnulio fazes, kol galiausiai jis tampa kaip 'sulinkęs' senas datulės kotelis. ⁴⁰Saulė negali pasivyti mėnulio^a ir naktis negali pra-

^a T. y. mėnulis savo kaitos ciklą (iš jaunaties į pilnatį ir vėl į jaunatį) užbaigia per 30 dienų, o saulė savo ciklą užbaigia per visus metus.

lenkti dienos – kiekvienas keliauja savo orbita.

⁴¹Kitas jiems skirtas ženklas yra tai, kad gabenome jų protėvius 'su Nojumi' pilname laive ⁴²ir sukūrėme jiems patiems panašias priemones, kuriomis jie keliauja. ⁴³Jei panorėtume, galėtume juos paskandinti – tada niekas neatsakytų į jų šauksmus ir jie nebūtų išgelbėti, ⁴⁴nebent per Mūsų malonę, leidžiančią jiems mėgautis gyvenimu kurį laiką. ⁴⁵Bet 'jie vis vien nusigręžia', kai jiems sakoma: „Bijokite to, kas priešais jus ir kas už jūsų,^a kad jums būtų suteikta malonė.“ ⁴⁶Kai jiems duodamas ženklas iš jų Viešpaties, jie nusigręžia nuo jo, ⁴⁷o kai jiems sakoma: „Duokite labdarai iš to, ką jums suteikė Alachas“, atmetusieji tikėjimą sako jį priėmusiems: „Kodėl turėtume maitinti tuos, kuriuos Alachas pamaitintų, jei panorėtų? Iš tiesų, jūs esate aiškiai nuklydę.“

⁴⁸Jie klausia: „Kada šis pažadas bus įvykdytas, jei esate teisūs?“ ⁴⁹Tačiau jie laukia tik vieno trenksmo, kuris juos užklups, jiems besiginčijant. ⁵⁰Tada jie neturės laiko paskirti palikimo ir negalės grįžti pas savo šeimas.

⁵¹Bus papūsta į Ragą – ir štai! – jie išskubės iš kapų pas Viešpatį savo. ⁵²Jie sakys: „Vargas mums! Kas mus prikėlė iš mūsų poilsio vietų? Tai yra tai, ką pažadėjo Maloningasis. Pasiuntiniai skelbė tiesą.“ ⁵³Tai buvo tik vienas trenksmas – ir štai! – jie visi surinkti prieš Mus. ⁵⁴Šią Dieną nė viena siela nebus nuskriausta. Jums bus atlyginta tik už jūsų darbus. ⁵⁵Iš tiesų, Rojaus žmonės tądien bus džiaugsmingai užsiėmę. ⁵⁶Jie ir jų sutuoktinės bus šešėliuose, sėdintys ant krėslų. ⁵⁷Ten jie turės vaisių ir visko, ko panorės. ⁵⁸„Taika!“ bus jų pasveikinimas iš Viešpaties Suteikiančio Malonę. ⁵⁹„Tada Jis tars‘: „Šią Dieną jūs, nusi-kaltėliai, atsistokite atskirai 'nuo tikinčiųjų'. ⁶⁰Adomo vaikai! Ar neskaičiau jums, kad negarbintumėte Šėtono, nes iš tiesų jis yra jūsų aiškus priešas, ⁶¹bet kad garbintumėte Mane? Tai yra kelias tiesus. ⁶²Išties jis paklaidino daugybę jūsų. Ar neprotausite? ⁶³Tai Pragaras, dėl kurio buvote įspėti. ⁶⁴Dekite jame šiandien už tai, kad atmetėt tikėjimą!“

^a Priešais žmones yra jų laukiantis Ateinantysis gyvenimas, o už jų yra prieš tai gyvenusį sunaikintų tautų likimas.

⁶⁵Tądien užantspaudosime jų burnas, bet jų rankos kalbės su Mumis ir jų kojos liudys viską, ką jie darė. ⁶⁶Jei panorėtume, galėtume jiems atimti regėjimą. Tada jie varžytųsi ieškodami kelio, bet kaip jie matytų 'jį'? ⁶⁷Jei panorėtume, galėtume juos paralyžiuoti ten, kur stovėjo, kad jie negalėtų judėti nei pirmyn, nei atgal. ⁶⁸Kam suteikiame ilgą gyvenimą, tam apgręžiame jo augimą.^a Ar jie neprotaus? ⁶⁹Mes nemokėme jo poezijos ir tai nėra derama jam. Šis 'Raštas' yra tik Priminimas – aiškus Koranas, ⁷⁰kad įspėtas būtų kiekvienas, kuris yra gyvas, ir kad sprendimas būtų išpildytas prieš netikinčiuosius.

⁷¹Ar jie nemato, kaip iš to, ką padarė Mūsų Rankos, sukūrėme jiems galvijus, kuriuos jie valdo, ⁷²ir padarėme juos pavaldžius, kad kai kurie jų būtų naudojami jojimui, o kiti maistui? ⁷³Jie gauna iš jų įvairios naudos ir gėrimų. Ar jie nebus dėkingi? ⁷⁴Tačiau jie pasirinko kitus dievus vietoj Alacho, vildamiesi, kad jie suteiks jiems pagalbą. ⁷⁵Jie negalės stabmeldžiams padėti, nors šie tarnauja jiems būdami jų kariais. ⁷⁶Tad neleisk jų žodžiams skaudinti tavęs, 'Pranaše Muhamedai'. Iš tiesų, Mes žinome, ką jie slepia ir ką atskleidžia.

⁷⁷Ar žmogus nemato, kad sukūrėme jį iš sėklos lašelio? Bet – štai! – jis atvirai priešinasi, ⁷⁸ginčydamasis su Mumis, pamiršdamas, kaip buvo sukurtas. Jis sako: „Kas gali sugrąžinti gyvybę suirusiems kaulams?“ ⁷⁹Sakyk: „Sugrąžins juos Tas, Kuris sukūrė juos pirmą kartą. Jis yra apie kiekvieną kūrinį Visa Žinantis. ⁸⁰Jis suteikia jums ugnį iš žalių medžių – štai! – iš jų uždegate ją.“ ⁸¹Ar Tas, Kuris sukūrė dangus ir žemę, negali sukurti kažko panašaus į šiuos žmones?“ Taip! Jis yra Visa Žinantis Kūrėjas. ⁸²Kai Jis kažko panori, pasako: „Būk!“ ir tai būna! ⁸³Išaukštintas yra Tas, Kurio Rankoje visko valdžia. Pas Jį būsite sugrąžinti.

^a Žmogus gimsta silpnas, stiprėja augdamas ir užaugęs tampa stiprus, o sendamas vėl silpnėja, kol vėl tampa silpnas ir priklausomas nuo kitų.

^b Ši eilutė kalba apie Arabijoje augančius medžius (lot. *Cynanchum Vinimale*). Jų žalios spalvos šakelės Arabijos pusiasalio gyventojai naudodavo ugniai uždegti.

37. Išsirikiavę eilėmis

Didžioji dalis šios Mekos laikotarpio sūros skirta plėtoti sunaikintųjų tautų tema, apie kurią buvo užsiminta praėjusioje sūroje (žr. 36:31). Joje pateikiamos kelios istorijos apie tikėjamą atmetusių tautų sunaikinimą, įskaitant Nojaus, Loto ir Elijo tautas. Šioje sūroje stabmeldžiai peikiami dėl Pranašo pravardžiavimo „išprotėjusiu poetu“ ir angelų laikymo Dievo dukterimis. Pabaigoje akcentuojama, kad visi pasiuntiniai galiausiai laimės prieš netikinčiuosius, taip skatinant Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika, būti kantriu ir ryžtingu net sunkiausiais momentais. Sūra pavadinta pagal pirmąją eilutę, kurioje prisiekama maldai išsirikiavusiais angelais.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Prisiekiu 'angelais', išsirikiavusiais eilėmis, ²atkakliai varančiais 'debesis', ³skaitančiais Priminimą! ⁴Iš tiesų, jūsų Dievas yra Vienas! ⁵Viešpats dangų ir žemės bei visko, kas tarp jų, ir Viešpats saulės patekėjimo vietų. ⁶Mes išpuošėme žemiausią dangų žvaigždėmis ⁷ir padarėme jas apsauga nuo kiekvieno maištingo šėtono. ⁸Jie negali klausytis aukščiausiojo 'angelų' susirinkimo, nes yra užmėtomi iš kiekvienos pusės, ⁹išvaryti. Jiems skirta bausmė amžina. ¹⁰Jei kuris jų pajėgs ką nugirsti, jį persekios prasiskverbianti liepsna.

¹¹Klausk jų, 'Pranaše Muhamedai', kuris yra sunkesnis kūrinys, jie ar, kiti Mūsų kūriniai? Iš tiesų, Mes sukūrėme juos iš lipnaus molio. ¹²Tačiau jūs stebitės, kai jie tyčiojasi, ¹³nepaisydami priminimo, kai jiems priminta, ¹⁴ir kai jie išjuokia ženklą, vos jį pamatę, ¹⁵tardami: „Tai tėra aiškūs burtai. ¹⁶Ką!? Ar būsime prikelti po to, kai mirsime ir tapsime dulkėmis ir kaulais? ¹⁷Kartu su savo protėviais?“ ¹⁸Sakyk: „Taip! Ir tada būsite pažeminti.“ ¹⁹Užteks tik vieno sušaukimo – ir štai! – jie matys. ²⁰Jie tars: „Vargas mums! Tai Atpildo Diena.“ ²¹Jiems bus pasakyta: „Tai Sprendimo Diena, kurią neigėte. ²²Angelai! Surinkite piktadarius ir į juos panašius, bei tai, ką jie garbino ²³vietoj Alacho. Tada veskite juos į Pragaro kelią ²⁴ir po to sustabdykite, nes jie bus

klausiami: ²⁵„Kas jums yra, kad nepadedate vieni kitiems?“ ²⁶Taip! Tądien jie bus paklusnūs. ²⁷Jie kreipsis vieni į kitus, kaltindami. ²⁸Jie sakys 'savo vadams': „Jūs atėjote pas mus su galia 'paklaidinti'“. ²⁹Jie atsakys: „Ne! Jūs patys nepriėmėte tikėjimo. ³⁰Mes nevaldėme jūsų. Taip! Jūs patys peržengėte ribas. ³¹Mūsų Viešpaties sprendimas tapo pateisintas. Iš tiesų, mes ragausime 'bausmę'. ³²Mes jus paklaidiname, nes patys buvome nuklydę.“ ³³Tądien jie visi dalinsis bausme. ³⁴Taip Mes elgiamės su nusikaltėliais. ³⁵Kai jiems buvo sakoma: „Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Alachą“, jie pasipūtė ³⁶ir tarė: „Ar turime atsisakyti savų dievų dėl išprotėjusio poeto?“ ³⁷Ne! Jis atėjo su tiesa, patvirtindamas ankstesnius pasiuntinius. ³⁸Iš tiesų, jūs ragausite skausmingą bausmę ³⁹ir bus jums atlyginta tik už jūsų darbus.

⁴⁰Išskyrus išrinktuosius Alacho tarnus. ⁴¹Jiems skirtas žinomas aprūpinimas – ⁴²vaisiai 'įvairių rūšių'. Jie bus pagerbti ⁴³džiaugsmo Rojaus soduose, ⁴⁴sėdėdami ant krėslų, vieni prieš kitus. ⁴⁵Jiems bus duotas gėrimas iš tekančio šaltinio – ⁴⁶baltas, skanus jį ragaujantiems, ⁴⁷jų nežalojantis ir neapsvaiginantis. ⁴⁸Su jais bus mergelės – kuklaus žvilgsnio ir gražių akių, ⁴⁹lyg atidžiai saugomi perlai.^a

⁵⁰Jie kreipsis vieni į kitus su klausimais. ⁵¹Vienas sakys: „Aš turėjau artimą draugą, ⁵²kuris manęs klausdavo: 'Ar iš tiesų tiki, ⁵³kad mirę ir tapę dulkėmis bei kaulais būsime atvesti atpildui?'“ ⁵⁴Tada jis tars: „Ar norėtumėte pamatyti 'jo likimą'?“ ⁵⁵Jis pažvelgs žemyn ir matys jį Pragaros viduryje, ⁵⁶ir pasakys jam: „Prisiekiu Alachu! Tu beveik sunaikinai mane! ⁵⁷Jei ne mano Viešpaties malonė, ir aš būčiau nuvestas į Pragarą.“ ⁵⁸Tada jis tars kitiems tikintiesiems: „Ar mes niekada nebemirsime, ⁵⁹išskyrus pirmąją mirtį, ir nebūsime nubausti? ⁶⁰Iš tiesų, tai pergalė didžiausia!“ ⁶¹Kiekvienas turėtų siekti to. ⁶²Ar tai yra geresnis pasiekimas, ar Zakūmo medis? ⁶³Iš tiesų, juk Mes padarėme jį išbandymu piktadariams. ⁶⁴Iš tiesų, jis yra medis, augantis Pragaros gelmėse. ⁶⁵Jo vaisiai lyg šėtonų galvos. ⁶⁶Jie užpildys savo pilvus valgędami nuo jo, ⁶⁷ir po to gers verdantį vandenį. ⁶⁸Tada, iš tiesų, jie grįš

^a „Atidžiai saugomi perlai“ (arab. *Baiḍun makhnūn*) taip pat gali reikšti atidžiai saugomus kiaušinius.

į 'savo vietą' Pragare. ⁶⁹Jie juk rado savo protėvius paklydusius ⁷⁰ir nuskubėjo eiti jų pėdomis! ⁷¹Išties prieš tai nuklydo daugybė ankstesniųjų tautų, ⁷²nors Mes siuntėme jiems išpėjimą. ⁷³Žiūrėk, kokia buvo pabaiga tų, kurie buvo išpėti! ⁷⁴Išskyrus išrinktuosius Alacho tarnus.

⁷⁵Išties Nojus pašaukė Mus, ir koks puikus buvo Mūsų atsakymas! ⁷⁶Mes išgelbėjome jį ir jo šeimą nuo nelaimės didelės ⁷⁷ir padarėme jo palikuonis išlikusiais 'žemėje'. ⁷⁸Mes palaiminome jį 'garbingu atminimu' tarp vėlesniųjų kartų: ⁷⁹„Taika Nojui tarp visų tautų!“ ⁸⁰Iš tiesų, taip Mes atlyginame darantiems gera. ⁸¹Iš tiesų, jis buvo vienas iš Mūsų ištikimų tarnų. ⁸²Tada Mes nuskandinome kitus.

⁸³Iš tiesų, Abraomas buvo vienas jo šalininkų. ⁸⁴Jis atėjo pas savo Viešpatį su tyra širdimi, ⁸⁵kai tarė savo tėvui ir tautai: „Ką garbinate? ⁸⁶Ar trokštate pramanytų dievų vietoj Alacho? ⁸⁷Ką tada manote apie Viešpatį pasaulių?“ ⁸⁸Tada jis pažvelgė į žvaigždes ⁸⁹ir tarė: „Aš sergu.“^a ⁹⁰Tad jie nusigrėžė nuo jo ir išėjo. ⁹¹Jis atsisuko į jų dievus ir pasakė: „Ar nevalgysite 'jums skirtų aukų'? ⁹²Kas jums yra, kad nekalbate?“ ⁹³Tada jis užsimojo ir daužė juos dešine ranka. ⁹⁴Vėliau jo tauta atskubėjo pas jį, ⁹⁵bet jis tarė: „Kaip galite garbinti daiktus, kuriuos išdrožiate savo pačių rankomis, ⁹⁶kai Alachas sukūrė jus ir visus jūsų darbus?“ ⁹⁷Jie tarė 'vieni kitiems': „Sukraukite laužą ir meskite jį ugnin.“ ⁹⁸Jie norėjo jam pakenkti, bet Mes pažeminome juos.

⁹⁹Jis tarė: „Iš tiesų, aš einu pagal 'nurodymą' savo Viešpaties. Jis parodys man kelią. ¹⁰⁰Viešpatie! Padovanok man dorą sūnų.“ ¹⁰¹Tad davėme jam gerą žinią apie pakantų sūnų. ¹⁰²Kai jis suaugo, kad dirbtų su savo tėvu, Abraomas tarė: „Mano sūnau! Sapne mačiau save aukojantį tave. Pasakyk, ką manai?“ Jis atsakė: „Tėve, daryk, kaip tau įsakyta. Alacho valia rasi mane kantrų.“ ¹⁰³Kai jiedu pakluso 'Alachui' ir jis paguldė savo sūnų veidu žemyn, ¹⁰⁴Mes pašaukėme jį: „Abraomai! ¹⁰⁵Tu išpildei savo sapną.“ Taip atlyginame darantiems gera. ¹⁰⁶Iš tiesų, tai buvo išbandymas aiškus. ¹⁰⁷Mes išpirkome jo sūnų didžia

^a Abraomas, tebūnie jam taika, tai padarė siekdamas išvengti dalyvavimo stabmeldžių šventėje.

auka^a ¹⁰⁸ir palaiminome Abraomą 'garbingu atminimu' tarp vėlesniųjų kartų: ¹⁰⁹„Taika Abraomui!“ ¹¹⁰Taip atlyginame darantiems gera. ¹¹¹Iš tiesų, jis buvo vienas iš Mūsų patikimų tarnų.

¹¹²Mes davėme Abraomui gerą žinią apie Izaoką – pranašą ir dorą žmogų – ¹¹³ir palaiminome jį ir Izaoką. Kai kurie jų palikuonių darė gera, o kiti aiškiai nusikalto prieš save. ¹¹⁴Išties Mes taip pat suteikėme malonę Mozei ir Aaronui, ¹¹⁵ir išgelbėjome juos ir jų tautą nuo didelės nelaimės. ¹¹⁶Mes suteikėme jiems pagalbą, tad jie buvo nugalėtojai. ¹¹⁷Mes davėme jiems aiškų Raštą ¹¹⁸ir vedėme tiesiu keliu. ¹¹⁹Mes palaiminome juos 'garbingu atminimu' tarp vėlesniųjų kartų: ¹²⁰„Taika Mozei ir Aaronui!“ ¹²¹Taip atlyginame darantiems gera. ¹²²Iš tiesų, jiedu buvo vieni iš Mūsų patikimų tarnų.

¹²³Elijas taip pat buvo vienas iš pranašų. ¹²⁴Jis tarė savo tautai: „Ar nebijosite 'Alacho'? ¹²⁵Kaip galite šauktis Bālo^b ir apleisti Puikiausią Kūrėją – ¹²⁶Alachą, jūsų ir jūsų senųjų protėvių Viešpatį?“ ¹²⁷Tačiau jie atmėtė jį ir bus dėl to pristatyti 'savo bausmei', ¹²⁸išskyrus išrinktuosius Alacho tarnus. ¹²⁹Mes palaiminome jį 'garbingu atminimu' tarp vėlesniųjų kartų: ¹³⁰„Taika Elijui!“ ¹³¹Taip atlyginame darantiems gera. ¹³²Iš tiesų, jis buvo vienas iš Mūsų patikimų tarnų.

¹³³Lotas taip pat buvo vienas iš pasiuntinių. ¹³⁴Mes išgelbėjome jį ir visą jo šeimą, – ¹³⁵išskyrus seną moterį, ^c pasilikusią užnugary, – ¹³⁶ir sunaikinome kitus. ¹³⁷Jūs, 'Mekos gyventojai', praeinate pro jų griuvėsius ryte ¹³⁸ir vakare.^d Ar neprotausite?

¹³⁹Jona taip pat buvo vienas iš pasiuntinių. ¹⁴⁰Jis pabėgo į perkrautą laivą. ¹⁴¹Tada jie traukė strėles, 'rinkdamiesi, kas bus išmestas už borto', ir Jona buvo nugalėtas. ¹⁴²Tad prarijo jį banginis, nes jis buvo prasikaltęs.^e ¹⁴³Jei jis nebūtų vienas iš aukštiniusių 'Alachą', ¹⁴⁴būtų likęs jo pilve iki Dienos, kai visi bus prikelti, ¹⁴⁵bet Mes išmetėme jį

^a Dievas atsiuntė aviną paaukojimui vietoj Izmaelio, tebūnie jam taika.

^b Bālas buvo pagrindinis šių žmonių garbinamas stabas.

^c T. y. Loto žmoną, išdavusią savo vyrą.

^d Ši eilutė kalba apie Arabijos pusiasalyje išlikusias senųjų civilizacijų liekanas. Jose arabų pirkliai apsisistodavo keliaudami.

^e Pranašas Jona, tebūnie jam taika, apleido savo tautą be Dievo leidimo.

ligotą ant kranto, ¹⁴⁶ ir virš jo užauginome moliūgo krūmą.^{a 147} Vėliau siuntėme jį 'atgal į miestą' šimto tūkstančių žmonių ar daugiau. ¹⁴⁸ Jie priėmė tikėjimą, tad leidome jiems mėgautis gyvenimu kuriam laikui.

¹⁴⁹ Klausk jų, 'Pranaše Muhamedai', ar jų Viešpats turi dukteris,^b kai jie patys 'teikia pirmenybę' sūnums? ¹⁵⁰ Ar sukūrėme angelus moterimis, jiems tai matant? ¹⁵¹ Ne! Iš tiesų, tai yra vienas jų pramanytų melų, 'jog' ¹⁵² Alachas turi vaikų. Iš tiesų, jie meluoja! ¹⁵³ Ar Jis pasirinko dukteris vietoj sūnų? ¹⁵⁴ Kas jums yra? Kaip jūs teisiatė? ¹⁵⁵ Ar nesusimąstysite? ¹⁵⁶ O gal turite aiškų įrodymą? ¹⁵⁷ Atneškite savo raštus, jei esate teisūs! ¹⁵⁸ Jie išgalvojo tarp Jo ir džinų 'giminystės' ryšius, bet patys džinai žino, kad 'tai pramanantys žmonės' bus pristatyti 'savo bausmei'. ¹⁵⁹ Išaukštintas Alachas virš to, ką jie teigia! ¹⁶⁰ Išskyrus išrinktuosius Alacho tarnus. ¹⁶¹ Iš tiesų, nei jūs, nei tai, ką garbinate, ¹⁶² negalite nuvilioti nuo Alacho 'religijos' nieko, ¹⁶³ išskyrus degsiančiuosius Pragare. ¹⁶⁴ Angelai sako': „Kiekvienas iš mūsų turi paskirtą vietą. ¹⁶⁵ Iš tiesų, mes esame išrikiuoti eilėmis. ¹⁶⁶ Iš tiesų, mes aukštiname Alachą.“

¹⁶⁷ Jie sakydavo anksčiau: ¹⁶⁸ „Jei tik turėtume Priminimą kaip ir ankstesnieji, ¹⁶⁹ būtume išrinktieji Alacho tarnai.“ ¹⁷⁰ Bet dabar jie atmets 'Koraną'. Greitai jie žinos. ¹⁷¹ Išties Mūsų žodis jau buvo duotas mūsų pasiųstiems tarnams, ¹⁷² jog jiems bus suteikta pagalba ¹⁷³ ir kad Mūsų kariauna bus nugalėtoja. ¹⁷⁴ Tad nusigręžk nuo jų kuriam laikui, 'Pranaše Muhamedai'. ¹⁷⁵ Tu matysi, 'kas juos ištiks', ir jie tai matys! ¹⁷⁶ Ar jie tikrai nori paspartinti Mūsų bausmę? ¹⁷⁷ Kai ji nusileis pas juos, koks prastas bus rytas tiems, kurie buvo įspėti! ¹⁷⁸ Nusigręžk nuo jų kuriam laikui. ¹⁷⁹ Tu matysi tai, 'kas juos ištiks', ir jie tai matys! ¹⁸⁰ Išaukštintas tavo Viešpats, Viešpats Garbės ir Galios, virš to, ką jie teigia! ¹⁸¹ Taika pasiuntiniams ¹⁸² ir šlovė bei dėkingumas Alachui, Viešpačiui pasauliui!

^a Specifinė moliūgo rūšis, apie kurią kalbama šioje eilutėje, pasižymėjo savybe atbaidyti vabzdžius ir dėl savo lapų tankumo suteikti šėšėlį.

^b Arabų pagonys laikydavo angelus Dievo dukromis.

38. Šād

Šios Mekos laikotarpio sūros pradžioje dėmesys atkreipiamas į tai, kad Koranas yra Dievo siųstas Raštas, o pabaigoje pabrėžiamas jo visuotinumas. Ją galima laikyti praėjusios sūros tęsiniu, nes šioje sūroje tęsiama pranašų istorijų tema, detaliau kalbant apie Dovydą, Saliamoną ir Jobą. Joje iliustruojamas ryšis tarp tikėjimą atmetusių Mekos stbmeldžių, anksčiau sunaikintų tautų, ir Ibliso, netikinčiųjų pirmtako. Einančiųjų klystkeliais ir jų pasekėjų likimas (55–64 eilutės) yra palygintas su teisingai besielgiančiųjų likimu (49–54 eilutės).

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Šād.^a Prisiekiu Koranu, turinčiu priminimą! ²Taip! Netikintieji yra pasipūtę ir priešiški. ³Kiek tautų Mes sunaikinome anksčiau jų. Jos šaukėsi 'pagalbos', bet buvo per vėlu ištrūkti. ⁴'Stbmeldžiai' yra nustebę, kad pas juos atėjo išpėjimo davėjas iš jų pačių tarpo. Atmetusieji tikėjimą tarė: „Šis yra burtininkas, melagis! ⁵Ar jis padarė visus dievus Vienu Dievu? Iš tiesų, tai yra kažkas keisto.“ ⁶Didžiūnai iš jų tarpo žengė pirmyn, 'tardami': „Ir toliau kantriai atsiduokite savo dievams. Iš tiesų, tai planas suregztas 'prieš jus'. ⁷Mes negirdėjome apie tai praėjusioje religijoje.^b Tai tėra prasimanymas. ⁸Ar priminimas buvo apreikštas tik jam iš mūsų visų?“ Taip! Jie abejoja dėl Mano priminimo. Taip! Jie 'abejoja, nes' vis dar neragavo bausmės! ⁹O galbūt 'jie abejoja', nes turi lobius malonės tavo Viešpaties, Visa Galinčio, Dovanotojo? ¹⁰O galbūt 'jie abejoja', nes priklauso jiems karalystė dangų ir žemės, ir to, kas tarp jų? Tegul jie savo priemonėmis kyla aukštyn 'į dangų'!

¹¹Jie 'tėra viena' kariuomenė iš 'netikinčiųjų' kariuomenių, kuri bus įveikta. ¹²Anksčiau jų Nojaus tauta neigė 'tiesą', kaip ir adiečiai, ir stulpų valdovo – Faraono 'tauta', ¹³samūdiečiai, Loto tauta ir miš-

^a Žr. 2:1 išnašą.

^b Praėjusi religija šioje eilutėje gali reikšti krikščionybę arba arabų stbmeldystę.

ko gyventojai.^a Jie buvo prieš kariaunos.¹⁴ Kiekviena jų atmetė savo pasiuntinį, tad Mano bausmė tapo pateisinta.¹⁵ Šie 'stabmeldžiai' nelaukia nieko, išskyrus vieno trenksmo, kuris nebus sulaikytas.¹⁶ Jie sako 'pašaipiai': „Mūsų Viešpatie! Pagreitink mūsų 'bausmės' dalį prieš Atpildo Dieną!“

¹⁷Būk kantrus, 'Pranaše Muhamedai', dėl to, ką jie sako, ir atmink Mūsų tarną Dovydą, stiprybės žmogų – iš tiesų, jis visuomet grėždavosi 'į Alachą'.¹⁸ Mes padarėme kalnus kartu su juo šlovinančius Mus, saulei besileidžiant ir kylant,¹⁹ ir paukščius būriais, visus kartu su juo kartojančius 'šlovinimus'.²⁰ Mes sustiprinome jo karalystę ir davėme jam išmintį bei ryžtingą iškalbą.²¹ Ar pasiekė tave istorija apie du besiginčijančius, kurie perlipo per 'Dovydo maldos kambario' sieną?²² Kai jie žengė prieš Dovydą, jį apėmė išgąstis. Jie tarė: „Nebijok. Mes esame du besiginčijantys, vienas mūsų pasielgė neteisingai prieš kitą. Teisk tarp mūsų teisingai, neįvykdyk skriaudos ir vesk mus į tiesų kelią.²³ Iš tiesų, šis mano brolis turi devyniasdešimt devynias avis, o aš turiu 'tik' vieną. Tad jis tarė: 'Patikėk man ir šią, nugalėdamas mane kalboje.“²⁴ Dovydas tarė: „Išties jis nuskriaudė tave prašydamas pridėti tavo avį prie savųjų. Iš tiesų, daug bendrininkų piktavaliauja vieni prieš kitus, išskyrus tikinčius ir darančius gera – tačiau kiek mažai tokių yra!“

Dovydas suprato, kad išmėginome jį.^b Tad jis prašė savo Viešpaties atleidimo, puolė kniūbsčia ir atsigręžė 'į Jį atgailaudamas'.²⁵ Tad atleidome jam. Iš tiesų, jis bus arti Mūsų ir turės gerą sugrįžimo vietą.²⁶ Dovydai! Mes paskyrėme tave vietininku žemėje, tad teisk tarp žmonių teisingai ir nesek troškimais, nes jie nugręš tave nuo Alacho tako. Iš tiesų, kas nuklysta nuo Alacho tako – kentės griežtą bausmę už tai, kad užmiršo Atsiskaitymo Dieną.

^a Miško gyventojais buvo vadinami midjaniečiai, gyvenę daugybę medžių turinčiuose soduose.

^b Priėmęs teisingą sprendimą dėl dviejų besiginčijančių brolių, vietoj suvokimo, kad jo išmintis ir gebėjimas teisti teisingai yra Dievo dovana, Dovydas tai laikė savo paties nuopelnu ir didžiavosi savimi. Supratęs savo klaidą, Dovydas atgailavo, o Dievas priėmė jo atgailą.

²⁷Nesukūrēme Mes dangų ir žemės bei to, kas tarp jų, be tikslo, kaip netikintieji galvoja. Vargas tiems, kurie atmetė tikėjimą – nuo Ugnies! ²⁸Ar turėtume laikyti priimančius tikėjimą ir darančius gera lygiais maištaujantiems žemėje? O gal turėtume laikyti dievobaiminguosius lygiais nusikaltėliams? ²⁹„Tai yra palaimintas Raštas, kurį apreiškėme tau, 'Pranaše Muhamedai', kad jie apmąstytų jo eilutes ir kad supratingiems žmonėms būtų priminta.

³⁰Mes padovanojome Dovydui Saliamoną – koks puikus tarnas 'jis buvo'! Iš tiesų, jis visuomet gręždavosi į Alachą. ³¹Kai dienos pabaigoje prieš jį buvo išrikiuoti puikių veislių lenktynių žirgai, ³²jis tarė: „Išties meilė gėrybėms atitraukė mane nuo Viešpaties atminimo iki saulės nusileido. ³³Grąžinkite juos man!“ Tada jis pradėjo kirsti jų kojas ir kaklus.^a ³⁴Iš tiesų, Mes išbandėme Saliamoną ir padėjome ant jo sosto 'deformuotą' kūną.^b Po to jis atsigręžė į Alachą atgai-lauti'. ³⁵Jis meldė: „Mano Viešpatie! Atleisk man ir suteik man karalystę tokią, kuri nepriklausys niekam kitam po manęs. Iš tiesų, tu esi Dovanotojas.“ ³⁶Tad padarėme jam pavaldų vėją, dvelkiantį pagal jo įsakymą, ³⁷ir kiekvieną statytoją bei nardytoją iš šėtonų [t. y. džinų], ³⁸ir kitus, grandinėmis surakintus. ³⁹„Alachas tarė: „Tai Mūsų dovanos, tad duok arba sulaikyk – 'tau' nereiks atsiskaityti.“ ⁴⁰Iš tiesų, jis bus arti Mūsų ir turės gerą sugrįžimo vietą.

⁴¹Atmink Mūsų tarną Jobą, kai jis šaukėsi savo Viešpaties: „Šėtonas užklupo mane su nelaime ir kančia.“ ⁴²„Mes atsakėme: „Trenk žemėn savo koja. Štai – vėsus vanduo 'skirtas' tau apsiprausti ir atsigerti.“ ⁴³Mes sugrąžinome jam šeimą ir dar tiek pat kartu su jais – kaip ženklą Savo malonės ir kaip pamoką suprantantiems žmonėms. ⁴⁴„Mes tarėme jam: „Imk savo rankon saują žolės – suduok 'savo žmonai'

^a Anot daugumos Korano aiškintojų, Saliamonas, tebūnie jam taika, apkerėtas žirgu grožio, praleido popietės maldą ir norėdamas atpirkti nuodėmę paskerdė žirgus ir išdalino jų mėsą labdarai. Tačiau šios eilutės turi ir kitą interpretaciją, jog Saliamonas paprasčiausiai paprašė sugrąžinti pro jį prajojusius žirgus ir glostė jų kojas bei kaklus.

^b Anot Korano aiškintojų, ši eilutė kalba apie Saliamonui gimusį negyvą kūdikį. Tačiau ji taip pat gali reikšti trumpam jo sosto vietą užėmusį piktavali valdovą.

ja ir nesulaužyk pažado savo.^a Iš tiesų, jis buvo kantrus. Koks puikus tarnas! Iš tiesų, jis gręžėsi į Alachą¹.

⁴⁵Atmink Mūsų tarnus – Abraomą, Izaoką ir Jokubą – stiprius ir įžvalgius. ⁴⁶Iš tiesų, Mes pasirinkome juos, nes jie atsiminė Ateinančiuosius Namus. ⁴⁷Jie pas Mus yra tarp geriausių išrinktųjų. ⁴⁸Atmink Izmaelį, Eliją ir Zulkiflą – kiekvienas jų tarp geriausių 'tarnų'.

⁴⁹Tai priminimas. Iš tiesų, dievobaimingi turės geriausią sugrįžimo vietą – ⁵⁰amžinus Rojaus sodus, kurių vartai jiems bus atviri. ⁵¹Juose jie sėdės atsilošę, prašantys neišsenkančių vaisių ir gėrimo. ⁵²Su jais bus mergelės drovių žvilgsnių ir vienodo amžiaus. ⁵³Tai jums prižadėta Atsiskaitymo Dienai. ⁵⁴Iš tiesų, tai aprūpinimas iš Mūsų, kuris niekada nesibaigs.

⁵⁵Taip bus! O peržengiantieji ribas turės blogiausią sugrįžimo vietą – ⁵⁶Pragarą, kuriame jie degs. Kokia siaubinga poilsio vieta! ⁵⁷Tegul jie ragauja tai – verdantį vandenį ir tekančius pūlius ⁵⁸bei kitas panašias kančias. ⁵⁹'Jo gyventojai sakys': „Štai kita minia žmonių, skubančių pas jus.“ 'Kiti tars': „Jie nėra laukiami! Jie degs Ugnyje.“ ⁶⁰Jie tars: „Ne! Tai jūs nesate laukiami! Jūs mus atvedėte čia. Kokia siaubinga įsikūrimo vieta“, ⁶¹pridurdami: „Mūsų Viešpatie! Padvigubink kančią Ugnyje atvedusiems mus čia.“ ⁶²Jie tars 'vieni kitiems': „Kodėl nematome tų, kuriuos manėme esant prastaisiais? ⁶³Ar klydome juos išjuokdami, ar mūsų rega buvo nugręžta nuo jų?“ ⁶⁴Iš tiesų, šis ginčas tarp Ugnies gyventojų įvyks.

⁶⁵Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Aš esu tik įspėjimo davėjas. Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Alachą – Vieną, Galingą, ⁶⁶Viešpatį dangų ir žemės bei visko, kas tarp jų – Visa Galintį, Visa Atleidžiantį.“ ⁶⁷Sakyk: „Tai yra didžios žinios, ⁶⁸nuo kurių gręžiatės šalin. ⁶⁹Aš neturėjau žinių apie didžiūną susirinkimą, kai jie nesutarė dėl

^a Sirgdamas, Jobas, tebūnie jam taika, supyko ant savo žmonos ir prisiekė, kad pasveikęs nubaus ją šimtu rykštės kirčių. Vėliau jis gailėjosi šio sprendimo, tad Dievas nurodė jam išpildyti priesaiką suduodant savo žmonai šimtu žolės stiebų ir taip jos nesužalojant.

Adomo⁷.^a ⁷⁰Man apreikšta tik tai, kad esu 'siųstas kaip' aiškus įspėjimo davėjas.“

⁷¹Atminkite, kai tavo Viešpats tarė angelams: „Aš sukursiu žmogų iš molio ⁷²ir kai suformuosiu jį ir įkvėpsiu jam iš Savo 'sukurtos' dvasios, pulkite kniūbsčia prieš jį.“ ⁷³Tad visi angelai puolė kartu, ⁷⁴išskyrus Iblyšą – jis pasipūtė ir atmetė tikėjimą. ⁷⁵Alachas paklausė: „Iblyasai! Kas neleido tau pulti kniūbsčia prieš tą, kurį sukūriau Savo Rankomis? Ar tapai pasipūtusiu, ar visada toks buvai?“ ⁷⁶Jis atsakė: „Aš esu geresnis už jį. Tu sukūrei mane iš ugnies, o jį – iš molio.“ ⁷⁷Alachas tarė: „Eik lauk iš Rojaus. Tu esi prakeiktas. ⁷⁸Iš tiesų, tau skirtas Mano prakeiksmas iki Atpildo Dienos.“ ⁷⁹Jis atsakė: „Mano Viešpatie! Atidėk mano pabaigą iki Dienos, kai jie bus prikelti.“ ⁸⁰Alachas tarė: „Tau atidėta ⁸¹iki žinomos Dienos.“ ⁸²Jis atsakė: „Prisiekiu Tavo galia, aš paklaidinsiu juos visus, ⁸³išskyrus Tavo išrinktus tar-nus!“ ⁸⁴Alachas tarė: „Tai tiesa – Aš kalbu vien tik tiesą – ⁸⁵Aš pripildysiu Pragarą tavimi ir tavo sekėjais iš jų, visais kartu.“

⁸⁶Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Aš neprašau jūsų atlygio už šį 'Koraną' ir nesiskelbiu esąs kuo nesu. ⁸⁷Tai tik priminimas pasauliams. ⁸⁸Ateis laikas ir žinosite to tiesą.“

^a Čia kalbama apie tai, kai surinkti prieš Adomą angelai pakluso Dievui ir puolė kniūbsčia, o Iblyšas nesutiko ir tapo netikinčiuoju. Šio susirinkimo detalės yra apreiktos sekančiose šios sūros eilutėse.

39. Vedami miniomis

Šioje Mekos laikotarpio sūroje tęsiama praėjusios sūros tema apie Adomo sukūrimą, paminint Adomo žmoną Ievą, tebūnie jiems taika, ir aptariant jų palikuonių elgesį. Kai kurie šių palikuonių pasirinko dievobaimingą gyvenimą, bet kiti rinkosi nedorą. Pagal Dievo pažadą, pirmieji bus apdovanoti Rojumi, o antrieji bus nubausiti Pragaru. Sūros pabaigoje kalbama apie tai, kad į Pragarą ir į Rojų žmonės bus vedami atskiromis miniomis, pagal kurias sūra ir pavadinta.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Šis Raštas apreikštas Alacho – Visa Galinčio, Išmintingo. ²Iš tiesų, Mes apreikšėme tau Raštą su tiesa, 'Pranaše Muhamedai', tad garbink Alachą, visiškai atsiduodamas Jam. ³Iš tiesų, visiškai atsidavimas skirtas Alachui. Imančius kitus globėjus vietoj Jo, 'sakančius': „Mes garbiname juos, kad jie priartintų mus prie Alacho“ – iš tiesų, Alachas teis juos visus dėl jų nesutarimų. Iš tiesų, Alachas neveda 'tiesiu keliu' pastovaus melagio, nedėkingo. ⁴Jeigu Alachas norėtų palikuonių, galėtų pasirinkti ką nori iš Savo kūrinijos. Išaukštintas Jis! Jis yra Alachas – Vienas, Galingas. ⁵Jis sukūrė dangus ir žemę su tikslu. Jis apsupa dieną naktimi ir naktį dieną. Jis padarė saulę ir mėnulį pavaldžius, kiekvieną keliaujantį savo orbita iki nustatyto laiko. Iš tiesų, Jis yra Visa Galintis, Visa Atleidžiantis!

⁶Jis sukūrė jus iš vienos 'Adomo' sielos ir padarė iš jo jai sutuoktinę 'Ievą'. Jis suteikė jums keturias poras galvijų.^a Jis sukuria jus motinų gimdose 'pakopomis', viena po kitos, trijuose tamsumos sluoksniuose.^b Tai yra Alachas – jūsų Viešpats! Visa valdžia priklauso Jam. Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį. Kaip tada galite nusigręžti? ⁷Jeigu atmetate tikėjimą, tai Alachui jūsų nereikia, ir Jis nėra patenkintas netikėjimu Savo tarnų. Bet jeigu būsite dėkingi, Jis bus patenkintas jumis už tai. Joks nešėjas nebus apkrautas nešuliu kito. Pas

^a Žr. 6:143–144.

^b T. y. motinos pilvas, gimda ir amnionas.

savo Viešpatį sugrįšite ir Jis praneš jums apie tai, ką darėte. Iš tiesų, Jis žino jūsų slapčiausias mintis.

⁸Kai žmogų užklumpa sunkumas, jis šaukiasi savo Viešpaties, gręždamasis į Jį. Tačiau kai Jis suteikia jam palaimą iš Savęs, jis pamiršta Tą, Kurio šaukėsi anksčiau, ir pramano Alachui lygus, kad paklaidintų 'žmones' nuo Jo tako. Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Mėgaukis savo netikėjimu trumpam! Iš tiesų, tu būsi tarp gyven-tojų Ugnies.“ ⁹Ar tas, kuris garbina 'Alachą' nakties metu, puldamas kniūbsčia ir stovėdamas 'maldoje', bijodamas Ateinančio gyvenimo ir besitikintis savo Viešpaties malonės, 'yra lygus atmetusiems tikė-jimą'? Sakyk: „Ar žinantys yra lygūs nežinantiems?“ Tik supratingi žmonės tai atmins.

¹⁰Sakyk, 'jog Alachas sako': „Mano tikintys tarnai! Bijokite savo Viešpaties. Darantys gera šiame gyvenime gaus atlygį gerą. Alacho žemė yra plati. Tik kantriesiems bus suteiktas atlygis beribis.“ ¹¹Sakyk: „Man įsakyta garbinti Alachą visiškai atsidavus Jam ¹²ir man įsaky-ta būti pirmu paklūstančiu 'Jo valiai'.“ ¹³Sakyk: „Iš tiesų, bijau, jeigu nepaklusiui savo Viešpačiui, baismės Didingą Dieną.“ ¹⁴Sakyk: „Aš garbinu Alachą visiškai atsidavęs Jam. ¹⁵Tad garbinkite, jūs, ką nori-te vietoj Jo.“ Sakyk: „Pralaimėjo tie, kurie praras save ir savo šeimas Prikėlimo Dieną. Tai yra pralaimėjimas aiškus.“ ¹⁶Jie turės sluoksnius ugnies virš savęs ir po savimi. Tuo Alachas perspėja Savo tarnus. Tad bijokite Manęs, Mano tarnai!

¹⁷Besilaikantys atokiai nuo garbinimo netikrų dievų ir besigrę-žiantys į Alachą turės gerą žinią. Tad duok gerą žinią Mano tarnams, ¹⁸klausantiems to, kas sakoma, ir sekantiems geriausiu iš to. Šie yra vedami Alacho, šie yra supratingi! ¹⁹Kaip dėl tų, kuriems baismės lemtis buvo pateisinta? Ar tai tu, 'Pranaše Muhamedai', kuris išgel-bės esančius Ugnyje? ²⁰Tačiau bijantys savo Viešpaties turės dvarus, pastatytus vienus ant kitų, kuriuose teka upės. Tai pažadas Alacho. Alachas niekada pažado nesulaužo.

²¹Ar nematai, kad Alachas atsiunčia iš dangaus lieta, nukreipda-mas jį šaltiniais žemėje, ir sukuria juo javus įvairiausių spalvų, o po

to jie išdžiūva ir tu matai juos nuvytusius, ir galiausiai Jis paverčia juos pelais. Iš tiesų, tame yra priminimas supratingiems žmonėms.

²²Ar tas, kurio širdis buvo Alacho atverta islamui ir kuris yra apšviestas savo Viešpaties, 'yra lygus tiems, kurių širdys tai atmeta'? Vargas tiems, kurių širdys tapo sukietintos Alachą atminus! Jie yra aiškiai nuklydę. ²³Alachas apreiškė geriausią pareiškimą – nuoseklų Raštą su pakartotomis pamokomis, kuris priverčia odas, bijančių savo Viešpaties, pašiurpti. Po to jų oda ir širdys, paminėjus Alachą, nusiramina. Tai yra Alacho vedimas, kuriuo Jis veda, ką nori. O ką Alachas paklaidina – tam nerasi vedlio.

²⁴Ar tas, kuris turės tik savo veidą apsisaugojimui nuo baisios bausmės Prikėlimo Dieną, 'yra geresnis už esantį Rojuje'? Bus pasakyta piktadariams: „Ragaukite tai, ką įgijote!“ ²⁵Buvusieji anksčiau jų taip pat atmetė tiesą. Tad bausmė atėjo pas juos iš kur jie nesitikėjo. ²⁶Alachas davė jiems paragauti pažeminimo šiame gyvenime, tačiau kančia Ateinančiame bus didesnė, jeigu jie tai žinotų!

²⁷Išties Mes davėme žmonijai šiame Korane kiekvieną palyginimą, kad jie atsimintų – ²⁸arabiškame Korane, be jokio nukrypimo, kad jie taptų dievobaimingi. ²⁹Alachas pateikė palyginimą vyro, priklausančio keliems besiginčijantiems šeiminiškams, ir vyro, priklausančio tik vienam. Ar jie yra lygūs?^a Šlovė ir dėkingumas Alachui! Taip! Dauguma jų nežino.

³⁰Pranaše Muhamedai! Iš tiesų, tu mirsi, ir jie taip pat mirs, ³¹o Prikėlimo Dieną jūs ginčysitės prieš Viešpatį savo. ³²Kas yra didesnis piktadarys už tą, kuris meluoja apie Alachą ir atmeta tiesą, kai ji pasiekė jį? Ar nėra Pragare buveinės atmetusiems tikėjimą? ³³Atnešantysis tiesą ir priimantys ją – jie yra dievobaimingi.^b ³⁴Jie turės tai,

^a Šioje eilutėje yra duodamas dviejų vergų palyginimas. Vienas jų priklauso keliems besiginčijantiems šeiminiškams ir yra pasimetęs dėl skirtingų nurodymų. Tuo tarpu, kitas vergas gauna nurodymus tik iš vieno šeiminiško. Jis tiksliai žino, ką reikia daryti. Taip pat ir žmogus, garbinantis kelis dievus, bus nerandantis ramybės, o žmogus, garbinantis vienatinį Dievą, bus ramus.

^b Atnešantysis tiesą yra Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, o priimantys ją yra visi jo pasekėjai.

ko trokšta pas savo Viešpatį. Tai yra atlygis gera darantiesiems. ³⁵Alachas panaikins blogiausius iš jų darbų ir atlygins už geriausius iš jų.

³⁶Ar neužtenka Alacho Jo tarnams? Tačiau jie grasina tau kitais dievais vietoj Jo! Ką Alachas paklaidina – tas neturės sau vedlio, ³⁷o ką Alachas veda – niekas jo nepaklaidins. Ar Alachas nėra Visa Galintis, Bausmės Šeiminkas? ³⁸Jeigu paklausi jų, 'Pranaše Muhamedai', kas sukūrė dangus ir žemę – jie atsakys: „Alachas!“ Klausk jų: „Ar pagalvojote tada apie tuos, kurių šaukiatės vietoj Alacho? Jei Alachas panorėtų padaryti man blogą, ar jie išgelbės nuo Jo blogio? O jeigu Jis panorėtų man suteikti malonę, ar jie galėtų ją sulaikyti?“ Sakyk: „Alacho man užtenka. Juo pasikliauja pasikliaunantieji.“ ³⁹Sakyk: „Mano tauta! Laikykitės savo būdo – aš laikysiuosi savojo. Neužilgo sužinosite, ⁴⁰ką aplankys žeminanti bausmė ir bausmė amžina.“

⁴¹Iš tiesų, Mes apreiškėme tau, 'Pranaše Muhamedai', Raštą žmonijai, su tiesa. Tad kas pasirenka vedimą – tai savo paties naudai, o kas pasirenka nuklysti – tai savo paties nuostoliui. Tu nesi jų prižiūrėtojas. ⁴²Alachas paima mirusiųjų sielas jiems mirus ir nemirusiųjų sielas jiems miegant. Tada Jis pasilieka tas, kurioms nulėmė mirtį, ir paleidžia kitas, iki nustatyto laiko. Iš tiesų, tame yra ženklai mąstantiems žmonėms! ⁴³Ar jie pasirinko kitus tarpininkais vietoj Alacho? Sakyk: „Net tada, kai jie neturi nieko ir negeba mąstyti?“ ⁴⁴Sakyk: „Visas tarpininkavimas priklauso Alachui. Jam priklauso dangų ir žemės karalystė. Pas Jį būsite sugrąžinti.“

⁴⁵Kai paminėtas vien tik Alachas, netikinčiųjų Ateinančiu gyvenimu širdys užsipildo pasibjaurėjimu. Tačiau kai kiti vietoj Jo paminėti – jie apsidžiaugia. ⁴⁶Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Alache! Dangų ir žemės Sutvėrėjau, Žinantis matomą ir nematomą! Tu teisi tarp Savo tarnų dėl jų nesutarimų.“ ⁴⁷Net jeigu piktadariai turėtų du kartus tiek, kiek yra visoje žemėje, jie pasiūlytų tai savo išpirkai nuo baisios bausmės Prikėlimo Dieną. Jie matys iš Alacho tai, ko nesitikėjo. ⁴⁸Jų darbų blogis atsivers prieš juos ir jie bus apsupti tuo, iš ko šaipėsi.

⁴⁹Kai žmogų užklumpa sunkumai, jis šaukiasi Mūsų, o kai užliejame jį Savo malone, jis sako: „Tai buvo man suteikta dėl mano žinių.“

Ne! Tai yra išbandymas, tačiau dauguma jų nežino. ⁵⁰Tą patį sakė ir buvusieji anksčiau jų, bet įgyti turtai jiems nepadėjo. ⁵¹Jų darbų blogis užklupo juos. Taip ir šių piktadarių darbų blogis juos užklups. Jie negalės pabėgti. ⁵²Ar jie nežino, kad Alachas aprūpina gausiai ar saikingai ką panori? Iš tiesų, tame yra ženklai tikintiems žmonėms.

⁵³Sakyk, 'jog Alachas sako': „Mano tarnai, kurie 'nusidėdami' peržengė ribas prieš save! Nepulkite į neviltį dėl Alacho malonės. Iš tiesų, Alachas atleidžia visas nuodėmes.^a Iš tiesų, Jis yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ⁵⁴Atsigręžkite į savo Viešpatį ir pakluskite Jam, kol nepasiekė jūsų bausmė – tada nebegalėsite sulaukti pagalbos. ⁵⁵Sekite geriausiu iš to, kas buvo apreikšta jūsų Viešpaties [t. y. Koranu], kol bausmė neužklupo staiga, jums to nesuprantant, ⁵⁶kad nesakytų siela: 'Vargas man už Alacho apleidimą ir tiesos išjuokimą!', ⁵⁷arba kad nesakytų: 'Jeigu Alachas būtų mane vedęs, būčiau buvus dievobaiminga!', ⁵⁸arba kad nesakytų, matydama bausmę: 'Jeigu turėčiau antrą šansą, būčiau daranti gera!' ⁵⁹Ne! Mano apreiksimai jau pasiekė jus, bet jūs atmetėte juos, buvote išdidūs ir atmetę tikėjimą.“

⁶⁰Prikėlimo Dieną jūs matysite melavusius apie Alachą tamsiais veidais. Ar Pragare nėra buveinės pasipūtėliams? ⁶¹Alachas pristatys bijojusius Jo į sėkmės vietą 'Rojuje'. Blogis nelies jų ir jie neliūdės. ⁶²Alachas yra visko Kūrėjas ir visko Prižiūrėtojas. ⁶³Jam priklauso dangų ir žemės 'lobių' raktai. Tačiau tie, kurie atmetė Alacho ženklus – jie bus pralaimėtojai.

⁶⁴Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Ar liepiate man garbinti kažką kitą vietoj Alacho, jūs neišmanėliai!“ ⁶⁵Išties tau ir buvusiems anksčiau tavęs buvo apreikšta, kad jeigu garbinsite stabus, jūsų darbai nueis niekais ir būsite tarp pralaimėtojų. ⁶⁶Ne! Garbink Alachą ir būk dėkingas. ⁶⁷Jie neįvertino Alacho tinkamai. Prikėlimo Dieną visa

^a Dievo malonė yra visuomet didesnė už žmogaus nuodėmes, nesvarbu, kiek jų bebūtų. Vienintelė neatleidžiama nuodėmė Dievui, anot 4:48 eilutės, yra stabų garbinimas (žr. psl. xi dėl garbinimo reikšmės). Ši nuodėmė yra laikoma pačia didžiausia, nes ją atliekantis asmuo teigia, jog nepaisant to, kad Dievas jam suteikė viską, jis savo dėkingumą išreiškė kažkam kitam. Taip asmuo parodo pasipūtimą prieš savo Kūrėją ir tampa nebevertas atleidimo ir Rojaus.

žemė bus Jo sugriebta ir dangūs bus suvynioti Jo Dešinėje Rankoje. Pašlovintas ir Išaukštintas Jis virš to, ką Jam priskiria! ⁶⁸Bus papūsta į Ragą ir visi buvę danguose ir žemėje kris negyvi, išskyrus ką Jis norės 'palikti'. Tada bus papūsta antrąsyk ir štai jie pakils žvelgdami. ⁶⁹Žemė žvilgės savo Viešpaties šviesa ir 'darbų' įrašas bus pateiktas. Pranašai ir liudininkai bus atvesti, ir bus teisiama tarp jų teisingai. Jie nebus nuskriausti. ⁷⁰Kiekvienai sielai bus atlyginta už jos darbus. Alachas žino geriausiai, ką jos darydavo.

⁷¹Netikintieji bus įvesti Pragaran miniomis. Kai jie ateis, jo vartai bus atidaryti ir jų sergėtojai tars: „Ar nebuvo jums siųsti pasiuntiniai iš jūsų pačių tarpo, skaitantys jūsų Viešpaties apreiškimus ir perspėjantys apie šią jūsų Dieną?“ Jie tars: „Taip! Bet bausmė buvo nulemta atmetusiems tikėjimą.“ ⁷²Jiems bus tarta: „Ženkite pro Pragaro vartus, būti ten amžinai. Kokie siaubingi namai pasipūteliams!“

⁷³O bijoję savo Viešpaties bus įvesti Rojun miniomis. Kai jie ateis, jo vartai bus atidaryti ir jų sergėtojai tars: „Taika jums! Jūs pasirodėte puikiai, tad ženkite, būti ten amžinai.“ ⁷⁴Jie tars: „Šlovė ir dėkingumas Alachui, išpildžiusiam Savo pažadą ir suteikusiam mums šią žemę, kad galėtume apsigyventi, kur norime, Rojaus soduose. Koks puikus atlygis darantiems 'gera'!“ ⁷⁵Jūs matysite angelus aplink Sostą, aukštinančius savo Viešpatį šloviniu, nes buvo teista tarp jų teisingai. Bus tarta: „Šlovė ir dėkingumas Alachui – Viešpačiui pasauliui!“

40. Atleidžiantis

Šioje Mekos laikotarpio sūroje pabrėžiamos gretimų sūrų temos apie neišsenkančią Dievo malonę, gailėstingumą, Jo bausmę ir žmonių pasirinkimą būti Jam dėkingais arba Jį atmetančiais. Pagrindinė sūros dalis skirta Mozės istorijai, kuria parodomas skirtumas tarp Dievą priimančių ir atmetančių žmonių. Šia istorija Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, yra raginamas likti kantrus ir nekreipti dėmesio į stabmeldžių užgauliojimus ir persekiojimus.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malone

¹*Chā-Mym.*^a ²*Tai*ʼ apreiškimas Rašto iš Alacho – Visa Galinčio, Visa Žinančio, ³nuodėmės atleidžiančio, atgailą priimančio, griežtai baudžiančio, gausos savininko. Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį. Pas Jį jūs sugrįšite. ⁴Niekas nesiginčija dėl Alacho ženklų, išskyrus atmetusiuosius tikėjimą. Tad nesistebėk jų klestėjimu žemėsė. ⁵Nojaus tauta neigė tiesą anksčiau jų, kaip ir sąjungininkai po jo. Kiekviena tauta sąmokslavo prieš savo pasiuntinius, trokšdama juos pagriebti, ir ginčijosi teigdama melagystes, norėdama paneigti tiesą. Tad Aš pagriebiau juos. Kokia baisi buvo bausmė! ⁶Taip tavo Viešpaties sprendimas dėl netikinčiųjų tapo pateisintas – jie bus gyventojai Ugnies.

⁷*Angelai*ʼ, nešantys Sostą ir esantys aplink jį, aukština savo Viešpatį, tiki į Jį ir prašo atleidimo priėmusiems tikėjimą, *ʼmelsdami*ʼ: „Mūsų Viešpatie! Tu apimi viską malone ir žiniomis. Atleisk atgailaujančiams ir sekantiems Tavo taku, ir apsaugok juos nuo Pragaro bausmės. ⁸Mūsų Viešpatie! Priimk juos į Amžinus Rojaus sodus, kuriuos jiems pažadėjai, kartu su teisuoliais iš jų tėvų, sutuoktinių ir palikuonių. Iš tiesų, Tu esi Visa Galintis, Išmintingas! ⁹Apsaugok juos nuo blogybių. Ką apsaugojai nuo blogybių tądien – tiems suteikei *ʼSavo*ʼ Malone. Tai pergale didžiausia!“ ¹⁰Iš tiesų, bus pranešta atmetusiems tikėjimą:

^a Žr. 2:1 išnašą.

„Alacho pasibjaurėjimas jums – kai atmetėte tikėjimą, nors buvote į jį kviečiami – buvo didesnis nei jūsų pasibjaurėjimas vieni kitais 'šią Dieną'.“ ¹¹Jie tars: „Mūsų Viešpatie! Tu du kartus mums suteikei mirtį ir du kartus suteikei gyvenimą. Dabar pripažįstame savo nuodėmes, tad ar bus mums atvertas išėjimas?“ ¹²Jiems bus pasakyta: „Ne! Tai skirta jums, nes kai Alacho Vieno buvo šauktasi, jūs netikėjote, o kai kiti buvo garbinami vietoj Jo, jūs tikėjote. Tad teismas priklauso Alachui – Aukščiausiam, Didingam!“

¹³Jis parodo jums Savo Ženklus ir siunčia jums iš dangaus aprūpinimą. Tačiau dėl to susimąsto tik atsigręžiantys 'į Jį'. ¹⁴Šaukitės Alacho, nuoširdžiai atsiduodami, net jei netikintieji to nekęs. ¹⁵Jis yra išaukštinto rango, Sosto Viešpats. Jis siunčia apreiškimą Savo įsakyму kam panori iš Savo tarnų, kad praneštų apie Susitikimo Dieną – ¹⁶Dieną, kai jie stos 'prieš Alachą' ir niekas apie juos nebus paslėpta nuo Jo. Kam priklauso valdžia šią Dieną? Alachui – Vienam, Visa Suvaldančiam! ¹⁷Šią Dieną kiekvienai sielai bus atlyginta už jos darbus. Šią Dieną niekas nebus nuskriaustas. Iš tiesų, Alachas greitai atsiskaito.

¹⁸Perspėk juos, 'Pranaše Muhamedai', apie artėjančią Dieną, kai širdys pašoks į gerkles, jas užspringdydamos. Piktadariai neturės nei artimo draugo, nei tarpininko, kurio bus paisoma. ¹⁹Alachas žino slapčiausius jų žvilgsnius ir tai, ką slepia jų širdys. ²⁰Alachas teisia su tiesa, o tie, kurių jie šaukiasi vietoj Jo, visiškai negali teisti. Iš tiesų, Jis yra Visa Girdintis, Visa Regintis!

²¹Ar jie nekeliaivo žeme ir nematė, koks likimas užklupo buvusius anksčiau jų? Jie buvo galingesni ir turėjo didesnę palikimą žemėje, tačiau Alachas pagriebė juos už nuodėmes, ir neturėjo jie apsaugos nuo Alacho. ²²Taip buvo, nes pasiuntiniai buvo siųsti jiems su aiškiais ženklais, bet jie atmetė tikėjimą. Tad Alachas pagriebė juos. Iš tiesų, Jis yra Galingas, baudžiantis griežtai!

²³Iš tiesų, Mes siuntėme Mozę su Savo ženklais ir aiškiu įrodymu

²⁴Faraonui, Hamānui ir Korachui. Tačiau jie atsakė: „Burtininkas! Melagis!“ ²⁵Kai jis atėjo pas juos su tiesa iš Mūsų, jie tarė: „Nužu-

dykite sūnus priėmusių tikėjimą kartu su Moze ir palikite gyvas jų moteris!“ Tačiau bergždžias yra sąmokslas tikėjimą atmetusiųjų.

²⁶Faraonas tarė: „Palikite mane, kad nužudyčiau Mozę. Tegul jis šaukiasi savo Viešpaties! Iš tiesų, aš bijau, kad jis pakeis jūsų religiją ar skleis žemėje nedorą.“ ²⁷Mozė atsakė: „Siekiu prieglobsčio pas savo ir jūsų Viešpatį nuo kiekvieno pasipūtėlio, netikinčio Atpirkimo Diena.“

²⁸Tikintis vyras iš Faraono šeimos, slepiantis savo tikėjimą, tarė: „Ar nužudysite žmogų dėl jo žodžių: ‘Alachas yra mano Viešpats’, kai jis atėjo pas jus su aiškiais ženklais iš jūsų Viešpaties? Jeigu jis melagis – tai savo paties vargui. Bet jeigu jis sako tiesą – tai jus užklups dalis to, dėl ko jis perspėja jus. Iš tiesų, Alachas neveda ‘tiesiu keliu’ peržengėjų ir melagių.“ ²⁹Mano tauta! Valdžia šiandien priklauso jums, domiuojantiems žemėje. Tačiau kas mus apsaugos nuo Alacho bausmės, jeigu ji ateis pas mus?“ Faraonas tarė: „Aš jums pasakiau, ką manau. Aš vedu jus tik teisingu taku.“

³⁰Tikintysis tarė: „Mano tauta! Bijau jums likimo sąjungininkų dienos^a – ³¹likimo tautų Nojaus, adiečių, samūdiečių ir gyvenusių po jų. Alachas nenori nuskriausti ‘Savo’ tarnų.“ ³²Mano tauta! Bijau, kad jus užklups Diena, kai šauksitės ‘vieni kitų’ – ³³Diena, kai atgręšite savo nugaras bėgdami, kai nebus jums apsaugininko nuo Alacho. Ką Alachas palieka klaidžioti – nerasi tam vedlio.“ ³⁴Juozapas buvo atėjęs pas jus anksčiau su aiškiais ženklais, bet nenustojote abejoti dėl to, su kuo jis atėjo pas jus. Kai jis mirė, jūs tarėte: ‘Alachas nesiųs kito pasiuntinio.’“

Taip Alachas palieka nuklydusius tuos, kurie peržengia ‘ribas’ ir abejoja, ³⁵kurie ginčijasi dėl Alacho ženklų be jokių jiems duotų įrodymų. Kaip pasibjaurėtina tai Alachui ir tikintiesiems! Taip Alachas užantspauduoja širdis kiekvieno pasipūtusio tirono.“ ³⁶Faraonas tarė: „Hamānai! Pastatyk man aukštą bokštą, kad pasiečiau takus – ³⁷takus į dangų, ir pažiūrėčiau į Mozės Dievą. Iš tiesų, aš manau, kad jis meluoja.“ Taip Faraono nedoras darbas buvo jam išgražintas ir jis

^a Sąjungininkų diena šioje eilutėje vadinamos visos dienos, kai Dievas nubaudė anksčiau gyvenusias tautas.

nuklydo nuo tako. Faraono sąmokslas privedė tik prie susinaikinimo.

³⁸Tikintysis tarė: „Mano tauta! Sekite manimi – aš nuvesiu jus teisingu taku.“ ³⁹Mano tauta! Šio pasaulio gyvenimas tėra trumpalaikis pasimėgavimas, bet Ateinantis, iš tiesų – jis yra namai amžini. ⁴⁰Kas atlieka nedorybę, tam bus atlyginta už ją tuo pačiu, o kas atlieka gera, vyras ar moteris, būdamas tikinčiuoju – jie žengs į Rojų, kur bus aprūpinti be apribojimų. ⁴¹Mano tauta! Kaip taip gali būti, kad kviečiu jus išsigelbėti, o jūs kviečiate mane Ugnin! ⁴²Jūs kviečiate mane atmesti Alachą ir garbinti vietoj Jo stabus, dėl kurių neturiu žinių, o aš kviečiu jus pas Visa Galintį, Atleidžiantį. ⁴³Be jokios abejonės, tie, kuriuos 'garbinti' kviečiate mane, nėra tinkami šauktis nei šiame, nei Ateinančiame gyvenime. Mes sugrįšime pas Alachą, o 'ribų' peržengėjai bus gyventojai Ugnies. ⁴⁴Jūs atminsitė, ką sakau jums. Aš patikiu savo reikalus Alachui. Iš tiesų, Alachas yra Visa Matantis Savo tarnus.“

⁴⁵Tad Alachas apsaugojo jį nuo jų piktų planų, o Faraono šeima buvo apsupta baisios bausmės – ⁴⁶kiekvieną rytą ir vakarą jie yra pastatyti prieš ugnį 'savo kapuose', o Dieną, kai ateis Valanda, 'bus tarta': „Ileiskite Faraono šeimą į griežčiausią bausmę.“ ⁴⁷Ugnyje jie ginčysis vieni su kitais ir silpnieji tars pasipūteliams: „Mes buvome jūsų sekėjai, tad ar apsaugosite mus nors nuo dalies šios Ugnies?“

⁴⁸Pasipūtėliai atsakys: „Mes visi esame joje! Alachas jau nuteisė Savo tarnus.“ ⁴⁹Esantys Ugnyje tars Pragaro sergėtojams: „Melskite savo Viešpatį, kad palengvintų mums bausmę 'bent' vienai dienai!“ ⁵⁰Sergėtojai atsakys: „Ar pasiuntiniai neatėjo pas jus su aiškiais ženklais?“ Jie atsakys: „Taip!“ Sergėtojai tars: „Tada melskitės! Netikinčiųjų malda yra beprasmė.“

⁵¹Iš tiesų, Mes suteikiame pagalbą Savo pasiuntiniams ir tikintiems šiame gyvenime ir Dieną, kai liudininkai stos – ⁵²Dieną, kai pasiteisinimai nepadės piktadariams, kai jie bus prakeikti ir turės prasčiausius namus. ⁵³Išties Mes davėme Mozei vedimą ir palikome Izraelio tautai Raštą – ⁵⁴vadovą ir priminimą mąstantiems žmonėms. ⁵⁵Tad būk kantrus, 'Pranaše Muhamedai' – Alacho pažadas yra tiesa.

Siek atleidimo už savo klaidas^a ir aukštink savo Viešpatį šlovindamas ryte ir vakare. ⁵⁶Iš tiesų, ginčijantys Alacho ženklus be jiems duotų įrodymų savo širdyse trokšta didybės, kurios niekada nepasieks. Tad siek prieglobsčio pas Alachą. Iš tiesų, Jis yra Visa Girdintis, Visa Regintis!

⁵⁷Dangų ir žemės sukūrimas yra didingesnis už žmonijos sukūrimą, bet dauguma žmonių to nežino. ⁵⁸Nėra akli 'tiesai' lygūs 'ją' matantiems, ir darantys gera nėra lygūs nedorėliams. Kiek mažai atsimenate! ⁵⁹Iš tiesų, Valanda ateina be jokios abejonės, tačiau dauguma žmonių nepriima tikėjimo. ⁶⁰Jūsų Viešpats tarė: „Šaukitės Manęs – Aš atsakysiu jums. Kurie iš pasipūtimo atsisako garbinti Mane – iš tiesų – jie žengs Pragaran pažeminti.“

⁶¹Alachas padarė jums naktį poilsiui ir dieną matymui. Iš tiesų, Alacho dosnumas žmonėms yra neišsenkantis, bet dauguma žmonių yra nedėkingi. ⁶²Tai Alachas – jūsų Viešpats, visko Kūrėjas. Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį. Kaip galite būti taip suklaidinti? ⁶³Taip buvo suklaidinti tie, kurie atmeta Alacho ženklus. ⁶⁴Alachas padarė žemę įsikūrimo vieta ir dangų – skliautu. Jis suformavo jus, išstobulindamas jūsų formą, ir aprūpino gėrybėmis. Tai Alachas – jūsų Viešpats. Palaimintas Alachas, Viešpats pasauliui! ⁶⁵Jis yra Visad Gyvas – niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį, tad šaukitės Jo nuoširdžiai atsiduodami: „Šlovė ir dėkingumas Alachui – Viešpačiui pasauliui!“

⁶⁶Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Iš tiesų, man buvo uždrausta garbinti šiuos 'stabus', kuriuos garbinate vietoj Alacho, kai aiškūs ženklai buvo duoti iš mano Viešpaties. Man buvo įsakyta paklusti Viešpačiui pasauliui.“ ⁶⁷Jis sukūrė jus iš žemės dulkių, po to iš sėklos lašelio, po to iš kabančio krešulio, po to Jis padarė jus naujagimiu, kad pasiektumėte pilnametystę ir pasentumėte, – nors kai kurie jūsų miršta anksčiau to, – pasiekdami paskirtą laiką. Galbūt susiprotėsite!

^a Islamo teologijoje visi pranašai yra laikomi negalinčiais daryti nuodėmių. Tačiau tai nereiškia, kad jie negali daryti klaidų, apie kurias ir kalba šį eilutė. Tokių klaidų pavyzdžiai yra Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, atsakas aklam žmogui (žr. 8:1–10) ar Jėzus išvykimas iš miesto be Dievo leidimo (žr. 21:87–88).

⁶⁸Jis suteikia jums gyvybę ir mirtį. Kai Jis priima sprendimą, pasako: „Būk!“ ir tai būna!

⁶⁹Ar nematei, kaip ginčijantys Alacho ženklus nusigręžia 'nuo tiesos' ⁷⁰ir atmeta Raštą ir žinią, siųstą Mūsų Pasiuntinio? Jie sužinos, ⁷¹kai geležinės apykaklės bus uždėtos ant jų kaklų ir grandinės 'ant jų kojų'. Jie bus tempiami ⁷²per verdantį vandenį ir degs Ugnyje. ⁷³Jų bus paklausta: „Kur yra tie 'stabai', kuriuos garbinote ⁷⁴vietoj Alacho?“ Jie atsakys: „Jie apleido mus. Ne! Mes nesišaukėme nieko 'tikro' anksčiau.“ 'Angelai tars': „Taip Alachas palieka netikinčiuosius nuklydusius, ⁷⁵nes jūs neteisėtai džiūgavote žemėje 'garbindami stabus ir darydami nusikaltimus', ir elgėtės įžūliai. ⁷⁶Ženkite pro Pragarą vartus, būti ten amžinai. Kokie siaubingi namai pasipūtėliams!“

⁷⁷Tad būk kantrus, 'Pranaše Muhamedai'. Iš tiesų, Alacho pažadas yra tiesa. Ar parodysime dalį to, kuo juos perspėjame, ar nulemsime tavo mirtį 'prieš tai' – pas Mus jie sugrįš. ⁷⁸Išties Mes siuntėme pasiuntinius anksčiau tavęs. Kai kurių istorijas tau nupasakojome, o kitų – ne. Nebuvo nė vieno pasiuntinio, kuris atneštų 'nors vieną' ženklą be Alacho leidimo. Kai Alacho sprendimas ateis, bus teisiama teisingai, o kaltinantys melu taps pralaimėtojai.

⁷⁹Alachas padarė jums galvijus – vienus jojimui, o kitus maistui. ⁸⁰Taip pat iš jų gaunate kitos naudos ir jais pasiekiate savo kelionių tikslus, ir jų, bei laivų, esate nešami. ⁸¹Jis parodo jums Savo ženklus. Tad kuriuos Alacho ženklus neigsite?

⁸²Ar jie nekeliaavo žeme ir nematė, koks likimas ištiko buvusius anksčiau jų? Jie buvo galingesni ir turėjo didesnę palikimą žemėje, tačiau jų turtai jiems nepadėjo. ⁸³Kai jų pasiuntiniai atėjo su aiškiais ženklais, jie pasididžiavo savo 'žemiškomis' žiniomis,^a bet buvo apsupti tuo, iš ko šaipėsi. ⁸⁴Pamatę Mūsų bausmę jie sušuko: „Dabar tikime į Alachą Vienatinį ir atmetame tuos, kuriuos garbinome vietoj Jo.“ ⁸⁵Tačiau pamačius Mūsų bausmę jų tikėjimas nesuteikė naudos. Toks visada buvo Alacho būdas su Savo tarnais. Ten pralaimėjo netikintieji.

^a Netikintieji didžiavosi savo žiniomis apie žemiškąjį pasaulį ir dėl to išjuokė jiems perduotas žinias apie Ateinantįjį gyvenimą ir Prikėlimą.

41. Išaiškintos

Šioje Mekos laikotarpio sūroje stabmeldžiai peikiami dėl tiesos atmetimo. Jiems pasakyta, kad net jų pačių kūno dalys – širdys, ausys ir akys, kurias jie ignoravo atmesdami tiesą, Teismo Dieną liudys prieš juos. Sūra pavadinta pagal trečiąją eilutę, kurioje Korano eilutės pavadintos „išaiškintomis“, taip pabrėžiant jų aiškumą.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹*Chā-Mym.*^a ²‘Tai’ apreiškimas iš Maloningojo, Suteikiančio Malonę – ³Raštas, kurio eilutės išaiškintos – Koranas arabų kalba, žinantiems žmonėms, ⁴duodantis gerą žinią ir įspėjimą. Tačiau dauguma jų nusi-grėžia ir neišgirsta. ⁵Jie sako: „Mūsų širdys yra uždengtos nuo to, į ką mus kviečiate, o mūsų ausys kurčios, ir tarp mūsų yra uždanga. Tad darykite, ‘ką norite’, ir mes darysime, ‘ką norime!’“ ⁶Sakyk, ‘Pranaše Muhamedai’: „Aš esu žmogus, kaip ir jūs. Man buvo apreiškta, kad jūsų dievas yra Vienatinis Dievas. Tad rinkitės tiesų kelią pas Jį ir Jo prašykite atleidimo. Vargas stabmeldžiams – ⁷neišmokantiems išmal-dos mokesčio ir atmetantiems Ateinantį gyvenimą. ⁸Iš tiesų, priiman-tys tikėjimą ir darantys gera turės amžiną atlygį.“

⁹Sakyk, ‘Pranaše Muhamedai’: „Kaip galite atmesti Tą, Kuris sukū-rė žemę per dvi Dienas?^b Kaip galite pramanyti Jam lygius? Jis yra Viešpats pasaulių!“ ¹⁰Jis pastatė ant žemės tvirtus kalnus, palaimino ją ir nustatė aprūpinimą jo prašantiems, per keturias Dienas. ¹¹Tada Jis pasisuko į dangų, kai dangus buvo tik dūmas, ir tarė jam bei žemei: „Pakluskite, noromis ar ne!“ Jiedu atsakė: „Paklūstame noromis.“ ¹²Tad Jis sutvėrė juos kaip septynis dangus per dvi Dienas, paskirda-mas kiekvienam dangui jo pavedimus. Mes išgražiname žemiausią dangų šviesomis ir apsauga. Tai yra numatymas Visa Galinčio, Visa Žinančio.

^a Žr. 2:1 išnašą.

^b Žr. 7:54 išnašą.

¹³Jeigu jie nusigręžia, sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Aš įspėju jus apie trenksmą, kaip tą, kuris užklupo adiečius ir samūdiečius.“
¹⁴Pasiuntiniai atėjo pas juos iš visų pusių, 'tardami': „Garbinkite tik Alachą.“ Jie atsakė: „Jeigu mūsų Viešpats norėtų, pasiųstų mums angelus. Mes atmetame tai, su kuo buvote siųsti.“¹⁵Adiečiai pasipūtė žemėje be teisės, besigirdami: „Kas turi didesnę galią už mus?“ Ar jie nematė, kad Alachas, sukūręs juos, turi didesnę galią? Bet jie vis vien neigė Mūsų ženklus.¹⁶Tad pasiuntėme prieš juos įsiutusį vėją 'kelioms' nelaimės dienoms, kad jie paragautų žeminančią bausmę šiame gyvenime. Tačiau bausmė Ateinančiame bus dar labiau niekianti. Jie neras pagalbos.¹⁷O samūdiečiams Mes parodėme vedimą, bet jie teikė pirmenybę aklumui. Tad trenksmas žeminančios bausmės užklupo juos dėl to, ką jie darė.¹⁸Tačiau Mes išsaugojome priėmusius tikėjimą ir dievobaiminguosius.

¹⁹Dieną, kai Alacho priešai bus surinkti priešais Ugnį ir vedami eilėmis, ²⁰kai jie ją pasieks, jų ausys, akys ir oda liudys prieš juos dėl jų darbų.²¹Jie paklaus savo odos: „Kodėl liudijai prieš mus?“ Ji atsakys: „Alachas mus prakalbino, Kuris prakalbina viską. Jis sukūrė jus pirmąjį kartą ir pas Jį sugrįšite.“²²Jūs nesistengėte pasislėpti, kad jūsų ausys, akys ir oda neliudytu prieš jus, ir manėte, kad Alachas nežinos daugelio jūsų darbų.²³Ši mintis, kurią turėjote apie savo Viešpatį, nuvedė jus pražūtin. Tad tapote pralaimėtojai.“²⁴Net jei jie kentės kantriai, Ugnis bus jų namai. Jeigu jie prašys palengvinimo – jiems palengvinta nebūs.

²⁵Mes paskyrėme netikintiesiems draugužius, kurie išgražina jų nuodėmes.^a Tad likimas ankstesniųjų džinų ir žmonių tautų tapo pateisintas prieš juos. Iš tiesų, jie yra pralaimėtojai.²⁶Netikintieji tarė: „Nesiklausykite šio Korano, bet užgožkite jį tuščiomis kalbomis, galbūt nugalėsite.“²⁷Tad Mes duosime paragauti griežtą bausmę atmetusiems tikėjimą ir atlyginsime pagal blogiausius iš jų darbų.²⁸Tai yra atlygis Alacho priešams – Ugnis, kuri bus jų amžini namai. Tai atly-

^a Bausdamas nepaklūstančius asmenis, Dievas paskiria jiems draugus, kurie, užuot priminę apie nedorų veiksmų blogį, ragina asmenį ir toliau elgtis nedorai.

gis už Mūsų apreiškimų neigimą. ²⁹Atmetusieji tikėjimą tars: „Mūsų Viešpatie! Parodyk tuos džinus ir žmones, kurie mus paklaidino. Mes padėsime juos po savo kojomis, kad jie būtų tarp žemiausiųjų.“

³⁰Iš tiesų, pas sakančius: „Mūsų Viešpats yra Alachas“, ir tvirtai besilaikančius 'Jo nurodymų' – angelai ateina pas juos ir sako: „Nebijokite ir neliūdėkite, bet džiaukitės gera žinia Rojaus sodų, kurie buvo jums prižadėti. ³¹Mes esame jūsų globėjai šiame ir Ateinančiame gyvenime. Jūs turėsite jame tai, ko siela trokš, ir viską, ko prašysite – ³²tai dovana iš Atleidžiančio, Suteikiančio Malonę!“

³³Kas savo žodžiais yra geresnis už kviečiantį pas Alachą, darantį gera ir sakantį: „Iš tiesų, aš esu paklūstantis 'Alachui'.“? ³⁴Gėris nėra lygus blogiui. Atsakykite 'į blogį' tuo, kas geriau, ir jūsų priešas taps artimas lyg senas ir vertingas draugas. ³⁵Tačiau tai duota tik kantiems, palaimintiems dideliu gėriu. ³⁶Jeigu jus vilioja šėtonas, siekite prieglobsčio pas Alachą. Iš tiesų, Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis!

³⁷Naktis, diena, saulė ir mėnulis yra Jo ženklai. Nepulkite kniūbsčia prieš saulę ar mėnulį, tačiau pulkite kniūbsčia prieš Alachą, sukūrusį juos, jeigu garbinate Jį. ³⁸Bet jeigu stabmeldžiai yra per daug pasipūtę – tada 'duokite jiems žinoti, kad angelai', esantys arti tavo Viešpaties, šlovina Jį naktį ir dieną, niekada nepavargdami. ³⁹Kitas Jo ženklų yra tai, kai matai dykvietę, bet Mums atsiuntus į ją lietų, ji suvirpa gyvybe ir išaugina 'augalus'. Iš tiesų, Tas, Kuris duoda jai gyvybę, duos gyvybę mirusiesiems. Iš tiesų, Jis yra Galintis Viską.

⁴⁰Iš tiesų, tie, kurie iškraipo Mūsų apreiškimus, nėra nuo Mūsų paslėpti.^a Ar įmestas Ugnin yra geresnis už apsaugotą per Prikėlimo Dieną? Darykite, ką norite. Iš tiesų, Jis yra Visa Matantis, ką jūs darote. ⁴¹Iš tiesų, 'pasmerkti yra' atmetantys Priminimą [t. y. Koraną], kai jis atėjo pas juos. Iš tiesų, jis yra Raštas galingas. ⁴²Melagystės negali jo pasiekti nei iš priekio, nei iš galo. Tai apreiškimas iš Išmintingojo, Verto Išaukštinimo. ⁴³'Pranaše Muhamedai'! Jie nesako tau nieko, kas nebuvo tarta pasiuntiniams anksčiau tavęs. Iš tiesų, tavo Viešpats yra

^a Ši eilutė kalba apie stabmeldžius, užgožiančius Korano skaitymą triukšmu (žr. 41:26).

Viešpats atleidimo ir skausmingos bausmės. ⁴⁴Jeigu būtume Koraną apreiškę kita kalba, jie būtų tarę: „Jei tik jo eilutės būtų buvę išaiškinotos! Ar tai svetima kalba, kai 'pasiuntinys' arabas?“ Sakyk: „Tai vedimas ir išgydymas priėmusiems tikėjimą, o tie, kurie jo nepriėmė – jų ausys yra kurčios ir 'jų širdys' aklos. Jie yra lyg kviečiami iš tolimos vietos.“ ⁴⁵Išties Mes davėme Mozei Raštą, bet nesutarimas kilo dėl jo. Jei ne Alacho sprendimas, jų nesutarimas būtų išspręstas 'iškart'. Iš tiesų, jie nerimastingai dėl to abejoja.

⁴⁶Kas daro gera – tai bus jo naudai, o kas daro bloga – tai bus jo nuostoliui. Tavo Viešpats yra teisingas 'Savo' tarnams. ⁴⁷Žinios apie Valandą priklauso tik Jam. Kiekvienas grūdą išnyra iš savo luobelės ir kiekviena patelė tampa nėščia ir pagimdo tik Jam tai žinant. Dieną, kai Jis sušuks: „Kur yra Mano bendrininkai?“, jie atsakys: „Mes pranešame Tau, kad nebėra tarp mūsų, kas galėtų tai paliudyti.“ ⁴⁸Apvils juos tai, ko jie šaukėsi prieš tai. Jie supras, kad negalės pasprukti 'nuo bausmės'.

⁴⁹Žmogus nepavargsta prašydamas gėrio, bet jeigu jį ištinka blogis – jis tampa beviltiškas ir nusivylęs. ⁵⁰Kai Mes, po jį ištikusios nelaimės, suteikiame Savo malonę, jis teigia: „To esu nusipelnęs. Nemanau, kad Valanda ateis, o jei ir būsiu sugrąžintas pas Viešpatį savo, iš tiesų, geriausias atlygis bus skirtas man.“ Tačiau Mes tikrai pranešime atmetusiems tikėjimą apie jų darbus ir duosime jiems paragauti griežtos bausmės. ⁵¹Kai parodome žmogui malonę – jis nusigręžia išdidžiai, bet kai blogis ištinka jį – jis meldžiasi ilgai.

⁵²Klausk jų, 'Pranaše Muhamedai': „Ar kada pagalvojote 'kas nutiks', jeigu šis apreiškimas yra iš Alacho, tačiau jūs atmetate jį? Kas yra labiau nuklydęs už tą, kuris smarkiai priešinasi 'tiesai'? ⁵³Mes parodysim jiems Savo ženklus horizontuose ir juose pačiuose, kol pasidarys aišku, kad šis apreiškimas – tiesa. Ar neužtenka to, kad jūsų Viešpats yra Liudininkas Visko? ⁵⁴Taip! Jie abejoja dėl susitikimo su savo Viešpačiu. Taip! Jis yra Visa Aprėpiantis 'Savo galia'!

42. Pasitarimas

Ši Mekos laikotarpio sūra pavadinta pagal 38-ą eilutę, kalbančią apie pasitarimą priimant svarbius sprendimus. Toks pasitarimas yra vienas svarbiausių tikinčiųjų bendruomenės bruožų. Sūroje dėmesys skiriamas žmogaus polinkiui nesutarti dėl religinių klausimų, Dievo galiai ir paskutiniajam tų nesutarimų sprendimui. Dievo vienatiškumas ir išmintis pabrėžiami juos palyginant su stabmeldžių dievais, neturinčiais Dievo galios savybių.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Maloneį

¹*Chā-Mym.* ²*Ayn-Syn-Kāf.*^a ³Alachas, Visa Galintis, Išmintingas, siunčia apreiškimą tau, 'Pranaše Muhamedai', kaip ir buvusiems anksčiau tavęs. ⁴Jam priklauso visa, kas danguose ir žemėje. Jis yra Aukščiausias, Didis. ⁵Dangūs kone pratrūksta iš viršaus 'dėl Alacho didybės', o angelai aukština šlovindami savo Viešpatį ir prašo atleidimo esantiems žemėje. Taip! Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Maloneį! ⁶Alachas yra Prižiūrėtojas besirenkančiųjų savo globėjais kitus vietoj Jo. Tu, 'Pranaše Muhamedai', nesi jų laiduotojas.

⁷Taip Mes apreiškėme tau Koraną arabų kalba, kad perspėtum miestų motiną [t. y. Meką] ir esančius aplink ją, ir kad išpėtum apie Surinkimo Dieną, dėl kurios nėra abejonės. Viena dalis žmonių bus Rojuje, o kita – Liepsnoje. ⁸Jeigu Alachas panorėtų, padarytų visą žmonių vieną 'tikinčiųjų' tauta, tačiau Jis priima Savo malonėn, ką panori. Piktadariams nebus nei apsaugininko, nei padėjėjo! ⁹Kaip jie gali rinktis kitus globėjus vietoj Jo? Alachas – Jis yra Apsaugininkas. Jis suteikia gyvybę mirusiems ir yra Galintis Viską! ^{10r}Sakyk tikintiesiems, Pranaše Muhamedai': „Tai, dėl ko nesutariate, bus teisiama Alacho. Tai yra Alachas – mano Viešpats. Juo aš pasikliauju ir į Jį gręžiuosi.“ ^{11r}Jis yra' Sutvėrėjas dangų ir žemės. Jis sukūrė jums sutuoktinius iš jūsų pačių bei sukūrė galvijus poromis – taip Jis jus padaugina.

^a Žr. 2:1 išnašą.

Niekas nėra panašus į Jį. Jis yra Visa Girdintis, Visa Matantis! ¹²Jam priklauso dangų ir žemės raktai. Jis aprūpina gausiai ar saikingai ką panori. Iš tiesų, Jis yra Žinantis Viską.

¹³Tikėjimo reikaluose Jis nurodė jums tai, ką įsakė Nojui, ir tai, ką apreiškėme tau, 'Pranaše Muhamedai', ir ką įsakėme Abraomui, Mozei ir Jėzui: „Laikykites tikėjimo ir nesiskaldykite dėl jo.“ Nepakenčiama stabmeldžiams tai, į ką juos kviečiate. Alachas pasirenka Sau, ką panori, ir veda pas Save tuos, kurie atsigręžia 'į Jį'. ¹⁴Jie susiskirstė – iš pavydo vieni kitiems – tik tada, kai žinios atėjo pas juos.^a Jeigu ne ankstesnis tavo Viešpaties sprendimas paskirti tam laiką, šis reikalas jau būtų išspręstas tarp jų. Iš tiesų, tie, kurie paveldėjo Raštą po jų,^b nerimastingai dėl to abejoja. ¹⁵Tad kviesk 'į Alacho tikėjimą', būk tvirtas, kaip buvo įsakyta, ir nesek jų troškimais. Sakyk: „Aš tikiu kiekvienu Raštu, apreikštu Alacho. Man buvo įsakyta teisti tarp jūsų teisingai. Alachas yra mūsų ir jūsų Viešpats. Mes atsakysime už savo darbus, o jūs – už savuosius. Tad nėra vietos ginčams tarp mūsų. Alachas surinks mus visus. Pas Jį visi sugrįš. ¹⁶O besiginčijančių dėl Alacho, kai 'daugelis' Jam atsakė 'priimdami tikėjimą' – jų argumentas yra tuščias priešais jų Viešpatį. Jie bus užklupti pykčio ir griežtos bausmės.“ ¹⁷Alachas apreiškė Raštą su tiesa bei 'teisingumu' pusiausvyrai. Iš kur tau žinoti, juk Paskutinė Valanda gali būti arti! ¹⁸Ją atmetantys prašo ją paspartinti, o tikintys jos bijo, žinodami, kad ji – tiesa. Iš tiesų, besiginčijantys dėl Valandos yra toli nuklydę!

¹⁹Alachas yra Subtilus Savo tarnams.^c Jis aprūpina, ką panori. Jis yra Galingas, Visa Galintis! ²⁰Kas trokšta Ateinančio gyvenimo derliaus – Mes padidinsime šį derlių jam. Tačiau kas trokšta šio gyvenimo derliaus – Mes duosime jam to dalį, bet negaus jis nė trupučio Ateinančiame. ²¹Kaip jie gali tikėti tais, kurie jiems įsako tikėjimo reikaluose tai, ko nepatvirtino Alachas? Jeigu ne ankstesnis 'Atpildo'

^a Žmonių tautos tampa susiskirsčiusios į tikinčiuosius ir netikinčiuosius tik po to, kai jiems pranašai perduoda apreiškimo žinią.

^b T. y. judėjai ir krikščionys.

^c Dievo santykiai su kūriniu yra subtilūs, dažnai nepastebimi, tačiau artimi.

sprendimas, šis reikalas jau būtų išspręstas tarp jų. Iš tiesų, piktadariai kentės skausmingą bausmę. ²²Tu matysi piktadarius išsigandusius dėl savo darbų, tačiau tai bus jiems neišvengiama. O priėmę tikėjimą ir darę gera bus vešliuose Rojaus soduose. Jie turės iš savo Viešpaties viską, ko trokšta. Tai yra dovana didingiausia. ²³Šią gerą žinią Alachas duoda Savo tarnams, priėmusiems tikėjimą ir darantiems gera!

Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Aš neprašau iš jūsų atlygio už tai, bet prašau geros valios artimiesiems.“ Kas atlieka gerą darbą – Mes padidinsime to gėrį. Iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Dėkingas! ²⁴Ar jie sako: „Jis prasimanė melą apie Alachą!“? 'Jei tai būtų tiesa', Alachas užantspauduotų tavo širdį, jei panorėtų. Alachas išnaikina melagystes ir įtvirtina tiesą Savo žodžiais. Iš tiesų, Jis žino jūsų slapčiausias mintis. ²⁵Jis priima atgailą iš Savo tarnų ir atleidžia nedorę. Jis žino, ką jūs darote. ²⁶Jis atsako priėmusiems tikėjimą ir darantiems gera ir padidina 'jų atlygį' iš Savo malonės. Bet atmetusiems tikėjimą – jiems skirta griežta bausmė! ²⁷Jei Alachas duotų gausų aprūpinimą 'visiems' Savo tarnams, jie peržengtų ribas žemėje. Tačiau Jis siunčia tai nustatytu kiekiu pagal Savo norą. Iš tiesų, Jis yra Visa Suprantantis, Visa Matantis Savo tarnus! ²⁸Jis siunčia lietu žmonėms praradus viltį ir skleidžia Savo malonę. Jis yra Globėjas, Vertas Išaukštinimo!

²⁹Iš Jo ženklų yra sukūrimas dangų ir žemės ir gyvūnų paskleidimas juose. Jis yra Visa Galintis juos surinkti, kada panori. ³⁰Kas jus užklumpa iš nelaimių, tai dėl to, ką padarė jūsų pačių rankos. Tačiau Jis daug atleidžia. ³¹Jūs negalite pabėgti 'nuo Jo' žemėje ir neturite, be Alacho, nei globėjo, nei pagalbininko. ³²Iš Jo ženklų yra laivai, tarsi kalvos plaukiantys jūra. ³³Jei panorėtų, Jis nuramintų vėją, palikdamas laivus nejudančius vandenyje. Iš tiesų, tame yra ženklai kiekvienam kantriam ir dėkingam. ³⁴Taip pat Jis gali sunaikinti laivus už tai, ką žmonės padarė, bet Jis daug atleidžia. ³⁵Tegul besiginčijantys dėl Mūsų ženklų žino, kad negalės jie pasprukti 'nuo bausmės'.

³⁶Kas buvo jums duota – tai tėra trumpam pasimėgavimui šiame gyvenime. Tai, kas pas Alachą, yra geriau ir ilgaamžiškiau priėmimams tikėjimą ir pasikliaujantiems savo Viešpačiu – ³⁷vengiantiems didžiųjų nuodėmių ir pasileidimo, atleidžiantiems, kai supyksta, ³⁸atsakantiems savo Viešpačiui, atliekantiems maldą, pasitarianantiems tarpusavyje sprendžiant reikalus, aukojantiems labdarai iš to, ką jiems suteikėme, ³⁹ir besiginantiems, kai prieš juos yra atlikta neteisybė. ⁴⁰Atlygis už blogybę yra blogybė jai lygi. Tačiau kas atleidžia ir susitaiko – jo atlygis bus pas Alachą. Iš tiesų, Jis nemėgsta piktadarių. ⁴¹Nėra kaltės besiginantiems nuo neteisybės. ⁴²Kalti yra tie, kurie engia žmones ir neteisėtai žemėje peržengia ribas. Jiems skirta skausminga bausmė. ⁴³O kas kenčia kantriai ir atleidžia – iš tiesų, tai yra reikalas didis.

⁴⁴Ką Alachas palieka klaidžioti, tas neturės vedlio po Jo.^a Tu matysi piktadarius, klausiančius, jiems regint bausmę: „Ar yra kelias atgal į ankstesnį gyvenimą?“ ⁴⁵Tu matysi juos priešais Ugnį, nuolankius po pažeminimo, žvilgčiojančius slapčiomis, kai tikintieji pareiškė: „Nevykėliai yra tie, kurie prarado save ir savo šeimas Prikėlimo Dieną.“ Iš tiesų, piktadariai amžinai kentės. ⁴⁶Jie neturės globėjų, kurie jiems padės, be Alacho. Ką Alachas palieka nuklydusį – tam tako nerasi.

⁴⁷Atsakykite savo Viešpačiui, kol neatėjo Diena iš Alacho, kuri negali būti išvengta. Tądien nebus jums nei prieglobsčio, nei galimybės paneigti. ⁴⁸Bet jeigu jie nusigręžia, tai Mes nesiuntėme tavęs, 'Pranaše Muhamedai', jų apsaugininku. Tavo pareiga yra tik perduoti 'žinią'. Iš tiesų, kai duodame kam paragauti Savo malonės, – jis apsidžiaugia ja. Bet jei jį užklumpa blogis dėl to, ką padarė jo rankos, – jis tampa nedėkingu. ⁴⁹Alachui priklauso karalystė dangų ir žemės. Jis kuria, ką panori. Jis padovanoja, kam nori, dukras, ir padovanoja, kam nori, sūnus, ⁵⁰arba abu – sūnus ir dukras, ir palieka, ką nori, nevaisingu. Iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis, Visa Galintis!

^a Dievas palieka paklydusius tuos, kurie atsisako priimti Jo vedimą.

⁵¹Nėra skirta žmogui kalbėti su Alachu, nebent per apreiškimą, už uždangos ar per pasiuntinį-angelą, atskleidžiantį, ką Jis panori, Savo leidimu. Iš tiesų, Jis yra Aukščiausias, Išmintingas. ⁵²Taip Mes siuntėme apreiškimą tau, 'Pranaše Muhamedai', Savo nurodymu. Prieš tai nežinojai nei Rašto, nei tikėjimo, bet Mes padarėme tai šviesa, ja vesdami ką norime iš Savo tarnų. Iš tiesų, tu vedi tiesiu keliu – ⁵³keliu Alacho, Kuriam priklauso visa, kas danguose ir žemėje. Taip! Pas Alachą 'teismui' sugrįš visi reikalai.

43. Aukso ornamentai

Ši Mekos laikotarpio apreikšta sūra pavadinta Aukso Ornamentais pagal 35-qjā ir 53-qjā eilutes. Šios eilutės ginčija Mekos stabmeldžių pareiškimą, jog Dievo pranašas turi būti turtingas. Taip pat sūroje stabmeldžiai peikiami dėl angelų laikymo Dievo dukterimis ir stabų garbinimo vietoj Dievo, nepaisant jų tikėjimo, kad Dievas yra vienintelis dangaus ir žemės Kūrėjas.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malone

¹Chā-Mym.^a ²Prisiekiu Raštu, išaiškinančiu! ³Mes padarėme jį Koranu,^b arabų kalba, kad suprastumėte. ⁴Iš tiesų, jis yra Knygos Motinoje su Mumis – išaukštintoje, pilnoje išminties!^c

⁵Ar tada turėtume jus ignoruoti ir atimti iš jūsų šį apreikimą, nes esate žmonės, peržengiantys ribas? ⁶Kiek pasiuntinių Mes siuntėme ankstesniosioms tautoms! ⁷Tačiau kiekvienas pranašas, atėjęs pas juos, buvo išjuoktas. ⁸Tad sunaikinome daug galingesnius už šiuos 'Mekos stabmeldžius', kurių pavyzdžiai jau buvo duoti. ⁹Jeigu klausi jų, 'Pranaše Muhamedai', kas sukūrė dangus ir žemę, jie atsakys: „Juos sukūrė Visa Galintis, Visa Žinantis.“ ¹⁰Jis padarė jums žemę lopšiu ir padarė joje takus, kad rastumėte kelią. ¹¹Jis siunčia lietų iš dangaus nustatytu kiekiu, kuriuo suteikiame gyvybę negyvai žemei. Taip ir jūs būsite prikelti. ¹²Jis sukūrė viską poromis ir padarė jums laivus ir gyvūnus keliavimui, ¹³kad sėdėtumėte tvirtai ant jų nugarų ir prisimintumėte savo Viešpaties malones kai atsisėdėte ant jų, tardami: „Išaukštintas Tas, Kuris padarė mums šiuos pavaldžius. Mes patys to negalėtume padaryti.“ ¹⁴Iš tiesų, pas savo Viešpatį mes sugrįšime.“

¹⁵Tačiau jie priskiria Jam kai kuriuos Jo tarnų kaip palikuonis! Iš tiesų, žmogus yra aiškiai nedėkingas! ¹⁶Ar Jis dovanojo jums sūnus ir

^a Žr. 2:1 išnašą.

^b Koranas tiesiogine žodžio prasme reiškia „Skaitinys“.

^c Knygos Motina šioje eilutėje reiškia „Sergimą Lentelę“ (arab. *al-Lauch al-Mahfūz*), kurioje surašyti visi pasaulio praeities, dabarties ir ateities įvykiai.

pasirinko Sau dukras iš to, ką sukūrė? ¹⁷Kai vienam jų duodama gera žinia to, ką jie priskiria Maloningajam, jo veidas patamsėja ir jisampa niūrus!¹⁸ Ar jie priskiria Jam¹ tuos, kurie užauginti su papuošalais ir nepasireiškia ginčiuose? ¹⁹Jie padarė angelus, Maloningojo tarnus, Alacho dukromis. Ar jie liudijo jų sukūrimą? Jų liudijimas bus užrašytas ir jų bus paklausta!

²⁰Jie sako: „Jei Maloningasis būtų norėjęs, negarbintume jų.“ Tačiau jie neturi apie tai žinių. Jie kalba tik melus. ²¹Ar Mes davėme jiems Raštą anksčiau šio, kurio jie laikosi tvirtai? ²²Ne! Jie sako: „Mes matėme savo tėvus šiame kelyje. Mes esame jų pėdomis vedami.“ ²³Taip pat ir anksčiau tavęs, 'Pranaše Muhamedai', Mums pasiuntus tautoms išpėjimo davėją, jos turtingieji tardavo: „Mes matėme savo tėvus šiame kelyje. Mes sekame jų pėdomis.“ ²⁴Pasiuntinys¹ tarė: „Net tada, kai atnešiau jums geresnį vedimą nei protėvių jūsų?“ Jie atsakė: „Mes atmetame tai, su kuo buvai siųstas.“ ²⁵Tad Mes nubaudėme juos. Žiūrėk, koks buvo 'tiesa' neigiančiųjų likimas! ²⁶Kai Abraomas tarė savo tėvui ir savo tautai: „Aš neturiu nieko bendro su tuo, ką garbinate, ²⁷išskyrus Tą, Kuris sutvėrė mane. Iš tiesų, Jis ves mane 'tiesiu keliu'.“ ²⁸Jis paliko šį teiginį tarp savo palikuonių, kad jie sugrįžtų 'pas Alachą'.

²⁹Ne! Aš leidau mėgautis gyvenimu šiems 'Mekos žmonėms' ir jų protėviams, kol tiesa ir aiškinantis Pasiuntinys atėjo pas juos. ³⁰Tačiau kai tiesa atėjo pas juos, jie tarė: „Tai yra burtai – mes atmetame juos.“ ³¹Jie klausia: „Kodėl šis Koranas nėra apreikštas didžiam žmogui iš šių dviejų miestų?“^a ³²Ar jie dalina tavo Viešpaties malonę? Mes padalinome jų pragyvenimą šiame gyvenime ir išaukštinome dalį jų virš kitų, kad jie samdytų vieni kitus tarnystei. Tavo Viešpaties malonė yra geresnė už tai, kokį turtą jie kaupia. ³³Jeigu visa žmonija netaptų viena 'netikinčiųjų' tauta, Mes padarytume namus, atmetusiems tikėjimą

^a Ši eilutė kalba apie tai, kad Mekos stabmeldžiai, sužinoję apie dukros gimimą, būdavo nusivylę ir tuo nepatenkinti. Nepaisant to, jie priskirdavo dukteris Dievui, kai patys nemėgo jų „priskirti“ sau.

^b T. y. Mekos arba Taifo.

Maloninguoju, sidabrinių stogų, ir laiptus, kuriais jie keltųsi aukštyn, ³⁴bei 'sidabrinius' vartus jų namams, sostus jiems atsišlošti ³⁵ir aukso ornamentus. Visa tai tėra malonumas šiame gyvenime, o Ateinantysis pas tavo Viešpatį skirtas dievobaimingiesiems. ³⁶Mes paskiriame šėtoną bendrakeleiviu kiekvienam nusigręžusiam nuo Maloningojo atminimo, ³⁷kuris nukreips juos nuo 'tiesaus' tako, jiems manant, jog yra vedami. ³⁸Kai toks asmuo ateis pas Mus, jis tars 'savo bendrakeleiviui':^a „Norėčiau, kad tarp mūsų būtų buvęs nuotolis kaip nuo rytų iki vakarų! Koks bjaurus bendražygis 'tu buvai'!“ ³⁹Tądien nepadės jums tai, kad tapę piktadariais dalinsitės bausme.

⁴⁰Ar gali padaryti kurčią girdinčiu, arba vesti akląjį ir aiškiai nuklydusius? ⁴¹Net jeigu pasiimsime tave, 'Pranaše Muhamedai', iš tiesų, Mes atlyginsime jiems 'jų pelnyta bausmė'. ⁴²Ar parodysime tau tai, ką prižadėjome jiems, 'ar ne' – iš tiesų, Mes esame galingi prieš juos. ⁴³Tad laikykis tvirtai to, kas buvo tau apreikšta. Iš tiesų, tu esi tiesiam kelyje. ⁴⁴Iš tiesų, tai priminimas tau ir tavo tautai. Jūs visi būsite paklausti. ⁴⁵Paklausk pasiuntinių, siųstų anksčiau tavęs, ar Mes paskyrėme dievus garbinimui greta Maloningojo?

⁴⁶Išties Mes siuntėme Mozę su Mūsų ženklais Faraonui ir jo didikams. Jis tarė: „Aš esu pasiuntinys Viešpaties pasauliui.“ ⁴⁷Tačiau vos jam atėjus su Mūsų ženklais, jie išjuokė juos, ⁴⁸nors kiekvienas ženklas buvo didingesnis už ankstesnį.^b Mes sugriebėme juos bausme,^c kad jie sugrįžtų 'į tiesų kelią'. ⁴⁹Jie tarė 'Mozei': „Burtininke! Melsk savo Viešpatį dėl mūsų, dėl sandoros, sudarytos su tavimi. Iš tiesų, mes būsimė vedami.“ ⁵⁰Tačiau vos tik panaikinoje jų bausmę, jie sulaužė pažadą savo. ⁵¹Faraonas sušuko savo tautai: „Mano tauta! Argi nesu valdovas Egipto ir šių upių,^d tekančių po mano kojomis? Ar nematote? ⁵²Ar nesu geresnis už šį prasčioką, vos galintį išsireikšti?“

^a T. y. Šėtonui

^b Dėl Mozės, tebūnie jam taika, ženklų, žr. 20:17–22.

^c Žr. 7:130–133.

^d T. y. Nilo deltos atšakų.

^e Pranašas Mozė, tebūnie jam taika, turėjo kalbos sutrikimą. Tačiau jam tapus pranašu, šis sutrikimas buvo išgydytas (žr. 20:25–36).

⁵³Kodėl aukso grandinės nebuvo jam suteiktos ar angelai neatėjo jo palyda?“ ⁵⁴Taip jis apkvailino savo tautą, tad ji pakluso jam. Iš tiesų, jie buvo žmonės maištaujantys. ⁵⁵Kai jie Mus supykė, Mes nubaudėme juos ir paskandinome juos visus. ⁵⁶Mes padarėme juos pavyzdžiu ir pamoka ateinančioms kartoms.

⁵⁷Kai Marijos sūnus buvo paminėtas kaip pavyzdys, tavo tauta, 'Pranaše Muhamedai', juokėsi iš to. ⁵⁸Jie tarė: „Kas yra geresnis – mūsų dievai ar Jėzus?“ Jie mini jį tik vardan ginčo. Taip! Jie yra žmonės, linkę ginčytis. ⁵⁹Jis buvo tik tarnas, kuriam suteikėme malonę ir padarėme jį kaip pavyzdį Izraelio tautai. ⁶⁰Jeigu panorėtume, padarytume vietoj jūsų angelus, pakeitusius jus žemėje.

⁶¹Iš tiesų, 'antrasis' Jėzaus atėjimas yra ženklas Valandos. Tad neabejokite dėl to ir sekite Manimi. Tai yra kelias tiesus. ⁶²Neleiskite Šėtonui jūsų paklaidinti. Iš tiesų, jis yra jums aiškus priešas. ⁶³Jėzus tarė, atėjęs su aiškiais ženklais: „Aš atėjau pas jus su išmintimi, kad paaiškinčiau dalį to, dėl ko nesutariate. Bijokite Alacho ir pakluskite man. ⁶⁴Iš tiesų, Alachas yra mano ir jūsų Viešpats, tad garbinkite Jį 'Vieną'. Tai yra kelias tiesus.“ ⁶⁵Tačiau 'krikščionių ir judėjų' partijos nesutarė tarpusavyje, tad vargas piktadariams dėl bausmės skausmingą Dieną! ⁶⁶Ar jie laukia, kol valanda užklups juos staiga, jiems to nesitikint? ⁶⁷Artimi draugai bus priešai tądien, išskyrus dievobaiminguosius, ⁶⁸'kuriems bus tarta': „Mano tarnai! Šiandien jūs nebijosite ir neliūdėsite – ⁶⁹'jūs', kurie priėmėte tikėjimą Mūsų ženklais ir 'Mums' paklusote. ⁷⁰Ženkite Rojun, jūs ir jūsų bendražygiai, besidžiaugdami.“ ⁷¹Auksinės lėkštės ir indai bus jiems duoti. Ten bus viskas, ko trokšta sielos ir kuo mėgaujasi akys. Jūs būsite ten amžinai. ⁷²Tai yra Rojus, kuriuo bus atlyginta už jūsų darbus. ⁷³Jame turėsite savo valgiui vaisių daugybę.

⁷⁴Iš tiesų, nusikaltėliai bus Pragaro bausmėje amžinai. ⁷⁵Ji nebus jiems palengvinta, ir jie bus visiškoje neviltyje. ⁷⁶Mes nenuskriaudėme jų, bet jie nuskriaudė patys save. ⁷⁷Jie šauks: „Mālikai, 'Pragaro saugotojau!' Tegul tavo Viešpats sunaikina mus.“ Tačiau jis atsakys:

„Ne! Jūs liksite čia.“ ⁷⁸Išties Mes atnešėme jums tiesą, bet dauguma jūsų jos neapkentė.

⁷⁹Ar netikintieji surezgė planą? Tada ir Mes rezgame planą. ⁸⁰Ar jie mano, kad negirdime jų minčių ir slaptų kalbų? Ne, 'Mes girdime'! Mūsų pasiuntiniai-angelai yra pas juos, užrašantys 'visa tai'.

⁸¹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Jei Maloningasis turėtų palikuo-
nių, būčiau pirmasis juos garbinantis.“ ⁸²Išaukštintas Viešpats dan-
gų ir žemės, Viešpats Sosto, virš to, ką Jam priskiria! ⁸³Palik juos
tuščiose kalbose ir pramogose, kol jie sutiks Dieną, kuri buvo jiems
prižadėta. ⁸⁴Jis yra Dievas dangų ir žemės. Jis yra Išmintingas, Visa
Žinantis! ⁸⁵Palaimintas yra Tas, Kuriam priklauso karalystė dangų
ir žemės, ir viso, kas tarp jų. Jis žino apie Valandą. Pas Jį jūs sugrįši-
te. ⁸⁶Tie stabai, kuriuos jie garbina vietoj Alacho, neturi galios juos
užtarti, išskyrus liudijančius tiesą ir ją žinančius. ⁸⁷Jeigu paklausi jų,
kas juos sukūrė, jie atsakys: „Alachas!“ Kaip jie gali būti taip nuklydę
'nuo tiesos'? ⁸⁸Pranašas tarė: „Mano Viešpatie! Iš tiesų, šie yra žmo-
nės, kurie nepriima tikėjimo.“ ⁸⁹Nusigręžk nuo jų tardamas: „Taika!“
Greitai jie sužinos.

44. Smogas

Ši Mekos laikotarpio sūra pavadinta smogo vardu pagal jos 10-ąją eilutę. Sūroje pabrėžiama tai, kad Koranas buvo siųstas kaip malonė žmonijai. Kaip ir ankstesnėje, šioje sūroje Mekos stabmeldžiai palyginami su Faraono pasekėjais, kurie, apsimesdami tikinčiais, prašė Mozės, tebūnie jam taika, nutraukti jiems siųstą bausmę. Tačiau iškart po bausmės nutraukimo, jie grįžo į netikėjimą.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹*Chā-Mym.*^a ²Prisiekiu Raštu, išaiškinančiu! ³Iš tiesų, Mes apreiškėme Jį palaimintą naktį.^b Iš tiesų, Mes perspėjame 'žmoniją'. ⁴Tą naktį kiekvienas sprendimas yra nulemtas ⁵Mūsų įsakymu. Iš tiesų, Mes siunčiame 'pasiuntinius' ⁶kaip malonę iš jūsų Viešpaties. Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis – ⁷Viešpats dangų ir žemės, ir viso, kas tarp jų, jeigu tikite tvirtai! ⁸Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį. Jis suteikia gyvybę ir mirtį. Jis yra jūsų ir jūsų senųjų protėvių Viešpats. ⁹Ne! Jie abejoja ir leidžia laiką tuščiai.

¹⁰Tad lauk Dienos, 'Pranaše Muhamedai', kai dangus bus uždengtas aiškiu smogu,^c ¹¹apimančiu žmones. 'Jie šauks': „Tai skausminga bausmė! ¹²Mūsų Viešpatie! Atitrauk šią bausmę nuo mūsų. Iš tiesų, mes esame tikintieji!“ ¹³Kaip pravers jiems šis atsiminimas [t. y. tikėjimo priėmimas], kai prieš tai buvo atėjęs pas juos pasiuntinys, išaiškinantis, ¹⁴bet jie nusigręžė nuo jo, tardami: „Beproty, apmokytas 'kitų'!“ ¹⁵Iš tiesų, Mes pašalinsime bausmę trumpam ir jūs sugrįšite.^d ¹⁶Tądien Mes sugriebsime 'jus' didžiu sugriebimu. Iš tiesų, Mes atsi-lyginsime.

^a Žr. 2:1 išnašą.

^b T. y. Galybės naktį (žr. 97 sūrą).

^c Tarp Korano aiškintojų vyrauja keli šio smogo paaiškinimai: smogas, ištikęs Mekos stabmeldžius sausras periodu; smogas, uždengiantis dangų kaip vienas Teismo Dienos ženklų; arba smogas, pasirodęs Teismo Dienos metu.

^d Pagal skirtingus paaiškinimus, sugrįžimas šioje eilutėje gali reikšti sugrįžimą į netikėjimą arba sugrįžimą Teismui pas Dievą.

¹⁷Išties Mes išbandėme Faraono tautą – taurus pasiuntinys atėjo pas juos, ^{18r}skelbiantis¹: „Atiduokite man Alacho tarnus. Iš tiesų, esu jums patikimas pasiuntinys. ¹⁹Nebūkite pasipūtę prieš Alachą. Iš tiesų, atėjau pas jus su įrodymu aiškiu. ²⁰Aš siekiu prieglobsčio pas savo ir jūsų Viešpatį, tad neužmėtykite manęs akmenimis. ²¹Jeigu netikėsite manimi, tada palikite mane ramybėje.“

²²Galiausiai Mozė tarė savo Viešpačiui: „Šie yra žmonės nedori!“ ^{23r}Alachas atsakė¹: „Iškeliauk su Mano tarnais nakties metu. Iš tiesų, jūs būsite sekami. ²⁴Palik jūrą ramiai, [jai būnant perskirtai]. Iš tiesų, jie bus kariauna, nuskandinta.“ ²⁵Kiek sodų ir šaltinių jie paliko, ²⁶bei javų laukų ir kilmingų vietų, ²⁷ir gyvenimo malonumų, kuriais džiaugėsi. ²⁸Taip buvo! Mes davėme tai paveldėti kitiems žmonėms. ²⁹Nei dangus, nei žemė neraudojo dėl jų, ir nebuvo atidėtas jų [likimas]. ³⁰Išties Mes išgelbėjome Izraelio tautą nuo žeminančios bausmės – ³¹nuo Faraono. Iš tiesų, jis buvo tironas, peržengiantis ribas. ³²Ir išties Mes pasirinkome izraelitus virš kitų, tai žinodami. ³³Mes parodėme jiems ženklus – tai buvo išbandymas aiškus.

³⁴Šie [Mekos stabmeldžiai] sako: ³⁵„Nieko nebus po mūsų pirmosios mirties. Mes nebūsime prikelti. ³⁶Sugrąžink mūsų protėvius, jei sakai tiesą.“ ³⁷Ar jie yra geresni už *Tubbo* tautą ir buvusius anksčiau jų?^a Mes sunaikinome juos, nes jie buvo nedori. ³⁸Mes nesukūrėme dangų ir žemės, bei viso, kas tarp jų, žaisdami. ³⁹Mes sukūrėme juos su tikslu, tačiau dauguma žmonių to nežino.

⁴⁰Iš tiesų, Sprendimo Diena bus visiems paskirtu laiku. ⁴¹Diena, kai artimieji nebus naudingi vieni kitiems nė kiek, kai jiems nebus suteikta pagalba, ⁴²išskyrus tuos, kuriems skirs malonę Alachas. Jis yra Visa Galintis, Suteikiantis Malonę! ⁴³Iš tiesų, Zakūmo medis^b ⁴⁴bus maistas nusidėjėliams. ⁴⁵Kaip drumzlus aliejus, jis virs pilvuose ⁴⁶tarsi plikantis vanduo. ^{47r}Bus tarta¹: „Griebk juos ir tempk į Pragarą

^a *Tubba al-Chimiārī* buvo vienas Jemeno karalių, kurio užsispyrusi ir tikėjimą atmetusi tauta buvo sunaikinta. Šie žmonės buvo visokeriopai pranašesni už Mekos pagonis.

^b Žr. 37:62–66.

gelves. ⁴⁸Tada pilk ant jų galvų bausmę plikančio vandens. ⁴⁹Ragauk tai! Juk esi galingas ir kilnus! ⁵⁰Iš tiesų, jūs dėl to abejojote.“ ⁵¹Iš tiesų, dievobaimingieji turės saugią vietą, ⁵²soduose ir šaltiniuose, ⁵³apsirengę puikaus šilko ir brokato drabužiais, žiūrintys vieni į kitus. ⁵⁴Taip bus. Mes sutuoksime juos su gražių akių mergelėmis. ⁵⁵Ten jie prašys visų vaisių, būdami saugūs. ⁵⁶Jie neragaus ten mirties, išskyrus pirmąją mirtį. Jis juos apsaugos nuo Pragaro bausmės – ⁵⁷tai malonė iš tavo Viešpaties. Tai pergalė didžiausia!

⁵⁸Iš tiesų, Mes padarėme Koraną lengvai suprantamą tavo kalba, 'Pranaše Muhamedai'. Galbūt jie susimąstys. ⁵⁹Tad lauk! Iš tiesų, jie irgi laukia.

45. Klūpančios

Ši Mekos laikotarpio sūra pavadinta pagal 28-ą eilutę, kuri kalba apie Teismo Dieną klūpančias žmonių tautas. Joje išreiškiama kritika nusi-gręžiantiems nuo Dievo, Jo apreiškimų, ir neigiantiems Teismo Dieną. Šių žmonių likimas nupasakojamas paskutinėje sūros dalyje.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malone

¹*Chā-Mym.*^a ²Sis Raštas yra apreikštas Alacho – Visa Galinčio, Išmin-tingo. ³Iš tiesų, danguose ir žemėje yra ženklai tikintiesiems! ⁴Jūsų pačių sukūrimo ir gyvūnuose, kuriuos Jis paskleidė, yra ženklai užti-krintiems žmonėms. ⁵Dienos bei nakties kaitoje, aprūpinime, Alacho siųstame iš dangaus, prikeliančiame žemę po mirties, ir vėjų kaitoje, yra ženklai mąstantiems žmonėms. ⁶Šie yra Alacho ženklai, kuriuos skaitome tau, 'Pranaše Muhamedai', su tiesa. Tad kokia žinia po Alacho ir jo apreiškimų jie tikės?

⁷Vargas kiekvienam nuodėmingam melagiui! ⁸Jie girdi Alacho apreiškimus, skaitomus jiems, bet lieka pasipūtę, lyg nebūtų jų gir-dėję. Duok jiems gerą žinią apie skausmingą bausmę! ⁹Kai jie suži-no kažką iš Mūsų apreiškimų – išjuokia juos. Jie kentės žeminančią bausmę. ¹⁰Jų laukia Pragaras. Jų įgytas turtas nepadės jiems nė kiek, nei jų globėjai, kuriuos jie pasirinko vietoj Alacho. Jie kentės didžią bausmę. ¹¹Tai yra vedimas. Atmetę savo Viešpaties apreiškimus kentės siaubingą skausmo bausmę.

¹²Alachas padarė jums jūrą pavaldžią, kad laivai galėtų ja plaukti Jo nurodymu, ir kad siektumėte Jo aprūpinimo. Galbūt būsite dėkingi. ¹³Jis padarė jums pavaldžiu tai, kas danguose ir žemėje – visa tai iš Jo. Iš tiesų, tame yra ženklai mąstantiems žmonėms!

¹⁴'Pranaše Muhamedai', liepk tikintiesiems atleisti 'netikintie-siems', kurie nebijo Alacho 'bausmės' dienų, kad Jis atlygintų žmo-nėms pagal jų darbus. ¹⁵Kas daro gera – tai savo paties naudai, o

^a Žr. 2:1 išnašą.

kas daro bloga – tai savo paties nuostoliui. Tada pas Viešpatį būsite sugrąžinti.

¹⁶Išties Mes davėme Izraelio tautai Raštą, išmintį ir pranašystę, ir suteikėme jiems gėrybes bei išaukštinome juos virš visų kitų.^a ¹⁷Mes davėme jiems aiškius nurodymus 'tikėjimo' reikaluose. Tačiau kai žinios atėjo pas juos, jie susiskirstė iš pavydo vieni kitiems. Iš tiesų, tavo Viešpats Prikėlimo Dieną teis tarp jų dėl jų nesutarimų. ¹⁸Dabar Mes siuntėme tave, 'Pranaše Muhamedai', aiškiu tikėjimo keliu, tad sek juo, bet nesek nežinančiųjų troškimais. ¹⁹Jie nesuteiks tau jokios naudos prieš Alachą. Iš tiesų, piktadariai yra globėjai vieni kitų, o Alachas yra Globėjas dievobaimingųjų. ²⁰Šis 'apreiškimas' yra apšvietimas žmonijai – vadovas ir malonė užtikrintiems žmonėms!

²¹Ar darantieji bloga mano, kad padarysime juos lygiais priėmusiems tikėjimą ir dariusiems gera – jų gyvenime ir po jų mirties? Kaip klaidingai jie mano! ²²Alachas sukūrė dangus ir žemę su tikslu, kad kiekvienai sielai būtų atlyginta už jos darbus. Nė viena jų nebus nuskriausta. ²³Ar matei, 'Pranaše Muhamedai', tuos, kurie pasirenka savo troškimus dievais? Alachas paliko juos nuklydusius, tai žinodamas, ir užantspaudavo jų klausą ir širdis, ir uždengė jų regą. Kas tada juos ves vietoj Alacho? Argi nesusimąstysite?

²⁴Jie sako: „Yra tik mūsų žemiškasis gyvenimas. Mes mirštame, o kiti gimsta. Mus sunaikina tik laikas.“ Jie neturi apie tai žinių. Jie tik spėlioja. ²⁵Kai jiems skaitomi Mūsų aiškūs apreiškimai, jų vienintelis argumentas yra žodžiai: „Sugrąžinkite mūsų protėvius, jeigu esate teisūs!“ ²⁶Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Alachas suteikia jums gyvybę ir mirtį. Po to Jis surinks jus Prikėlimo Dieną, dėl kurios nėra abejonės. Tačiau dauguma žmonių to nežino.“

²⁷Alachui priklauso dangų ir žemės karalystė. Dieną, kai Valanda ateis, melo sekėjai bus pralaimėję. ²⁸Tu matysi kiekvieną tautą klūpančią 'iš baimės'. Kiekviena tauta bus pakviesta prieš įrašą savo.

^a Dievas suteikė Izraelio tautai ypatingų malonių, siųsdamas jiems daugybę pranašų ir apdovanodamas išskirtiniais stebuklais, tokiais kaip pranašo Mozės jūros perskyrimas.

‘Jiems bus tarta’: „Šiandien bus atlyginta už jūsų darbus. ²⁹Mūsų įrašas teigia tiesą apie jus. Iš tiesų, jūsų darbai yra visada užrašyti ‘angelų’.“ ³⁰Tada priėmusius tikėjimą ir dariusius gera – jų Viešpats priims juos Savo malonėn. Tai bus pergalė didžiausia! ³¹O tikėjimą atmetusiems ‘bus tarta’: „Ar Mano apreiškimai nebuvo jums skaitomi? Tačiau elgėtės pasipūtėliškai ir buvote tauta nusikaltėlių. ³²Kai jums buvo pasakyta: ‘Iš tiesų, Alacho pažadas yra tiesa, ir Valanda – nėra dėl jos abejonės,’ jūs atsakėte: ‘Mes nežinome, kas ta Valanda. Mūsų manymu, tai tėra spėlionės. Mes nesame įtikinti.’“

³³Blogos jų darbų pasekmės pasirodys prieš juos ir juos apsups tai, iš ko jie šaipėsi. ³⁴Bus tarta: „Ši Diena apleis jus, kaip ir jūs apleidote susitikimą su šia Diena savo! Jūsų namai bus Ugnis. Jūs neturėsite padėjėjų. ³⁵Taip yra, nes laikėte Alacho apreiškimus juokais ir buvote apgauti žemiškojo gyvenimo.“ Tądien jie nebus ištraukti iš Ugnies ir nebus jiems duota galimybė pasitaisyti.

³⁶Tad šlovė ir dėkingumas Alachui – Viešpačiui dangų, žemės ir pasaulių. ³⁷Jam priklauso didybė danguose ir žemėje. Jis yra Visa Galintis, Išmintingas!

46. Smėlio kopos

Ši Mekos laikotarpiu apreikšta sūra pavadinta pagal 21-oje eilutėje minimas smėlio kopas. Joje paneigiami stabmeldžių argumentai prieš Koraną ir Prikėlimą, Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, yra raginamas likti kantrus ir pabrėžiama pagarbos tėvams svarba. Šios sūros pabaigoje ir sekančios sūros pradžioje aptartas tiesai besipriešinančių žmonių likimas.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹*Chā-Mym.* ²„Tai“ Raštas, apreikštas Alacho, Visa Galinčio, Išmintingo! ³Mes sukūrėme dangus, žemę ir tai, kas tarp jų, su tikslu ir apibrėžtam laikui. Tačiau netikintieji nusigręžia nuo to, kuo yra įspėjami. ⁴Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Ar galvojate apie tuos, kurių šaukiatės vietoj Alacho? Parodykit man, ką jie sukūrė žemėje! Ar jie prisidėjo prie dangų 'kūrimo'? Atneškite man raštą, 'apreikštą' anksčiau, ar bent truputį žinių, 'paremiančių jūsų teiginius', jei esate teisūs!“ ⁵Kas yra labiau nuklydęs už besišaukiantį kitų vietoj Alacho, kurie neatsakys jam iki Prikėlimo Dienos? Jie nė nežino, kad jų šaukiamasi! ⁶Kai žmonės bus surinkti 'Prikėlimo Dieną', jie taps jų priešais ir atmes jų garbinimą.

⁷Kai Mūsų aiškūs apreiškimai yra jiems skaitomi, netikintieji sako apie tiesą, juos pasiekusią: „Tai tėra aiškūs burtai!“ ⁸Arba jie sako: „Jis visa tai pramanė.“ Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Jeigu tai prasimaniau, tada negalite nieko padaryti, kad išgelbėtumėte mane nuo Alacho. Jis žino viską apie jūsų kalbas dėl to. Užtenka Jo liudijimui tarp manęs ir jūsų. Jis yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!“ ⁹Sakyk: „Aš nesu pirmasis pasiuntinys ir nežinau, kas bus padaryta su jumis ar su manimi. Aš seku tik tuo, kas man apreikšta, ir esu tik tas, kuris perspėja aiškiai.“ ¹⁰Klausk: „Ar pagalvojote, jeigu Koranas 'iš tiesų' yra iš Alacho, o jūs jį atmetate? Liudininkas iš Izraelio tautos paliudijo, 'kad jis yra iš Alacho,' ir priėmė tikėjimą, o jūs pasipūtėte.“ Iš tiesų, Alachas neveda piktadarių 'tiesiu keliu'.

¹¹Atmetusieji tikėjimą sako jį priėmusiems: „Jeigu Korane būtų koks gėris, jie nebūtų priėmę jį pirmiau mūsų!“^a Kadangi jie atsisakė vedimo, jie sakys: „Tai tėra senas pramanymas!“¹²Prieš tai Mozės Raštas buvo 'apreikštas' kaip vadovas ir malonė, o šis Raštas [t. y. Koranas] yra patvirtinimas arabų kalba, įspėjantis piktadarius ir nešantis gerą žinią gera darantiesiems. ¹³Iš tiesų, sakantiems: „Mūsų Viešpats yra Alachas“, ir stipriems bei tvirtiems tikėjime – nebus jiems baimės ir jie neliūdės! ¹⁴Jie bus Rojaus gyventojai – jie bus ten amžinai. Tai atlygis už jų darbus.

¹⁵Mes įsakėme žmogui būti geru tėvams. Jį motina išnešiojo varge ir pagimdė varge. Jo išnešiojimas ir atjunkymas trunka trisdešimt mėnesių. O kai subręsta ir sulaukia keturiasdešimties metų, jis sako: „Mano Viešpatie, suteik man galios ir jėgų, kad būčiau dėkingas už Tavo malonę, kurią suteikei man ir mano tėvams, ir kad galėčiau daryti gera, kuriuo būsi patenkintas. Padaryk mano palikuonis dorus. Iš tiesų, į Tave gręžiuosi atgailai. Iš tiesų, esu paklūstantis 'Tau'.“¹⁶Iš jų Mes priimsime geriausius darbus ir praleisime pro akis jų nusižengimus. 'Jie bus' tarp esančių Rojuje. Tai tiesos pažadas, kuris buvo jiems duotas.

¹⁷Tačiau kai kurie sako savo tėvams: „Tfu jums!“^b Ar mane įspėjate, kad būsiu prikeltas, kai prieš mane daugybė žmonių išnyko 'ir nebuvo prikelti'?“ Tada tėvai šaukiasi Alacho pagalbos 'ir perspėja savo vaiką': „Vargas tau! Priimk tikėjimą! Iš tiesų, Alacho pažadas yra tiesa.“ Tačiau jis atsako: „Tai tėra pasakos senovės.“¹⁸Pateisintas prieš juos yra likimas anksčiau sunaikintų džinų ir žmonių tautų. Iš tiesų, jie yra pralaimėję. ¹⁹Visi turės skirtingą statusą pagal tai, ką jie darė, kad Jis atlygintų už jų darbus visiškai. Jie nebus nuskriausti. ²⁰Tądien, kai atmetusieji tikėjimą bus pastatyti priešais Ugnį, 'bus tarta': „Jūs gavote savo gėrybes gyvendami žemėje ir galėjote jomis mėgautis. Todėl

^a Anot Mekos stabmeldžių, jeigu islamas būtų tiesa, pirmieji žmonės, nusprendę jį priimti, būtų stiprieji genties nariai, o ne silpnieji, kurie sudarė pirmųjų tikinčiųjų daugumą.

^b Arab. *uff*. Arabų kalboje *uff* įvardija visus nepasitenkinimą išreiškiančius žodžius.

šiandien būsite apdovanoti bausme ir pažeminimu dėl savo pasipūtimo žemėje be jokios teisės, ir dėl nepaklusnumo.“

²¹Atmink adiečių brolių 'Hūdą', kai jis perspėjo savo tautą smėlio kopose^a – nors jau anksčiau jo įspėjimas 'jiems' buvo duotas, kaip ir po jo – 'tardamas': „Garbinkite tik Alachą. Iš tiesų, bijau jums bausmės Didžią Dieną.“ ²²Jie atsakė: „Ar atėjai nugręžti mus nuo mūsų dievų? Atnešk mums tai, kuo grasini, jei sakai tiesą!“ ²³Jis atsakė: „Tik Alachas žino 'bausmės laiką'. Aš perduodu tai, su kuo buvau siųstas, bet kaip matau, jūs esate žmonės neišmanantys!“ ²⁴Kai jie pamatė link savo slėnio judantį didelį debesį, tarė: „Šis debesis mums atneš lietų!“ Ne! Čia yra tai, ką prašėte paspartinti – vėjas, kuriame rasite skausmingą bausmę, ²⁵Viešpaties nurodymu naikinantis viską, kol neliko nieko, išskyrus jų buveinės liekanas. Taip Mes atlyginame prasikaltusiems žmonėms.

²⁶Išties Mes sustiprinome juos tuo, kuo nebuvo sustiprinę jųsų, 'Mekos stabmeldžiai'. Mes jiems davėme klausą, regą ir širdis, tačiau jų klausą, regą ir širdys nedavė jiems nieko, nes jie neigė Alacho apreiškimus. Tad juos apsupo tai, iš ko jie šaipėsi. ²⁷Išties Mes sunaikinome miestus, esančius aplink tave, ir parodėme 'jiems' ženklus įvairiausiais būdais, kad jie sugrįžtų 'į tikėjimą'. ²⁸Kodėl tada jiems nepadėjo tie 'stabai', kuriuos jie pasirinko vietoj Alacho, norėdami prie Jo priartėti? Jie apleido juos. Tai buvo jų melagystės ir prasimanymai.

²⁹Kai pasiuntėme link tavęs, 'Pranaše Muhamedai', džinų grupę, besiklausančią Korano, jie tarė, išgirdę jį: „Klausykites tylėdami.“ Kai tai pasibaigė, jie grįžo pas savo tautą, ją įspėdami. ³⁰Jie tarė: „Mūsų tauta! Mes girdėjome Raštą, apreikštą po Mozės, patvirtinantį tai, kas buvo 'apreikšta' anksčiau jo. Jis veda į tiesą ir į tiesų kelią. ³¹Mūsų tauta! Atsiliepkite kviečiančiam pas Alachą ir tikėkite juo. Alachas atleis jūsų nuodėmes ir apsaugos jus nuo skausmingos bausmės. ³²Kas neatsilieps kviečiančiajam pas Alachą – jis negalės pasislėpti žemėje

^a Adiečiai buvo įsikūrę kalvotoje pietų Arabijos pusiasalio dalyje.

ir neturės 'kitų' globėjų be Alacho. Jie bus aiškiai nuklydę.“

³³Ar jie nesupranta, kad Alachas, sukūręs dangus ir žemę ir nepavargęs dėl to, gali prikelti mirusius? Taip! Iš tiesų, Jis yra Galintis Viską! ³⁴Tądien, kai netikintieji bus pristatyti prieš Ugnį, 'jų bus paklausta': „Ar tai nėra tiesa?“ Jie atsakys: „Taip, prisiekiame savo Viešpačiu!“ Jis tars: „Ragaukite bausmę, nes buvote tai atmetę!“

³⁵Tad būk kantrus, 'Pranaše Muhamedai', kaip stiprios valios pranašai,^a ir neskubink jiems 'bausmės'. Tądien, kai jie matys 'bausmę', kuri buvo pažadėta, jie 'jausis', lyg 'žemiškajame gyvenime' būtų praleidę mažiau nei valandą vienos dienos. 'Tai yra' įspėjimas aiškus! Juk bus sunaikinti tik nedorėliai.

^a Dievas yra siuntęs daugybę pranašų ir pasiuntinių, dvidešimt penki iš jų yra paminėti Korane. Penki iš jų yra laikomi stiprios valios pranašais: Muhamedas, Nojus, Abraomas, Mozė ir Jėzus, Marijos Sūnus, tebūnie jiems taika.

47. Muhamedas

Pagal savo antrąją eilutę, ši Medinos laikotarpio sūra pavadinta Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, vardu. Joje aptariamas mūšio etiketas, netikintieji, mėginantys sustabdyti tikėjimą, ir veidmainių likimas. Tikintiesiems prižadėti Rojaus sodai, o netikintieji įspėjami dėl artėjančios bausmės.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Atmetusiems tikėjimą ir kliudantiems eiti Alacho taku – jų darbus Jis padarys beverčiais, ²o priėmusiems tikėjimą ir dariusiems gera bei tikėjusiems tuo, kas buvo siūsta Muhamedui – tiesa iš jų Viešpaties – Jis atleis jų nuodėmes ir pagerins jų padėtį. ³Taip yra, nes atmetusieji tikėjimą seka melagyste, kai jį priėmusieji seka tiesa iš savo Viešpaties. Taip Alachas pateikia žmonėms jų palyginimus.

⁴Kai 'mūšio lauke' sutiksite atmetusiuosius tikėjimą, kirskite 'jų' kaklus tol, kol juos nugalėsite, ir suriškite juos tvirtai.^a Po to 'išlaisvinkite juos' iš malonės arba priėmę išpirką, kol ateis karo pabaiga. Taip bus. Jei Alachas panorėtų, pats juos nubaustų. Tačiau Jis nori išmėginti jus vienus kitais. Žuvusiųjų vardan Alacho – jų darbų Jis niekada nesunaikins. ⁵Jis juos ves tiesiu keliu, išstobulins jų padėtį ⁶ir įleis į Rojų, kurį padarė jiems žinomu.^b ⁷Tikintieji! Jeigu remsite Alachą, Jis parems jus ir padarys jūsų žingsnius tvirtus.

⁸Netikintieji bus sunaikinti ir Alachas padarys jų darbus beverčiais. ⁹Taip yra, nes jie nekenė to, ką atsiuntė Alachas. Tad Jis padarė jų darbus beverčiais. ¹⁰Ar jie nekeliaavo žeme ir nematė, kokios pabaišos sulaukė buvusieji anksčiau jų? Alachas juos sunaikino. Atmetusieji tikėjimą susilauks panašaus likimo. ¹¹Taip yra, nes Alachas yra tikinčiųjų Globėjas, o netikintieji jokio globėjo neturi. ¹²Iš tiesų, Alachas įleis priėmusius tikėjimą ir dariusius gera į Rojaus sodus, kuriuose

^a T. y. paimkite juos karo belaisviais.

^b Patekę į Rojų, žmonės žinos savo vietą jame geriau, negu žinojo savo namus žemėje.

teka upės. Tačiau atmetusieji tikėjimą mėgaujasi 'žemės gėrybėmis' ir ėda lyg gyvuliai. Ugnis bus jų buveinė. ¹³'Pranaše Muhamedai', kiek tautų Mes sunaikinome, stipresnių už tavąją, išvariusią tave! Niekas jiems padėti negalėjo.

¹⁴Ar sekantis aiškiu įrodymu iš savo Viešpaties yra kaip tas, kuriam jo darbų blogis yra išgražintas ir kuris seka savo troškimais? ¹⁵Štai aprašymas Rojaus sodų, pažadėtų dievobaimingiesiems: juose yra gaivaus vandens ir pieno upės, kurių skonis niekada nekinta, ir upės vyno,^a skanaus jį geriantiesiems, ir upės tyro medaus. Juose yra įvairiausių vaisių ir atleidimas iš jų Viešpaties. Kaip tai gali būti palyginta su likimu amžinai gyvenančių Ugnyje, geriančių verdantį vandenį, kuris išplėšo jų vidurius?

¹⁶Tarp jų yra keletas, kurie klausosi tavęs, 'Pranaše Muhamedai', bet kai palieka tave, jie 'besišaipydami' sako turintiems žinių: „Ką jis čia pasakė?“ Tokių žmonių širdis užantspaudavo Alachas. Jie seka tik savo troškimais. ¹⁷Tačiau priimantiems vedimą – Jis sustiprina jų vedimą ir suteikia jiems dievobaimingumą. ¹⁸Negi jie laukia kažko kito nei Valandos, kuri turėtų juos užklupti netikėtai? Juk kai kurie jos ženklai jau pasirodė. Kai ji iš tiesų juos užklups, kokia nauda bus iš jos atminimo? ¹⁹Tad žinok, 'Pranaše Muhamedai', kad niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Alachą, ir prašyk atleidimo už savo klaidas,^b bei 'atleidimo' tikintiesiems ir tikinčiosioms. Alachas puikiai žino jūsų žingsnius ir poilsio vietas.

²⁰Tikintieji sako: „Kodėl mums nėra apreikšta sūra, 'leidžianti gintis'!?“, bet kai tai įsakanti sūra yra apreikšta, ir kova yra joje paminėta, tu matysi tuos, kurių širdyse yra 'veidmainiškumo' liga, žiūrinčius į tave mirštančio žmogaus žvilgsniu. Jiems būtų geriau ²¹paklusti ir kalbėti teisingai. Kai kovos reikalas yra nuspręstas, teisumas prieš

^a Šis vynas nebus alkoholinis ir neapsvaigins jį geriančiųjų (žr. 56:18–19).

^b Islame tikima, kad visi pranašai buvo apsaugoti nuo nuodėmių darymo, tačiau tai nereiškia, kad jie negali daryti klaidų, apie kurias ir kalba ši eilutė. Tokių klaidų pavyzdžiai yra Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, šiurkštus atsakas aklam žmogui (žr. 8:1–10). Jeigu Pranašas, tebūnie jam taika, yra raginamas prašyti atleidimo už šiuos veiksmus, paprasti tikintieji turėtų siekti atleidimo dar labiau.

Alachą jiems būtų buvęs geriau. ²²Jeigu jūs, 'veidmainiai', nusigręšite, veikiausiai skleisite piktadarystės žemėje ir nutrauksite giminystės ryšius! ²³Juos prakeikė Alachas, padarydamas kurčiais ir aklais. ²⁴Ar jie neapmąsto to, kas Korane? O gal jų širdys yra užrakintos 'nuo jo supratimo'? ²⁵Iš tiesų, sugrįžusius 'į netikėjimą', kai vedimas buvo jiems aiškiai parodytas, – tai Šėtonas juos suviliojo ir pripildė netikra viltimi. ²⁶Taip yra, nes jie sakė nekenčiantiems Alacho apreiškimo: „Mes seksime jumis kai kuriuose reikaluose.“ Alachas žino jų paslaptis.

²⁷Tad kaip 'baisu' bus, kai jiems mirštant angelai paims jų sielas, mušdami jų veidus ir nugaras. ²⁸Taip yra, nes jie seka tuo, kas pykdo Alachą, ir nekenčia to, kuo Jis patenkintas. Tad Jis padarė jų darbus beverčiais.

²⁹Ar turintys 'veidmainiškumo' ligą širdyse galvoja, kad Alachas neapšvies jų paslėptos pagiežos? ³⁰Jei panorėtume, galėtume parodyti juos tau, 'Pranaše Muhamedai', ir tada žinotum juos pagal jų ženklus. Bet tu pažinsi juos iš jų kalbos. Alachas žino jūsų veiksmus. ³¹Mes jus išmėginsime iki tol, kol bus žinomi besistengiantys 'vardan Alacho' ir kantrieji, ir kol patikrinsime elgesį jūsų. ³²Iš tiesų, tie, kurie atmeta tikėjimą, kliudo eiti Alacho taku ir prieštarauja Pranašui po to, kai vedimas jiems buvo aiškiai parodytas, – jie nė kiek nepakenks Alachui ir Jis padarys jų darbus beverčiais. ³³Tikintieji! Pakluskite Alachui ir Pranašui, ir neleiskite savo darbams nueiti niekais. ³⁴Iš tiesų, atmetusiems tikėjimą, nugręžiantiems 'kitus' nuo Alacho tako ir mirštantiems netikėjime – Alachas jiems neatleis.

³⁵Tad nebūkite silpni ir neprašykite taikos turėdami pranašumą. Alachas yra su jumis. Jis niekad nesumažins atlygio už jūsų darbus. ³⁶Šis gyvenimas tėra žaidimas ir pramoga. Tačiau jeigu tikite ir bijote Alacho bei vengiate blogio – Jis atlygins jums ir neprašys jūsų 'paaukoti' viso turto. ³⁷Jeigu Jis to reikalautų, jūs godžiai jį laikytumėte sau ir jūsų blogi troškimai būtų atskleisti. ³⁸Štai, esate kviečiami aukoti vardan Alacho, bet tarp jūsų yra šykštuolių. Tačiau jie šykštauja tik savo nenaudai. Alachas yra Turtingas, o jūs esate vargšai! Jeigu nusi-
gręšite, Jis pakeis jus kitais žmonėmis ir jie nebus tokie kaip jūs.

48. Pergalė

Ši Medinos laikotarpio sūra pavadinta „Pergalė“ pagal pirmąją eilutę, įvardijančią Chudaibijos paliaubas kaip tikinčiųjų pergalę prieš Mekos stabmeldžius. Šios paliaubos buvo sudarytos musulmonams bandant atlikti piligriminę kelionę į Meką. Stabmeldžiai juos sustabdė, nors tai buvo draudžiama pagal tradiciją, įsakančią priimti visus piligrimus. Siekiant kompromiso, buvo pasirašytos paliaubos ir stabmeldžiai prižadėjo leisti musulmonams atlikti piligriminę kelionę ateinančiais metais. Šių paliaubų metu tikintieji turėjo laisvę skleisti islamo žinių Arabijos pusiasalyje, dėl ko tūkstančiai žmonių priėmė islamą. Sūroje tikintieji giriami už pasiryžimą aukotis vardan Dievo ir Jo Pasiuntinio, o stabmeldžiai peikiami už tai, jog neleido musulmonams užbaigti piligriminės kelionės.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Iš tiesų, Mes atvėrėme tau kelią, 'Pranaše Muhamedai', į pergalę aiškia, ²kad Alachas atleistų esamas ir būsimas tavo klaidas,^a išpildytų Savo malonę tau, vestų tave tiesiu keliu, ³ir kad Alachas suteiktų tau pagalbą didingą. ⁴Jis atsiuntė ramybę tikinčiųjų širdims, kad jų tikėjimas dar labiau sustiprėtų. Tik Alachui priklauso dangų ir žemės jėgos. Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas! ⁵Ir kad leistų tikintiesiems ir tikinčiosioms žengti į Rojaus sodus, kuriuose teka upės, gyventi ten amžinai, ir kad atleistų jų nuodėmes – Alacho Akyse, tai didžiausias pasiekimas – ⁶ir kad nubaustų veidmainius ir veidmaines, bei stabmeldžius ir stabmeldes, galvojančius blogai apie Alachą – jiems skirtas prastas likimas. Alachas pyksta ant jų. Jis juos prakeikė ir paruošė jiems Pragarą. Koks prastas kelionės tikslas! ⁷Alachui priklauso dangų ir žemės jėgos. Alachas yra Visa Galintis, Išmintingas!

⁸'Pranaše Muhamedai', iš tiesų, Mes atsiuntėme tave kaip liudininką, gerų žinių nešėją ir įspėjimo davėją, ⁹kad priimtumėte tikėji-

^a Žr. 47:19 išnašą.

mą į Alachą ir Jo Pasiuntinį, kad padėtų jėms bei gerbtumėte jį, ir šlovintumėte Alachą rytais ir vakarais.

¹⁰Iš tiesų, prisiekę tau, 'Pranaše Muhamedai', prisiekia Alachui. Alacho Ranka yra virš jų rankų. Tad tas, kuris sulaužė priesaiką, kenkia tik sau pačiam, o išpildančiam sandorą su Alachu – Jis suteiks jam atlygį didį. ¹¹Beduinai, pasilikę užnugary, sakys tau: „Mūsų turtai ir šeimos sulaukė mus, todėl prašyk mums atleidimo.“ Jų liežuviai sako tai, ko nėra jų širdyse. Sakyk: „Kas stovės už jus prieš Alachą, jeigu Jis panorės jus nubauti arba suteikti naudos? Iš tiesų, Alachas yra Visa Suprantantis, ką jūs darote.“ ¹²Jūs galvojote, kad Pranašas ir tikintieji niekada negrįš pas savo šeimas, ir tai jūsų širdyse atrodė patraukliai. Jūsų mintys buvo piktos, tad tapote tauta pasmerkta.“ ¹³Atmetusiems tikėjimą į Alachą ir Jo Pasiuntinį – iš tiesų, Mes paruošėme netikintiesiems liepsnojančią Ugnį. ¹⁴Alachui priklauso dangų ir žemės valdžia. Jis atleidžia, kam panori, ir baudžia, ką panori. Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

¹⁵Pasilikę užnugaryje sakys, kai eisite susirinkti mūšio laimikio: „Leiskite eiti paskui jus.“ Jie nori pakeisti Alacho pažadą. Sakyk: „Jūs neisite su mumis. Alachas pranešė tai anksčiau.“ Tada jie sakys: „Jūs mums pavydite!“ Ne! Jie beveik nieko nesupranta.

¹⁶'Pranaše Muhamedai', sakyk beduinams, pasilikusiems užnugary: „Jūs būsite pakviesti kovoti su galingais žmonėmis, tuomet kovosite su jais arba jie pasiduos. Jeigu paklusite, Alachas jums atlygins, bet jeigu nusigręšite taip, kaip prieš tai nusigręžėte, Jis jus nubaus skausminga bausme.“ ¹⁷Nėra aklam ir luošam nuodėmės, ir nėra sergančiam nuodėmės, 'jeigu jie neina kovoti'. Paklūstančius Alachui ir Jo Pasiuntiniui – Jis priims juos į Rojaus sodus, kuriuose teka upės, o nusigręžiančius – Jis nubaus juos skausminga bausme.

¹⁸Iš tiesų, Alachas buvo patenkintas tikinčiaisiais, kai jie prisiekė tau, 'Pranaše Muhamedai', po medžių.^a Jis žinojo, kas buvo jų širdy-

^a Ši priesaika po medžių buvo duota tada, kai Mekos stabmeldžiai sustabdė musulmonų piligrimus, pirmą kartą atliekančius mažąją piligriminę kelionę į Meką. Musulmonai išsiuntė savo pasiuntinį į Meką deryboms. Joms užtrukus, jie įtarė, kad pasiun-

se ir atsiuntė jiems ramybę. Jis apdovanojo juos artima pergale^a ¹⁹ir gausiu mūšio laimikiu, kurį jie atsiims. Alachas yra Visa Galintis, Išmintingas! ²⁰Alachas pažadėjo jums didžiulį laimikį, kurį gausite, ir dėl to paskubino jums 'šias paliaubas' bei sulaikė žmonių rankas nuo jūsų kaip ženklą tikintiesiems, kad vestų jus tiesiu keliu. ²¹Yra ir kitų 'pergalių jums prižadėtų', kurioms dar nesate pasiruošę. Alachas jas laiko 'jums'. Alachas yra Galintis Viską.

²²Jei netikintieji būtų kovoję su jumis, be abejonės, jie būtų atgręžę savo nugaras ir nebūtų suradę nei globėjo, nei pagalbininko. ²³Tai yra Alacho būdas, įsigalėjęs jau seniai.^b Alacho būdas nesikeičia. ²⁴Jis sulaikė jų rankas nuo jūsų ir jūsų rankas nuo jų 'Chudaibijos slėnyje' šalia Mekos po to, kai suteikė jums pergalę prieš juos.^c Alachas yra Visa Matantis jūsų darbus. ²⁵Jie yra tie, kurie atmetė tikėjimą, atstūmė jus nuo Šventosios Mečetės 'Mekoje' ir neleido aukojamiems gyvuliams pasiekti aukojimo vietas. 'Mes būtume leidę jums žengti į Meką', jeigu ne 'ten gyvenę' tikintieji ir tikinčiosios, kurių nepažinote ir dėl to galėjote sutrypti, užsitraukdami dėl to nuodėmę to nežinodami. Taip buvo, nes Alachas veda Savo malonėn, ką panori. Jeigu tie tikintieji būtų atsiskyrę, Mes skirtume skausmingą bausmę netikintiesiems. ²⁶Kai atmetusieji tikėjimą pripildė savo širdis neišmanymo laikų pasididžiavimu,^d Alachas atsiuntė Savo ramybę Pasiuntiniui ir tikintiesiems, ir padarė juos prisirišusius prie pamaldumo žodžio,^e nes jie buvo to nusipelnę ir verti. Alachas yra Žinantis Viską.

tinys buvo nužudytas. Nors piligrimai nebuvo pasiruošę kovai, jie davė priesaiką, kad reikalui esant, stos į kovą su stambeldžiais.

^a T. y. Khaibar gyvenvietės užėmimu.

^b Dievo būdas yra atsiųsti pasiuntinius tautoms ir, jeigu jie yra atmetami, nubausti juos atmetusius žmones.

^c Musulmonų piligrimai vykdomi į Meką buvo užpulti mекiečių grupės, bet ją nugaulėjo ir paėmė užpuolikus belaisviais, kurie vėliau buvo paleisti.

^d Mekos stambeldžiai su pasididžiavimu uždraudė tikinčiųjų piligrimams prisiartinti prie Šventojo Namo ir rodė didžiausią pasipūtimą reikalaudami tik jiems palankių paliaubų sutarties punktų.

^e Pamaldumo žodis yra islamo tikėjimo liudijimas, jog niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Dievą, ir kad Muhamedas yra Jo Pasiuntinys.

²⁷Išties Alachas išpildys tai, ką parodė Savo Pasiuntiniui su tiesa.^a Jūs žengsite į Šventąją Mečetę, jei Alachas to panorės, saugūs, nuskus-tomis galvomis ir pakirptais plaukais,^b be baimės. Jis žinojo tai, ko nežinojote, tad pirmiausia Jis suteikė jums artimą pergalę.²⁸Jis siuntė Savo Pasiuntinį su 'teisingu' vedimu ir teisingu tikėjimu, kad pada-rytų jį viršesniu. Alacho užtenka to paliudijimui.

²⁹Muhamedas yra Alacho pasiuntinys. Esantys su juo yra griežti atmetusiems tikėjimą ir gailestingi vieni kitiems. Tu matai juos besi-lenkiančius ir puolančius kniūbsčia 'maldoje', siekiančius atlygio iš Alacho ir Jo patenkinimo. Jų 'tikėjimo' ženklas yra ant jų veidų, palik-tas po puolimo kniūbsčia. Tai yra jų aprašymas Toroje, o jų aprašy-mas Evangelijoje yra kaip sėkla, kuriai išdygus jos stiebai tapo stiprūs. Tada jie sustorėjo ir tapo tiesūs, džiuginantys sėjėjus. Šiuo būdu 'Ala-chas' padaro tikinčiuosius apmaudu netikintiesiems. Alachas paža-dėjo priėmusiems tikėjimą ir darantiems gera atleidimą ir atlygį didį.

^a Ši eilutė kalba apie sapną, kuriame Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, kartu su savo bendražygiais atlikdamas piligriminę kelionę žengė į Meką.

^b Vienas iš piligriminės kelionės ritualų yra vyrams nusiskusti galvas plikai, o mote-rims pakirpti plaukus.

49. Privatūs kambariai

Ši Medinos laikotarpio sūra pavadinta pagal 4-oje eilutėje minimus Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, privačius kambarius, kuriuose jis leisdavo asmeninį laiką. Ji nurodo tikintiesiems tinkamą etiketą bendraujant su Pranašu, kitais tikinčiaisiais ir visa žmonija. Sūros pabaigoje beduinams yra priminta, kad tikėjimas įrodomas ne kalbomis, o darbais.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Tikintieji! Neaplenkite Alacho ir Jo Pasiuntinio 'priimdami sprendimus'. Bijokite Alacho. Iš tiesų, Alachas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis! ²Tikintieji! Nėkelkite savo balso prieš Pranašą. Nekalbėkite su juo triukšmaudami, kaip kalbate vieni su kitais. Kitaip jūsų darbai nueis niekais, jums to nesuvokiant. ³Iš tiesų, nuleidžiančiųjų savo balsus greta Alacho Pasiuntinio – jų širdis Alachas įrodė esant dievobaimingomis. Jiems bus suteiktas atleidimas ir atlygis didis. ⁴Iš tiesų, dauguma kviečiančių tave, 'Pranaše Muhamedai', iš privačių kambarių, yra nesuprantantys 'tinkamų manierų'. ⁵Jeigu jie turėtų kantrybės 'palaukti', kol pats išeisi pas juos – jiems tai būtų geriau. Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

⁶Tikintieji! Jeigu nedorėlis ateina pas jus su žinia, patvirtinkite ją, kad nepakenktumėte žmonėms nežinodami ir nesigailėtumėte to, ką padarėte. ⁷Žinokite, kad tarp jūsų yra Alacho Pasiuntinys. Jeigu jis jūsų klausytų 'sekdamas jūsų nuomonėmis' daugeliu atvejų – būtų mėtė bėdoje. Tačiau Alachas jums suteikė meilę tikėjimui ir padarė jį gražų jūsų širdyse, ir padarė netikėjimą, nedorybę ir nepaklusnumą jums nepakenčiamu. Šie yra einantys teisingu keliu. ⁸Tai dovana iš Alacho ir Jo malonė. Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas!

⁹Jeigu du tikinčiųjų būriai įsivelia į kovą – siek taikos tarp jų. Bet jeigu vienas jų peržengia ribas prieš kitą, tada kovok prieš 'ribų' peržengėjus, kol jie paklus Alacho įsakymui. Jeigu jie paklus, tada siek teisingo susitaikymo tarp jų ir būk nešališkas. Iš tiesų, Alachas myli

teisinguosius! ¹⁰Iš tiesų, tikintieji yra broliai. Todėl siekite taikos tarp savo brolių ir bijokite Alacho, kad sulauktumėte Jo malonės.

¹¹Tikintieji! Neleiskite vieniems šaipytis iš kitų. Tie kiti gali būti geresni už juos. Ir neleiskite vienoms šaipytis iš kitų. Tos kitos gali būti geresnės už jas. Nežeminkite vieni kitų ir nesikreipkite blogomis pravardėmis. Kaip pikta yra maištauti priėmus tikėjimą! Tie, kurie neatgailauja, yra piktadariai. ¹²Tikintieji! Venkite įtarinėjimo. Iš tiesų, dalis įtarimų yra nuodėmė. Nešnipinėkite ir neapkalbinėkite vieni kitų. Ar kuris jūsų norėtų valgyti savo mirusio brolio mėsą? Jūs to nekęstumėte, 'tad nekęskite ir apkalbinėjimo'. Bijokite Alacho. Iš tiesų, Alachas yra Priimantis Atgailą, Suteikiantis Malonę! ¹³Žmonija! Iš tiesų, Mes sukūrėme jus iš vyro ir moters, ir padarėme jus gentimis ir tautomis, kad pažintumėte vieni kitus. Iš tiesų, geriausi iš jūsų priešais Alachą yra dievobaimingiausi. Iš tiesų, Alachas yra Visa Žinantis, Visa Suprantantis!

¹⁴Beduinai sako: „Mes priimame tikėjimą.“ Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Jūs tik sakote, bet netikite. Sakykite, kad paklusote. Tikėjimas dar neįžengė į jūsų širdis. Tačiau jeigu paklusite Alachui ir Jo Pasiuntiniui, Jis nesumažins atlygio už jūsų darbus. Iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!“ ¹⁵Tikintieji yra tie, kurie priėmė tikėjimą į Alachą ir Jo Pasiuntinį, tuo neabejodami, ir kovojo savo turtu ir gyvybėmis vardan Alacho. Jie yra tikri tikintieji. ¹⁶Sakyk: „Nejau pranešite Alachui apie savo religiją, kai Alachas žino visa, kas danguose ir žemėje? Alachas yra Žinantis Viską.“ ¹⁷Jie žiūri į islamo priėmimą kaip paslaugą tau, 'Pranaše Muhamedai'. Sakyk: „Nelaikykite to paslauga man. Ne! Tai Alachas jums suteikė paslaugą jus atveddamas į tikėjimą, jeigu esate tikri tikintieji!“ ¹⁸Iš tiesų, Alachas žino, kas nematoma danguose ir žemėje. Alachas yra Visa Matantis, ką jūs darote.

50. Kāf

Ši Mekos laikotarpio sūra pavadinta pagal pirmąją eilutę, mininčią arabų kalbos raidę „kāf“. Joje aptariamas Prikėlimas bei Teismo Diena. Taip pat šioje sūroje paminėtos anksčiau sunaikintos tautos bei neribotos Dievo galios, kuriomis Jis gali lengvai mus prikelti. Prikėlimo neigėjams yra pasakyta, kas jų lauks po mirties, o tikintieji raginami išlikti tvirto tikėjimo. Sūra prasideda ir pasibaigia Korano paminėjimu.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malone

¹Kāf.^a Prisiekiu Koranu, šlovinguoju! ²Taip! Stebisi jie, kad pas juos atėjo išpėjimo davėjas iš jų pačių tarpo, tad atmetusieji tikėjimą tarė: „Tai keistas dalykas! ³Ar po mirties, kai tapsime dulkėmis, 'būsime prikelti'? Toks sugrįžimas neįmanomas!“ ⁴Tačiau Mes žinome, ką žemė 'po mirties' iš jų sunaikina. Su Mumis yra išsaugotas Įrašas. ⁵Taip! Jie atmetė tiesą, kai ji atėjo pas juos. Tad jie yra sutrikę.

⁶Ar jie nepažvelgė į dangų viršum jų? Kaip jį pastatėme ir išpuošėme, ir padarėme jį tobulą! ⁷Ir į žemę? Mes ją išskleidėme, pastatėme joje kalnus tvirtus ir užauginome joje įvairiausio grožio augalus. ⁸„Tai yra“ ženklas ir priminimas kiekvienam tarnui, besigręžiančiam į Alachą.⁷ ⁹Mes atsiuntėme palaimintą lietų iš dangaus, užaugindami juo sodus, javų derlius ¹⁰ir aukštas datulių palmes, su gausiomis kekėmis – ¹¹Savo tarnų aprūpinimui. Mes suteikiame 'lietumi' gyvybę negyvai žemei. Taip pat įvyks ir 'mirusiųjų' Prikėlimas. ¹²Anksčiau jų tiesą neigė tautos Nojaus, šulinio gyventojų,^b samūdiečiai, ¹³adiečiai, Faraonas, Loto broliai, ¹⁴Miško Gyventojai^c ir *Tubbo*^d tauta. Jie visi neigė pasiuntinius, tad Mano išpėjimas buvo išpildytas teisingai.

^a Žr. 2:1 išnašą.

^b Šulinio gyventojai (arab. *Kaum al-Rass*) yra stabmeldžių tauta, kuriai, kaip ir midjaniečiams, buvo siųstas pranašas Šiuabas.

^c Miško gyventojais buvo vadinami midjaniečiai, kadangi jie gyveno daugybę medžių turinčiuose soduose.

^d *Tubba al-Chimiāri* buvo vienas Jemeno karalių, kurio užsispyrusi ir tikėjimą atmetusi tauta buvo sunaikinta.

¹⁵Ar Mes pavargome per pirmąjį sukūrimą? Ne! Jie abejoja dėl naujo sukūrimo! ¹⁶Išties Mes sukūrėme žmogų ir Mes žinome, ką kužda jo siela. Mes esame arčiau jo nei jo kaklo arterija. ¹⁷Kai du gavėjai gauna 'žinias apie žmogaus darbus',^a vienas sėdintis dešinėje, o kitas kairėje, ¹⁸nėra nė vieno žmogaus ištarto žodžio, kai greta jo nėra stebėtojo, pasiruošusio 'jį užrašyti'. ¹⁹Su mirties kančiomis ateis tiesa – tai, ko mėginote išvengti.^b

²⁰Bus papūsta į Raga. Tai Diena, dėl kurios buvote išpėti. ²¹Kiekvienas asmuo ateis su jį vedančiu 'angelu' ir su 'angelu', liudijančiu prieš jį. ²²Bus tarta nusidėjėliams': „Išties jūs nekreipėte dėmesio į tai, o dabar Mes nuėmėme jūsų uždangą, tad aštrūs yra jūsų žvilgsniai šiandien!“ ²³Jo angelas tars: „Štai, su manimi yra 'jo byla'!“ ²⁴Alachas pasakys angelams': „Abu jūs, meskite į Pragarą kiekvieną užsispyrusį netikintįjį, ²⁵gėrio sulaikytoją, peržengėją, abejojančią, ²⁶pramanantį kitus dievus greta Alacho. Abu jūs! Meskite jį į griežtą bausmę!“ ²⁷Jo draugas [t. y. Šėtonas] tars: „Mūsų Viešpatie! Aš jo nestūmiau į 'ribų' peržengimą, bet jis pats buvo toli nuklydęs.“ ²⁸Alachas pasakys: „Nesiginčykite priešais Mane. Aš iš anksto jums nusiunčiau išpėjimą. ²⁹Mano žodžiai negali būti pakeisti. Aš esu teisingas 'Savo' tarnams.“

³⁰Tądien Mes tarsime Pragarui: „Ar jau prisipildei?“ ir jis atsakys: „Ar yra daugiau?“ ³¹Rojus bus priartintas prie dievobaimingųjų, visai arti. ³²Bus tarta': „Visa tai buvo pažadėta jums, atgailaujantiems ir besilaikantiems 'Alacho nurodymų' – ³³bijantiems Maloningojo, nors Jo nematantiems, ir atsigręžiantiems atgailaujančia širdimi. ³⁴Ženkite su taika – tai amžinojo gyvenimo Diena!“ ³⁵Jame bus viskas, ko jie geidžia, ir dar daugiau iš Mūsų.^c

³⁶Kiek žmonių Mes pražudėme anksčiau jų, kurie buvo už juos stipresni. Tada, 'kai Mūsų bausmė atėjo', jie siekė prieglaudos žemėje,

^a T. y. du raštininkai angelai, užrašantys žmogaus darbus.

^b Kai žmogus, neigęs Prikėlimą, mirs, jis supras, kad Prikėlimas, Teismas, Rojus ir Pragaras yra tiesa.

^c T. y. gebėjimas pažvelgti į Dievą, kuris yra laikomas pačia didžiausia malone Rojaus gyventojams.

bet ar galėjo jie pabėgti? ³⁷Iš tiesų, tame yra priminimas tam, kuris turi širdį ir klausosi įdėmiai. ³⁸Iš tiesų, Mes sukūrėme dangus, žemę ir viską, kas tarp jų, per šešetą Dienų,^a ir nuovargis nepalietė Mūsų. ³⁹Tad būk kantrus, 'Pranaše Muhamedai' dėl to, ką jie sako. Aukštink Alachą prieš saulei pakylant ir nusileidžiant, ⁴⁰ir dalį nakties garbink Jį bei po maldų. ⁴¹Klausyk! Dieną, kai bus pašaukta iš artimos vietos, ⁴²Dieną, kai jie išgirs neabejotiną griausmą – tai bus Prikėlimo Diena. ⁴³Iš tiesų, Mes suteikiame gyvybę ir mirtį. Pas Mus bus 'paskutinis' sugrįžimas. ⁴⁴Dieną, kai žemė bus perskelta, išleisdama juos skubančius pirmyn – tai bus surinkimas Mums lengvas. ⁴⁵Mes žinome geriau, ką jie sako. Tu, 'Pranaše Muhamedai', negali jų priversti 'priimti tikėjimo'. Tad įspėk Koranu tuos, kurie bijo Mano įspėjimo.

^a Žr. 7:54 išnašą.

51. Išsklaidantys vėjai

Kaip ir praėjusios, šios Mekos laikotarpio sūros pagrindinė tema yra Prikėlimas. Pagrindžiant Prikėlimą, joje pateikiami gamtoje matomi įrodymai. Vienas šių įrodymų yra pirmoje eilutėje minimi dulkes išsklaidantys vėjai, pagal kuriuos sūra ir pavadinta. Pateikiami keli Prikėlimą neigusiųjų likimo pavyzdžiai, juos palyginant su likimu tikinčiųjų. Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, yra raginamas ir toliau kvieisti žmones į tiesą, jiems primenant apie tai, kas neišvengiama.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Prisiekiu vėjais, išsklaidančiais dulkes, ²ir 'debesimis', nešančiais vandenį, ³ir 'laivais', plaukiančiais laisvai, ⁴ir 'angelais', paskirstančiais kiekvieną reikalą – ⁵iš tiesų, tai, kas jums pažadėta, yra tiesa, ⁶iš tiesų, Atpildas įvyks – ⁷ir prisiekiu dangumi, nuostabios formos. ⁸Jūsų nuomonės 'dėl tiesos' yra prieštaringos. ⁹Nusigręžiantys nuo jos yra paklaidinti. ¹⁰Tebūna prakeikti melagiai, ¹¹kuriuos gaubia neišmanyimas ir nerūpestingumas! ¹²Jie klausia 'pašaipiai': „Kada ateis Atpildo Diena?“ ¹³Dieną, kai jie bus kankinami Ugnimi, ¹⁴'jiems bus tarta': „Ragaukite savo kančią! Jūs nekantriai to laukėte!“ ¹⁵Iš tiesų, dievo-baimingieji bus tarp sodų ir šaltinių, ¹⁶besidžiaugiantys tuo, ką jiems davė jų Viešpats. Iš tiesų, prieš tai jie buvo darantys gera. ¹⁷Jie mažai miegojo naktimis, 'melsdamiesi savo Viešpačiui', ¹⁸ir prašydavo atleidimo prieš aušrą. ¹⁹Jų turte buvo teisėta dalis, 'atiduota' prašančiajam ir vargšui. ²⁰Žemėje yra ženklai užtikrintiems 'tiesa', ²¹ir jумыse pačiuose. Argi nematote? ²²Danguje yra jūsų aprūpinimas ir tai, kas jums pažadėta. ²³Prisiekiu dangaus ir žemės Viešpačiu! Tai – tiesa, kaip ir jūsų gebėjimas kalbėti.

²⁴Ar pasiekė jus garbingų Abraomo svečių istorija? ²⁵Kai jie žengė pas jį ir tarė: „Taika tau!“ Jis atsakė: „Taika jums“, ir pridūrė: „Aš jūsų nepažįstu.“ ²⁶Tada jis nuėjo pas savo šeimyną ir grįžo su keptu riebiu veršiuku. ²⁷Jis padėjo jį priešais juos, 'tardamas': „Ar nevalgy-

site?“²⁸ Jie nevalgė, tad Abraomas išsigando.^a Jie tarė: „Nebijok!“, ir pradžiugino jį žinia apie daug žinantį sūnų.²⁹ Tada jo žmona atėjo garsiai 'besijuokdama' ir 'iš nuostabos' tapšnodama savo kaktą, tardama: „Sūnus' nevaisingai senolei!“³⁰ Jie atsakė: „Taip nulėmė tavo Viešpatys. Iš tiesų, Jis yra Išmintingas, Visa Žinantis!“³¹ Vėliau' Abraomas paklausė: „Pasiuntiniai, koku tikslu atvykote?“³² Jie atsakė: „Mes buvome siųsti nusikaltėlių tautai,³³ kad atsiųstume jiems akmenis iš kieto molio,³⁴ pažymėtus tavo Viešpaties, 'ribų' peržengėjams skirtus.“³⁵ Tad Mes išvedėme iš ten tikinčiuosius.³⁶ Tačiau neradome ten 'Alachui' paklūstančios šeimos, išskyrus vieną.^c ³⁷ Mes palikome ženklą ten,^d bijantiems skausmingos bausmės.

³⁸ Mozės 'istorijoje yra kita pamoka', kai nusiuntėme jį pas Faraoną su įrodymu aiškiu.³⁹ Tačiau 'Faraonas' nusigrėžė su pavaldiniais, sakydamas apie Mozę: „Burtininkas arba beprotis!“⁴⁰ Tad Mes sučiupome jį su jo kariauna ir įmetėme juos jūron. Jis buvo kaltas.⁴¹ Ir adiečių 'istorijoje yra pamoka', kai nusiuntėme prieš juos pražūtingą vėją.⁴² Kas tik pasitaikė jo kelyje, buvo sunaikintas.⁴³ Bei samūdiečių 'istorijoje yra pamoka', kai jiems buvo pasakyta: „Mėgaukitės trumpam!“⁴⁴ Tačiau jie ir toliau neigė savo Viešpaties įsakymą, tad juos užklupo trenksmas jiems žiūrint.⁴⁵ Jie negalėjo pakilti ir negalėjo padėti patys sau.⁴⁶ Taip pat' ir Nojaus tauta anksčiau jų. Iš tiesų, jie buvo žmonės maištaujantys.⁴⁷ Mes pastatėme dangų su didele galia.^e Iš tiesų, tai Mes plečiame jo ribas.⁴⁸ Mes išskleidėme žemę. Kaip nuostabiai ją išlyginome!^f ⁴⁹ Mes sukūrėme viską poromis, kad atmintumėte 'Alacho malones'.

^a Atsisakymas valgyti, pagal vietinius papročius, reikšdavo blogą svečių valią.

^b Pamatę Abraomo išgastį, angelai pranešė, jog yra Alacho pasiuntiniai. Taip pat jie perdavė gerą žinią jo žmonai, Sarai, kad ji susilauks sūnaus.

^c T. y. pranašą Lotą ir jo dukteris.

^d T. y. Sodomos griuvėsius.

^e Verčiant pažodžiui: „su Savo Rankomis.“

^f Žemė buvo padaryta lygia joje gyvenantiems Dievo kūriniams. Šis teiginys nėra priešingas faktui, jog žemė yra apvali, kuris yra išreikštas 39:5 eilutėje.

⁵⁰Tad 'skelbk, Pranaše Muhamedai': „Skubėkite pas Alachą! Iš tiesų, aš esu Jo siųstas jus aiškiai įspėti. ⁵¹Nepramanykite kitų dievų greta Alacho. Iš tiesų, aš esu Jo siųstas jus aiškiai perspėti.“ ⁵²Nebuvo nė vieno pasiuntinio anksčiau jų, kuriam nebuvo tarta: „Burtininkas arba pamišėlis!“ ⁵³Ar jie perdavė šią klišę vieni kitiems? Ne! Jie peržengia ribas! ⁵⁴Tad nusigręžk nuo jų, 'Pranaše Muhamedai'. Tu nebūsi kaltinamas 'dėl jų netikėjimo'. ⁵⁵Skelbk priminimą. Iš tiesų, priminimas teikia naudą tikintiesiems.

⁵⁶Aš sukūriau džinus ir žmones tik tam, kad garbintų Mane. ⁵⁷Aš nesiekiu aprūpinimo iš jų ir neprašau jų manęs pamaitinti. ⁵⁸Iš tiesų, Alachas yra Aprūpintojas, Tvirtos Galios Turėtojas! ⁵⁹Iš tiesų, piktadariai gaus dalį 'bausmės', siųstos jų protėviams. Tegul jie Manęs neprašo jos pagreitinti. ⁶⁰Vargas atmetusiems tikėjimą tą Dieną, dėl kurios jie buvo įspėti!

52. Tūro kalnas

Ši Mekos laikotarpio sūra pavadinta „Tūro kalnu“, ant kurio Dievas kalbėjo su pranašu Moze, tebūnie jam taika. Sūroje apibūdinama bausmė neigiantiems Prikėlimą bei atlygis, skirtas priėmusiems tikėjimą. Taip pat joje atmetamas ateizmas (35–36 eilutėse), argumentuojant, jog žmogus ir visata privalo turėti Kūrėją.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malone

¹Prisiekiu Tūro kalnu, ²ir Knyga, parašyta ³ant išskleisto ritinio, ⁴ir dažnai lankomu Namu,^a ⁵ir aukštu skliautu, ⁶ir degančia jūra!^b ⁷Iš tiesų, tavo Viešpaties bausmė ateis ⁸ir niekas negalės jos atitraukti. ⁹Dieną, kai dangus sudrebės griausmingai ¹⁰ir kalnai bus sunaikinti – ¹¹vargas tądien melavusiems, ¹²besimėgavusiems savo melagystėmis. ¹³Dieną, kai jie bus stumte įstumti Pragarą Ugnin, ¹⁴jiems bus tarta: „Tai Ugnis, kurią neigėte! ¹⁵Ar tai burtai? O galbūt jūs nematote? ¹⁶Ragaukite jos karštį, kantriai ar ne – jokio skirtumo jums. Tai atlygis už jūsų darbus.“

¹⁷Iš tiesų, dievobaimingieji bus Rojaus soduose ir Palaimoje, ¹⁸džiaugdamiesi tuo, ką jiems suteikė Viešpats, ir dėl to, kad Jis išgelbėjo juos nuo Ugnies bausmės. ¹⁹„Jiems bus tarta: „Valgykite ir gerkite su džiaugsmu – tai atpildas už jūsų darbus.“ ²⁰Jie 'sėdės' atsilosę sostuose išrikiuotuose. Mes juos sutuoksime su mergelėmis gražių akių. ²¹Tiems, kurie priėmė tikėjimą ir kurių palikuonys pasekė jų tikėjimu – Mes iškelsime jų palikuonis iki jų statuso, nė kiek nesumažindami atlygio jų pačių. Kiekvienas asmuo yra įkaitas tik to, ką įgijo. ²²Mes jiems suteiksime ko jie betrokš iš vaisių ir mėsos. ²³Ten jie dalinsis gėrimu 'tyro vyno', be tuščiažodžiavimo ir be nuodėmės. ²⁴Aptarnaus juos jaunuoliai, lyg nuostabūs perlai. ²⁵Jie klausinės vieni kitų, ²⁶tardami: „Tada mes bijojome 'Alacho bausmės', būdami savo

^a Šis namas gali būti Kaba Mekoje, lankoma piligrimų, arba šventovė Danguje, lankoma angelų.

^b Teismo Dieną vandenynai ir jūros bus paversti ugnimi.

šeimose. ²⁷Tad Alachas mums suteikė malonę ir apsaugojo mus nuo deginančios bausmės. ²⁸Iš tiesų, mes šaukdavomės Jo prieš tai. Iš tiesų, Jis yra Geranoriškas, Suteikiantis Malonę!“

²⁹Tad skelbk priminimą, 'Pranaše Muhamedai'. Prisiekiu tavo Viešpaties malone, tu nesi nei šarlatanai, nei beprotis. ³⁰Ar jie sako: „Jis – poetas! Mes laukiame, kol jį ištiks neganda!“ ³¹Sakyk: „Laukite! Aš taip pat su jumis laikiu!“ ³²Ar jų mintys įsako jiems tai, ar jie yra tauta, peržengianti ribas? ³³Nejau jie sako: „Jis prasimanė 'šį Koraną'!“? Ne! Jie netiki! ³⁴Tegul jie sukuria kažką panašaus į tai, jeigu yra teisūs. ³⁵Ar jie buvo sukurti iš nieko? O gal patys buvo 'savo' kūrėjai? ³⁶Ar jie sukūrė dangus ir žemę? Ne! Jie neturi stipraus tikėjimo. ³⁷Ar jie turi Viešpaties lobius? O gal jie yra visko valdytojai? ³⁸Ar jie turi laiptus 'į Dangų', kuriais užlipę pasiklauso, 'ką kalba angelai'? Tada leisk jų klausytojui tai įrodyti. ³⁹Ar Alachas turi dukteris, o jūs – sūnus? ⁴⁰Ar tu, 'Pranaše Muhamedai', prašai atlygio, kuris juos apsunkina skolomis? ⁴¹Nejau jie turi 'žinias' to, kas nematoma, ir jas užrašo? ⁴²O gal jie sąmokslauja 'prieš tave'? Netikintieji yra savo pačių sąmokslų aukos! ⁴³Ar jie turi dievą, kitą nei Alachas? Išaukštintas Alachas virš to, ką jie garbina vietoj Jo!

⁴⁴Jeigu matytų krentančio dangaus dalį, jie sakytų: „Tai tėra šūsnis debesų!“ ⁴⁵Tad palik juos vienus, kol jie sutiks Dieną, kuri paliks juos be sąmonės 'iš siaubo'. ⁴⁶Dieną, kai jų planai nesuteiks pagalbos ir niekas jiems nepadės. ⁴⁷Iš tiesų, piktadarių laukia ir kita bausmė anksčiau to,^a tačiau dauguma jų nežino. ⁴⁸Tad lauk kantriai, 'Pranaše Muhamedai', savo Viešpaties sprendimo. Iš tiesų, tu esi 'stebimas' po Mūsų Akimis. Aukštink savo Viešpatį šlovindamas, kai pabundi iš miego, ⁴⁹ir nakties metu garbink Jį, bei žvaigždėms blėstant danguje!

^a Tai gali būti žemiškos bausmės, kaip badas, karas ir t. t., arba kapo bausmė, kurią žmogus kenčia po mirties iki pat Prikėlimo Dienos.

53. Žvaigždė

Ši Mekos laikotarpio sūra pavadinta „Žvaigždė“ pagal pirmąją eilutę, mininčią ryte blėstančią žvaigždę. Joje pabrėžiama Dieviška Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, skelbiamos žinios kilmė ir paminima jo naktinė kelionė į dangų, apie kurią 17-oje sūroje buvo kalbama plačiau. Sūroje stabmeldžiai kritikuojami dėl stabų garbinimo vietoj Dievo Kūrėjo.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malone

¹Prisiekiu blėstančia žvaigžde! ²Jūsų bendražygis^a nėra paklaidintas ir nėra suklydęs, ³ir nekalba jis savo troškimu – ⁴tai yra apreiškimas apreiškštas! ⁵Turintis stiprią galią išmokė jį to,^b ⁶puikiai ištobulintas, atsistojęs savo 'tikra' forma, ⁷būdamas aukščiausiam horizonte. ⁸Tada jis priartėjo, ⁹kol juos skyrė du žingsniai 'arba' mažiau, ¹⁰ir apreiškė Alachas savo tarnui apreiškimą. ¹¹Pranašo' širdis nemelavo apie tai, ką jis matė. ¹²Ar ginčysitės su juo dėl to, ką jis matė savo akimis? ¹³Iš tiesų, jis matė 'angelą Gabrielių', darkart nusileidžiantį, ¹⁴šalia tolimiausios Sidro Medžio ribos 'septintajame danguje',^c ¹⁵greta kurio – 'Amžinojo' gyvenimo sodai, ¹⁶kai Sidro Medis buvo priblokštas 'dangišku' spindesiu! ¹⁷Pranašo' žvilgsnis nesiblaškė ir nenukrypo. ¹⁸Iš tiesų, jis matė didžiuosius savo Viešpaties ženklus.

¹⁹Ar pagalvojote apie Lātą ir Uzzą, ²⁰ir Manātą, trečiąjį?^d ²¹Ar jūs 'pirmenybę skirate' sūnums, o Jam 'priskirate' dukras? ²²Iš tiesų, tai neteisingas paskirstymas! ²³Jie tėra vardai, kuriuos pramanėte – jūs ir protėviai jūsų, dėl kurių Alachas nedavė jokio įgaliojimo. Jie seka tik spėlionėmis ir savo troškimais, kai 'tikras' vedimas yra pasiekęs juos iš jų Viešpaties! ²⁴O gal žmogus 'paprasciausiai' gali turėti tai, ko

^a T. y. Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika.

^b T. y. angelas Gabrieliūs.

^c Tai yra milžiniškas medis, žymintis Rojaus ribą, kurios niekas, net angelai, negali peržengti. Sidro medis (lot. *ziziphus spina-christi*; liet. dygliuotasis zizifas), kurio vardu pavadintas šis dangiškas augalas, natūraliai auga Afrikoje bei Pietų ir Vakarų Azijoje.

^d Lātas, Uzža ir Manātas buvo trys pagrindiniai Mekos pagonių garbinami stabai.

užsigėidžia, 'tarpininkavimui su Alachu'? ²⁵Tačiau Alachui priklauso Ateinantis gyvenimas ir pirmasis. ²⁶Kiek angelų yra danguje, kurių tarpininkavimas nepadės niekuo, išskyrus tiems, kam leis Alachas ir kuriais Jis bus patenkintas.

²⁷Iš tiesų, atmetantieji Ateinantį Gyvenimą vadina angelus moterų vardais, ²⁸bet jie neturi apie tai jokių žinių. Jie seka tik spėlionėmis. Iš tiesų, spėlionės niekada nepakeis tiesos! ²⁹Tad atsiskirk, 'Pranaše Muhamedai', nuo to, kuris nusigręžia nuo Mūsų Priminimo ir trokšta tik šio pasaulio gyvenimo. ³⁰Jų žinios nėra didesnės už tai. Iš tiesų, tavo Viešpats žino geriausiai apie tą, kuris nuklysta nuo Jo tako, ir apie tą, kuris priima vedimą. ³¹Alachui priklauso visa, kas danguose ir žemėje, kad Jis atlygintų piktadariams už jų darbus ir kad atlygintų geru dariusiems gera – ³²vengiantiems didžiųjų nuodėmių ir paleistuvystės, išskyrus mažas kaltes. Iš tiesų, jūsų Viešpats yra beribio atlaidumo. Jis žinojo jus geriau, kai sukūrė jus iš žemės ir kai buvote gemalai savo motinų gimdose. Tad neišaukštinkite savęs. Jis žino geriau apie Jo bijančiuosius.

³³Ar matei nusigręžiantį 'nuo tiesos'? ³⁴Jis davė mažai, o paskui visai nustojo 'duoti'. ³⁵Ar jis žino nematomą ir mato 'Ateinantį gyvenimą'? ³⁶O gal jam nebuvo pranešta apie tai, kas Mozės Rašte, ³⁷ir 'Rašte' Abraomo, kuris perdavė 'žinią', ³⁸jog niekas neneš kito asmens nešulio ³⁹ir kad žmogus neturi nieko, išskyrus savo darbus, ⁴⁰ir kad jo darbai bus matomi – ⁴¹tada jam bus visiškai atlyginta – ⁴²ir kad pas tavo Viešpatį yra 'visko' pabaiga, ⁴³ir kad Jis prajuokina ir nuliūdina, ⁴⁴ir kad Jis suteikia mirtį ir gyvybę, ⁴⁵ir kad Jis sukūrė porą: vyrą ir moterį, ⁴⁶iš sėklos lašo, kai jis ištrykšta, ⁴⁷ir kad Jo valioje yra kitas sukūrimas, ⁴⁸ir kad Jis suteikia daug arba mažai, ⁴⁹ir kad Jis yra Sirijaus Viešpats, ⁵⁰ir kad Jis sunaikino senuosius adiečius ⁵¹ir samūdiečius – Jis nepaliko nė vieno 'iš jų' – ⁵²ir Nojaus tautą anksčiau – iš tiesų, jie buvo patys neteisingiausi ir maištaujantys bei peržengiantys ribas – ⁵³ir kad Jis sunaikino 'Sodomą ir Gomorą', juos apversda-

^a Sirijaus žvaigždę garbino arabų stabmeldžiai.

mas? ⁵⁴Jie buvo uždengti akmenimis. ⁵⁵Tad kuriomis savo Viešpaties malonėmis abejosi!?

⁵⁶Šis 'Pranašas' yra įspėjimo davėjas, kaip ir senieji įspėjimo davėjai. ⁵⁷Artėjančioji Diena artėja. ⁵⁸Niekas, išskyrus Alachą, negali jos atšaukti. ⁵⁹Ar šiuo apreiškimu esi priblokštas? ⁶⁰Ar juokiesi iš jo ir neašaroji, ⁶¹eikvodamas savo gyvenimą pramogoms? ⁶²Pulk kniūbsčia prieš Alachą ir garbink Jį 'Vieną'!

54. Mėnulis

Ši sūra buvo apreikšta Mekos laikotarpiu. Ji pavadinta pagal pirmąją eilutę, mininčią mėnulio persiklimą. Tai buvo stebuklas, suteiktas Pranašui Muhamedui, tebūnie jam taika. Joje stabmeldžiai perspėjami apie artėjančią bausmę, kuri prieš tai užklupo tuos, kurie neigė Dievo apreiksimus. Sūra baigiasi tema apie geradarių pagerbimą prieš Visagalią Dievą, kuri tęsiasi sekančioje sūroje.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malone

¹Valanda prisiartino ir mėnulis buvo perskeltas, ²tačiau vos pamatę ženklą, jie nusigręžia tardami: „Tai tėra tie patys burtai!“ ³Jie atmetė 'tiesą' ir sekė savo troškimais. Kiekvienas reikalas bus sutvarkytas. ⁴Iš tiesų, juos pasiekė žinios [t. y. Koranas], skirtos atgrasymui 'nuo blogio' – ⁵tobula išmintis. Tačiau perspėjimas nesuteikia jiems naudos. ⁶Todėl, 'Pranaše Muhamedai', atsiskirk nuo jų 'ir lauk' Dienos, kai kvietėjas pakvies 'juos' baisiam dalykui. ⁷Nudelbtais žvilgsniais jie žengs iš kapų, lyg pasimetusių skėrių būrys, ⁸lekiantis link kvietėjo. Netikintieji tars: „Tai Diena sunki!“

⁹Nojaus tauta neigė 'tiesą' anksčiau jų. Jie atmetė Mūsų tarną ir tarė: „Beproti!“ Jam buvo priekaištauta ir grasinta, ¹⁰tad jis šaukėsi savo Viešpaties: „Esu nugalėtas! Padėk man!“ ¹¹Tada atidarėme dangaus vartus pilančiu lietumi ¹²ir atvėrėme šaltinius iš žemės. Tada vandenys susitiko nulemtam reikalui. ¹³Mes išnešėme jį 'laive', pagamintame iš lentų ir vinių, ¹⁴plaukiančiame po Mūsų Akimis. Tai atlygis tam, kuris buvo atmetas! ¹⁵Išties Mes palikome tai kaip ženklą. Ar atsiras tada, kas susivoks? ¹⁶Kokia 'baisi' buvo Mano bausmė ir įspėjimai! ¹⁷Išties Mes padarėme Koraną lengvą įsiminti. Ar atsiras tada, kas prisimins?

¹⁸Adiečiai neigė 'savo pranašą Hūdą'. Tad kokia buvo Mano bausmė ir įspėjimas! ¹⁹Iš tiesų, Mes išsiuntėme prieš juos baisius ir triukšmingus vėjus nenumaldomo vargo dieną, ²⁰kurie išskynė žmones, palikdami juos lyg išrautų palmių kamienus. ²¹Kokia 'baisi' buvo

Mano bausmė ir įspėjimai! ²²Išties Mes padarėme Koraną lengvą įsiminti. Ar atsiras tada, kas prisimins?

²³Samūdiečiai 'taip pat' atmetė įspėjimą, ²⁴tardami: „Nejau sek-sime vienu 'paprastu' žmogumi iš savo tarpo? Iš tiesų, būtume tada nuklydę ir bepročiai! ²⁵Ar Priminimas yra atsiųstas jam [t. y. pranašui Sālichui], vienam iš mūsų? Ne! Jis tėra melagis įžūlus!“ ²⁶Sālichui buvo apreikšta: „Rytojaus dieną jie sužinos, kas yra įžūlus melagis!“ ²⁷Iš tiesų, Mes siunčiame kupranugarę jų išbandymui. Todėl stebėk juos, 'Sālichai', ir būk kantrus. ²⁸Pasakyk jiems, kad vanduo turi būti padalintas 'tarp jos' ir jų kupranugarių, kiekvieno teisė gerti paskirta 'iš eilės'.“ ²⁹Tačiau jie pakvietė savo bendražygį, kuris pasiėmė 'kardą' ir nužudė 'ją'. ³⁰Tad kokia 'baisi' buvo Mano bausmė ir įspėjimai! ³¹Iš tiesų, Mes pasiuntėme prieš juos vieną trenksmą ir jie patapo lyg tvarto tvoros stagarai. ³²Išties Mes padarėme Koraną lengvą įsiminti. Ar atsiras tada, kas prisimins?

³³Loto tauta 'taip pat' atmetė įspėjimą. ³⁴Iš tiesų, Mes išsiuntėme prieš juos smarkią akmenų audrą, išskyrus Loto šeimą – juos Mes išgelbėjome paskutinę nakties valandą, ³⁵per Savo malonę. Taip apdo-vanojame dėkinguosius. ³⁶Lotas perspėjo juos dėl Mūsų bausmės, bet jie abejojo įspėjimu! ³⁷Išties jie reikalavo jo svečių, tad apakinome juos, tardami: „Ragaukite Mano bausmę ir įspėjimą!“ ³⁸Iš tiesų, nuo-latinė kančia juos užklupo ryte ³⁹ir jiems vėl buvo tarta: „Ragaukite Mano bausmę ir įspėjimą!“ ⁴⁰Išties Mes padarėme Koraną lengvą įsiminti. Ar atsiras tada, kas prisimins? ⁴¹Išties perspėjimas atėjo ir pas Faraoną. ⁴²Jie atmetė visus Mūsų ženklus, tad pagriebėme juos su Visa Galinčio, Galingiausiojo pagriebimu.

⁴³Ar jūs, netikintieji, esate geresni už juos?^a O gal turite atsparumą 'prieš Mūsų bausmę' Raštuose? ⁴⁴O gal jie sako: „Mes esame 'didis' būrys, kuriam lemta nugalėti!“? ⁴⁵Jiems bus nulemtas pralaimėjimas ir jie atgręš savo nugaras. ⁴⁶Ne! Jiems paskirta Valanda, ir Valanda bus skaudesnė ir kartesnė. ⁴⁷Iš tiesų, nusikaltėliai yra nuklydę ir išprotėję.^b

^a T. y. anksčiau gyvenusias tautas, kurios buvo sunaikintos dėl pranašų atmetimo.

^b Taip pat galima versti: „nuklydę ir liepsnose“.

⁴⁸Dienā, kai jie bus nutempti Ugnin veidais žemyn, 'jiem bus tar-
ta': „Ragaukite Pragaro prisilietimą!“ ⁴⁹Iš tiesų, Mes sukūrėme viską
pagal nustatytą planą. ⁵⁰Mūsų įsakymas tėra vienas žodis, ištartas aki-
mirkniu.^a ⁵¹Išties Mes sunaikinome tokius kaip jūs. Ar atsiras tada,
kas prisimins?

⁵²Viskas, ką jie padarė, yra Įrašė. ⁵³Viskas – smulkus ar stambus,
yra užrašytas. ⁵⁴Iš tiesų, dievobaimingieji bus tarp Rojaus sodų ir
upių, ⁵⁵Garbės Soste, pas Visagalį Valdovą!

^a „Būk!“ ir tai būna!

55. Maloningasis

Ši Mekos laikotarpio sūra kviečia žmones ir džinus pripažinti nesuskačiuojamas Dievo malones, vis kartodama retorinį klausimą: „Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?“ Vienas Dievo vardų yra Maloningasis, kuriuo ir pavadinta ši sūra. Ji apibūdina pasaulio pabaigą ir pavaizduoja Rojaus sodų malonumus. To priešpriešoje pateikiamas trumpas Pragaro apibūdinimas.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Maloningasis! ²Išmokė Korano, ³sukūrė žmogų, ⁴išmokė jį iškalbingumo. ⁵Saulė ir mėnulis keliauja tikslia orbita. ⁶Žolės ir medžiai puola kniūbsčia 'prieš Alachą'. ⁷Jis iškėlė dangų ir įtvirtino pusiausvyrą, ⁸kad nepažeistumėte 'šios' pusiausvyros. ⁹Sverkite teisingai ir venkite neatitikimų. ¹⁰Jis išskleidė žemę būtybėms visoms. ¹¹Joje yra vaisiai ir datulių palmės, subrandinančios datulių kekes, ¹²ir grūdai su lukštais ir stiebais, ir kvapūs augalai. ¹³Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

¹⁴Jis sukūrė žmogų iš sauso molio, lyg naudojamo indams 'gamin-ti', ¹⁵ir džinus – Jis sukūrė juos iš bedūmės ugnies liežuviu. ¹⁶Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

¹⁷'Jis yra' dviejų rytų ir dviejų vakarų Viešpats.^a ¹⁸Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

¹⁹Jis leido susitikti jūros ir gėlam vandeniui. ²⁰Tarp jų yra užtvara, kurios jie negali peržengti.^b ²¹Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

²²Iš jų abiejų išgaunami perlai ir koralai. ²³Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

²⁴Jam priklauso laivai su pakeltomis burėmis, plaukiantys jūroje lyg kalnai. ²⁵Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

^a Du rytai ir du vakarai šioje eilutėje reiškia saulės leidimosi ir kilimo vietas, kurios pasikeičia žiemos ir vasaros laikotarpiais.

^b Žr. 25:53 išnašą.

²⁶Visa, kas žemėje, išnyks, ²⁷bet tavo Viešpats,^a pilnas Didingumo ir Garbės, išliks amžinai. ²⁸Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

²⁹Visa, kas danguose ar žemėje, priklauso nuo Jo. Kiekvieną dieną Jis 'užsiima' reikalais!^b ³⁰Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

³¹Greitai pasirūpinsime jumis 'teisme', o jūs abu! ³²Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

³³Džinų ir žmonių sambūriai! Jeigu turite galios peržengti dangų ir žemės ribas, tada perženkite 'jas'! Tačiau jūs niekada to nepajėgsite be 'Alacho' leidimo. ³⁴Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

³⁵Ugnies liežuviai ir 'išlydytas' varis bus pasiųsti ant jūsų, ir negalėsite nuo jų apsiginti. ³⁶Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

³⁷'Kaip siaubinga bus', kai dangus perskils pusiau ir pataps lyg rožės raudonumo alyva! ³⁸Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

³⁹Tądien žmonės ir džinai nebus paklausti apie nuodėmes, 'nes tai bus žinoma iš jų veidų'. ⁴⁰Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

⁴¹Nusikaltėliai bus atpažįstami pagal savo ženklus, ir jie bus sugriebti už galvos kuodų ir pėdų. ⁴²Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

⁴³Tai yra Pragaras, kurį nusikaltėliai neigė. ⁴⁴Jie vaikščios tarp jo ir deginančio vandens! ⁴⁵Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

⁴⁶Bet bijančiam stoti prieš savo Viešpatį ten bus du sodai. ⁴⁷Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

⁴⁸Su vešliomis šakomis. ⁴⁹Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

^a Verčiant pažodžiui: „Viešpaties Veidas.“

^b Suteikdamas garbę ar pažeminimą, gyvenimą ar mirtį, ir t.t.

⁵⁰Juose bus du tekantys šaltiniai. ⁵¹Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

⁵²Juose bus visi vaisiai, dviejų rūšių. ⁵³Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

⁵⁴„Tikintieji“ sėdės krėsluose, dengtuose brokato audiniu, o dviejų sodų vaisiai jiems bus pasiekiami ranka. ⁵⁵Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

⁵⁶Abiejuose bus tyros mergelės, kurių joks vyras ar džinas nėra lietęs anksčiau. ⁵⁷Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

⁵⁸„Savo grožiu“ jos yra kaip rubinai ir koralai. ⁵⁹Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

⁶⁰Ar galima atlyginti už gėrį kuo nors kitu, nei gėriu? ⁶¹Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

⁶²Ir žemiau šių dviejų bus kiti du sodai. Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

⁶⁴Tamsiai žalios spalvos. ⁶⁵Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

⁶⁶Juose bus du tekantys šaltiniai. ⁶⁷Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

⁶⁸Juose bus vaisiai, datulių palmės ir granatmedžiai. ⁶⁹Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

⁷⁰Juose bus gerosios ir gražiosios. ⁷¹Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

⁷²Gražių akių mergelės, apsaugotos paviljonuose. ⁷³Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

⁷⁴Kurių joks vyras ar džinas nėra lietęs anksčiau. ⁷⁵Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

⁷⁶„Tikintieji“ sėdės ant žalių pagalvių ir puikių kilimų. ⁷⁷Tad kuriuos savo Viešpaties palaiminimus jūs abu neigsite?

⁷⁸Palaimintas vardas tavo Viešpaties – Valdovo Didybės ir Garbės!

56. Įvykis

Pagal pirmąją eilutę, ši Mekos laikotarpio sūra pavadinta „Įvykiu“, įvardijančiu Teismo Dieną. Kaip ir ankstesnėje, šioje sūroje žmonės suskirstomi į tris grupes: atmetusius tikėjimą, tikinčiuosius bei stipriausius tikėjime. Joje pabrėžiama, kad mums teikiamos Dievo malonės yra įrodymas Jo sugebėjimo mus prikelti Teismui. Sūroje yra paminėtas žmogaus sukūrimas, Korano dieviška kilmė ir pasaulio pabaigos siaubas.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Kai Įvykis įvyks, ^a²niekas negalės jo laikyti melu! ³Jis pažemins 'žengiančius Pragaran' ir išaukštins 'žengiančius Rojun'. ⁴Kai žemė sudrebės griausmingu drebėjimu, ⁵o kalnai sutrupės į miltus ⁶ir taps dulkių debesimis, ⁷jūs būsite 'susikirstyti į' tris grupes. ⁸Dešiniosios rankos žmonės – kokie 'palaiminti' bus dešiniosios rankos žmonės! ⁹Ir kairiosios rankos žmonės – kokie 'apgailėtini' bus kairiosios rankos žmonės! ¹⁰Pirmieji tikėjime bus pirmieji 'Rojuje'. ¹¹Jie bus arčiausiai 'Alacho', ¹²malonės Soduose. ¹³Daugybė jų bus iš pirmųjų 'priėmusių tikėjimą' ¹⁴ir keli iš vėlesniųjų. ¹⁵Jie bus sostuose, išsiuvinėtuose auksu ir brangakmeniais, ¹⁶atsilošę vieni prieš kitus. ¹⁷Nemirtingi jaunuoliai patarnaus jiems ¹⁸su puodeliais, ąsočiais ir taurėmis 'tyro vyno' iš tekančio šaltinio, ¹⁹nuo kurio neskauda galvos ir kuris nesvaigina. ²⁰Jiems bus atnešti' vaisiai, kurių jie pageidauja, ²¹ir paukštiena, kurios jie trokš. ²²Ten bus' Rojaus mergelės gražių akių, ²³panašios į išaugotus perlus. ²⁴Tai atlygis už jų darbus. ²⁵Jokios tuščios ir nuodėmingos kalbos jie negirdės, ²⁶tik pasakymą: „Taika! Taika!“

²⁷Dešiniosios rankos žmonės – kokie 'palaiminti' bus dešiniosios rankos žmonės! ²⁸Jie bus' šalia nespjgliuotų Sidro medžių, ²⁹tarp bananmedžių, apkibusių vaisiais, ³⁰dideliame pavėsyje, ³¹šalia tekančio vandens ³²ir gausybės vaisių, ³³niekada nesibaigiančių ir neuždraustų, ³⁴ant sostų pakeltų.

^a T. y. Teismo Diena.

³⁵Iš tiesų, Mes sukūrėme jas tobulas ³⁶ir padarėme jas skaisčias, ³⁷mylinčiomis ir vienodo amžiaus, ³⁸dešinėsios rankos žmonėms. ³⁹Didelė dalis jų bus iš pirmų 'tikinčiųjų' ⁴⁰ir didelė dalis iš vėlesniųjų.

⁴¹Kairiosios rankos žmonės – kokie 'apgailėtini' bus kairiosios rankos žmonės! ⁴²'Jie bus' sivilinančioje liepsnoje ir verdančiame vandenyje, ⁴³juodo dūmo šešėlyje, ⁴⁴'kuris' nevėsina ir nėra malonus. ⁴⁵Iš tiesų, prieš tai jie mėgavosi prabanga ⁴⁶ir buvo įsitraukę į didelę nuodėmę. ⁴⁷Jie klausdavo 'pašaipiai': „Ar būsime prikelti po to, kai mirsime ir tapsime dulkėmis bei kaulais, ⁴⁸kartu su savo senaisiais protėviais?“ ⁴⁹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Iš tiesų, tie iš senesnių ir iš naujesnių kartų – ⁵⁰surinkti kartu, paskirtam susitikimui žinomą Dieną. ⁵¹Tada jūs, nuklydėliai ir neigėjai, ⁵²valgysite nuo Zakūmo medžio, ⁵³užkimšite juo savo skrandžius ⁵⁴ir užsigersite verdančiu vandeniu. ⁵⁵Gersite taip, lyg ištroškę kupranugariai!“ ⁵⁶Tai bus jų pasimėgavimas Atpirkimo Dieną!

⁵⁷Mes sukūrėme jus, kodėl tada nepriimate 'tikėjimo'? ⁵⁸Ar pagalvojote 'apie žmogaus' sėklą, kurią išskiriate? ⁵⁹Ar jūs ją sukuriate, ar Mes, Kūrėjas? ⁶⁰Mes nulėmėme mirtį jums visiems ir 'niekas' Mums nesutrukdys ⁶¹pakeisti jūsų ir sukurti jus kitokių formų, kokių net neįsivaizduojate. ⁶²Išties jūs žinote apie pirmąjį 'Adomo' sukūrimą. Ar nebūsate tada sąmoningi? ⁶³Ar pagalvojote apie sėklą, kurią sėjate į žemę? ⁶⁴Ar tai jūs, kurie ją užaugina, ar Mes, Augintojas? ⁶⁵Savo valia galėtume ją paversti į pelus, padarydami jus nusivylusius ⁶⁶ir sakančius: „Iš tiesų, mes praradome viską. ⁶⁷Iš tiesų, mes netekome 'pragyvenimo šaltinio'.“ ⁶⁸Ar pagalvojote apie vandenį, kurį geriate? ⁶⁹Ar tai jūs siunčiate jį iš lietaus debesų, ar Mes, Siuntėjas? ⁷⁰Savo valia galėtume jį padaryti sūrų 'ir negeriamą'. Kodėl tada esate nedėkingi? ⁷¹Ar pagalvojote apie ugnį, kurią uždegate? ⁷²Ar tai jūs, kurie užauginate jai medį, ar Mes, Užaugintojas? ⁷³Mes padarėme ją priminimu 'apie Pragarą Ugnį' ir naudos šaltiniu keliautojams. ⁷⁴Tad aukštinkite vardą savo Didžio Viešpaties!

⁷⁵Prisiekiu žvaigždžių išsidėstymu – ⁷⁶tai priesaika didi, jeigu žinotumėte! – ⁷⁷iš tiesų, tai garbingas Koranas, ⁷⁸Rašte, tinkamai apsaugotame, ⁷⁹kurio niekas negali liesti, išskyrus tyruosius 'angelus' – ⁸⁰tai apreiškimas iš Viešpaties pasaulių. ⁸¹Ar šią kalbą jūs neigate? ⁸²Užuot 'dėkodami Alachui' už tai, ką Jis suteikė, atmetate 'Jį'! ⁸³Kodėl tada 'neįsiterpiate', kai 'miršančiojo siela' pasiekia gerklę ⁸⁴jums bežiūrint? ⁸⁵Mes esame arčiau jo už jus, bet jūs to nematote. ⁸⁶Tad kodėl, jeigu esate atleisti nuo atsiskaitymo, ⁸⁷nesugrąžinate sielos atgal, jeigu esate teisūs? ⁸⁸Jeigu mirusysis yra iš artimųjų 'Alachui', ⁸⁹jam bus suteiktas' atokvėpis ir aprūpinimas, ir malonės Sodai. ⁹⁰Jeigu mirusysis yra iš dešinėsios rankos žmonių, ⁹¹jam bus tarta': „Taika tau, dešinėsios rankos žmogau!“ ⁹²Bet jeigu mirusysis yra iš neigiančių ir nuklydusiųjų, ⁹³tada jo pasimėgavimas bus verdantis vanduo ⁹⁴ir deginanti Pragaro Ugnis.

⁹⁵Iš tiesų, tai yra tiesa, neabejotina! ⁹⁶Tad aukštinkite vardą savo Didžio Viešpaties!

57. Geležis

Ši sūra buvo apreikšta Medinos laikotarpiu. Ji yra pavadinta pagal 25-qją eilutę, kalbančią apie geležį, siųstą žmonijai kaip Dievo malonę. Suroje pateikiamas kvietimas daryti gera ir aukoti labdarai vardan Dievo. Minima, jog Dievas gali prikelti netikinčiųjų širdis tikėjimui, kaip Jis prikelia sausą žemę gyvybei.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Visa, kas danguose ir žemėje, aukština Alachą, Visa Galintį, Išmin-tinę! ²Jam priklauso dangų ir žemės karalystė. Jis suteikia gyvybę ir mirtį. Jis yra Galintis Viską. ³Jis yra Pirmas ir Paskutinis, Aukščiausias ir Artimiausias. Jis yra Žinantis Viską. ⁴Jis sukūrė dangus ir žemę per šešetą Dienų^a ir įsitvirtino Soste. Jis žino, kas ateina į žemę ir kas iš jos išeina, kas nusileidžia iš dangaus ir kas į ją pakyla. Jis yra 'Savo žiniomis' su jumis, kur bebūtumėte. Alachas yra Visa Matantis, ką jūs darote. ⁵Jam priklauso dangų ir žemės karalystė. Pas Alachą sugrįžta visi reikalai. ⁶Jis sutrumpina naktį prailgindamas dieną ir sutrumpina dieną prailgindamas naktį. Jis žino jūsų slapčiausias mintis.

⁷Tikėkite į Alachą ir Jo Pasiuntinį, ir duokite labdarai iš to, kas jums buvo patikėta. Priėmusiems tikėjimą iš jūsų ir aukojantiems labdarai – jiems priklauso atlygis didis. ⁸Kas jums yra, kad netikite į Alachą, kai Pasiuntinys jus kviečia tikėti savo Viešpačiu ir kai Jis pri-ėmė sandorą jūsų, jeigu esate tikintieji? ⁹Jis siunčia aiškius ženklus Savo tarnui, kad išvestų jus iš tamsos į šviesą. Iš tiesų, Alachas yra jums Visuomet Maloningas, Suteikiantis Malonę!

¹⁰Kas jums yra, kad neaukojate vardan Alacho, kai Alachas yra dangų ir žemės Paveldėtojas? Nelygūs tarp jūsų tie, kurie davė lab-darai ir kovojo prieš pergalę 'Mekoje'. Šie yra aukštesnio statuso už tuos, kurie aukojo ir kovojo po to. Tačiau visiems Alachas prižadėjo 'atlygį' geriausią. Alachas yra Visa Žinantis, ką jūs darote.

^a Žr. 7:54 išnašą.

¹¹Kas duos Alachui gerą paskolą, kurią Jis atiduos su kaupu, ir kuriam bus skirtas atlygis dosnus? ¹²Tądien matysį tikinčiuosius ir tikinčiąsias – jų šviesa sklīs prieš juos ir iš jų dešiniųjų rankų. 'Jiems bus tarta': „Šiandien jums 'skirta' džiugi žinia apie Rojaus sodus, kuriuose teka upės, būti ten amžinai! Tai pergalė didžiausia!“

¹³Dieną, kai veidmainiai ir veidmainės sakys tikintiesiems: „Palaukite mūsų, leiskite mums pasiimti iš jūsų šviesos!“ jiems bus tarta: „Grįžkite atgal 'į savo gyvenimus' ir siekite šviesos 'ten'!“ Tada siena bus pastatyta tarp jų, su vartais joje. Viduje jos bus malonė, o išorėje – kančia. ¹⁴„Veidmainiai“ sušuks tikintiesiems: „Argi nebuvo su jumis?“ Tikintieji atsakys: „Taip! Tačiau jūs pasirinkote pagundas, siekėte mūsų sunaikinimo, abejojote ir buvote apgauti netikrų troškimų, kol Alacho sprendimas buvo priimtas. Apgavikas^a apgavo jus dėl Alacho.“ ¹⁵Tad šiandien jokia išpirka nebus paimta nei iš jūsų, nei iš netikinčiųjų. Jūsų prieglobstis bus Ugnis. Tai ji yra jums tinkama vieta. Koks siaubingas kelionės tikslas!“

¹⁶Ar vis dar neatėjo laikas širdims priėmusiųjų tikėjimą tapti nuolankiomis prisiminus Alachą ir tai, kas buvo apreikšta iš tiesos? Tegul jie nebūna kaip tie, kurie gavo Raštą prieš tai, kuriems buvo prailgintas laikas, kad jų širdys sukietėtų. Didelė dalis jų buvo maištaujantys. ¹⁷Žinok, kad Alachas suteikia gyvybę žemei po jos mirties. Išties Mes paaiškinome jums ženklus. Galbūt susiprasite. ¹⁸Iš tiesų, aukojantiems ir aukojančioms labdarai, duodantiems Alachui gerą paskolą – tai bus 'jiems' atiduota su kaupu. Jie turės atlygį dosnų. ¹⁹Priėmusieji tikėjimą į Alachą ir Jo pasiuntinius – jie yra teisingi tikėjime, kankiniai savo Viešpačiui. Jie turės savo atlygį ir šviesą. Tačiau atmetantys tikėjimą ir neigiantys Mūsų ženklus – jie bus Pragaro gyventojai. ²⁰Žinok, kad šio pasaulio gyvenimas tėra žaidimas ir pasimėgavimas, prabanga, abipusis gyrimasis ir varžybos turtu bei vaikais.^b 'Jis yra' kaip augalai po lietaus, kurių augimas yra malonus žemdirbiui, bet kurie vėliau

^a T. y. Šėtonas.

^b Materialios gėrybės ir vaikai arabų stambeldžiams buvo svarbiausias turtas. Juos minint Korane įvardijamos visos žmogaus trokštamos žemiškosios gėrybės.

išdžiūsta ir tu matai juos geltonuojančius, o po to jie tampa šiaudais. Ateinančiame gyvenime 'yra' didelė bausmė 'atmetusiems tikėjimą' ir atleidimas iš Alacho bei Jo palankumas 'tikintiesiems'. O šio pasaulio gyvenimas tėra apgaulingas malonumas. ²¹Varžykitės dėl savo Viešpaties atleidimo ir Rojaus sodų, kurių plotas yra kaip dangaus ir žemės, paruoštų tikintiems į Alachą ir Jo pasiuntinius. Tai yra Alacho malonė, kurią Jis suteikia, kam panori. Alachas yra Viešpats didelio dosnumo!

²²Kiekviena neganda, užklumpanti žemę ar jus, yra 'užrašyta lemties' Įrašė, prieš Mums ją įvykdant – iš tiesų, tai Alachui lengva – ²³kad neliūdėtumėte dėl dalykų, kurių jums nepavyksta gauti, ir nesidžiaugtumėte tuo, kas jums buvo duota. Alachas nemėgsta išdidžių pagyrūnų, ²⁴šykštuolių, skleidžiančių šykštumą tarp žmonių. Kas nusigręžia 'nuo tikėjimo', tai Alachas yra Viskuo Apsirūpinantis, Vertas Išaukštinimo.

²⁵Išties Mes siuntėme pasiuntinius su aiškiais ženklais ir atskleidėme jiems Raštus ir 'teisingumo' pusiausvyrą, kad žmonija kovotų už teisingumą. Mes atsiuntėme geležį, kurioje yra didelė galia ir nauda žmonijai, kad Alachas patikrintų, kas stengsis dėl Jo ir pasiuntinių, Jo nematydami. Iš tiesų, Alachas yra Stiprus, Visa Galintis!

²⁶Išties Mes siuntėme Nojų ir Abraomą, ir suteikėme jų palikuonims pranašystes ir Raštus. Tarp jų yra vedamų 'teisingai', tačiau daug jų – maištaujantys. ²⁷Mes siuntėme po jų Savo pasiuntinius ir atsiuntėme Jėzų, Marijos Sūnų, ir davėme jam Evangeliją. Mes patalpinome jo pasekėjų širdyse užuojautą ir malonę. Tačiau vienuoliškumas, kurį jie priskyrė sau, – Mes jo neįsakėme. Nors 'jie siekė' vien tik Alacho malonės tuo, jie nesilaikė to teisingai. Tad Mes davėme atlygį tikintiesiems iš jų, tačiau daug jų – maištaujantys.

²⁸Tikintieji! Bijokite Alacho ir tikėkite Jo Pasiuntiniu. Jis suteiks jums dvigubą dalį Savo malonės ir duos jums šviesą, kuria eisite tiesiai, bei atleis jums. Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ²⁹'Taip yra', kad Rašto žmonės žinotų, jog jie neturi jokios įtakos Alacho malonei, ir kad Jo malonė yra Rankoje Alacho. Jis suteikia ją, kam panori. Alachas yra Viešpats begalinio dosnumo!

58. Besiginčijanti

Ši sūra buvo apreikšta Medinos laikotarpiu, pasiskundus Pranašo, tebūnie jam taika, bendražygei Khauvla bint Salaba. Ginčo metu jos sutuoktinis pareiškė, kad Khauvla yra kaip jo motinos nugara. Pagal papročius, šiuo išsireiškimu buvo paskelbiamos skyrybos. Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, sprendamas šį ginčą, pareiškė, kad pagal tradiciją Khauvla yra laikoma išsiskyrusia. Tačiau ji ginčijo, kad tokios skyrybos pakenks jos vaikams. Ši sūra buvo apreikšta atsaku į jos skundą, kuris panaikino šią neislamišką skyrybų praktiką. Taip pat sūroje pabrėžiamos begalinės Dievo žinios ir galia.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Alachas išgirdo žodžius besiginčijančios dėl savo vyro su tavimi, 'Pranaše Muhamedai', ir pasiskundusios Alachui. Alachas girdėjo pokalbį jūsų. Iš tiesų, Alachas yra Visa Girdintis, Visa Matantis! ²Tie, kurie iš jūsų neteisėtai išsiskiria su savo žmonomis, palygindami jas su savo motinomis, 'tegul žino', kad jų žmonos nėra kaip jų motinos. Jų motinomis gali būti tik tos, kurias juos pagimdė. Jų žodžiai yra pikti ir melagingi. Iš tiesų, Alachas yra Visad Atleidžiantis, Visa Atleidžiantis! ³Tie, kurie išsiskyrė su savo žmonomis šiuo būdu ir nori jas susigražinti po savo žodžių, turi išlaisvinti vergą prieš liesdami jas. Tuo jūs esate įspėti. Alachas yra Visa Suprantantis, ką jūs darote. ⁴Neišgalintys to padaryti turi pasninkauti du mėnesius iš eilės, prieš liesdami jas, o negalintys to tegul pamaitina šešiasdešimt varguolių. Tai skirta tam, kad tikėtumėte į Alachą ir Jo Pasiuntinį. Tai yra Alacho ribos. Netikintieji kentės skausmingą bausmę!

⁵Iš tiesų, besipriešinantys Alachui ir Jo Pasiuntiniui bus pažeminti, kaip ir buvusieji anksčiau jų. Išties Mes atskleidėme aiškius apreiškimus. Netikintieji kentės žeminančią bausmę. ⁶Dieną, kai Alachas prikels juos visus, Jis praneš jiems apie tai, ką jie darė. Alachas užrašė tai, o jie užmiršo. Alachas yra Liudininkas Visko.

⁷Ar nesupranti, kad Alachas žino, kas yra danguose ir žemėje? Jeigu trys kalba slapčia, Jis yra ketvirtas jų. Jeigu penki – Jis yra jų šeštas. Daugiau jų būtų ar mažiau, Jis yra su jais 'Savo žiniomis', kur jie bebūtų. Prikėlimo Dieną Jis praneš apie tai, ką jie darė. Iš tiesų, Alachas yra Žinantis Viską! ⁸Ar nematei tų, kuriems buvo uždraustos slaptos kalbos, bet jie vis vien grįžta prie to, kas buvo jiems uždrausta, kurdami nuodėmingą, priešišką sąmokslą, ir Pasiuntiniui nusižengdami? Kai ateina pas tave, 'Pranaše Muhamedai', jie pasisveikina ne kaip Alachas su tavimi sveikinas, ir sako vieni kitiems: „Kodėl Alachas nenubaudžia mūsų už tai, ką sakome?“^a Pragarų užteks jiems – jie degs jame. Koks siaubingas kelionės tikslas!

⁹Tikintieji! Kai kalbate privačiai, nekalbėkite apie nuodėmę, priešiskumą ar nusižengimą Pasiuntiniui, bet kalbėkite apie pamaldumą ir dievobaimingumą. Bijokite Alacho, pas Kurį būsite surinkti. ¹⁰Iš tiesų, slaptas kalbas įkvepia Šėtonas, kad tikintieji būtų nuliūdinti. Tačiau jis negali jiems pakenkti nė kiek, nebent Alacho valia. Tegul Alachu pasikliauja tikintieji!

¹¹Tikintieji! Kai jums liepta padaryti vietos susirinkimuose, darykite tai. Alachas padarys vietos jums. O jeigu jums liepta pakilti – darykite tai. Alachas paaukštins priėmusius tikėjimą ir turinčius žinių. Alachas yra Visa Suprantantis, ką jūs darote. ¹²Tikintieji! Kai tariatės su Pasiuntiniu privačiai, skirkite išmaldą prieš jūsų pokalbį. Tai geriau jums ir tyriau. Bet jeigu to neišgalite – tai Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ¹³Ar bijote duoti išmaldą prieš privačius pasitarimus? Kadangi nedavėte išmaldos, o Alachas priėmė jūsų atgailą, tada atlikite maldą, mokėkite išmaldos mokestį ir pakluskite Alachui ir Jo Pasiuntiniui. Alachas yra Visa Suprantantis, ką jūs darote!

¹⁴Ar nematėte tų 'veidmainių', kurie sudaro sąjungas su žmonėmis, kuriais Alachas yra nepatenkintas? Jie nėra nei su jumis, nei su jais. Jie prisiekia savo melagystėmis, tai žinodami. ¹⁵Alachas parengė jiems griežtą bausmę. Iš tiesų, pikta tai, ką jie daro. ¹⁶Jie davė 'mela-

^a Kai kurie Medinoje gyvenę judėjai pakeisdavo sveikinimo žodžius *al-salāmu 'aleikum*, reiškiančius „taika jums“, į *al-sāmu 'aleikum*, reiškiančius „mirtis jums“.

gingas¹ priesaikas prisidengdami, tad jie nugręžė žmones nuo Alacho tako. Jie kentės žeminančią bausmę. ¹⁷Jų turtas ir vaikai nepadės jiems prieš Alachą nė kiek. Jie yra Ugnies gyventojai. Jie bus joje amžinai. ¹⁸Dieną, kai Alachas prikels juos visus, jie prisiekinės Jam, kaip ir jums, manydami, kad tai jiems padės. Be abejonės, jie yra melagiai! ¹⁹Šėtonas nugalėjo juos ir privertė užmiršti Alacho atminimą. Jie yra Šėtono šutvė. Be abejonės, Šėtono šutvė bus pralaimėjusi! ²⁰Besipriešinantys Alachui ir Jo Pasiuntiniui bus labiausiai pažeminti. ²¹Alachas nulėmė: „Aš ir Mano pasiuntiniai bus nugalėtojai.“ Iš tiesų, Alachas yra Stiprus, Visa Galintis!

²²Tu nerasi žmonių, kurie tiki į Alachą ir Paskutiniąją Dieną, prisiekiančių ištikimybę tiems, kurie priešinasi Alachui ir Jo Pasiuntiniui, net jeigu jie būtų jų tėvai, vaikai, broliai, seserys ar artimieji. Į jų širdis Alachas įteigė tikėjimą ir sustiprino juos dvasia iš Savęs. Jis priims juos į Rojaus sodus, kuriuose teka upės, būti ten amžinai. Alachas yra patenkintas jais ir jie patenkinti Juo. Jie yra Alacho rėmėjai. Iš tiesų, Alacho rėmėjai bus sėkmingi!

59. Surinkimas

Ši Medinos laikotarpio sūra pavadinta pagal antrąją eilutę, kalbančią apie judėjų genties, Banū Nadyr, išvaymą iš Medinos. Ši gentis buvo išstremta dėl sąmokslavimo su Mekos stabmeldžiais po Uchudo mūšio. Banū Nadyr taip pat mėgino nužudyti Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika, kai jis apsilankė jų genties teritorijoje. Šioje sūroje veidmainiai peikiami dėl slaptos sąjungos su šia gentimi. Sūroje Dievas nurodo, kad mūšio laimikis turi būti padalintas pagal Dievo nurodymus. Pabaigoje pabrėžiama paklusimo Dievui svarba, kurios tema pratęsiama sekančioje sūroje.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Visa, kas danguose ir žemėje, aukština Alachą. Jis yra Visa Galintis, Išmintingas! ²Jis išvarė tikėjimą atmetusius Rašto žmones iš jų namų per pirmąjį surinkimą. Jūs negalvojote, kad jie išvyks, o jie galvojo, kad jų tvirtovė apsaugos juos nuo Alacho. Tad Alachas užklupo juos iš ten, kur jie nesitikėjo. Jis pripildė jų širdis išgąscio, tad jie sugriovė savo namus savo pačių rankomis ir rankomis tikinčiųjų.^a Pasimokykite iš to, suvokimą turintys žmonės! ³Jeigu Alachas nebūtų nulėmęs jų išvaymo, Jis nubaustų juos šiame gyvenime, o Ateinančiajame jie kentės bausmę Ugnies. ⁴Taip yra, nes jie priešinosi Alachui ir Jo Pasiuntiniui. Kas priešinasi Alachui – iš tiesų, Alachas baudžia griežtai!

⁵Kuriuos palmių medžius jūs nukirtote ir kuriuos palikote stovinius – tai buvo Alacho valia, kad Jis pažemintų maištautojus.^b ⁶Jums nereikėjo ginti nei žirgų, nei kupranugarių dėl to, ką Alachas suteikė

^a Banū Nadyr judėjų genčiai buvo leista su savimi išsigabenti tiek turto, kiek gali pakelti jų kupranugariai. Tad jie pasiėmė savo namų medines atramas, dėl ko jų namai sugriuvo.

^b Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, buvo uždraudęs medžių kirtimą karo metu. Tačiau Banū Nadyr apgulties metu, ruošdamiesi įsiveržimui į tvirtovę, kai kurie kariai pradėjo kirsti aplinkines palmes. Dėl šio veiksmo įvyko ginčas, į kurį atsakant buvo apreikšta ši eilutė.

Savo Pasiuntiniui kaip laimikį iš jų.^a Juk Alachas suteikia kokią nori galią Savo Pasiuntiniui. Alachas yra Galintis Viską! ⁷Kokį laimikį Alachas suteikė Savo Pasiuntiniui iš gyvenviečių žmonių – jis priklausė Alachui ir Pasiuntiniui, jo artimiesiems, našlaičiams, vargšams ir 'nepasiturintiems' keliautojams, kad turtas neliktų tik turtingųjų apyvartoje. Ką jums davė Pasiuntinys – imkite tai, o ką jis uždraudė – palikite. Bijokite Alacho. Iš tiesų, Alachas baudžia griežtai.

⁸'Dalis laimikio bus skirta į Mediną' emigravusiems varguoliams, atskirtiems nuo savo namų ir turto, siekiantiems Alacho dovanų ir patenkinimo, bei padedantiems Alachui ir Jo Pasiuntiniui. Jie yra tikri tikintieji. ⁹O tie, kurie buvo įsikūrę 'Medinos' mieste ir priėmė tikėjimą prieš emigravusiųjų atvykimą – jie myli pas juos atvykstančiuosius ir netrokšta savo širdyse to, kas buvo jiems suteikta. Jie teikia jiems pirmenybę, net jei patys yra vargingi. Kieno siela apsaugota nuo šykštumo – tie bus sėkmingi. ¹⁰Tie, kurie atėjo po jų, sako: „Mūsų Viešpatie! Atleisk mums ir mūsų bendražygiams, priėmusiems tikėjimą anksčiau mūsų. Neleisk mūsų širdims jausti pagiežos tikintiems. Mūsų Viešpatie! Iš tiesų, Tu esi Visuomet Maloningas, Suteikiantis Malonę!“

¹¹Ar matei tuos veidmainius, 'Pranaše Muhamedai', kurie teigia savo bendrininkams, atmetusiems tikėjimą iš Rašto žmonių: „Jeigu būsite išvaryti, mes išvyksime kartu su jumis ir nepaklusime niekam, 'kas prašys mūsų būti priešiškais' jums. Jeigu prieš jus bus surengtas mūsų, mes jums padėsime.“ Alachas liudija – jie yra melagiai. ¹²Jeigu jie bus išvaryti, veidmainiai neišvyks su jais. Jeigu prieš juos bus surengtas mūsų, veidmainiai nepadės jiems. Jeigu veidmainiai ir atliktų tai, jie atgręžtų nugaras ir nebūtų sėkmingi. ¹³Iš tiesų, jų širdyse baimė jums yra didesnė nei baimė Alachui. Taip yra, nes jie yra žmonės nesuprantantys. ¹⁴Net susivieniję jie nekovo prieš jus, nebent tvirtovėse arba už sienų. Pagieža tarp jų yra stipri. Tu manai, kad jie vieningi, bet jų širdys susiskirsčiusios. Taip yra, nes jie yra žmonės nemąstantys.

^a T. y. ši pergalė buvo pasiekta be mūsų.

¹⁵Kaip ir buvę neseniai prieš juos,^a jie paragavo savo elgesio rezultatą. Skausminga bausmė laukia jų. ¹⁶„Veidmainiai“ yra kaip Šėtonas, sakantis žmogui: „Atmesk tikėjimą!“; bet kai žmogus tai padaro, Šėtonas taria: „Iš tiesų, neturiu nieko bendra su tavimi. Iš tiesų, bijau Alacho, Viešpaties pasaulių!“ ¹⁷Tad jų abiejų pabaiga bus Ugnyje, kurioje jie degs amžinai. Toks yra atlygis piktadariams!

¹⁸Tikintieji! Bijokite Alacho. Tegul kiekviena siela pasižiūri, ką pasiruošė rytojui.^b Bijokite Alacho. Iš tiesų, Alachas yra Visa Suprantantis, ką jūs darote. ¹⁹Nebūkite kaip užmiršusieji Alachą, kuriuos Jis privertė užmiršti save. Jie yra maištautojai. ²⁰Ugnies gyventojai nėra lygūs Rojaus gyventojams. Rojaus gyventojai bus sėkmingi. ²¹Jeigu nusiųstume šį Koraną ant kalno, matytum jį nusižeminusį ir griūvantį iš baimės Alachui. Mes duodame šiuos palyginimus žmonėms – galbūt jie susimąstys.

²²Jis yra Alachas – niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį, Žinantį matomą ir nematomą. Jis yra Maloningasis, Suteikiantis Malonę! ²³Jis yra Alachas – niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį, Karalių, Patį Švenčiausią, Taikos Šaltinį, Apsaugos Davėją, Apsaugotoją, Visa Galintį, Priverčiantį, Didingiausią. Išaukštintas Alachas virš to, ką Jam priskiria! ²⁴Jis yra Alachas – Kūrėjas, Sutvėrėjas, Suteikiantis formą. Jam priklauso geriausi vardai. Visa, kas danguose ir žemėje, šlovina Jį. Jis yra Visa Galintis, Išmintingas!

^a „Buvę neseniai prieš juos“ šioje eilutėje reiškia po Badro mūšio iš Medinos, taip pat dėl kolaboravimo su priešais ir sutarties su musulmonais sulaužymo, išvarytą *Banū Ķainūkų* judėjų gentį.

^b T. y. pomirtiniam gyvenimui.

60. Tikėjimo patikrinimas

Pirmoji šios Medinos laikotarpio sūros dalis buvo apreikšta prieš Mekos išlaisvinimą, stabmeldžiams sulaužius taikos sutartį, sudarytą su musulmonais. Vienas Pranašo bendražygių, vardu Châtib, nusprendė išsiųsti laišką Mekos stabmeldžiams, tikėdamasis, kad jie apsaugos jo šeimą, gyvenusią Mekoje, jeigu musulmonai pralaimėtų mūšį. Pranašui buvo apreikšta apie šį planą ir laišką gabenęs žmogus buvo sulaikytas, o Châtibui buvo atleista. Sūra pavadinta pagal 10-ąją eilutę, kurioje musulmonams nurodoma kaip elgtis su tikinčiomis moterimis, kurios palikusios savo stabmeldžius vyrus emigravo į Mediną.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Tikintieji! Neimkite Mano ir jūsų priešų sau globėjais, rodydami jiems draugiškumą, kai jie atmetė jums duotą tiesą ir išvarė jus ir Pasiuntinį, dėl jūsų tikėjimo į Alachą – Viešpatį jūsų. Jeigu emigruote stengdamiesi dėl Manęs ir siekdami Mano patenkinimo, ¹tada neimkite jų globėjais, išduodami ¹tikinčiųjų paslaptis stabmeldžiams iš draugiškumo jiems, kai Aš geriau žinau, ką jūs slepiate ir ką atskleidžiate. Kas iš jūsų tai daro – jis nuklydo nuo tiesaus tako. ²Jeigu įgytų pranašumą prieš jus, jie taptų jūsų priešais, kenktų jums savo rankomis ir liežuviais, ir trokštų, kad atmetumėte tikėjimą.

³Nei jūsų artimieji, nei vaikai nepadės jums Prikėlimo Dieną. Jis teis tarp jūsų. Alachas yra Visa Matantis, ką jūs darote. ⁴Jūs turite pūkų pavyzdį Abraomo ir buvusių su juo, kai jie tarė savo tautai: „Mes atsiskiriame nuo jūsų ir nuo to, ką garbinate vietoj Alacho. Mes atmetame jus. Priešiškumas ir pyktis vyraus tarp mūsų amžinai, kol nepriimsite tikėjimo į Alachą Vieną.“ Išskyrus Abraomo žodį savo tėvui: „Aš prašysiu atleidimo tau, bet negaliu tavęs apsaugoti nuo Alacho nė kiek.“ ¹Tikintieji meldė: „Mūsų Viešpatie! Tavimi mes pasikliaujame ir į Tave gręžiamės. Pas Tave mes sugrįšime.“ ⁵Mūsų Viešpatie! Nepadaryk mūsų kankinamais netikinčiųjų ir atleisk mums. Mūsų Viešpatie! Iš tiesų, Tu esi Visa Galintis, Išmintingas!“ ⁶Išties jie yra

puikus pavyzdys bijantiems Alacho ir Paskutinės Dienos. Tačiau kas nusigręžia – tai iš tiesų, Alachas yra Viskuo Apsirūpinantis, Vertas Išaukštinimo!

⁷Galbūt Alachas užmegs draugystę tarp jūsų ir tų, kuriuos laikote savo priešais. Alachas yra Visa Galintis, Atleidžiantis ir Suteikiantis Malone! ⁸Alachas nedraudžia jums elgtis maloniai ir teisingai su tais, kurie nekovoja su jumis ir neišvaro jūsų iš namų. Iš tiesų, Alachas myli teisinguosius. ⁹Tačiau Alachas draudžia jums draugystę su tais, kurie kovoja su jumis, išvaro jus iš namų ir padeda 'kitiems' tai daryti. Pasirenkantys juos savo draugais – tie yra piktadariai.

¹⁰Tikintieji! Kai tikėjimą priėmusios moterys persikelia pas jus, patikrinkite jas – jų tikėjimas yra geriau žinomas Alachui. Jeigu matysite, kad jos yra tikinčios, negrąžinkite jų netikintiesiems.^a Jos nėra leistinos 'žmonos' jiems, ir atmetę tikėjimą 'vyrai' nėra leistini joms. Sugrąžinkite netikintiesiems jų sumokėtą 'kraitį'. Nėra jums kaltės vesti šias 'moteris', kai duosite joms kraičius. Nesilaikykite santuokoje su netikinčiomis moterimis, bet prašykite jas sugrąžinti kraitį ir leiskite atmetusiems tikėjimą daryti tą patį. Tai yra Alacho sprendimas. Jis teisia tarp jūsų. Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas! ¹¹Jeigu kai kurių iš jūsų žmonos palieka jus dėl netikinčiųjų, o po to paimate mūsų laimikį iš jų, tada sugrąžinkite tiems, kuriuos paliko jų žmonos, lygiai tiek, kokį kraitį buvo joms davę. Bijokite Alacho, į Kurį tikite.

¹²Pranaše! Kai tikinčios moterys ateina pas tave, prisiekiančios, kad negarbins vietoj Alacho nieko, nevogs, nepaleistuvau, nežudys savo vaikų, nepriskirs 'neteisėtų' vaikų savo sutuoktiniams ir nenu-

^a Tarp musulmonų ir Mekos stambeldžių buvo sudaryta Chudaibijos paliaubų sutartis, pagal kurią islamą priėmę vyrai turėjo būti sugrąžinti į Meką. Moterys, tuo tarpu, nebuvo aiškiai nurodytos sutarties sąlygose, tačiau pagal kalbos papročius, žodis „vyrai“ sutarties kontekste galėjo apimti ir moteris. Dėl šios priežasties, siekiant apsaugoti moteris nuo stambeldžių, jos nebuvo grąžinamos, bet buvo nurodyta patikrinti jų tikėjimą ir nustatyti jų tyras intencijas. Įsitikinus, jog moteris yra tikinčioji, jos buvusiam stambeldžiui vyrui buvo grąžinamas vedybų kraitis, taip nepažeidžiant sutarties sąlygų.

sižengs tau geruose reikaluose – tada priimk jų priesaiką ir prašyk Alacho joms atleisti. Iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę! ¹³Tikintieji! Neimkite globėjais tų, kuriais Alachas yra nepatenkintas. Jie neturi vilties dėl Ateinančio gyvenimo, kaip ir netikintieji, gulintys kapuose.

61. Tvirtos eilės

Šioje Medinos laikotarpio sūros ketvirtoje eilutėje tikintieji raginami mūšyje stovėti tvirtomis eilėmis, pagal kurias sūra ir pavadinta. Jėzaus apaštalai, pasirinkę Dievo kelią, yra paminėti kaip pavyzdys tikintiems. Šioje sūroje kritikuojami tie, kurie sulaužo savo priesaikas ir ginčijasi dėl tikėjimo. Taip pat joje apibūdinamas atlygis besistengiantiems vardan Dievo.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malone

¹Visa, kas danguose ir žemėje, aukština Alachą. Jis yra Visa Galintis, Išmintingas! ²Tikintieji! Kodėl sakote tai, ko nedarote? ³Kaip nekenčiama Alachui tai, ką sakote, bet nedarote! ⁴Iš tiesų, Alachas myli tuos, kurie kovoja vardan Jo išsirikiavę tvirtomis eilėmis, lyg jie būtų viena tvirta siena.

⁵„Atminkite“, kai Mozė tarė savo tautai: „Mano tauta! Kodėl stengiatės man pakenkti, žinodami, kad esu jums siųstas Alacho pasiuntinys?“ Jiems nukrypus, Alachas nukreipė jų širdis. Alachas neveda maištaujančių žmonių. ⁶Ir kai Jėzus, Marijos sūnus, tarė: „Izraelio tauta! Aš esu Alacho pasiuntinys jums, patvirtinantis Torą, apreikštą prieš tai, ir duodantis jums gerą žinią apie Pasiuntinį, ateinantį po manęs, vardu Achmadas [t. y. Muhamedas].“^a Tačiau kai jis atėjo pas juos su aiškiais ženklais, jie tarė: „Tai tėra aiškūs burtai.“

⁷Kas yra nedoresnis už tą, kuris pramano melus apie Alachą, kai yra pakviestas „Jam“ paklusti? Alachas neveda piktadarių „tiesiu keliu“. ⁸Jie nori užgesinti Alacho šviesą savo burnomis, bet Alachas ištobulina Savo šviesą, nors netikintieji to nekęs. ⁹Jis atsiuntė Savo Pasiuntinį su vedimu ir tiesos religija, padarydamas ją viršesne už kitas religijas, nors stabmeldžiai to nekęs.

¹⁰Tikintieji! Ar norėtumėte, kad parodyčiau jums prekybos sandorį, kuris išgelbės jus nuo skausmingos bausmės? ¹¹Tai tikėjimas į

^a Manoma, kad ši eilutė yra nuoroda į Evangeliją pagal Joną (14 skyrius, 16 eilutė), kurioje Jėzus, tebūnie jam taika, kalba apie po jo ateisiantį globeją.

Alachą ir Jo Pasiuntinį, bei kovojimas vardan Alacho savo turtu ir gyvybėmis. Tai yra geriau jums, jeigu žinotumėte! ¹²Jis atleis jūsų nuodėmes, priims jus į Rojaus sodus, kuriuose teka upės, ir puikius namus, soduose amžinuose. Tai pergalė didžiausia! ¹³Ir Jis jums duos kitą 'malonę', jūsų trokštamą – pagalbą iš Alacho ir artimą pergalę. Duok gerą žinią tikintiesiems!

¹⁴Tikintieji! Būkite Alacho padėjėjai, kaip ir Jėzus, Marijos sūnus, paklausęs savo apaštalų: „Kas bus su manimi padėjėjais Alacho?“ Apaštalai atsakė: „Mes būsime padėjėjai Alacho!“ Dalis Izraelio tautos priėmė tikėjimą, o kita jį atmetė. Tad Mes suteikėme pagalbą priėmusiems tikėjimą prieš jų priešus, ir jie tapo viršesni.

62. Sueigos diena

Ši Medinos laikotarpio sūra pavadinta „Sueigos diena“ pagal 9–11 eilutes, nurodančias tikintiesiems susirinkti penktadienio maldai, taip pat vadinamai Džumua (sueigos) malda. Ji primena tikintiesiems apie Dievo malonę – jiems atsiųstą Pranašą. Atmetusieji šią malonę kritikuojami 5-8 eilutėse.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Visa, kas danguose ir žemėje, aukština Alachą – Karalių, Patį Švenčiausią, Visa Galintį, Išmintingą! ²Jis atsiuntė beraščiams^a Pasiuntinį iš jų pačių tarpo, skaitantį Jo apreiškimus, apvalantį juos, mokantį Rašto ir išminties – iš tiesų, prieš tai jie buvo aiškiai nuklydę – ³beikitiems, kurie vis dar neprisijungė 'prie tikinčiųjų'. Jis yra Visa Galintis, Išmintingas! ⁴Tai Alacho malonė, kurią Jis suteikia, kam panori. Alachas yra Viešpats neišsenkančio dosnumo. ⁵Tie, kurie turėjo Torą, bet ja nesinaudojo, yra panašūs į asilą, nešantį krūvą knygų. Koks siaubingas palyginimas 'skirtas' tiems, kurie atmetė Alacho ženklus! Alachas neveda piktadarių 'tiesiu keliu'.

⁶Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Judėjai! Jeigu skelbiatės esą išrinktoji Alacho tauta iš visų žmonių, tada troškite mirties, jeigu esate teisūs!“ ⁷Tačiau jie niekada jos netrokš, dėl to, ką padarė jų rankos.^b Alachas yra Visa Žinantis apie piktadarius. ⁸Sakyk: „Mirtis, nuo kurios bėgate, galiausiai pasieks jus. Tada būsite sugrąžinti pas Žinantį matomą ir nematomą. Tada Jis praneš jums apie jūsų darbus.“

⁹Tikintieji! Kai sueigos dieną išgirsite kvietimą maldai, skubėkite minėti Alachą ir palikite savo darbus. Tai geriau jums, jeigu žinotumėte. ¹⁰Kai malda pasibaigs, išsiskirstykite žemėje ieškodami Alacho

^a „Beraščiais“ buvo vadinami arabų stabmeldžiai, nes jie neturėjo savo šventojo rašto.

^b Judėjai buvo prasižengę Dievui pranašų nužudymu (žr. 3:181 išnašą); teigimu, kad nužudė Jėzų, tebūnie jam taika; Marijos apkaltinimu paleistuvyste; bei lupikavimu.

dovanų ir dažnai atminkite Alachą, kad taptumėte sėkmingi. ¹¹Tačiau pamatę prekes ar pramogą, jie nuskubėjo ten ir paliko tave, 'Pranaše Muhamedai', stovintį. Sakyk: „Tai, kas pas Alachą, geriau už pramogą ar prekes.“ Alachas yra Aprūpintojas geriausias.

63. Veidmainiai

Šioje Medinos laikotarpiu apreikštoje sūroje veidmainiai peikiami dėl pastovių pastangų atgrasyti žmones nuo Dievo kelio ir atkalbinėjimo nuo labdaros davimo. Tuo tarpu, tikintieji yra raginami duoti labdarą vardan Dievo, kol jų neužklupo mirtis, kurios niekas negalės išvengti.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Kai veidmainiai atėjo pas tave, 'Pranaše Muhamedai', jie tarė: „Mes liudijame, kad esi Alacho Pasiuntinys.“ Iš tiesų, Alachas žino, jog esi Jo Pasiuntinys, tačiau Alachas liudija – veidmainiai meluoja! ²Jie davė melagingas priesaikas save pridengdami, taip nugrėždami 'kitus' nuo Alacho tako. Iš tiesų, pikti jų darbai! ³Taip yra, nes jie priėmė tikėjamą ir po to jį atmetė. Tad užantspauduotos buvo jų širdys. Jie nesupranta. ⁴Kai matai juos, jų išvaizda nustebina tave. Kai jie kalba, tu klausaisi jų iškalingos šnekos. Bet jie yra kaip medžio lentos, atremtos 'į sieną'. Jie mano, kad kiekvienas sušukimas yra prieš juos.^a Jie yra priešai, tad saugokitės jų. Tepražudo juos Alachas! Kaip jie gali būti taip suklaidinti?

⁵Kai jiems yra pasakyta: „Ateikite! Alacho pasiuntinys mels jums atleidimo“, jie nusuka savo galvas ir tu matai, kaip jie nusigręžia, tuo didžiuodamiesi. ⁶Melsi atleidimo, ar ne – Alachas jiems neatleis. Iš tiesų, Alachas neveda maištaujančių žmonių. ⁷Jie sako: „Neduokite labdaros 'emigrantams', esantiems su Alacho Pasiuntiniu, kol jie jo neatmes.“ Alachui priklauso lobiai dangų ir žemės, tačiau veidmainiai nesupranta. ⁸Jie sako: „Jeigu grįšime į Mediną, garbingieji ištremis silpnuosius.“ Garbė priklauso Alachui, Jo Pasiuntiniui ir tikintiesiems. Tačiau veidmainiai to nežino.

⁹Tikintieji! Neleiskite savo turtui ar vaikams nugręžti jūsų nuo Alacho atminimo. Kas tai daro – tie yra pralaimėtojai. ¹⁰Duokite

^a Dėl jų veidmainiavimo, tokiems žmonėms sąžinė niekada neduoda ramybės. Kiekvieną kartą, kai būdavo pranešta apie bėdą ar nelaimę, jie išsigąsdavo, kad pranešama būtų apie jų sąmokslus ir veidmainystę.

labdarai iš to, ką jums suteikėme, kol jus užklups mirtis ir melsite: „Mano Viešpatie! Jeigu atidėtum truputį, duočiau labdarą ir būčiau tarp teisuolių.“¹¹ Tačiau Alachas neatideda sielai, kai jos paskirtas laikas atėjo. Alachas yra Visa Suprantantis, ką jūs darote!

64. Didelis praradimas

Ši Medinos laikotarpio sūra pavadinta pagal devintąją eilutę, kalbančią apie Teismo Dieną, kai netikintieji bus praradę visą savo turtą. Ji prasideda Dievo galios, išminties ir žinių aprašymu. Tikintieji joje raginami būti atlaidžiais savo priešams, tvirtais tikėjime ir dosniais vardan Dievo.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malone

¹Visa, kas danguose ir žemėje, aukština Alachą. Jam priklauso valdžia ir šlovė bei dėkingumas. Jis yra Galintis Viską. ²Jis sukūrė jus, tačiau kai kurie jūsų atmeta tikėjimą, o kiti jį priima. Alachas yra Visa Matantis, ką jūs darote. ³Jis sukūrė dangus ir žemę su tikslu. Jis suteikė jums formą ir išstbulino ją. Pas Jį jūs sugrįšite. ⁴Jis žino, kas yra danguose ir žemėje, ir žino, ką slepiate ir ką atskleidžiate. Alachas žino jūsų slapčiausias mintis!

⁵Ar istorijos tų, kurie prieš tai atmetė tikėjimą, nepasiekė jūsų? Jie ragavo blogas pasekmes savo darbų. Jie kentės skausmingą bausmę. ⁶Taip yra, nes pasiuntiniai ateidavo pas juos su aiškiais ženklais, tačiau jie tardavo 'pašaipiai': „Ar žmogus yra mūsų vedlys?“ Jie atmetė tikėjimą ir nusigręžė. Alachui nereikėjo jų. Alachas yra Viskuo Apsirūpinantis, Vertas Išaukštinimo!

⁷Netikintieji teigia, kad nebus prikelti. Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Taip! Prisiekiu savo Viešpačiu, jūs būsite prikelti ir jums bus pranešta apie jūsų darbus. Tai Alachui lengva.“ ⁸Tikėkite į Alachą, Jo Pasiuntinį ir Šviesą,^a kurią apreiškėme. Alachas yra Visa Suprantantis, ką jūs darote. ⁹Kai Jis surinks jus Dieną surinkimo – Dieną didelio praradimo – Jis ištrins nuodėmes į Jį tikėjusių ir gera dariusiųjų. Jis priims juos į Rojaus sodus, kuriuose teka upės, būti ten amžinai ir per amžius. Tai pergalė didžiausia! ¹⁰Tačiau atmetusieji tikėjimą ir Mūsų

^a T. y. Koranu.

apreiškimus – jie bus gyventojai Ugnies, būnantys ten amžinai. Koks siaubingas kelionės tikslas!

¹¹Kiekviena nelaimė užklumpa tik Alacho valia. Kas pasikliauja Alachu – Jis ves jų širdis į teisingą likimo suvokimą¹. Alachas yra Žinantis Viską! ¹²Pakluskite Alachui ir Pasiuntiniui. Bet jeigu nusi-gręšite, tai Mūsų Pasiuntinio pareiga yra tik aiškus žinios perdavimas. ¹³Alachas – niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį. Tegul Alachu pasikliauja tikintieji.

¹⁴Tikintieji! Iš tiesų, kai kurie iš jūsų sutuoktinių ir vaikų yra jūsų priešai, tad saugokitės jų.^a Tačiau jeigu atleisite, būsite maloningi ir dovanosite – tai Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

¹⁵Jūsų turtas ir vaikai yra išbandymas,^b o pas Alachą yra atlygis didis. ¹⁶Bijokite Alacho pagal savo išgales, klausykite ir pakluskite, ir duokite labdarą – tai geriau jums. Kurie bus išgelbėti nuo sielos šykštumo – tie bus sėkmingi. ¹⁷Jeigu duosite Alachui gerą paskolą, Jis atiduos jums su kaupu ir atleis jums. Alachas yra Dėkingas, Pakantus, ¹⁸Žinantis matomą ir nematomą, Visa Galintis, Išmintingas!

^a Kai kurie tikintieji buvo atkalbėti savo šeimos narių nuo persikėlimo iš Mekos į Mediną pas Pranašą, tebūnie jam taika. Nors ši emigracija buvo sunki, ji buvo pareiga ir didis Dievo garbinimo veiksmas, kurio metu tikintysis ar tikinčioji palikdavo dalį ar net visą savo turtą, kad nevaržomai praktikuotų religiją Medinoje.

^b Materialios gėrybės ir vaikai arabų stabmeldžiams buvo svarbiausias turtas. Juos minint Korane yra įvardijamos visos žmogaus trokštamos žemiškosios gėrybės.

65. Skyrybos

Šioje Medinos laikotarpio sūroje išdėstoma dalis skyrybų teisės. Besivadovaujantiems Dievo įstatymais yra prižadėtas didis atlygis, o jų nepaisantys yra įspėti. Sūros pabaiga pabrėžia Dievo galią ir žinias.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Pranaše! 'Nurodyk tikintiesiems': kai siekiate skyrybų su moterimis, išsiskirkite su jomis, kai jų laukimo periodas gali prasidėti, ir apskaičiuokite šį periodą.^a Bijokite Alacho, savo Viešpaties. Neišvarkykite jų iš namų, ir jos pačios neturėtų išeiti, nebent atliktų aiškią paleistuvystę. Tai yra Alacho nustatytos ribos. Kas jas peržengia – tas nuskriaudė pats save. Tu negali žinoti, galbūt Alachas atneš naują sprendimą vėliau.^b

²Joms išpildžius laukimo periodą pasilikite jas garbingai arba atsisirkite garbingai. Pasirinkite du patikimus vyrus liudijimui ir tegul liudininkas liudija teisingai vardan Alacho. Tai skirta priėmusiems tikėjimą į Alachą ir Paskutiniąją Dieną. Alachas ras kelią Jo bijantiems³ ir aprūpins juos, iš kur jie nesitikėjo. Pasikliaujantiems Alachu – Jo jiems užtenka. Iš tiesų, Alachas įvykdo Savo valią. Alachas nustatė likimą viskam.

⁴Dėl moterų, kurios nebeturi mėnesinių – jeigu abejojate, jų laukimo periodas bus trys mėnesiai, kaip ir toms, kurios dar neturėjo mėnesinių, o nėščioms – jų periodas yra iki gimdymo. Kas bijo Alacho – Jis palengvins jo reikalus.⁵Tai yra nurodymas Alacho, kurį Jis apreiškė jums. Kas bijo Alacho – Jis panaikins jo nuodėmes ir padarys jo atlygį didžiu.

^a Po skyrybų moteris turi išlaukti apie tris mėnesius (žr. 65:4) kol jai bus vėl leidžiama tuoktis su kitu vyru. Laukimas prasideda po mėnesinių pabaigos. Tai reiškia, kad vyras negali išsiskirti su žmona jos mėnesinių metu.

^b T. y. galbūt vyras, nusprendęs skirtis, persigalvos ir nuspręs nenutraukti santuokos.

⁶Tegul 'laukimo periodu' jos gyvena ten pat, kur ir jūs gyvenate, pagal jūsų išgales. Nekenkite joms, taip padarydami jų buvimą namuose nepakenčiamu. Jeigu jos yra nėščios, išlaikykite jas iki gimdymo. Jeigu jos žindo jūsų vaiką, atlyginkite joms ir tarkitės tarpusavyje tinkamai. Tačiau jeigu nesugebate susitarti, tai kita moteris jį težindo. ⁷Tegul turtingas aprūpina pagal savo išgales, o vargšas tegul leidžia iš to, ką suteikė jam Alachas. Alachas neapsunkina sielos daugiau, nei yra jai suteikęs. Alachas palengvins po sunkumo.

⁸Kiek tautų maištavo prieš savo Viešpaties ir Jo pasiuntinių įsakymą, tad pakvietėme juos griežtam atsiskaitymui ir nubaudėme baisia bausme. ⁹Jie paragavo blogas pasekmes savo darbų. Jų darbų rezultatas buvo nesėkmė. ¹⁰Alachas paruošė jiems griežtą bausmę. Tad bijokite Alacho, turintieji supratimą ir priėmę tikėjimą! Išties Alachas apreiškė jums Priminimą [t. y. Koraną] ¹¹ir 'siuntė' Pasiuntinį, skaitantį aiškius Alacho apreiškimus, kad išvestų priėmusius tikėjimą ir dariusius gera iš tamsos į šviesą. Kas tiki į Alachą ir daro gera – Jis priims jį į Rojaus sodus, kuriuose teka upės, būti ten amžinai ir per amžius. Išties Alachas jiems suteikė aprūpinimą puikiausią!

¹²Alachas sukūrė septynis dangus ir taip pat žemes. Jo įsakas nusileidžia tarp jų. Tad žinokite, kad Alachas yra Visa Galintis ir kad Alacho žinios aprėpia viską.

66. Uždraudimas

Šioje Medinos laikotarpio sūroje aptariama dalis Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, šeimyninio gyvenimo. Jis lankydavo savo žmonas vakarais, kiekvienai skirdamas vienodai laiko, tačiau kartą užtruks pas vieną žmoną ilgiau nei įprasta, nes buvo pavaišintas mėgstamu medumi. Tai sukėlė kitų dviejų žmonių pavydą, kurios susitarė po užsiėmusio apsilankymo pasakyti Pranašui, kad iš jo burnos sklinda blogas kvapas. Kadangi Pranašas nemėgo blogų kvapų, po šio incidento jis prisiekė niekada nebevalgyti medaus. Sūros pabaigoje duodami pavyzdžiai iš kitų moterų gyvenimo. Taip pateikiamos pamokos Pranašo žmonoms ir visoms tikinčiosioms.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Pranaše! Kodėl draudi sau tai, ką leido Alachas, siekdamas savo žmonių malonės? Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

²Alachas jau nurodė jums, kaip išpirkti savo priesaikas.^a Alachas yra jūsup Globėjas. Jis yra Visa Žinantis, Išmintingas.

³Atminkite, kai¹ Pranašas patikėjo paslaptį vienai savo žmogui, o ji atskleidė ją 'kitai', ir Alachas pranešė jam tai. Pranašas atskleidė jai dalį jos pokalbio, o kitą dalį nutylėjo. Kai jis pranešė jai apie tai, ji paklausė: „Kas tau apie tai pasakė?“ Jis atsakė: „Visa Žinantis, Visa Suprantantis man tai pasakė.“⁴Bus geriau¹, jeigu judvi atgailausite Alachui, nes judviejų širdys nuklydo. Bet jeigu 'ir toliau' bendradarbiausite prieš Pranašą – tai Alachas yra jo Globėjas, bei Gabrielius, teisuoliai iš tikinčiųjų ir angelai – visi jo padėjėjai.⁵Galbūt, jeigu jis išsiskirs su jumis, jo Viešpats pakeis jus geresnėmis žmonėmis, paklusniomis 'Alachui', tikinčiomis, atsidavusiomis, atgailaujančiomis, garbinančiomis ir pasninkaujančiomis – anksčiau ištėkėjusiomis ar nekaltomis.

⁶Tikintieji! Apsaugokite save ir savo šeimas nuo Ugnies, kurios kuras bus žmonės ir akmenys, prižiūrimos angelų, rūšių ir griež-

^a Tai buvo nurodyta 5:89.

tų – jie nenusižengia Alachui vykdydami Jo įsakymus, bet daro, kas jiems įsakyta. ⁷Netikintiesiems bus tarta⁷: „Netikintieji! Nesiteisinkite šiandien. Tai tėra atlygis už jūsų darbus.“

⁸Tikintieji! Gręžkitės į Alachą nuoširdžiai atgailaudami, kad jūsų Viešpats apvalytų jus nuo nuodėmių ir įleistų jus į Rojaus sodus, kuriuose teka upės – tądien, kai Alachas nepažemins Pranašo ir tų, kurie kartu su juo priėmė tikėjimą. Jų šviesa švytės prieš juos ir jų dešinėse. Jie tars: „Mūsų Viešpatie! Išstbulink mūsų šviesą ir atleisk mums. Iš tiesų, Tu esi Galintis Viską!“

⁹Pranaše! Kovok su netikinčiaisiais ir veidmainiais ir būk griežtas jiems. Pragaras bus jų namai. Koks siaubingas kelionės tikslas! ¹⁰Alachas pateikia palyginimą atmetusiems tikėjimą apie Nojaus ir Loto žmonas. Abi buvo ištekėjusios už Mūsų teisingų tarnų, bet išdavė juos,^a tad jų vyrai nesuteikė joms naudos prieš Alachą nė kiek. Joms buvo tarta: „Ženkite Ugnin, kartu su kitais!“ ¹¹Alachas pateikia palyginimą priėmusiems tikėjimą apie žmoną Faraono, kai ji tarė: „Mano Viešpatie! Pastatyk man namą Rojuje greta Savęs, apsaugok mane nuo Faraono ir jo 'piktų' darbų, ir išgelbėk mane nuo piktadarių.“ ¹²Ir 'palyginimą apie' Mariją, Imrāno dukrą, kuri saugojo savo skaistumą, tad Mes įkvėpėme jai iš Savo Dvasios^b. Ji patvirtino savo Viešpaties žodžius ir Jo Raštus, ir buvo atsidavusi 'Alachui'.

^a Loto ir Nojaus, tebūnie jiems taika, žmonos buvo netikinčios. Nojaus žmona, sužinojusi apie tikėjimą priėmusius asmenis, išduodavo juos stabmeldžiams, kad šie galėtų persekioti tikinčiuosius, o Loto žmona išdavė pranašą Lotą aplankiusius angelus.

^b T. y. angelo Gabrieliaus.

67. Valdžia

Ši Mekos laikotarpio sūra pabrėžia Dievo galios išreiškimą per Jo kūriniją. Atmetusieji Dievą ir Prikėlimą gailėsis Pragare, o priėmusieji tikėjimą džiaugsis Rojuje. Absoliuti Dievo valdžia pateikta ją palyginant su stabų bejėgiškumu.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Maloneį

¹Palaimintas Tas, Kurio Rankoje visa valdžia – Jis yra Galintis Viską –

²Kuris sukūrė mirtį ir gyvybę, kad išmėgintų, kurie jūsų bus geriausi darbuose – Jis yra Visa Galintis, Atleidžiantis – ³Kuris sukūrė septynis dangus, vieną virš kito. Tu nematai kūrinijoje Maloningojo jokio trūkumo. Pažiūrėk darsyk! Ar matai nors kokį įtrūkumą? ⁴Tada dar ir darsyk pažiūrėk – tavo žvilgsnis grįš nusižeminęs ir nuvargęs.

⁵Išties Mes išpuošėme žemiausią dangų žvaigždėmis ir padarėme jas sviediniais šetonams 'užmėtyti' bei paruošėme jiems bausmę Liepsnos. ⁶Tie, kurie atmetė savo Viešpatį, kentės Pragaros bausmę. Koks siaubingas tai kelionės tikslas! ⁷Kai bus Pragaran įmesti, jie girdės 'siaubingą' Pragaros kvėpavimą jam užverdant, ⁸beveik pratrūksiant iš pykčio. Kiekvieną kartą, kai minia bus įmesta, jo saugotojai tars: „Ar neatėjo pas jus įspėjimo davėjas?“ ⁹Jie atsakys: „Taip, jis atėjo pas mus, bet mes laikėme jį melagiu ir tarėme: 'Alachas neapreiškė nieko. Jūs esate smarkiai paklydę.'“ ¹⁰Jie pridurs: „Jeigu būtume pasiklausę ir susimąstę, nebūtume tarp gyventojų Liepsnos!“ ¹¹Tad jie pripažins savo nuodėmes. Tegul traukiasi šalin Liepsnos gyventojai! ¹²Iš tiesų, bijojusieji savo Viešpaties Jo nematydami gaus atleidimą ir atlygį didį.

¹³Ar kalbate slapčiomis, ar atvirai – Jis žino jūsų slapčiausias mintis. ¹⁴Kaip Jis galėtų nežinoti Savo paties kūrinijos? Jis yra Subtilus,^a Visa Suprantantis. ¹⁵Jis išlygino jums žemę, tad keliaukite joje ir valgykite iš jos aprūpinimo. Pas Jį būsite prikelti. ¹⁶Ar jaučiatės saugūs,

^a Dievo santykiai su kūrinija yra subtilūs, dažnai nepastebimi, tačiau artimi.

kad Esantis danguje neprivers žemės jus praryti jai sudrebėjus? ¹⁷O gal jaučiatės saugūs, kad Esantis danguje neužlies jūsų akmenų audra? Jūs sužinosite, koks buvo Mano įspėjimas!

¹⁸Išties buvusieji anksčiau jų taip pat neigė. Tad koks 'baisus' buvo Mano atsakas. ¹⁹Ar jie nematė paukščių virš savęs, išskleidžiančių ir suskleidžiančių savo sparnus? Tik Maloningasis laiko juos 'danguje'. Iš tiesų, Jis yra Matantis Viską! ²⁰Kokia galia gali jums padėti be Maloningojo? Atmetusieji tikėjimą yra apsigavę! ²¹Kas jus aprūpins, jeigu Jis sulaukys Savo aprūpinimą? Ne! Jie įklimpę savo pasididžiavime ir tiesos neapkentime. ²²Kas yra geriau vedamas: ropojantis veidu žemyn, ar tiesiai einantis tiesiu keliu?

²³Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Jis sutvėrė jus ir davė klausą, regą ir protą. Mažai esate dėkingi.“ ²⁴Sakyk: „Jis paskleidė jus žemėje ir pas Jį būsite surinkti.“ ²⁵Jie klausia: „Kada šis pažadas bus ištesėtas, jei esate teisūs?“ ²⁶Sakyk: „Tik Alachas tai žino. Iš tiesų, aš esu tik aiškaus įspėjimo davėjas.“ ²⁷Kai jie matys tai artėjant,^a atmetusiųjų tikėjimą veidai taps tamsūs ir jiems bus tarta: „Štai – ko jūs šaukėtės!“^b ²⁸Sakyk: „Pagalvokite – nepaisant to, ar Alachas sunaikins mane ir mano pasekėjus ar suteiks mums malonę – kas apsaugos netikinčiuosius nuo skausmingos bausmės?“ ²⁹Sakyk: „Jis yra Maloningasis. Į Jį mes tikime ir Juo pasikliaujame. Jūs sužinosite, kas yra aiškiai paklydęs.“ ³⁰Sakyk: „Pagalvokite, jeigu jūsų vanduo susigertų į žemę, kas jums suteiktų šaltinio vandens?“

^a T. y. savo bausmę.

^b Netikintieji reikalavo Pranašo, kad jiems būtų atsiųsta bausmė, dėl kurios buvo įspėjami.

68. Rašiklis

Ši Mekos laikotarpio sūra buvo apreikšta kaip atsakas į apkalbas apie Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika. Joje pabrėžiamas išskirtinis jo charakteris, nesuderinamas su tariamu apsišaukėlišku. Taip pat joje peikiamas pasipūtumas tų, kurie mano, kad žemiški turtai leidžia jiems atmesti Prikėlimą. Norint atgrasyti stabmeldžius nuo tokio požiūrio, pateikiami pavyzdžiai iš senesnių tautų, kurios buvo stipresnės ir turtingesnės už mekiečius, tačiau vis tiek buvo sunaikintos.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Nūn.^a Prisiekiu rašikliu ir tuo, ką jie rašo!^b ²Tavo Viešpaties malone, tu, 'Pranaše Muhamedai', nesi beprotis. ³Iš tiesų, tau priklauso nesibaigiantis atlygis. ⁴Iš tiesų, tu esi išskirtinio charakterio. ⁵Greitai tu ir jie matys, ⁶kuris iš jūsų išprotėjęs. ⁷Iš tiesų, tavo Viešpats žino geriau, kas nuklydęs nuo Jo tako ir kas vedamas teisingai. ⁸Tad nepaklusk neigiantiems 'tiesą'! ⁹Jie trokšta, kad taptum nuolaidus 'jiems', ir kad tada jie taptų nuolaidūs 'tau'. ¹⁰Nepaklusk dažnai prisiekiančiam, niekingam, ¹¹šmeižikui, apkalbinėtoju, ¹²sulaikančiam gera, peržengiančiam ribas, nedoram, ¹³žiauriam, ir virš viso to – apsimėteliui, ¹⁴vien todėl, kad jis turi turto ir vaikų! ¹⁵Kai Mūsų apreiksimai yra skaitomi jam, jis sako: „Tai tėra pasakos senovės.“ ¹⁶Mes pažymėsim jo snukį!^c

¹⁷Iš tiesų, Mes išmėginome juos kaip ir sodo šeiminingus, prisiekusius, kad nuims derlių ryte, ¹⁸bet nepagalvojusius apie Alacho valią. ¹⁹Tad nelaimė užklupo jų sodą iš tavo Viešpaties jiems bemiegant ²⁰ir jis patapo pelenais. ²¹Ryte jie sušuko vieni kitiems: ²²„Eikite anksti imti derlių, jeigu norite nuskinti 'visus' vaisius.“ ²³Tad jie iškeliavo, kalbėdami patylomis: ²⁴„Neleiskite nė vienam varguoliui žengti jūsų

^a Žr. 2:1 išnašą.

^b Šioje eilutėje prisiekiamas angelais, užrašančiais visus žmogaus darbus.

^c Šios eilutės kalba apie Valyd ibn Mughyra, Mekos stabmeldį, pasižymėjusį priešikumu islamui. Badro mūšio metu jam buvo nukirsta nosis.

sodan šiandien.“²⁵ Jie išvyko ryte, užtikrintai siekdami savo tikslo,²⁶ tačiau pamatę sodą sušuko: „Iš tiesų, mes esame paklydę! ²⁷Ne! Mes netekome 'pragyvenimo šaltinio'.“²⁸ Išmintingiausias jų tarė: „Argi neraginau jūsų aukštinti Alachą?“²⁹ Jie atsakė: „Išaukštintas mūsų Viešpats! Mes buvome piktadariai.“³⁰ Tada jie ėmė kaltinti vieni kitus.³¹ Jie tarė: „Vargas mums! Mes peržengėme ribas.“³² Galbūt mūsų Viešpats duos mums geriau už tai. Iš tiesų, į Viešpatį mes gręžiamo savo viltis.“³³ Tokia yra bausmė, o bausmė Ateinančiame gyvenime bus didesnė, jeigu jie tai žinotų.

³⁴ Iš tiesų, dievobaimingieji turės iš savo Viešpaties malonės Rojaus sodus.³⁵ Ar galėtume Mes sulyginti paklūstančius sulig nusikaltėliais?³⁶ Kas jums yra? Kaip teisiatė? ³⁷ Ar turite raštą, kuriame skaitote, ³⁸ jog turėsite tai, ką pasirenkate? ³⁹ O gal sudarėte priesaiką su Mumis iki Prikėlimo Dienos, kad gausite, ko panorėsite? ⁴⁰ Klausk jų, 'Pranašė Muhamedai', kuris jų gali tai garantuoti? ⁴¹ O gal jie turi partnerius 'greta Alacho'? Tegul jie atveda savo partnerius, jeigu yra teisūs.⁴² Dieną, kai atsivers sunkumai^a ir jie bus pakviesti pulti kniūbsčia, 'atmetusieji tikėjimą' negalės to padaryti,⁴³ nugalėtomis akimis, pažeminti. Jie buvo kviečiami pulti kniūbsčia, jiems galint 'tai daryti'.

⁴⁴ Palik Man atmetusius šią žinią. Mes nuvesime juos į sunaikinimą, žingsnis po žingsnio, keliais, kurių jie nesupras.⁴⁵ Aš atidedu 'pabaigą' jiems trumpam. Iš tiesų, Mano planas yra tvirtas.⁴⁶ Ar tu prašai iš jų atlygio, kuris palieka juos skolose? ⁴⁷ O gal jie žino nematomą ir jį užsirašo? ⁴⁸ Tad būk kantrus dėl tavo Viešpaties sprendimo ir nebūk kaip bendražygis banginio, besišaukiantis 'Alacho' nelaimėje.^b ⁴⁹ Jeigu ne Alacho malonė parodyta jam, jis būtų kaltas ir išmestas atvirame krante.⁵⁰ Tačiau jo Viešpats pasirinko jį ir padarė teisuoliu.⁵¹ Iš tiesų, netikintieji beveik priverčia tave paslysti savo žvilgsniais, išgirdę priminimą, ir sako: „Iš tiesų, jis yra beprotis.“⁵² Bet tai tik priminimas pasauliams!

^a Verčiant pažodžiui: „Kai bus atverta 'Dievo' blauzda“. Anot *al-Ṭabarī* paaiškinimo, arabų kalboje blauzdos atvėrimas išreiškia siaubą ir sunkumą.

^b Ši eilutė kalba apie pranašą Joną, tebūnie jam taika (žr. 21:87, 37:139–148).

69. Neišvengiama realybė

Šioje Mekos laikotarpio sūroje, pavadintoje pagal pirmąją eilutę, priimanant apie anksčiau sunaikintas tautas aptariama šio bei Ateinančio gyvenimo bausmė. Sūroje tikinčiųjų apdovanojimas palyginamas su netikinčiųjų atlygiu. Paskutinė sūros dalis paneigia argumentus nukreiptus prieš Pranašą ir Koraną, bei patvirtina jų teisumą.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malone

¹Neišvengiama Realybė! ²Kas toji Neišvengiama Realybė? ³Kas tau leis žinoti, kas Neišvengiamoji Realybė yra?

⁴Samūdiečiai ir adiečiai neigė Užklumpančią Negandą.^a ⁵Samūdiečiai – juos sunaikino smarkus trenksmas. ⁶Adiečiai – juos sunaikino triukšmingas, smarkus vėjas, ⁷Alacho paskirtas jiems septynias naktis ir aštuonias dienas be perstojo, kad matytumėte juos gulinius negyvus, lyg tuščius palmių kamienus. ⁸Ar matote nors kokius jų likučius? ⁹Taip pat ir Faraonas, buvusieji anksčiau jo ir apverstų miestų tautos darė nuodėmes, ¹⁰nusižengdami savo Viešpaties pasiuntiniui. Tad Jis pagriebė juos triuškinančiu pagriebimu. ¹¹Iš tiesų, kai vanduo išsiliejo, Mes nešėme jus^b laive 'su Nojumi', ¹²kad padarytume tai priminimu jums ir kad klusni ausis tai suvoktų.

¹³Kai bus papūsta į Ragą^c vienu pūtimu ¹⁴ir žemė ir kalnai bus pakelti ir sutriuškinti vienu triuškinimu – ¹⁵tądien įvykis įvyks.^d ¹⁶Dangus bus perskeltas ir tądien trapus, ¹⁷su angelais ant savo kraštų. Tądien aštuoni 'didingi angelai' neš savo Viešpaties Sostą virš savęs. ¹⁸Tądien būsite pristatyti 'prieš Alachą' ir jokios jūsų paslaptys neliks paslėptos. ¹⁹Tie, kuriems jų įrašai bus duoti į dešinę ranką, tars: „Štai, mano įrašas! ²⁰Iš tiesų, aš žinojau, kad su manimi bus atsiskaityta.“

^a Užklumpanči Neganda yra vienas Teismo Dienos pavadinimų.

^b T. y. jūsų protėvius.

^c Prieš Teismo Dieną angelas papūs į Ragą ir visi žmonės mirs. Tada bus papūsta antrą kartą ir visi žmonės prisikels (žr. 39:68).

^d T. y. Teismo Diena.

²¹Jie gyvens palaimingai, ²²aukštuose Rojaus soduose, ²³kurių vaisiai bus pasiekiami ranka. ^{24r}Jiems bus tarta: „Valgykite ir gerkite džiaugdamiesi dėl to, ką darėte praėjusiomis dienomis.“ ²⁵Tačiau tie, kuriems jų įrašai bus duoti į kairę ranką, sakys: „Norėčiau, kad man nebūtų duotas įrašas mano ²⁶ir kad nežinočiau nieko apie atsiskaitymą savo! ²⁷Norėčiau, kad mirtis būtų pabaiga! ²⁸Mano turtas man nesuteikė naudos. ²⁹Mano galia buvo atimta iš manęs.“ ^{30r}Bus tarta: „Griebk juos ir surakink, ³¹ir tada degink juos Pragare, ³²tada surakink juos grandinėmis, septyniasdešimties rankų ilgio. ³³Iš tiesų, jie netikėjo į Alachą, Didingiausią, ³⁴ir neskatinio maitinti vargstančiųjų. ³⁵Tad šiandien čia jie neturės nei artimų draugų, ³⁶nei maisto, išskyrus pūlius iš žaizdų, ³⁷kuriuos valgys tik nusidėjėliai.“

³⁸Prisiekiu tuo, ką matote ³⁹ir ko nematote! ⁴⁰Iš tiesų, 'Koranas' yra garbingo Pasiuntinio žodis. ⁴¹Jis nėra proza poeto – koks mažas jūsų tikėjimas! – ⁴²nei murmėjimas pranašautojo – kaip mažai susimąstote! – ⁴³tai apreiškimas Viešpaties pasauliui! ⁴⁴Jeigu jis [t. y. Pranašas Muhamedas] išsigalvojo kažką apie Mus, ⁴⁵Mes tikrai pagriebtume jį už dešinės rankos, ⁴⁶nukirstume jo aortą ⁴⁷ir niekas iš jūsų negalėtų jo apsaugoti! ⁴⁸Iš tiesų, tai priminimas dievobaimingiesiems. ⁴⁹Iš tiesų, Mes žinome, kad dalis jūsų neigia tai. ⁵⁰Iš tiesų, tai taps nusivylimu atmetusiems tikėjimą. ⁵¹Iš tiesų, tai yra aiški tiesa. ⁵²Tad aukštink vardą savo Viešpaties Didingiausio!

70. Pakilimo keliai

Ši Mekos laikotarpio sūra pavadinta trečioje eilutėje minimais „Pakilimo keliais“, kuriais angelai keliauja tarp žemės ir dangų. Joje peikiama stambeldžiai, išjuokiantys Teismo Dieną ir Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika. Prikėlimo Diena yra patvirtinta ir jos siaubą keliantys įvykiai paminėti. Taip pat sūroje apibūdinami sėkmingi žmonės, kuriems bus suteikti Rojaus sodai.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malone

¹Paprašę prašantysis bausmės, ^a užklupsiančios ²atmetusius tikėjimą – niekas jos nesulaikys – ³iš Alacho, Viešpaties ‘dangaus’ pakilimo kelių, ⁴kuriais pas Jį pakils angelai ir Dvasia, ^bDieną penkiasdešimties tūkstančių metų ilgio. ^c⁵Tad būk kantrus, ‘Pranaše Muhamedai’, kantrybe gražia. ⁶Iš tiesų, jie mano tai esant neįmanoma, ⁷bet Mes manome tai esant neišvengiama. ⁸Tądien dangus bus kaip išlydytas varis, ⁹o kalnai lyg vilnos kuokštai, ¹⁰ir joks draugas neklaus apie savo draugą, ¹¹‘nors’ jie matys vienas kitą. Nusikaltėliai norės išpirkti save nuo bausmės tądien savo vaikais, ¹²sutuoktiniais ir broliais, ¹³artimaisiais, priglaudusiais juos, ¹⁴ir visais esančiais žemėje, jeigu tai juos išgelbėtų. ¹⁵Ne! Tai įniršusi Ugnis, ¹⁶nuplėšianti odą. ¹⁷Ji pakvies nusigrėžusius ir nusišokusius ‘nuo tiesos’, ¹⁸kaupusius turtą ir jį slėpusius.

¹⁹Iš tiesų, žmonija buvo sukurta nekantri, ²⁰susikrimsi, kai ją užklumpa blogis, ²¹šykšti, kai ją paliečia gėris, – ²²išskyrus besimeldžiančius, ²³pastovius savo maldose, ²⁴kurių turte įteisinta dalis, ²⁵skirta prašančiam ir nepasiturinčiam, ²⁶kurie tvirtai tiki Atpildo Diena, ²⁷kurie bijo savo Viešpaties bausmės, ²⁸nuo kurios niekas nėra apsaugotas, ²⁹kurie saugo savo tyrumą, ³⁰išskyrus nuo sutuoktinių ar

^a Netikintieji reikalavo, kad Dievas jiems nusiųstų bausmę dėl kurios perspėjo Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika.

^b T. y. Angelas Gabrieliūs.

^c T. y. Teismo Dieną.

jiems priklausančių 'vergių'^a – dėl jų nėra jiems kaltės, ³¹bet siekiantys daugiau to peržengia ribas – ³²kurie sergi tai, kas jiems patikėta, ir savo priesaikas, ³³kurie liudija sąžiningai, ³⁴kurie saugo savo maldas. ³⁵Jie bus Rojaus soduose, pagerbti.

³⁶Tad kas yra su atmetusiais tikėjimą? Kodėl jie skuba pas tave, 'Pranaše Muhamedai', ³⁷grupėmis iš dešinės ir kairės, 'kad išjuoktų tave'? ³⁸Ar jie visi tikisi, kad bus priimti į malonės Sodus? ³⁹Ne! Iš tiesų, jie žino, iš ko juos sukūrėme. ⁴⁰Prisiekiu saulėtekių ir saulėlydžių Viešpačiu – Mes turime galią ⁴¹juos pakeisti geresniais. Mes negalime būti 'nuo to' sulaikyti. ⁴²Tad palik juos įnikusius į bereikšmes kalbas ir pramogas, kol ateis Diena, jiems prižadėta – ⁴³Diena, kai jie išeis iš savo kapų paskubomis, lyg skubėdami link stabų, ⁴⁴nuleistomis akimis, pažeminimo užgobti. Tai Diena, kuri buvo jiems prižadėta.

^a Žr. 4:3 išnašą b.

71. Nojus

Ši Mekos laikotarpio sūra apibūdina kaip pranašas Nojus, tebūnie jam taika, 950 metų kvietė žmones paklusti Dievui (žr. 29:14). Nepaisant ilgo kvietimo, Nojaus tauta neigė jo skelbiamas tiesas apie Dievo vienišumą ir gailestingumą, ir dėl to buvo nubauta.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Iš tiesų, Mes siuntėme Nojų jo tautai, ²'tardami jam': „Perspėk savo tautą, kol skausminga bausmė neužklupo jų.“ ³Nojus tarė: „Mano tauta! Esu siųstas jums su aiškiu įspėjimu – ⁴garbinkite Alachą, bijokite Jo ir pakluskite man. ⁵Jis atleis jūsų nuodėmes ir atidės jūsų pabaigą iki nustatyto laiko. Iš tiesų, kai Alacho nustatytas laikas ateis – jis negalės būti atidėtas, jeigu tai žinotumėte!“

⁶Jis tarė: „Mano Viešpatie! Iš tiesų, aš kviečiau savo tautą dieną ir naktį, ⁷bet mano kvietimas tik paskatino juos nusigręžti. ⁸Kiekvieną kartą man pakvietus juos į Tavo atleidimą, jie užsikemša pirštais savo ausis, uždengia save drabužiais, tęsdami 'tiesos atmetimą', ir tampa išdidžiai pasipūtę. ⁹Aš kviečiau juos atvirai, ¹⁰o po to kviečiau juos viešai ir privačiai, ¹¹skelbdamas: 'Siekite savo Viešpaties atleidimo – iš tiesų, Jis yra Atleidžiantis. ¹²Jis užlies jus gausiu lietumi, ¹³suteiks jums turto ir vaikų, ir duos jums sodus bei upes. ¹⁴Kas jums yra, kad nerodote pagarbos Alacho Didybei, ¹⁵kai Jis sukūrė jus etapais?^a ¹⁶Ar nematote, kaip Alachas sukūrė septynis dangus, vieną virš kito, ¹⁷padarydamas juose mėnulį šviesa ir saulę žibintu? ¹⁸Alachas padarė jus augančius iš žemės lyg augalus.^b ¹⁹Po to Jis sugrąžins jus į ją ir vėl iš jos pakels. ²⁰Alachas išskleidė jums žemę, ²¹kad vaikščiotumėte jos plačiais takais.“

²²Nojus tarė: „Mano Viešpatie! Iš tiesų, jie nepakluso man ir sekė tuo 'didžiūnu', kurio turtas ir vaikai suteiks jam tik nuostolį. ²³Jie

^a Žr. 22:5 ir 23:12-14.

^b Kaip ir augalai išaugantys iš žemės, žmonijos tėvas, Adomas, buvo sukurtas iš jos. Todėl visa žmonija, metaforiškai, buvo išauginta iš žemės.

surezgė didį sąmokslą²³ ir tarė: 'Neapleiskite savo stabų, ypač Vádo, Suvo, Jágūso, Jáūko ir Násro.²⁴ Išties jie paklaidino daugelį. Tad suteik piktadariams tik nuklydimą.'

²⁵Dėl nuodėmių jie buvo paskandinti ir priimti Ugnin. Jie nerado, kas jiems padėtų prieš Alachą. ²⁶Nojus meldė: „Mano Viešpatie! Nepalik nė vieno atmetusio tikėjimą žemėje. ²⁷Jeigu paliksi juos, jie paklaidins Tavo tarnus ir gimdys tik nedorėlius, atmetusius tikėjimą.

²⁸Mano Viešpatie! Atleisk man, mano tėvams ir žengiantiems į mano namus su tikėjimu, bei 'visiems' tikintiesiems ir tikinčiosioms, o piktadariams suteik tik jų pražūtį.'

^a Šie buvo pagrindiniai Nojaus tautos stabai. Prieš pradėdamas juos garbinti, jie buvo dievobaimingi žmonės, kurių garbei Nojaus protėviai pastatė statulas. Laikui bėgant, tos statulos tapo garbinamais stabais.

72. Džinai

Šioje Mekos laikotarpiu apreikštoje sūroje pateikiama istorija apie tai, kaip grupė džinų priėmė tikėjimą išgirdę Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika, skaitant Koraną. Tuo tarpu, arabų stabmeldžiai sūroje kritikuojami už savo užsispyrimą atmetant tiesą. Taip pat jie yra įspėjami, jeigu ir toliau nepriims tikėjimo, apie Atpildo Dieną ir jų laukiančias kančias.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Man buvo apreikšta, kad grupė džinų klausėsi 'Korano', tardami: 'Iš tiesų, mes girdėjome nuostabų skaitymą.^a ²Jis veda į teisingumą, tad mes patikėjome juo ir negarbiname vietoj savo Viešpaties nieko. ³Mes tikime, kad' mūsų Viešpats, Išaukštinta Jo Didybė, neėmė Sau nei sutuoktinės, nei atžalos, ⁴ir kad kvailiai iš mūsiškių sakydavo apie Alachą baisias melagystes. ⁵Mes manėme, kad žmonės ir džinai niekada apie Alachą nemeluos. ⁶Kai kurie žmonės siekė prieglobsčio pas džinų – tad jie tik padidino jų nedorumą.^b ⁷Jie galvojo, kaip ir jūs, kad Alachas neprikels nė vieno. ⁸Mes mėginome pasiekti dangus, bet atradome juos pilnus sargybinių ir degančių liepsnų. ⁹Mes užimdavome vietas ten, kad pasiklausytume,^c tačiau dabar besiklausantys ras liepsną laukiančią jų. ¹⁰Dabar mes nežinome, ar blogis yra nulemtas esantiems žemėje, ar jų Viešpats trokšta jiems teisingos krypties. ¹¹Tarp mūsų yra geradariai ir tarp mūsų yra kiti. Mes sekame skirtingais takais. ¹²Mes įsitikinome, kad nesukelsime nesėkmės Alachui žemėje ir negalėsime nuo Jo pabėgti. ¹³Kai išgirdome vadovą, patikėjome juo. Priimantys tikėjimą į savo Viešpatį nebijos nei praradimo, nei neteisybės. ¹⁴Tarp mūsų yra paklūstančių 'Alachui' ir nuklydėlių. Kas pakluso – tie įgijo teisingą vedimą, ¹⁵o nuklydėliai – jie bus Pragaros kuras.“

^a Koranas tiesiogine žodžio prasme reiškia „Skaitinys“.

^b Žr. 6:128.

^c Džinai išgirdavo angelus perduodant žinias apie ateitį ir atskleidavo jas būrėjams

¹⁶Jeigu jie pasektų tiesiu taku, Mes suteiktume jiems gausybę geriamo vandens – ¹⁷išbandymui jų.^a Nusigręžiantys nuo savo Viešpaties atminimo bus Jo priimti į varginančią bausmę. ¹⁸Garbinimo vietos yra skirtos tik Alachui, tad nesišaukite jose vietoj Jo nieko. ¹⁹Tačiau vis vien Alacho tarnui atsistojus maldai skirtai tik Jam, stabmeldžiai beveik užgriuvo jį. ²⁰Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Aš šaukiuosi savo Viešpaties, negarbindamas vietoj Jo nieko kito.“ ²¹Sakyk: „Ne mano galioje yra jums pakenkti ar suteikti naudos.“ ²²Sakyk: „Niekas negali manęs apsaugoti nuo Alacho, 'jeigu Jam nepaklusiui', ir nerasčiau aš prieglobsčio, išskyrus pas Jį. ²³'Mano pareiga' yra perduoti 'tiesą' iš Alacho ir Jo žinią.“ Nepaklusę Alachui ir Jo Pasiuntiniui bus įmesti Ugnin, būti ten amžinai ir per amžius.

²⁴Kai matys tai, kas buvo pažadėta, jie sužinos, kas yra silpnesnis pagalbininkais ir kas menkesnis savo skaičiumi. ²⁵Sakyk: „Aš nežinau, ar artima tai, kas jums pažadėta, ar mano Viešpats nustatė tam tolimą laiką. ²⁶Jis yra Žinantis nematomą ir Jis neatskleidžia to nė vienam, ²⁷išskyrus Savo išrinktiesiems pasiuntiniams. Jis paskiria angelus sargais prieš juos ir už jų, ²⁸kad užtikrintų perdavimą Viešpaties žinios. Jis apėmė 'Savo žiniomis' viską, kas juose, ir laiko įrašus visko.“

^a Dievo suteiktas aprūpinimas yra ne tik Jo dovana, bet ir išbandymas, skirtas patikrinti žmonių dėkingumui bei nuolankumui.

73. Apsisiautęs

Tai ankstyvo Mekos laikotarpio sūra, kuria Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, buvo ruošiamas ateities išbandymams. Ji pataria Pranašui siekti atokvėpio maldose, o netikintieji įspėjami dėl jų laukiančios bausmės.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Maloneį

¹Tu, kuris apsisiautęs 'savo drabužiais'! ²Praleisk naktį stovėdamas 'maldoje', išskyrus truputį – ³pusę jos, ar šiek tiek mažiau, ⁴ar šiek tiek daugiau – ir skaityk Koraną raiškiai. ⁵Iš tiesų, Mes pasiūsim tau žodį sunkų. ⁶Iš tiesų, garbinimas nakties metu paveikia stipriau ir yra tinkamesnis 'Korano' skaitymui. ⁷Iš tiesų, tu esi dieną užsiėmęs ilgai. ⁸Atmink vardą savo Viešpaties ir atsiduok Jam visiškai. ⁹Jis yra Viešpats rytų ir vakarų. Niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Jį, tad savo reikalus Jam patikėk. ¹⁰Būk kantrus, 'Pranaše Muhamedai', dėl to, ką jie sako, ir mandagiai jų venk. ¹¹Palik Man neigėjus, gyvenančius prabangoje, leisk jiems atsipūsti trumpam. ¹²Iš tiesų, Mums priklauso pančiai ir Ugnis, ¹³springdantis valgis ir bausmė skausminga – ¹⁴Dieną, kai žemė ir kalnai drebės, ir kai kalnai taps bėgančio smėlio kopomis.

¹⁵Iš tiesų, Mes siuntėme Pasiuntinį liudininku jums, kaip ir pasiuntinį, kurį siuntėme Faraonui. ¹⁶Tačiau Faraonas nusižengė pasiuntiniui, tad pagriebėme Jį pražūtingu griebimu. ¹⁷Kaip jūs, netikintieji, apsaugosite save nuo Dienos, kai vaikų plaukai taps žili? ¹⁸Ji privers dangų plyšti pusiau. Jo pažadas bus išpildytas. ¹⁹Iš tiesų, tai priminimas. Tegul to norintys renkasi taką pas Viešpatį savo!

²⁰Iš tiesų, tavo Viešpats žino, kad tu, 'Pranaše Muhamedai', stovi maldose beveik du trečdalius nakties, pusę jos, ar vieną trečdalį, kaip ir esantys kartu su tavimi. Alachas nustato nakties ir dienos 'laiką'. Jis žino, kad jūs, 'tikintieji', negalėsite to pakelti, ir priėmė atgailą jūsų. Tad skaitykite 'maldose', ką galite iš Korano. Jis žino, kad kai kurie jūsų bus ligoniai, ir kad kiti keliaus žemėje ieškodami Alacho dovanų,

o dar kiti kovos vardan Alacho. Tad skaitykite, ką galite iš jo, atilkite maldą, mokėkite išmaldos mokestį ir duokite Alachui gerą paskolą 'aukodami labdarai'. Ką gero padarote dėl savęs – rasite tai pas Alachą kaip atlygį dar geresnį ir didesnį. Siekite Alacho atleidimo. Iš tiesų, Alachas yra Atleidžiantis, Suteikiantis Malonę!

74. Užsidengęs

Po pirmojo susitikimo su angelu Gabrieliumi, Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, grįžo namo apimtas išgąsčio ir paprašė savo žmonos, Khadidžos, jį uždengti drabužiais. Pirmos septynios šios sūros eilutės buvo apreikštos po šio įvykio, o likusi dalis kiek vėliau. Sūra baigiasi atkreipdama dėmesį į tai, koks kvailas yra požiūris neigiančių apreikšimą ir Prikėlimą, apie kurį sekančioje sūroje bus kalbama plačiau.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Tu, kuris užsidengęs 'savo drabužiais'! ²Kilk ir perspėk, ³ir savo Viešpatį aukštink. ⁴Apvalyk savo drabužius ⁵ir purvo venk.^a ⁶Nedaryk paslaugos, siekdamas 'susigrąžinti' daugiau,^b ⁷ir būk kantrus vardan Viešpaties savo.

⁸Kai bus papūsta į Trimitą^c – ⁹tądien bus sunku, ¹⁰atmetusiems tikėjimą nelengva. ¹¹'Pranaše Muhamedai', palik Man tą,^d kurį Aš Vienas sukūriau, ¹²kuriam daviau gausybę turto ¹³ir vaikų šalimais, ¹⁴ir kuriam padariau gyvenimą lengvą. ¹⁵Tačiau po to jis vis vien trokšta daugiau. ¹⁶Taip! Iš tiesų, jis buvo užsispyręs dėl Mūsų apreikšimų. ¹⁷Aš suteiksiu jam sunkią kančią. ¹⁸Iš tiesų, jis apmąstė ir nusprendė 'atmesti tiesą'. ¹⁹Prakeiktas jis, kaip jis nusprendė! ²⁰Tegul būna prakeiktas jis, kaip jis nusprendė! ²¹Tada jis pažvelgė ²²ir paniuręs susiraukė, ²³ir nusigręžė pasipūtęs, ²⁴tardamas: „Tai tėra senovės burtai. ²⁵Tai tėra žmogaus žodžiai!“

^a Purvas šioje eilutėje reiškia stabus, bet taip pat apima ir amoralų elgesį.

^b Nors suteikiant paslaugą dažniausiai tikimasi, kad anksčiau ar vėliau už ją bus atsilyginta, islamas ragina daryti paslaugas nesitikint jokio atlygio.

^c Čia kalbama apie antrąjį papūtimą į Ragą (žr. 39:68). Nors Korane šis instrumentas vadinamas Ragu (arab. *al-Šūr*), šioje eilutėje jis įvardintas kaip trimitas (arab. *al-Nākūr*).

^d Ši ir sekančios eilutės kalba apie Valyd ibn Mughyra – didį Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, priešą, kuris taip pat buvo peikiamas 64:10-16 eilutėse.

²⁶Aš įmesiu jį svilinančion Ugnin! ²⁷Ir kas tau leis žinoti, kas toji svilinti Ugnis? ²⁸Ji neleidžia nei gyventi, nei mirti, ²⁹degindama žmogaus odą. ³⁰Virš jos yra devyniolika 'sargų'. ³¹Mes paskyrėme tik angelus Ugnies saugotojais ir padarėme jų skaičių išbandymu atmetusiems tikėjimą, kad užtikrinti būtų Rašto žmonės, ir kad tikinčiųjų tikėjimas augtų, ir kad nei Rašto žmonės, nei tikintieji neabejotų, ir kad 'veidmainiai', turintys ligą širdyse, bei netikintieji ginčytųsi: „Ko Alachas norėjo šiuo aprašymu?“ Alachas paklaidina, ką panori, ir veda, ką panori. Niekas nežino tavo Viešpaties galių, išskyrus Jį. Tai yra tik priminimas žmonijai.

³²Ne! Prisiekiu mėnuliui ³³ir naktimi, atsitraukiančia, ³⁴ir rytu, prašvintančiu! ³⁵Iš tiesų, tai vienas didingiausių dalykų – ³⁶įspėjimas žmonijai, ³⁷tiems iš jūsų, kurie jį pirmieji priims arba pasiliks užnugary.

³⁸Kiekviena siela atsakys už savo veiksmus, ³⁹išskyrus dešiniuosius žmones, ⁴⁰kurie Rojaus soduose klausinės ⁴¹apie nusikaltėlius: ⁴²„Kas privedė jus prie svilinančios Ugnies?“ ⁴³Jie atsakys: „Mes nebuvo tarp besimeldžiančiųjų, ⁴⁴nemaitinome vargstančių, ⁴⁵tuščiažodžia-vome vieni su kitais ⁴⁶ir neigėme Atpildo Dieną, ⁴⁷kol neišvengiama 'mirtis' pasiekė mus.“ ⁴⁸Tarpininkų užtarimas jiems nepadės.

⁴⁹Kas jiems yra, kad jie nusigręžia nuo priminimo, ⁵⁰lyg išsigandę asilai, ⁵¹bėgantys nuo liūto? ⁵²Taip! Kiekvienas jų trokšta, kad jam būtų duotas 'asmeninis' raštas, išskleistas 'prieš jo paties akis'. ⁵³Ne! Jie nebijo Ateinančio gyvenimo. ⁵⁴Ne! Šis 'Koranas' yra priminimas. ⁵⁵Tegul būna dėmesingi jam, kas nori. ⁵⁶Tačiau jie galės būti jam dėmesingi tik Alacho valia. Jis yra vertas dievobaimingumo ir turintis teisę atleisti.

75. Prikėlimas

Šios Mekos laikotarpio sūros pagrindinė tema yra Prikėlimo Diena ir atsakas ją neigiantiems. Joje pabrėžiama, kad Prikėlimas ir Teismas yra neišvengiama realybė. Taip pat joje apibūdinama Dievo galia ir duodami nurodymai Pranašui Muhamedui, tebūnie jam taika, nesku- bėti skaitant Koraną.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malone

¹Prisiekiu Prikėlimo Diena ²ir sau priekaištaujančia siela!^{1a} ³Ar žmogus mano, kad negalėsime surinkti jo kaulų? ⁴Taip! Mes galime atkurti netgi jo pirštų galiukus. ⁵Tačiau žmogus trokšta neigti tai, kas prieš jį, ⁶klausdamas 'pašaipiai': „Kada bus Prikėlimas?“

⁷Kai akys bus apakintos, ⁸mėnulis užtemdytas ⁹ir saulė su mėnuliu sujungti – ¹⁰tądien žmogus sušuks: „Kur pabėgimas?“ ¹¹Ne! Nebus prieglobsčio tada. ¹²Tądien visi atsidurs prieš Viešpatį tavo ¹³ir visiems bus pranešta, ką jie atsinešė ir ką paliko. ¹⁴Taip! Žmonės liudys prieš save pačius, ¹⁵nepaisant jų pasiteisinimų pateiktų.

¹⁶'Pranaše Muhamedai', neskubink savo liežuvio, stengdamasis greičiau įsiminti apreikštą Koraną. ¹⁷Iš tiesų, Mums priklauso jį surinkti ir jo skaitymą 'padaryti lengvu'. ¹⁸Tad kai perskaitėme apreikimą 'per angelą Gabrielių', sek jo skaitymu. ¹⁹Mums priklauso jį padaryti aiškiu.

²⁰Ne! Jūs mylite šį trumpalaikį gyvenimą ²¹ir apleidžiate Ateinantįjį. ²²Tądien kai kurie veidai bus šviesūs, ²³žiūrintys į savo Viešpatį, ²⁴o kiti veidai bus tamsūs, ²⁵manantys, kad kažkas baisaus jiems nutiks.

²⁶Ne! Kai siela pasieks raktikaulį 'žmogui mirštant' ²⁷ir bus tarta: „Kas jį išgydys?“ ²⁸o mirštantysis supras, kad atėjo jo laikas atsiskirti, ²⁹ir kai jo kojos bus surištos 'drobule' – ³⁰tądien jie bus suvaryti pas Viešpatį tavo.

^a Sau priekaištaujanči siela yra tikintysis, kuris kaltina save padaręs blogą darbą ir siekia pasitaisyti.

³¹Jis netikėjo ir nesimeldė, ³²bet neigė ir nususuko, ³³tada žengė pas savo žmones, pilnas pasididžiavimo. ³⁴Vargas tau! Vargas! ³⁵Darkart vargas tau! Vargas! ³⁶Ar žmogus mano, jog buvo paliktas be tikslo? ³⁷Ar jis nebuvo ištryškęs sėklos lašas? ³⁸Tada tapo kraujo krešulėliu ir tada Jis suformavo jį pagal proporciją, ³⁹padarydamas iš jo abi lytis, vyro ir moters. ⁴⁰Ar šis 'Kūrėjas' nėra Galintis sugrąžinti mirusius gyventi?

76. Žmogus

Šioje Mekos laikotarpio sūroje apibūdinta tai, kaip žmogus buvo sukurtas ir kokios Dievo malonės buvo jam skirtos. Dievas davė žmogui juti-mus ir protą, padedančius atskirti tiesą nuo melo, ir nurodė tiesų kelią. Jis taip pat davė žmogui laisvą valią rinktis priimant Dievo vedimą. Atlygis pasirinkusiems eiti tiesiu keliu yra apibūdintas keletu eilučių (11–22), tuo tarpu, bausmė jį atmetusiems šioje sūroje apibūdinta tik viena (4 eilutė), tam skiriant daugiau dėmesio sekančioje sūroje. Pra-našas Muhamedas, tebūnie jam taika, yra raginamas būti kantrus ir tvirtas, bei nepasiduoti netikinčiųjų spaudimui.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Argi nėra tokio laiko, kai žmogus nebuvo vertas paminėjimo?^a ²Iš tiesų, Mes sukūrėme žmogų iš sėklos lašo mišinio, kad išmėgintume jį, tad padarėme jį girdintį ir regintį. ³Iš tiesų, Mes jau parodėme jam taką, 'tad jam pačiam rinktis', dėkingas jis bus ar ne.

⁴Iš tiesų, Mes paruošėme atmetusiems tikėjimą grandines, pančius ir deginančią Ugnį. ⁵Iš tiesų, teisuoliai gers 'vyną' iš taurių, sumaišytą su *kafūru* – ⁶šaltiniu, iš kurio gers Alacho tarnai, tekančiu jų noru. ⁷Jie laikosi priesaikų ir bijo Dienos, kurios blogis bus paplitęs, ⁸ir dalinasi maistu, nepaisant meilės jam, su vargšais, našlaičiais ir karo belaisviais, ⁹'tardami': „Mes maitiname jus vardan Alacho, netrokšdami iš jūsų nei atlygio, nei padėkos. ¹⁰Mes bijome iš savo Viešpaties siaubingai niūrios Dienos.“ ¹¹Alachas apsaugos juos nuo tos Dienos siaubo ir suteiks jiems švytėjimą, džiaugsmą ¹²ir atlygį už jų kantrybę – Rojų ir šilko drabužius.

¹³Jie sėdės jame atsilošę krėsluose, nematydami karščio ir šalčio. ¹⁴Sodų šešėlis bus virš jų ir jo vaisiai bus lengvai pasiekiami. ¹⁵Jiems bus patiekta sidabrinėse lėkštėse ir krištolinėse taurėse, ¹⁶krištolinio sidabro, pripildytose pagal jų troškimą. ¹⁷Jiems bus duota gerti 'tyro vyno' su imbiero prieskoniu ¹⁸iš jo šaltinio, vadinamo *Salsabyliu*.

^a Tai yra laikas, kai žmogus yra ankstyvoje embriono stadijoje.

¹⁹Jiems patarnaus nesenstantys jaunuoliai. Kai juos matysite, manysite juos esant pabertais perlais. ²⁰O jeigu apsidairysite, matysite palaimą ir didžią karalystę. ²¹Jo gyventojai bus aprengti žaliais drabužiais iš puikaus šilko ir brokato. Jie dėvės sidabro apyrankes ir jų Viešpatys duos jiems gėrimą tyrą. ²²Bus tarta: „Iš tiesų, tai atlygis jūsų. Jūsų pastangos buvo įvertintos.“

²³Iš tiesų, Mes apreiškėme Koraną tau, 'Pranaše Muhamedai', dalimis. ²⁴Tad būk kantrus dėl savo Viešpaties sprendimo ir nepaklusk jokiam nedorėliui ir nedėkingam iš jų tarpo. ²⁵Atmink vardą savo Viešpaties ryte ir vakare, ²⁶pulk kniūbsčia prieš Jį dalį nakties ir aukštink Jį ilgai per naktį.

²⁷Iš tiesų, šie 'stabmeldžiai' mėgsta trumpalaikį gyvenimą, palikdami už savęs sunkią Dieną. ²⁸Mes sukūrėme juos ir sutvirtinome jų formą. Jeigu panorėtume, pakeistume juos kitais.

²⁹Iš tiesų, tai priminimas. Tegul to norintys renkasi taką pas Viešpatį savo! ³⁰Tačiau jie galės rinktis jį tik Alacho valia.^a Iš tiesų, Alachas yra Visa Žinantis, Išmintingas! ³¹Jis priima, ką panori, Savo malonėn, bet piktadariams – Jis paruošė jiems bausmę skausmingą.

^a Dievas leis eiti tiesiu keliu tik tiems, kurie yra nuoširdžiai Jam atsidavę.

77. Siunčiami vėjai

Ši Mekos laikotarpio apreiškta sūra pavadinta pagal pirmąją eilutę, kurioje prisiekama Dievo siųstais vėjais. Joje aptariama Teismo Diena, jos neišvengiamumas ir pagrįstumas. Taip pat sūroje apibūdinami šios Dienos įvykiai bei tikinčiųjų ir netikinčiųjų likimai.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Prisiekiu vienas po kito siunčiamais vėjais, ²ir vėjais gūsių smarkių, ³ir vėjais, išsklaidančiais 'debesis ir lietu', ⁴ir 'angelais', tvirtai atskiriančiais 'tiesą nuo melo', ⁵bei pristatančiais apreiškimą, ⁶su pateisiniu ar išpėjimu! ⁷Iš tiesų, įvyks tai, kas jums pažadėta. ⁸Kai žvaigždės bus užgesintos, ⁹dangus atvertas, ¹⁰kalnai nupūsti, ¹¹kai pasiuntinio laikas ateis – ¹²kuriai Dienai visa tai numatyta? ¹³Dienai Sprendimo! ¹⁴Tačiau kas tau leis žinoti, kas toji Sprendimo Diena? ¹⁵Vargas tądien neigusiams 'tiesą'! ¹⁶Ar Mes nesunaikinome ankstesniųjų tautų? ¹⁷Mes padarysime vėlesniąsias sekančias jomis. ¹⁸Taip Mes elgiamės su nusikaltėliais. ¹⁹Vargas tądien neigusiams 'tiesą'!

²⁰Ar nesukūrėme jūsų iš niekingo skysčio, ²¹padėdami jį saugioj vietoj ²²iki paskirto laiko?^a ²³Mes nustatėme 'jo vystymąsi'. Kaip puikiai Mes tai padarėme! ²⁴Vargas tądien neigusiams 'tiesą'! ²⁵Ar nepadarėme Mes žemės būstu, ²⁶gyviems ir mirusiems, ²⁷pastatydami ant jos tvirtus kalnus ir suteikdami jums gėlą vandenį gėrimui? ²⁸Vargas tądien neigusiams 'tiesą'!

²⁹'Atmetusiems tikėjimą bus tarta': „Ženkite! 'Štai Ugnis', kurią neigėte! ³⁰Ženkite šešėlin 'dūmo', kylančio trimis kolonomis, ³¹nesuteikiančio nei vėsos, nei palengvėjimo nuo liepsnų. ³²Iš tiesų, ji meta kibirkštis, dydžio sulig tvirtovėmis, ³³tamsias' lyg tamsiausi kupranugariai.“^b ³⁴Vargas tądien neigusiams 'tiesą'! ³⁵Šią Dieną jie nekalbės ³⁶ir nebus leista jiems teisintis. ³⁷Vargas tądien neigusiams 'tiesą'!

^a Čia kalbama apie žmogaus embriono užsimezgimą.

^b Verčiant pažodžiui: „geltoni kupranugariai“. Tamsios spalvos kupranugariai apšviesti spindėdavo geltonu atspalviu.

³⁸„Bus tarta“: „Tai Sprendimo Diena. Mes surinkome jus ir ankstesnes kartas. ³⁹Jeigu turite planą prieš Mane – tada vykdykite jį.“ ⁴⁰Vargas tądien neigusiems „tiesą“! ⁴¹Iš tiesų, dievobaimingieji bus tarp šešėlių ir šaltinių, ⁴²bei vaisių, jiems trokštamų. ⁴³„Jiems bus tarta“: „Valgykite ir gerkite laimingi. Tai atlygis už jūsų darbus.“ ⁴⁴Iš tiesų, taip Mes atlyginame darantiems gera. ⁴⁵„Tačiau“ vargas tądien neigusiems „tiesą“! ⁴⁶„Valgykite ir mėgaukitės trumpam. Iš tiesų, jūs esate nusikaltėliai.“ ⁴⁷Vargas tądien neigusiems „tiesą“! ⁴⁸Kai jiems sakoma: „Lenkitės prieš Alachą“, jie nesilenkia. ⁴⁹Vargas tądien neigusiems „tiesą“! ⁵⁰Kurią žinią po šio „Korano“ jie priims?

78. Žinia

Šios Mekos laikotarpiu apreiškotos sūros pagrindinė tema yra Prikėlimo Diena, apie kurią netikintieji klausinėjo Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika. Taip pat joje minimi Dievo galios ženklai, kuriuos supratęs žmogus suvokia, kad žmogaus Prikėlimas Teismo Dienai yra nesudėtingas Tam, Kuris sukūrė mus pirmąjį kartą.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Maloneį

¹Apie ką jie klausinėja? ²Apie didžią žinią, ³dėl kurios jie nesutaria. ⁴Ne! Jie sužinos. ⁵Vėlgi ne! Jie sužinos. ⁶Ar nepadarėme žemės atokvėpio vieta ⁷ir kalnų – atramomis? ⁸Mes sukūrėme jus poromis ⁹ir padarėme jūsų miegą poilsiu, ¹⁰ir padarėme naktį užklotu, ¹¹ir padarėme dieną gyventi, ¹²ir pastatėme virš jūsų septynis stiprius 'dangus', ¹³ir padarėme liepsnojančią šviesą, ¹⁴ir nusiuntėme iš lietaus debesų gausybę vandens, ¹⁵kad išaugintume juo javus ir augalus ¹⁶bei vešlius sodus.

¹⁷Iš tiesų, Sprendimo Diena turi nustatyti laiką. ¹⁸Diena, kai bus papūsta į Ragą ir jūs ateisite miniomis, ¹⁹kai dangus atsivers ir pavirs durimis, ²⁰kai kalnai bus išjudinti ir bus lyg miražas. ²¹Iš tiesų, Pragaras laukia pasaloje, – ²²nusižengusiems grįžimo vieta, ²³kurioje jie leis amžius, ²⁴neragaudami nei vėsos, nei gėrimo, ²⁵išskyrus verdantį vandenį ir purvinus pūlius. ²⁶"Tai bus" atlygis pelnytas. ²⁷Iš tiesų, jie nesitikėjo atpildo ²⁸ir melavo apie Mūsų ženklus, juos neigdami. ²⁹Mes kiekvieną dalyką išsaugojome Įrašė. ³⁰Ragaukite! Mes pridėsim jums tik kančią!

³¹Iš tiesų, dievobaimingiesiems skirtas laimėjimas – ³²sodai ir vynuogynai, ³³ir subrendusios 'mergelės' vienodo amžiaus, ³⁴ir sklidinos taurės. ³⁵Negirdės jie ten nei tuščių kalbų, nei melagysčių. ³⁶Atlygis iš tavo Viešpaties – gausi dovana apskaičiuota – ³⁷Viešpaties dangaus ir žemės, ir to, kas tarp jų, Maloningojo. Jie neturės lei-

dimo su Juo kalbėti. ³⁸Tądien stos Dvasia^a ir angelai eilėmis. Netars jie nei žodžio, išskyrus tą, kuriam leis Maloningasis, ir sakys jis tik tiesą. ³⁹Ši Diena – tiesa. Kas panorės, tegul renkasi kelią link Viešpaties savo. ⁴⁰Iš tiesų, Mes perspėjome jus apie artimą bausmę – tądien žmogus matys, ką parengė jo rankos, ir tars netikintysis: „Kad tik pavirsčiau dulkėmis!“^b

^a T. y. angelas Gabrielius.

^b Teismo Dieną bus įvykdytas teismas ne tik tarp žmonių, bet ir tarp gyvūnų, kurie po teisingumo įvykdymo bus paversti dulkėmis. Tai matydami netikintieji taip pat norės būti paversti dulkėmis, užuot kentę jiems paruoštą bausmę.

79. Išplėšiantieji

Pavadinta pagal pirmąją eilutę, ši Mekos laikotarpio sūra primena apie mirtį, įspėja apie prikėlimą ir pateikia pavyzdį, kaip Faraonas galvojo, jog yra neišvengiamas, bet negalėjo išvengti Dievo bausmės.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Prisiekiu 'angelais', išplėšiančiais jėga ²ir paimančiais lengvai, ³plaukikais plaukiančiais, ⁴aplenkiančiais mikliai ⁵ir įvykdančiais įsakymą! ⁶Tądien ims drebėti drebančioji ⁷ir seks ją pakartojantis. ⁸Kai kurios' širdys tądien bus virpančios iš baimės, ⁹nusižeminusiais žvilgsniais.

¹⁰Mekos stabmeldžiai' sako: „Nejau grįšime į ankstesnę būtį? ¹¹Po to, kai tapsime sutrūnijusiais kaulais?“ ¹²Pridėdami: „Tuomet tai būtų sugrįžimas nenaudingas!“ ¹³Bet štai – vienintelis trenksmas ¹⁴ir jie visi bus pabudinti!

¹⁵Ar pasiekė tave pasakojimas apie Mozę? ¹⁶Kai pašaukė jį Viešpats šventame Tuvos slėnyje: ¹⁷„Eik pas Faraoną, iš tiesų, jis peržengė ribas, ¹⁸ir sakyk: 'Ar apvalytum save? ¹⁹Kad nuvesčiau tave pas tavo Viešpatį ir kad taptum dievobaimingas.“ ²⁰Tada parodė Možė jam didįjį ženklą, ^d²¹bet jis neigė ir nepakluso, ²²ir nusigręžė paskubomis. ²³Tada surinko jis 'savo tautą' ir sušuko, ²⁴tardamas: „Tai aš esu jūsų viešpats aukščiausias!“ ²⁵Tad sugriebė jį Alachas, padarydamas jį pavyzdžiu už paskutinį ir pirmąjį 'nusižengimą'. ^e²⁶Iš tiesų, tame yra pamokymas bijantiems 'Alacho'.

^a Pirmą ir antrą šios sūros eilutės kalba apie angelus paimančius mirusio žmogaus sielą. Pasmerktųjų Pragarui sielos nenorės palikti kūno, todėl bus ištraukiamos per jėgą, o nulemtųjų žengti Rojų sielos bus paimtos lengvai.

^b Ši ir šeštoji eilutės kalba apie du papūtimus į Ragą. Po pirmojo papūtimo visi žmonės mirs, o po antrojo bus prikelti (žr. 39:68).

^c Šiais žodžiais stabmeldžiai šaipėsi iš Prikėlimo Dienos, ją atmesdami, bet pripažindami, jog ta Diena jiems iš tiesų nebūtų maloni.

^d T. y. jo lazda, pavirsiančią gyvate.

^e Pirmasis nusižengimas buvo priespauda prieš izraelitus ir Mozės neigimas, o antrasis buvo Faraono pasiskelbimas esant dievu.

²⁷Jūs esate sudėtingesnis kūrinys, ar dangus? Jis jį pastatė, ²⁸iškeldamas jo skliautą, jį išstobulindamas. ²⁹Jis uždengė jo naktį tamsuma ir atnešė jo šviesą. ³⁰Ir žemę – Jis išskleidė ją, ³¹išvedė iš jos vandenį ir ganyklas, ³²ir kalnus – Jis įtvirtino juos, ³³jūsų ir jūsų galvijų aprūpinimui. ³⁴Kai atvyks didžiulė triuškinanti neganda – ³⁵Diena, kai žmogus atsimins, dėl ko stengėsi, ³⁶ir Pragaras bus aiškiai parodytas jį reginčiam. ³⁷Tada to, kuris peržengė ribas ³⁸ir teikė pirmenybę šio pasaulio gyvenimui – ³⁹iš tiesų, Pragaras bus jo prieglobstis. ⁴⁰O to, kuris bijojo stoti prieš savo Viešpatį ir neleido savo sielai atsiduoti niekingoms aistroms – ⁴¹iš tiesų, Rojus bus jo prieglobstis.

⁴²Jie klausia tavęs apie Valandą: „Kada ji ateis?“ ⁴³Tačiau ne tau skirta pasakyti jos laiką. ⁴⁴Tik tavo Viešpats tai žino. ⁴⁵Tu esi tik įspėjimo davėjas jos bijančiajam. ⁴⁶Tądien, kai matys ją, jiems atrodys, lyg būtų pragyvenę ʿšame pasaulyjeʼ pusdienį arba tik rytą.

80. Susiraukė

Praėjusi sūra baigėsi paminėjimu, kad Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, yra tik išpėjimo davėjas bijantiems Valandos. O ši, taip pat Mekos laikotarpio sūra, buvo apreikšta po to, kai Valandos bijantis žmogus atėjo pas Pranašą prašydamas žinių. Jis buvo aklas ir nežymus asmuo, bet įsiterpė į Pranašo diskusiją su svarbiu Mekos didžiūnu. Dėl nemandagaus įsiterpimo, Pranašas parodė suirzusią veido išraišką. Dievas atsakė į šį veiksma papeikimu, nes Pranašo tikslas, minėtas praėjusiose sūroje, yra skirti dėmesį dievobaimingiesiems, tad pirmenybė turi būti skiriama būtent jiems, nesvarbu, su kokio aukšto rango asmeniu Pranašas tuo metu turėtų reikalų.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malone

¹Susiraukė ir nusigręžė, ²nes atėjo pas jį akklasis. ³Ir iš kur tau žinoti, galbūt jis apvalys 'savo sielą', ⁴arba jam bus priminta 'apie Alachą' ir priminimas atneš jam naudos? ⁵Tačiau manančiam, kad jam nieko nereikia – ⁶tu jam skiri dėmesį, ⁷nors ir nebus tau kaltės, jeigu jis neapvalys 'savo sielos'. ⁸O ateinančiam pas tave su troškimu 'mokyti' – ⁹bijančiam 'Alacho' – ¹⁰tu jam nedėmesingas. ¹¹Ne! Iš tiesų, tai priminimas. ¹²Tegul prisimena jį to norintys. ¹³Jis yra 'garbinguose ritinėliuose, ¹⁴išaukštintuose ir išgrynintuose, ¹⁵'nešamas' raštininkų rankomis, ¹⁶kilnių ir paklusnių.

¹⁷Teprakeiktas būna žmogus! Koks jis nedėkingas! ¹⁸Iš ko Jis sukūrė jį? ¹⁹Iš lašo jį sukūrė ir nustatė jo formą. ²⁰Tada palengvino jam kelią ²¹ir po to suteikė mirtį ir jį palaidojo. ²²Tada, kai Jis panorės, prikels jį. ²³Bet ne! Nevykdė 'žmogus' Jo įsakymo. ²⁴Tegul pažvelgia žmogus į savo maistą: ²⁵Mes išpylėme vandenį liūtimis, ²⁶tada įskėlėme žemėje įskėlimus ²⁷ir išauginome joje grūdus, ²⁸vynuoges ir daržoves, ²⁹alyvuoges ir datulių palmes, ³⁰vešlius sodus, ³¹vaisius ir žolę – ³²jūsų pačių ir jūsų galvijų aprūpinimui.

³³Kai ateis Kurtinantis Trenksmas – ³⁴tañdien vyras bėgs nuo savo brolio, ³⁵ir nuo motinos, ir tėvo, ³⁶ir nuo žmonos, ir vaikų. ³⁷Kiekvienam žmogui tañdien užteks rūpesčių savo. ³⁸Kai kurie veidai tañdien bus švytintys, ³⁹besišypsantys, džiaugsmingi. ⁴⁰O kiti veidai tañdien bus apdulkėję, ⁴¹uždengti tamsa – ⁴²šie yra atmetantys tikėjimą, nedorėliai.

81. Apgaubta tamsumos

Šioje Mekos laikotarpio sūroje apibūdinami Prikėlimo Dienos įvykiai, tarp kurių bus saulės apgaubimas tamsuma (minimas pirmoje eilutėje). Joje pabrėžiama, kad Teismo Dieną žmogus stos prieš savo darbus. Paskutinė sūros dalis patvirtina Korano dievišką kilmę ir Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, teisingumą.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malone

¹Kai saulę apgaubs tamsuma, ²kai žvaigždės nukris, ³kai kalnai bus nupūsti, ⁴kai nėsčios kupranugarės liks be priežiūros, ⁵kai laukiniai gyvūnai bus surinkti, ⁶kai jūra ims liepsnoti, ⁷kai sielos bus sujungtos 'su savo kūnais', ⁸kai mergaitė, palaidota gyva, bus paklausta, ⁹už kokią nuodėmę ji buvo nužudyta, ¹⁰kai įrašai bus išskleisti, ¹¹kai dangus bus nutrauktas, ¹²kai Pragaras pradės liepsnoti, ¹³kai Rojus bus priartintas – ¹⁴r^tądien¹ kiekviena siela žinos, ką ji atsinešė.

¹⁵Ne! Prisiekiu tolstančiomis planetomis, ¹⁶keliaujančiomis ir pasislepiančiomis, ¹⁷ir temstančia naktimi, ¹⁸ir aušra, kai ji prašvinta! ¹⁹Iš tiesų, šis 'Koranas' – žodis Pasiuntinio kilnaus, ^a²⁰galingo, kurį pagerbė Sosto Valdytojas, ²¹kuriam paklūstama 'danguose' ir kuris yra patikimas. ²²Jūsų bendražygis nėra išprotėjęs. ^b²³Jis regėjo angelą aiškiame horizonte, ²⁴ir jis nelaiko sau žinių apie nematomą, ²⁵ir 'šis Koranas' nėra kalba prakeikto Šėtono.

²⁶Kur einate? ²⁷Tai tik Perspėjimas 'visiems' pasauliams – ²⁸tiems iš jūsų, kurie nori eiti tiesiu keliu. ²⁹Tačiau jūs to nepanorėsite, jeigu nenorėsite to Alachas, Viešpats pasaulių.

^a T. y. angelo Gabrieliaus.

^b T. y. Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika.

82. Perskilimas

Kaip ir praėjusioje, šioje Mekos laikotarpio sūroje, pavadintoje pagal pirmąją eilutę, apibūdinami Prikėlimo Dienos įvykiai. Joje atkreipiamas dėmesys į žmogaus nedėkingumą ir negebėjimą pripažinti Teismo Dienos.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Kai dangus perskils, ²kai žvaigždės išsibarstys, ³kai jūros išsivers, ⁴kai kapai atsivers – ⁵sužinos tada siela, ką pasiruošę ateičiai ir ko nepadarė.

⁶Žmonija! Kas tave nuviliojo nuo tavo Dosnaus Viešpaties? ⁷Jis sukūrė tave ir suteikė tau išvaizdą bei ištobulino ją, ⁸padarydamas tave tokios išvaizdos, kokios norėjo. ⁹Bet ne! Jūs laikote Atpildo Dieną melu. ¹⁰Iš tiesų, jums skirti saugotojai, ^a ¹¹kilnūs, užrašantys 'jūsų darbus'. ¹²Jie žino, ką jūs darote. ¹³Iš tiesų, teisuoliai bus Palaimoje! ¹⁴Iš tiesų, nusidėjėliai bus Pragare! ¹⁵Jie žengs į jį Atpildo Dieną ¹⁶ir negalės iš jo pabėgti.

¹⁷Ir kas tau leis žinoti, kas toji Atpildo Diena? ¹⁸Vėlgi, kas tau leis žinoti, kas toji Atpildo Diena? ¹⁹Tądien nei viena siela nieko negalės padaryti kitai, ir Alacho tądien bus visa galia.

^a T. y. angelai, užrašantys žmogaus darbus.

83. Sukčiaujantys

Ši Mekos laikotarpio sūra prasideda papeikimu sukčiams, kurie prekiaudami naudoja suklastotas svarstyklės. Šie žmonės yra įspėti apie Teismo Dieną, kurios metu bus atlyginta už jų nedorybes, net jeigu žemėje jiems pasiseks išvengti atsakomybės. Sūra baigiasi teiginiu, jog su netikinčiais bus atsiskaityta už jų šaipymąsi iš tikinčiųjų.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malone

¹Vargas sukčiaujantiems – ²reikalaujantiems iš kitų jiems atmatuoti teisingai, ³bet patiems matuojant ir sveriant, priskaičiuojantiems mažiau! ⁴Ar jie nesusimąsto, kad bus prikelti ⁵Didžiai Dienai? ⁶Dienai, kai žmonija stos prieš Viešpatį pasaulių. ⁷Ne! Iš tiesų, nedorėlių likimas yra Sidžyne 'Pragaro gelmėse'.^a ⁸Ir kas tau leis žinoti, kas Sidžynas yra? ⁹Tai – likimas užrašytas! ¹⁰Vargas tądien atmetusiems tikėjimą, ¹¹melu laikantiems Atpildo Dieną! ¹²Melu ją laiko tik kiekvienas nuodėmingas nedorėlis. ¹³Kai jam skaitomi Mūsų apreiškimai, jis sako: „Tai tik pasakos senovės!“ ¹⁴Ne! Aptraukė jų širdis tai, ką 'pikto' jie darė. ¹⁵Tądien jie bus atskirti nuo Viešpaties pertvara ¹⁶ir papuls į Pragarą. ¹⁷Tada jiems bus tarta: „Štai, ką neigėte!“

¹⁸Teisingųjų likimas yra Ilijūne 'Rojaus soduose'.^b ¹⁹Ir kas tau leis žinoti, kas Ilijūnas yra? ²⁰Tai – likimas užrašytas! ²¹Paliudytas priartintųjų 'prie Alacho'. ²²Iš tiesų, teisuoliai bus palaimoje, ²³atsilošę krėsluose, viską stebėdami. ²⁴Tu matysi jų veiduose spindėjimą. ²⁵Jie gers išlaikytą, tyrą vyną, ²⁶užantspauduotą muskuso kvapu – tegul dėl šito lenktyniauja lenktyniaujantieji! – ²⁷sumaišytu su vandeniu iš Tasnymo – ²⁸šaltinio, iš kurio geria priartintieji 'prie Alacho'.

²⁹Iš tiesų, piktadariai juokėsi iš priėmusių tikėjimą, ³⁰mirkčiodami vieni kitiems pro juos praeidami, ³¹o grįžę pas saviškius pokštavo apie juos. ³²Jie sakydavo, pamatę juos: „Šie yra tikrai paklydę!“

^a Sidžynas yra vietovė Pragaro gelmėse.

^b Ilijūnas yra vietovė Rojaus aukštumose.

³³nors jie nebuvo siųsti būti jų sargais. ³⁴Tačiau tądien priėmusieji tikėjimą juoksis iš jų atmetusiųjų, ³⁵atsilošę krėsluose, viską stebėdami. ³⁶Tikinčiųjų bus paklausta: „Ar nebuvo atmetusiems tikėjimą atlyginta už tai, ką jie darė?“

84. Atsivėrimas

Ši Mekos laikotarpio sūra, pavadinta pagal pirmąją eilutę, yra trijų ankstesnių sūrų kulminacija, užbaigianti jų pagrindinę temą apie Prikėlimo Dieną. Joje primenama apie milžinišką Dievo galią ir tai, jog Jam mūsų Prikėlimas Teismo Dieną bus vieni niekai. Danguis ir žemės paklusimas Dievo įsakui šioje sūroje pateikiamas priešpriešoje pasipūtusių netikinčiųjų nepaklusnumui.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Kai dangus atsivers ²ir paklus savo Viešpačiui, kaip jam priklausio, ³ir kai žemė bus išlyginta ⁴ir ištuštėdama išmes viską, kas joje, ⁵ir paklus savo Viešpačiui, kaip jai priklausio. ⁶Žmonija! Tu veržiesi pas savo Viešpatį veržliai ir tu Jį sutiksi! ⁷Kam bus jo įrašas įteiktas į dešinę, ⁸su tuo bus lengvai atsiskaityta ⁹ir sugrįš jis pas savo žmones džiaugsmingas. ¹⁰O kam bus jo įrašas įteiktas iš už nugaros, ¹¹tas šauksis sau pražūties, ¹²žengdamas Liepsnon. ¹³Jis tarp savo žmonių buvo džiaugsmingas, ¹⁴galvojantis, kad negrįš pas Alachą. ¹⁵Taip! Jo Viešpats jį matė. ¹⁶Ne! Prisiekiu prieblandos žara, ¹⁷naktimi ir tuo, ką ji apgaubia, ¹⁸bei pilnatimi – ¹⁹jūs keliausite iš vienos būsenos į kitą!^a

²⁰Kas jiems yra, kad jie nepriima tikėjimo ²¹ir, kai jiems skaitomas Koranas, nepuola kniūbsčia? ²²Taip! Netikintieji tai neigia, ²³bet Alachas žino geriau, ką jie slepia. ²⁴Tad duok jiems gerą žinią apie skausmingą bausmę, ²⁵išskyrus priėmusius tikėjimą ir dariusius gera – jiems skirtas atlygis neišsenkantis!

^a T. y. žmogus „keliaus“ iš gyvenimo į mirtį ir iš mirties į Ateinantį gyvenimą.

85. Žvaigždynai

Ši Mekos laikotarpiu apreikšta sūra kviečia tikinčiuosius būti kantriais priespaudos akivaizdoje. Jos pradžioje minima tirono karaliaus, kurio tauta priėmė tikėjimą į vienatinį Dievą, istorija. Karalius supyko dėl to, kad jo žmonės atmetė stabmeldystę, ir nurodė tarnams iškasti duobę, joje užkurti ugnį, ir sumesti ten visus tikinčiuosius.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Prisiekiu žvaigždėtu dangumi, ²ir Diena pažadėta, ³ir liudytoju bei tuo, ką jis liudija! ⁴Tepražūva susirinkusieji prie griovio ⁵ugnies, užpildytos degalais, ⁶kai jie susėdo prie jos ⁷ir liudijo tai, ką padarė tikintiesiems, ⁸kurių nekenė vien dėl jų tikėjimo į Alachą, Visa Galintį, Vertą Išaukštinimo, ⁹Kuriam priklauso dangaus ir žemės valdžia. Alachas yra Liudininkas Visko!

¹⁰Iš tiesų, kankinusiems tikinčiuosius ir tikinčiąsias, ir po to neatgailavusiems – jiems skirta bausmė Pragaro ir bausmė Ugnies! ¹¹Iš tiesų, priėmusiems tikėjimą ir dariusiems gera – jiems skirti Rojaus sodai, kuriuose teka upės. Tai pergalė didi! ¹²Iš tiesų, Galybė tavo Viešpaties didi. ¹³Iš tiesų, Jis sukuria ir prikelia. ¹⁴Jis yra Visa Atleidžiantis, Mylintis, ¹⁵Sosto Valdovas, Šlovingas, ¹⁶Vykdytojas to, ko panori. ¹⁷Ar pasiekė tave istorija apie kariaunas, ¹⁸Faraono ir samūdiečių? ¹⁹Taip! Netikintieji tai neigia. ²⁰Tačiau Alachas apsupa juos iš užnugario.

²¹Taip! Tai šlovingas Koranas, ²²Lentelėje Sergimoje!^a

^a Arab. *al-Lauch al-Machfūz*. Tai Lentelė esanti danguje, kurioje surašyti visi praeities, dabarties ir ateities įvykiai.

86. Keliaujantis naktį

Šioje Mekos laikotarpio sūroje dėmesys skiriamas judantiems objektams: naktinei žvaigždei, žmogaus sėklai ir dygstantiems augalams. Minint šiuos objektus pabrėžiama tai, kad juos sukūrusiam Dievui bus lengva prikelti žmoniją.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Prisiekiu dangumi ir keliaujančiu naktį! ²Ir kas tau leis žinoti, kas keliaujantis naktį yra? ³Tai – žvaigždė prasiskverbianti. ⁴Nėra sielos, neturinčios sargo.

⁵Tepažvelgia žmogus, iš ko jis sukurtas! ⁶Iš trykštančio sėklos lašo, ⁷kuris išteka iš tarp stuburo ir krūtinkaulių. ⁸Iš tiesų, Jis yra galintis jį sugrąžinti ⁹tądien, kai paslaptys bus atskleistos. ¹⁰Tada neturės jis nei galios, nei padėjėjo.

¹¹Prisiekiu dangumi, sugrąžinančiu lietų, ¹²ir prasiveriančia žeme! ¹³Iš tiesų, 'šis Koranas' yra lemiamas žodis. ¹⁴Jis – ne juokas! ¹⁵Iš tiesų, jie rengia sąmokslą, ¹⁶tačiau ir Aš rengiu sąmokslą. ¹⁷Tad atidėk 'bausmę' atmetusiems tikėjimą, suteik jiems atokvėpį trumpam!

87. Aukščiausiasis

Pateikiant priešpriešą netikinčiųjų sąmokslavimui, minėtam praėjusioje sūroje, čia Pranašas Muhamedas, tebūnie jam taika, bei visi tikintieji, yra raginami aukštinti savo Viešpatį. Taip pat šioje Mekos laikotarpio sūroje mūsų žemiškasis gyvenimas yra palygintas su Ateinančiuoju, kuris savo gėriu visokeriopa pastarąjį pranoksta.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Aukštink vardą savo Viešpaties Aukščiausiojo, ²Kuris sukūrė ir suteikė pavidalą, ³Kuris nulėmė likimą ir nurodė tiesų kelią, ⁴Kuris sukūrė ganyklas, ⁵o paskui padarė jas tamsia ražiena!

⁶„Pranaše Muhamedai“, Mes mokysime tave skaityti „Koraną“ ir tu nieko neužmirši, ⁷išskyrus tai, ką Alachas panorės. Iš tiesų, Jis žino, kas atvira ir kas slepiama. ⁸Mes parodysime tau kelią lengviausią. ⁹Tad primink, jeigu priminimas suteiks naudos. ¹⁰Atsimins jį dievobaimingas, ¹¹bet nusigręš nuo jo nedorėlis, ¹²kuris degs didžioje Ugnyje ¹³ir nemirs joje bei nebus gyvas.

¹⁴Išties laimėjo save apvalęs, ¹⁵minėjęs savo Viešpaties vardą ir maldas atlikęs. ¹⁶Tačiau jūs teikiate pirmenybę šiam gyvenimui, ¹⁷nors Ateinantis yra geresnis ir ilgesnis. ¹⁸Iš tiesų, tai įrašyta ankstesniuose Raštuose, ¹⁹Raštuose Abraomo ir Mozės!

88. Sukrečiantis įvykis

Šioje Mekos laikotarpio sūroje palyginamas tikinčiųjų ir netikinčiųjų likimas Teismo Dieną. Netikintieji peikiami už nesugebėjimą matyti Dievo ženklų Jo kūrinijoje, kuriuos galima pamatyti beveik visur. Sūra baigiasi paskatinimu Pranašui Muhamedui, tebūnie jam taika, primindama, kad jis yra tik įspėjimo davėjas, o su jį atmetusiais žmonėmis atsiskaitys pats Dievas.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Ar pasiekė tave, 'Pranaše Muhamedai', pasakojimas apie Sukrečiantį įvykį? ²Vienų veidai tądien pažeminti, ³sunkaus darbo alinami, išsekę. ⁴Jie degs Ugnyje liepsnojančioje ⁵ir bus girdomi iš šaltinio verdančio. ⁶Nebus jiems maisto, išskyrus nuodingus spygliuočius, ⁷kurie nesotina ir nemalšina alkio. ⁸Kitų veidai tądien laimingi, ⁹savo pastangomis patenkinti, ¹⁰Rojuje išaukštintame, ¹¹kur nesigirdės tuščiažodžiavimų. ¹²Juose bus srūvanti versmė, ¹³iškelti krėsiai, ¹⁴paruoštos taurės, ¹⁵išrikiuotos pagalvės ¹⁶ir kilimai patiesti.

¹⁷Ar jie nepasižiūri į kupranugarius, kaip jie sutverti, ¹⁸ir kaip dangus išaukštintas, ¹⁹ir kaip kalnai įtvirtinti, ²⁰ir kaip žemė išskleista?

²¹Tad primink! Iš tiesų, tavo pareiga yra priminti! ²²Tu nesi jų valdytojas. ²³O nusigręžiančius ir atmetančius tikėjimą – ²⁴juos nubaus Alachas bausme didžiausia! ²⁵Pas Mus jie sugrįš ²⁶ir su Mumis jie atsiskaitys.

89. Aušra

Šioje sūroje, apreikštoje Mekos laikotarpiu, pabrėžiama, kad praeities tironams buvo įvykdytas teisingumas. Taip arabų stabmeldžiams bei visiems engiantiems tikinčiuosius pasakoma, jog ir jie nepabėgs nuo teisingumo ir jiems skirto likimo. Piktadariai Teismo Dieną gailėsis savo darbų, o geradariai bus laimingi. Nesidalinantys Dievo dovanomis yra kritikuojami šioje (17–20 eilutės) ir sekančioje sūroje (90:11–16).

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Maloneį

¹Prisiekiu aušra, ²ir dešimčia naktų, ³ir lyginiais bei nelyginiais, ⁴ir naktimi, kai ji praslenka! ⁵Ar neužtenka šių priesaikų turinčiam supratimą?

⁶Ar nematei, kaip pasielgė tavo Viešpats su adiečiais ⁷iš Irāmo miesto su didinga kolonada, ⁸neturinčia prilygstančių jokiuose kraštuose? ⁹Ir samūdiečiais, iškalusiais slėnyje 'savo namus' uolose? ¹⁰Ir su Faraonu, stulpų valdovu? ¹¹Jie peržengdavo visas ribas kraštuose, ¹²platindami juose nedorybę. ¹³Tad užklupo tavo Viešpats juos su bausmės rykšte. ¹⁴Iš tiesų, tavo Viešpats yra budrus.

¹⁵Kai žmogus yra išbandomas savo Viešpaties dosnumu ir malonėmis, jis sako: „Mano Viešpats pagerbė mane!“ ¹⁶Bet kai jis yra išbandomas nepritekliumi, sako: „Mano Viešpats pažemino mane!“ ¹⁷Ne! Jūs negerbiat našlaičio, ¹⁸neraginat vieni kitų pamaitinti neturtėlių, ¹⁹godžiai ryjate 'kitų' palikimą ²⁰ir mylite turtus meile aistringa. ²¹Ne! Kai žemė bus sutrinta vėl ir vėl, ²²ir ateis tavo Viešpats ir angelai, eilėmis eilėmis, ²³ir bus parodytas Pragaras tądien – tądien prisimins žmogus, 'dėl ko buvo įspėtas'. Tačiau kokia jam nauda iš prisiminimo tada? ²⁴Jis tars: „Jei tik būčiau pasiruošęs ką nors savo 'Ateinančiam' gyvenimui!“ ²⁵Tądien niekas neskirs jam bausmės, kokią Jis skiria, ²⁶ir niekas nesukaustys jo grandinėmis, kokiomis Jis sukausto.

²⁷Siela ramioji! ²⁸Grįžk pas savo Viešpatį patenkinta, kai tavo Viešpats patenkintas tavimi. ²⁹Įženk į Mano tarnų ratą ³⁰ir ženklk Mano Rojun!

90. Miestas

Šioje Mekos laikotarpiu apreikštoje sūroje pabrėžiama tai, jog žmogus turi pasirinkimą daryti gera ar bloga. Gėrio kelias joje apibūdintas kaip sunkus kelias, nes einant juo žmogus turi atsisakyti savo troškimų ir meilės žemiškiems dalykams. Tačiau eidamas šiuo keliu, žmogus išpildo savo tikslą garbinti Vienatinį Dievą ir tampa vertu Rojaus.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Maloneę

¹Prisiekiu šiuo miestu! ²Tu, 'Pranaše Muhamedai', gyveni šiame mieste. ³Prisiekiu gimdytoju ir tuo, ką pagimdė! ⁴Mes sukūrėme žmogų su rūpesčiais. ⁵Ar jis mano, kad niekas neturės galios prieš jį? ⁶Giriasi jis: „Aš iššvaisčiau nesuskaičiuojamus turtus!“ ⁷Nejau jis mano, kad niekas jo nematė? ⁸Ar nedavėme jam poros akių ⁹ir liežuvio, ir poros lūpų? ¹⁰Ar neparodėme jam dviejų 'gėrio ir blogio' kelių? ¹¹Tačiau jis nepasirinko sunkaus kelio! ¹²Ir kas tau leis žinoti, kas sunkus kelias yra? ¹³Tai paleisti vergą ¹⁴ar pamaitinti bado dieną ¹⁵našlaitį iš giminių ¹⁶arba varguolį nelaimėje ¹⁷ir tada būti tikinčiu ir skelbiančiu kantrumą bei maloningumą. ¹⁸Šie bus dešinėsios pusės žmonės. ¹⁹O atmetę Mano ženklus – jie bus kairiosios pusės žmonės. ²⁰Viršum jų užsivers Ugnis.

91. Saulė

Šios sūros, apreikštos Mekos laikotarpiu, centrinė tema yra sielos apvalymas. Kaip ir praėjusioje sūroje, čia kalbama apie žmogų savo noru pasirenkantį apvalyti savo sielą gėriu arba ją suteršti blogiu. Samūdiečių tauta yra pateikiama kaip pavyzdys tų, kurie atmesdami Dievo nurodymus pasirinko blogio kelią.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Prisiekiu saule ir jos ryto švytėjimu, ²ir mėnuliui, sekančiu iš paskos, ³ir diena, išryškinančia jos švytėjimą, ⁴ir naktimi, ją užklojančia, ⁵ir dangumi bei jį pastačiusiu, ⁶ir žeme bei ją patiesusi, ⁷ir siela, bei suteikusi jai išvaizdą ⁸ir įkvėpusi jai 'supratimą' nepaklusnumo ir dievobaimingumo! ⁹Klestintis tas, kuris ją apvalė, ¹⁰bet pralaimėjo tas, kuris ją sugadino!

¹¹Samūdiečiai atmetė 'savo pasiuntinį' pasipūtėliškai, ¹²kai pakilo didžiausias jų nedorėlis 'norėdamas nužudyti kupranugarę'. ¹³Tad Alacho pasiuntinys jam tarė: „Alacho kupranugarei ir jos gėrimo laikui 'netrukdykite'!“ ¹⁴Tačiau jie atmetė jį ir paskerdė ją. Tad sutrypė juos Viešpats už jų prasikaltimą ir sulygino juos su žeme, ¹⁵nesibaimindamas to pasekmių.^a

^a Pasekmės, apie kurias kalbama šioje eilutėje, yra žmonių kaltinimai Dievui dėl Jo sprendimo sunaikinti nuodėmingus nusikaltėlius. Dievas yra Visa Žinantis ir Teisingas. Jis baudžia tik tada, kai žmonės yra to nusipelnę. Žmonės, išreikšdami nepasitenkinimą Dievo sprendimu, parodo savo pasipūtimą prieš Visa Galintį ir Visa Žinantį, o Jis pats dėl to netampa nė kiek menkesnis.

92. Naktis

*Ši, Mekos laikotarpio sūra, savo tonu ir tematika yra panaši į anks-
tesniąją. Joje pridedama, jog Dievas palengvins gėrio kelią jį pasirinkusiems, bet taip pat palengvins kelią į blogį, pasirinkusiems piktadarystes. Sūra baigiasi aprašymu dievobaimingo žmogaus, kuris, anot Korano aiškintojų, buvo Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, bendražygis Abū Bakras.*

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Prisiekiu užklojančia naktimi, ²ir nušvintančia diena, ³ir sukūrusiu vyrą ir moterį! ⁴Jūsų siekiai skirtingi! ⁵Tas, kuris aukojo ir buvo dievobaimingas, ⁶ir patvirtino tai, kas gražiausia, – ⁷Mes palengvinsim jam link lengviausio. ⁸O tam, kuris šykštavo, manydamas, kad jam nieko nereikia, ⁹neigdamas tai, kas gražiausia, – ¹⁰Mes palengvinsim jam link sunkiausio. ¹¹Turtai jam nepadės, kai jis garmės 'Pragaran'.

¹²Iš tiesų, tai Mes vedame 'tiesiu keliu'. ¹³Iš tiesų, Mums priklauso gyvenimas Ateinantis ir pirmas. ¹⁴Perspėjau jus Ugnimi liepsnojančia! ¹⁵Pateks į ją tik pats nelaimingiausias, ¹⁶melavęs apie tiesą ir nusi-
gręžęs. ¹⁷Tačiau nutolintas nuo Ugnies bus dievobaimingas, ¹⁸dalinęs savo turtą tam, kad apsivalytų, ¹⁹kiekvieną malonę atlyginęs visiškai, ²⁰trokštantis tik malonės Viešpaties Aukščiausiojo. ²¹Jis bus patenkintas tikrai.

93. Rytmečio šviesa

Ankstyvuoju Mekos laikotarpiu apreiškimas Pranašui Muhamedui, tebūnie jam taika, buvo trumpam sustojęs. Dėl šios priežasties Mekos stabmeldžiai pradėjo iš jo tyčiotis, skelbdami, kad Dievas jį apleido. Šią sunkią akimirką buvo apreikšta „Rytmečio šviesa“, mininti Pranašui suteiktas malones.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Prisiekiu rytmečio šviesa ²ir naktimi, užsidengiančia tamsa! ³Neapleido tavęs, 'Pranaše Muhamedai', Viešpats tavo, ir neėmė nekęsti. ⁴Ateinantis gyvenimas – geriau nei pirmas. ⁵Apdovanos tave Viešpats tavo, tad būsi patenkintas. ⁶Ar nerado Jis tavęs našlaičio ir nepriglaudė? ⁷Ar nerado tavęs paklydusio ir nenukreipė į tiesų kelią? ⁸Ar nerado tavęs neturtingo ir nepraturtino?

⁹Tad našlaičio neenk, ¹⁰prašančio neišvaryk ¹¹ir apie savo Viešpaties malonę pranešk!

94. Atvėrimas

Šioje, Mekos laikotarpio sūroje, kaip ir ankstesnėje, kreipiamasi į Pranašą Muhamedą, tebūnie jam taika, ir kalbama apie tai, kaip jam ir kitiems tikintiesiems bus palengvinta.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Ar neatvėrėme tau krūtinės ²ir nenuėmėm naštos, ³slėgusios tavo nugarą, ⁴ir neišaukštinom tavo atminimo? ⁵Juk iš tiesų, po sunkumo yra palengvėjimas! ⁶Iš tiesų, po sunkumo yra palengvėjimas! ⁷Tad kai tik atsilaisvinsi, plušėk dar 'garbindamas Alachą' ⁸ir į Viešpatį savo gręžkis.

95. Figmedis

Šioje Mekos laikotarpio sūroje pabrėžiama, kad Dievas padarė žmogų pačiu garbingiausiu Savo kūriniu, tačiau didelė žmonių dalis pasirinko atmesti savo Kūrėją, taip tapdama prasčiausia kūrinija. Šiuo būdu sūroje nurodoma, kad žmogus yra didingiausias Dievo kūrinys, kai jis, turėdamas laisvę rinktis, nusprendžia paklusti Dievo valiai.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Prisiekiu 'Damasko' figa ir 'Jeruzalės' alyvmedžiu, ²ir Sinajaus kalnu, ³ir šiuo saugiu miestu [t. y. Meka]! ⁴Išties Mes sukūrėme žmogų geriausio pavidalo ⁵ir po to grąžinome jį į būseną žemiausią iš žemiausių, ⁶išskyrus priėmusius tikėjimą ir dariusius gera – jiems skirtas atlygis neišsenkantis! ⁷Tad kas po to jus verčia neigti Atpildą? ⁸Ar Alachas nėra Išmintingiausias Teisėjas?

96. Kraujo krešulėlis

Šios sūros pirmos penkios eilutės yra pirmoji apreikšta Korano dalis. Ji kviečia žmogų skaityti Koraną ir taip siekti žinių apie Dievą ir Jo religiją. Likusi sūros dalis kalba apie žmogų, manantį, kad Dievas jam nereikalingas, ir dėl to peržengiantį ribas.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Skaityk! Vardu savo Viešpaties, sukūrusio – ²sukūrusio žmogų iš krešulėlio. ³Skaityk! Tavo Viešpats yra Dosniausias, ⁴išmokęs rašikliu, ⁵išmokęs žmogų to, ko jis nežinojo.

⁶Ne! Žmogus peržengia ribas, ⁷manydamas, kad gali pats apsirūpinti. ⁸Iš tiesų, pas savo Viešpatį 'visi' sugrįšite. ⁹Ar regėjai kliudantį ¹⁰'Mūsų' tarnui melstis? ¹¹Gal matei jį esant teisingam kely, ¹²ar skatinant dievobaimingumą? ¹³O gal matei jį neigiantį tiesą ir nusi-gręžiantį nuo jos? ¹⁴Ar jis nežinojo, kad Alachas 'jį' mato? ¹⁵Ne! Jei-gu nenustos, Mes čiupsime jį už kuodo – ¹⁶melagingo, nuodėmingo kuodo. ¹⁷Tegul sušaukia jis savo draugužius. ¹⁸Mes pašauksim Pragaro prižiūrėtojus! ¹⁹Ne! Nepaklusk jam, 'Pranaše Muhamedai', bet pulk kniūbsčia ir 'prie Alacho' artėk.

97. Galybės Naktis

Ankstesnės sūros pirmoje dalyje buvo pateiktas pirmasis Korano apreiškimas, o šioje, taip pat Mekos laikotarpio sūroje, kalbama apie naktį, kai jis buvo apreikštas.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Iš tiesų, Mes apreiškėme šį 'Koraną' Galybės Naktį. ²Ir kas tau leis žinoti, kas Galybės Naktis yra? ³Galybės Naktis yra geresnė už tūkstantį mėnesių. ⁴Joje angelai ir Dvasia^a nusileidžia savo Viešpaties leidimu, kiekvienam sprendimui 'nulemtam'. ⁵Ji yra taika, iki aušros prašvitimo!

^a T. y. angelas Gabrielius

98. Akivaizdus įrodymas

Šioje sūroje, apreikštoje Medinos laikotarpiu, žmonija suskirstyta į dvi grupes – atmetusius tikėjimą ir jį priėmusius. Ji pabrėžia, jog Pranašas buvo siųstas su tikslu parodyti tiesą netikintiesiems. Tačiau jiems atmetus Pranašą, jie tampa prasčiausia kūrinija, neverta Dievo malonės. Tuo tarpu, priėmusieji tiesą bus apdovanoti Rojumi.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Netikintieji Rašto žmonės ir stabmeldžiai nebūtų apleidę 'netikėjimo', kol neaplankė jų akivaizdus įrodymas – ²Pasiuntinys Alacho, skaitantis tyrus Raštus, ³turinčius teisingus nurodymus. ⁴Tie, kuriems buvo duotas Raštas, nebuvo susiskirstę, kol neatėjo pas juos akivaizdus įrodymas. ⁵Jiems buvo liepta tik garbinti Alachą, nuoširdžiai atsidavus Jam, teisingai tikint, atliekant maldą ir mokant išmaldos mokestį. Tai – tikėjimas teisingas.

⁶Iš tiesų, netikintieji Rašto žmonės ir stabmeldžiai atsidurs Pragaru Ugnyje – būti ten amžinai. Jie yra blogiausios būtybės. ⁷Iš tiesų, priėmę tikėjimą ir darę gera – jie yra geriausios būtybės. ⁸Jų atlygis pas jų Viešpatį – amžini Rojaus sodai, kuriuose teka upės, būti ten amžinai ir per amžius. Alachas yra patenkintas jais ir jie patenkinti Juo. Tai tam, kuris bijo Viešpaties savo!

99. Žemės drebėjimas

Šioje Medinos laikotarpio sūroje nusakomi Prikėlimo Dienos įvykiai ir pabrėžiama tai, jog visi žmogaus darbai bus užrašyti ir už kiekvieną jų bus atsiskaityta.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Kai sudrebės žemė savo drebėjimu ²ir išmes savo nešulius, ³ir žmogus sušuks: „Kas jai yra?“ – ⁴tądien ji papasakos viską, ⁵nes tavo Viešpats ją ⁶„tam“ įkvėps. ⁶Tądien žmonės žengs priekin miniomis, kad parodytų savo darbus. ⁷Kas padarė dulkės svorio gera – matys tai, ⁸ir kas padarė dulkės svorio bloga – matys tai.

100. Šuoliuojantys žirgai

Šioje, ankstyvoje Mekos laikotarpio sūroje, Dievas prisiekia žirgais, jojančiais į mūšį. Žirgai buvo vieni artimiausių gyvūnų žmogui, dažnai tausojami bei giriami, o jų lenktynės buvo viena didžiausių pramogų. Istorijos apie žirgus medžioklėse ir mūšiuose stebindavo ne vieną. Naudojant žirgų motyvą, šioje sūroje atkreipiamas dėmesys į žmogaus nedėkingumą juos sukūrusiam Dievui.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Prisiekiu šuoliuojančiais žirgais, alsuojančiais, ²žeriančiais kibirkštis ³„savo kanopomis“, ³puolančiais auštant, ⁴taip sukeliant dulkes, ⁵ir prasiveržiančiais vidurin ⁶„priešų“! ⁶Iš tiesų, žmogus yra savo Viešpačiui nedėkingas. ⁷Iš tiesų, jis pats tai liudija! ⁸Iš tiesų, jo meilė turtui stipri. ⁹Ar jis nežino, kai bus išversti kapinynai ¹⁰ir atskleistos paslaptys širdžių – ¹¹iš tiesų, jų Viešpats tądien bus apie juos Suprantantis Viską.

101. Užklumpanti neganda

Šioje Mekos laikotarpio sūroje apibūdinama Teismo Diena ir jos įvykiai. Joje nupasakojama, kad žmogaus darbai bus sveriami ant svarstyklių. Geri darbai bus sunkūs ir vertingi, o blogi darbai bus besvoriai ir beverčiai.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Užklumpanti Neganda! ²Kas ta Užklumpanti Neganda? ³Ir kas tau leis žinoti, kas toji Užklumpanti Neganda? ⁴Tai Diena, kai žmonės bus kaip išblaškytos peteliškės, ⁵o kalnai kaip išskedenta vilna. ⁶Kieno svarstyklės bus sunkios, ⁷tas bus palaimos gyvenime, ⁸o kieno svarstyklės bus lengvos, ⁹jo namai bus bedugnė 'Pragare'. ¹⁰Ir kas tau leis žinoti, kas ji tokia? ¹¹Ugnis liepsnojanti!

102. Besivaržymas

Šioje sūroje, apreikštoje Mekos laikotarpiu, žmogus peikiamas dėl šykštumo ir noro kaupti turtą. Tas turtas, kad ir kiek jo bus sukaupta, Teismo Dieną bus bevertis.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Varžymasis įgyti daugiau atitraukia jus 'nuo Alacho', ²iki aplankote kapus. ³Ne! Netrukus žinosite! ⁴Tikrai ne! Netrukus žinosite! ⁵Ne! Jeigu tik žinotumėte 'savo likimą' užtikrintai... ⁶Jūs matysite Pragarą, ⁷tada matysite jį akimi užtikrinta. ⁸Paskui būsite paklausti tądien apie malonumus.

103. Laikas

Šioje Mekos laikotarpio sūroje dėmesys skiriamas minimaliems reikavimams žmogaus išsigelbėjimui Ateinančiame gyvenime. Joje prieikiama laiku, nes jis yra žmogaus turtas, kuris pastoviai mažėja. Kiekvienas žmogus turi stengtis išnaudoti savo laiką patiems geriausiems darbams.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Prisiekiu laiku! ²Iš tiesų, žmonija patiria nuostolį, ³išskyrus tuos, kurie priima tikėjimą, daro gera, kviečia vieni kitus į tiesą ir ragina vieni kitus būti kantrius.

104. Šmeižikas

Apieikšta Mekos laikotarpį, ši yra paskutinė Korano sūra, apibūdinanti kančią Pragare. Palyginus su kitais Pragaro aprašymais, šioje sūroje jis apibūdinamas išskirtinai brutaliai, taip užbaigiant Pragarą temą ir paskutinį kartą pabrėžiant jo baisumą. Ši bausmė bus skirta, kaip nurodo sūros pradžia, šmeižikams, liežuvautojams ir šykštuo-liams, nedėkingiems už Dievo suteiktas malones.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Vargas kiekvienam šmeižikui, liežuvautojui, ²kraunančiam savo turtą ir jį perskaičiuojančiam, ³manančiam, kad turtas padarys jį nemirtingą! ⁴Ne! Jis bus įmestas į Gniuždytoją. ⁵Ir kas tau leis žinoti, kas Gniuždytojas yra? ⁶Ugnis Alacho, įžiebta, ⁷pakylanti viršum širdžių. ⁸Iš tiesų, ji bus užverta ant jų, ⁹ant kolonų aukštų.

105. Drambllys

Šioje sūroje, apreišktoje Mekos laikotarpiu, Mekos stabmeldžiams primenama apie tai, kaip Dievas apsaugojo jų namus, kai Abraha, tuometinis Jemeno karalius, 570 m. po Kr. apsiutė Meką norėdamas sunaikinti Kabą. Kad jį sulaikytų, Dievas atsiuntė paukščių būrius, užmėčiusius Abrahos kariuomenę akmenimis ir taip apsaugojusius Kabą nuo sunaikinimo. Tuo užduodamas retorinis klausimas, kodėl Mekos stabmeldžiai yra Jam nedėkingi ir prie Kabos garbina stabus?

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Ar nematei, kaip tavo Viešpats pasielgė su dramblio kariauna? ²Ar Jis nepaklaidino jų planų ³ir nesiuntė virš jų paukščių pulkų, ⁴svaidančių į juos degto molio akmenis? ⁵Jis padarė juos lyg šiaudus sukramtytus.

106. Kureišių gentis

Ši Mekos laikotarpio sūra tęsia ankstesniosios temą, kalbėdama Mekos stabmeldžiams, kurių dauguma priklausė Kureišių genčiai. Joje pabrėžiamos jiems suteiktos malonės ir taip pratęsimas ankstesnės sūros retorinis klausimas ir papeikimas už jų nedėkingumą Tam, Kuris šias malones suteikė.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Dėl Kureišiams įprasto saugumo, ²saugumo jų karavanų žiemą ¹į Jemeną¹ ir vasarą ¹į Siriją¹ – ³tegul garbina jie šių Namų Viešpatį, ⁴Kuris pamaitino juos užėjus badui ir apsaugojo nuo baimės.

107. Paprasčiausia pagalba

Šioje Mekos laikotarpio sūroje apibūdinamos nedėkingo Dievui ir neigiančio Teismo Dieną žmogaus savybės.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Ar matei tą, kuris atmeta Atpildą? ²Tai tas, vejantis šalin našlaitį ³ir neraginantis maitinti varguolių. ⁴Vargas besimeldžiantiems 'veidmainiams', ⁵nesirūpinantiems savo malda, ⁶norintiems tik pasirodyti, ⁷ir atsisakantiems suteikti paprasčiausią pagalbą!

108. Gausybės upė

Pranašui Muhamedui, tebūnie jam taika, praradus savo sūnų, Mekos stabmeldžiai šaipėsi iš jo, vadindami jį „atkirstu“. Pagal arabų stabmeldžių įsitikinimus, žmogus be vyriškos lyties atžalos bus atkirstas nuo gėrio, nes jam mirus ir nepalikus sūnaus, jo giminė bus greitai užmiršta. Šioje Mekos laikotarpio sūroje duodamas atsakymas stabmeldžiams, pabrėžiant, jog Pranašas, vietoj buvimo atkirstu, turės geriausią dovaną iš visos žmonijos – Gausybės upę Rojuje.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Iš tiesų, Mes davėme tau Gausybės upę. ²Tad melskis ir aukok savo Viešpačiui. ³Iš tiesų, tai tavo priešas atkirstas 'nuo gėrio'.

109. Netikintieji

Kai kurie Mekos stabmeldžiai pasiūlė eiti į kompromisą ir priimti islamą vienais metais, bei Pranašui Muhamedui, tebūnie jam taika, praktikuoti stabmeldystę kitais. Ši sūra buvo apreikšta atsaku į tokį pasiūlymą.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Netikintieji! ²Negarbinu aš to, ką jūs garbinate, ³ir jūs nesate garbinantys to, ką aš garbinu. ⁴Aš niekada negarbinsiu to, ką jūs garbinate, ⁵ir jūs niekada negarbinsite to, ką aš garbinu. ⁶Jums – religija jūsų, o man – religija mano.“

110. Pagalba

Ši Medinos laikotarpio sūra buvo apreikšta Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, gyvenimui artėjant prie pabaigos. Ji patvirtina Dievo suteiktą pagalbą, dėl kurios tikintieji išlaisvino Meką nuo stabmeldystės ir islamas tapo pagrindine religija visame Arabijos pusiasalyje.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Kai atėjo Alacho pagalba ir pergalė 'Mekoje', ²ir tu, 'Pranaše Muhamedai', matai žmones priimančius Alacho religiją miniomis, ³tada aukštink savo Viešpatį šlovindamas ir siek Jo atleidimo! Iš tiesų, Jis yra Atgailą Priimantis!

111. Palmių plaušas

Ši Mekos laikotarpio sūra skirta papeikti Pranašo Muhamedo, tebūnie jam taika, dėdė, Abū Lahabą, kuris, kartu su savo žmona, buvo vieni aršiausių Pranašo persekiotojų.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Tebūna sunaikintos Abū Lahabo rankos! Tebūna jis pats sunaikintas! ²Nepadės jam nei jo turtai, nei tai, ką jis igijo. ³Jis degs Ugnyje – liepsnojančioje, ⁴kaip ir jo žmona, medžio pliauskų nešiotoją, ⁵su virve ant savo kaklo iš palmių plaušo.

112. Tikėjimo tyrumas

Ši sūra, apreiškta Mekos laikotarpiu, apibrėžia Dievo sampratą islame. Kviesdama garbinti Vienatinį Dievą Kūrėją, Kurio reikia visiems, bet Kuriam nereikia nieko, ji paneigia stabmeldystę, trejybę ir ateizmą,

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Sakyk, 'Pranaše Muhamedai': „Jis – Alachas, Vienas, ²Alachas – Išlaidytojas.^a ³Jis negimdė ir nebuvo pagimdytas, ⁴ir nėra Jam lygių nė vieno.“

^a Išlaidytojas (arab. *al-Šamad*), reiškia Tą, Kuris yra reikalingas visiems. Be Jo neįmanoma būti, tačiau Jam pačiam nieko nereikia.

113. Dienos prašvitimas

Ši ir sekanti Medinos laikotarpio sūros yra skaitomos siekiant apsisaugoti nuo blogio ir burtų.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Sakyk: „Siekiu prieglobsčio pas aušros Viešpatį, ²nuo blogio to, ką Jis sukūrė, ³nuo blogio nakties, jai užtemstant, ⁴nuo blogio 'burtininkų', pučiančių į mazgus, ⁵nuo blogio pavyduolio, jam pavydint.“

114. Žmonija

Pavydas, kurio paminėjimu pabaigiama ankstesnė sūra, sklinda iš Šetono, nuo kurio siekiama apsaugos šioje sūroje. Ji yra paskutinė sūra Korane, pabrėžianti tai, kad Dievas yra žmogaus Viešpats, Kurio mes turime šauktis maldose. Tokiu būdu ji susieja Korano pabaigą su jo pradžia, kurioje mes taip pat matėme maldą Dievui ir Jo Viešpatystės pripažinimą.

Vardu Alacho, Maloningojo, Suteikiančio Malonę

¹Sakyk: „Siekiu prieglobsčio pas žmonių Viešpatį, ²žmonių Karalių, ³žmonių Dievą, ⁴nuo tykančio šnabždančiojo blogio, ⁵kuris šnibžda į žmonių širdis, ⁶iš džinų tarpo ir žmonių!“

Transliterācijas lentelē

Nr.	Raidē	Pavadinimas	Garsas	Transliteracija
1	ا	alif	-	-
2	ب	bā	b	b
3	ت	tā	t	t
4	ث	ša	sa tarpdantinis	ś
5	ج	džym	dž	dž
6	ح	chā	ch gerklinis	ch
7	خ	khā	kh gerklinis	kh
8	د	dāl	d	d
9	ذ	zāl	z tarpdantinis	z
10	ر	rā	r	r
11	ز	zā	z	z
12	س	syn	s	s
13	ش	šyn	š	š
14	ص	šād	s emfatinis	ş
15	ض	ḍād	d emfatinis	ḍ
16	ط	ṭā	t emfatinis	ṭ
17	ظ	ẓā	z emfatinis	ẓ
18	ع	‘ayn	a ryklēs	‘
19	غ	ghayn	gh ryklēs	gh
20	ف	fā	f	f
21	ق	qāf	k uvularinis	q
22	ك	kāf	k	k
23	ل	lām	l	l
24	م	mym	m	m
25	ن	nūn	n	n
26	ه	hā	h	h
27	و	vāu	v	v, u
28	ي	yā	y	y
29	ء	hamza	-	’
Nr.	Balsis	Pavadinimas	Garas	Transliteracija
1	َ	fatcha	a	a
2	ُ	damma	u	u
3	ِ	kasra	i	i
4	آ	-	a ilgoji	ā
5	ؤ	-	ū	ū
6	ى	-	y	ī

Tematinis indeksas

Pagrindiniai tikėjimo principai

Tobulas tikėjimas 5:3; vienintelis Dievui priimtinas kelias 3:19, 3:85; nėra prievartos priimant religiją 2:256; islamo pranašai 2:135-136, 3:84, 4:163-165; tikėk ir daryk gera 4:36, 6:151-154, 17:23-39, 18:107-108; penki šariato tikslai: apsaugoti tikėjimą 5:54, apsaugoti gyvybę 5:32, 6:151, apsaugoti turtą 5:38, apsaugoti šeimą 5:5, 24:4, apsaugoti protą 5:90.

Tikėjimas į Dievą

Dievo vardai 57:1-6, 59:22-24, 85:13-16, 112:1-4; tik Dievas vertas garbinimo 1:1-4, 2:285, 6:3, 43:84; valdžia priklauso tik Jam 3:26; Jo Sostas (*Arš*) 7:54, 11:7, (*Kursi*) 2:255; nesuskaičiuojamos malonės žmonijai 14:32-34, 2:164, 16:2-93, 31:20, 55:1-25; suteikia gyvybę ir mirtį 44:8, 53:44, 57:2, 67:2; suteikia džiaugsmą ir liūdesį 53:43; aprūpina daug arba mažai 13:26, 17:30, 29:62; Išmintingiausias Teisėjas 95:8; Visa Mylintis 85:14; kupinas atleidimo ir griežtai baudžiantis 13:6, 40:3; Pirmasis ir Paskutinis 57:3; visa garbė ir galia priklauso Jam 35:10; žino, kas slepiasi žmonių širdyse 5:7, 11:5, 31:23; žino, kas nutiko ir kas nutiks 2:255; viską užrašė Įrašė 6:38, 13:39, 36:12; gali padaryti bet ką 2:117, 3:189, 8:41, 9:116, 11:4, 16:40, 40:68, 41:39, 42:49, 57:2; Jo begalinė galia 3:26-27, 24:45, 31:28-30; sukūrė dangų ir žemę per šešetą Dienų ir nė kiek nepavargo 46:33, 50:38; kuria tardamas „Būk!“ 36:81-83; visada teisingas Savo kūrinijai 3:108, 4:40, 17:71, 21:47, 22:10, 26:209, 40:31, 41:46, 45:22, 50:29, 64:11, 78:6-16; viskas atsiduoda Jo valiai 3:83, 22:18, 30:26; visiems Jo reikia 11:6, 35:15, 55:29; pasitikėk Juo 10:84-85, 12:67, 25:58; dieviškojo bendravimo formos 42:51; vertas atminimo 2:21, 3:102, 4:1, 33:70-71, 59:18; išmintis yra Jo dovana 2:269; Jam nereikia nieko 3:97, 6:133, 112:2; ne Vienas iš Trijų 4:171; neturi partnerio 6:101; neturi vaikų 10:68, 19:35, 43:81, 72:3, 112:3; neturi bendrininkų dievų 6:94, 7:191-195, 46:4-5; nieko nėra panašaus į Jį 42:11, 112:4.

Dievo kūrinija

Ženklai kūrinijoje 2:164, 3:190, 6:95-99, 7:57-58, 10:5-6, 13:2-4, 16:10-16, 16:65-69, 16:79, 23:27-30, 27:60-65, 30:19-25, 50:6-11, 88:17-20; viskas sukurta su tikslu 10:5-6, 15:85, 16:3, 23:115, 29:44, 30:8, 38:27, 44:38-39, 75:36; išstbulinta visata 67:3-4; medus 16:68-69; pienas 16:66; vaikai yra dovana 42:49-50; planetos ir jų orbitos 21:33, 36:38-44; žvaigždynai 25:61, 85:1; žvaigždės 37:6-7, 67:5; debesy 7:57, 30:48; žemės drebėjimas 7:78, 7:155; 29:40; audra 10:22; lietus 2:265, 6:99, 24:43, 50:9-11; griaustinis ir žaibas 13:12-13.

Indeksas

Gyvos būtybės: angelai 39:75, žmonės (žemės vietininkai) 2:30, 6:165, 16:4; džinai 72:1-15, gyvūnai priklauso bendruomenėms kaip ir žmonės 6:38 (veršis 11:69, kupranugaris 7:40, šuo 18:22, dramblys 105:1, arkliai, mulai ir asilai 16:8, liūtas 74:50-51, beždžionės 2:65, kiaulės 2:173, kupranugaris 7:73, avys ir ožkos 6:143, vilkas 12:17), varliagyviai (varlės 7:133, gyvatės 7:107), paukščiai 24:41 (varna 5:31, kukutis 27:20, putpelės 2:57), jūros gyvūnai (žuvys 18:61, banginis 37:142), vabzdžiai (skruzdėlės 27:18, bitės 16:68, uodai 2:26, musė 22:73, utėlės ir skėriai 7:133, voras 29:41), kiti, mums nežinomi gyvūnai 16:8; augalai ir vaisiai: 6:99, 13:4, 16:11, 36:33-35 bananai 56:29, datulės 19:25, daržovės, agurkai, česnakai, lęšiai ir svogūnai 2:61, vynuogės 80:28, alyvuogės 6:99, figos 95:1, granatai 55:68, moliūgas 37:146.

Pranašas Muhamedas

Tik Dievo pranašas 3:144, 6:50, 7:188, 18:110; pristatantis tiesą 2:119, 35:24, 42:48; pranašų antspaudas 33:40; kilnaus charakterio 3:159, 68:4; sektinas pavyzdys 33:21; gailestingumas visam pasauliui 21:107; visuotinis Pasiuntinys 4:170, 7:157-158, 34:28; veda į tiesų kelią 42:52-53; rūpinasi žmonėmis 9:129; beraštis 7:157-158, 29:48, 62:2; išpranašautas Toroje ir Evangelijoje 7:157; išpranašautas Jėzaus 61:6; Pranašui suteikta garbė: Dievas ir Jo angelai laimina jį 33:56, naktinė kelionė iš Mekos į Jeruzalę 17:1, kelionė į dangų 53:1-18, pagerbtas šiame ir Ateinančiame gyvenime 17:79, 66:8, 108:1, paklusnumas jam yra paklusnumas Dievui 4:80, 59:7, atpildas už paklusnumą Dievui ir Jo Pasiuntiniui 4:69, Jo šeima yra padaryta tyra 33:33-34, matė angelą Gabrielių savo tikroju pavidalu 53:1-18; kalbėjimo su juo etiketas 49:1-5; jo lankymo etiketas 33:53; elgesio su Pranašo žmonomis etiketas 33:53; jo bendruomenės puikumas 2:143, 3:110.

Iššūkiai, su kuriais susidūrė: stabmeldžių reikalavimai 8:32, 15:7, 17:89-93, 25:7-8, melagingi kaltinimai 10:2, 11:13, 21:5, 24:11-26, 25:4-6, 37:36, 38:4, 52:29-30, pasikėsinimai į gyvybę 8:30, 9:74, įsakymas likti kantriui 15:97-99, 20:130, 30:60, 46:35, 70:5, Dievo parama 5:67, 93:1-11, 94:1-8.

Pranašo mūšiai: Badro mūšis 3:121-129, 8:42-44, 8:65-71, Uchudo mūšis 3:151-180, Apkasų mūšis 33:9-27, Chuneinio mūšis 9:25-27, Tabukas 9:38-123, *Banū al-Nađir* 59:2-6, Chudaibijos paliaubos 48:1-7, 48:10-29.

Malda

Maldos svarba 2:45, 9:103, 51:18, 70:22-23, 75:31, 96:10, 108:2; penktadienio malda 62:9; maldos kryptis 2:144, 2:149-150; malda sulaiko žmogų nuo blogų darbų 29:45; maldos laikas 11:114, 17:78, 17:79, 20:130, 24:36, 24:58, 30:17-18,

32:16, 38:18, 50:39-40, 51:17, 52:48-49, 73:2-4, 76:25-26; malda pavojuje arba kelionėje 2:239, 4:101-102; įspėjimas tiems, kurie nepaiso maldų 19:59, 74:38-47, 107:5-7; veidmainių maldos 4:142, 9:54; puolimas kniūbsčia 7:206, 13:15, 16:49, 17:109, 19:58, 22:18, 22:77, 25:60, 27:26, 32:15, 38:24, 41:37, 53:62, 84:21, 96:19; apsisvalymas: apsiplovimas (*vudū*) 5:6, nusiprausimas (*ghusl*) 2:222, 4:43, sausas apsisvalymas (*tayyamum*) 4:43, 5:6;

Maldavimai (*du'ā*): iš Abraomo 2:126-129, 14:35-41, 26:83-89, Adomo ir Ievos 7:23, Jėzaus 5:114, Jobo 21:83, Jėnos 21:87, Juozapo 12:33, 12:101, Mozės 10:88-89, 20:25-35, Muhamedo 17:80, 20:114, Nojaus 23:26, 26:117-118, 54:9-10, 71:26, 71:28, Saliamono 38:35, Šiuaišo 7:89, Zacharijo 3:38, 19:2-6, 21:89-90, Angelų 40:8-9, Marijos motinos 3:35-36, Faraono žmonos 66:11, Faraono burtininkų 7:126, Karalius Saulius 2:250, teisuolių 2:285-286, 3:8-9, 3:16, 3:147, 3:191-194, 25:74, 59:10, nuskriaustųjų malda 4: 75;

Išmaldos mokesčiai (zakā)

Išmaldos mokesčio prievolė 2:110, 2:177, 6:141; viena iš tikinčiųjų savybių 22:41, 23:4, 51:19; mokesčio gavėjai 9:60; įspėjimas atsisakantiems duoti išmaldą 3:180, 9:34, 47:38; labdara (*ṣadaqa*) 2:177, 2:261-263, 2:267-274, 3:92, 63:10.

Pasninkas (ṣaum)

Ramadan 2:183-185; pasninko laikas 2:187; išimty 2:184-185; intymūs santykiai naktį prieš pasninką 2:187; pasninkas piligrimystės metu 2:196.

Piligrimystė (ḥadž)

Pareiga tiems, kurie išgali 3:97; ritualai ir nurodymai 2:158, 2:189, 2:196-203, 5:2, 22:26-37; aukojimas 2:196, 22:36-37; draudimas medžioti sausumoje piligrimystės metu 5:1, 5:94-95; medžioklės jūroje leistinumas 5:96; mažoji piligrimystė (*umra*) 2:158, 2:196.

Angelai

Pasiteiravimas apie Adomo sukūrimą 2:30-34; visada paklūsta Dievui 21:26-27, 66:6; nėra Dievo dukterys 21:26, 43:16-19; angelai sargai 13:11; du, darbus užrašantys angelai 50:16-18, 82:10-12; aštuoni, Teismo Dieną nešantys Dievo Sostą 69:17; devyniolika pragaro sargų 74:26-31; mirties angelai 6:93, 16:28, 32:11; Gabrielius 2:97, 66:4, 26:192-195, 53:1-14; Mykolas 2:98; Mālikas 43:77.

Pasiuntiniai

Iš angelų ir žmonių tarpo 22:75; tvirtos valios pasiuntiniai (Abraomas, Nojus, Mozė, Jėzus ir Muhamedas) 33:7, 42:13, 46:35.

Abraomas, pastatė Kabą 2:124-129, kviečia garbinti Vienatinį Dievą 2:130-132, 26:69-89, 29:16, 29:24-27, ginčijasi su pasipūtusiu karaliumi 2:258, nei judėjas, nei krikščionis 3:65-68, paneigia dangaus kūnų garbinimą 6:74-87, gauna žinią apie Izaoko gimimą 11:69-76, 51:24-30, angelų aplankytas 15:51-56, sektinas pavyzdys 16:123, kviečia savo tėvą į tiesą 19:41-50, sunaikina stabus ir yra išgelbėtas nuo ugnies 21:51-73, 37:83-113, kviečia visus į piligrimystę 22:26.

Adomas, Dievo pagerbtas, gundomas Šėtono 2:30-38, 7:11-25, 17:61-65, 18:50, 20:115-123, 38:71-85, Dievo atleidimas Adomui 2:37, 20:122; **Dovydas**, nužudo Galiotą 2:251, priima sprendimą dėl javų lauko 21:78-79, kalnai ir paukščiai prisijungia prie jo šlovindami Dievą 34:10, 38:17-20, teisia tarp dviejų vyrų 38:21-26, jį pakeitė jo sūnus Saliamonas 27:15-16.

Elijas 37:123-130; **Eliziejus**, 6:86, 38:48; **Enochas**, 19:56-57; **Hūdas**, 7:65-72, 11:50-60, 26:124-140, 46:21-25; **Izaokas** 2:136, 3:84, 4:163, 6:84, 11:71, 12:6, 37:112-113; **Izmaelis**, pastatė Kabą su savo tėvu 2:125-140, aukos istorija 37:100-113; **Jokūbas** (Izraelis) 3:84, 3:93, 4:163, 6:84, savo sūnaus Juozapo istorijoje 12:4-100.

Jėzus, jo stebuklingas gimimas, žinia ir stebuklai 3:45-51, 19:16-38, tik Dievo pasiuntinys 4:171-172, 5:75, 19:30, sukurtas Dievo žodžiu, kaip ir Adomas 3:59, pagerbtas šiame pasaulyje ir Ateinančiame 3:45-46, Jo motina geriausia iš visų pasaulio moterų 3:42, neigia esąs dieviškas 5:116-120, krikščionys paprašyti nelaikyti Jėzaus dievu 4:171, Jėzus nebuvo nei nužudytas, nei nukryžiuotas 4:157, jo antrasis atėjimas 43:61, jo mokiniai stoja už Dievą 3:52, 61:14, užuojauta ir malonė jo pasekėjų širdyse 5:82, 57:27.

Jobas 21:83, 38:41-44; **Jonas Krikštytojas** 3:38-41, 19:7-15, 21:90; **Jona**, prarytas banginio, tada išgelbėtas 10:98, 21:87, 37:139-148, 68:48-50.

Juozapas, geriausias pasakojimas 12:1-3, jaunojo Juozapo sapnas 12:4-6, jo brolių sąmokslas 12:7-18, parduotas į vergiją 12:19-20, Egipto ministro namuose 12:21-22, ministro žmona bando jį suvilioti 12:23-29, pokylio įvykis 12:30-32, uždarytas kalėjime 12:33-35, du kaliniai 12:36-42, Egipto karaliaus sapnas 12:43-53, tampa vyriausiuoju ministru 12:54-57, broliai ateina pas jį prašydami maisto 12:58-68, paima savo brolių Benjaminą 12:69-82, jo tėvo sielvartas 12:83-87, atskleidžia savo tikrąją tapatybę 12:88-98, Juozapo sapnas išsipildo 12:99-100, baigiamoji malda 12:101; **Lotas** 7:80-84, 11:77-83, 15:61-74, 21:71-75, 26:160-175, 29:28-35, 37:133-138, 54:33-39.

Indeksas

Mozė, vaikystė 20:38-40; 28:7-13, degančio krūmo 20:9-36, 27:7-14; 28:29-35, su Faraonu 7:103-137, 10:75-92, 11:96-99, 26:10-68, devyni ženklai Faraonui ir jo tautai 7:130-133, 20:17-22, 17:101, nugali Faraono burtininkus 20:70-73, 26:46-52, per klaidą nužudo egiptietį 28:14-21, pabėga į Midjaną 28:22-28, gauna Lenteles 7:142-154, prašo pamatyti Dievą ant Kalno 7:142-145, priekaištauja savo tautai dėl versio garbinimo 7:148-156, 20:83-99; **Aaronas** 7:122-172, 10:75, 20:30-92, 21:48, 23:45, 25:35, 26:12-48, 28:34, 37:114-120.

Nojus, išjuoktas 11:38, Nojaus Arka ir tvanas 7:59-64, 11:25-48, 23:23-31, 26: 105-122, 71:1-28, jo sūnus nuskendo 11:42-48; **Sālichas** 7:73-79, 11:61-68, 26:142-158, 27:45-53, 91:11-15; **Šiuaiabas** 7:85-93, 11: 84-95, 26:176-191; **Saliamonas**, padeda savo tėvui Dovydui priimti teisingą sprendimą 21:78-82, istorija su skruzdėlėmis 27:15-19, istorija su kukučiu 27:20-28, istorija su Šebos karaliene 27:22-44, Dievo palankumas 34:12-14, 38:34-40, meilė puikiems žirgams 38:30-33; **Zacharijus** 3:37-41, 19:2-12, 21:89-90; **Zulkiflas** 21:85, 38:48.

Kitos istorijos

Kainas ir Abelis 5:27-31; Khidr ir Mozė 18:60-82; Dramblio kariauna 105:1-4; tikintysis iš Faraono tautos 40:28-46; Marijos gimimas 3:35-36; Izraelio tautos karvė 2:67-74; Ezra 2:259; sodo šeimininkai 68:17-32; Harūtas ir Marūtas 2:102; Korachas 28:76-82; Lukmāno patarimas sūnui 31:12-19; dviejų sodų savininkas 18:32-44; Šebos tauta 34:15-19; Miegantieji Oloje 18:9-26; susirinkusieji prie griovio 85:1-8; Šabo laužytojai 7:163-165; Samarietis ir aukso veršis 20:83-97; Saulius ir Samuelis 2:247-251; Zulkarnainas 18:83-98.

Palyginimai

Priimta išmalda 2:265; Dievas prieš netikrus dievus 15:14, 16: 76; stabų garbinimas 22:31; tikintieji ir netikintieji 6:122, 7:58, 11:24, 40:58; tikinčiojo širdis 24:35; tikinčiųjų palyginimas Toroje ir Evangelijoje 48:29; labdara ir grūdai 2:261; netikinčiųjų darbai 3:117, 14:18, 24:39; blogas žodis 14:26; geras žodis 14:24-25; trumpalaikis pasaulis 10:24, 18:45, 39:21, 57:20; užkietėjusios širdys 57:16-17; veidmainiai 2:17-20; vienadienis ir daugiadienis 39:29; Prikėlimas 7:57, 22:5; 41:39; aviganis ir avis 2:171; voras 29:41; tiesa prieš melą 13:17; nesinaudojimas žiniomis 62:5; iššvaistyta labdara 2:264, 2:266; iššvaistytas atlygis už gerus darbus 16:91-92.

Lemtis

3:145, 9:51, 10:107, 11:6, 54:49, 67:30; žmogaus laisva valia rinktis 6:148-150, 11:118-119, 16:93, 33:72-73, 39:41, 76:1-3, 91:1-10.

Teismo diena

Jokios neteisybės 2:281, 18:49, 40:17; Atpildo siaubas 22:1-2, 27:82-84, 27:87, 40:18, 52:11-16, 69:13-18, 70:8-18, 73:17-18, 75:7-15, 77:8-15, 78:17-20, 79:34-36, 80:33-42, 81:1-14, 82:1-5, 84:1-5, 87:17-40, 99:1-8, 101:1-11; teisuoliai ir nedorėliai tą Dieną 11:105-108, 16:27-33, 16:84-89, 18:52-53, 20:100-111, 25:24-29, 30:12-16, 33:63-68, 39:68-75, 50:20-35, 55:37-41, 83:4-36; užtarimas 2:48, 2:255, 6:51, 6:70, 10:3, 21:28, 32:4, 36:23, 39:43-44, 43:86, 53:26, 74:48; Rojaus gyventojai 18:107-108, 55:46-61, 56:10-26, 55:62-78, 56:27-40); Pragaros gyventojai 4:145, 4:167-169, 55:31-45, 56:41-56, 57:13-15; žmonės aukštumose 7:46-49.

Darbų įrašai 17:13, 18:49; tikintieji gaus savo įrašus į dešinę 69:19-24, 84:7-9; netikintieji gaus savo įrašus į kairę 69:25-37, 84:10-15; niekas nebus paslėpta 21:47, 40:16; darbų svėrimas 7:8, 23:102-104, 101:1-11; kūno dalių liudijimas 41:19-24, 24:24; atlygis už gerus ir blogus darbus 6:160, 27:89-90, 28:84.

Religinės bendruomenės

Musulmonai 2:132-136, 3:64, 3:84, 5:111, 22:77-78, 33:35, 41:33, 43:67-70, 72:14-15; vienas kito globėjai 3:28, 9:71; krikščionys 2:62, 2:111-140, 4:171-172, 5:14-19, 5:82-86, 5:116-120, 9:30-31, 22:17; judėjai 2:62, 2:111-140, 5:44-45, 6:146, 22:17, 62:6-8; Izraelio tauta 2:40-103, 2:122-123, 2:246-251, 3:49, 3:93-94, 5:12-13, 5:20-26, 5:32, 5:70-71, 5:78-81, 7:137-141, 7:148-153, 7:159-171, 10:83-93, 14:5-8, 17:2-8, 17:104, 20:80-98, 26:52-67, 26:197, 27:76, 44:23-33, 45:16-17, 46:10, 61:5-6; Rašto žmonės 2:109, 3:64-115, 3:199, 4:123-172, 5:15-77, 6:20-21, 13:36, 28:52-55, 29:46-47, 57:16, 57:28-29, 74:31, 98:1-5; musulmonai gali valgyti iš jų paaugotų gyvulių ir tuoktis su jų moterimis 5:5; maistas, uždraustas judėjams 6:146; sabiečiai 2:62, 22:17; ugnies garbintojai 22:17; stabmeldžiai 3:186, 6:148, 9:6, 9:17, 10:28, 16:86, 22:17, 53: 19-30; stabmeldžių prietariai 2:189, 5:103; 6:138-144; ateistai 52:35-36.

Panaikinti stabmeldžių papročiai: gyvų dukterų laidojimas 16:58-59, 81:8-9, vaikų žudymas baiminantis skurdo 6:137, 6:151, 17:31, švilpimas ir plojimai aplink Kabą 8:35, kupranugarių pašventinimas stabams 5:103, 6:136, aukojimas stabų vardu 6:121, neislamiškos skyrybos 33:4, 58:2-4, 2:226-227, strėlių traukimas priimant sprendimams 5:3,ėjimas aplink Kabą nuogam 7:26-28, įėjimas į namus iš užpakalinių durų po piligrimystės 2:189.

Garbinimo vietos: mečetės 9:18, bažnyčios, sinagogos ir vienuolynai 22:40, šventovės 3:39, 38:21, šventyklos 17:7; religiniai titulai, kunigai, vienuoliai ir rabinai 5:44, 5:63, 5:82, 9:31-34.

Socialinės gairės

Gėrio skatinimas ir blogio draudimas 3:104, 3:110, 7:157, 9:71-72, 31:17; vergų išlaisvinimas 4:92, 5:89, 9:60, 24:33, 58:3, 90:13; įvaikinimas 33:4-5; rūpinimasis našlaičiais 2:220, 4:2-10, 4:127, 6:152, 17:34; kantrybė sunkmečiu 2:45, 3:186, 12:18, 12:83, 70:5; kyšininkavimas 2:188; lupikavimas 2:275-281, 3:130-132, 30:39.

Paveldėjimas: palikimas 2:180-183, 4:11-12, prieš mirtį kelionėje 5:106-108, paveldėjimo nurodymai 4:7, 4:32-33, 8:75, palikuonių ir tėvų dalys 4:11, sutuoktiniams ir motinos broliams ir seserims 4:12, pilni broliai ir seserys 4:176, įspėjimas tiems, kurie nesilaiko paveldėjimo reikalavimų 4:13-14.

Prekybos nurodymai 2:188, 2:275, 2:282-283, 4:29, 4:58, 6:152, 17:34-35, 24:36-37, 26:182, 30:39, 55:7-9, 62:9.

Santuoka: 4:3, 4:129, 16:72, 30:21, santuokai leidžiami asmenys 4:22-24, intymumo etiketas 2:222-223, nėštumas ir slauga 2:233, 31:4, 46:15, 65:6, vedybos su buvusius sutuoktiniu 2:230, pagalba vienišiams siekiantiems vedybų 24:32, subtiliai parodyti susidomėjimą moteriai jos laukimo laikotarpiu 2:235.

Skyrybos: apkaltinus paleistuvystę 24:6-10, tarpininkavimas ir susitaikymas 4:35, 4:128, skyrybų etiketas 2:229-231, 65:1-2, vedybų kraitis ir laukimo laikotarpis 2:226-241, 4:19-21, 33:49, 65:1-7, vyras negali atsiimti nieko iš kraičio 4:20, negalima kenti žmonai 65:6, buvusi žmona turi būti finansiškai remiama nėštumo metu 65:6, jos laukimo laikotarpiu 65:6, jeigu ji slaugo buvusio vyro vaiką 65:6, nė vienas iš tėvų neturėtų kentėti dėl savo vaiko 2:233; žindytės pasirinkimas 65:6.

Skolos: maloningumas išieškant skolas 2:280, skolos sutarties surašymas ir liudijimas 2:282, užstato paėmimas 2:283.

Socialinis etiketas: naujienų patikrinimas 4:83, 49:6, pagarba visiems 49:11-12, susibūrimų etiketas 58:11, privatūs pokalbiai 4:114, 58:9, uženant į žmonių namus 24:27-28, švaistymas ir šykštumas 7:31, 17:29, 25:67, priesaikos 2:224-225, 2:270, 9:75-77, 16:91-92, 16:94, 22:29, 76:7, atpirkimas už sulaužytą priesaiką 5:89, nuolankumas 17:37, 31:18-19, atleidimas ir pykčio kontrolė 3:134, 42:40; padorumas: 7:26, 16:81, prisidengimas 24:31, žvilgsnio nuleidimas 24:30-31; pagarba tėvams 4:36, 17:23-25, 31:14-15.

Teisingumas: teisingumo gynimas 4:135, 5:8, 16:90-91, ginti našlaičių ir moterų teises 4:127, teisingumas stabmeldžiui 4:58, sąžiningumas su nemusulmonais 60:8-9, teisėtas atpildas už nusikaltimus (su galimybe atleisti) 2:178-179, 5:45, 16:126, 17:33, 42:37-43.

Vargšų, našlaičių ir belaisvių maitinimas 76:8-9; žmonių lygybė: 49:13; vyrų ir moterų lygybė prieš Dievą ir įstatymus 3:195, 4:124, 5:38, 16:97, 24:2, 40:40, vyrai turi daugiau atsakomybės nei moterys 2:228.

Politika

Bendruomenės vienybė 3:103, 49:10, 59:9; sprendimų priėmimas pasitariant (*šūra*) 3:159, 42:38; taika ir susitarimai 4:90-94, 8:61, 49:9, 60:7-8; teisingas vadovavimas ir valdžia 3:159, 4:58, 5:8, 28:26, 38:26, 42:38; valstybės ir visuomenės santykiai 3:110, 4:59, 9:71, 24:55, 57:25, 59:7, 22:41.

Džihadas – gynybinis karas ir kova prieš priespaudą: mūsų etiketas 2:190-192, 2:216, 22:38-40, draudimas pulti beatodairiškai 4:94, kova už engiamus vyrus, moteris ir vaikus 4:75, garbinimo vietų apsauga 22:37, atlygis kankiniams 2:154, 3:196-171, 9:111, 57:19, taikos siekimas 2:192, 8:61, elgesys su karo belaisviais 8:70, 47:4, 76:8.

Slėpiniai

Džinai, sukurti iš ugnies 15:25, 55:15; tikintys ir netikintys džinai 46:29-32, 72:1-15; žmonių ir džinių sukūrimo tikslas 51:56-58; Šėtonas (*Iblysas*), pasipūtimas 2:34, 7:11-27, 15:26-43, 17:61-65, 38:73-85, Šėtono buvimas džinu 18:50-51; Adomo gundymas ir nuopuolis 7:20-23, 20:116-121; neturi valdžios tikintiesiems 16:98-100; jo tikslas 35:6-8; prisiekęs priešas žmonijai 12:5, 17:53; jo šutvė 53:14-19; nuvilia savo pasekėjus 8:48, 14:22; šėtonai 2:102, 6:71, 6:112, 6:121, 7:27, 7:30, 17:27, 19:68, 19:83, 22:3-4, 23:97-98, 26:210, 37:7-10, 38:37-38, 67:5; šėtoniški žmonės ir džinai 6:112, 114:6; dangus apsaugo nuo šėtonų 15:16-18.

Mirtis 3:185, 4:78, 6:61, 6:93, 21:35, 23:99-108, 31:34, 32:11, 44:56, 47:27, 50:19-20, 56:60-62, 56:83-96, 75:26-35; neįmanoma jos sustabdyti ar atidėti 63:10-11; tikintieji ir netikintieji mirties metu 8:50, 16:27-32, 41:30; bausmė kape 40:46.

Atpildo Diena: ženklai 21:96, 27:82, 43:61, 47:18, 54:1-2, vardai 1:3, 2:4, 3:55, 19:39, 30:56, 37:21, 40:15, 41:47, 42:7, 50:20, 56:1, 64:9, 69:1, 79:34, 80:33, 88:1, 101:1-3, Dienos laikas žinomas tik Dievui 7:187, 31:34, 33:63, 79:42-46, greitai artėja 54:1, nustebins žmones 6:31, 7:187, bus papūsta į Ragą 6:73, 23:101, 39:68, Prikėlimas 2:28, 16:38, 22:5-7, 23:16, 31:28, 41:39, 64:7, Prikėlimo pavyzdžiai 2:259, 2:260, 18:9-26, įspėjimas Prikėlimo neįėjams 17:49-52, 17:97-100, 19:66-72, 37:11-27, 50:1-15, 80:17-42.

Rojus: dydžio sulig dangumis ir žeme 3:133, 57:21, tekančios upės, vėsūs pavėsis, skanėstai ir tyros poros 2:25, 4:57, 36:55-58, 37:40-49, 38:50-54, 44:51-57, 52:17-24, 69:19-24; 76:5-22, tikinčiųjų atlygis 55:46-78, 56:10-40, medaus,

pieno, vandens ir vyno upės 47:15, maldos ir sveikinimai 10:9-10, 39:73-74, pasveikinimas taikos linkėjimu 13:23-24, 14:32, amžina palaima 11:108, niekas neprašys išeiti 15:45-48, šviesa, šviečianti priešais juos ir jų dešinėje 57:12, nėra karščio ar šalčio 76:13, visi norai patenkinti 16:30-32, 41:31-32, auksinės apyrankės ir šilkiniai 18:30-31, 22:23-24, 44:51-53, auksinių taurių padėklai 43:71, sidabriniai indai ir vaisiai 76:14-16, sėdėjimas sostuose 15:47, 37:44, 52:20, tikintieji pamatys savo Viešpatį 75:22-23.

Pragaras: deginantis vanduo 22:19-22, 23:103-104, pūliai 14:14-17, 38:55-58, Zakūmo medis 37:62-70, 44:43-50, 56:41-56, negalėjimas nei gyventi, nei mirti 87:13, dejonės 35:36-37, Ugnies riaumojimas 25:11-12, 67:6-11, sudegintos odos pakeistos naujomis 4:56, deguto ir ugnies drabužiai 14:50; 22:19-22, grandinės 13:5, Pragaros sargai 39:71, 40:49-50, 43:77, 66:6, jokia išpirka nepriimta 5:36-37, užtarimas paneigtas 6:94, 26:100, 30:13, 74:48; apgailestavimai, kad neseikė pranašais 25:27, nepakluso Dievui ir Jo Pasiuntiniui 4:41-42, 33:64-68, rinkosi piktus draugus 25:28-29, 26:96-102, 43:36-39, nesiruošė Ateinančiam gyvenimui 89:23-24; beviltiški prašymai: grįžti į pirmąjį gyvenimą 2:167, 6:27-28, 32:12-14, 35:36-37, 40:10-12, 42:44, maistui ir vandeniui 7:51-52, tapti dulkėmis 4:41-42, 78:40, mirti 25:13-14, 43:74-78.

Kelias į Ateinantį gyvenimą

Teisuolių savybės 3:133-136, 4:36, 4:69-70, 6:151-154, 8:2-4, 13:19-24, 17:23-39, 18:107-108, 23:1-11, 25:63-76, 42:36-43; nedorėlių savybės: nedėkingas 14:34, šykštus 17:100, Dievo atminimas tik sunkiais laikais 10:12, 41:51, nekantrus 21:37, 70:19, pastovus ginčijimasis 18:54.

Didžiosios nuodėmės: stabmeldystė 4:48, 4:116, 5:72, 6:19, 31:13, tėvų užgauliojimas 4:36, 6:151, 17:23, privalomų maldų nepaisymas 19:59-60, išmaldos mokesčio nemokėjimas 41:6-7, žmogžudystė 4:93, 6:151, 17:33, vagystė 5:38, sukčiavimas 7:85, 11:85, 26:182-183, 83:1-6, melavimas 2:10, 9:77, 39:60, melavimas apie Dievą 6:93, 29:68, 61:7, paleistuvystė 2:222, 17:32, 24:2, 25:68, 29:28-30, melagingas apkaltinimas paleistuvyste 24:4-5, atsimetimas nuo religijos 2:217, 5:54, svaigalai ir azartiniai lošimai 5:90-91, apkalbos 49:11, melagingas liudijimas 22:30, burtai 2:102, 10:77, 20:69, lupikavimas 2:275-279.

Durys į atleidimą plačiai atvertos 4:110, 5:74, 39:53; blogi darbai paversti gerais darbais 25:68-71.

APIE VERTĖJĄ

2022-aisiais Paulius Bergaudas įgijo Istorijos ir Civilizacijos bakalauro laipsnį Tarptautiniame Islamiškame Malaizijos Universitete, kartu su dalinėmis studijomis Korano ir Sunnos moksluose bei islamo teisėje. Siekdamas gilinti žinias, 2023-aisiais jis baigė filosofijos magistro studijas Kembridže, specializuodamasis klasikinėje islamo istorijoje ir kultūroje. Šiuo metu jis yra Kembridžo Universiteto doktorantas Vidurio Rytų studijų srityje, tyrinėjantis islamo kultūrą ir istoriografiją.



Koranas

Prasmių vertimas, paremtas tradiciniais interpretacijos šaltiniais

Vertė Paulius Bergaudas

Išnašos ir paaiškinimai Paulius Bergaudas

Viršelio dailininkas Muhammed Faraz Faizal

Koregavo Simona Jokšaitė, Henrieta Aidarova, Vilma Pranaitytė

Kalėdienė, Gintarė Bieliauskaitė, Kristina Bertulytė, Simona

Daugnoraitė, Eglė Amina Elmahdy, Aušrinė Bergaudienė

Maketavo Mohammad Khalid Hussain

2-oji laida

Tiražas 500 egz.

Išleido VšĮ „Islamo centras“

Spaudė UAB „Printėja“, Gedimino g. 16-1, Kaišiadorys



Atraskite islamą!

www.islamocentras.lt

info@islamocentras.lt